

بِإِشْرَافِ يَهْدِي

لِلدَّعَاةِ الْإِعْتِقَادِ الْهَادِي إِلَى سَبِيلِ الرِّشَادِ

تَوْصِيَتِي

مَوْفِقِ الدِّينِ أَبِي مُحَمَّدٍ عِبْنِ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ قُدَامَةَ الْخَنَاسِي

وَمُرْغِيَانِي

نَاكِرِ حَبِيلِ كَتَمِ

بِالْإِشْرَافِ

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَامُوس

ډاڅه ی پهرتوکی

لمعة الإعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد

کتابخانه چاپدانی پارتیزان
نارین

ناروی کتیب	رافعی پەرتوکی لعة الإعتقاد الهادي إلى سبيل الرُّشاد
نوسین	موفق الدين أبى محمد عبدالله بن أحمد بن محمد بن قدامه المقدسى
پافه کردنی	شيخ محمد بن صالح العثيمين
پیداچوونه وه و پیشه کی	د. عبداللطيف أحمد مصطفى م. عبدالرحمن حسين پور
لیکولینه وه و تخریجی	أشرف بن عبدالمقصود بن عبدالرحيم
وه رگپران	ثاکو جلیل کریم
نه خشه سازی ناوه وه	کومپیوتەری نارین (محمد علی)
سالی چاپ	۲۰۱۲ ز
ژماره ی سپاردن	(۱۷۷۴) ی سالی (۲۰۱۱) ی پیدراوه.

بازاری زانست یو کتیب و چاپه مه نی

website: www.nareenpub.com

E-mail: info@nareenpub.com

nareenpub@gmail.com

تەلەفۆن: ۶۶ ۲۵۱۱۹۸۲ (۰۰۹۶۴)

مۆبایل: ۰۰۹۶۴ ۷۵۰۴۰۶۴۶۱۰

إشراف و تنسيق طابع دار المعرفة بيروت لبنان

WWW.MAREFAH.COM

دار المعرفة

راقه‌ی په‌رتوکی

لمعة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد

نوسینی

موفق‌الدین‌أبی‌محمد عبدالله بن أحمد بن محمد بن قدامة المقدسي

وه‌رگی‌رانی

ئا‌کو جلیل‌کریم

نارین

پیشه کی : د. عبداللطیف أحمد مصطفی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله .

یښگومان ږینمایی مروؤ به راستیتی و ناراستی عهقیدهو بیروبواوه ږکیدهوه بهنده،
وهمهروهها بهههشت و جههههنهمی گشت کهسیکیش ههربهوه وه بهنده.

کهوابوو پښوېسته موسلمان ههولئی فیروبوونی عهقیدهیه کی راست و دروست بدات
وتمنها نهو عهقیدهیهش راسته که پیغمبر صلی الله علیه وعلی آله وسلم و هاوله
عبرته کانی لهسهر بووه نهک نهو بیروبواوه ږو عهقیدانهی که گروهه داهیتراوه کان
دیانتهیتاوه وهک عهقیدهی ((قهدهری و جهبری و موختهزیلی و خهوارېج و مورجیته)).

لهو باشانهش کهلهسهر عهقیدهو بیروبواوه ږی سهلهفی صالح نووسراون «لمعة
لاعتقاد» ی شیخ نبین و قودامهیه وهشهرحه کهی شیخ ابن عثیمین زیاتر کتبه کهی
حیتر و پتر کردووه و ږونی کردووتهوه و بدلگهی زیاتری لهسهر هیتاوه خواپاداشتی
حیران بداتهوه، وهسوپاس بو خوا منیش ههتسام بهشهرحکردنی به زمانی کوردی بو
قحیران وهشهرحه کهش تهسجیل کراوه، بهلام برای بهږیزمان ماموستا ناکو ههتساوه
حورگیرانی شهرحه کهی شیخ ابن عثیمین بو زمانی کوردی و نهمهیه که ئیستا
حوردهستی خوینتهری بهږیزدایه .

جادواکارم خوی گهوره بهره کهت بخاته گشت نهو کارانه، وهسوود بهخشیان
حک و ییکاته تویشووی دوا ږوؤ وه موسلمانان لیان بههرهمندبن وه خوا پاداشتی
مومست ناکو بدات لهسهر نهم خزمهتهی وه بهردهوامی بکات لهسهر کاری ناوا خیر.

والحمد لله وصلى الله على رسول الله

عبداللطیف أحمد مصطفی

پێشه‌کی مامۆستا عبدالرحمن حسین پور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باهه‌خدان به‌باوه‌رو عه‌قیده گرنه‌گه‌زین کرده‌وه‌ی ئه‌نسانه‌ی ئه‌مانداره‌ چونکه‌ پایه‌و ئه‌ساسه‌ی هه‌موو وته‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یه‌، نه‌گه‌ر باوه‌رو عه‌قیده‌ی ئه‌نسانه‌ی ئه‌ماندار راست نه‌یه‌ت ئه‌وا کرده‌وه‌ و وته‌ی چاکه‌ی ئی وه‌رناگیریت .

پێغه‌مبه‌ری نازیز صلی الله علیه وعلی آله وسلم له‌ سیانزه‌ سالتی ده‌عوته‌ و بانگه‌وازی مه‌که‌هیدا باوه‌رو عه‌قیده‌ی ساغو سه‌حیحی له‌ دلتی هاوه‌لانه‌دا چه‌سه‌پاند و پاشان کرده‌وه‌ و وته‌ی راست و چاک و پاکی فێرکردن .

هاوه‌لانی به‌رپێژ ده‌فه‌رموون پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ئه‌مان و باوه‌رو عه‌قیده‌ی فێرکردین به‌رله‌وه‌ی قورئانمان فێربکات .

سوپاس بۆ الله که ئه‌مه‌رۆ نامیلکه‌و کتیب له‌م باره‌وه‌ زۆره‌ و له‌ناویاندا ﴿لمعة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد - دانراوی پێشه‌وا ئه‌بن و قودامه‌ی مه‌قدیسه‌ی﴾ له‌باشترینانه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی که شه‌رحی یه‌که‌یک له‌زانایانی لیکۆله‌ره‌وه‌ی لیه‌تاتوو کارامه‌ی وه‌ک شه‌یخ ابن عثیمینی ره‌حه‌متی خوا ی له‌سه‌ر بیه‌ت له‌سه‌ره‌ که شوینه‌ کورت و هه‌روه‌ها شوینه‌ قورسه‌کانی رونه‌کردۆته‌وه‌، خوا ی گه‌وره‌ پاداشتی برای خۆشه‌ویستم ﴿م. ئاکۆ جلیل کریم﴾ بداته‌وه‌ که هه‌ستاه‌و به‌م ئه‌رکه‌ جوانه‌ که وه‌رگیرانه‌تی بۆ سه‌ر زمانه‌ی کوردی هیوادارم خوا ی گه‌وره‌ بیه‌کاته‌ مایه‌ی تێگه‌یشتن له‌ بیروباوه‌ری راسته‌قینه‌ بۆ موسه‌لمانانی کورد.

وصلی الله علی سیدنا ونبینا محمدٍ وعلی آله وصحبه‌ وسلم

براتان: عبدالرحمن حسین پور

پیشه کی وه رگیږ

إِن الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ..

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿١٠٢﴾ ﴿١٠٢﴾

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿١﴾ ﴿النساء: ١﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿٧٠﴾ ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿٧١﴾ ﴿الأحزاب: ٧٠ - ٧١﴾

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

موسولمانانی بهرېز ، برايان و خوشکاني دلسوزم - خوينهري سهنگين و خوشهويست:

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته :

سوپاس بونهو خوايهی له‌ناو دروستکراوه‌کانیدا به ژیرترینان دروستی کردووين که مروفه‌کانن وه‌له‌ناو مروفه‌کاندا به ژیرترینان به‌ديهيتاوين که موسلمانان وه‌له‌ناو موسلماناندا نه‌هلی سوننهو جه‌ماعهين که خاوينترين و ژيرترين مروفی سهر پرووی زهوين نه‌وانه‌ی که به‌ته‌نها سهری به‌رزيان بو خواي گه‌وره الله نه‌ويده‌که‌ن وه په‌رستش

به تنهایی بُوَ نهو نهجّام دهدهن سوپاسی ده کهین نهوه چاکه‌ی خو‌یه‌تی به‌سەر ئیمه‌وه،
وه‌دروودو سلّاوێک که‌شایسته‌ی چاک‌ترین و به‌یژ‌ترین دروست‌کراوی خوا‌یه له‌سەر
پیشه‌واو سه‌روه‌رمان رِی رۆش‌نکه‌ره‌وه‌ی ژیا‌نمان مو‌حومه‌دی هه‌لبژێرد‌راو بی‌ت صلی الله
علیه وعلی آله وسلم نهو پی‌غه‌مبه‌ره‌ی هه‌موو نا‌ره‌حه‌تی و نا‌زاریکی چه‌شت بُوَ
سه‌رخسته‌نی یه‌ک‌خواناسی و نه‌هیشتنی ها‌وبه‌ش بُوَ خوا په‌یدا‌کردن و نه‌ج‌امدانی هه‌موو
جو‌ره‌کانی په‌رستش به‌ته‌نها بُوَ خوا‌ی تا‌ک و ته‌نها، هه‌ر نهو بوو فی‌ری‌ک‌رین و مو‌ژده‌ی
پیدا‌ین که‌له‌فی‌ر‌بوونی زانسته‌دا چ پا‌دا‌شتی‌ک هه‌یه هه‌روه‌کو ده‌فه‌رمو‌ویت : ﴿مَنْ سَلَكَ
طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أَجْنَحَتَهَا لِطَالِبِ
الْعِلْمِ رَضِيَ بِمَا يَصْنَعُ وَإِنَّ الْعَالِمَ لَيَسْتَغْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ حَتَّى
الْحَيَاتِ فِي الْمَاءِ وَفَضْلُ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ إِنَّ الْعُلَمَاءَ
وَرَكَّةُ الْأَنْبِيَاءِ إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُوَرِّثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا إِلَّا مَا وَرَّثُوا الْعِلْمَ فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحِظِّ
وَافِرٍ ۖ

واته : ﴿ هەر کهرسیک رینگهیهک بگریته بهر تاییدا زانستیک فیڕیټ ئەوا خوای گهوره رینگهیهکی بۆ بهههشت بۆ ئاسان دهکات وه فریشتهش بالهکانی بۆ فیڕخوازی زانستی شهرعی دادهنیټ لهبهر رازی بوونی بهوهی کهدهیکات، وه کهسی زانا ئەوهی که له ئاسمانهکان و زهویدایه تهناوت حوتهکانیش لهناو ئاودا داوای لیخۆش بوونی بۆ دهکهن وه گهورهیی زانا بهسهر کهسی خواپه‌رستدا وه کو گهورهیی مانگ وایه بهسهر ههموو ههساره‌کاندا، زانایان میراتگری پیغه‌مبه‌رانن سه‌لامی خوایان لی بیټ، پیغه‌مبه‌رانیش سه‌لامی خوایان لی بیټ دینارو درهه‌میان له‌دوا به‌میراتی به‌جی نه‌هیشتوو به‌لکو زانستیان له‌دوا به‌میراتی به‌جی نه‌هیشتوو جا هەر کهسیک ئەو زانسته بیات ئەوا به‌شیکی

١ حسن : صحيح الترغيب ٦٨، رواه أبوداود (٣٦٤١-٣٦٤٢) في العلم، والترمذي (٢٦٨٣-٢٦٨٤)

زۆرو فراوانى بۆخوى بردووه ﴿، وهه‌روه‌ها ده‌فه‌رموويت : ﴿إذا مات الإنسان انقطع عمله إلا من ثلاث صدقة جارية أو علم ينتفع به أو ولد صالح يدعو له﴾

واته : ﴿ئه‌گه‌ر مروؤف مرد کرده‌وى کوتایى پندیت و ده‌په‌چریت ته‌نها سیان نه‌ییت که‌ئه‌وانیش خیریکى له‌به‌رپوڤیشتوو وه‌کو دروستکرنى مزگه‌وتیک هتد یان زانستیک سوودى لى بېنریت یان مندالیکى چاک بوى بپارپته‌وه ﴿، که‌واته پيوسته به‌به‌رده‌وامى سه‌لواتى بۆ بنیرین و داواى به‌رزکردنه‌وى پله‌و پایه‌ی بکه‌ین له‌به‌هشته‌که‌ی خواداو ﴿مقام المحمود﴾ ی به‌نسیب بکات .

نازیزان زۆر ده‌میک بوو ئاواته‌ خوازبووم که‌ موسلمانانى کوردی به‌رپۆر ئاشنابوونايه به‌و په‌رتووکانه‌ی که‌سوودیکى زۆرى تىادایه‌ بۆ دین و ژینى مروؤفه‌کان به‌تایه‌تى په‌تووکه‌کانى بیروباوه‌ر که‌ شاره‌زابوون لیان سه‌ربه‌رزى دونیار دواړوژى هه‌موو مروؤفیکى خاوه‌ن عه‌قلی تىدایه‌، زانایانى ئیسلامیش هه‌رله‌سه‌رده‌مى پتغه‌مبه‌رى خو‌شه‌ويستمانه‌وه‌ صلى الله عليه وعلى آله وسلم تاكو ئیستا ساتیک نه‌بووه‌ کۆلبده‌ن له‌وه‌ی بیروباوه‌رى خاوین بۆ خه‌لکى پرونبکه‌نه‌وه‌ به‌به‌رده‌وامى له‌ نووسین و ووتنه‌ی وانه‌کاندا بوون بۆ رېتموى کردنى خه‌لک و پاراستیان له‌ بیروبووچوونه‌ نامۆو گومراکه‌ره‌کان، له‌چینی پیروژى هاوه‌لانه‌وه‌ بگه‌ره‌ تا ده‌گاته‌ شوینکه‌وته‌کانیان و پتسه‌وايانى پایه‌به‌رزى ئیسلام وه‌کو ﴿ئهبو حنیفه‌و مالیک و شافعی و ئه‌حمده‌و یه‌حیای کورپى موغین و سوفیانى سه‌ورى و پاشان بوخارى و موسلیم و پتسه‌وايانى فه‌رمووده‌و شه‌یخى ئیسلام و نوێکه‌ره‌وه‌ی و له‌ناوبه‌رى شیرک و بیدعه‌ ئین و ته‌یمه‌و قوتابیه‌ به‌رپۆزه‌کانى وه‌ ئین و قودامه‌و قوتابیه‌کانى وه‌ تادیینه‌ سه‌ر شه‌یخى ئیسلام و نوێکه‌ره‌وه‌ی و له‌ناوبه‌رى شیرک و بیدعه‌ موخومه‌دى کورپى عبدالوهاب و نه‌وه‌و قوتابیانى تانیستاشى

۱ رواه مسلم في الوصية رقم (۱۶۳۱)، باب (مايلحق الإنسان من الثواب بعد موته)، وأبو داود (۲۸۸۰) في الوصای، والترمذي (۱۳۷۶) .

له گەلدا بێت کە هەرچی سونیهک دەبینیت لەزانستی ئەو کەلە پیاوێی ئیسلام بە هەرمەند بووبێت تەماشای دەکەیت موسلمانێکی یە کخوێناس و شوێنکەوتە ی راستەقینە ی پێغه مەبری خوا یە صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم دوژمنی شیرک و هەلگرانین خوشەوێستی تەحید و پەڕەوانین، جایە کیک لەو زانستانە ی کە زۆر پێوێستە شارەزابوونی زانستی ناو و سیفەتەکانی خوای پەروەردگارە کە ناسراوە بە ﴿توحید الأسماء والصفات﴾ لەناو جوۆرەکانی تری تەوحیددا، زانایان زۆر بایەخیان پێداوە بە ڕوونکردنەوێ ناو و سیفەتەکانی خوای گەورە و ڕەددانەوێ ئەوانە ی گومرە و باوەڕیان پێی نیەو دە یگۆرن و دە یچوێن بە دروستکراوە کانیەو و اتاکە ی پەک دەخەن وەکو ﴿رافیزیەکان و موعتەزلیەکان و جەھمیەکان و خەوار یجەکان و قەدەریەکان و جەبریەکان و ئەشعەریەکان و هەر ڕێچکە یەکی گومرایی تر هەبووبێت یان پەیدا بێت و قسە ی ئەوان بکات یان قسە ی نوێ دا بێن ﴿زانایانی ئیسلام ڕەدی هەمو یانیا ن داوە تەو و پەرتووکیان لەسەر داناون وەکو پێشەوای ئەھلی سوننە ئەحمەدی کورێ حنبەل و بەیھەقی و ئین و قودامەو ئین و تەیمیەو زەھەبی و ئین و عوسەین و دەیان و سەدانی تریش ﴿کە بەھەمیشە یی لە کەمێندا بوون بۆ ڕێگرتنیا ن و ڕوونکردنەوێ سەرلێشیواویان، لەو پەرتوو کە بەنرخانە ی لەو بوار دەدا دانراون زۆرن لەوانە ﴿الرد علی الزنادقة والجهمية - دانراوی پێشەوای ئەحمەدی کورێ حنبەل ﴿وہ ﴿بیان تلبیس الجهمية في تأسيس بدعهم الكلامية وه منهاج السنة النبوية في نقض كلام الشيعة والقدرية - دانراوی پێشەوای ئین و تەیمیە ﴿وہ ﴿إجماع الجيوش الإسلامية على غزو المعتلة والجهمية و الصواعق المرسلة في الرد على الجهمية و المعتلة - دانراوی پێشەوای ئین و لقەیم ﴿وہ ﴿الرد على الجهمية - دانراوی پێشەوای ئین مەندە ﴿وہ ﴿الرد على الجهمية - دانراوی پێشەوای دارەمی ﴿وہ ﴿الرد على الأشاعرة والمعتزلة - دانراوی محمد أمان بن علي الجامي ﴿ئەمانە ی کە ڕابوو رد بەتایبەتی زانایان ڕەدی

گومرايانان داوہ تہوہ و تہوہ مشتیکہ لہ غونہی خہرمانیک، بہ لام ہندیک لہ زانایان ہاتون پرتو وکیان داناوہ دہرباوہی روونکردنہوہی ناو و سیفہ تہکانی خوی گہورہ بہ شیوہ کی گشتی و لہ گہ لیشیدا رہدی تہوانہیشیان داوہ تہوہ پیچہوانہی تہلی سونہ و جہماعہن و ہ بیروباوہری تہلی سونہشیان بہ کورتی تیادا باسکردوہ لہباشترین تہو پرتو وکانہ وہ کو ﴿العقیدۃ الواسطیۃ، الحمویۃ، التدمریۃ - دانراوی پیشہوا ئین و تہمیہ﴾ وہ تہم پرتو وکہی بہرہدہستمان کہ ہلدہستین بہوہرگیپانی إنشاء اللہ ﴿لمعة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد - دانراوی پیشہوا ئین و قودامہی مہقدیسی﴾ کہیہ کیکہ لہباشترین پرتو وکہکانی بیروباوہرو زانایانی خواناس زور بایہخیان پیداوہ و رافہیانکردوہ و ہستاو بہووتنہوہی بہ فیروخوازان و زور گرنگیان پیداوہ، جامنیش وہ کو خزمہ تکارنکی تہم دینہ پاک و جوانہ بہ تہرکی سہرشانی خوم زانی ہستم بہ پیشکہشکردنی خزمہ تیک لہو ہوارہ داو روشنکردنہوہی بیرو ہوشی موسلمانان بہ بیروباوہری راست و دروستی ئیسلامی بونہوہش ہاتووم پرتو وکی ﴿لمعة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد - دانراوی پیشہوا ئین و قودامہی مہقدیسی﴾ بہ شہر حکردنی ﴿پیشہوا ی تہلی سونہو جہماعہ محمد بن صالح العثیمین﴾ مہلبزاردوہ کہ ہرکام لہو دوو پیشہوا یہ زور لہوہ گہورہ ترن من بدویم لہ سہریان و لہناو پرتو وکہ کہدا لہ سہرزیانی ہردو وکیان کورتہ یہک نووسراوہ، تہوہی ماوہ تہوہ باسی بکہم سوپاسکردنی ہردو و ماموستای بہرپزو خویت ﴿دکتور عبداللطیف أحمد مصطفی وہ ماموستا عبدالرحمن حسین پور﴾ ہ خوی گہورہ پاداشتی بہ خیریان بداتہوہ و تہمہ نیان دریژبکات بوخزمہ تکردنی ئیسلام و موسلمانان کہ تہریان کیشا بہ پیدچوونہوہ و پیشہ کی بو نووسینی تہم پرتو وکہ بہ سوودہ ﴿لمعة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد - دانراوی پیشہوا ئین و قودامہی مہقدیسی﴾ کہ ہریہ کہ لہو دوو ماموستا پایہ بہرہزہ دہستیکی بالتایان ہیہ بو خزمہ تکردنی ئاینی پاک و پیروزی ئیسلام و ہولدان بو

خاوێنکردنەوێی بیروباوەڕی موسلمانان لە شیرک و بیدعە و خورافەو هەموو جورەکانی تێکدانی بیروباوەڕی موسلمانان بۆیە پێمخۆش پێداچوونەو پێشەکی بۆ بنووسن ئەوانیش خوا بیانپاریژیت وەلامی داواکەیان دامەو و ئەو نەرکەیان کێشا .

لەبەر چەند هۆیک ئەم پەرتووکم هەڵبژاردوو بۆ ئەوێ وەر ییگیرم :

١. لەبەر ئەوێ دانراوی شەیحی ئیسلام ئیبن و قودامە میقدیسیە کە یەکیکە لەو زانایانە ی گەریگیان بە یە کخووناسی داو و ئەم پەرتوو کەیشی شاهییدی ئەو یە.

٢. لەلایەن پێشەوای ئەهلی سوننەو جەماعە ﴿محمد بن صالح العثيمين﴾ هەو رافە کراو ئەم زانیە یەکیکە لە گەورەترین ئەو زانایانە میژووی ئیسلام بەخۆیەو یینیویەتی و بەرھەمەکانی و فێرخوازەکانی و قەبوولکردنی لەلایەن موسلمانانەو یباشترین بەلگەن بۆ ئەو ی.

٣. پەرتووکیکی پوختە دەربارە ی بیروباوەڕو کۆکەرەو ی بابەتەکانیەتی بەتایبەتی لە بواری ناو سیفەتەکانی خوای گەورەدا، وەرپاشە کەیشی زۆر جوان و بەهەمانشیو پوخت و زانستیە .

٤. ئەبوونی پەرتووکیک لەو بواردەدا لەناو کتێبخانە کوردیەکاندا کەمن بەش بەحالی خۆم پەرتووکیکی لەو شیوہیەم نەبینو ی بۆیە حەزمکرد لەبواری ناو و سیفەتەکانی خوای گەورەدا شتیکی ئاوا پوخت بەزمانی کوردی هەبیّت.

وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

براتان ئاکۆ جلیل کریم ﴿گوخلانی﴾

رۆژی سی شەممە - ٢١ - جەمادی کۆتایی - ١٤٣٢ کۆچی

٢٤ - ٥ - ٢٠١١ زانی

پیشہ کی : م . عبدالرحمن حسین پور

پيشه‌ڪي ليکڙلهر

إِن الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَلْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

پاشان :

ٺهوه په‌رتوڪي ﴿شرح لمعة الاعتقاد لابن قدامة﴾ ه دانراوى زاناي پايه‌به‌رز محمد بن صالح العثيمين له‌به‌رگيكي نويدا پيشكه‌شى ده‌كه‌ين به‌ برا موسلمانها كاغان تا تيايدا ديمه‌نيكي گه‌شاوه‌ ره‌نگاو ره‌نگ پوخت و بيگهره‌د بينن سه‌باره‌ت به‌ بيروباوه‌ري كومه‌لي رزگار بو سه‌ر كه‌وتو تاروژي قيامه‌ت كه‌ئه‌وانيش نه‌هلي سونه‌ت و جه‌ماعه‌تن.

وه‌له‌ كاټيكا گرنه‌گزين شتيك كه‌پويستمان پي بيت بو راستكرده‌وه‌ي بيروباوه‌ر كه‌ئه‌ويش له‌ شويئي بناغه‌يه‌كي پته‌و و چه‌قيوه‌ بو بنيادناني كرده‌وه‌ چاكه‌كان.

وه‌به‌دلنپاييه‌وه‌ دانه‌ر زوره‌يه‌ي ٺهم بيروباوه‌ره‌ي داناو به‌ رويشتن له‌سه‌ر ريگه‌ي پيشينه‌ چاكه‌كان و پيشه‌واياني فه‌رموده‌ ناس له‌وبابه‌ته‌دا بو‌يه‌ دييني په‌تو كه‌كه‌ي پر كرده‌ به‌نائه‌ته‌كاني قورئان و ده‌قه‌كاني فه‌رموده‌و گوته‌ي هاوه‌لان و پيشه‌وا پايه‌به‌رزه‌كان ره‌زاوړه‌حه‌تي خوايان لي بيت.

بيگومان خويسي ره‌حه‌تي خواي لي بيت كه‌سيكي بيروباوه‌ر باش و دروست بوه^۱ زور بيگهره‌دو خواپه‌رست بووه‌ و له‌سه‌ر په‌يرو و ياسايي پيشين بووه^۲ پيشه‌وا بووه‌ له‌ زانست و كرده‌وه‌ كردن به‌زانسته‌كه‌يدا .

۱ عمه‌ري كوري حاجيب به‌و شيويه‌ وه‌صفى كرده‌وه‌ هه‌روه‌كو له‌ ﴿سير اعلام النبلاء ۱۶۷/۲۲﴾ دا هاتوه‌.

۲ نين و نه‌جار به‌وشيويه‌ وه‌صفى كرده‌وه‌ هه‌روه‌كو له‌ ﴿الذيل على طبقات الحنابلة ۱۳۵/۲﴾ دا هاتوه‌.

ئەم بیروباوەرە سەلامەتە کاریگەریەکی زۆری ھەبوو لەژیانیدا تا لەبارەییەو ووتراوە ﴿ھەرکەسێک بینی وەک ئەو وایە ھەندێ لە ھاوێلانی بینییت﴾^۱، وە شیخی ئیسلام ابن القیم لەپەرتووکی کەسێ خۆیدا ((اجتماع الجيوش الإسلامية)) برکەییەکی لەم بیروباوەرە ھێناوە بەم شێوەیە دەستی پێکردوو ((وتە شیخی ئیسلام﴾ موفق الدين أبي محمد عبدالله بن أحمد المقدسي ﴿کە ھەموو لایەنەکان لەسەر پازێ بوون پێی و بەگەرە دانانی و پێشەواوەتی ئەو یەک دەنگ و رێککەوتوون جگە لە جەھمیەکان و ئەوانە ی سیفەتەکانی خوا ی گەرە پە کدەخەن))^۲ قسە کەسێ تەواو بوو.

وە لەبەر بایەخدان لە بڵاوکردنەو ی بیروباوەری راست و دروست ھەستاین بە خۆتێدنی ئەم پەرتوکی لەمزگەوتە کەماندا بۆ برايانان بەسوود وەرگرتن لە رافە کەسێ زانای پایەبەرز محمد بن صالح العثيمين و پەرتووکی کانی شیخی ئیسلام ئین و تەیمیەو قوتاییە کەسێ ئین و لقەیم و جگە لەو ھەش لەپەرتووکی دانراوەکان لەو بابەتەدا.

ھەربۆیە ھەندێ لە برايانان پێداگریان کرد لەسەر ئەو ھەستم بە تەخریجی فەرموودەکانی ئەم رافەییەو چاپکردنی لە گەن دەقە کەدا تا سوودە کەسێ گشتگیرتر بیت جابۆیە بە پیشیازیکی بە ھێزمزانی و ئیستخارەم کردو داوام لەخوا ی گەرە کرد کە یارمەتیم بدات و دەستم بەو کارە کرد، داوا لەخوا ی بەرزوبەرێز دەکم کە ئەم کارە والیبکات تەنھا لەبەر رەزامەندی خۆی بیت وە سوود بە دانەر و رافە کار و ئەو ی لەسەری نووسیوە و بڵاوکەرەویی و خۆتەری و چاپکەری بگەییەنیت، خوا ی گەرە دەفەر موویت: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ (۸۸) ﴿إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ (۸۹) الشعراء: ۸۸ - ۸۹

۱ یۆی ئەم وتە کۆرەزا کەسێ (ابن الجوزي) ھەرە کۆ لە (الذيل ۱۳۴/۲) دا ھاتوو.

۲ اجتماع الجيوش ص ۱۹۱.

وہباشترین وەصیەتیش وەصیەتی براکانی پێکەم لەم شۆینەدا بریتە لە وتە ی خۆی
گەرە کە دەفەر مووێت: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمَكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

﴿٣٨٢﴾ البقرة: ٢٨٢

ئای چەندە جوانە ئەو وتە یە پێشەوا ئەوزاعی رەحمەتی خۆی لی بێت
کە فەر مووێتی

﴿شۆین رینگەو رێبازی پێشین بکەو ئە گەر چیش خەلکی نەیانویستیت و وازیان
لێهێنایت، وە ناگاداریە لە شۆینکەوتنی بۆ چونی خەلکی با بۆشت برازینەو بە قسە،
لە بەر ئەو ی بارو دۆخە کە روون دەبێتەو و تۆ لە سەر رینگە راستە کەیت﴾^١.

و هەر و هە دەفەر مووێت: ﴿ئارام بگرە لە سەر سوننەت﴾ مەبەستی لەو یە کاتی
هەڵدەستی بە بە جێهێنانی سوننەتی پێغەمبەری نازدار S لە ناو خەلکیدا بە نامۆی
دەردە کەوی گۆی بەو نامۆیە مەدەو ئارام بگرە لە سەر نارەحەتی خەلکی کە بەرەو
رووت دەبێتەو – وەرگیر، و لەم شۆینە ئەو کۆمەڵە بەرپزە وەستان تۆش بوەستە،
و ئەو بەلێ کە ئەوان و وتووانە ﴿واتە: وەك ئەوان بدوێ لەبارە ی کاروباری دینەو –
وەرگیر، وە واز لەو شتە بێتە ئەوان وازیان لێهێناو ((واتە: ئەوەندە لە سەر شت
مەدوێ و رۆمە چۆ چونکە هەر کەسی زۆر رۆبجی سەر ئەنجامی گومراییە، لەوانە یە هەندی
شت هەبن نەهێتە کە ی روون نەبێت هەر بتهوێت بیزانیت ئەوا خۆت تووشی نارەحەتی

١ اثر صحيح : أخرجه الخطيب في شرف أصحاب الحديث ص(٧) والآجري في
الشریعة ص(٥٨) وعنه ابن عبد البر في جامع بيان العلم وفضله (١٤٤/٢) من طريق
العباس بن الوليد بن مزید البيروتي قال : (أخبرني أبي قال : سمعت أوزاعي يقول :
فذكره).

وهذا إسناد صحيح . وأما قول الحافظ في التقریب (٣٩٩/١) عن العباس بن الوليد أنه
صدوق فمتعقب، وقد وثقه ابن أبي حاتم والنسائي وابن حبان وغيرهم كما في التهذيب
(١١٥، ١١٦/٥) والجرح والتعديل (٢١٦/٢) وطبقات الحنابلة (٢٣٥/١).
والاثر أورده الحافظ الذهبي في سير أعلام النبلاء (١٢٠/٧) وفي العلو للعلي الغفار
وصحح الالباني إسناده في مختصره للعلو ص(١٣٨).

دەكەیت و بەرەو تیاچوون دەچیت-وەرگێڕ))، ڕێگەی پێشینه چاكاكانت بگره بەر چونكه ئەوەی بۆ ئەوان گونجا بۆ تۆش دەگونجێت و لەناو ئەو نابنه پیرۆزەدا جێت دەبێتەوه^١.

وەداوا لەخوای گەورە دەکەم کە زانستی بە سوود و کردەوی چاک و وەرگیراومان بێ بێخەشیت، هەرەکو داوای لێدەکەین کە پەنامان بدات لەزانستێت کە خاوەنەکە ی تەنها دەست بەتالی بۆ بێنێتەوه و بێتە هۆی سەرشاری بۆی و لەگەردنی خاوەنەکەیشیدا کۆتێک بێت، وە داوای لێدەکەین کە منەتی خویمان بەسەردا بپێژێت تا بتوانین یەک خواناسی بەدی بهێنین بە زانست و کردەوه و بیروباوهرو حال و بارودۆخماندا، وە پەنای بێ دەگرین لەوەی کە بەشمان لەوهدا تەنها باسکردنی بێت و بەس .

وحسبي الله ونعم الوكيل، ولا حول ولا قوة إلا بالله العزيز الحكيم، ما شاء الله لا قوة إلا بالله، توكلتُ على الله، اعتصمتُ بالله، استعنتُ بالله، وفوضتُ أمري إلى الله، واستودعتُ الله ديني ونفسي ووالدي وإخواني وأحبائي وسائر من أحسن إليّ وجميع المسلمين وجميع ما أنعم به عليّ وعليهم من أمور الآخرة والدنيا، فإنه سبحانه إذا استودع شيئاً حفظه ونعم الحفيظ^٢

وصلی الله وسلم وبارک علی محمد وعلی آلہ وأصحابه والتابعین وسلم تسليماً.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

مصر — مدينة الإسماعيلية

الجمعة — ٦ من رجب ١٤١٠هـ

أشرف بن عبدالمقصود بن عبدالرحيم

١ رواه إسماعيل بن الفضل في الحجة في بيان المحجة بإسناد صحيح.

٢ الأذكار للنووي ص (٤٤) .

ژيانى ئىبنو قودامەى مەقدىسى لەچەند دىپرىکدا

ﷺ ناو ورەچەلکى : ناوى موفق الدين باوكى محمد عبدالله كورپى أحمد كورپى محمد كورپى قدامة كورپى مقدم كورپى نصر كورپى عبدالله المقدسي، پاشان الدمشقي، الصالحى.

ﷺ لەدايكبوونى : لە مانگى شەعبانى سالى ۵۴۱ كۆچى لە گوندى جەماعىل لە چيائى نابلس لەدايك بوو .

ﷺ يىگەيشتن و گەشتەكانى لەپىگەى وەرگرتنى زانستدا : لە گەل خىزانە كەيدا هاتوو تە شام لە كاتىكدا تەمەنى ۲۰ سال بوو، پاشان قورئانى خویندوو و كورتەى خىرەقى لەبەر كردوو .

لە گەل پورزاكەى كە ناوى ﴿الحافظ عبدالغنى المقدسي﴾ لە سالى ۵۶۱ كۆچيدا گەشتيان كردوو بۆ بەغداد و لاى زۆرىك لە زانايانى ئەو شارە زۆر وانەيان خویندوو . زۆر زىرەك و تىگەيشتوو بوو تا بەسەر زۆرىك لەھاو لەنايدا سەر كەوتوو و پلەيەكى بەرزى بەدەستەيناو و لە كۆتايى دا شارەزايەكى تەواوى لە مەزھەب و بنچىنە كانيدا بەدەستەيناو .

ﷺ لەخواترسان و بەكەم رازىبوونى : لەخواترس بوو، بەكەم رازى بوو، پارىزكار بوو، سيفەتى هيمنى و شكۆدارى پىو دياربوو، وە نەرم و نىان و لەسەر خۆبوو، وە كاتەكانى تەرخانكراو بوو بۆ زانست و كردهو كەردن پى، ئەم زانا پاىبەرزه لەكاتى ناكۆكىدا نەيارەكەى رەش دەكرد هەروەكو خەلوز بەبەلگەو پىسەلماندن، وەھىچ كات شەرم داى نەدەگرت و بىزار نەدەبوو، وە نەيارو دوزمەكەشى ھاواری دەكردو دەسوتا لەتاو بەھىزى ئەم زانا بەرپەرەو بى توانايى خۆى .

﴿مأموستاكانی : ئین و قودامە رەحمەتی خوای لی بیست زانستی لەسەر دەستی زۆرێک لەزانایان وەرگرتوو لە ناودارتەرییان ﴾ ﴿تقی الدین أبو محمد عبدالغنی المقدسی ۶۱۲ھ﴾

وە شارەزای ولاتی عێراق ئامۆزگاریکاری ئیسلام آبا الفتح نصر بن فیان الشھیر بابن المنی.

﴿قوتابیەکانی : ئەم زانا پایە بەرزە ئیجگار قوتابی زۆر بوو لە بەناوبانگترینیان ﴾ ﴿شھاب الدین أبوشامە المقدسی ۶۶۵ھ﴾ وە ﴿الحافظ زکی الدین أبو محمد المنذری ۶۵۶ھ﴾ وە جگە لەوانەش.

﴿وتە زانایان لەبارە ی ئەم زانا پایە بەرزە وە :

- أبو عمر بن الصلاح فەرموویەتی : ﴿ئەوێ شێخ موفەقم نەدیوہ ﴾.
- ابن تیمیة فەرموویەتی : ﴿لەدوای پێشەوا ئەوزاعی کەس نەهاتۆتە شام بەئەندازە ی شێخ موفەق زاناو تێگەشتوو بیت ﴾.
- ئیشەوا مونزیری فەرموویەتی : ﴿فەقیھو پێشەوا، لە شار ی دیمەشقدا هەلکەوت، وانە ی ووتوہتەوہ و فەتوای داوہ، لە فیکھو جگە لەوہش پەرتووکی داناوہ لەپەرتووکی کورت (بچوک) و فراوان .
- ئیشەوا زەھەبی فەرموویەتی : ﴿یەکیکە لەگەورەترین زانا گەورەکان، کە خواوەنی چەند پەرتوو کە دایناوہ لەبارە جوړاو جوړەکاندا ﴾
- ئین و کەسیر فەرموویەتی : ﴿شێخی ئیسلام، زاناو پێشەوا، لیھاتوو، لەسەردەمی ئەو و پێش ئەو ماوہیش کەسی نیە لەو تێگەشتوو تربیت ﴾.

ﷺ بهرهمه کانی

پیشهوا موهفهق برپکی زور دانراوی ههیه که جینگهی رهزامهندی لای زانایانه:
ئین و رهجهب دهفهرموویت: ﴿پیشهوا موهفهق ژمارهیهکی زور دانراوی باشی له
مهزههدا داناوه لهئهصل و فهرعی، وههروهه لهوارهکانی فهرموودهو زمان و دونیا
نهویتی و لهخوا ترساندا، وهدانراوهکانی لهبوازی بیروباوهردا لهوپهری جوانی و
چاکیدایه، زوربهیان لهسهر رپرهوی فهرموودهناسانه پرپه لهفهرموودهو وتهی پیشینه
چاکهکان کهههموویان به سهندهو رپشتهوه هیتاوی، ههروهکو چۆن نهوه رپگهو رپیازی
پیشهوا ئهحهدهو پیشهوايانی فهرموودهیه﴾ تهواو.

لهم بهرهمانهش:

۱. لهفیهقهدا: المغنی، والکافی، والعدة، والعمدة، والمقنع
 ۲. له بیروباوهردا: لمعة الاعتقاد، القدر، ذم التأویل
 ۳. له نوصولی فیهقهدا: روضة الناظر.
 ۴. له دونیا نهویتی و خواناسیدا: الرقة والبكاء، والتواہین.
 ۵. لهفهرموودهشدا: مختصر علل الحدیث للخلال.
- جگه لهوانهش له بهرهمهکان کهههیان له چاپ دراوه و ههشیانه هیشتا دهست
نوسه، داوا له خوا دهکهین کهبهم نزیکانه چاپ بن و روشنایی بینن^۱.

^۱ بۆ زیاتر شارهزاویون لهژیانی ئهم زانا پایه بهرزه لهخوا ترسه دهتوانیت بگهڕێتهوه بۆ:

- التكملة في وفيات النقلة للمنذري (۱۰۷ / ۳).
- تاريخ الإسلام للذهبي الطبقة الثانية والستون مؤسسة الرسالة ترجمة رقم (۶۶۹).
- المعبر في خبر من غير للذهبي (۸۰ - ۷۹ / ۵).
- سير أعلام النبلاء للذهبي (۱۷۳ - ۱۶۵ / ۲۲).
- البداية والنهاية لابن كثير (۱۰۰ - ۹۹ / ۱۳).
- ذيل طبقات الحنابلة لابن رجب (۱۴۹ - ۱۳۳ / ۲).
- شذرات الذهب لابن العماد المنبلي (۹۲ - ۸۸ / ۵).
- معجم البلدان لياقوت الحموي (۱۵۹ / ۲).
- فوات الوفيات لابن الشكر الكنتي (۱۵۹ - ۱۵۸ / ۲).
- فهرس مخطوطات الظاهرية (قسم الحديث) للشيخ الألباني .
- مقدمة تحقيق كتاب إثبات صفة العلو لابن قدامة بقلم بدر البدر.

باسی بهرهمه کانی ئینو قودامه له بواری بیروباهه ږدا

الحافظ ئین و ږهجهب له پهرتو وکی ﴿ذیل طبقات الحنابلة لابن رجب (٢ / ١٣٩)﴾ ده فرمویت : پېشهوا موه فقه ژماره یه کی زور دانراوی باشی له مه زه بېدا داناه له نه صل و فهرعی، وه هروه ها له بواره کانی فرموده و زمان و دونیا نه ویستی و له خوا ترساندا .

وه دانراوه کانی له بواری بیروباهه ږدا له وپه ږی جوانی و چاکیدایه، زور به یان له سهر ږپړه وی فرموده ناسانه پړه له فرموده و ته ی پېشینه چاکه کان که هه موویان به سنده و پرشته وه هیناونی، ههروه کو چوڼ نه وه ږیگه و ږیازی پېشهوا نه هه دو پېشه وایانی فرموده یه، باوه ږی به وه نه بوو که ږو بچیت له گهل نه هلی که لامدا له بابته ورده کاند، نه گهر چی بو ږه ددانه وه شیان بو وایه و نه مهش ږیازی پېشهوا نه هه دو زانا پېشینه کانه.

وه نه م زانا به ږپړه زور به دوا دچوونی بو نه وه ده قانه ده کرد که وه ږگیر ابوون له بواری بیروباهه و ږو جگه له وه شدا، هه زی به ږه های نه وه ی کاریگری نیه له ده سته وازه کان نه ده کرد، وه هه رده م فرماني به جیگیر کردن و تپه راندن ده کرد له باره ی نه وه ده قانه ی هاتو وه له بواری صیفه ته کانی خوی گه ورده دا، بی نه وه ی هیچ شیکردنه وه و ږافه و چو نیه تیه کی بو دابیت، وه بی نه وه ی وینه ی بو دابی یان گور انکاری تیا دا بکات، وه یان مانا که ی له پراستی خوی لابتات و بیگور ی یان و اتا راستیه که ی خوی په کبختات.

له بهرهمه کانی له بنچینه‌ی نایندا ﴿بیروباوه‌ر﴾:

۱. البرهان في مسألة القرآن. جزء^١
۲. جواب مسألة وردت من صرخد^٢ في القرآن. جزء
۳. الاعتقاد^٣. جزء
۴. مسألة العلو^٤. جزآن
۵. ذم التأويل^٥. جزء
۶. كتاب القدر^٦. جزآن
۷. فضائل الصحابة. جزآن، وایزایم که پەرتووکی ﴿منهاج القاصدين في فضل الخلفاء الراشدين﴾ بیت^٧
۸. رسالة إلى الشيخ فخرالدين بن تيمية في تخليد أهل البدع في النار^٨.
۹. مسألة في تحريم النظر في كتب أهل البدع. ته‌واو.

-
۱. نشر في مجلة البحوث الإسلامية العدد (١٩) والتي تصدر عن دار الإفتاء بالرياض. بتحقيق د. سعود بن عبدالله الغنيسان.
 ۲. صرخد: گوندیکه له گونده کانی شام له نزیک حۆران، بههمان شیوه ئیبن عیماد باسی ئەم پەرتووکه‌یشی کردووه.
 ۳. که‌ئه‌ویش ئەم پەرتووکه‌یه ئیمه له‌خزمه‌تیداین و هه‌لده‌ستین به‌له‌سه‌ر نووسینی رافه‌که‌ی. وه‌بیگومان ابن شاکر وه‌الذهبي وه ابن العمان بههمان ئەو ناوه ناویان بردووه.
 ۴. طبع سنة ١٣٢٢ هجري في مطبعة مجلة المنار بمصر، وأعيد طبعه محققاً على عدة نسخ خطية بالدار السلفية بتحقيق بدر البدر وقد نقل الحافظ ابن القيم منه فقرة في كتابه اجتماع الجيوش ص(٨٧).
 ۵. طبع ضمن مجموعة إعتقاد السلف تحقيق النشار والطالبي. طبعة منشأة المعارف وكذا بتحقيق بدر البدر.
 ۶. ذكره الذهبي أيضا وكذا ابن شاکر.
 ۷. ذكره الذهبي وابن العماد.
 ۸. ذكره ابن العماد.

پاشان دوای ناو هینانی ئەو هی که ماوه له پەرتوو که کانی فەرمووی : ﴿هه موو موسلمانان به گشت به بهرهمه کانی زانای پایه بهرز سود مەند بوون، وه شوینکه وتوانی مەزەهەب به تاییه تی . وه بئاو بوویه وه و ناوی دەر کرد به هۆی باشی مە بهسته کهیی و دلسۆزی له دانانیدا^۱. ته و او.

۱ وه ههروهه ها له بهرهمه کانی زانای پایه بهرز له بواری بیروباوه یدا:

- حکایة المناظرة في القرآن أو المناظرة لأهل البدع في القرآن. طبع بتحقيق الأخ عبد الله بن يوسف كرمه الله.
- ذم ما عليه مدعو التصوف . طبع ضمن مجموعة من دفائن الكنوز بتحقيق الشيخ محمد حامد الفقهي رحمه الله
- الصراط المستقيم في بيان الحرف القديم . قال محقق كتاب البرهان في بيان القرآن لابن قدامة : ((جزء لم يطبع وهو موجود عندی أرجو أن أوفق في إخراجہ إن بقي في العمر بقية)).

پوختهیهك له ژبانی زانای پایه‌به‌رز ﴿محمد بن صالح العثیمین﴾
وه به‌ره‌مه‌کانی له‌بواری بیروباوه‌ردا

﴿په‌چه‌له‌کی : ﴿ناوی أبو عبدالله محمدی کورپی صالحی کورپی محمدی کورپی
عثیمین الرهبي التميمي﴾.ه.

﴿له‌دایک‌بوونی : له‌شاری عونه‌یزه له ٢٧ ی په‌مه‌زانی پی‌روزی سالی ١٣٤٧ هـ
له‌دایک‌بووه .

﴿په‌گه‌یشتی: قورنانی پی‌روزی لای باپیری وانا باوکی دایکی که‌ناوی ﴿عبدالرحمن
ی کورپی سوله‌یمانی ئال دامغ﴾ بووه خویندوووه و له‌به‌رکردوووه، پاش ئه‌وه رووی
کردۆته فی‌ربوونی زانست و فی‌ری نووسین و ژمیریاری و هه‌ندیک هونه‌ری ئاداب بووه.
له‌و کاته‌دا زانای گه‌وره عبدالرحمن کورپی ناصر سه‌عدی دووان له‌فی‌رخوا‌زانی
زانستی شه‌رعی لای خۆی دانا‌بوو تا وانه به‌ فی‌رخوا‌زه به‌چو که‌کان بلی‌نه‌وه که‌ به‌کی‌کیان
عه‌لی صالحی و ئه‌وی‌تریان محمدی کورپی عبدالعزیزی مطوع بوو په‌حه‌تی خویان لی
بی‌ت، هه‌ریه‌که‌ له‌ پوخته‌ی بیروباوه‌ردی الواسطیة که‌دانراوی شیخ عبدالرحمن کورپی
ناصر سه‌عدی خۆی بوو وه‌ منهاج السالکین له‌ فیه‌دا که‌به‌هه‌مان شیوه‌ دانراوی شیخ
عبدالرحمن کورپی ناصر سه‌عدی بوو له‌گه‌ل الاجرومیة و الألفية لای ئه‌و زانا پایه‌به‌رز
خویندوووه، وه‌هه‌روه‌ها لای شیخ عبدالرحمن ی کورپی علی کورپی عودان زانستی
میرات و فیه‌ی خویندوووه.

وه هه‌رلای شیخ عبدالرحمن کورپی ناصر سه‌عدی که‌ داده‌نریت به‌مامۆستای
یه‌که‌می و لای ماوه‌ته‌وه زانسته‌کانی ﴿یه‌ک‌خواناسی و ته‌فسیرو فه‌رمووده‌و فیه‌هو
نوصولی فیه‌هو میرات و زاراوه‌ی فه‌رمووده‌و نه‌حو سه‌رفی﴾ خویندوووه .

وه لای زانای پایه‌به‌رز شیخ عبدالعزیز بن باز په‌حه‌تی خوی لی بی‌ت که‌داده‌نریت
به‌مامۆستای دووه‌می ده‌ستی کرد به‌خویندنی سه‌حیحی بوخاری و هه‌ندی له‌نامه‌کانی
شیخی ئیسلام ئین و ته‌یمیه و هه‌ندی له‌په‌رتوو که‌ فیه‌یه‌کانی خویندوووه .

بەرۆپشچوونی لەوەرگرتنی زانست و ھەولەکانی لەبەواری بانگەوازا:

لەسالی ١٣٧١ دا لەمزگەوتدا دانیشت بۆ وانه ووتنەو و ھەرلەگەن کردنەو و پەیمانگا زانستەکاندا لەشاری رپاز لەسالی ١٣٧٢ پەیوەندی پێوە کردو و پاش دوو سال تەواوی کردو و دیاری کرا بە وانه بیژ لە پەیمانگای زانستی شاری عونیزە لەگەن بەردەوامبوونی لەخوێندن لەزانکۆدا بەشیوە تەنسیب لە کۆلیژی شەریعت و لەگەن ئەو شدا ھەر بەردەوام بوو لەوەرگرتنی زانست لەسەر دەستی زانای پایەبەرز شیخ عبدالرحمن کوری ناصر سەعدی رەھەتی خوای لی بیت .

لەکاتی کدا زانای پایەبەرز شیخ عبدالرحمن کوری ناصر سەعدی رەھەتی خوای لی بیت مرد ئیمامەتی مزگەوتی گەورە و شاری عونیزە و گرته دەست، وە وانهی لە ھەریەک لە قوتابخانە و عونیزە و نیشتمانی و پەیمانگای زانستیدا دەوتەو و پاشان گۆتزارایەو و بۆ وانه ووتنەو و لەھەردوو کۆلیژی شەریعت و ئوصولی دین لقی زانکۆی ئیمام محمدی کوری سعودی ئیسلامی لەقەصیم جگە لەو و کەلەھەمان کاتدا ئەندامی دەستە و گەورە زانیان بوو لە سعودیە رەھەتی خوای پەرورەدگاری لی بیت .

و ھەروەھا شیخ عثمین رەھەتی خوای لی بیت زۆر چالاک بوو لەبەواری بانگەواز و چارۆشن کردنەو و موسلماناندا، ھەموو خەلکی دەیان ناسی لەرپگە و وانه بەسوودەکانی و ووتارە جوانەکانی و کەپشکەشی دەکردن لە مزگەتی گەورە و عونیزە، و ھەو و وانهی کەلەرۆزانی دە و کۆتای مانگی رەمەزانی ھەموو سالی کدا لەمزگەتی حەرام پشکەشی دەکرد، و ھەلەرپگە و فەتوا پتەو و کانێو کەپشکەشی ھەموو موسلمانانی جیھانی دەکرد لەکاتی مەراسیمی حەجدا و ھەلەرۆزنامەو گۆفارەکاندا و ھەلەبرنامە و ﴿نور علی درب﴾ کە پشکەش دەکرا لە رادیو و ھەلەرپگە و ئالوگۆر کردنی نامەکانی و کەلەگەن زۆریک لەفیرخووان و زانیاندا ھەبوو... ھتد، و ھەو ھەموو پرسیارە و کەرۆزانە رۆبەر و و دەکرایەو و بە و ھەلە و کامێ و ھەلە و دەدا یەو .

بەرھەمەکانی لە بواری بیروباوێدا:

وەھەر وەھا شیخ عثمین رەحمەتی خۆی ئی بێت ژمارەیه‌کی زۆر دانراوی بەپێزی ھەبە کە خەڵکی سوودی ئی بینۆن لە ھەریەک لەبواری کانی ﴿بیروباوێرو فیکھو ئو صولی فیکھو ئامۆزگاری و پێنمایی و بانگەوازدا﴾ کە ژمارەیه‌کی زۆر لەوانە لە وەزارەتی مەعارفی سعودی بە وانە دەخوێندرێن.

نێمە لێرەدا ئەوێ پەیوەندی بە بیروباوێرو ھەبە باسی دەکەین :

١. فتح رب البرية بتلخيص الحموية کە ئەمە یە کەم پەرتووکی چاپکراوی (شیخ عثمین) ھ کەلە ٨ی ذي القعدة ی سالی ١٣٨٠ تەواوی کردوو لە چوارچێوێ کۆمەڵە نامەکاندا لەبیروباوێدا چاپخانەێ مکتبە المعارف لەپاریز چاپی کردوو.

٢. پوختەیه‌ک لەبیروباوێرێ ئیسلامی : شیخ عثمین رەحمەتی خۆی ئی بێت لەم پەرتوو کەدا شەش پایە کە ی باوێرێ بەشیوازیکێ زۆر ئاسان رافە کردوو و ئەم نامەبە دادەنرێت بەپروگرامی قورئانی سییەمی ناوھندی لەپەیمانگا زانستیه‌کاندا لە وڵاتی سعودیه‌یە لەبواری یە کخوئاسیدا . ئەم بەرھەمەش ھەر وەکو ئەوێ پێشوتر لە چوارچێوێ کۆمەڵە نامەکاندا لەبیروباوێدا چاپخانەێ مکتبە المعارف لەپاریز چاپی کردوو.

٣. القواعد المثلى في صفات الله وأسمائه الحسنى : کەئەویش لەجوانترین پەرتوو کەکانی شیخ عثمین رەحمەتی خۆی ئی بێت، سوپاس بۆخوا ھەستاوین بەتەخریج و لەسەرنووسینی ئەم پەرتوو کەو لەچاپدراو.

٤. رافه‌ی لمعة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد لابن قدامة: ئەوێ ئەم پەرتوو کە ی بەردەستمانەو کراو بەبابەتی سالی یە کەمی ناوھندی لەبواری یە کخوئاسیدا لە پەیمانگا زانستیه‌کاندا.

٥. بیروباوێرێ ئەھلی سوننەت و جەماعەت : کە تیایدا کورتەو پوختەیه‌کی لەبیروباوێرێ ئەھلی سوننەت و جەماعەتی باسکردوو کەئەویش لە بلأو کراو کانی زانکۆی ئیسلامیه‌یە لە مەدینەێ مۆنەوێرە.

٦. رافه‌ی العقيدة الواسطية لابن تيمية : کەئەویش بابەتی سالی دووھێ ناوھندیە لەبواری یە کخوئاسیدا لە پەیمانگا زانستیه‌کاندا. چاپکراو و دەست دەکەوێت.

٧. تەفسیری آية الكرسي : ئەم تەفسیرە دادەنرێت بە جیاکەرەو یەکی زۆر جوان لە قسەکانی شیخ لەبواری ناو سیفەتەکانی خۆی گەورەدا. چاپکراو و دەست دەکەوێت.

٨. نامەیه‌ک لە گەیشتن بەمانگ و چوونە سەری . کەئەویش چاپکراو لە چوارچێوێ کۆمەڵە نامەکاندا لەبیروباوێدا.

۹. ئەمانەتی باسکران جگە لە فەتواکانی شیخ عییمینە رەحمەتی خۆی لی بێت لەبەروای بیروباوەردا کە چەندان جار چاپکراوە لە جوارچێوەی پەرتووکی فەتواکانیدا، وە بەرھەمەکانیشی لە گۆڤارو رۆژنامەکاندا.^۱

۱ ئەوەی پێوستە بوتریت ئەوەیە کە زانای پایەبەرز تا مرد لە وانه وتەو و نوسین و فێربوون و فێرکردن ئەوەستا بۆیە زەحمەتە بوانریت پەرتووکی کانی شیخ دیاری بکەیت و بوتریت ئەوەندە پەرتووکی هەیە، لەبەرئەوەی ئەم زانا خواناسە ھەرچی بابەتیکی ویتەو لەلایەن فێرخوازانەو رۆژ لەدوای رۆژ دەنوسینەو و دەکرێت پەرتووکی نوی، خۆی پەروردار گار خۆی بەرە کەتی رشتە بەسەر تەمەنی ئەم زانایەدا و بەرھەمی زۆرەو موسلمانان قەرزاری ئەم پیاو بەرێژەن بۆیە داوا لەفێرخوازانێ زانست دەکەم بەگۆرەیی توانای خۆیان ھەست بەخزمەتکردنی و پەرتووکی کانی وەرگیرێت سەر زمانی شیرینی کوردی تا موسلمانانی کوردستانیش بتوانن زیاتر سوود لەبەرھەمەکانی بێن، سوپاس بۆ خوا لەلایەن فێرخوازانە نازیزەکانەو ھەست بەمە کراوە بۆیە ھەست دەکەین ھێواش ھێواش بەھەمەکانی دەکرێتەو بەکوردی و نێمە شۆتیکموتە قورئان و سونەت لەھەموو کەس زیاتر دەبێت خزمەت بە زانا سەلفیەکان بکەین بەتایبەتی ئەم زانا بەرێژەو ھاو بیروا کانی وەکو شیخ ئیبن باز و پێشەوا ئەلبانی و شیخ صالح فەوزان ھەموو ئەوانە تێریش کە پێشەوای ئەم بانگەوازانە پێرۆژەن کە بانگەوازی سەلفیەتە و لەھەرشۆتیک بڵاوتەو ئەو شۆتە رزگاری دەبێت لە گۆرپەرستی و ھاو بەش بۆخوا دانان و بیدعوو خورافەت و درۆو دەلەسوو چان بۆ خەلک ھەلکەندن و رەوانە کردنیان بۆ ناگری دۆزەخ، بۆیە نامۆزگاری خۆم دەکەم پێش تۆ ئەو موسلمانێ بەرێژو خۆتەری دڵسۆز ئەگەر دەتوانی ھەست بەوەرگیرانی بەرھەمی زانا سەلفیەکان ئەوا چیدی مەوەستەو قۆلی مەردایەتی لی ھەلکەو دەست بکە بەوەرگیرانی بەرھەمە موبارە کەکانیان تا چاوی خەلکی پێ رۆشن بکەیتەو، وە ئەگەر ئەو توانایەت نیە ئەوا بەمالە کەت خزمەت بە بانگەوازی سەلفیەت بکەو بپێکی زۆر لەپەرتووکی کانیان بەسەر خەلکیدا دا بەش بکەو نامۆزگاریان بکە بێخۆتەو و چووی بۆ ھەرشۆتیی ناوەدانی بکەو بە بردنی ھەندێ لەو بەرھەمانە دلتایبەت سەلفیە نێر ئەوەی تری بدە دەست خۆی گەورە خۆی دینی خۆی سەردەخات و بڵاوتەو بەلام نێمە ھیچ نەکەین ھەر گەلەیی لەخەلکی بکەین و بڵێن خەلکی دینی ناوی ئەو بەش نیە بەلکو ئەوەی لەسەر من و تۆی بانگەوازانە گەیانندی ئەم بانگەوازانە پێرۆزە بەھەموو شۆتیی تا چێر شۆتیکموتووای شەیتان و گۆرپەرستان و فیلبازەکان و بیدعەچەکان خەلکی لەو زیاتر گومرا تر نەکەن، خۆی گەورە منیش و تۆش سەرفرازی دونیاو دوا رۆژ بکات و بمانگێری لەو کەسانە شەرەفی بانگەوازیکردنیان پێ دەبەخشریت بۆلای خۆی پەروردارو ئایە راست و دروستە کە وەر و ومان ھەبێت لەرۆژی دوایدا سەربەزبکەیتەو و بڵێن نێمە سەلفی بەراستی تا کۆمەل بووین کە خۆی گەورە ھەلێژاردین بۆ ئەو نەمر کە قورسە کە خاوەن کردنەو بیروباوەری خەلکی بوو لەبیروبوو چوونە بێ باوەری و گومراکان، ئەو ھەش پێوستی بەماندوو بوونە و شەوئو ھەبە چونکە ئەم کوردستانە نێمە گێری خواردوو بەدەست کۆمەلێ کەسی دەروون نەخۆشی ھەواو نەرەزوو پەرستی ھاو بەش پەیدا کەری بیدعەچی نەفامەو کە خۆیان بەجێشینی پێغەمبەر S دەزانن و بەنەرەزووی خۆیان ئایە کە خاوەن گۆرپو ھەو لەو پێتەو شدا نامادەن ھەموو شتی بکەن تا ئەو پێگەیی لەدەستیاندا بە مێحراپی مەگوتەکانە لەدەستیان نەچێت چونکە ئەگەر لەدەستیان چوو ئەوا خەلکی ئەوانی بۆ دەردە کەوت و شۆتییان ناکەون و بەگۆیان ناکەن، بۆیە وامەزانە بانگەواز کردن بۆ رێبازی پێرۆزی سەلفیەت ھەروا ناسانە بەلکو دەبێت پەشت بە خۆی گەورە بێستی لەتەواوی کارە کانتا بەتایبەتی لە کاری بانگەوازی کردن بۆلای خۆی گەورەو ئایە دوور لە شێرک و بیدعە کە - وەرگیر .

رافه‌ی پەرتووکی

﴿لمعة الاعتقاد الهادي إلى سبيل الرشاد﴾

دانراوی پێشه‌وا

﴿موفق الدين أبي محمد عبدالله بن أحمد بن محمد بن قدامه المقدسي﴾

له‌لایه‌ن پێشه‌وا

﴿محمد بن صالح العثيمين﴾

وه‌رگێرانی

﴿ناکۆ جلیل کریم﴾

پێداچوونه‌وه و پێشه‌کی بۆ نووسینی

د. عبداللطيف أحمد مصطفى

م. عبدالرحمن حسين پور

لیکۆلینه‌وه و ته‌خريجي فهرموده‌کانی له‌لایه‌ن

﴿أشرف بن عبدالمقصود بن عبدالرحيم﴾ هه‌وه بۆ کراوه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پێشه‌کی رافه‌کار: محمد بن صالح العثيمين

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَتُوبُ إِلَيْهِ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ ... وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ وَسَلَامٍ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

له‌پاشاندا : ئەوه له‌سه‌ر نووسینیکی کورتە له‌سه‌ر پەرتووکی ﴿لمعة الاعتقاد﴾ که ﴿أبو محمد عبدالله بن أحمد بن قدامه المقدسی﴾ دایناوه، له‌سالی ۵۴۱ هـ له‌ گوندی جه‌ماعیل له‌ چیا‌یی نابلس له‌دایک بووه، وه له‌ پرۆزی جه‌ژنی ره‌مه‌زانی سالی ۶۲۰ هـ له‌دیمه‌شق مردوووه ره‌حه‌تی خوای گه‌وره‌ی لی بیت.

وه ئەو پەرتووکه‌ دانه‌ری تیایدا پوخته‌ی بیروباوه‌ری کۆکردوووته‌وه و له‌به‌رئه‌وه‌ش سه‌رۆکایه‌تی په‌یمانگا زانسته‌کان بریاری دا که‌له‌سالی یه‌که‌می به‌شی ناوه‌ندیدا بخویندریت تا بیته‌ پالپشتیک و لهم قوناغه‌دا پشتی پی به‌سرتیت، وه‌له‌به‌رگرنگی پەرتووکه‌که‌ له‌رووی باب‌ه‌ت و به‌رنامه‌یه‌وه و نه‌بوونی رافه‌یه‌ک بۆی له‌به‌رئه‌وه‌ پشتیوان به‌خوای گه‌وره‌ و داوام لێی که‌ راستیم پی به‌خشیت له‌وته‌و کرده‌وه‌مدا بریارم دا که‌ چه‌ند وشه‌یه‌کی ساده‌ و ئاسان له‌سه‌ری بنووسم تا به‌هۆیه‌وه‌ نه‌یه‌یه‌کانی بدۆزریته‌وه‌ و سه‌رچاوه‌کانی روونبکریته‌وه‌ و سووده‌کانی ده‌ربخیریت، داوام له‌ خوای گه‌وره‌یه‌ نهمداته‌ ده‌ستی خۆم بۆ چاوتروکاندنیک و یارمه‌تیم بدات به‌یارمه‌تیدانی خۆی و سه‌رکه‌وتروم بکات، وه‌ پرۆزی به‌خشیت به‌کاره‌که‌م و سوود به‌خشی بکات چونکه‌ هه‌ر خۆی به‌خشه‌رو به‌ریزه‌.

محمد بن صالح العثيمين نووسراوه‌ له‌ ۱۰-۱-۱۳۹۲ هـ

چهند بنه‌مایه کی گرنګ له‌بابه‌تی ناو و سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌دا

پیش چوونه ناو کړوکی پرتوکه‌که پیم خوښه له پېشدا چهند بنه‌مایه کی گرنګ
باس بکهم له‌وهی په‌یوه‌ندی داره به ناو و سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌وه^۱:

بنه‌مای په‌کهم:

له‌وهی پټوېسته بهرام‌بهر قورئان و سوننه‌ت له‌ناوه‌کانی خوای گه‌وره و
سیفه‌ته‌کانیدا:

نوهی پټوېسته له‌سهرمان بهرام‌بهر ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت هیشتنه‌وهی
به‌لگه‌کانیه‌تی له‌سهر پروک‌ه‌شی خوئی به‌بی گورین له‌بهرنه‌وهی خوای گه‌وره قورئانی به
زوبانیکی عهره‌بی پروون و پاراو ناردوته خواره‌وه، وه پیغه‌م‌بریش صلی الله علیه وعلی
آله وسلم به‌همان شیوه به زوبانی عهره‌بی قسه‌ده‌کات له‌بهرنه‌وه پټوېسته هیشتنه‌وهی
به‌لگه‌یه‌تی قسه‌ی خوار قسه‌ی پیغه‌م‌بره‌که‌ی صلی الله علیه وعلی آله وسلم له‌سهر
نوهی که‌ه‌یه‌وه به‌لگه‌یه له‌و زوبانه‌دا، وه له‌بهرنه‌وهی گورپنی له‌و پروک‌ه‌شی
که‌ه‌یه‌تی قسه‌کردنه له‌سهر خوا به‌بی بوونی زانست له‌و بواره‌دا که‌نوه‌ش حهرامه و
قه‌ده‌غیه له‌بهر فهرمایشتی خوای گه‌وره که ده‌فهرمویت: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ
تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْمُونَ﴾ (الأعراف: ۳۳)

۱ بوزانیاریت زانای پایه‌رز پرتوکیکی زور جوانی هدی ده‌باره‌ی ناو و سیفه‌ته‌کانی خوای
گه‌وره که‌تیا‌یدا ژماره‌یه‌ک له‌بنه‌ما گرنګه‌کانی تیا‌دا باس کردووه ده‌باره‌ی نه‌و بابه‌ته‌ی باس‌کرا، وه
نیمه‌ه‌ستاوین به توژینه‌وه‌ی و ناسراوه به ﴿القواعد المثلی فی صفات الله وأسمائه الحسنى﴾ که‌زور
جینگه‌ی گرنګی پیدان و خوینده‌وه‌یه‌تی.

واته : ﴿بَلَىٰ نَهَىٰ يَتَفَهَّمِبَر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ پەروەردگارم هەرکاری خراب و دزیوو ناشیرینی حەرامکردوو، ئاشکراو نەپتی و هەروەها تاوان و گوناو و لەسنوردەرچوون و دەستدریژی کردن بۆ سەر خەڵک بەناھەق و بێ هیچ بەلگەیه‌کی خوایی، شەریک و هاوبەش دانین بۆ خوا و لەئاخاوتن و قسەکردن دەربارە‌ی خوا بەبێ زانین و بەبێ بەلگە درۆ هەلبەستن﴾

نۆنە‌ی ئەو‌ه‌ش وەکو خوای گەورە دەفەرمویت : ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُفِيقُ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ المائدة: ٦٤ واته : ﴿بەلکو هەردوو دەستی خودا هەمیشەو بەردەوام کراو‌یه‌ی هەرچۆنێک خۆی بیه‌وێ دەیه‌خ‌شیت﴾

چونکە ڕو‌کەشی نایەتە‌کە بەلگە‌ی ئەو‌ی تێدا‌یه‌کە خوای گەورە دوو دەستی راستە‌قینە‌ی هەیه‌ جابۆیه‌ پێوستە‌ جێگیرکردنی ئەو سیفەتە‌ بۆ‌ی و دانپێدانانی، جائە‌گەر کەسێ‌ وتی مەبەست پێان ﴿هێزە - واتە هێزی خوای گەورە﴾ پێی دە‌لێن ئەو‌هە‌لگە‌راندنە‌و‌یه‌ بۆ قسە‌کە‌ی خوا لە ڕو‌کەشە‌کە‌ی خۆی لەبەر ئەو‌ه‌ش دروست نیه‌ ئەو قسە‌یه‌ بک‌ری‌ت و بو‌تری‌ت چونکە ئەو‌ه‌ قسە‌کردنە‌ دەربارە‌ی خوا و لەسەر خوا بێ‌ بوونی زانین .

بنەمای دووهم :

لەبارە‌ی ناو‌ه‌کانی خوای گەورە‌و‌یه‌، وە‌له‌ژێر ئەم بنەمایە‌دا چە‌ند لە‌قێک هەیه‌:

- لە‌قی یە‌کە‌م : ناو‌ه‌کانی خوای گەورە‌ هە‌ره‌ه‌مووی جوانن : واتە لە‌جوانیدا بێ‌ وێنە‌یه‌و گە‌یش‌تۆتە‌ ئەو پە‌ری جوانی، لە‌بەر ئەو‌ه‌ی هە‌رچی سیفە‌تێکی تە‌واو هە‌یه‌ گ‌رتو‌یه‌تیه‌ خۆی کە هیچ کە‌م و کورتیه‌کی تێدا نیه‌ لە‌ هیچ ڕو‌ویه‌کە‌وه‌ لە‌ ڕو‌وه‌کانە‌وه‌ : خوای گەورە‌ دەفەرمویت : ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ الأعراف: ١٨٠ واتە ﴿ناو‌ه‌کانی خوای گەورە‌ هە‌ر هە‌مووی جوانن﴾

فونەى ئەو : ناوى ﴿الرحمن﴾ بريتە لەناویك لەناوەكانى خواى گەورە، بەلگەىە لەسەر سىفەتێگى گەورە كەئەویش بەزەىى فراوانە، لەو وە دەزانين كە يەكێك نە لەناوەكانى خواى گەورە ﴿الدھر﴾ لەبەرئەوەى ﴿الدھر﴾ واتايەك ناگرتە خۆى بگاتە ئەو پەرى جوانى، هەرچى دەربارەى فەرمودەكەى پێغەمبەرىشە صلى الله عليه وعلى آله وسلم كەدەفەرمویت ﴿لاتسبوا الدھر فان الله هو الدھر﴾^۱ واتە ﴿جنیو مەدەن بە رۆژگار لەبەرئەوەى خواى گەورە خۆى رۆژگارە﴾^۲ جا واتاكەى بريتە لە خواوەنى الدھر كە بەئارەزووى خۆى كارى تیدا دەكات و ھەلیدەسوریتى بەبەلگەى فەرمودەكەى ترى صلى الله عليه وعلى آله وسلم كەدەفەرمویت لە گێرئەوہى كى تردا لە خواوہ كە دەفەرمویت : ﴿يَدِي الْأَمْرُ ، أَقْلَبُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾^۳ واتە ﴿ھەموو كارو بارى بەدەستى منە، چۆن بوى ھەلیدەگێرمەوہ﴾^۴

۱ مسلم : كتاب الألفاظ من الأدب : باب النهي عن سب الدھر (۲۲۴۶) (۵) من حديث أبي هريرة - رضي الله عنه - وقال الحافظ في الفتح (۱۰ / ۵۶۵) : ((وأخرجه أحمد من وجه آخر عن أبي هريرة بلفظ ((لاتسبوا الدھر فان الله تعالى قال : أنا الدھر ، الأيام والليالي لي أجددها وأبليها وأتي بملوك بعد ملوك)) وسنده صحيح)) أ.هـ.

۲ زانای پایە بەرز ابن القيم لە پەرتوو كە كەیدا زادالمعاد (۳۵۵/۲) دا فەرمویتی : ﴿ ئەو كەسەى جنیو بە الدھر دەدات لەنیوان دوو بارودۆخدايە كە ھەر بیگومان یەكێكیانى تیداى : یان ئەوہەتا جنیودانەكەى بۆ خودایە، یان ھاوبەشى بۆ داناوہ، لەبەرئەوہى ئەو كەسە ئەگەر باوہرى وابیت كەخوای گەورە خۆى بەتەنھا ئەو كارەى كردووە و ئەویش جنیو بەو دەدات كەئەوہى كردووە ئەوا بى گومان جنیوى بە خواى گەورە داوہ . ئەواو

۳ أخرجه البخاري : كتاب التوحيد : باب قوله تعالى ﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾ الفتح: ۱۵ (۷۴۹۱) ومسلم كتاب الألفاظ من الأدب : باب النهي عن سب الدھر (۲۲۴۶) . من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

۴ لتبترطنطى فترمودتكة تيمخوشة هتموو فترمودتكة بهيتم هتروكو لة صحيحى تيشترأ بوخاريدا بتم شيوقية هاتووة : ﴿حَدَّثَنَا الْحُمَيْدِيُّ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ حَدَّثَنَا الزُّهْرِيُّ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يُؤْذِنِي ابْنُ آدَمَ يَسُبُّ الدَّهْرَ وَأَنَا الدَّهْرُ يَدِي الْأَمْرُ أَقْلَبُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارَ﴾ [وقرطير].

● لقي دووهم : ناوه ڪاڻي خواي گهوره ڪورت نه ڪراوه ته وه له ژمارهيه ڪي دباري ڪراودا ﴿واته به ووردي ژماره ي ناوه ڪاڻي خواي گهوره نازانريت-وهر گيڙي﴾ : له بهر فرموده به ناوبانگه ڪهي پيغمبر صلي الله عليه وعلى آله وسلم ڪه ده فرمويٽ ﴿أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ ، سَمِّيتَ بِهِ نَفْسَكَ ، أَوْ أُنْزِلَتْ فِي كِتَابِكَ ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ ، أَوْ اسْتَأْثَرْتُ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ﴾^۱

واته ﴿داوات ليده ڪم به هممو ناويڪ ڪه تو خاوهيتي و خوت پي ناوناوه، يان له ڪتيه ڪه تدا نارووته ته خواره وه، يان فيري يه ڪيڪ له دروست ڪراوه ڪانت ڪردوه، يان له زانستي غهيدا لاي خوت ههلتگرتوه و تنها خوت دهيزانيت﴾^۲

وه ڪوبه ندي ﴿جمع وتوفيق﴾ له نيوان ٿو فرموده يهو فرموده صهحيه ڪهي تر ڪه پيغمبر صلي الله عليه وعلى آله وسلم ده فرمويٽ ﴿إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا

۱ حديث صحيح : جزء من حديث ابن مسعود رضي الله عنه، الذي رواه أحمد (۱ / ۳۹۴، ۴۵۲) وابن حبان (۲۳۷۲-موارد) والحاكم (۵۱۹/۱)، وصححه الحافظ ابن القيم في شفاء العليل (ص ۲۷۴)، واستفاض في بيان أهميته وفوائده في كتابه الفوائد (ص ۲۴ : ۲۹)، وصححه الشيخ أحمد شاكر في تعليقه على المسند (۳۷۲۱) وكذا الألباني في الصحيحة (۱۹۹)، وشعيب الأرنؤوط في تخريج زاد المعاد (۱۹۸ / ۴) .

۲ له بهر گرنگي داواو پارانه وه ڪهي پيغمبر صلي الله عليه وعلى آله وسلم بو لاداني خهفت و دلته ننگي فرموده ڪه وه ڪزي دههيتن تا بتوانن له بهري بڪهين و ڪاري پي بڪهين إنشاء الله وه فرموده ڪهش صهحيه بو دلتيانيت : قَالَ أَبُو بَكْرٍ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ : حَدَّثَنَا يَزِيدُ بْنُ هَارُونَ ، عَنْ فَضِيلِ بْنِ مَرْزُوقٍ ، حَدَّثَنَا أَبُو سَلَمَةَ الْجُهَنِيُّ ، عَنْ الْقَاسِمِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ ، عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَا قَالَ عَبْدٌ قَطُّ إِذَا أَصَابَهُ هَمٌّ ، أَوْ حُزْنٌ : اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ بْنُ عَبْدِكَ بْنُ أُمِّتِكَ ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ ، مَا ضَيَّعْتُ فِي حُكْمِكَ ، عَدَلْتُ فِي قَضَاؤِكَ ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ ، سَمِّيتَ بِهِ نَفْسَكَ ، أَوْ أُنْزِلَتْ فِي كِتَابِكَ ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ ، أَوْ اسْتَأْثَرْتُ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِبْعَ قَلْبِي ، وَثَوْرَ صَدْرِي ، وَجَلَاءَ حُزْنِي ، وَذَهَابَ هَمِّي ، إِلَّا أَذْهَبَ اللَّهُ هَمَّهُ وَأَبْدَلَهُ مَكَانَ حُزْنِهِ فَرَحًا ، قَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَعَلَّمَ هَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ ، قَالَ : أَجَلٌ ، يَنْبَغِي لِمَنْ سَمِعَهُنَّ أَنْ يَتَعَلَّمَهُنَّ ﴿وهر گيڙي﴾

وَاحِدًا مِّنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ ﴿١﴾ واتە ﴿خوای گەوره نەدو نو ناوی ھەبە صەد جگە لەبەک ھەر کەسێک بیانبۆتێت دەچیتە بەھەشتەوہ﴾ ٢ ئەو ھەبە کە واتای ئەو فەرمودەبە ئەو دەگەبەنیت : لە ناوہ کانی خوای گەوره نەوہدو نو ناوی ھەبە ھەر کەسێک بیانبۆتێت دەچیتە بەھەشتەوہ، ئەمە ئەو ناگەبەنیت کە ژمارە ی ناوہ کانی خوای گەوره کورت کراوہتەوہ لەو ژمارەدا، وێنە ی ئەو ھەش کەبۆت : صەد درھەم ھەبە ئامادەم کردوہ بۆ خێر، جائەوہ واتای ئەو ھەبە کە درھەمی تۆت نەبۆت ئامادەت نەکردبۆت بۆ جگە لەخێر.

● لقی سێھەم : ناوہ کانی خوای گەوره بەعەقل جیگیر ناکریت بەلکو بە شەرع جیگیر دەکریت و دەسەلمێت:

لەبەرئەوہ ی ناوہ کانی خوای گەوره ﴿توقیفیە – وەستێراوہ﴾ سەلماندی وەستێراوہ لەسەرئەوہ ی لەشەرعدا ھاتووہ نەبۆت زیاد دەکریت و نەبۆت کەم دەکریت، لەبەرئەوہ ی عەقل ناتوانیت ھەست بەوہ بکات کە شایەنی خوای گەورەبە لە ناوہ کان جالەبەرئەوہ ی پێویستە وەستان لەوہدا لەسەر ئەوہ ی لە شەرعدا ھاتووہ، وە لەبەرئەوہ ی ناوانی بەوہ ی ناوی لەخۆ ی پێ نەناوہ یان ملنەدان بەوہ ی خۆ ی پێ ناوانوہ و پێ نارازی بیت تاوانیکە بەرامبەر خوای پەرورەدگار ئەنجام دەدریت، جابۆبە پێویستە پێرەوہ ی ئەدەب بگێریت بەر لەو باسەدا.

● لقی چوارەم : ھەموو ناویک لەناوہ کانی خوای گەوره بەلگەبە لەسەر زاتی خواو و لەسەر ئەو سێفەتە ی گرتوبەتێخۆ ی و لەسەر ئەو شویتەوارە ی بەھۆبەوہ دیتە دی ئەگەر ئەو ناوہ ((متعدی)) بیت.

١ أخرجه البخاري : كتاب الدعوات : باب الله مائة اسم إلا واحد (٦٤١٠) ومسلم : كتاب الذكر والدعاء : باب في أسماء الله تعالى وفضل من أحصاها (٢٦٧٧) . من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

٢ خۆشەوستان بێژە ی ﴿أَحْصَاهَا﴾ بەواتای ﴿لەبەرمان دەکردو کارمان دەکرد﴾. ﴿وەرگێر﴾.

وه باوه پيش به ناو نايه ته جي تنها به جيگر ڪرڻي هموو نه وانه نه بيت .

غونه ي نه وه له ناويڪدا كه ((متعدي)) نه بيت : ناوي ﴿العظيم﴾ باوه ربون پتي نايه ته دي تا باوه پرت به وه نه بيت ناويڪه له ناوه ڪاني خواي گهوره و به لگهيه له سهر ذاتي بهرزو گهوره ي وه له سهر نهو سيفه ته ي كه گرتويه تيه خوي كه نه ويش سيفه تي ﴿العظمة - گهوره يه تيه﴾ .

وه غونه ي نه وهش له ناويڪدا كه ((متعدي)) بيت : ناوي ﴿الرحمن﴾ باوه ربون پتي نايه ته دي تا باوه پرت به وه نه بيت ناويڪه له ناوه ڪاني خواي گهوره و به لگهيه له سهر ذاتي بهرزو گهوره ي وه له سهر نهو سيفه ته ي كه گرتويه تيه خوي كه نه ويش سيفه تي ﴿الرحمة - بهزهيه﴾ وه له سهر نهو شوينه واره ي به هويه وه ديه دي كه نه ويش نهويه ﴿بهزهيه به ههر كه سيڪدا ديه وه كه بيه وٽ﴾ . پوخته ي نه م لقي چواره مه نهويه كه ده بيت باوه پرت به هموو ناوه ڪان و سيفه ته ڪاني خواي گهوره و نهو شوينه واره ي به هوي نهو ناوه وه ديه ڪايه وه هه بيت و ته تسليمي بيت و پتي رازي بيت - وه رگير ﴿

بنه ماي سيهم ::

له باره ي سيفه ته ڪاني خواي گهوره وهيه، وه له ٽير نه م بنه مايه دا به هه مان شيوه چهند لقيك ههيه:

● لقي يه ڪم : ناوه له ناوه ڪاني خواي گهوره همووي بهرزن و سيفه تي ته واور ستايش ڪراون له هيچ پرويه ڪ له پروه ڪانه وه ڪم و ڪورتي تيڊا نيه.

وه ڪو ﴿زيان و زانياري و توانايي و بيستن و بينين و دانايي و بهزهيه و بهرزيه تي﴾ جگه له وهش ههروه ڪو خواي گهوره ده فهرمويٽ: ﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ﴾ النحل: ۶۰ واته ﴿هموو غونه يه ڪي بهرزو پر شڪو هه ربو خواي گهوره يه﴾

وه له بهر نهو ي پهروه دگار ته واره بويه ده بيت سيفه ته ڪانيسي همووي ته واور بن.

جانه گهر سيفه ٽيڪ ڪم و ڪورتي بوو لههه موو لايه نيڪهوه تهواو نه بوو نهوا ناگوئيٽ
 بيٽه سيفه تي خوي گهروهو دورو لهوه وه وه ڪو ﴿مردن و نه زانين و بي تواناي و
 ڪهري و ڪوري﴾ و غونهي نهوه، له بهر نهوهي پهروهردگار سزاي نهو ڪه سانهي داوه
 ڪه خوي گهروهيان به سيفه ٽيڪ وهسف ڪردوه ڪه ڪم و ڪورتي ٿيدا بيٽ و خوي
 به دورو ڳرتوه لههه موو نهو سيفه تانهي نهويان پي وهسف ڪردوه له ڪا ٽيڪدا نهو
 وهسف ڪردنه ڪم و ڪورتي ٿيدا بيٽ، وه له بهر نهوهي پهروهردگار نايٽ و ناگوئيٽ
 ڪم و ڪورتي بيٽ بو نه هيشتي ڪم و ڪورتي له پهروهردگاريه ٿيدا.

وه نه گهر سيفه ته ڪه تهواو بوو لهروويه ڪه بهلام ڪم و ڪورت بوو له پرويه ڪي
 ترهوه نهوا نايٽه سيفه ٽيڪي هميشه ي و جيگير بوخوي گهروهو بهر هاش نايٽ
 به دورو بگيرت له خوي گهروه بهلڪو لهم حاله ته دا پيوستي بهله سهر روشتن و زياده
 باس ڪردن ههيه، جالمو ڪا ته دا جيگير و ده سملنريٽ بو خوي گهروه نه گهر سفه ته ته ڪه
 واتاي تهواو يه تي ده گهياند وه به دورو ده گيرت له خوي گهروه نه گهر واتاي ڪم و
 ڪورتي و ناتهواوي ده گهياند وه ڪو ﴿مکر، کيد، خداع - فيلڪردن﴾ هاوونهي
 نهوش، جائهم سيفه تانه وه ڪو سيفه ٽيڪي تهواو سهير ده ڪريٽ نه گهر له بهرامبر
 هاوشيوهي خويدا بيٽ^۱ له بهر نهوهي بهلگهيه له سهر نهوهي ڪه بڪه ره ڪهي بي توانا نيه
 له بهرامبر دوژمنه ڪهيدا ڪه ههمان ڪاري ڪردوه، وه ههر نهو سيفه ته ده بيٽه سيفه ٽيڪي

۱ واته نه گهر ڪهي يموي به گوماني خوي فيل له خوي گهروه بڪات نهوا خوي گهروه له خوي
 باشر فيلي لينده ڪات و فيله ڪهي نهو يش ههله دهوشيتنهوه نالهم ڪا ته دا سيفه تي فيلڪردن
 ڪه له بنچينه دا سيفه ٽيڪي ناشرين و ناتهواوه ده بيٽه سيفه ٽيڪي تهواو بوخوي گهروه، خوينهري بهريز
 دهيت له ڪاتي وردبونهوه له سيفه ته ڪاني خوي به توانادا زور بهوريابي و ژيرانهوه مامله بڪهين و
 نه ڪه وي نه ههلهوه خوي گهروه يارمه تيمان بدات بهوشيوهيهي ڪه خوي پتي خوشه له ناو و
 سيفه ته ڪاني خوي تيگهين - نامين ﴿وهر گير﴾.

کهم و کورت و ناته‌واو نه‌گهر له‌حاله‌تیکدا به‌کاربه‌یریت جگه له‌حاله‌تی په‌که‌م^۱
جاکه‌واته نه‌م جوړه سیفه‌تانه به‌کارده‌هیریت به‌خوای گه‌وره نه‌گهر حاله‌ته‌که وه‌کو
په‌که‌م و ابوو، به‌لام به‌کاره‌یتانی نه‌و جوړه سیفه‌تانه به‌دوور ده‌گیریت له‌خوای گه‌وره
نه‌گهر بارودوخه‌که وه‌ک حاله‌تی دووهم و ابوو.

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾ الأنفال: ۳۰
واته ﴿به‌لّی نه‌و کافرا نه‌خه‌ریکی پیلان گیران و فیلکردن به‌گومانی خو‌یان وه
خوای گه‌وره له‌وان به‌تواناتره پیلان دابر‌یزیت و فیلان لی‌کات وه هر‌خوای گه‌وره
باش‌ترینی پیلان دابر‌یزه‌ران و فیلکارانه﴾^۲

۱ ﴿وه‌ک نه‌وه‌ی که‌سی هه‌یت بی تاوان و ره‌وشت جوان و ریکو پیک هیچ جوړه لاری و کاری
ناره‌وا نه‌نجام نه‌دات به‌لام که‌سی بلّی خوا باش فیلّی لی‌ده‌کات نالم کاته‌دا به‌کاره‌یتانی سیفه‌تی
فیلکردن بؤ خوای گه‌وره ده‌بیته سیفه‌تیکی ناش‌یرین چونکه نادادپه‌روه‌ری تیدایه، به‌لام که‌سانی بی
باوه‌رو دوو‌روو همیشه واگومان ده‌بن به‌فرو‌فیلّی خوا هه‌لده‌خه‌لتینن که‌چی جار له‌دوای جا
شکست ده‌هین و ده‌دزپن نه‌گهر نالم کاته‌دا بو‌تریت خوای گه‌وره باشی فیلّی لی‌کردن و
شکاندن نه‌وا به‌کاره‌یتانی سیفه‌تی فیلکردن بؤ خوای گه‌وره سیفه‌تیکی تم‌واو و جوانه چونکه له
تم‌وای دادپه‌روه‌ری خوای گه‌وره به‌فرو‌فیلّی نه‌وانه له‌ناو به‌ریت بویه ده‌بیت ناوا له سیفه‌ته‌کانی
خوای گه‌وره تیگه‌ین تاگومرا نه‌بین﴾. ﴿وه‌رگیر﴾.

۲ پنیسته تم‌ماشای نایه‌ته‌که هه‌مووی بکه‌ین چونکه پراوپر به‌سهر نه‌و رو‌نکردنه‌وه‌ی رابووردا
ده‌جه‌سپت له‌به‌ر نه‌وه‌ی خوای گه‌وره باسی فرو فیلّی کافرانی کردووه دوا‌ی نه‌وه خوای گه‌وره‌ش
ده‌فهرمویت خوا زور له‌وان به‌تواناتره له‌وه‌ی فیلان لی‌کات و فرو‌فیلّی نه‌وانیش هه‌لبه‌وشی‌تیم‌وه
هه‌روه‌کو ده‌فهرمویت: ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ
وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾ (۳۰) الأنفال: ۳۰ واته ﴿بیرکه‌روه‌که که‌چون به‌په‌رسته‌کان
پیلان دابر‌یزا که‌چه‌پست بکه‌ن یان بتکوژن یان له‌شاری مه‌ککه ده‌رتکه‌ن، به‌لّی نه‌و کافرا نه‌
خه‌ریکی پیلان گیران و فیلکردن به‌گومانی خو‌یان وه خوای گه‌وره له‌وان به‌تواناتره پیلان
دابر‌یزیت و فیلان لی‌کات وه هر‌خوای گه‌وره باش‌ترینی پیلان دابر‌یزه‌ران و فیلکارانه﴾

و ههروهه دهه فرمویت: ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۖ (١٥) وَأَكِيدُ كَيْدًا ۖ﴾ (١٦) الطارق: ١٥ - ١٦
 واتە ﴿ئەو بێ باوەڕانە هەمیشە لەهەولێدان بۆ فێلکردن تا بەهۆیەوه نایه کە ی خۆی
 گهوره لهناو بهرن (١٥) و ههمنیش له بهرامبهریاندا فێلده کهم و پیلانه کانیان
 هه لده وه شینمه وه و فێله کانیان لهناو ده بهم (١٦)﴾.

و ههروهه دهه فرمویت: ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ﴾ النساء: ١٤٢
 واتە ﴿بێ گومان دوور و وه کان به خه یالی خۆیان ده یانه ویت فیل له خوا بکه ن و
 بیخه له تین به لام خۆی گهوره فیلکارو هه له خه له تینه ری ئەوانه هه موو فر و فیلکانیان
 هه لده وه شینمه وه و له ناوی ده بات (١) و هه جگه له چه ندان به لگه ی تریش .

١ هه رسی نایه ته که ئەو راستیه ده سه لمتن که مادام دۆزمنانی ناین فیل ده که ن دژ به خوا و نایه که ی ئەوا
 خواش دژ به وان فیل ده کات و پیلانه کانی ئەوان له ناو ده بات، به کاره ی تانی سیفه تی فیل بۆ خوا لی ره دا
 سیفه تیکی ئەوا و جوا نه چونکه له بهرامبه ر دۆزمنه کانیایه تی و ناهیلای فیله کانیان سه ر بگری ت و شانازی
 پیوه بکه ن، با به غونه یه ک بۆت به سه لمتم — ور دبه ره وه له چوار ده وری خۆت و ئەو و لتا نه به غونه وه ربگره
 به ناشکرا و نه یی دژایه تی خوا و نایه که ی ده که ن بزانه چۆن له ناویان ده بات بازۆر به هیزیش بن بۆ وینه
 روسیا دوو هم زه یزی جه ان بوو کاتیک رایگه یاند دژایه تی خۆی گهوره ده کات و رینگه له بلتا و بوونه و ی
 نایه که ی ده گری ت خۆی گهوره به جۆری لاوازی کردن کردنی به چه ندین ده و له تۆ که مو ژیر خانی نا بو ریانی
 دا ته پاندو دژمنه سه ر سه خته که ی که نه مر ی کایه زالی کرد به سه ری دا و له وهش زیاتر به لکو هه ر چه ند که سی ک
 خود به خود را ده به رین و به شیکیان لی دا ده بری و سه ره خۆی خۆیان را ده گه یاند .

و ههروهه هه ریبه که له سه رۆ که کانی تونس و میصر به غونه وه ربگره بزانه چۆن خۆی گهوره له ناوی به ردن
 دوا ی ئەوه ی به شه و به رۆژ خه ریکی فیلکردن بوون بۆ له ناو به ردن ئه م نایه پا که به لام نه یان زانی خوا زۆر
 له وان به توانا تره له فیلکردندا هه به خۆیان خۆیانی له ناو به ر دوو خوا وه نی دوو حیزی گه وره ش بوون له دوا ی
 له ناو چوونی خوا وه نه کانیان حیز به کانی شیان له ناو چو و .

بۆیه با نا گا دار بین ئەوه نه یه ت به خه یالماندا فیل له خوا بکه ن و و ابزانین ده توانین له ده ستی قوتا رمان ده ییت و
 دوو سی رۆژی دژین و پاشان ده مرین و ئیتر زیندو و نایه وه، نه خیر وه لتاهی وانیه ئەو که سه ی له
 فیلکردنا زه ره ده کات ته نها ئی مه ن و ره نه جره و ی دونه ی دوا رۆژ ده بین بۆیه ده ییت داوا له خوا ی گهوره
 بکه ن ریتو ماع کات تا له سه ر نایه که ی به تینه وه و به وشیه یه ش دینداری بکه ن که خۆی بێ خۆ شه و لی
 رازی به وه به دوور مان بگری ت له و بیرو بۆ چو نا نه ی دژایه تی خۆی و نایه که ی ده که ن وه له و که سه نه شی
 با نگه شه ی بۆ ده که ن — نامین ﴿وه رگری﴾.

جا نه گەر و ترا : نایه خوای گهواره وه سف ده گریته به سیفه تی فیل بوغونه؟

ئەوا لەو ئەلامدا مەلێ بەلێ، وه مەشلی نهخیر، بەلام بلێ : ئەو فیلکاره له بهرام بهر که سیکدا که شایسته ی ئەوه بیت . والله أعلم.

● لقى دووهم : سیفهت و ئاوه ئاوه کانی خوای گهواره دابهش ده بن بو دوو بهش که نهوانیش :

﴿ ثبوتية : نهريه تی - جیگیر کردن، سلبية : نهريه تی - به دوور گرتن ﴾

١- ثبوتية : نهريه تی - جیگیر کردن: بریتیه له وه ی که خوای گهواره بوخوی بریاری داوه و جیگیری کردووه وه کو ﴿ ژیان و زانین و توانایی ﴾ . وه پیوستیشه له سه ر ئیمه جیگیری بکهین بوخوا بهو شیوهیه ی شایسته ی خویه تی له بهر نه وه ی خوای پهروه ردگار خوی بریاری داوه و جیگیری کردووه وه چه سپاندویه تی وه هر خویشی زاناته به سفهت و ئاوه ئاوه کانی .

٢- سلبية : نهريه تی - به دوور گرتن: بریتیه له وه ی که خوای گهواره خوی لی بقدوور طرتووه وه کو ﴿ سته مکرت ﴾ جابویه پیوسته ئیمهش ئەو سیفه ته به دوور بگرین له خوای گهواره له بهر نه وه ی خوای گهواره خوی به دووری گرتووه له نه فسی خوی، به لام پیوسته باوه ربوون به پیچه وانه که ی بو خوا له سه ر ته ووترین شیوه چونکه شتی نه فیکراو نابیته ته و او تا جیگیر کردن له خو نه گریته که نه ویش ﴿ ثبوت ﴾ ه.

نونه ی ئەوه خوای گهواره ده فهرمویت : ﴿وَلَا يَظِلُّ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ ﴿١٩﴾ الکهف: ٤٩

واته ﴿ پهروه ردگاری تو ستم له هیچ که سیك ناکات ﴾ بویه پیوسته سته مکرتن له خوای گهواره به دوور بگرین له گه ل باوه ربوون به چه سپاندنی ﴿ العدل - داد پهروه ی ﴾ به ته ووترین و جوانترین شیوه .

• لقی سیهەم : ئاوەلئاوە ﴿ثبوت﴾ یەکان - چەسپاوەکان - جێگیر کراوەکان
دابهش دەبن بۆ دوو بەش کەئەوانیش : ﴿ذاتية : خودی، فعلية : کرداری﴾ :
جائەوہی ﴿ذاتية : خودی﴾ بریتە لەوہی کە ھەر وابوو و ھەر واش دەمیتەوہو
بەوہ وەسفکراوە وەکو ﴿السمع والبصر - بیستن و بینین﴾ .

وہ ﴿فعلية : کرداری﴾ کە بریتە لەوہی وابەستە بە وستی خۆیەوہ، ئەگەر وستی
لی بیت دەیکات و ئەگەر وستی لی نہبیت نایکات وەکو ﴿بەرزیوونەوہ بۆسەر عەرشو
ھاتن ((الجيء))﴾ .

وہلەوانیە سیفەتە کە لەھەمان کاتدا ھەردوو جۆرە کە بیت ﴿ذاتية : خودی، فعلية :
کرداری﴾ وەکو ﴿الكلام - قسەکردن﴾ لەبەرئەوہی ئەم سیفەتە لە بنچینەدا ﴿ذاتية
: خودی﴾ چونکە خوا ی گەورە بەھەمیشەیی قسە کردوو و ھەر واش دەمیتەوہو
قسەدەکات، بەلام لەروانگە ی تاکە تاکە قسە کردنەوہ ئەوا سیفەتێکی ﴿فعلية :
کرداری﴾ لەبەرئەوہی قسەکردن وابەستە بە وستی خوا ی گەورەوہ ھەرکاتێک
بیەوێت قسەدەکات و ھەرچیشی بریت دەبێت .

• لقی چوارەم : ھەموو سیفەتێک لەسیفەتەکانی خوا ی گەورە سی پرسیاری
پرووبەر و دەکرێتەوہ کەئەوانیش :

پرسیاری یەکەم : ئایە ئەو سیفەتە سیفەتێکی راستەقینە یە وە بۆچی؟

پرسیاری دووەم : ئایە دروستە چۆنیەتی بۆ باس بکریت وە بۆچی؟

پرسیاری سێھەم : ئایە ھاوشیوەی سیفەتی دروست کراوەکانە وە بۆچی؟

جاوەلامی پرسیاری یەکەم : بەلێ سیفەتێکی راستەقینە لەبەرئەوہی قسە ((کەلام))

لەبناغەو بنچینەدا راستیەتە بۆیە لەواتا راستیەکە ی خۆی نابێت لابدرێت تەنھا بە
بەلگە یەکی راست و دروست نہبێت کەپێگری لی بکات .

وہ ولّامی پرسیاری دووہم : نہخیر بہہیچ جوریک دروست نیہ چۆنیہتی بۆدانانی
لہبہرفہرمودہی خواہی گہورہدا کہدہفہرمویت : ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ﴾ ۱۱۰ طہ:
۱۱۰ واتہ ﴿زانینی ہیچ کہسیک بازۆر زاناش بیت ناگات بہ زانینی خوداو ناتوانیت
پہی بہزانینی بی سنوری خودا ببات﴾.

وہلہبہرنہوہی عدقل و ژیری ناتوانیت پہی بہ چۆنیہتی سیفہت و ئاوەلناوہکانی
خواہی گہورہ بہریت.

وہ لّامی پرسیاری سیہم : ہاوشیوہی سیفہتی دروستکراوہکان نیہ بہہیچ جوریک
لہبہرفہرمودہی خواہی گہورہدا کہدہفہرمویت : ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشوری: ۱۱ واتہ ﴿ہیچ شتیک ہاوشیوہ و ہاوریئہی خواہی گہورہ
نیہ، وہہر ئہویشہ بیسہرو بینایہ﴾.

وہلہبہرنہوہی خواہی گہورہ سیاوی ہموو تہواویئہ کہ کہہیچ شتیک لہسہروی
نہوہ وہ نیہ جابۆیہ ناگونجیت ہاوشیوہی دروستکراو بیت چونکہ دروستکراو ناتہواوہ .
وہ جیاوازی لہنیوان ﴿ہاوشیوہ و چۆنیہتیدا﴾ ئہوہیہ کہ :
﴿التمیل-ہاوشیوہ : باسکردنی چۆنیہتی سیفہتیک کہ بہسزاوہ بہہاوشیوہیہکی
وہک خوی﴾

وہ ﴿التکیف - چۆنیہتی : باسکردنی چۆنیہتی سیفہتیک سنوردارنہکراوہ
بہہاوشیوہیہکی وہک خوی﴾

نمونہی ﴿التمیل-ہاوشیوہ﴾ : وہک ئہوہی کہسیک بلّی دەستی خواہی گہورہ
وہکو دەستی مروؤ وایہ.

وہنمونہی ﴿التکیف - چۆنیہتی﴾ : ئہوہیہ کہ خہیال و بیرکردنہوہ بکات بۆ
دەستی خواہی گہورہ و چۆنیہتیہکی بۆ دابنیت کہہاوشیوہی نہبیت لہ دەستہکانی
دروستکراوہکاندا جا ئہو جۆرہ خہیال و بیرکردنہوہیہ بہہیچ جوریک دروست نیہ.

بنەمای چوارەم:

لەوێ که رەدی ﴿المعطلة﴾ ی پێ دەدەینەو :

﴿المعطلة﴾ بریتین لەوانە ی که ملنادهن بۆ بەشێک لە ناوەکانی خوای گەورە یان سێفەت و ئاوەلناوەکانی وە دەقەکان لە پرووکەشی خۆی لادەدەن و دەگۆڕن وە پێشیان دەگوترێت ﴿المؤولة – ئەوانە ی راستیەکان دەگۆڕن و دەبیشۆین﴾ وە ئەو بنەما گشتیە یی که رەد دی ئەوانی پێ دەدەینەو ئەوێه که دەلێن قسەکیان : پێچەوانە ی پرووکەشی دەقەکان و پێچەوانە ی رێگەو رێبازی پێشینە و هیچ بەلگەیەکی راست و دروستی لەسەر نیەو لەوانەشە لەهەندێ سێفەت و ئاوەلناودا لایەنی چوارەم یان زیاتریش هەبێت. ﴿مەبەستی شیخ رەحمەتی خوای گەورە ی لێ بێت ئەوێه چونکە ئەوان لە خۆیانەو قسەدەکەن و بەلگەیان بەدەستەو نیه هەر لەخۆیانەو ناو ئاوەلناوەکانی خوای گەورە دەگۆڕن و رافعی بۆدەکەن بۆیە دەکەونە هەڵە ی گەورەو چەندین لایەنی بۆ دادەنێن تەنها لەبەرئەوێه لەگەڵ هەواو ئارەزوو پوچەکانیاندا بیگونجێن- وەرگیر﴾.

پێشه‌کی خاوه‌نی ده‌قی ﴿لمعة الاعتقاد﴾

پێشه‌وا ئێبن و قودامه‌ی مه‌قدیسی

شیخی پایه‌رزو پێشه‌واو زانای به‌رپێز ﴿موفق الدین عبدالله بن أحمد بن قدامة المقدسی﴾ ره‌حه‌تی خوای لی بی‌ت ده‌فه‌رمویت:

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْحَمْدُ بِكُلِّ لِسَانٍ، الْمَعْبُودِ فِي كُلِّ زَمَانٍ، الَّذِي لَا يَخْلُو مِنْ عِلْمِهِ مَكَانٌ، وَلَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ، جَلَّ عَنْ الْأَشْبَاهِ وَالْأَنْدَادِ، وَتَنَزَّاهُ عَنِ الصَّاحِبَةِ وَالْأَوْلَادِ، وَنَفَدَ حُكْمُهُ فِي جَمِيعِ الْعِبَادِ، لَا تُمَثِّلُهُ الْعُقُولُ بِالتَّفَكُّيرِ، وَلَا تُتَوَهَّمُهُ الْقُلُوبُ بِالتَّصْوِيرِ،

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (١١) ﴿الشُّرَى: ١١﴾ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالصِّفَاتُ الْعُلَى، ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ (٥) لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾ وَإِنْ تَجَهَّرَ بِ الْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾ طه: ٥ - ٧ ، أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ، وَقَهَرَ كُلَّ مَخْلُوقٍ عِزَّةً وَحُكْمًا ، وَوَسَّعَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا ، ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ (١٠) طه: ١١٠ ، مُوصُوفٌ بِمَا وَصَفَ بِهِ نَفْسَهُ فِي كِتَابِهِ الْعَظِيمِ ، وَعَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ الْكَرِيمِ .

سوپاس بو‌ئەو خودایە‌ی که‌به‌هه‌موو زوبانی‌ک سوپاس ده‌کری‌ت، ده‌به‌رس‌تری‌ت له‌هه‌موو کاتی‌که‌دا، هه‌چ شونی‌ک نیه‌ له‌ زانیاری‌ ئه‌و به‌تال‌ بی‌ت، هه‌چ شتی‌ک ناتوانی‌ت خوای‌ گه‌وری‌ سه‌رقال‌ بکات‌ بو‌ئەو‌ه‌ی‌ نه‌توانی‌ت شتی‌کی‌ تر نه‌نجام‌ بدات، خوای‌ گه‌وره‌ زۆر له‌وه‌ به‌رز‌تره‌ که‌هاوشی‌وه‌ و هاو‌به‌شی‌ هه‌بی‌ت، وه‌زۆر دووره‌ له‌وه‌ی‌ که‌پێویستی‌ به‌هاو‌ری‌ و مندال‌ هه‌بی‌ت، وه‌هه‌موو حوکم‌ و بریاره‌ کانی‌ به‌سه‌ر هه‌موو به‌نده‌کانیدا‌ جی‌ به‌جی‌ بو‌وه‌، هه‌چ کاتی‌ک عه‌قله‌ کان‌ ناتوان‌ له‌ئه‌نجامی‌ بیر‌کردنه‌وه‌ یاندا‌ وێنه‌و شی‌وه‌یه‌ک‌ بو‌خوا‌ دابنن‌ و بلنن‌ خوا‌ ئاوا‌و ئاوا‌یه‌، وه‌هه‌چ کاتی‌که‌ش‌ دله‌ کان‌ ناتوان‌ و ا‌گومان‌ به‌رن‌

شیوهی خوای گهواره بهو شیوهیهیه که نهوان بیری لێده که نهوه، خوای گهواره دهفهرمویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ١١ ﴿الشوری: ١١﴾
 واته ﴿هیچ شتیک هاوشیوه و هاوویتهی خوای گهواره نیه، وههر نهویشه بیسهرو بینایه﴾.

هموو ناویکی جوان و سیفهتیکی بهرز بۆئهو و شایستهی ئهوه خوای گهواره دهفهرمویت: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ ٥ ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى﴾ ٦ ﴿وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى﴾ ٧ ﴿طه: ٥ - ٧﴾
 واته ﴿خوای گهواره بهرزبووتهوه بۆسهه عهرشه کهی خوی ﴿٥﴾ ههرچی له ناسمانه کانو ههرچیش له زهه ویدایه ههرشتیکیش له نیوانیاندایهو نهو ههش له ناو خاکدایهو شاراوویه ههرهه مووی مولکی ئهوه ﴿٦﴾ وهه گهر تو به ناسکرا قسه بکهیت و دهنگ هه لبریت وهیان به هیواش و هیمنی قسه بکهیت لای خوای گهواره یه کسانه له بهر ئهوهی زاناو شارهزایه بههه موو نهینی و شاراوویه﴾.

خوای پهروهردگار به زانست و زانیاریه کهی دهووری ههموو شتیکی داوه، وه ههرچی دروستکراوێک ههیه خوای پهروهردگار به بریارو هیزو دهسته لاتی خوی زالبوو به سهریانداو ژیرباری کردوون بۆ جی به جی کردنی بریاره کانی خوی ههروه کو دهفهرمویت: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ﴾ ١١ ﴿طه: ١١٠﴾
 واته ﴿خوای گهواره بههه موو نهو شتانه دهزانیست و شارهزایه که نهوان پیشیان خستروه و کردویانه له دونیادا وههروه ها بهو شتانهش شارهزایه دهزانیست که له پرۆزی داویدا چاره پێانه، واته ناگای لههه موو شتیکه، زانیی هیچ که سیک بازور زاناش بیت ناگات به زانیی خوداو ناتوانیت پهی به زانیی بی سنوری خودا بیات﴾.
 خوای گهواره وهسف کراوه بهوهی خوی له قورئاندا وهسفی خوی پتکردوه وههروه ها له سهه زاری پێغمه بهره کهی صلی الله علیه وعلی آله وسلم وهسفکراوه.

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

اللمعة: لەزمانەوانیدا بەچەند شیوەیەک بەکار دەهێنرێت لەوانە : البلغة : بریتیه لەوێ ی پێداویستیه کە ی پێر بکریته‌وه هەر بۆیه‌ش فەرمویه‌تی ﴿ البلغة من العیش - گەیشتن به‌وه‌ی پێویستیه‌کانی بژێوی به‌هۆیه‌وه دابین بووه - وەرگێر ﴾ و ئەو واتایه‌ش گونجاوترین مانایه‌ی بۆ بابەتی ئەم پەرتووکه‌.

جا واتای لمعة الاعتقاد لێره‌دا بریتیه‌ له گەیشتن به‌ بیروباوه‌ڕێکی راست و دروست که رێک بێت له‌ گەڵ رێگه‌و رێبازی پێشین ره‌زای خوا له‌هه‌موویان بێت. وه‌ واتای الاعتقاد بریارێکی یه‌ کلاکه‌ره‌وه‌ی بیرو هۆشه‌ جا نه‌ گەر هاوڕێک بوو له‌ گەڵ نمو رووداوه‌ی بریاره‌ کە له‌ باره‌وه‌ دراوه‌ ئەوه‌ راست و دروسته‌ وه‌ نه‌ گەر وانه‌ بوو نمو راست نیه‌و هه‌ڵه‌یه‌.

ئه‌وه‌ی وتاری پەرتووکه‌ که‌ له‌خۆی گرتوه‌ :

وتاری دانەر لهم پەرتووکه‌دا ئەم شتانه‌ی له‌ خو‌گرتوه‌:

١- ده‌ست پێکردن به‌ ﷺ وه‌ك شۆنكه‌وتنێك بۆ قورئان و سونه‌تی پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم.

وه‌ ﷺ به‌ واتای هه‌ڵده‌ستم به‌ کردنی ئەو شته‌ له‌ گەڵ داوای یارمه‌تی کردن له‌ خواو پێرۆزکردنی به‌هه‌موو ناویك له‌ ناوه‌کانی خوا ی گه‌وره‌ که‌ وه‌سفکراوه‌ به‌ به‌زه‌یه‌ فراوانه‌کە‌ی، وه‌ الله به‌ واتای په‌رس‌ت‌راو دێت له‌بەر خۆشه‌ویستی و به‌گه‌وره‌دانانی کردن ی به‌ په‌رس‌ت‌راو سۆزێک بۆی، وه‌ الرحمن خاوه‌نی به‌زه‌یه‌کی فراوانه‌، وه‌ الرحيم گه‌یه‌نه‌ری به‌زه‌یه‌ک‌یه‌تی به‌هه‌ر که‌سیك له‌ دروستکراوه‌کانی، جا جیاوازی نیوان ﴿الرحمن و الرحيم﴾ بریتیه‌ له‌وه‌ی که‌ یه‌که‌میان چونکه‌ سیفه‌تی به‌زه‌یه‌ وه‌سفیکه‌

بۆخوای گەوره بەلام دووه میان کرداریکه بۆ خوای گەوره بیهویت بههر که سێکی بگهیه نیت له دروستکراوه کانی ئەوا دهیگهیه نیت.

٢- پیادهه لێدان به سهرخوای گهوره دا به سوپاسکردنی وه سوپاسکردنیش باسکردنی ههموو وه سفه سوپاسکراوه تهواوه کانیتهی وه کردهوه جوانه کانی له گهڵ ئەو پهڕی دهبرپینی خوشه ویستی بۆی و به گهوره دانانی.

٣- خوای گهوره سوپاسکراوه به ههموو زوبانیك و پهڕستراوه له ههموو شویتیک واته شیایه تی و دروسته که سوپاس بکریت به ههموو زوبانیك و پهڕستریت له ههموو شویتیکدا.

٤- فراوانی زانستی خوای گهوره به وهی هیچ شویتیک نیه له زانیی ئەو خالی بیت وه تهواوی توانایه تی و دهووردانی ههموو شتیک به زانستی خوای گهوره به جوړنیک هیچ شتیک ناتوانیت سهرقالی بکات به وهی نه توانیت کاریکی دی نه نجام بدات.

٥- گهوره به تی و بالادهستی و بهرزیه تی خوای گهوره له ههموو هاوشیوه و هاوه لیک و ویکچویه که له بهر تهواویه تی سیفه ته کانی له ههموو ڕویه که وه .

٦- به پاکراگرتن و پرۆزدانانی و به دوورگرتنی له ههموو ژن و منداڵ و هاوه لیک ئەوهش له بهر تهواویه تی دهوله مهنی که پێویستی به وانه نیه.

٧- تهواویه تی ویست و دهسته لاتی به جی به جی کردنی بریاره کانی به سهڕ ههموو بنده کانیدا جابویه هیچ هیژو مولک و ژماره و سامانیك ناتوانیت ڕیگر بیت له بهرامبهڕ بریاره کانی خوای گهوره دا له کاتی که دهیده کات.

٨- گهوره به تی خوای گهوره له سهرووی ئەوه وهیه که به خهیاڵ و نه ندیشهی مرقدا بیت به جوړنیک که هیچ عهقلنیک ناتوانیت هاوشیوهیه کی بۆدانیست و هیچ دلیکش

ناتوانيت به خه يائي خوئ وڻه يه کي بؤ ديارى بکات، له بهر نه وهى خواى گه وړه ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ۱۱ الشورى: ۱۱

واته ﴿هيچ شتک هاوشيوه و هاو وڼه ي خواى گه وړه نيه، وه هر نه ويشه بيسه رو بينايه﴾.

۹- تايه تي خواى گه وړه به ناوه جوان و سيفه ته بهرزه کانه وه.

۱۰- بهرزه بونه وهى خواى گه وړه بؤ سهر عمر شه کهى خوئ که برتیه له بهرزيه تي و جيگير بوونی بهو شيوه يه که شايسته و شياوى خو يه تي.

۱۱- گشتگير يه تي مولکه کهى به ناسمانه کان و زه وى و نه وهش له ژير خوئ و خاکدايه.

۱۲- فراوانى زانسته که يى و به هيزى دهسته لات و برپاره کهى، وه نه وهى که دروستکراوه کان ناتوانن په ي به زانياريه کاني خواى گه وړه بهرن له بهر که مى هه سترک دنيا ن به وهى شايسته ي په روه ردگارى مه زنه له سيفه ته کاني ته واويه تي و گه وړه يه تي.

ملڪه ڇ برون و وهر گرتن

بؤ نايه ته کان و فهرمووده کاني سيفه ته کاني خواي گهوره

﴿وَكُلُّ مَا جَاءَ فِي الْقُرْآنِ أَوْ صَحَّ عَنِ الْمُصْطَفَى عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ صِفَاتِ الرَّحْمَنِ وَجَبَ الْإِيمَانُ بِهِ وَتَلَقَّيْهِ بِالتَّسْلِيمِ وَالْقَبُولِ، وَتَرَكِ التَّعَرُّضَ لَهُ بِالرَّدِّ وَالتَّأْوِيلِ، وَالتَّشْبِيهِ وَالتَّمْثِيلِ. وَمَا أَشْكَلَ مِنْ ذَلِكَ وَجَبَ إِثْبَاتُهُ لَفْظًا، وَتَرَكِ التَّعَرُّضَ لِمَعْنَاهُ، وَنَرُدُّ عِلْمَهُ إِلَى قَائِلِهِ، وَنَجْعَلُ عَهْدَتَهُ عَلَى نَاقِلِهِ، إِتْبَاعًا لَطَرِيقِ الرَّاسِخِينَ فِي الْعِلْمِ، الَّذِينَ أَتَى اللَّهُ عَلَيْهِمْ فِي كِتَابِهِ الْمُبِينِ بِقَوْلِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ - كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾ آل عمران: ٧، وَقَالَ فِي ذِمِّ مُبْتَغِي التَّأْوِيلِ لِمِثَابِهِ تَنْزِيلُهُ ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَّهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ آل عمران: ٧، فَجَعَلَ ابْتِغَاءَ التَّأْوِيلِ عَلَامَةً الزَّيْغِ وَقَرَنَهُ بِابْتِغَاءِ الْفِتْنَةِ فِي الدِّمِّ، ثُمَّ حَجَبَهُمْ عَمَّا أَمْلَوْهُ، وَقَطَعَ أَطْمَاعَهُمْ عَمَّا قَصَدُوهُ، بِقَوْلِهِ تَعَالَى ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾﴾

وهه مو نه وهى له قورناندا هاتوره، يان به صه حيحي رپوايت كراوه له پيغمبره وه صلى الله عليه وعلى آله وسلم پيويسته باوه رپوون پتي و پيشوازي كردنى به رازيپوون پتي و وهر گرتنى، وه ازهيتان له به گزدا چوونه وهى به وهر نه گرتنى و گورپني و يڪچواندنى و هاوشپوه بؤدانانى، وههر چيه كيش له وهدا كيشفه دروست كرد پيويسته

لەسەرمان لەفزه‌که‌ی وه‌کو خۆی بچه‌سپێن و جی‌گیری بکه‌ین^۱ وه‌ وازه‌یتان
لەبه‌گژداچوونه‌وه‌ بۆ واتاکه‌ی، وه‌نێمه‌ زانیی واتاو چۆنیه‌تیه‌که‌ی ده‌گیرێنه‌وه‌ بۆلای

۱ توێژینه‌وه‌:

زانای پایه‌برز ﴿محمدی کوری نیراهیمی ناله شیخ﴾ په‌حمەتی خۆای ئی بیت له‌کاتی باسکردنی ئهم باسه‌ی نین و قدامه‌دا
که‌فه‌رمووی ((وجوب الإيمان به‌ لفظا)) دا ده‌فه‌رموویت: ﴿هه‌رچی ده‌رباره‌ی ئهم قسه‌یه‌ی خاوه‌نی اللعمه‌یه‌ لمو شتانه‌یه‌ که‌
تییینی کراوه‌ لم په‌رتووکه‌ی بیروباوه‌ردا، وه‌ی‌گومان چەند قسه‌یه‌ک لم په‌رتووکه‌دا هه‌یه‌ له‌سه‌ر دانهره‌که‌ی تیینی کراوه‌،
چونکه‌ شاره‌وه‌نیه‌ که‌ ڕێگه‌و ڕیازی نه‌هللی سونه‌ت و جماعت بره‌یه‌ له‌باوه‌ربوون به‌وه‌ی چه‌سپاوه‌ له‌ قورئان و سونه‌تدا
له‌باره‌ی ناو و سیفته‌کانی خۆای گموره‌وه‌ نیر له‌رووی = له‌فزه‌وه‌ بیت یان له‌رووی واتاوه‌، وه‌باوه‌ربوونه‌ به‌وه‌ی که‌نهم ناو و
سیفته‌تانه‌ به‌و شیوه‌یه‌ن و شیوه‌ی راسته‌قییه‌یان ناوایه‌ نه‌ک باوه‌رمان وایه‌ت که‌ ناو و سیفته‌کانی خۆای گموره‌ ((مه‌جازین - واته‌
خوازه‌ بن و دوو واتای هه‌یه‌ت به‌واتای نه‌وه‌ی له‌ده‌ه‌رپه‌ندا مه‌به‌ستی شتی که‌ روو که‌شه‌ که‌یه‌تی وه‌ له‌ناوه‌ڕۆ که‌دا مه‌به‌ستی
شتیکی دیکه‌یه‌)) پێسته‌ نێمه‌ی نه‌هللی سونه‌ت باوه‌رمان وایه‌ن که‌ ناو و سیفته‌کانی خۆای گموره‌ ماناو واتای راسته‌قییه‌یان هه‌یه‌
به‌جۆرێک که‌ شیار و شایسته‌ی خۆای گموره‌ خۆیه‌تی، وه‌ به‌لگه‌ی له‌وه‌ زۆرتره‌ بو‌تریت نه‌وه‌نده‌یه‌و به‌س، وه‌واتای ئهم ناوانه‌
زۆر روون و ناشرکراو ناسراوه‌ له‌قورئاندا هه‌روه‌کو شته‌کانی تر هه‌یج نه‌یتی و نا‌ه‌حمەتی و کێشه‌یه‌کی تێدا نه‌ ی‌گومان هاوه‌لانی
په‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم قورئانیان له‌وه‌ وه‌ وه‌رگرتوه‌ وه‌ هه‌روه‌ها فه‌رموده‌ کانیشیان له‌وه‌ وه‌
گواسته‌وه‌ته‌وه‌ و هه‌یج کێشه‌یه‌کیشیان بۆ دروست نه‌بووه‌ له‌ واتاو تێگه‌یه‌شتی ئهم نایه‌ت و فه‌رمودانه‌دا له‌به‌ر نه‌وه‌ی زۆر روون و
راشکاوه‌، وه‌به‌هه‌مان شیوه‌ نه‌وانه‌شی له‌دوای نه‌وانه‌وه‌ هاتوون له‌ سده‌ پر خێره‌کان هه‌روه‌کو ده‌گیردێته‌وه‌ له‌ پێشه‌وا مالیکه‌وه‌
که‌پرسیاری لێده‌کریته‌ ده‌رباره‌ی نایه‌تی ﴿الْزَحْنُ عَلَى الْفَرْشِ أَسْوَى﴾ طه: ۵ نه‌ویش له‌وه‌لامه‌دا ده‌فه‌رموویت:
﴿به‌رزبوونه‌وه‌ زانراوه‌، وه‌ چۆنیه‌تی به‌رزبوونه‌وه‌ که‌ نه‌زانراوه‌، وه‌ باوه‌ریتان پێ پێسته‌، وه‌ پر سيار کردن له‌باره‌یه‌وه‌ بیده‌یه‌،
وه‌به‌هه‌مان شیوه‌ هاو شیوه‌ی نه‌وه‌ له‌ په‌یبه‌ی مامۆستای پێشه‌وا مالیکه‌وه‌ ده‌گیردێته‌وه‌، وه‌هه‌روه‌ها له‌ ئوم و سه‌لمه‌شمه‌وه‌ =
= به‌هه‌ردوو ڕێگه‌ی مه‌وقوفی و مه‌رفوعی (مه‌وقوفی: خۆی ووتوبه‌تی، مه‌رفوعی: له‌په‌غه‌مبه‌روه‌وه‌ صلی الله علیه وعلی آله وسلم
ده‌گیردێته‌وه‌)).

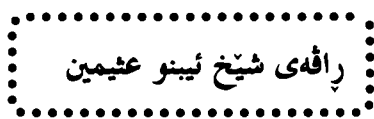
به‌لام نه‌وه‌ی خاوه‌نی اللعمه‌ باسی ده‌کات جی به‌جی ده‌یه‌ت به‌سه‌ر ڕێچه‌کی ((المفوضة)) که‌نه‌ویش خراپه‌ڕینی ڕێچه‌که‌کان و
په‌س‌ڕینیانه‌، وه‌ دانهر پێشه‌وا‌ی نه‌هللی سونه‌یه‌ و وه‌ دوورترین که‌سی که‌یه‌ له‌ ڕێچه‌کی ((المفوضة)) و جگه‌ له‌وانیش
له‌بیده‌چه‌یه‌کان، والله أعلم. صلی الله علیه وعلی آله وسلم ﴿تمواو نووسینگه‌ی الإفتاء له‌ ۱۳۸۵/۷/۲۸ هه‌رگه‌راوه‌ له‌ فه‌تواکان و نامه‌کانی زانای پایه‌ به‌رز محمد بن نیراهیم له‌کۆ کردنه‌وه‌ و ڕێکخه‌ستی محمدی کوری عبدالرحمن ی
کوری قاسمه‌.

منیش ده‌لێم ((لینکزه‌لر)) هه‌ر که‌سێک بگه‌ڕێته‌وه‌ بۆ به‌رهمه‌کانی نین و قودامه‌ په‌حمەتی خۆای ئی بیت به‌دلتاییه‌وه‌ بۆی
ده‌رده‌که‌وێت و ده‌زانیه‌ت که‌ زانای پایه‌برز نین و قودامه‌ زۆر دووره‌ له‌ ڕێچه‌کی ((المفوضة)) و نه‌هللی ته‌قوێله‌وه‌ به‌تایبه‌تی
په‌رتووکه‌که‌ی خۆی ((ذم التأویل)) که‌تاییدا ره‌دی نه‌هللی ته‌قوێلی داوه‌ته‌وه‌ و هه‌مه‌ر که‌سی که‌ش لێ نه‌وانه‌وه‌ به‌وات له‌ ((
المفوضة)) وه‌ تاییدا ڕێگه‌و ڕیازی نه‌هللی سونه‌تی چه‌سپاندوه‌ له‌باوه‌ریتان به‌وه‌ی که‌ چه‌سپاوه‌ له‌ له‌قورئان و سونه‌تدا
له‌باره‌ی ناوه‌کان و سیفته‌کانی خۆای گموره‌وه‌ ﴿لفظا - ده‌ه‌ربین، ومعنی - واتاو مانا﴾.
جانمهی لێره‌دا هاتوو ده‌رباره‌ی نین و قودامه‌ له‌باره‌ی ته‌که‌یه‌وه‌ ((وجوب الإيمان به‌ لفظا)) له‌و ووتانه‌یه‌ کورت و
له‌یه‌که‌چوو له‌په‌رتووکه‌کانی تریدا زۆر به‌راشکاوی و ناشرکرای روونکراوه‌ته‌وه‌ جابۆیه‌ پێسته‌ بگه‌ڕێدێته‌وه‌ بۆلای قسه‌
موحکم و پته‌وه‌کانی په‌حمەتی خۆای ئی بیت، جاکه‌واته‌ هه‌رشێک هاتبوو له‌وه‌ وه‌ که‌ دوو لایه‌ن و قسه‌ی هه‌له‌ده‌گرت نه‌وه‌
ده‌گیردێته‌وه‌ بۆلای ئه‌و لایه‌نه‌یان که‌ موحه‌کمه‌ له‌ تمواوی به‌رهم و په‌رتووکه‌کانیدا، خواش زاناترو به‌ش ده‌زانیت.

خاوه‌نه‌که‌ی و لێی نادوین، وه به‌پر‌سیاریه‌تی ئه‌و ئه‌وه‌ی بۆمان گوازاراوه‌ته‌وه ده‌خه‌ینه سه‌ر شانی ئه‌وه‌ی بۆی گواستویه‌ته‌وه، وه‌ک شوێنکه‌وتنی‌ک بۆ پرێگه‌و پرێازی ئه‌وانه‌ی رۆچوون له‌زانستدا ئه‌وانه‌ی خوای گه‌وره له‌قورئانه‌که‌یدا به‌باشی باسی کردوون هه‌روه‌کو ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالَّذِينَ فِي أَعْلَمٍ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا﴾ ﴿آل عمران: ٧﴾ واته ﴿ئهو که‌سانه‌ی له‌زانستدا رۆچوو دامه‌زراوو زۆر زانان ده‌لێن ئێمه باوه‌رمان به‌هموو ئه‌و شتانه هه‌یه که‌له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارمانه‌وه هاتوو که ((محکم و متشابه)) ﴿﴾.

وه‌هه‌روه‌ها له‌باره‌ی ئه‌وانه‌ی ئاره‌زووی ئه‌و ده‌که‌ن به‌شوین ((متشابه)) دا برۆن له‌باره‌یان‌ه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَّهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ ﴿آل عمران: ٧﴾ واته ﴿جانه‌وانه‌ی له‌دلێندا لادان و چه‌وتی هه‌یه هه‌میشه ناماده‌ن بۆ فیتنه نانه‌وه به‌رده‌وام به‌شوین موته‌شابهه‌کاندا ده‌گه‌رێن و به‌ئاره‌زووی خوێان رافه‌یان بۆ ده‌که‌ن به‌مه‌به‌ستی گێره‌شیوتنی و لادانی خه‌لکی له‌پرێگه‌ی راست و دروستکردنی گومان بۆیان له‌کاتێکدا ته‌فسیر و لێکدانه‌وه‌ی مانا راسته‌که‌یان خوا نه‌بیت که‌سیکی تر نایزانی‌ت که‌وابوو ئێمه هه‌ ته‌سلیم بوون و ملکه‌چیمان له‌سه‌ره‌ ﴿﴾.

جابه‌یه به‌شویندا چوونی لێکدانه‌وه‌ی موته‌شابه‌ی به‌نیشانه‌ی گو‌م‌رابوون دانا وه‌نزیکی کرده‌وه له‌و که‌سانه‌ی ده‌یان‌ه‌وێت ئا‌ژاوه و فیتنه بنێه‌وه له‌ناو خه‌لکیدا، پاشانیش به‌دووری گرتن له‌وه‌ی بزانی مانای ئه‌و شته‌ی به‌شوینیدا ده‌گه‌رێن و هه‌موو ئا‌وا ته‌کانیانی پچ‌راندایه‌وه‌ی مه‌به‌ستیانه ده‌ستیان بکه‌وێت به‌وه‌ی که‌فه‌رموی ﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ ﴿﴾.

دابەشکردنی دەقەکانی سیفەتەکانی خوای گەورەو ڕێگەی خەڵکی لەتێگەشتیدا:

ئەو دەقەنە لەقورئان و سوننەتدا هاتوو لەبارەی سیفەتەکانی خوای گەورەو دابەش دەبێت بۆ دووبەش : پروون و ناشکرا، وە نەهێنی و شاراوە .

جائەوێی پروونە بریتێ لەوێ هەم لەفزه کە وە هەم و تاکە پروون و ناشکرایە بۆیە پێویستە باوەڕ بەلەفزه کە بێنێ و بەراستیش و تاکە بچەسپێنێ و جێگیری بکەن بەی ڕەد کردنەو و گۆڕینی، وەبەیی و یکچواندن و هاووتنە بۆدانان لەبەرئەوێ شەرە کە خوا هێناوێتی هەرلەبەرئەمە پێویستە باوەڕبوون پێی و رازیوون بە وەرگرتنی و ملکەچ بوونی تەواو بۆی.

وە هەرچی دەبارە نادیارە کانە بریتێ لەوێ کە و تاکە پروون نیە لەبەرکورتی لەبەلگە کەیدا یان کەمی لەتێگەشتنی خوێنەرە کەیدا جابۆیە پێویستە لەفزه کە بچەسپێنێ و دانی پێدا بێنێ لەبەرئەوێ لەشەرەدا هاتوو وە وەستان لەواتاکردنیدا وە وازهێنان و دەستەلگرتن لە بەگژداچوونەوێ لەبەرئەوێ نادیارە ناکرێ بریاری لەبارەو بەدەین هەرلەبەرئەوێ زانیی و تاکە دەگیرنەو بۆ لای خوای گەورە و پێغەمبەرە کە صلی الله علیه و علی آله وسلم .

بەدلتیایەو ڕێگەکانی خەڵکی لەبارە نادیارە کانەو دابەش بوو بۆ دوو ڕێگە :

ڕێگەی یەکم : ڕێگەی ڕۆچوو کانە لەزانستدا ئەوانە کە باوەڕیان بەهەریە کە لە موحکم و مۆتەشابه هەبە و وتیان ﴿كُلُّ مَنْ عِنْدَ رَبِّنَا﴾ وە وازیان هێنا لە بەگژداچوونەوێ ئەو شتە کە ناتوانن پێی بگەن بۆئەوێ شارەزای بن و پەیی پێی بەرن

له بهر نه وهی خواو پڙغه مېره کهی صلی الله علیه و علی آله وسلم به گه وړه و بهر ز ده گرن و زوړیش به نه دهن له گه ل دهغه شرعیه کاند و ههر نه وانن که خواي گه وړه به باشه باسیان ده کات و له باره یانه وه ده فهرمویت : ﴿وَالرَّسُخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾ آل عمران: ۷ واته ﴿نهو که سانه ی له زانستدا رږوچوو دامه زراوو زوړ زانان ده لښ : نیمه باوهرمان به هم مو نهو شتانه هیه که له لایه ن پروه ردگارمانه وه هاتووه که ((محکم و متشابه)) ﴿

رڼگه ی دووم :: رڼگه ی به لاریدا چو و گومرپایان نه وانه ی شوین موه شابه که و تن له بهر نه وهی ده یانه ویت نازاوه له ناو خه لکیدا دروست بکن و له مېر له رڼگه ی ناینه که یاندا دانین و له رڼگه و رڼبازی پیشیه چاکه کان لایان دهن جابویه هه و لیان داوه نهو موه شابهانه بوئو شته ی که خویان ده یانه ویت مانا که ی بگورن نه ک بوئو وهی که خواو پڙغه مېره کهی صلی الله علیه و علی آله وسلم ده یانه ویت، و هاتوون دهغه کانی قورئان و سونه تیان هه ندیکیان به هه ندیکه تریاندا داوه و هه و لیانداوه تانه له بهلگه هیتانه وه که ی بگرن به دزایه تیکردن و که مکر دنه وهی نرخه که ی تا موسلمانان بڅنه گومانه وه له باره ی کردنه بهلگه ی نهو دهقانه و کویریان بکن له رڼگه و روون و رڼمایه که ی، نه وانه نهو که سانه ن که خواي گه وړه به خراب باسیانی کردووه و له باره یانه وه فهرمویه تی : ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَأْمُرُ بِتَأْوِيلِهِ إِلَّا اللَّهُ﴾ آل عمران: ۷ واته ﴿جانه وانه ی له دلیاندا لادان و چه وتی هیه همیشه ناماده ن بو فیتنه نانه وه بهر دهوام به شوین موه شابهه کاند ده گهرین و به ناره زووی خویان پراڼه یان بو ده کهن به مېه به سستی گیره شیویتی و لادانی خه لکی له رڼگه ی راست و دروست کردنی گومان بو یان له کاتیکدا ته فسیرو لیکنده وهی مانا راسته که یان خوا نه ییت که سیکی تر نایزانییت که و ابو نیمه هه ته سلیم بوون و ملکه چیمان له سهره ﴿.

ساغکردنەوی قسە لە دەقەکاندا لە ڕووی ڕوونی و ناروونەوه:

بێگومان ڕوونی و ناروونی لە دەقە شەریعەکاندا کاریکی نیسی ڕێژەییە خەڵکە ی تیایدا جیاوازی بە گۆڕە زانست و تیگەشتیان چونکە دەگونجیت ئەوێ لای کەسێک نادیاربێت لای کەسێکی تر ڕوون و ئاشکرا بێت، و ئەوێ پێویستە لە بەرامبەر ئەو شتەکانی ڕوون و ئاشکرا بێت شوێنکەوتنی ئەوێ کە ڕابورد لەوێ باسکرا لە وازەیان لە بە گۆڕدا چوونەوێ و پەلەواشتن بۆ ئەوێ واتای بکات بەلام لە ڕووی راستی دەقە شەریعەکانەوه سوپاس بۆ خوا شتیکی وای تیدا نیە نادیار بێت هیچ کەسێک لە خەڵکی نەبێت واتاکە نەزانیت دەربارە ئێوە شتێ گرنگە بۆیان لەبارە دین و دنیایانەوه لە بەر ئەوێ خوا گەورە قورئانی بەوێ وەسف کردووە کە ڕووناکیەکی دیار و ئاشکرایە وە ڕۆشنگەرەوێ بۆ خەڵکی و جیاکەرەوێ وە خوا گەورە ئەو قورئانی دابەزاندووە وە ڕۆشنگەرەوێ بۆ هەموو شتێک وە ڕێنمایی و ڕەحمەت و بەزەییە، وە هەر ئەوێ ئەو دەخوایێت کە لە دەقەکاندا شتێک نەبێت نادیاربێت بە گۆڕە ڕاو دۆخە کە بە جۆریک کە هیچ کەسێک لە ئوممەتدا نەبێت واتا ماناکە بزانیت.

واتای ڕەدکردنەوه و بەرپەرچدانەوه و گۆڕین و ڕێکچوواندن و هاوێشە بۆ دانان و

حوکمی هەریە کە لەوانە :

ڕەدکردنەوه و بەرپەرچدانەوه: واتە بە درۆختنەوه و ملنەدان بۆی غونە کە کەسێک بێت : خوا دەستی نیە نە لە راستیدا و نە لە خەیاڵدا کە ئەوێش بێ باوەڕییە لە بەر ئەوێ بە درۆختنەوهی خوا و پێغەمبەرە کە یەتی صلی الله علیه و علی آله وسلم .

گۆڕین ﴿التأویل﴾: بریتێ لە ڕافە کردن بەلام لێرەدا مەبەست لێی تەفسیر کردنی دەقەکانی سێفەتەکانی خوا گەورە بەبێ ئەوێ خوا گەورە و پێغەمبەرە کە صلی الله علیه و علی آله وسلم بیانەوت و بە پێچەوانە ئێوە کە هاوێشان و شوێنکەوتوانی ئەوان بە چاکە بەو شیوە تەفسیر و ڕافەیان کردبێت.

حوکمی گۆرین و ﴿التأویل﴾ سى جۆره:

یه کهم: ئە گەر بەشیوەیهك بوو که ئیجتیهادوو تیکۆشان و لەنیهت پاکیهوه بوو بەجۆرێک ئە گەر راستیه کهى بۆ دەرکهوت و ڕوون بویهوه گهرايهوه لهو ڕاڤه کردنه ههلهیهى ئەوا هیچى لهسەر نیهو خواى گهوره لى ناگریت چونکه ئەوه ئەوپهړى ههولدا نیهتى بۆتیکه یشتن لهو باسه وه بیکگومانیش خواى گهوره فەرموویهتى: ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ البقرة: ۲۸۶ واته ﴿خواى گهوره ئەرك ناخاته سەر شانى هیچ کهسێک بهدەر له وزه و توانای خۆى﴾ ئەم کهسهش ههولیداوه بۆئهوێ بگاته راستى بابته که بهلام نهپیکاره و کاتى بۆى ڕوون دهپیتوه لهسەر ههلهیه خیرا ده گهڕیتوه لهههله کهى و دهست ههله گرت و داواى لیخۆشبوون دهکات لهخواى گهوره بۆیه ئەم جۆره کهسانه هیچیان لهسەر نیهو خواى گهوره گهرايهوه کهیان لیوهرده گرت و لیان خوش دهیت إنشاءالله – وهر گير ﴿.

دووه م: ئە گەر بەشیوەیهك بوو لهههواو ئارهزوو دهمار گریهوه بوو تهفسیر کردنه کهى وه ئەو شتهش ڕوویه کى تری ههبوو لهزمانى عهربهیدا ئەوه لهسنوور دەرچوونهو بیاوهړى نیه بێجگه لهوه نهیت که کهموکورتى و عهیبێک له مافى خواى گهوره دا بگرتیه خو ئەوا ئەو کاته دهپیت بى باوهړى.

بهشى سیههم: ئە گەر بەشیوەیهك بوو لهههواو ئارهزوو دهمار گریهوه بوو تهفسیر کردنه کهى وه ئەو شتهش ڕوویه کى تری نهبوو لهزمانى عهربهیدا ئائهوه بى باوهړیه لهبهرئهوێ لهراستیدا به درۆخستنهویهو هیچ ڕوویه کى تری نیه تابههۆیهوه بلێ ئابهو شیوهیهش تهفسیر دهکریت.

ویکچووالدن ﴿التشبيه﴾: دانانى لیکچوویهك بۆ خواى گهوره لهو شتهى کهتایهته بهوه وه له یه کێک لهمافه کانیدا یان له سىفاتە کانیدا کهئهوێش بى باوهړیه

لەبەرئەوێ لە ھاوبەش دانانە بۆخوای گەورە ناتەواوی دەگرێتە خۆ لە مافی خوای گەرەدا بەجۆرێک کە چوواندی ﴿شوبهاندی﴾ بە دروستکراویکی ناتەواوە .

و ه ھاوشیۆه بۆدانان ﴿التمثيل﴾: دانانی ھاوشیۆهێک بۆخوا لەوشتە تاییەتە بەو وە لە یەکیک لەمافەکانیدا یان لە سیفاتەکانیدا کەئەوێش بێ باوەرپێ بەبەرئەوێ لە ھاوبەش دانانە بۆخوای گەورە و بەدرۆخستەوێ فەرمودەیی خوای گەرەهێ کەدەفەرموێت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ ﴿النور: ۱۱﴾ واتە ﴿هیچ شتێک ھاوشیۆه و ھاوێنەیی خوای گەورە نیە﴾، وەهەر وەها ئەم ھاوشیۆه بۆدانانە ناتەواوی دەگرێتە خۆی لە مافی خوای گەرەدا بە جۆرێک کە کردی بە ھاوێنەو ھاوشیۆهیی دروستکراویکی ناتەواوە.

و ه جیاوازی لە نێوان ھاوشیۆه بۆدانان و وێکچوواندندا ئەوێه کە

ھاو وێنە بۆدانان یە کسانبوون دەخوازێت لەمەموو پروپەگەندە

بەپێچەوانەیی وێکچوواندنەو.

وتهی پيشه وایانی پيشين

له بارهی سیفات و ثاوه لئاوه کانی خواي گه وره وه

← قال الإمام أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل - رضي الله عنه - في قول النبي صلى الله عليه وسلم - «إِنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا» و«إِنَّ اللَّهَ يُرَى فِي الْقِيَامَةِ» وما أشبه هذه الأحاديث، قال: نؤمنُ بها ونُصدِّقُ بها لا كيفَ ولا معنى ولا نُردُّ شيئاً منها، ونَعْلَمُ أَنَّ ما جاء به الرسولُ حقٌّ، ولا نُردُّ على رسولِ الله - صلى الله عليه وسلم - ولا نَصِفُ اللهَ بأكثرَ مما وَصَفَ به نفسه، بَلَا حد ولا غَايَةَ :

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ﴿الشورى: ١١﴾. ونقولُ كما قال، ونُصِفُهُ بما وَصَفَ به نفسه، لا نَتَعَدَّى ذلك، ولا يَبْلُغُهُ وَصْفُ الوَاصِفِينَ، نُؤْمِنُ بِالْقُرْآنِ كُلِّهِ مُحْكَمُهُ وَمُتَشَابِهُهُ ولا نُزِيلُ عَنْهُ صِفَةً مِنْ صِفَاتِهِ لَشَنَاعَةِ شَتْنَةٍ، ولا نَتَعَدَّى الْقُرْآنَ وَالْحَدِيثَ، ولا نَعْلَمُ كَيْفَ كُنَّ ذَلِكَ إِلَّا بِتَصْدِيقِ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَثْبِيتِ الْقُرْآنِ.

پيشه وای ابو عبدالله نه حمده دی کوری موحده دی کوری حمبهل ره زای خواي لی بیت له بارهی فهرموده که ی پتغه مبهری خواوه صلی الله علیه وعلی آله وسلم که فهرموده تی: ﴿خواي پهروردگار داده به زیته ناسمانی دنیا﴾ وه ﴿خواي گه وره ده بیریت له رژی قیامتدا﴾^۱ فهرموده تی: باوه رمان پیه تی و به راستی داده نین، نه چونه تیه که ی ده زانین و نه واتای چونه تیه که یشی، وه هیچ شتیکیشی لی رده ناکهینه وه، وه ده زانین که نه وهی پتغه مبهری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم هیناویه تی هق و راسته، وه بهیج جوری بهرپرچی پتغه مبهری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم نادهینه وه به وهی بلین نه وهی نهو فهرموده تی وانیه، وه وه سفی خواش ناکهین به زیاتر له وهی وه سفی خوی پیکردوه ﴿واته چون وه سفی خوی کردوه نیمش هره بهو شیوه وه سفی ده کهین و لی زیاد

۱ تهرچی نه فهرمودانه له داهاتودا دیت له شوتی خویاندا.

ناکەین - وەرگێر ﴿بەبى ئەوەى هیچ جوړه سنورو کۆتایه کی بۆدانبین : ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾﴾ الشورى: ١١
واته ﴿هیچ شتیک هاوشیوه و هاووتنهى خواى گهوره نیه، وههر ئەویشه بیسهرو بینایه﴾.

وههروهها خۆى چى فەرموووە ئیمەش هەر ئەو دەلێن، وه وهسفیشی بهوه دهکهین خۆی پى وهسفکردوو و لهوه زیاتر تێناپه‌رین، وههیچ کاتیک وهسفی وهسکاران ناتوانیت پى بگات، وه ئیمه باوه‌ر به‌قورئان ده‌کهین هه‌ره‌ه‌مووی به‌موحکم و موته‌شابهیه‌وه، وه به‌هیچ جوړیک کارى وانا کهین سیفه‌تیک له‌سیفه‌ته‌کانی لابده‌ین و باوه‌رمان پى نه‌بیت له‌به‌ر قسه‌یه‌کی ناشیرین که‌کرا‌یت ﴿له‌لایه‌ن که‌سانیکه‌وه به‌وه‌ی بلێن ئەمانه هه‌رله‌خۆیا‌نه‌وه ده‌لێن خوا داده‌به‌زیت، نه‌خیر به‌لگه ده‌لێن باوه‌رمان به‌وه هه‌یه‌و له‌خۆمانه‌وه سیفه‌ته‌کانی خوا لانا‌ده‌ین له‌به‌رقسه‌و قسه‌لۆکی خه‌لکی ده‌م به‌تال و نه‌فام - وەرگێر﴾، وه له‌قورئان و فەرموو‌ده تێناپه‌رین ﴿هه‌ربه‌و دووانه قسه‌ده‌ین ئەوه‌ی ئەوان باسیان کردو و جینگریان کرد ئیمەش دانی پێدا ده‌نێن و جینگیری ده‌کهین له‌وه زیاتر سنور نابه‌زین - وەرگێر﴾، وه واتا راسته‌قینه‌که‌ی نازانین ته‌نها به‌وه نه‌بیت پیغه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم به‌راستی داناوه و قورئانیش چه‌سپاندوویه‌تی^١.

١ بگه‌ریوه بۆ ((الصواعق المنزلة)) ی ابن‌القیم (١/ ٢٧٥)، وه کورتکراوه‌ی ((الصواعق المرسله)) ی ابن‌الموصلی (٢/ ٢٥١)، و مناقب‌الإمام أحمد لابن‌الجوزي (ص ١٥٦) وه ژبانی پێشه‌وا نه‌حمد له‌کتیی ((التاریخ الإسلامی ص ٢٧)).

• زانای پایه‌به‌رز محمد بن صالح‌العثیمین له‌پهرتووکى ﴿فتح رب البرية في تلخيص الحموية﴾ دا لاپه‌ره ٦٣ ده‌فهرمووت : ئەو مانایه‌ی که‌ پێشه‌وا نه‌حمد نه‌یه‌شت له‌ قسه‌که‌یدا بریتیه‌ له‌و واتایه‌ی که‌ ﴿المعطله﴾ ه‌کان دایان ه‌تا له‌ جه‌مه‌یه‌کان و جگه‌ له‌وانیش که‌ ده‌قه‌کانی قورئان و سونه‌تیان له‌روو که‌شه‌که‌ی خۆی گو‌ری بۆکۆمه‌له‌ واتایه‌ک که‌ پێچه‌وانه‌یه‌تی، وه‌ئوه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌رئوه‌ی که‌ با‌سمان‌کرد پێشه‌وا نه‌حمد و اتاو مانای چۆنیه‌یه‌که‌ی نه‌یه‌شت تا قسه‌که‌ی ره‌دی ئەو دوو کۆمه‌له‌ گو‌مرا‌یه‌ بگرتیه‌ خۆی که‌ نه‌وانیش کۆمه‌لتی ﴿المعطله‌ والمشبّهة﴾ ن. ته‌واو.

رافه‌ی شیخ ئینو عثمین

ئەوێ قسە کە ی پێشەوا ئەحمەد لە فەرمووده کانی دابەزینی خوای گەورەدا گرتوویەتی
خۆی و ئەو گومانانە ی لە بارە یەوێ بریتە لە:

١. پێوستیەتی باوەربوون و بەراست دانانی ئەوێ لە لایەن پێغمبەری خواوە صلی
الله علیه وعلی آله وسلم هاتووێ لەو فەرموودانە ی باسی سێفەتە کانی خوای گەورە
دە کەن بە ی هیچ زیادە خستە سەر و لی کەمکردن و سنوربۆدانان و کۆتایی دیاری
کردنیک.

٢. فەرمووی نەچۆنیەتیە کە ی دەزانین و نە واتای چۆنیەتیە کەیشی واتە: ئێمە
چۆنیەتی بۆ ئەم سێفاتانە دانانیین لەبەر ئەوێ چۆنیەتی بۆدانانی رێگر دەبێت لەوێ
رابورد و مەبەستیش ئەوێ نە کە سێفەتە کانی خوای گەورە چۆنیەتیە کە نە لەبەر ئەوێ
سێفەتە کانی خوای گەورە جیگیر و راستن و هەموو شتیکی دانپێدانراو چەسپاویش
دەبێت چۆنیەتیە کە هەبێت بەلام ئەو چۆنیەتیە ی سێفەتە کانی خوای گەورە لای ئێمە
نەزانراو. ﴿واتە لە راستیدا چۆنیەتی هەیه بەلام ئێمە نایزانین چونکە زانیاریمان
لە بارە یەوێ نە – وەرگیر﴾.

وێ وێ کە ی پێشەوا: ﴿وەماناکەشی نازانین﴾ بەواتای ئەوێ دێت ئێمە دان
بەواتایە کدا نانین پێچەوانە ی رۆو کەشە کە ی بێت هەروێ کۆمەلی تەئویل کاران
کردیان، و هەروێ وێ کە ی پێشەوا ئەحمەد واتای ئەوێ نە مانا راستە قینە کە ی کە
هاوتایە لە گەل رۆو کەشە کەیدا نەهێلی کەپشین بەو شیوێ رافەیان کردووێ لەبەر ئەوێ

ئەو چەسپاوە، ئەوێ بەلگە بێت لەسەر ئەو و تەكەى خۆیەتى كە فەرمووى بەهێچ جوړىك هێچ شتێك لەو رەد ناكەینەو و وەسفیشى بەو دەكەین كە خۆى پى وەسفكردوو و بەهێچ جوړىك كارى واناكەین سىفەتێك لەسەفەتەكانى لایەن و باوەرمان پى نەبێت لەبەر قسەیهكى ناشیرین كە كرايێت وە وانا راستەقینەكەى ئەوێش نازانین جا ئەو رێگریەى بۆ رەدكردنەوێ هەرشتێك لێى و رێگریەكەیشى بۆ زانینى چۆنەتیەكەى بەلگەیه لەسەر دانێدانانى ئەو و اتایەى مەبەست لێیەتى و وىستراوە.

٣. پێویستى باوەرپوون بەهەموو موحكەمەو كەبریتى لەوێ و اتاكەى روونە، وەموتەشایهیشى كەبریتى لەوێ و اتاكەى روون و ئاشكرا نە جابۆیه ئێمە مۆتەشایه دەگیرێنەو بۆ لای موحكەم تا و اتاكەى روون و ئاشكرا بێت جائەگەر دواى ئەوێش مۆتەشایه كەیشمان گیرایەو بۆ لای موحكەمەكە هەر و اتاكەى روون و ئاشكرا نەبوو ئەوا ئەو كاتە پێویستە باوەرمان بەلەفزه كەى هەبێت و و اتاكەى وازلیبێن بۆخواى گەورە چونكە خۆى باشتر دەزانێت ماناكەى چیه.

← قَالَ الإمام أبو عبد الله محمد بن إدريس الشافعي رضي الله عنه وآمنتُ بالله وبما جاء عن الله على مُرادِ الله، وآمنتُ برسولِ الله وبما جاء عن رسولِ الله على مُرادِ رسولِ الله.

پێشه‌وا أبو عبدالله محمدی کورێ ئیدریسی شافعی ره‌زای خ‌وای لی ییت فهرموویه‌تی: ﴿باوه‌رم به‌خوا هه‌یه‌و به‌وه‌یشی له‌لای ئه‌وه وه هات‌وه، به‌وشیوه‌یه‌ی خ‌وی و‌ست‌وویه‌تی، وه باوه‌رم به‌پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم هه‌یه و وه به‌وه‌ی له‌لای پێغه‌مبه‌ری خواوه صلی الله علیه وعلی آله وسلم هات‌وه، به‌وشیوه‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم و‌ست‌وویه‌تی﴾^١ مه‌به‌ستی پێشه‌وا ئه‌وه‌یه باوه‌ری به‌خواو قورئان ئه‌وه‌یشی تێدا‌یه وه باوه‌ری به‌پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم هه‌یه و ئه‌وه‌یشی ه‌یناویه‌تی و و‌تویه‌تی و کرد‌وویه‌تی و بێ ده‌نگ بو‌وه له به‌رامبه‌ریدا – وه‌رگ‌یر.

١ بگه‌ڕێوه‌وه بۆ نامه‌ی ﴿المدينة لشيخ الإسلام ابن تيمية ص ١٢١﴾ له‌گه‌ل پەرتوکی ﴿الفتوى الحموية﴾. ل‌شیخ الإسلام ابن تيمية فهرموویه‌تی: ﴿ئ‌ه‌وه‌ی که پێشه‌وا شافعی فهرموویه‌تی راسته‌ پ‌ت‌یسته له‌سه‌ر هه‌موو مو‌س‌لمانیک‌یش باوه‌ری وه‌کو باوه‌ره‌که‌ی پێشه‌وا شافعی وای‌ت . وه‌هه‌ر که‌سی‌ک‌یش به‌وشیوه‌یه بو‌و باوه‌ری و قسه‌یه‌کی‌شی نه‌کرد هه‌لب‌ی‌وه‌ش‌یت‌یه‌وه ئ‌ه‌وا ئ‌ه‌و که‌سه‌ ر‌ی‌گه‌ی پارێز‌راویه‌تی گ‌رت‌ب‌هر له‌د‌ن‌یا‌و د‌وا‌پ‌و‌ژ‌دا .

من‌یش ده‌ل‌یم ((ل‌یک‌ز‌ل‌ه‌ر)) وه‌له‌قه‌سه‌ گ‌ر‌نگه‌کان‌ی پێشه‌وا شافعی له‌ ب‌وا‌ری ناو و س‌یفه‌ته‌کان‌ی خ‌وای گ‌ه‌وره‌وه ئ‌ه‌وه‌یه که ده‌فهرمو‌ی‌ت : ﴿خ‌وای گ‌ه‌وره‌ ناوه‌کان و ناوه‌ل‌ناوه‌کان‌ی هه‌یه، ه‌یچ که‌س‌یک‌ نا‌ت‌وا‌ی‌ت ره‌دی‌ان ب‌کاته‌وه له‌کات‌یک‌دا به‌ل‌گه‌ی له‌سه‌ر چه‌سپ‌ای‌ت، جا نه‌گ‌ه‌ر د‌وای ئ‌ه‌وه‌ی که به‌ل‌گه‌ی له‌سه‌ر چه‌سپ‌ای‌ت و ب‌ی و‌ترای‌ت پ‌ن‌جه‌وانه‌ی کرد‌و ره‌دی کرد‌وه ئ‌ه‌وا ئ‌ه‌و که‌سه ب‌ی باوه‌ره، به‌لام پ‌ش ئ‌ه‌وه‌ی که به‌ل‌گه‌ی له‌سه‌ر چه‌سپ‌ای‌ت و ب‌ی و‌ترای‌ت ره‌دی ب‌کاته‌وه ئ‌ه‌وا ئ‌ه‌و که‌سه ب‌یان‌وی ب‌ۆ ده‌ه‌ت‌ر‌یت‌یه‌وه به‌وه‌ی ن‌ه‌زان‌ه، له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی زانی‌نی ئ‌ه‌وه به‌ع‌قل و ل‌ی‌ورد‌بو‌ونه‌وه و ب‌ر‌کرد‌نه‌وه هه‌ستی پ‌نا‌ک‌ر‌یت، به‌ل‌کو ئ‌ه‌و س‌یفه‌ت‌انه ده‌ی‌ت ج‌ی‌گ‌یر و چه‌سپ‌او ب‌ک‌ر‌یت و ل‌یک‌چ‌وون و هاوش‌ی‌وه‌ی لی دو‌ور ب‌خ‌ر‌یت‌یه‌وه هه‌روه‌کو خ‌وی له‌خ‌وی دو‌وری خ‌ست‌ۆنه‌وه ﴿ل‌یس‌ ک‌ش‌ل‌ه‌ ش‌ئ‌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشوری: ١١ واته ﴿ه‌یچ ش‌ت‌یک‌ هاوش‌ی‌وه و هاو‌ر‌ینه‌ی خ‌وای گ‌ه‌وره‌ نه‌یه، وه‌هه‌ر ئ‌ه‌و‌یشه ب‌ی‌سه‌رو ب‌ین‌ایه﴾. بگه‌ڕێوه‌ بۆ ﴿مختصر العلو للألبانی ص ١٧٧، إجتماع الجيوش الإسلامية لابن القيم ص ٥٩﴾.

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

ئەوێ قسە‌کە‌ی پێشە‌وا شافعی گرتووێ‌تیە‌خۆ‌ی

و‌تە‌کە‌ی پێشە‌وا شافعی ئە‌مانە‌ی گرتۆ‌تە‌خۆ‌:

١. باوە‌ربوون بە‌وێ لە‌لایە‌ن خواوە‌ هاتووێ‌ لە‌ قورئانە‌ روون و ئاشکرا‌کە‌یدا بە‌وشیوە‌یە‌ی خۆ‌ی و یستووێ‌تی بی‌ هیچ زیاده‌ خستنه‌ سەر‌تک و کە‌م‌کردن‌تک و گۆ‌رن‌تک.

٢. باوە‌ربوون بە‌وێ لە‌لایە‌ن پێغە‌مبە‌ری خواوە‌ صلی الله علیه وعلی آله وسلم هاتووێ‌ لە‌ سوننە‌تی پێغە‌مبە‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم بە‌وشیوە‌یە‌ی کە‌ پێغە‌مبە‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم و یستووێ‌تی بی‌ هیچ زیاده‌ خستنه‌ سەر‌تک و کە‌م‌کردن‌تک و گۆ‌رن‌تک.

و‌ه‌لە‌م قسە‌یە‌دا پە‌دی هە‌ریە‌کە‌ لە‌وانە‌ی تێ‌دا‌یە‌ کە‌ دە‌قه‌کان دە‌گۆ‌رن و لە‌خۆ‌یانە‌وێ رافە‌و لیکۆ‌لتینە‌وێ‌ بۆ‌دە‌کە‌ن و وە‌هە‌روە‌ها ئە‌وانە‌ی وێ‌نە‌و هاشیوە‌ بۆ‌ خۆ‌ای گە‌وره‌ دادە‌نێ‌ن، لە‌بەر‌ئە‌وێ هەر‌کام لە‌وانە‌ باوە‌ریان بە‌وێ نیه‌ کە‌ لە‌لایە‌ن خوا و پێغە‌مبە‌رە‌کە‌یە‌وێ صلی الله علیه وعلی آله وسلم هاتووێ‌ بە‌وشیوە‌یە‌ی خوا و پێغە‌مبە‌رە‌کە‌ی صلی الله علیه وعلی آله وسلم و یستویانە‌، چونکە‌ ئە‌وانە‌ی دە‌قه‌کان دە‌گۆ‌رن و لە‌خۆ‌یانە‌وێ رافە‌و لیکۆ‌لتینە‌وێ‌ بۆ‌دە‌کە‌ن لە‌نرخ و بە‌هایان کە‌م‌کردە‌وێ و ئە‌وانە‌شی وێ‌نە‌و هاشیوە‌ بۆ‌ خۆ‌ای گە‌وره‌ دادە‌نێ‌ن لیان زیاده‌ کرد.

← وعلى هذا دَرَجَ السَّلَفُ وَأَثَمَةُ الْخَلَفِ - رضي الله عنهم - ، كُلُّهُمْ مُتَّفِقُونَ على الإقرار، والإقرار والإثبات لما وَرَدَ مِنَ الصِّفَاتِ فِي كِتَابِ اللَّهِ وَسُنَّةِ رَسُولِهِ، مِنْ غَيْرِ تَعَرُّضٍ لِتَأْوِيلِهِ.

وه له‌سه‌رنه‌وه پێشه‌وایان له پێشین و پاشین ره‌زاو ره‌حه‌تی خوایان لی بیت هه‌ره‌موویان به‌کده‌نگن له‌سه‌ر ﴿جیگیر کردن و تیه‌راندن و چه‌سپاندن﴾ له‌باره‌ی نه‌و شتانه‌ی هاتوو ده‌ربه‌اره‌ی سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره له‌قورئانه‌که‌ی خوار و سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی صلی الله علیه وعلی آله وسلم به‌بی به‌گژداچوونه‌وه بو رافه‌کردنی به‌مه‌به‌ستی تێکدان و گۆڕینی.

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثمین

پێگه‌و رێبازی پێشین له‌باره‌ی سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌وه :

نه‌پێگه‌یه‌ی پێشین ده‌ربه‌اره‌ی سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره گرتووایانه به‌ر بریتیه له جیگیر کرن و چه‌سپاندن له‌باره‌ی نه‌و شتانه‌ی هاتوو ده‌ربه‌اره‌ی سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره له‌قورئانه‌که‌ی خوار و سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی صلی الله علیه وعلی آله وسلم به‌بی به‌گژداچوونه‌وه بو رافه‌کردنی به‌مه‌به‌ستی تێکدان و گۆڕینی به‌وه‌ی که ناگو‌نجی‌ت له‌گه‌ل ویستی خوار پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی صلی الله علیه وعلی آله وسلم .

هاندان بۆ پهره‌وکردنى سوننه‌ت و هوشياريدان له داهينان له ديندا

← وقد أمرنا بالافتقار لآثارهم والاهتداء بمنارهم، وحذّرنا المحدثات، وأخبرنا أنّها من الضلالات، فقال النبي - صلى الله عليه وسلم - «عليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي، عضوا عليها بالتواجد، وإياكم ومحدثات الأمور، فإن كل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة».

وهبه‌دلناییه‌وه فهرماغان پیکراوه به‌شوین هه‌لگرتنه‌وه‌ی شوینه‌واره‌کانیان وه نه‌وانه بکه‌ینه نیشانه‌ی هیدایه‌ت و ریتمایى وه‌رگرتمان، وه‌ئاگادار کراوینه‌ته‌وه له‌و شتانه‌ی داهینه‌راوه له‌ دینه‌که‌ی خوای گه‌وره‌دا، وه‌هه‌والمان پیدراوه که‌ئه‌و شته‌تازه داهینه‌راوانه له‌ گومراییه‌کانن هه‌رله‌به‌رئه‌وه‌ش پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم: ﴿عليكم بسنتي وسنة الخلفاء الراشدين المهديين من بعدي، عضوا عليها بالتواجد، وإياكم ومحدثات الأمور، فإن كل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة﴾ واته : ﴿ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه به‌ سوننه‌ته‌کام وه به‌سوننه‌تى خه‌لیفه‌کانی راشدینی ریتموی کراو، به‌ ددانه‌کانتان تروند قه‌بی پیاکه‌ن، وه‌ئامان ئاگادارتان ده‌که‌مه‌وه له‌و شته نویانه‌ی که‌دادیت له‌دیندا ، له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌موو داهینه‌راویک بیدعه‌یه‌وه‌موو بیدعه‌یه‌کیش له‌دیندا گومراییه﴾.

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

شوین پێهه‌نگرتنی ئەوان لەو هەدا پتۆیستە لەبەر فەرمووده‌که‌ی پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم که فەرمووی : ﴿عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، عَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَذْعَةٌ، وَكُلُّ بَذْعَةٍ ضَلَالَةٌ﴾ .
واته : ﴿ناگادارتان دە کهمه‌وه به سوننه‌ته‌کانمو به‌سوننه‌تی خه‌لیفه‌کانی راشدینی رێنمووی کراو، به‌ددا نه‌کاتان توند قه‌یی پیاکه‌ن، ئاما ناگادارتان ده‌کهمه‌وه له‌و شته‌ نوێانه‌ی که دادیت، له‌بەر ئه‌وه‌ی هه‌موو داهێنراویک بیدعه‌یه‌و هه‌موو بیدعه‌یه‌ کیش گومراییه‌﴾ .
ئهم فەرمووده‌یه‌ پێشه‌وايان نه‌حه‌دو ئه‌بو داودو ترمزی رپوایه‌تیان کردوه‌و ترمزی فەرمویه‌تی ﴿حسن صحیح﴾ و شیخی ئه‌لبانی‌ش به‌ سه‌حیحی داناوه‌و جه‌ماعه‌ش به‌هه‌مان شیوه‌ به‌ سه‌حیحیان داناوه‌.^١

١ فەرمووده‌یه‌کی سه‌حیحه :

پێشه‌وا نه‌حه‌دو له‌ موسه‌ددا به‌ژماره (١٢٧/٤، ١٢٦) رپوایه‌تی کردوه .
وه نه‌بو داودیش له‌ کتاب السنه : باب فی لزوم السنه به‌ژماره (٤٦٠٧) رپوایه‌تی کردوه .
وه ترمیز له‌ کتاب العلم : باب ما جاء فی الأخذ بالسنه وإجتنب البدعه به‌ژماره (٢٦٧٦) .
وه نین و ماجه‌ش له‌ پێشه‌کیدا : باب إتباع السنه الخلفاء الراشدين المهديين به‌ژماره (٤٢، ٤٣) رپوایه‌تی کردوه، وه الدارمي (١/ ٤٤)، وغین حبان (١٠٢ - الموارد)، والحاكم (٩٧/١) وغین أبی عاصم فی السنه (ص ١٧ : ٢٩، ٣٠)، والبيهقي فی دلائل النبوة (٦/ ٥٤١) وابن عبد البر فی جامع بیان العلم وفضله (١/ ٢٢٤ : ٢٢٢)، من حديث العرباض بن سارية أبي نجیح رضي الله عنه، وقد صححه غير واحد من أهل العلم : فقال الرمزي ﴿ حسن صحيح ﴾ وصححه الحاكم وأقره الذهبي، ونقل ابن عبد البر عن أبي بكر أحمد أحمد بن عمرو البزار قوله ﴿ حديث العرباض في الخلفاء الراشدين صحيح ثابت ﴾ ثم قال : وهو كما قال، وصححه شيخ الإسلام ابن تيمية في غير موضع (٣٠٩/٢٠) مجموع الفتاوى وفي اقتضاء الصراط المستقيم (٢/ ٥٧٦)، أما تصحيح الألباني الذي أشار إليه الشيخ ففي صحيح الجامع الصغير (٢/ ٣٤٦) وفي تخریج السنه لابن أبی عاصم ص (١٧ : ٢٠)، ص (٢٩، ٣٠) .
سوودیک ::

قال الحافظ بن رجب في الجامع العلوم والحكم ص (٣٦٥) في شرحه لهذا الحديث في الكلام على محدثات الأمور وتعديدها : ﴿وله‌وش قورسر ئه‌وه‌یه که روویداوه له‌قه‌کردن له‌باره‌ی زاتی خواوه و سیفه‌ته‌کانیه‌وه له‌وه‌ دا که پێغه‌مبەر و صلی الله علیه وعلی آله وسلم هاوه‌لان و شویتکه‌وتوانی ئەوان به‌چاکه‌ ره‌زاو ره‌جه‌تی خویان لی بیت له‌ ناستیدا بیده‌نگ بوون . جا کۆمه‌لتیک زۆریک له‌سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌یان نه‌هیتاوه‌ له‌کاتیکدا له‌ قورسان و سوننه‌تا هاتوه‌، وه‌واش گومان ده‌به‌ن که‌ئهو کاره‌یان له‌بەر ئه‌وه‌ کردوه‌ خوای گه‌وره‌ به‌پاک و بێگه‌رد رابگه‌رن له‌و شته‌دا که‌عه‌قل واده‌خوازی‌ت به‌پاک و بێگه‌ردی رابگه‌رت، وه‌ا گومانیان بردوه‌ که‌ بوونی ئهو سیفه‌ته‌ بو‌خوای پاک و بێگه‌رد نه‌گه‌نجاه‌، وه‌ کۆمه‌لتیکی تریش هه‌ر به‌وه‌ وه‌ نه‌وه‌ستان نه‌ سیفه‌تانه‌ی بۆ دابنن و جیگه‌ری به‌کن تا شتانیکیان بۆ به‌سیفه‌ت داناوه‌ به‌گومانی خویان که‌ ده‌بیت هه‌ییت له‌بەر ئه‌مه‌ر سیفه‌تی دروستکراوه‌کاندا ، ئهم په‌یوه‌ستکردانه‌ به‌ هه‌ردوو جو‌زه‌ که‌ی ﴿ نفیا وإثباتا ﴾ پێشینه‌ی ئهم ئوه‌مه‌ته‌ له‌ناستیدا بیده‌نگیان هه‌لبژاردوه‌ ﴾ ته‌واو

سوننه و بيدعت و حوکمی ههريه که لهو دووانه

سوننه له زمانه وانيدا بهواتای ريگه ديت، وهلهزاراوهی شهرعیشدا بریتیه لهووی که پیغمبهري خوا صلی الله علیه و علی آله وسلم و هاوهلانی رهزای خویان لی بیت لهسهری بوون له بیروباوهرو کرده ودا .

وهشوین کهوتنی سوننه پيوسيته له بهرئوهی خوی گهوره دهفرمويت : ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ ﴿١١﴾
الأحزاب: ٢١ واته ﴿بهراستی پیغمبهري خوا صلی الله علیه و علی آله وسلم چاکترین نمونه ی ريك و پيکی و سهرمه شقه بوتان بهتاييه تی بوئه وکسه که به هیوای خواو رۆزی دوايه﴾ .

وهله بهر فرموده که ی پیغمبهري خوا صلی الله علیه و علی آله وسلم که فرموی ﴿عليکم بسني وسنة الخلفاء الراشدين المهديين عضوا عليها بالنواجذ﴾ واته ﴿ناگادارتان ده که مهوه به سوننه ته کانم وه به سوننه تی خليفه کانی راشدينی رینموی کراو، به ددانه کانتان تووند قه پی پیا بکه ن﴾ .

وه بيدعت له زمانه وانيدا بریتیه له ههرشتیکی تازه پهیدا بوو .

وهلهزاراوهی شهرعیشدا : بریتیه لهو شتهی داهیتراوه له دینداو پیچه وانهی نموهیه که پیغمبهري خوا صلی الله علیه و علی آله وسلم و هاوهلانی رهزای خویان لی بیت لهسهری بوون له بیروباوهرو کرده ودا .

وه نه وهش حرام و قه دهغه کراوه له بهر فرمايشتی خوی گهوره که دهفرمويت : ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا نُبَيِّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ تُولَىٰ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ ﴿١١٥﴾ النساء: ١١٥ واته ﴿ههر که سیک پاش

ئەوێ رێگە‌ی هەق و راستی بۆدەرکەوت و شارەزایی دینی خوا بوو دژایەتی پێغەمبەری
خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم بکات و رێگا و رێبازی بگرێتە بەر کە رێگای راستی
باوەرداران نەبێت ئێمەش پووی ئەکەینە ئەو بەرنامە‌ورێگایە بەئارەزووی خوێ لەدوێدا
هەلبێژاردوو ئێز ئێمە وازی لێدین و هەقمان نیە بەسەرێوە و لەقیامەتیشدا دەبخەینە
ناو ناگری تاودراوی دۆزەخەوێ ئای کە دۆزەخ جیگا و رێگایەکی خراپە.

و هەرلەبەر فەرموودەکە‌ی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم
کە فەرمووی ﴿وإياكم ومحدثات الأمور فإن كلُّ مُخْدَتَةٍ بَذْعَةٌ وَكُلُّ بَذْعَةٍ ضَلَالَةٌ﴾ واتە:
﴿ئەو ئەمان ناگادارتان دەکەمەوێ لەو شتە نوێیانە‌ی کە دادێت لەدیندا ، لەبەرئەوێ
هەموو داھێنراویک بیدەئێوە هەموو بیدەئێ کیش لەدیندا گومارێوە﴾.

← وههروهه عبدالله ی کوری مهسعود رهزای خوی لی بیت دهه فرمویت :
﴿الْبُحْرَا وَلَا تَبْتَدِعُوا، فَقَدْ كُفِّتُمْ﴾^۱

واته : له عبدالله بن مسعود d دهه فرمویت : ﴿شویتکه وتوو بن ، وهیچی تازه دامه هین چونکه نه وه تان بهسه﴾.

← وه عومهری کوری عبدالعزیزیش رهزای خوی گه وره ی لی بیت قسه یه کی هیه و اتاکه ی بهم شیوه یه یه ﴿قِفْ حَيْثُ وَقَفَ الْقَوْمُ، فَإِنَّهُمْ عَنْ عِلْمٍ وَقَفُوا، وَبَصَرَ نَافِلٍ كَفُّوا، وَلَهُمْ عَلَى كَشْفِهَا كَانُوا أَقْوَى، وَبِالْفَضْلِ لَوْ كَانَ فِيهَا أُخْرَى، فَلَمَّا قُلْتُمْ حَدَّثَ بَعْدَهُمْ، فَمَا أَحَدُهُ إِلَّا مَنْ خَالَفَ هَدْيَهُمْ، وَرَغِبَ عَنْ سُنَّتِهِمْ، وَلَقَدْ وَصَفُوا مِنْهُ مَا يُشْفِي،

۱ وته یه کی راست و دروسته : که بیگومان له که سیک زیاتر نهو وته یه یان له ابن مسعود وهه d ریوایت کرد وهه ، له وانه :

۱. أبو عبد الرحمن السلمي : أخرجه الدارمي (۲۱۱) والطبراني في الكبير (۸۸۷۰) والبيهقي في المدخل (۲۰۴) وابن وضاح في البدع والنهي عنها ص (۱۰) كلهم من طريق الأعمش عن حبيب بن أبي ثابت عنه وقال الهيثمي في المجمع (۱۸۱/۱) ((ورجاله رجال صحيح)). قلت : لكن الإسناد فيه عننة الأعمش وعننة حبيب بن أبي ثابت وكلاهما مدلس .

۲. إبراهيم النخعي : أخرجه أبو خيثمة في العلم (۵۴) من طريق العلاء عن حماد عنه وصحح إسناده الألباني حيث قال ((وهذا إسناد صحيح، لإبراهيم وإن كان لم يدرك عبدالله وهو ابن مسعود فقد صح عنه أنه قال : إذا حدثكم عن رجل عن عبدالله فهو الذي سمعت، وإذا قلت : قال عبدالله فهو واحد عن عبدالله)).

۳. قتادة : أخرجه ابن وضاح في البدع والنهي عنها ص (۱۱) من طريق أبي هلال عنه وأبو هلال هذا هو محمد بن سليم صدوق وفيه لين أخرجه له البخاري في التعاليق.
وبالجملة فأنر ابن مسعود بهذه طرق صحيح بلا ريب والله أعلم.

وَتَكَلَّمُوا مِنْهُ بَمَا يَخْفَى، فَمَا فَوْقَهُمْ مَحْصَرٌ، وَمَا دُونَهُمْ مَقْصَرٌ، لَقَدْ قَصَرَ عَنْهُمْ قَوْمٌ فَجَفَوْا، وَتَجَاوَزَهُمْ آخَرُونَ فَعَلَوْا، وَإِنَّهُمْ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ ﴿١﴾

واته: ﴿ بـووه سته لهو شویندهدا که پشیننه چاکه کان لهبارهی نار و ناوه لئاوه کانی
خوای گهوره وه وه ستاون، له بهرئه وهی نهوان زانیویانه که ده بیټ چون ره فتاریکه ن لهو
باره وه بزیه وه ستاون، وه به بینینیکی تهواوه دهستیان هه لگرتوو)) (به چاویکی
کاریگهر و ناگاداره وه دهستیان هه لگرتوو له وهی که باسی بکه ن – وه رگیر))، وه
نهوان له سه ر دۆزینه وهی و دهر خستنی واتاکهی نه گهر ویستیان لی بووایه به هیترتین
کس بوون، وه نه گهر به پیوستیان بزانیایه زیاده خسته سه ری و زور دووان لی باشه
له بهر تر و شایسته تر بوون، جائه گهر ووتان ئهم شته له دوای نهوانه وه رویداوه و
داهاتوو، ئایه نهو که سه ی دایه پناوه کیسه جگه له که سیك نه بیټ که پچه وانهی
ریوشوینی هاوه لان و شوینکه وتووایی نهوانی کردوو، وه وازی له شوینکه وتویی
ریوشوینی هاوه لان و شوینکه وتووایی نهوان هیناه، وه بیگومان هاوه لان و
شوینکه وتووایی نهوان نه ونده یان لی وه سفکردوو که چاره سه ر بیټ، وه نه وندهش
قسه یان له باره وه کردوو که بهس بیټ، جا هه ر که سیك خوئی له سهرووی نهوانه وه
بینیته وه و بیهوی زیاتر لهوان بدوی و بزانی نهوا خوئی ماندوو ده کات و ده ست به تال

١ الاثر أورده ابن قدامة في كتابه في كتابه البرهان في بيان القرآن ص (٨٨، ٨٩) من قول عبدالعزيز بن أبي الجشون ثم قال (وروى معناه عن عمر عبدالعزيز).

وقد أورده الحافظ ابن الجوزي في مناقب عمر عبدالعزيز ص (٨٣، ٨٤)، وأورد الحافظ ابن رجب طرفاً منه مع اختلاف يسير في رسالته فضل علم السلف ص (٣٦) وهي قوله ((إن السابقين عن علم وقفوا، ويبصر ناقلد كفوا، وكانوا هم أقوى على البحث لو بحثوا)) أ. هـ . يشير بهذا إلى أن سكوتهم كان عن علم وخشية وليس سكوت عجز وعي، وأن توسع من توسع بعدهم لا يدل على أنهم أعلم منهم . وراجع في هذا المعنى فضل علم السلف ص (٣٦): (٤١).

کفوا : دہسیان لی ہملگرتوہ، بالفضل : بمزیادہ خستہ سہر، محسر : لہ حسرہوہ ہاتوہ کہ بریتہ لہ بی توانایی، جفوا : لہ جلفاء وہ ہاتوہ کہ بریتہ لہ دور کہوتہوہ، غلوا : بریتہ لہ سنور دہرجون۔

دەبىت و ھىچى دەست ناکەوئىت، و ھەر کەس ىکىش بەو ئاستەو ھەستەت لەو ھى ئەوان و وتوانە بەزىادى بزانی و خۆى بەباشتر بزانی ئەوا کەم تەرخەمى و کۆتەرەوى کردووە، بىگومان خەلکانىک ھەن بەو ھى ئەوان کردوووانە و وتوانە رازینەبوو ھە بوو ھەسانىکى ئاسانکارو گۆپینەدەر، و ھەلکانىکى تر ھەبوون بەو ھى ئەوانەو ھەستەت و تىپەپانەن ھە بوو ھەبوون لەو بارەو ھە و زیادەرەو پانکرد، و ھە ئەوانەشى لە نۆوان ئەو دوو کۆمەلەدا بوون لەسەر ھىدايەت و رێنمايە کى راست و دروستن ﴿.

← وَقَالَ الْإِمَامُ أَبُو عَمْرِو الْأَوْزَاعِيُّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - "عَلَيْكَ بِآثَارِ مَنْ سَلَفَ وَإِنْ رَفَضَكَ النَّاسُ، وَإِيَّاكَ وَآرَاءَ الرِّجَالِ وَإِنْ زَخَرَفُوهُ لَكَ بِالْقَوْلِ

و ھەر ھەو ھا پێشەوا ابو عمرو الأوزاعي - رضي الله عنه دەفەر مووئى : ﴿عَلَيْكَ بِآثَارِ مَنْ سَلَفَ وَإِنْ رَفَضَكَ النَّاسُ، وَإِيَّاكَ وَآرَاءَ الرِّجَالِ وَإِنْ زَخَرَفُوهُ لَكَ بِالْقَوْلِ ﴿

واتە ﴿ پێوئستە لەسەرت کە دەست بە رێوشوئنى پێشەو ھە بگرت ئەگەر خەلکىش نەیان وىستەت و پەشتیان تەکردەت، و ھە ئامان ئاگادارى بىر و بۆچوونى خەلکى بە ئەگەر بەقسەش بۆیان رازاندەتەو ھە ﴿.

۱ اثر صحيح : أخرجه الخطيب في شرف أصحاب الحديث ص (٧)، والآجري في الشريعة ص (٥٨)، وعنه ابن عبد البر في جامع بيان العلم وفضله (٢ / ١٤٤) من طريق العباس بن الوليد بن مزيد البيروتي، قال: ((أخبرني أبي قال: سمعت الأوزاعي يقول : فذكره)) .

وهذا إسناد صحيح . وأما قول الحافظ في التقریب (٣٩٩ / ١) عن العباس بن الوليد أنه صدوق فتعقب، فقد وثقه ابن أبي حاتم والنسائي وابن حبان وغيرهم في التهذيب (٥ / ١١٦، ١١٥) والجرح والتعديل (٢ / ٢١٦) وطبقات الحنابلة (١ / ٢٣٥) .

والأثر أورده الحافظ الذهبي في سير أعلام النبلاء (٧ / ١٢٠) وفي العلو للعلی الغفار وصحح الألباني إسناده في مختصره للعلو ص (١٣٨) .

راقه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

۱- پیوستیه‌تی وه‌ستان لهو شته‌ی نه‌وان له‌ناستیدا وه‌ستان که‌مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر
 صلی الله علیه وعلی آله وسلم و هاوه‌له‌کانیه‌تی لهو شته‌ی له‌سه‌ری بوون له‌بواری
 بیروباوه‌رو کرده‌وه‌دا له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌وان له‌سه‌ر بوونه‌ زانست و زانیاری و بینینیکی
 تمواوه‌ وه‌ستان وه‌نه‌گه‌ر خیر لهو شته‌دا بووایه‌ که‌له‌دوای نه‌وانه‌وه‌ داهینه‌اره‌ نه‌وا

بیگومان ئەوان لەبەرترو شایستەتربوون بەوەی دایان بەیتایە بەلام چونکە خیری تیدا نەبوو ئەوان کاری وایان نەکردوو و ئاینەکەی خویان تێکنەداوە .

ب- ئەوەی لەدوای ئەوانەوه داھێنراوە هیچ نەتەنھا پێچەوانەکردن و دژایەبەتی کردنی رێوشوێنی پێغمبەر صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم و ھاوھەڵکانیەتی وە وازھێنان و دوورکەوتنەویە لە سوننەتیان، و ئەگەر نا ئەوان دینیان بەوە وەسفکردوووە کە چارەسەر بیت و ئەوەندەش قسەیان لەسەرکردوووە کەبەس بیت و رۆنەچوون تیدا .

ج- لەناو خەڵکیدا کەسانیک هەن کەمترخەم بوون لە شوێنکەوتنیاندا جابۆیە کورتەر و ووشکھەلگەراو بوو، وەھەندیکێ تر ھەبوون لەو ئاستەدا نەوستان ئەوانی لی وەستان بۆیە رۆچوون و بەرھەو تیاچوون رۆشتن، وە رینگەیی راستیش لەنیوان ئەو دووانەدایە کە توندپەرھویی و کورتپەرھوییە .

۳- لەوتەکانی شوێنکەوتوانی شوێنکەوتواندا ﴿تابعی تابعین﴾: و تەکەیی پێشوا ئەوزاعیہ ﴿عبدالرحمن ی کوپی عمرہ کەلەسائی ۱۵۷ دەر دووہ﴾ کە دەفەر مووێت: ﴿عَلَيْكَ بِآثَارِ مَنْ سَلَفَ﴾ پەیوەست بە بە رینگەیی ھاوھەتان و شوێنکەوتووانیانەو بەچاکە لەبەرئەوێ بونیادنراوە لەسەر قورئان و سوننەت .

﴿وَإِنْ رَفَضَكَ النَّاسُ﴾ ئەگەر چیش دووریان خستیتەو و نەیان وێستیت .

﴿وَأَيَّاكَ وَآرَاءَ الرِّجَالِ﴾ ناگاداری بۆچوونی خەڵکی بە کەئەموەش بریتی لەوەی ووتراو و تەنھا بۆچوونیکە بەبێ ئەوەی هیچ بەلگەیەکی لەسەر بیت لەقورئان و سوننەتی پێغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم .

﴿وَإِنْ زَخَرُوهُ﴾ باییشی رازیننەو : واتە لەکاتی دەرپرینیدا جوانی دەکەن و دەرپازیننەو بەلام دەبێت ئەو بزانن کە ناھەق نابێت بە ھەق بەوەی جوانی بکەن و بپرازیننەو . ﴿چونکە ھەموو قسەو کردەویەکی پووج ھەر پووج و ناھەقە باکەسانیکێ دەم لوس و قسەزانیش بپرازیننەو - وەرگێڕ﴾ .

← وقال محمد بن عبد الرحمن الأذرمي لرجلٍ تكلمَ ببدعةٍ ودعا الناسَ إليها: هل عَلمَهَا رسولُ الله - صلى الله عليه وسلم - وأبو بكرٌ وعمرُ وعثمانُ وعليٌّ أو لم يعلموها؟ قال: لم يعلموها، قال: فشيءٌ لم يعلمه هؤلاء أَعَلِمْتَهُ أنت؟ قال الرجلُ: فإني أقولُ قد عَلموها، قال: أفوسِعَهُمْ أن لا يتكَلَّمُوا به ولا يَدْعُوا الناسَ إليه، أم لم يَسْغَهُمْ؟ قال: بَلْ وَسِعَهُمْ، قال: فشيءٌ وَسِعَ رسولَ الله - صلى الله عليه وسلم - وخلفاءه، لا يَسْغُكَ أنت؟ فانْقَطَعَ الرَّجُلُ، فقال الخليفةُ، وكان حاضِرًا: لا وَسِعَ الله على مَنْ لَمْ يَسْغَهُ ما وَسِعَهُمْ.

وههروها موحه مدهي كوري عبدالرحماني نه درهي به پياويكي ووت كه قسه ي بؤ خه لكي ده كرد و قسه كاني بيدعو داهيتراو بوو وه خه لكيشي بؤلا بانگ ده كرد:

﴿نايه پيغمبهري خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم و نه بوبه كرو عومرو عوسمان و عهلى ره زاي خوا له ههر چواريان بيت نهو شتهى تو بانگه وازى خه لكي بؤ لا ده كهيت ده يانزاني يان نه يان ده زاني ؟ كابرا وتى : نه يانده زاني، نه ويش فمرووى شتيك نهوپاوانه نه يانزاني بيت نايه تو دهيزانيت !! پياوه كه وتى من ده ليم بيگومان زانيويانه، پاشان موحه مدهي كوري عبدالرحماني نه درهي وتى : نايه نهوانه توانيان قسه ي تبادا نه كهن، وه خه لكيشي بؤ لا بانگ نه كهن يان نه يان تواني ؟ كابرا وتى : به لتي ده شتيان تواني نهو كاره بكه نه تام نه يانكردوه، پاشان موحه مدهي كوري عبدالرحماني نه درهي وتى : شتيك پيغمبهري خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم و نه بوبه كرو عومرو عوسمان و عهلى ره زاي خوا له ههر چواريان بيت توانيبيتيان بيكه نه و نه شيان كرديت نايه تو ناتوانيت نه يكهيت و وازى لي بهيتيت !! پياوه كه قسه كاني برى و كوتاي پي هينا، خه ليفه ي نهو كاتمش لهويدا ناماده بوو دواى نهو گفتوگويه وتى : دهك خوا مؤلته و توانايي نه دات به كه سيك كه كاريك بكات لهو شته دا كه نهوانه نه يانكرديت و رازى نه بيت بهوه ي نهوان پي رازيپوون﴾.

وههروهه ههركه سيك جيئي نه يتهوه له دينده دا كه پته مبهري خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم وهاوه لاني و شويكه وتوه چاكه كانيان تييدا جيان بووه وه، وه نهو پشه وايانه له دهوای نهوانه وهاتن و زور شاره زابون و روجووبون له زانست و خويندنه وهی نايه ته کاني سيفه ته کاني خواي گه ورده دا و خويندنه وهی ههواله کاني و تپه راندني و دهست ليتنه داني سه ره راي نهوش هه رازي نه يته و به بوجووني خوئی له باره يانه وه بدويته دهك خواي پهروه درگار هه رگيز جيئي نه کاته وه و نه توانيته خوئی لهو دينه فراواندها بينيته وه.

رَافِہی شیخ ئیبنو عثیمین

پروودانی گفتوگو و چاوپیکه‌وتنیك له‌نیوان ئادره‌می و کابرای خاوه‌ن بیدعه‌دا له‌لای
خه‌لفه‌دا:

شاره‌زایم له‌سەر ژبانی ئادره‌می و ئەو کەسه‌یشی له‌گه‌ڵیدا بووه نیه وه‌هروه‌ها نازانم
جوۆری ئەو بیعه‌ده‌یه‌ی باسکراوه چی بووه^۱ به‌لام ئەوه‌ی گ‌رنگ بیت ئەوه‌یه کە بزانن

١ القصة أخرجهما الخطيب في تاريخ بغداد (٧٥/١٠) ومن طريقه إسن الجوزي في مناقب الإمام أحمد ص(٤٣٦:٤٣١) ومن طريقه ابن قدامة في التوايين (ص١٩٤) وأخرجهما الذهبي في سير أعلام النبلاء (٣١٣/١١) والآجري في الشريعة ص (٩١: ٩٥) وأوردها ابن كثير في البداية والنهاية (١٠ / ٣٣٥).

وقد رويت القصة من طريقين أحدهما مطول والآخر مختصر وقال الحافظ الذهبي بعد ذكر الطريقة المختصرة للقصة : ((هذه قصة مليحة وإن كان في طريقها من يجهل ولها شاهد)) ثم ذكر لها الطريق المطول .

ويظهر من كلام الشيخ العثيمين رحمه الله أن في هذه القصة مبهمات الأربعة : الأردمي، والناظر له، والحليفة الذي حظر المناظرة، والبدعة التي جرت المناظرة بسبها . ومن خلال التعرف على شخصية الناظر تتبين لنا بقية المبهمات.

الأول : الأردمي : والذي نستطيع تأكيده أنه مصحّف من الأردمي واسمه أبو عبدالرحمن عبدالله بن محمد بن إسحاق الأزدي روى عن وكيع وابن عيينة وابن مهدي وغيرهم وروى عنه أبو داود والنسائي . وهو صاحب القصة المذكورة كما جاء في المصادر التي وردت بها القصة وكما رجح غير واحد من أهل العلم فروى الخطيب في تاريخه

نہو قوناغانہ کامایہ نہم گفتوگو و چاوپیکهوتنه ی پندا تیہرپووه تابہہویہوہ ریگہیہک
بہدہست بینین شارہزایی چونیہتی گفتوگو کردن بین کہ لہ نیوان دووکہسدا پروودہدات
کاتیک گفتوگودہ کەن لہسەر شتیک .

(۷۷، ۷۸/۱۰) وابن الجوزي في المناقب ص(۴۳۶) أن الحافظ أبابكر أحمد بن عبد الرحمن الشيرازي حدث بهذه المناظرة ثم قال ((الشيخ هو عبد الرحمن عبدالله بن محمد بن إسحاق الأذرمي)) أ.هـ.
وقال الخطيب في تاريخه (۷۵ / ۱۰) : ((وكان هارون الواثق بالله أشخص شيخا من أهل إذنه للمحنة وناظر ابن أبي داود بحضرته واستعلم عليه الشيخ بحجته فأطلقه الواثق وردّه إلى وطنه، ويقال : إنه كان أبا عبد الرحمن الأذرمي)) أ.هـ.
وقال الخطيب في التهذيب (۵/۶) بعد أن ذكر كلام الخطيب : قلت : القصة مشهورة حكاها المسعودي وغيره، ورواها السيارى في الألقاب بإسناد له قال فيه : إن الشيخ المناظر هو الأذرمي هذا)) أ.هـ.
وقال السمعاني في الأنساب (۶۲/۱) في مادة: الأذرمي : بعد الألف وفتح الذال المعجمة وسكون الراء، وفي آخرها الميم، هذه نسبة إلى آذرم، وظني أنها من قرى أذنة بلدة من الثغر منها أبو عبد الرحمن عبدالله بن محمد بن إسحاق الأذرمي ثم ترجع له وذكر مثل كلام الخطيب .

الثاني: المناظر له وهو أحمد بن أبي داود : القاضي الكبير أبو عبدالله أحمد بن فرج بن حريز الإيادي البصري البغدادي الجهمي عدو أحمد بن حنبل . كان داعية إلى خلق القرآن كانت له منزلة ومشورة عند الخليفة المأمون والمعتصم والواثق وكان إلبا على الإمام أحمد يوم أئحة يقول يا أمير المؤمنين اقله هو ضال مضل راجع ترجمته في: وفيات الأعيان (۸۱/۱) وسير أعلام النبلاء (۱۶۹/۱۱) والبداية والنهاية (۳۱۹ / ۱۰) وشذرات الذهب (۹۳/۲) .

الثالث: الخليفة الذي حضر المناظرة هو الواثق بالله هارون بن محمد (المعتصم بالله) بن هارون الرشيد العباسي أبو جعفر من خلفاء الدولة العباسية بالعراق ولد ببغداد وولى الخلافة بعد وفاة أبيه سنة ۲۲۷ هـ فامتنع الناس في خلق القرآن وسجن جماعة، والظاهر أنه تاب عن ذلك في آخره عمره كما جاء في سياق روايات القصة التي نحن بصدد الكلام عليها ففي آخرها قال المهدي بالله ابن الخليفة الواثق بالله : ((لرجعت عن هذه المقالة، وأظن أن الواثق رجع عنها منذ ذلك الوقت)) أ.هـ .

وقد عنون الحافظ ابن قدامة في التوابين ص(۱۹۴) لهذه القصة بقوله (توبة الواثق بالله وابنه المهدي بالله) .
وقال الحافظ ابن الجوزي في مناقب الإمام أحمد ص(۴۳۱) : ((وقد روى أن الواثق ترك إمتحان الناس بسبب مناظرة جرت بين يديه رأى بها أن الأولى ترك الإمتحان)) ثم ساق القصة بطولها .

الرابع: البدعة التي جرت المناظرة بسببها : هي بدعة القول بخلق القرآن تلك الفتنة الكبرى التي امتحن بسببها أئمة أعلام على رأسهم الإمام الرباني والصدّيق الثاني أحمد بن الحنبل رحمه الله.
وراجع مقدمة الشيخ عبدالقادر الأرنؤوط في تعليقه على لمعة الاعتقاد حيث نبه علة هذا التصويب أيضا بإشارة لطيفة.

بِیْگومان ئادەرمی لەسەرچەند قۆناغێک گفتوگۆکەى دامەزراندوووە تابهەوێ
 ھەریەکیک لەم قۆناغانەووە پەندى لیۆەر بگرت بۆ قۆناغەکەى تر تا دوژمنەکەى
 بشکێت.

قۆناغى یەكەم :: زانست بێگومان ئادەرمی پرسیاری لێکرد و پێى ووت ئایە پێغمبەر
 صلى الله عليه وعلى آله وسلم و جێنشینەکانى ڕەزای خویان لى بێت ئەم بیدەعیەیان
 دەزانى؟ بیدەعیەکە و تى : نەخێر نەیان دەزانى جا ئەم نەفیکردنەى بیدەعیەکە
 کەمکردنەوێ نرخی پێغمبەر صلى الله عليه وعلى آله وسلم و جێنشینەکانى ڕەزای
 خویان لى بێت دەگرێتە خۆ بەجۆرێک کە ئەوان نەزان بوون بەوێ کە لەشتە گرنگەکان
 بوو لە دیندا وە لە گەل ئەو هەشدا ئەو بەلگەى لەسەر بیدەعیەکە باشە ئەگەر ئەوان
 نایان، و ئەتەمەووە ئادەرمی گفتوگۆکەى گواستەووە بۆ.

قۆناغى دووهم :: باشە ئەگەر ئەوان ئەو شتە نازان ئەى چۆنە کە تۆ دەیزانىت؟ ئایە
 دەکریت خوای گەورە زانستێک لە پێغمبەر صلى الله عليه وعلى آله وسلم و
 جێنشینەکانى ڕەزای خویان لى بێت قەدەغەبکات بیزانن لەشتێکدا کە پەيوەندى
 بە شەریعەتەووە ھەبێت و دەرگای زانینى لەسەر تۆ کردووە تەووە تەبیریانىت؟

جابۆیە کابرای بیدەعی چووە و بەخویدا و تى من دەلیم زانیوانە، بەو وەلامەى
 بیدەعیەکە ڕۆشتە قۆناغێکى تر :

قۆناغى سێھەم : ئەگەر ئەوان بێگومان زانیبێت ئایە توانیان بەو شیوەى قسەى
 لەبارەووە نەکەن وە خەلکیشى بۆلا بانگ نەکەن یان نەیان توانى؟ کابرای بیدەعی
 وەلامى داوە و تى بەلێ توانیان بى دەنگ بن قسەى لەبارەووە نەکەن پاشان موحەمەدى
 کورێ عبدالرحمانى ئادەرمی پێى ووت : شتێک کە پێغمبەر صلى الله عليه وعلى آله
 وسلم و جێنشینەکانى ڕەزای خویان لى بێت توانیبێت یەکەى و نەیانکردبێت ئایە تۆش

ناتوانی نەیکەیت، کابراکە بێ دەنگ بوو هیچ وەڵامی نەدا یەو لەبەرئەوێ دەرگای لەبەر دەمدا داخست.

دوای ئەنجامدانی ئەم گفتوگۆیە خەلیفە پۆچوونەکی ئەدرەمی بەراست زانی و بانگەوازی کرد بۆار لەبەر دەم ئەو کەسانەدا تەسک بکەنەو پەرازی نەبێت بەوێ پێغمەبەر صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم و جینشینەکانی پەزای خۆیان لێ بێت کردوویانەو هەریانەوێت بەپۆچوونی خۆیان هەرچیەکیان بووێت بیکەن و بیلێن، ﴿بەلکو دەبێت وەك ئەوان بکات لەکوێکدا پێویست بوو قسەبکەن بیکەن و لەکوێشدا پێویست بوو قسەنەکەن نەیکەن چونکە ئەو زانستی تەواوە کە هەرکەسێک سنوری خۆی بزانی و دەست درێژی نەکاتە سەر سنورەکانی شەرەحەکی خۆی گەرە-وەرگیر.﴾

و هەریەو شێوێە خاوەنی هەموو بەتالێک لە ئەنجامدانی بیدەدا یان هەشتیکێتر ئەوا هەردەبێت سەر ئەنجامی دا بران بێت لەوێ بزانیت وەڵام بداتەو.^١

١ زانی پایە بەرز پەختی خۆی لێ بێت کە دەفەر مووێت ﴿شارەزایم لەسەر ژبانی ئادرەمی و ئەو کەسێشی لەگەڵیدا بوو نە و هەروەها نازام جووری ئەو بیدەبەیی باسکراوە چی بوو﴾ بەلگە نە لەسەر ئەوێ هەرنەزانرێت ئەو نەزانراوانە لای ئەو زانایە بەرزە چێن بەلکو زانیانی تر بەم شێوێە پۆیان باسکردوون:

• ئادرەمی : ﴿ناوی أبو عبد الرحمن بن محمد بن إسحاق الأذرمي﴾ بوو.

• ئەو کەسێشی گفتوگۆکە لەگەڵدا ئەنجامداو ناوی ﴿ئەحمەدی کورێ ئەبی داوود بوو دۆزمنی سەرەخستی ئیمام ئەحمەد بوو لەسەر پێچکەیی جەمەیکان بوو﴾ ناو و نازناوی بەم شێوێە بوو ﴿القاضي الكبير أبو عبد الله أحمد بن فرج بن حريز بن الإيادي البصري البغدادي الجهمي﴾ بوو.

• ئەو خەلیفەبەشی لەو شێوەدا نامدا بوو ناوی ﴿الواقق بالله هارون كوري محمد المعتصم بالله كوري هارون﴾ پەشیدی عەباسی بوو.

• ئەو بیدەبەشی گفتوگۆکەیان لەسەر ئەنجامداو بیدەیی دروستکردنی قورئان بوو. کەلمو سەردەمەدا باو بوو و خەلکانێکی زۆر بەهۆیەو تووشی نارەحەتی و کوشتن و گرتن بوون- وەرگیراوە لەقسەکانی لێکۆڵەرەو - وەرگیر.﴾

باسکردنی هه‌ندیک له‌ئایه‌ته‌کانی سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره

له‌و ئایه‌تانه‌ی هاتووه له‌باره‌ی سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌وه :

﴿سیفه‌تی ږوو﴾

← خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ﴾ الرحمن: ۲۷ واته
﴿به‌ته‌نھا ږوووی په‌روه‌ردگار ت ده‌مینته‌وه﴾.

رافه‌ی شیخ ئینو عثمین

له‌و سیفه‌تانه‌ی که دانه‌ر باسی کردووه له‌ سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره :

دانه‌ر ږه‌جه‌تی خوای لی بیت ئەمانه‌ی له‌سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره باسکردووه و
نیمه‌ش قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌که‌ین به‌گویره‌ی ریزبه‌ندی دانه‌ر:

• سیفه‌تی یه‌که‌م: ﴿الوجه - ږوو﴾

ږوویه‌کی دانپیدا‌نراو بو‌خوای گه‌وره به‌ به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت و یه‌کده‌نگی
پیشین ﴿سه‌لف﴾.

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ (۲۷)
الرحمن: ۲۷ واته ﴿ته‌نھا ږوووی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن شکوو که‌ره‌مکه‌رت ده‌مینته‌وه﴾

وھەر وھە پەنھەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم بەسەعدی کورپی ئەبی وەقاسی فەرموو : ﴿إِنَّكَ لَنْ تُنْفِقَ نَفَقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أُجِرْتَ عَلَيْهَا﴾ 'متفق علیہ. واتە ﴿ئەی سەعد تۆ ھیچ شتێک نابەخێشت مەبەست پێی پرووی خوا بیت ئەوا بەدلتیایەو پاداشت دەدریتەو لەسەری﴾.

وھ یە کەدەنگی سەلف لەسەر ئەو یە دانبریت بەو ھاوای گەورە پرووی ھەبە ھەر بۆیە پێویستە جیگیر کردنی پروو بۆ خوا بەبی گۆرپین و وەبەبی پەکخستن وەبەبی چۆنیەتی بۆ دانان وەبەبی ھاوشیۆ بۆ دانان کەئەو ھەش بریتە لە پرووی کە راستەقینەیی ھاوای گەورە کە شایستەیی خۆیەتی.

وھ بەدلتیایەو ئەوانەیی سەفەتەکانی ھاوای گەورە پەکدەخەن سەفەتی پرووی ھاوای گەورەیان بە پاداشتی خوا لیکداوەتەو و ئێمەش بەرپەرچیان دەدەینەو بەو یە لەپێشەو لەبەنەمای چوارەمدا باسکرا.

۱ البخاري : كتاب الجنائز : باب رثاء النبي صلى الله عليه وعلى آله وسلم سعد بن خولة (۱۲۹۵).

ومسلم : كتاب الوصية : باب الوصية بثلاث (۱۶۲۸) (۵).

﴿سيفه‌تی دوو ده‌ست﴾

← وهه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فهرموویت : ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ المائدة: ۶۴

پافه‌ی شیخ نبینو عثمین

• سيفه‌تی دووهم : ﴿اليدان - همدوو ده‌ستی خوای گه‌وره﴾

دوو ده‌ست له سيفه‌ته‌جیگه‌ره‌کانی خوای په‌روه‌رد‌گاره به به‌لگه‌ی قورن‌ان و سوننه‌ت و به‌کده‌نگی پتشین ﴿سه‌له‌ف﴾.

خوای گه‌وره ده‌فهرموویت : ﴿بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ﴾ المائدة: ۶۴ واته ﴿به‌لکو همدوو ده‌ستی خوای گه‌وره کراوه‌یه﴾.

وهه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده‌فهرموویت : ﴿يَمِينُ اللَّهِ مَلَأَى لَا يَغِيظُهَا نَفَقَةُ سَحَاءَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ تا نه‌و شوینه‌ی که ده‌فهرموویت : ﴿وَبِيْدِهِ الْأُخْرَى الْقَبْضُ يَرْفَعُ وَيَخْفِضُ﴾^۱

۱ مسلم : كتاب الزكاة : باب الحث على النفقة وتبشير المنفق بالخلف (۹۹۳) (۳۷).

و اما رواية البخاري فعنده في كتاب التوحيد : باب قول الله تعالى ﴿لَمَّا خَلَقْتُ يَدَيَّ﴾ ص: ۷۵ (۷۴۱۱) بلفظ (يَدُ اللَّهِ مَلَأَى لَا يَغِيظُهَا نَفَقَةُ.....) من حديث أبي هريرة

لايفيضا : بالعين المعجمة والضاد المعجمة الساقطة : واته : لني كم نايتمه .

سحاء : بمهلتين مثقلا ممدود : به‌به‌رده‌وامی ده‌پرتزی به‌سه‌ريدا (۱۳ / ۳۹۵).

• سوودتيك : نبين و حه‌جر له فتح الباري‌دا (۱۳ / ۳۹۵) ده‌فهرموویت له‌مسه‌کردن له‌سه‌ر ده‌پرينه‌كه‌ی مسلم و گپ‌انمه‌كه‌ی كه‌تيايدا له باتی ﴿يد الله﴾ ﴿يمين الله﴾ هاتوه .

وه‌ده‌يكاته به‌لگه دزی نمو كه‌سانه‌ی كه ده‌ستيان ليره‌دا به نيعمته‌ت تفه‌سر كردوه وه له‌موش دورتر نمو كه‌سانه‌ی به گم‌غينه‌كانی خوا تفه‌سری كردوه ، وه‌فهرموویتی ﴿أطلق اليد على الخزان لتصرفها فيها﴾ منيش ووتم ﴿ليكثر لهم﴾ : ((له‌وه‌دا به‌لگه‌ی نمو‌ی تیدا به كه : نبين و حه‌جر ره‌دی نمو‌انه‌ی داوه‌تموه سيفه‌ته‌كانی خوای گه‌وره ده‌گزن)).

واته ﴿دهستی خوای گهوره پړه به به خشین لینی کهم نابیته وه به شه و رۆژ لینی ده ریزیت و ده به خشیت﴾ ﴿وله دهسته کهی تریدا کی شان و پتوانه هیه، به رزی ده کاته وه و نرمی ده کاته وه﴾^۱ هردوو پیشه و موسلم و بوخاری ریوایه تیانکردوه .

وه سه له فیه کده ننگ له سهر جیگیر کردنی دوو ده ست بو خوای گهوره هه ربویه پیوسته جیگیر کردنی دوو ده ست بو خوا به بی گورین و وه به بی په کخستن وه به بی جزئیته تی بۆدانان وه به بی هاوشیوه بۆدانان که نه وانش بریتین له دوو دهستی راسته قینه بو خوای گهوره که شایسته ی خویه تی.

وه به دلنیا ییه وه نه وانه ی سیفته ته کانی خوای گهوره په کده خه ن سیفته تی دوو ده ستیان به نیعمه ت یان توانایی یان هاوشیوه ی نه وانه ﴿تفسیر کردوه و لیکداوه ته وه و نیمه ش بهر په رچیان ده ده ی نه وه به وه ی له پیشه وه له بنه مای چواره مدا باسکرا وه به لایه نیکی چواره م به هه مان شیوه بهر په رچیان ده ده ی نه وه : له ناو نایه ته که دا نه وه ی تیدایه که ریگره له وه ی به هیچ جوړی به و شیوه یه ته فسیر بکریت هه روه کو خوای گهوره ده فهرموویت : ﴿لَمَّا خَلَقْتُ بَدَنِي﴾ ص: ۷۵ واته ﴿بو نه وه ی که به دوو ده سته ی خو م دروستم کردوه﴾، وه هه روه ها فهرمووده که ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده فهرموویت ﴿وَبِيْدِهِ الْاُخْرَى الْقَبْضُ﴾ واته ﴿وله دهسته که ی تریدا کی شان و پتوانه هیه﴾.

۱ ته واری فهرمووده که به م شیوه یه به ته نها بو زانیاری هیتاومه تا ناگادار بیت ﴿يَمِينِ اللّٰهِ مَلَأَى لَأ يَغِيْظُهَا نَفَقَةً سَحَاءَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارَ أَرَأَيْتُمْ مَا أَلْفَقَ مِنْذُ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فَإِنَّهُ لَمْ يَنْقُصْ مَا فِي يَمِينِهِ وَعَرَّشُهُ عَلَى الْمَاءِ وَبِيْدِهِ الْاُخْرَى الْفَيْضُ أَوْ الْقَبْضُ يَرْفَعُ وَيَخْفِضُ﴾ ﴿وه رگير﴾.

ئەو رووانە‌ی کە سیفەتی دوو دەستە‌کە‌ی خۆ‌ی لە‌سەر هاتوو و چۆن بتوانن
نیوانیان ڕێکبخە‌ین:

• بە‌شیوە‌ی تە‌ک هاتوو هەروە‌کو خۆ‌ی گە‌وره دە‌فەرموو‌یت : ﴿تَبَرَّكَ الَّذِي بِيَدِهِ
الْمُلْكُ﴾ الملك: ١ واتە ﴿پاک و بێ‌گە‌ردی بۆ ئەو خۆ‌ایە‌ی کە دە‌ستە‌لاتی هە‌موو
بوونە‌وهری بە‌دە‌ستە ﴾.

بە‌شیوە‌ی جووت هاتوو هەروە‌کو خۆ‌ی گە‌وره دە‌فەرموو‌یت : ﴿بَلْ يَدَاهُ
مَبْسُوطَتَانِ﴾ المائدة: ٦٤ واتە ﴿بە‌لکو هە‌ردوو دە‌ستی خۆ‌ی گە‌وره کراوە‌یە ﴾.

• بە‌شیوە‌ی کۆ هاتوو هەروە‌کو خۆ‌ی گە‌وره دە‌فەرموو‌یت : ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ
مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ﴾ يس: ٧١

واتە ﴿تایە ئەو بێ‌یاوهر و بێ‌هەرستانە نابین کە چۆن ئێ‌مه ئازە‌لمان بە دە‌ستە‌کاغان بۆ
دروست کردوون لە ووشترو مەر و بز و مانگا ﴾.

و ه ڕێکخستن لە نیوان ئەم ڕوو ه‌یاوازانە‌دا بە‌ جوړتیک دە‌بی‌ت کە ب‌ل‌یین :
ڕووی یە‌کە‌م : ﴿مفرد مضاف﴾ ه تاکە‌و دراو‌ه‌تە پال ئە‌وه‌ی لە‌گە‌ڵ‌دا‌یه واتە :
دراو‌ه‌تە پال ((هاء الضمير)) کە‌ده‌گە‌ر‌پ‌ته‌وه بۆ لای زاتی الله ﴿جالهم باره‌دا هە‌موو
ئە‌وانە‌ی جی‌گ‌یر‌بو‌وه بۆ خۆ‌ی گە‌وره لە دە‌ست دە‌گ‌ری‌ته‌ خو، و ه‌ر‌پ‌گ‌ر‌یش نیه لە‌وه‌ی بۆ
﴿جووت﴾ بی‌ت^١، و هە‌ه‌ر‌چی دەر‌بارە‌ی ﴿کۆ﴾ یە ئە‌وا بۆ بە‌گە‌وره‌دانان بە‌کار‌دە‌ه‌ی‌تر‌یت
نە‌ک لە‌بەر خۆ‌دی ژمارە‌ کە‌ئە‌و‌یش سی‌یه یان زۆ‌ر‌تر، و لە‌وکاتە‌ش‌دا ﴿جووت﴾ ی‌ش
دە‌گ‌ری‌ته‌ خو چونکە‌ ووتراو ه‌کە‌م‌تر‌ین ڕ‌ی‌ژه‌ی ﴿کۆ﴾ دووانه، جائه‌گەر ﴿کۆ﴾ ه‌کە‌ دانرا
بە‌وه‌ی کە‌م‌تر‌ین ڕ‌ی‌ژه‌ی ﴿کۆ﴾ دووانه ئە‌وا ه‌ی‌ج جو‌ره د‌زایه‌تیه‌ک لە‌نیوان ﴿کۆ﴾ و
نیوان ﴿جووت- دووان﴾ دا هەر لە‌ب‌ن‌ه‌ر‌ه‌ت‌دا نیه.

١ واتە لە‌م وشە‌ی ﴿بیده﴾ کە ﴿ید﴾ بە‌تە‌ک هاتوو ه‌ی‌ج ڕ‌ی‌گری و مە‌ن‌عی‌کی تیا نیه کە بۆ دوو
دە‌ستی خوا بە‌کار‌به‌ی‌تر‌یت - م. عبدالرحمن .

﴿سيفه‌تی نه‌فس﴾

← وه‌هه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره هه‌وان له‌باره‌ی پ‌ت‌ه‌م‌به‌ر ع‌ی‌ساوه h ده‌دات که
 فه‌رم‌و‌یه‌تی: ﴿تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ﴾ المائدة: ۱۱۶ واته: ﴿خ‌وای
 گه‌وره تۆ ده‌زانیت چی له ناخ و ده‌روونی مندا هه‌یه به‌لام من نازانم چی له نه‌فسی تۆدا
 هه‌یه﴾.

رافه‌ی شیخ ئ‌ی‌بن‌و ع‌ث‌ی‌م‌ی‌ن

● سيفه‌تی س‌ی‌ه‌م: ﴿النفس - نه‌فسی خ‌وای گه‌وره﴾

دان‌نان به نه‌فس‌ی‌کی ج‌ی‌گیر بۆ خ‌وای گه‌وره به به‌ل‌گه‌ی ق‌ور‌ئ‌ان و س‌ون‌ه‌ت و
 به‌که‌نه‌گی پ‌ش‌ی‌ن ﴿سه‌له‌ف﴾.

خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رم‌و‌یت: ﴿كُتِبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ﴾ الأنعام: ۵۴
 واته: ﴿د‌ل‌ن‌یا بن خ‌وای په‌روه‌رد‌گ‌ارت‌ان له‌سه‌ر نه‌فس‌ی خ‌و‌ی‌ی نو‌وس‌ی‌وه به‌به‌زه‌ی و
 به‌رح‌م ب‌ی‌ت له‌گه‌لت‌ان‌دا﴾.

وه‌هه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره هه‌وان له‌باره‌ی پ‌ت‌ه‌م‌به‌ر ع‌ی‌ساوه h ده‌دات که فه‌رم‌و‌یه‌تی:
 ﴿تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ﴾ المائدة: ۱۱۶ واته: ﴿خ‌وای گه‌وره تۆ
 ده‌زانیت چی له ناخ و ده‌روونی مندا هه‌یه به‌لام من نازانم چی له نه‌فسی تۆدا هه‌یه﴾.

وھەر وھە پێغەمبەری خواوہ صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم دەفەر مووێت :
﴿سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ وَرِضَاءَ نَفْسِهِ وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ﴾^۱ واتە
﴿پاکى و بى کەم و کورتى و گەورەیی سپاس بو خواى گەورە بەئەندازەى ژمارەى
دروستکراوہ کانى و پەزای خوێ و قورسایى عەرشە کەبى و زۆرو درێژى وشە کانى﴾
وہ سەلف لەسەر دانپێدانانى و جێگیر کردنى یە کەدنگن بەو شیوەیەى شایستەو
شیاوى خوێەتى ھەربۆیە پێویستە دانپێدانان و جێگیر کردنى سیفەتى ﴿نەفس﴾ بو
خواى گەورە بەبى گۆرپن و ەبەبى پەکخستن وەبەبى چۆنیەتى بو دانان وەبەبى ھاوشیوہ
بودانان.

۱ مسلم : کتاب الذکر والدعاء .. : باب التسبیح أول النهار وعند النوم (۲۷۲۶) (۷۹) من
حدیث جویریة رضي الله عنها.

﴿سيفهتی هاتن﴾

← وه خوای پاك و بیگمرد ده‌فەرموویت : ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾ الفجر: ۲۲

واته ﴿وهلهو رۆژەدا پەرەردگارت هات به‌هاتنیک شیای خوی بیت﴾

وهه‌روه‌ها ده‌فەرموویت : ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ﴾ البقرة: ۲۱۰

واته ﴿ئایه ئەوانە‌ی پەپ‌ه‌وانی شەیتانن چاوه‌ڕێی چی دە‌کەن بە‌ده‌ر له‌وه‌ی خوای گموره‌ بیت بۆ لایان﴾.

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

• سيفهتی چوارەم : ﴿النجيء﴾ - هاتنی خوای پەرەردگار﴾

هاتنی خوای گموره‌ له‌رۆژی قیامه‌تدا بۆ حوکومکردن له‌ نێوان بە‌نده‌کانیدا جیگیربووه به‌ به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت و یه‌که‌ه‌نگی پێشین ﴿سه‌له‌ف﴾.

وه خوای پاك و بیگمرد ده‌فەرموویت : ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ﴾ الفجر: ۲۲

واته ﴿وهلهو رۆژەدا پەرەردگارت هات به‌هاتنیک شیای خوی بیت﴾

وهه‌روه‌ها ده‌فەرموویت : ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ﴾ البقرة: ۲۱۰

واته ﴿ئایه ئەوانە‌ی پەپ‌ه‌وانی شەیتانن چاوه‌ڕێی چی دە‌کەن بە‌ده‌ر له‌وه‌ی خوای گموره‌ بیت بۆ لایان﴾.

وھەر ھەر ھا پىغەمبەرى خواوھ صلى الله عليه وعلى آله وسلم دەفەر موویت : ﴿حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ إِلَّا مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ أَتَاهُمْ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ متفق عليه .
واتە : ﴿تائەو کاتەى ئەگەر نەمايەوھ جگە لە کەسانیک نەبیت کە خوای گەورە دەپەرستن پەرورەدگارى جیھانیان دیت بۆ لایان﴾^۲ لەفەر موودەھى کى درێژدا .

۱ البخاري : كتاب التوحيد : باب قول الله تعالى : ﴿رُجُوعُهُ يَوْمَئِذٍ تَأْخِذُهُ﴾ إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿٣٣﴾ القيامة: ٢٢ - ٢٣ (٧٤٣٩).

ومسلم : كتاب الإيمان : باب معرفة طريق الرؤية (١٨٣) (٣٠٢) من حديث أبي سعيد الخدري رضي الله عنه .
٢ موسلمانانى نازىز ئەم فەر موودەھى زانای پایەبەرز لەرافە کەدا ھىتاو یتى بەشیکە لە فەر موودەھى کى درێژ کە تیايدا نەتەوھ کانى تیدا ھەشەردە کریت و باسى ھاتى خوای پەرورەدگارىشى تیدا بە کە دیت بۆ لای کەسانیک تەمنا خویان پەرستووە جاوەر پێى ھاتى دە کەن، جالەبەر گەرنگى ئەم فەر موودەھى کە پێشما بوخارى لە صەحیحە کەیدا ھىتاو یتى مەش لێرەدا بە پێوستى دەزا مە بپەتەم لەبەر دوو ھۆ :

١- ھەك رەدیک بۆ بیدەجە کەن کە بەنارەزووى خویان ھەرجیە کيان بویت دەبگۆرن لەوانەش سیفەتە کانى پەرورەدگار چونکە ئەم فەر موودەھى بیانوویان دەبەیت، بەلام ئەو ھى جیگەى پر سیاہرە ئەو ھىە نایە ئەوانە دەگەرنەئەو بۆ ھەق ؟ و ھەلامە کەى بۆ تۆى خویتمەر جیدە ھیلەم .

٢- ھەك موزدەھەك بۆ خوا پەرستان کە ھیچ خەفەت نەخۆن ژيانى دۇنيا ھیچ نە پاشان مردن دیت و زیندوودە کریتەوھ و خوای گەورە دیت بۆ لایان وە دەپیین، داوا کارم خوای گەورە مەن و تەوش بگێرێ لەوانەى ئەم موزدەھە دەیانگرتەوھ .

فەر موودە کە:

٤٥٨١ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ حَدَّثَنَا أَبُو غَمَرٍ حَفْصُ بْنُ مَيْسَرَةَ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ﴿ أَنَّ أَنَسًا فِي زَمَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ نَرَى رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَعَمْ هَلْ تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ الشَّمْسِ بِالظُّهْرِ صَوْنَةً لَيْسَ فِيهَا سَحَابٌ قَالُوا لَا قَالَ وَهَلْ تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةً الْبَدْرِ صَوْنَةً لَيْسَ فِيهَا سَحَابٌ قَالُوا لَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا كَمَا تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ أَحَدِهِمَا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَذُنٌ مُؤَذِّنٌ تَتَّبِعُ كُلُّ أُمَّةٍ مَا كَانَتْ تَعْبُدُ فَلَا يَبْقَى مِنْ كَانَ يَعْبُدُ غَيْرَ اللَّهِ مِنَ الْأَصْنَامِ وَالْأَصْنَابِ إِلَّا يَتَسَاقَطُونَ فِي النَّارِ حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ إِلَّا مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ بَرٌّ أَوْ فَاجِرٌ وَغَيْرَاتُ أَهْلِ الْكِتَابِ فَيَدْعَى الْيَهُودُ فَيَقَالُ لَهُمْ مَنْ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ قَالُوا كُنَّا نَعْبُدُ غَزِيرَ ابْنِ اللَّهِ فَيَقَالُ لَهُمْ كَذَبْتُمْ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ صَاحِبَةٍ وَلَا وَلَدٍ فَمَاذَا تَبْغُونَ فَقَالُوا عَطِشْنَا رَبَّنَا فَاسْقِنَا فَيَسَارُ آلَا تَرْضُونَ فَيُخْشَرُونَ إِلَى النَّارِ كَأَنَّهَا سَرَابٌ يَخْطُبُ بَعْضُهَا بَعْضًا فَيَتَسَاقَطُونَ فِي النَّارِ ثُمَّ يَدْعَى النَّصَارَى فَيَقَالُ لَهُمْ مَنْ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ قَالُوا كُنَّا نَعْبُدُ الْمَسِيحَ ابْنَ اللَّهِ فَيَقَالُ لَهُمْ كَذَبْتُمْ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ صَاحِبَةٍ وَلَا وَلَدٍ فَيَقَالُ لَهُمْ مَاذَا تَبْغُونَ فَكَذَلِكَ مِثْلَ الْأَوَّلِ حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ إِلَّا مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ مِنْ بَرٍّ أَوْ فَاجِرٍ أَتَاهُمْ رَبُّ الْعَالَمِينَ فِي أَدْنَى صُورَةٍ مِنَ النَّبِيِّ رَأَوْهُ فِيهَا فَيَقَالُ مَاذَا تَنْتَظِرُونَ تَتَّبِعُ كُلُّ أُمَّةٍ مَا كَانَتْ تَعْبُدُ قَالُوا فَارْقِنَا النَّاسَ فِي الدُّنْيَا عَلَى أَفْقَرٍ مَا كُنَّا إِلَيْهِمْ وَلَمْ نُصَاجِبْهُمْ وَنَحْنُ نَنْتَظِرُ رَبَّنَا الَّذِي كُنَّا نَعْبُدُ فَيَقُولُ أَنَا رَبُّكُمْ فَيَقُولُونَ لَا نُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا ﴿ مَرْكَبِينَ أَوْ ثَلَاثًا - وَهَرَكَبِينَ ﴾

و ه سەلف یە کدەنگن لە سەر چەسپاندنی سیفەتی ﴿هاتن﴾ بۆ خوا ی گەورە
 ھەربۆیە پێویستە جێگیر کردنی ﴿هاتن﴾ بۆ خوا بەبێ گۆڕین و وەبەبێ پە کخستن
 وەبەبێ چۆنیەتی بۆ دانان وەبەبێ ھاوشۆ وەبەبێ بۆ دانان کە ئەویش بریتێ لە هاتنیکی راستەقینە
 بۆ خوا ی گەورە کە شایستە ی خۆیەتی .

و ه بە دلتیایە وە ئەوانە ی سیفەتەکانی خوا ی گەورە پە کدەخەن سیفەتی هاتنی خوا ی
 گەورە یان بە هاتنی فەرمانە کە ی خوا لیکدا وەتە وە و ئێمەش بەرپەرچیان دەدەینە وە بە وە ی
 لە پێشە وە لە بنەمای چوارەمدا باسکرا .

﴿سيفه‌تی رازیوون﴾

← وهه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت : ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ المائدة: ۱۱۹

واته ﴿خوای په‌روه‌ردگار له‌وان رازیه‌و نه‌وانیش له‌خوای په‌روه‌ردگار رازین﴾

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

• سيفه‌تی پێنجهم: ﴿الرّضى - سيفه‌تی رازیوونی خوای گه‌وره﴾

رازیوون یه‌کیکه له‌سيفه‌ته‌چه‌سپاوه‌کانی خوای گه‌وره به‌به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت و یه‌کده‌نگی پێشین ﴿سه‌له‌ف﴾.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت : ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ المائدة: ۱۱۹

واته ﴿خوای په‌روه‌ردگار له‌وان رازیه‌و نه‌وانیش له‌خوای په‌روه‌ردگار رازین﴾.

وهه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ده‌فه‌رموویت : ﴿إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْلَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا أَوْ يَشْرَبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا﴾^۱

واته ﴿خوای په‌روه‌ردگار رازی ده‌بی‌ت له‌به‌نده‌یه‌ك كه هه‌ر جارێك خواردنێك ده‌خوات سوپاسی ده‌كات له‌سه‌ر ئه‌و خواردنه‌ی به‌وی به‌خشیوه، یان له‌كاتێكدا تینوی ده‌بی‌ت و ئاو ده‌خواته‌وه سوپاسی ده‌كات له‌سه‌ر ئه‌و خواردنه‌وه‌یه‌ی به‌وی به‌خشیوه﴾.

^۱ مسلم : كتاب الذكر والدعاء : باب إستحباب حمد الله تعالى بعد الأكل والشرب (۲۷۳۴)

(۷۹) من حديث أنس بن مالك رضي الله عنه .

الأكلة: بریتیه له‌خواردنی ژه‌مێك له‌خواردن وه‌ك نیوه‌رو ئیواره.

هەربۆیە پێویستە جێگیرکردنی سێفەتی ﴿پازیبوون﴾ بۆ خوای گەورە بەبێ گۆڕین و وەبەبێ پەکخستن وەبەبێ چۆنیەتی بۆدانان وەبەبێ هاوشیۆە بۆدانان کەئەویش بریتیه له پازیبوونیکێ راستەقینە بۆ خوای گەورە کە شایستە‌ی خۆیەتی .

و بە‌دلنیا‌یه‌وه ئەوانە‌ی سێفەتە‌کانی خوای گەورە پە‌ک‌دە‌خە‌ن سێفەتی پازیبوونی خوای گەورەیان بە پاداشتی خوا لێ‌ک‌دا‌وه‌تە‌وه و ئێ‌مە‌ش بە‌رپەرچیان دە‌دە‌ینە‌وه بە‌وه‌ی لە‌پێشە‌وه لە‌بنە‌مای چوارە‌مدا با‌س‌ک‌را .

﴿سيفه‌تی خو‌شه‌ویستی﴾

← وهه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ المائدة: ٥٤

واته ﴿خو‌شی ده‌وین و ئەوانیش ئەویان خو‌ش ده‌ویت﴾.

پافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

• سيفه‌تی شه‌شەم: ﴿الحبة - خو‌شه‌ویستی﴾

خو‌شه‌ویستی یه‌ کێکه له‌ سيفه‌ته‌ چه‌سپاوه‌کانی خ‌وای گه‌وره به‌ به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت و یه‌ کده‌نگی پێشین ﴿سه‌له‌ف﴾.

خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ﴾ المائدة: ٥٤

واته ﴿جاخ‌وای گه‌وره له‌مه‌دوا که‌سانێک دیتیت که‌ خو‌شی ده‌وین و ئەوانیش ئەویان خو‌ش ده‌ویت﴾.

وهه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم له‌ رۆژی خه‌یه‌ردا به‌ پێشه‌وا عه‌لی ره‌زای خ‌وای لی بی‌ت فه‌رموو: ﴿لَأُعْطِيَنَّ الرَّايَةَ عَدَا رَجُلًا يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾^١ واته ﴿به‌یانی ئالاکه‌ ده‌ده‌م به‌ پیاویک که‌ خ‌واو پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی صلی الله علیه وعلی آله وسلم خو‌ش ده‌ویت وه‌ خ‌واو پێغه‌مبه‌ره‌که‌یشی صلی الله علیه وعلی آله وسلم ئەویان خو‌ش ده‌ویت﴾.

١ البخاري: كتاب المغازي: باب غزوة الخيبر (٤٢١٠).

ومسلم: كتاب فضائل الصحابة: باب من فضائل علي (٢٤٠٦) (٣٤) من حديث سهل بن سعد رضي الله عنه.

نەو پیاوه‌ی له‌فه‌رموده‌که‌دا ناوی براوه ﴿عه‌لی کورێ نەو تالیب ره‌زای خ‌وای لی بی‌ت﴾ بوو.

﴿سيفه‌تی توڕه‌بوون﴾

← وهه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت : ﴿وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ الفتح: ٦
واته ﴿وه توڕه‌یه لیان﴾.

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

• سيفه‌تی حه‌وته‌م: ﴿الغضب - توڕه‌بوون﴾

توڕه‌بوون یه‌کیکه له سيفه‌ته چه‌سپاوه‌کانی خوای گه‌وره به به‌لگه‌ی قورئان و سونه‌ت و یه‌کده‌نگی پێشین ﴿سه‌له‌ف﴾.

خوای گه‌وره له‌باره‌ی که‌سیکه‌وه باوه‌رداریک به‌ده‌ستی نه‌نقه‌ست بکوژیت ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا

وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ النساء: ٩٣

واته ﴿هه‌ر که‌سیک به‌ده‌ستی نه‌نقه‌ست مرو‌فینکی خاوه‌ن باوه‌ر بکوژیت سزاو تو‌له‌ی هه‌ردۆزه‌خه‌و به‌هه‌ تاهه‌تایش تیدا ده‌مینته‌وه غه‌زه‌ب و توڕه‌یی خوای له‌سه‌ره‌و نه‌فرینشی لی‌کردوه‌ه﴾.

وهه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده‌فه‌رموویت : ﴿إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ كِتَابًا قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ الْخَلْقَ إِنَّ رَحْمَتِي سَبَقَتْ غَضَبِي فَهُوَ مَكْتُوبٌ عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ﴾^١

١ البخاري : كتاب التوحيد : باب قول الله تعالى ﴿بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ﴾ (١١) فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ (٢٢) ﴿البروج: ٢١ - ٢٢ (٧٥٥٤)﴾.

ومسلم : كتاب التوبة : باب في سعة رحمة الله تعالى وأنها سبقت غضبه (٢٧٥١) (١٤) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

واتە ﴿خوای پەرورەدگار نووسینیکی نووسی پێش ئەوەی هیچ دروستکراویک دروست بکات کە بەزەیی من پێش تورەبوونم کەوتوو کەئەوێش نووسراوە لەلای خوای لەسەر عەرش﴾^۱

وێ بێگومان سەلف یە کەدەنگن لەسەر چەسپاندنی سیفەتی ﴿تورەبوون﴾ بۆ خوای گەورە ھەربۆیە پێویستە جێگیر کردنی سیفەتی ﴿تورەبوون﴾ بۆ خوای گەورە بەبێ گۆرین و وەبەبێ پەکخستن وەبەبێ چۆنیەتی بۆدانان وەبەبێ ھاوشیوە بۆدانان کەئەوێش بریتییە لە ﴿تورەبوونیکی﴾ پراستەقینە بۆ خوای گەورە کە شایستەیی خوێەتی .

وێ بەدلتیایییەوێ ئەوانەیی سیفەتەکانی خوای گەورە پەکدەخەن سیفەتی تورەبوونی خوای گەورەیان بە تۆلەسەندنەوێ لیکداوەتەوێ و ئێمەش بەرپەرچیان دەدەینەوێ بەوێ لەپێشەوێ لەبنەمای چوارەمدا باسکرا، وێ لەروویەکی ترەوێ خوای گەورە جیاوازی کردووە لەنیوان ﴿تورەبوون و تۆلەسەندنەوێ﴾دا جالەوبارەوێ خوای گەورە فەرموویەتی: ﴿فَلَمَّا آسَفُونَا﴾ الزخرف: ۵۵ واتە ﴿جاکتیک تورپان کردین﴾

﴿أَنْقَمْنَا مِنْهُمْ﴾ الزخرف: ۵۵ واتە ﴿تۆلەمان لێسەندنەوێ﴾ خوای گەورە تۆلەسەندنەوێ کردە دەرنەجام و ئامانج بۆ تورپوونەکەیی، کەئەوێش بەلگەیە لەسەرئەوێ کە جیاوازی ھەیە لەنیوان ﴿تورپوون و تۆلەسەندنەوێ﴾دا.

۱ خۆشەویستان زانای رافەکار دەقی فەرموودەکەیی بەجۆریکی تر ھینارە بەلام من کەسەیری بوخاریم کرد بینیم بەو شیوەی سەرەوێ راستە وەھەرەھا لە موسلیمشدا ھەربۆیە نێ بۆیە ئەوێ ھەلبژارد پێم وایە شیخیش ئەوێ لە قەست نەھینارە. ھاتوو فەرموودەکەیی لە بوخاری و موسلیمدا ھەلبژاردووێ وئەو شیوەی لیدەرچووێ.

والله أعلم ﴿وەرگێڕ﴾

﴿سێفه‌تی نارازی بوون﴾

← وهه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره ده‌فرمووێت: ﴿اتَّبِعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهُ﴾ محمد: ٢٨ واته ﴿شوینی شتێک که‌وتن خ‌وای گه‌وره نارازییه لێ﴾.

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثمین

• سێفه‌تی هه‌شتم: ﴿السخط - تووره‌یی﴾

توره‌یی یه‌کیکه له سێفه‌ته چه‌سپاوه‌کانی خ‌وای گه‌وره به به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت و یه‌کده‌نگی پێشین ﴿سه‌له‌ف﴾.

خ‌وای گه‌وره ده‌فرمووێت: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهُ﴾ محمد: ٢٨ واته ﴿ئهو تۆله‌یه‌شیان به‌و جوۆره به‌ه‌وێ ئه‌وه‌وه‌یه که‌به‌راستی شوینی شتێک که‌وتن خوا توره ده‌کات﴾.

وه له دو‌عاو نزا‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ئه‌وه بوو که‌ده‌یفه‌رموو: ﴿اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَتَى كَمَا أَتَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ﴾^١

واته ﴿خوایه په‌نا ده‌گرم به‌ره‌زای تۆ له توره‌بوونت، وه‌په‌نا ده‌گرم به‌لیبوره‌یت له سزادانت، وه‌خ‌وای گه‌وره په‌نا ده‌گرم به‌تۆ له‌خ‌ۆت، ستایشم بۆتۆ ژماره‌ناکه‌م، هه‌روه‌کو چۆن خ‌ۆت ستایشی نه‌فسی خ‌ۆت کردووه﴾.

١ مسلم: كتاب الصلاة: باب ما يقال في الركوع والسجود (٤٨٦) (٢٢٢) من حديث عائشة رضي الله عنها.

وہ بیگومان سەلف یە کدەنگن لەسەر چەسپاندنی سیفەتی ﴿تورەیی﴾ بۆ خوای گەورە ھەربۆیە پێویستە جیگیر کردنی سیفەتی ﴿تورەیی﴾ بۆ خوای گەورە بەبێ گۆرین و وەبەبێ پە کخستن وەبەبێ چۆنیەتی بۆدانان وەبەبێ ھاوشیۆە بۆدانان کەئەمۆیش بریتە لە ﴿تورەییەکی﴾ راستەقینە بۆ خوای گەورە کە شایستەیی خۆیەتی .

وہ بەدلتیایمۆە ئەوانەیی سیفەتەکانی خوای گەورە پە کدەخەن سیفەتی تورەیی خوای گەورەیان بە تۆلەسەندنەوہ لیکداوەتەوہ و ئیمەش بەرپەرچیان دەدەینەوہ بەوہی لەپێشەوہ لەبنەمای چوارەمدا باسکرا .

﴿سيفه‌تی پیناخۆشبوون﴾

← وهه‌روه‌ها خ‌وای گه‌وره ده‌فهرموو‌یت : ﴿كَرِهَ اللَّهُ أَنْيَعَاثَهُمْ﴾
التوبة: ٤٦ واته ﴿خوا هاتنیانی پیناخۆش نه‌بوو﴾.

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

• سيفه‌تی نۆه‌م: ﴿الکراهة – پیناخۆش بوون﴾

پیناخۆشبوون له‌خواوه بو‌ئهو که‌سه‌ی شایه‌نی بی‌ت چه‌سپاوه به‌ به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت و یه‌ کده‌نگی پ‌شین ﴿سه‌له‌ف﴾.

خ‌وای گه‌وره ده‌فهرموو‌یت : ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ أَنْيَعَاثَهُمْ﴾ التوبة: ٤٦
واته ﴿به‌لام چونکه خوا هاتنیانی پیناخۆش نه‌بوو﴾.

وهه‌روه‌ها پ‌تغه‌مبه‌ری خواوه ص‌لی الله علیه وعلی آله وسلم ده‌فهرموو‌یت : ﴿إِنَّ اللَّهَ كَرِهَ لَكُمْ ثَلَاثًا قِيلَ وَقَالَ وَكَثْرَةُ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةُ الْمَالِ﴾^١.

واته ﴿خ‌وای گه‌وره سی شتی بو ئیوه پیناخۆشه ئه‌نجامی بده‌ن که‌ئه‌وانیش : وتی وتی و پرسیارزۆر کردن بی ئه‌وه‌ی پ‌یوستیه‌ک هه‌بی‌ت، وه مال به‌ فی‌رۆدان﴾

وه بینگومان سه‌له‌ف یه‌ کده‌نگن له‌سه‌ر چه‌سپاندنی سيفه‌تی ﴿پیناخۆش بوون﴾ بو خ‌وای گه‌وره هه‌ربۆیه پ‌یوسته جیگیر کردنی سيفه‌تی ﴿پیناخۆش بوون﴾ بو خ‌وای

١ البخاري : كتاب الأدب : باب عقوب الوالدين من الكبائر (٥٩٧٥).

ومسلم : كتاب الأقضية : باب النهي عن كثرة المسائل من غير حاجة ... (٥٩٣) (١٣) واللفظ له . من حديث المغيرة بن الشعبة.

گه‌وره به‌بی گۆرپن و وه‌به‌بی په‌ک‌خستن وه‌به‌بی چۆنیه‌تی بۆدانان وه‌به‌بی هاوشیوه
بۆدانان که‌ئه‌ویش بریتیه‌ له ﴿پیناخۆش بوونیکی﴾ راسته‌قینه‌ بۆ خوای گه‌وره‌ که
شایسته‌ی خۆیه‌تی .

وه‌ به‌دلنیا‌یه‌وه‌ ئه‌وانه‌ی سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ په‌ک‌ده‌خه‌ن سیفه‌تی ﴿پیناخۆش
بوونی﴾ خوای گه‌وره‌یان به‌ دوورخسته‌وه‌ لیک‌داوه‌ته‌وه‌ و ئیم‌ش به‌رپه‌رچیان
ده‌ده‌ینه‌وه‌ به‌وه‌ی له‌پیشه‌وه‌ له‌بنه‌مای چواره‌مدا باسکرا .

باسکر دنى هەندىک لەفەر موودەکانى پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى
آله وسلم دەربارەى سىفەتەکانى خواى گەورە

﴿سيفهتی دابەزىن﴾

◀ وە لە سوننەتیشدا پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم
دەفەر مووێت: ﴿يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا*
واتە ﴿پەر وەر دگاران پاك و بێگەردى و بەرزى بۆئەو هەموو شەوێك دادەبەزێتە
ئاسمانى دونيا﴾.

رافعی شیخ ئیبنو عثیمین

• سيفهتی دهيمم: ﴿النزول – دابەزىنى خواى گەورە﴾

دابەزىنى خواى گەورە بۆ ئاسمانى دونيا لەسيفەتە چەسپاوەکانىهتى بە بەلگەى
سوننەت و یە کدەنگى پێشین ﴿سەلەف﴾.
پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم دەفەر مووێت: ﴿يَنْزِلُ رَبُّنَا تَبَارَكَ
وَتَعَالَى كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ يَقُولُ مَنْ يَدْعُونِي
فَأَسْتَجِيبَ لَهُ﴾^١ الحديث متفق عليه.

* نين ولقيهم له پەرتووکى ﴿اجتماع الجيوش – لاپەرە ١٩١﴾ ئەوەش بۆ زیادکردووە :

و ه پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم دەفەر مووێت: ﴿لله أفرح بتوبة العبد﴾.

١ البخاري: كتاب التوحيد : باب الدعاء والصلاة في آخر الليل (١١٤٥).

ومسلم : كتاب صلاة المسافرين : باب الرغبة في العاء والذكر في آخر الليل والإجابة فيه (٧٥٨) (١٦٨) من
حديث أبي هريرة رضي الله عنه .

وفي الباب عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه أخرجه مسلم (٧٥٨) (١٧٢) .

وراجع لشرح هذا الحديث والكلام عليه باستفاضة ((شرح حديث النزول)) لشيخ الإسلام ابن تيمية رحمه الله.

واته ﴿پەروەردگارمان پاك و بێگەردی و بەرزى بۆئەو هەموو شەویك دادەبەزێتە ئاسمانى دنیا لەكاتێكدا سییه کی کۆتایی شەو دەمیتێتەووە جا دەفەرموویت کى لیم دەپاریتەووە با وەلامى بدەمەووە﴾

وہ بێگومان سەلەف یە کەدەنگن لەسەر چەسپاندنی سیفەتى ﴿دابەزین و ھاتنەخوارەووە﴾ بۆ خواى گەورە ھەربۆیە پێویستە جیگیر کردنی سیفەتى ﴿دابەزین و ھاتنەخوارەووە﴾ بۆ خواى گەورە بەبێ گۆرین و وەبەبێ پەكخستن وەبەبێ چۆنیەتى بۆدانان وەبەبێ ھاوشیوہ بۆدانان کەئەویش بریتى لە ﴿دابەزین و ھاتنەخوارەووەیەكى﴾ راستەقینە بۆ خواى گەورە کە شایستەى خۆیەتى .

وہ بەدلتیایىووە ئەوانەى سیفەتەکانى خواى گەورە پەكدەخەن سیفەتى ﴿دابەزین و ھاتنەخوارەووە﴾ خواى گەورەیان بە دابەزینی فەرمانەكەى یان بەزەییەكەى یان فریشتەییەك لە فریشتەکانى لێكداوەتەووە و ئیمەش بەرپەرچیان دەدەینەووە بەوہى لەپێشەووە لەبنەمای چوارەمدا باسکرا . وەبەشیوہیەكى تریش بەرپەرچیان دەدەینەووە بەوہى کە فەرمانکردن و ھاوشیوہى ئەوہ ناکریت و ناگوئجیت کەبلیت : کى لیم دەپاریتەووە با وەلامى بدەمەووە^۱ تا کۆتایی.

۱ ئاماژە بەبەشى کۆتایی فەرموودەكە کە دەفەرموویت : ﴿مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِبْ لَهُ﴾ واتە : ئەگەر مەبەست لەدابەزین دابەزینی مەلایكە یان رەحمەتى خوا یان فەرمانى خوا بێت بۆ لە کۆتای فەرموودەكەدا دەفەرموویت : كى بانگم دەكات تاوەلامى بدەمەووە، كەواتە ﴿نزول﴾ دراوہتە پال خواى گەورە ئەك مەلایكەو ھتد .

﴿سيفه‌تی سه‌یرلیه‌تان﴾

➡ وهه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده‌فه‌رموویت :

﴿يُعْجَبُ رَبُّكَ مِنَ الشَّابِّ لَيْسَتْ لَهُ صَبَوَةٌ﴾ واته ﴿په‌روه‌ردگارت سه‌یری دیت له گه‌نجیک به‌لای ئاره‌زووبازیدا نه‌چیت﴾

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

• سيفه‌تی یانزه‌هه‌م: ﴿العَجَبُ - سه‌یرلیه‌تان﴾

سه‌یرلیه‌تان یه‌کیکه له‌سيفه‌ته چه‌سپاوه‌کانی خوای گه‌وره به‌ه‌لگه‌ی قورئان و سونه‌ت و یه‌کده‌نگی پیشین ﴿سه‌له‌ف﴾.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت : ﴿بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ ﴿١٢﴾﴾ الصافات: ١٢

له‌سه‌ر خویندنه‌وه‌ی هه‌ریه‌که له ﴿حمزة، الکسائي، وخلف﴾ که‌ئه‌وان ئه‌و تائه‌ی له‌سه‌ر ﴿عَجِبْتَ﴾ هیه به ﴿ضَمَّ﴾ ده‌بخویننه‌وه، واته ئابه‌و شیوه‌یه‌ی لی‌دیت ﴿عَجِبْتُ﴾

واته ﴿من سه‌یرم لی‌دیت به‌لام ئه‌وان گالته‌ده‌کن﴾ به‌لام له‌سه‌ر شیوه‌که‌ی خو‌ی واته ﴿به‌لکو تو له‌ململانی ئه‌وان ده‌رباره‌ی ئه‌و هه‌واله‌ یه‌قینه‌یه‌ی که‌بیستویه‌یه له‌قورپکی نه‌رمی پیکه‌وه نووساو لینج ئاده‌م دروست بووه سه‌یرداماوی و ئه‌وانیش بو‌خو‌یان هه‌رخه‌ریکی پیکه‌نین و گالته‌و مه‌سخه‌ره‌ن به‌تو و به‌زیندوبوونه‌وه﴾.

١ یشیر الشیخ رحمه الله إلى قراءة حمزة والكسائي وخلف بضم التاء . راجع المبسوط في القراءة العشر لابن مهران الأصبهاني ص(٣٥٧)، والسبعة في القراءة لابن مجاهد ص (٥٤٧) .

تېيىنى: ئايەتە كە لەسەر خويندەنەوھى ﴿حزرة، الكسائي، وخلف﴾ كە ﴿ضَم﴾ بە كاردەھىترىت بۆ ئەم سيفەتەى خواى گەورە. ﴿وہر گير﴾.

وہەر وھە پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم دەفەر مووئە :

﴿يَعْجَبُ رَبُّكَ مِنَ الشَّابِّ لَيْسَتْ لَهُ صَبَوَةٌ﴾ رواه أحمد وهو في المسند ص ۱۵۱ ج ۴ عن عقبه بن عامر مرفوعا وفيه ابن لهيعة^۱.

واتە ﴿پەر وھرد گارت سەيرى دئەت لە گەنجىك حەزى بەلای ئارەزووبازىدا نەچىت﴾

وہ بىگومان سەلف يە كەدەنگن لەسەر چەسپاندنى سيفەتى ﴿سەير لىھاتن﴾ بۆ خواى گەورە ھەربۆيە پىويستە جىگىر كەردنى سيفەتى ﴿سەير لىھاتن﴾ بۆ خواى گەورە بەبى گۆرپىن و وہبەبى پەكخستەن وہبەبى چۆنىەتى بۆدانان وہبەبى ھاوشىوہ بۆدانان كەئەوئىش بريتە لە ﴿سەير لىھاتنىكى﴾ راستەقىنە بۆ خواى گەورە كە شايستەى خوئەتى.

۱ حديث ضعيف : أخرجه أحمد (۱۵۱ / ۴) وابن أبي عاصم في السنة (۵۴۷) زأبة يعلى (۱۴۷۹) والطبراني في الكبير (۳۰۹ / ۱۷) والقضاعي في مسند الشهاب (۵۷۶) وتمام الرازي في فوائده (۱۲۸۷) والبيهقي في الأسماء والصفات ص (۶۰۰) ونقل الحافظ السخاوي في المقاصد الحسنة ص (۱۲۳) تضعيف الحافظ ابن حجر العسقلاني له في فتاويه من أجل عبد الله بن لهيعة وضعفه الألباني في الضعيفة (۲۴۲۶) وقال السخاوي : ((روي في جزء أبي حاتم الحضرمي من حديث الأعمش عن إبراهيم قال : كان يعجبهم أن لا يكون للشباب صبرة)) .

* الصبرة : حمز كەردن بەلای ئارەزوودا .

ويغني عن هذا الحديث في إثبات صفة العجب ما رواه البخاري (۴۸۸۹) من حديث أبي هريرة في حديث ضعيف : لقد عجب الله عز وجل - أو ضحك - من فلان أو فلانة فأنزل الله عز وجل :

﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ الحشر: ۹ .

و بەدلتىايىيەو ئەوانەى سىفەتەكانى خواى گەورە پەكدەخەن سىفەتى ﴿سەىر لىھاتى﴾ خواى گەورەيان بە پاداشتدانەو لىكدادەتەو و ئىمەش بەرپەرچيان دەدەينەو بەوہى لەپىشەو لەبنەماى چوارەمدا باسكرا .

سەىرلىھاتەن دووجۆرە:

۱. يەكەميان ئەوہىيە كە ھۆكارەكانى شاروہن لەكاتى ڤووداندا لای ئەو كەسەى سەرى سورماوہ لەوہى بينويەتى ھەربۆيە ئەو شتەى پى سەىرەو زۆر بەگەورە سەىرى دەكات و سەرى لى دەسورمى كەدەيبىنىت، جائەو جۆرە بەھىچ جۆرىك ناشيا و نەگەنجاوہ بۆخواى گەورە لەبەرئەوہى خواى گەورە ھىچ شىك لای شاراوہنە.

۲. دووہم : ھۆكەى برىتيە لەدەرچوونى شىك لەھاوشىوہكانى خوى يان لەسەرئەو شتەى كەپۆيستە بەوشىوہىيە بىت بەلام كە پەيدادەبىت وادەرناچىت كە ھەروابوہ، لەگەل زانستى ئەوہى سەىرى لىدیت لەو شتە، وئەوہ برىتيە لەوہى كەچەسپاوہ بۆخواى گەورە.

ڤوونكردنەوہى وەرگىڤ: ئەوہى كە مامۆستامان شىخ ئىبن و عشىمين باسى

كرد لەوانەيە كەمىك تىگەيشتنى قورس بىت بۆيە من بەغونە بۆت ڤووندەكەمەوہ:

غونە بۆ يەكەميان : وەك ئەوہى كۆمەلە كەسىك لەشويتىكدە زۆر بەشىوہىيەكى ئاسايى ژيان بەسەر دەبەن كەچى لە كتوپرىكدە بومەلەرزەيەك دەيدات لەوشويتەو زيانىكى زۆرى مادى و مروى لەو شويتە دەدات ئەوانەى لەوشويتەدان لەبەرئەوہى لەوہو پىش شتى وایان نەديوہ و نەزانیوہ زۆريان پى سەىرە چونكە ئەگەر بيانزانايە شتىكى ئاوا لەئارادايە ئەوہى پۆيست بوو بىكەن دەيانكرد، ئەم حالەتە بۆ مروڤەكان زۆر ئاسايە چونكە مروڤەكان زانستى نەپىيەكان نازانن و ئاگادارى نين .

بەلام بۆ خوای گەورە ناگونجیّت چونکە خوای گەورە ھەموو نھیتیەك دەزانیت و
ھیچ شتیك لای ئەو شاراوە نیە.

نمونه بۆ دوو ھەمان : ھەرئەو ھی شیخ باسی کردوو ھەموو کەئەویش گەنجیکە لەو پەری
بارودۆخی ئارەزوو بازیدایە کەچی لە گەڵ ئەو ھەشدا ناروات بەلای ھەزو ئارەزوودا و
خۆی لی بەدوور دەگریت . ئەو ھی جیگە ھی سەیرلیھاتن و سەرنجە ئەو ھی ھەموو گەنجان
بەو قوناغەدا تێدەپەرن بەلام ھەندیک گەنج ھەبە ھەزیان بەو نیە و خۆیان لی بەدوور
دەگرن، ئەم جۆرە گەنجانە ئەوانەن خوای گەورە سەیری لیان دیت چونکە ھەك
ھاوتەمەنەکانی خۆیان رەفتار ناکەن، لەم بارەدا سەیرلیھاتن بۆ خوای گەورە شتیکی
ناسایی و چەسپاوە چونکە خوای گەورە باش دەزانیت بۆچی وایە . فەرموودە کەش
واباسی سەیرلیھاتنی خوای گەورەدا دەکات ھەك دەفەرموویت : ﴿پەروەردگارت
سەیری دیت لە گەنجیک ھەزی بەلای ئارەزوو بازیدا نەچیت﴾.

﴿سيفه‌تی پێکه‌نین﴾

➡ وەهه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ده‌فه‌رموویت :

﴿يَضْحَكُ اللَّهُ إِلَى رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ يَدْخُلَانِ الْجَنَّةَ﴾

واته ﴿خوای گه‌وره به دوو پیاو پێده‌که‌نیت که یه‌کیکیان ئه‌وێریان ده‌کوژیت و هه‌ردوو کیشیان ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه﴾^١

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثمین

• سيفه‌تی دوا‌نزه‌یه‌م: ﴿الضحك – پێکه‌نین﴾

پێکه‌نین یه‌کیکه له‌سيفه‌ته چه‌سپاوه‌کانی خوای گه‌وره به به‌لگه‌ی سونه‌ت و یه‌که‌ده‌نگی پێشین ﴿سه‌له‌ف﴾.

پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ده‌فه‌رموویت :

﴿يَضْحَكُ اللَّهُ إِلَى رَجُلَيْنِ يَقْتُلُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ يَدْخُلَانِ الْجَنَّةَ﴾

واته ﴿خوای گه‌وره به دوو پیاو پێده‌که‌نیت که یه‌کیکیان ئه‌وێریان ده‌کوژیت و هه‌ردوو کیشیان ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه﴾.

١ له‌وانه‌یه پێت سه‌یر بێت چۆن شتی واده‌بێت دوو کەس یه‌کیکیان ئه‌وێریان ده‌کوژیت و هه‌ردوو کیشیان ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه : خوێنه‌ری نازیز جیگه‌ی سه‌یر نیه چونکه ئه‌وه‌ی یه‌که‌م جار شه‌هیدبووه به‌ده‌ستی ئه‌و بێ باوه‌ڕه‌ی شه‌هیدی کردووه دوا‌ی خۆشی موس‌لمان بووه و زانراویشه سه‌رئه‌نجامی موس‌لمانیش هه‌ربه‌هه‌شته . بۆیه ده‌بێت ئا‌به‌وشی‌وه‌یه لێ تێگه‌ین – وه‌رگێڕ.

وہ تہواوی فہر موودہ کہ بہم شیوہ یہیہ : ﴿يَقَاتِلْ هَذَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلْ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَى الْقَاتِلِ فَيُصْلِحْهُ﴾ متفق علیہ^۱ واتہ ﴿نہوہیان شہرہ کات لہ پیناوی خوادا و پاشان دہ کوژریت دواي نہو رووداوە بکوژہ کەش تەوبە دہ کات و خواي گەورەش تەوبە کەي لیوہر دہ گریت و نەویش لہ پیناوی خوادا شہرہ کات و شەہید دہ کریت﴾.

وہ بینگومان سەلف یە کدەنگن لەسەر چەسپاندنی سیفەتی ﴿پیکەنین﴾ بۆ خواي گەورە ھەربۆیە پیویستە جیگیر کردنی سیفەتی ﴿پیکەنین﴾ بۆ خواي گەورە بەبی گۆرین و وەبەبی پە کخستن وەبەبی چۆنیەتی بۆدانان وەبەبی ھاوشیوہ بۆدانان کەئەویش بریتە لہ ﴿پیکەنینکی﴾ راستەقینە بۆ خواي گەورە کە شایستەي خۆیەتی .

وہ بەدلتیایەوہ ئەوانەي سیفەتەکانی خواي گەورە پە کدەخەن سیفەتی ﴿پیکەنین﴾ خواي گەورەیان بە پاداشتدانەوہ لیکداوەتەوہ و ئیمەش بەرپەرچیان دەدەینەوہ بەوہي لەپیشەوہ لەبنەمای چوارەمدا باسکرا .

۱ البخاري : كتاب الجهاد : باب الكافر يقتل المسلم، ثم يسلم فيسدد بعد ويقتل (۲۸۲۶) .

ومسلم : كتاب الإمارة : باب بيان الرجلين يقتل احدهما الآخر يدخلان الجنة (۱۸۹۰) (۱۲۸) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه .

← فهذا وما أشبهه مما صحَّ سَنَدُهُ، وَعُدَّتْ رُؤَاؤُهُ، تُؤْمِنُ بِهِ، وَلَا تَرُدُّهُ، وَلَا نَجَحْدُهُ، وَلَا نَتَّأَوُّلُهُ بِتَأْوِيلٍ يُخَالِفُ ظَاهِرَهُ، وَلَا نُشَبِّهُهُ بِصِفَاتِ المَخْلُوقِينَ، وَلَا بِسِمَاتِ المُخَدِّثِينَ*، وَنَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى لَا شَبِيهَ لَهُ، وَلَا نَظِيرَ { لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ } ﴿الشورى: ١١﴾، وَكُلُّ مَا تُخِيلُ فِي الدَّهْنِ أَوْ خَطَرَ الْبَالِ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى بِخِلَافِهِ.

واته ﴿جائەو فەرموودانەى كە ڕشتە ﴿سەنەد﴾ كەیان صەحیحە و ئەوانەیشی ڕیوایەتیان كەردووە بە دادپەروەر ((عدل)) دانراون ئێمە باوەڕمان پێهەتی، و ڕەدیان ناکەینەو، و ئینکاری و ملە جێرەى لە گەڵدا ناکەین، و رافەوتەفسیری ناکەین بە تەفسیر كەردنێك پێچەوانەى ڕوو كەشە كەى بێت، و نایچوینین بە سێفەتى دروستكراوە كەنەو، و بە شكڵ و شیوەى ئەو شانەى تازە داها توو، وەئێمە دەزانین كە خوای گەورە هاو شیوە و هاو وێنەى نیه ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

واته ﴿هیچ شتێك هاو شیوە و هاو وێنەى خوای گەورە نیه، وەهەر ئەویشە بیسەر و بینایە﴾.

وەهەموو ئەو شانەى كەبە بیرو هۆش و میشكى مرۆفدا دیت دەربارەى خوای گەورە ئەوا خوای گەورە بە پێچەوانەى ئەو شتەوێه.

* زاد في اجتماع الجيوش ص (١٩١): ((بل تؤمن بلفظه ونترك التعرض لمعناه قراءته وتفسيره)).

﴿سيفهتی بەرزبۆنەوہ بۆ سەر عەرشی﴾

← لەغونەى ئەوہ خواى گەورە دەفەر مووێت : ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ
أَسْتَوَى ﴿٥﴾ طه: ٥ واتە ﴿ئەو خوا بەخشیندەى چووہ سەر عەرشی خۆى﴾.

رافعی شیخ ئیبنو عثیمین

• سيفهتی سیانزەبەم: ﴿الاستواء على العرش – بەرزبۆنەوہ بۆ سەر عەرشی﴿

بەرزبۆنەوہى خواى گەورە بۆ سەر عەرشی یە کێکە لەسيفهته چەسپاوہ کانى خواى
گەورە بە بەلگەى قورئان و سوننەت و یە کدەنگى پېشین ﴿سەلەف﴾.

خواى گەورە دەفەر مووێت : ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَى ﴿٥﴾ طه: ٥ واتە ﴿ئەو
خوا بەخشیندەى چووہ سەر عەرشی خۆى﴾.

وہ خواى گەورە لەحەوت شوێندا باسى بەرزبۆنەوہى خۆى بۆ سەر عەرشەکەى
خۆى باسکردووہ.

وہ پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم دەفەر مووێت : ﴿إِنَّ اللَّهَ لَمَّا قَضَى
الْخَلْقَ كَتَبَ عِنْدَهُ فَوْقَ عَرْشِهِ إِنَّ رَحْمَتِي سَبَقَتْ غَضَبِي﴾^١.

١١ البخاري : كتاب التوحيد : باب قول الله تعالى ﴿بَلْ هُوَ قَوْلٌ مِّنْ لِّمَاجِدٍ ﴿١١﴾ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ﴿١٢﴾﴾
البروج: ٢١ - ٢٢ (٧٥٥٤).

ومسلم : كتاب التوبة : باب في سعة رحمة الله تعالى وأنها سبقت غضبه (٢٧٥١) (١٤) من
حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

واته ﴿خوای پەروەردگار لە کاتی کدا پڕیاریدا دروستکراوە کان دروست بکات نووسینیکی نووسی لە لای خوێ لە سەر عەرشی که بە زەهێ من پیش تورەبووم که وتووہ﴾.

وہ ہر وہا پیغمبری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم دہ فرمویت : ﴿إِنَّ بَعْدَ مَا سَمَاءٌ إِلَى سَمَاءٍ إِمًّا وَاحِدَةً وَإِمًّا اثْنَتَانِ أَوْ ثَلَاثٌ وَسَبْعُونَ سَنَةً إِلَى أَنْ قَالَ فِي الْعَرْشِ بَيْنَ أَسْفَلِهِ وَأَعْلَاهُ مِثْلُ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ اللَّهُ تَعَالَى فَوْقَ ذَلِكَ﴾^۱. بە مەمان شیوە ھەریەک لە پیشەوایان ترمزی و ئیبن و ماجە ئەم فرمودەیان پڕوایە تکر دوو و

۱ خوێنەری بەرێز بەراستی ئەو فرمودەیی زانای رافەکار ھیناوەتی من بەو شیوەیە نەم دیوہ لە کتەبەکانی فرمودەدا بە لکو ئەوێ من دیوہ جیاوازی بۆیە ھەمووی دیتم بۆ ئەوێ بۆ خۆت بێنی و شارەزای بی .

تینی ئەم فرمودە بە زۆر لاوازی ناکرێت بە لکە بەھێج جوړیک چولکە سیفەتی پەرزوونەوێ
خوای گمورە بە بە لکە زۆر بەھێز سەلاوہ و پێوستمان بە فرمودەیی لاوازی تە تا بیکەنە بە لکە بۆ
کە کامان بە لکە لە پەرتووکی شیخ ھیناوەتی ئێمەش دہیشتین تەلھا لە پەرتووکی و ھێچی تر.

فرمودە کہ :: سنن أبي داود السجستاني - باب في الجهمية - جزء ٤ ص ٣٦٨ :
٤٧٢٥ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الصَّبَّاحِ الْبَزَّازُ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ أَبِي تَوْرٍ عَنْ سِمَاكِ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمِيرَةَ عَنِ الْأَحْتَفِ بْنِ قَيْسٍ عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ قَالَ كُنْتُ فِي الْبَطْحَاءِ فِي عَصَابَةٍ فِيهِمْ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فَمَرَّتْ بِهِمْ سَحَابَةٌ فَتَنَظَّرَ إِلَيْهَا فَقَالَ « مَا تُسْمُونَ هَذِهِ ». قَالُوا السَّحَابُ. قَالَ « وَالْمُزْنُ ». قَالُوا وَالْمُزْنُ. قَالَ « وَالْعَنَانُ ». قَالُوا وَالْعَنَانُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ لَمْ أَتَقِنِ الْعَنَانَ جِدًّا قَالَ « هَلْ تَذَرُونَ مَا بَعْدَ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ». قَالُوا لَا نَذَرِي. قَالَ « إِنَّ بَعْدَ مَا بَيْنَهُمَا إِمًّا وَاحِدَةً أَوْ اثْنَتَانِ أَوْ ثَلَاثٌ وَسَبْعُونَ سَنَةً ثُمَّ السَّمَاءُ فَوْقَهَا كَذَلِكَ ». حَتَّى عَدَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ « ثُمَّ فَوْقَ السَّابِعَةِ بَحْرٌ بَيْنَ أَسْفَلِهِ وَأَعْلَاهُ مِثْلُ مَا بَيْنَ سَمَاءٍ إِلَى سَمَاءٍ ثُمَّ فَوْقَ ذَلِكَ ثَمَانِيَةُ أَوْغَالٍ بَيْنَ أَظْلَافِهِمْ وَرُكَبِهِمْ مِثْلُ مَا بَيْنَ سَمَاءٍ إِلَى سَمَاءٍ ثُمَّ عَلَى ظُهُورِهِمُ الْعَرْشُ بَيْنَ أَسْفَلِهِ وَأَعْلَاهُ مِثْلُ مَا بَيْنَ سَمَاءٍ إِلَى سَمَاءٍ ثُمَّ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فَوْقَ ذَلِكَ ».

﴿عليه تيكى تيدايه كه شىخى نيسلام ئين و لقيم وهلامى داوه تهوه له تهذيب سنن أبى داود^١ ص (٢٩، ٩٣) ج ٧﴾.

١. لهرموده بهكى لاوازه: أخرجه أحد (١/ ٢٠٦، ٢٠٧) وأبو داود (٤٧٢٣) والزمذى (٣٣٢٠) وحسنه، وابن ماجه (١٩٣) والحاكم في المستدرک (٢/ ٥٠٠، ٥٠١)، وعثمان الدارمي في الرد على الجهمية ص (٢٤) وفي النقض على المريشى ص (٩٠، ٩١) وابن أبي عاصم في السنة (٥٧٧) زابن خزيمه في التوحيد (١٤٤) والآجري في الشريعة ص (٢٩٢، ٢٩٣) ومحمد بن عثمان بن أبي شيبة في العرش (٩، ١٠) والبيهقي في الأسماء والصفات ص (٥٠٤) واللاكاني في أصول إعتقاد أهل السنة (٦٥١) والعقيلي في الضعفاء (٢/ ٢٨٤) وابن الجوزي في العلل المتناهية (٢/ ٢٥) والواهيات (١/ ٩، ١٠) وأبو نعيم في أخبار أصبهان (٢/ ٢) وأبو الشيخ في العظمة (٢٠٤) وابن قدامة في العلو (٢٩) والذهبي في العلو للعلی الغفار ص (ص ٤٩، ٥٠) وابن عبد البر في التمهيد (٧/ ١٠٤) وابن حزم في الملل والنحل (٢/ ١٠٠، ١٠١) والمزني في تهذيب الكمال (٢/ ٧١٩) وغيرهم من طرق عن سماك بن حرب عن عبدالله بن عميرة عن الأحنف بن قيس عن العباس بن عبداللطيف فذكره.

وسنده ضعيف فيه أكثر من علة:

الأولى: تفرد سماك بروايته. وإذا نظرنا إلى حديث سماك حال الإنفراد وجدناه لا يحتاج به إذا انفرد. ففي التهذيب (٢٣٤/٤): ((قال النسائي: كان ربما لقن فإذا انفرد بأصل لم يكن حجة لأنه كان يلقن فيتلقن)) أ.هـ. وهذا جرح بين واضح من إمام ناقد وقد انفرد سماك في حديثه بذكر صفة حلة العرش.

الثاني: جهالة عبدالله بن عميرة. وقد أعل الخافظ الذهبي حديثه هذا في العلو بجهالته. وفي الميزان له قال: ((فيه جهالة)) أ.هـ. وقد قال الإمام البخاري: ((لا يعرف له سماع من الأحنف بن قيس)) كذا في التاريخ الكبير.

الثالث: نكارة المتن: فقد إشارة أخينا المكرم عبدالله بن يوسف في تعليقه على ((فتا وجوابها)) لابن عطار ص (٧٢): أن في سياق المتن نكارة في وجهين ﴿تشبيه الملاحكة بالتبوس، فإن الأوعال جمع وعل، وهو تيس الجبال، وإن كان هذا اللفظ يستعار للأشراف من الناس، فإنه هاهنا على الأصل بقرينة ذكر الأظلاف فإنها من خواص ما يتجر من الحيوان.﴾

١. أكثر الأصول تذكر الأظلاف والركب مؤنثة وهو معنى منكر في حق الملاحكة وقد أنكره الله على المشركين ﴿أ.هـ.﴾

وقد ضعف الحديث وأشار إلى ضعفه غير واحد من أهل العلم منهم ابن عدي في الكامل في ترجمته يحيى بن العلاء فقال:

((إنه غير محفوظ)) ورده ابن العربي في شرحه للزمذى بقوله: ((أمور تلقفت من أهل الكتاب ليس لها أصل الصحة)).

وكذا ضعفه الألباني في تخريجيه للسنة لابن أبي عاصم (٥٧٧) والأرنأوط في تعليقه على الطحاوية (٢/ ٣٦٥).

وما جاء من تقوية الخافظ ابن القيم له في تهذيب السنن كما أشار الشيخ العنيمين فلاعتقاده أن العلة التي في الحديث هي تفرد الوليد بن أبي ثور عن سماك بالرواية مع ضعفه وأن هذه العلة مدفوعة برواية غيره من الققات عن سماك مثل إبراهيم بن طهمان وغيره.

والحق كما رأيت أن الأشكال والعلة ليس في الطرق الموصلة لسماك فقد رواه عن سماك غير واحد مما هو مذكور في طريقه، وإنما الإشكال والعلة في سماك نفسه ومن فوقه.

وقد أشار ابن القيم إلى العلة أخرى وهي مخالفة هذا الحديث لحديث آخر رواه الزمذى من حديث أبي هريرة ورد هذه العلة بقوله ((أن الزمذى ضعفه هذا الحديث عن أبي هريرة)) وراجع تهذيب السنن (٧/ ٩٢، ٩٣).

والخلاصة: أن الحديث ضعيف وأن أدلة الفوقية والإستواء مقررة بأدلة أخرى كثيرة في الكتاب والسنة الصحيحة والله أعلم.

واته ﴿دوووری نیوان ئاسمانی بۆ ئاسمانیکی تر یان حەفتاو یەك یان حەفتاو دوو یان حەفتاو سی سەلە تائەو شوینە ی کەفەر مووی لەبارە ی عەر شەو : نیوان بنەو ی تا سەرەو ی بەوینە ی نیوان ئاسمانی بۆ ئاسمانیکی ترە و خوای گەورە لەسەر ئەو عەر شە یە﴾
 وە بێگومان سەلە ف یە کەدەنگن لەسەر چەسپاندنی سێفەتی ﴿بەر زبوونەو﴾ بۆ خوای گەورە بۆ سەر عەر شە کە ی هەر بۆ یە پێویستە جێگیر کردنی سێفەتی ﴿بەر زبوونەو﴾ بۆ خوای گەورە بەبێ گۆرین و وە بەبێ پە کخستن وە بەبێ چۆنیەتی بۆدانان وە بەبێ هاو شیو بۆدانان کە ئەویش بریتیه لە ﴿بەر زبوونەو یەکی﴾ راستە قینە بۆ خوای گەورە کە شایستە ی خۆ یەتی، کەواتاکە ی بریتیه لە بەر زبوونەو و جێگیر بوون.

وە بەدلتیایەو ئەوانە ی سێفەتەکانی خوای گەورە پە کەدە خەن سێفەتی ﴿بەر زبوونەو ی﴾ خوای گەورە یان بە دەست بەسەردا گرتن لێکداو تەو و ئیمەش بەر پەر چیان دەدەینەو بەو ی لەپێشەو لە بنەمای چوارەمدا باسکرا.

و هەر و هە لەروو یەکی تری شەو بەر پەر چیان دەدەینەو بەو ی لە زوبانی عەر بیدا بەو واتایە نەناسراو، و هەر و هە ئەو لێکدانەو ی ئەوان بۆ بەر زبوونەو ی خوای گەورە بە بەسەردا گرتن چەندین شتی تری لەسەر بنیاد دەنرێت کە هەموو ی پوچەو بی مانایە وە کۆ ئەو ی عەر ش پێشتر مولکی خوای گەورە نەبوو و پاشان دەستی بەسەردا گرتوو. ﴿یان شتیکی تر هەبوو و لە گەل خوای گەورەدا مەملانێی کردوو و خواش پێی رازی نەبوو و بەسەریدا زالبوو و دوای دەستی بەسەر عەر شدا گرتوو و لەسەری جێگیر بوو – پەنا بەخوا لەو ی وا بیرکەینەو و گومرا بێن – وەر گێر﴾.

* وهاتای عمرش لهروی زمانه وانیوه بریتیه له: شوینیکی تاییهت بهدهسته لاتدار .

وهاتای عمرش لهروی شهرعموه بریتیه له: عهرشی گهوره که خوای بهبهزهیی
بهرزبوه وه سهری کهئهویش بهرزترین و گهورهترین دروستکراوی خواجه و خوای
گهرمش به ﴿گهوره و بهریتز و مهزن﴾ وهسفی کردوه .

* وه کورسی خوای گهوره جگه له عهرشه لهرئموهی عمرش ئمویه که خوای
گهوره بهرزبؤئموه سهری، وه کورسی شوین پئی دووقاجی خوای گهورهیه بهبهلگهی
فهرموده کهی ﴿ابن عباس﴾ رهزای خویان لی بیت که پیشموا حاکم له مستدرکدا
ریوایتی کردوه: ﴿الكرسي موضع قدميه والعرش لا يُقَدِّرُ أَحَدٌ قَدْرَهُ هَذَا حَدِيثٌ
صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه﴾^۱ واته: ﴿کورسی شوین پئی دووقاجی خوای
گهورهیه، وه عمرش هیچ کسی شتیه و ئمدازهی نازانیت﴾.

۱ صحیح موقوفا: أخرجه محمد بن عثمان بن أبي شيبة في كتاب العرش (٦١) وعبدالله بن أحمد في السنة (٤٠٧)
والدارمي في الرد على المريسي ص (٧١ : ٧٤) وابن خزيمة في التوحيد ص (١٠٧ ، ١٠٨) والطبراني في التفسير
(٥٧٩٢) والطبراني في الكبير (١٢٢٠٤) والدارقطني في كتاب الصفات (٣٦ ، ٣٧) والحاكم في المستدرک (٢ /
٢٨٢) من طريق سفيان عن عمار الدهني عن سعيد بن جبير عن ابن عباس موقوفا عليه .

وإسناده حسن : فعمار الدهني أبو معاوية البجلي صدوق روى له أصحاب الكتب الستة إلا البخاري كما في التقریب
ص (٤٠٨) . ومع ذلك فقد قال الحاكم ((صحیح علی شرط الشيخين)) ووافقه الذهبي !!

وقال الهيتمي في الجمع (٦ / ٣٢٣) : ((رجاله رجال الصحيح)) أ.هـ .

وقد روى هذا الحديث مرفوعا ولا يصح وراجع لذلك التهذيب (٤ / ٣١٣) وتفسير ابن كثير (١ / ٣٠٩) والعلل
لابن الجوزي وشرح الطحاوية لابن أبي العز (٢ / ٣٦٩) والميزان (٢ / ١٦٥) . وفي الباب : عن أبي موسى
الأشعري رضي الله عنه : ((الكرسي موضع القدمين وله أطيح كاطيط الرجل)) أخرجه محمد بن عثمان أبي شيبة في
كتاب العرش (٦٠)

وعبدالله بن أحمد في السنة وابن جرير في تفسيره (٣ / ٧) واليهقي في الأسماء والصفات ص (٥١٠) وأبو الشيخ في
العظمة (٢ / ٤٢) والذهبي في العلو (١٢٤ - مختصر) .

وإسناده صحيح موقوف كما قال الألباني في مختصره للعلو .

* وراجع كلام شيخ الإسلام ابن تيمية في الرسالة العرشية على هذا الأثر وكذا مقاله الشيخ العثيمين في تفسير آية
الكرسي ص (٢٤ : ٢٦) .

﴿سيفه‌تی به‌رزیه‌تی خوای گموره﴾

﴿وهه‌روه‌ها خوای گموره ده‌فه‌رموویت: ﴿ءَامِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ﴾﴾ الملك: ۱۶
واته: ﴿ثابه دل‌تیاں له‌و خوایه‌ی له‌سه‌رووووه‌یه﴾.

﴿وقولُ النبيِّ - صلى الله عليه وسلم - «رَبُّنَا اللهُ الَّذِي فِي السَّمَاءِ تَقَدَّسَ اسْمُكَ»^۱ وقال للجارية «أَيْنَ اللهُ؟» قالت: في السماء قال «أَعْقَبَهَا فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ». رواه مالكُ بن أنسٍ ومسلمٌ وغيرُهما مِنَ الأئمة.

واته ﴿په‌روه‌د‌گ‌ارمان نه‌و خوایه‌یه که له‌ ئاسماندایه پیرۆزیت ناوت، وهه‌روه‌ها به‌ که‌نیزه که‌که‌ی فه‌رموو ﴿خوا له‌ کو‌یه؟﴾ که‌نیزه که‌کش وتی: له‌ئاسماندایه ((واته له‌سه‌روو ئاسماندایه به‌و به‌ل‌گانه‌ی تر که‌دیت إنشاءالله - وه‌ر‌گێڕ))، پی‌غه‌مبه‌ری خواش صلی الله علیه وعلی آله وسلم فه‌رمووی: ئازادی بکه له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌و که‌نیزه که‌ باوه‌رداره ﴿.﴾

﴿وقال النبيُّ - صلى الله عليه وسلم - لِحَصَيْنٍ «كَمْ إِهْلًا تَعْبُدُونَ؟» قال: سَبْعَةٌ مِثَّةً فِي الْأَرْضِ وَوَاحِدًا فِي السَّمَاءِ، قَالَ «مَنْ لِرَغَبِكَ وَرَهْبَتِكَ؟» قال: الَّذِي فِي السَّمَاءِ، قَالَ «فَأَتْرُكُ السَّتَّةَ وَاعْبُدُ الَّذِي فِي السَّمَاءِ وَأَنَا أُعَلِّمُكَ دَعْوَتَيْنِ» فَأَسْلَمَ وَعَلَّمَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَقُولَ «اللَّهُمَّ اأَلْهِمْنِي رُشْدِي وَقِنِي شَرَّ نَفْسِي». وه پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم به‌ حوصه‌نی فه‌رموو: ﴿چه‌ند په‌رس‌تراو ده‌په‌رستیت؟﴾ حوصه‌ین فه‌رمووی: حموت، شه‌شه‌یان له‌زه‌ویدایه‌و یه‌کی‌کی‌کیان له‌ ئاسماندایه، پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم به‌ حوصه‌نی فه‌رموو: ﴿کام له‌و چه‌وته بو‌کاتی داواکردنی ویست و ئاره‌زووته‌و له‌کاتی ترستدا په‌نای پی‌ ده‌گریت؟﴾ حوصه‌ین فه‌رمووی: نه‌وه‌ی که له‌ ئاسماندایه .

۱ خوینه‌ری نازیز نه‌و به‌شه‌ی دیاری‌کراوه فه‌رمووده‌یه‌کی لاوازه هه‌روه‌کو شیخی نی‌سلام پی‌شه‌وا نه‌لبانی فه‌رموویه‌تی:

(سنن أبي داود)

۳۸۹۲ حدثنا يزيد بن خالد بن موهب الرملي حدثنا الليث عن زيادة بن محمد عن محمد بن كعب القرظي عن فضالة بن عبيد عن أبي الدرداء قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول من اشتكى منكم شيئا أو اشتكاه أخ له فليقل ربنا الله الذي في السماء تقدس اسمك أمرك في السماء والأرض كما رحمتك في السماء فاجعل رحمتك في الأرض اغفر لنا حوبنا وخطايانا أنت رب الطيبين أنزل رحمة من رحمتك وشفاء من شفائك على هذا الوجع فيبرأ .

تحقيق الألباني: ضعيف، المشكاة (١٥٥٥) // ضعيف الجامع الصغير (٥٤٢٢) نحوه //

پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم به حوصه‌ی فەرموو : ﴿دهی که‌وايه وازله‌و شه‌شه‌ بێته‌و نه‌وه‌یان پەرسه‌ که‌ له‌ ئاسماندايه‌ وه‌ من دوو نزا (دوعات) فێره‌ که‌م، جائه‌ویش موسلمان بو، وه‌ پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم فیری کرد که‌بلی : ﴿ئه‌ی په‌روه‌ردگار داوات لێده‌ که‌م سه‌رفرازی و رېنمویم بجه‌دلّمه‌وه‌، وه‌ داوات لێده‌ که‌م بمپارێزیت له‌ شه‌رو خراپه‌ی نه‌فس و ده‌روونم﴾.

﴿وَمَا نُقِلَ مِنْ عِلَامَاتِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَأَصْحَابِهِ فِي الْكُتُبِ الْمُتَقَدِّمَةِ أَنَّهُمْ يَسْجُدُونَ بِالْأَرْضِ، وَيَزْعُمُونَ أَنَّ إِلَهُهُمْ فِي السَّمَاءِ.﴾

وه‌له‌وه‌ی گوازاراوه‌ته‌وه‌ له‌ نیشانه‌کانی پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم و هاوه‌لانی له‌ پەرتوو که‌ پێشکه‌وتوو ه‌کاندا ﴿نه‌وانه‌ی له‌پیش ئیسلامه‌وه‌ هاتوون﴾ نه‌وه‌یه‌ که‌ نه‌وانه‌ واته‌ پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم و هاوه‌لانی له‌زه‌ویدا کړنوش ده‌بن، وه‌ واگومان ده‌بن په‌رس‌تراوه‌ که‌یان له‌ ئاسماندايه‌ ﴿له‌رافه‌ که‌دا حوکمی فەرموو ده‌ که‌ دیاری ده‌ که‌ین﴾.

﴿وَرَوَى أَبُو دَاوُدَ فِي سُنَنِهٖ أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ «إِنَّ مَا بَيْنَ سَمَاءٍ إِلَى سَمَاءٍ مَسِيرَةٌ كَذَا وَكَذَا - وَذَكَرَ الْخَبَرَ إِلَى قَوْلِهِ - وَفَوْقَ ذَلِكَ الْعَرْشُ وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ فَوْقَ ذَلِكَ»﴾.

واته‌ : وه‌ نه‌بو داود له‌ سونه‌نه‌ که‌یدا رپوايه‌تی کردوه‌ که‌ پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم فەرموو یه‌تی : ﴿نیوانی ئاسمان و ئاسمانیکی دیکه‌ نیوانی نه‌ه‌نده‌و نه‌ه‌نده‌یه‌ - وه‌باسی هه‌واله‌ که‌ی کردوه‌ تا ئه‌و شوینه‌ی که‌ده‌فەرموویت - وه‌له‌سه‌رووی نه‌وه‌شه‌وه‌ عه‌رشه‌ وه‌ خوای پاک و بێگه‌رد له‌سه‌رووی نه‌وه‌وه‌یه‌﴾.

﴿له‌رافه‌ که‌دا حوکمی فەرموو ده‌ که‌ دیاری ده‌ که‌ین - وه‌رگێر﴾
﴿فَهَذَا وَمَا أَشْبَهَهُ مِمَّا أَجْمَعَ السَّلَفُ رَحِمَهُمُ اللَّهُ عَلَى نَفْلِهِ وَقَوْلِهِ وَلَمْ يَتَعَرَّضُوا لِرَدِّهِ وَلَا تَأْوِيلِهِ وَلَا تَشْبِيهِهِ وَلَا تَمْثِيلِهِ.﴾

واته‌ : جائه‌وه‌ و هه‌رچی سیفه‌تیکی تریشی هاوشیوه‌ی له‌وه‌ی پێشین ر‌ه‌حه‌تی خویان لی بێت یه‌ که‌که‌ه‌نگن له‌سه‌ر گواسته‌وه‌ی ﴿گێڕانه‌وه‌ی﴾ و وه‌رگرتنی وه‌نه‌چوونه‌ته‌وه‌ به‌ گزیدا بۆ ر‌ه‌د کردنه‌وه‌ی و گۆرینی و شو به‌اندنی به‌دروسته‌کراوه‌ کانیه‌وه‌ و هاوشیوه‌ بۆدانانی.

رافه‌ی شیخ ئینو عثمین

● سیفەتی چوار دەیم : ﴿العلو : بەرزیه‌تی﴾

بەرزیه‌تی خوای گەوره یەکیکە لە سیفەتە چەسپاوەکانی خوای گەوره بە بەلگە‌ی قورئان و سوننەت و یەکدەنگی پیشین ﴿سەلف﴾.

خوای گەوره دەفەرموویت : ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ ﴿البقرة: ۲۵۵

پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم لە کاتی کړنوش بردنیدا لەناو نوێژدا دەفەرموویت : ﴿سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى﴾ واتە ﴿پاک و بێگەردی بۆ پەرورەدگاری ھەر بەرزەم . پێشەوا موسلیم لە ھاوێلی بەریزی پێغەمبەری خواوہ صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم حوزەیفە کۆری یەمانەوہ رەزای خوای لی بێت رپوایەتی کردووە^۱ وە بێگومان سەلف یەکدەنگن لەسەر چەسپاندنی سیفەتی ﴿بەرزیه‌تی﴾ بۆ خوای گەوره ھەربۆیە پێوستە جێگیر کردنی سیفەتی ﴿بەرزیه‌تی﴾ بۆ خوای گەوره بەبێ گۆرین و وەبەبێ پەکخستن وەبەبێ چۆنیەتی بۆدانان وەبەبێ ھاوشیوہ بۆدانان کەئەویش بریتێ لە ﴿بەرزیه‌کی﴾ راستەقینە بۆ خوای گەوره کە شایستە‌ی خۆیەتی.

﴿بەرزیه‌تی خوای گەوره دابەش دەبێت بۆ دووبەش﴾

ا – بەرزیه‌تی سیفەت : بەواتای ئەوہی کە سیفەتەکانی خوای گەوره زۆر بەرزەن و لە ھیچ رۆوہک لەرۆوہکانەوہ کەم و کورتی تێدانێ، وەبەلگە‌ی ئەوہش لە پێشدا باسکرا.

ب – وەبەرزیه‌تی خودی خوای گەوره : بەواتای ئەوہی کە خودی خوای گەوره لەسەر و ھەموو دروستکراوہ کانیوہیەتی وەبەلگە‌ی ئەوہش لە گەل ئەوہی پێشووەوہیە:

خوای گەوره دەفەرموویت : ﴿أَمِنْتُ مَنْ فِي السَّمَاءِ﴾ ﴿الملك: ۱۶﴾ واتە: ﴿نایە دلتیان لەو خواوەی لەسەر و وەوہیە﴾.

۱ مسلم : کتاب الصلاة المسافرين وقصرها : باب استحباب تطويل القراءة في صلاة الليل (۷۷۲)
(۲۰۳) ضمن حديث طويل لحذيفة.

وه فهرمووده کهي پښه مبهري خوا صلی الله عليه وعلى آله وسلم که فهرمووی : «رَبُّنَا اللَّهُ الَّذِي فِي السَّمَاءِ تَقَدَّسَ اسْمُكَ» فهرمووده که پيشهوا نه بو داود رپوايه تي کردوه وفيه زیاده ابن محمد قال البخاري منكر الحديث^۱.

واته ﴿پهروه ردگار مان نهو خوايه يه که له ناسماندايه پيروزييت ناوت﴾.

وه فهرمووده کهي پښه مبهري خوا صلی الله عليه وعلى آله وسلم که به که نيزه که کهي فهرموو : «أَيْنَ اللَّهِ؟» قالت: في السماء قال «أَعْتَقَهَا فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ». رواه مسلم في قصة معاوية بن الحكم.

واته ﴿خوا له کويي؟﴾ که نيزه که کش وتی : له ناسماندايه ((واته له سهروو ناسماندايه بهو بهلگانه ي تر که ديت إنشاء الله - وه گير))، پښه مبهري خواش صلی الله عليه وعلى آله وسلم فهرمووی : نازادی بکه له بهر نه وهی نهو که نيزه که باوه رداره ﴿. وه فهرمووده کهي پښه مبهري خوا صلی الله عليه وعلى آله وسلم که به حوصه يني کورې عوبه يدي خوزاعي باوکی عيمراني کورې حوصه يني فهرموو : ﴿أَثْرُكَ السَّتَّةَ

۱ حديث ضعيف : وله إسنادان:

الأول : من طريق زيادة بن محمد عن محمد بن كعب القرظي عن فضالة بن عبيد عن أبي درداء : أخرجه أبي داود (۳۸۹۲) والنسائي في عمل اليوم والليلة (۱۰۳۷) والحاكم (۳۴۴۱) والبيهقي في الأسماء والصفات ص (۴۲۳) والدارمي في الرد على الجهمية (۷۰) وابن قدامة في العلو (۱۸) وإسناده ضعيف جدا فزياد بن محمد الأنصاري مروي كما في التقريب وذكر الحافظ الذهبي في الميزان (۹۸ / ۲) أنه انفرد بهذا الحديث . وعقب على تصحيح الحاكم لهذا الحديث بقوله : ((زيادة قال فيه البخاري وغيره : منكر الحديث)) وفي العلو ص (۲۷) ((زيادة لين الحديث)).

الثاني : رواه أحمد (۶ / ۲۰ ، ۲۱) من طريق أبي بكر بن أبي مريم عن الأشياخ عن فضالة ابن عبيد الأنصاري قال علمني رسول الله صلى الله عليه وعلى آله وسلم رقية وأمرني أن أرق بها فذكره . وإسناده ضعيف ففيه جهالة وضعف : أما الجهالة ففي قوله : عن الأشياخ وأما الضعف فأبو بكر بن أبي مريم ضعيف مختلط .

وَاعْبُدْ الَّذِي فِي السَّمَاءِ ﴿١﴾ واتە ﴿دەوی کەواوە وازلەو شەشە بێنەو ئەوەیان پەرستە کە لە ئاسمانداوە﴾. ئەوە ئەو دەربرێنەیه کە دانەر باسیکردوو، وە هەروەها لە الإصابة دا هیناویەتی لە رێواوەتی ئێن و خوزەیمە لە جێڕۆکی ئیسلام بوونە کەیدا بە دەربرێنێکی جگە لەوەی هاتوو، وەتیایدا دانپێدانانی پێغەمبەری خوای صلی الله علیه وعلى آله وسلم بۆ حوصەین کاتێک کە وتی: ﴿سِتَّةٌ فِي الْأَرْضِ وَوَاحِدًا فِي السَّمَاءِ﴾ ١ واتە ﴿شەشەیان لەزەویداوە و یەکێکیان لە ئاسمانداوە﴾.

وە سەلف یە کەدەنگن لەسەر چەسپاندنی بەرزێهەتی خود ﴿ذات﴾ بۆ خوای گەورە هەربۆیە پێویستە جیگیرکردنی سێفەتی بەرزێهەتی بۆ خوا بەبێ گۆڕین و وەبەبێ پە کەخستن وەبەبێ چۆنیەتی بۆدانان وەبەبێ هاوشێوە بۆدانان.

وە بێگومان ئەوانە ی سێفەتەکانی خوای گەورە پە کەدەخەن ئەوە رەد دەکەنەو خوای گەورە بە زاتی خۆی لەئاسماندا بێت وە واتاکەیان بەو لێکداوەتەو کە مۆلک و دەستەلات و هاوشێوەی ئەوە لەئاسمانداوە و ئێمەش بەرپەرچیان دەدەینەو بەو ی لەپێشەو لەبنەمای چوارەمدا باسکرا.

وە هەروەها لەلایەنێکی تریشەو رەدیان دەدەینەو بەو ی کە مۆلک و دەستەلاتی خوای گەورە لە ئاسمان و زەویشداوە و تەنها لەئاسمانداوە.

١ حدیث ضعیف: أخرجه ابن قدامة في العلو (١٩) ومن طريقه الذهبي في العلو للعلی الغفار ص (٢٣ , ٢٤) من طريق رجاء بن محمد البصري حدثنا عمران بن خالد بن طليق حدثني أبي عن أبيه عن جده مطولاً.

وقال الذهبي : ((عمران - يعني ابن خالد - ضعيف)) .

والحديث في إسناده خالد بن طليق قال فيه الدارقطني : ((ليس بالقوي)) كما في لسان الميزان لابن حجر (٣٧٩ / ٢).

والحديث في الإصابة (١ / ٣٧٧) كما ذكر الشيخ العثيمين رحمه الله.

وہ بہ لہ لایہ نیکی تریش کہ ئه ویش بہ لگہ یه تی عهقلہ لہ سەر ئه و سیفہ تہ لہ بہر ئه و ی سیفہ تیکی تہ و او کارہ.

وہ بہ لہ لایہ نیکی تریشہ وہ کہ ئه ویش بہ لگہ یه تی فیترہ تی مرؤفہ لہ سەر ئه و سیفہ تہ لہ بہر ئه و ی دروستکراوہ کان لہ سەر ئه وہ راہاتون کہ خوای گہورہ لہ ئاسماندا یہ.

واتای ئه و ی خوای گہورہ لہ ئاسماندا یہ

مانای راست و دروست لہ بارہ ی ئه و ی خوای گہورہ لہ ئاسماندا یہ ئه و یہ کہ خوای بہرزو بلند لہ سەر و ی ئاسماندا یہ لہ بہر ئه و ی ﴿ فی ﴾ بہ واتای ﴿ علی ﴾ دیت، و ئه و ﴿ فی ﴾ بۆ ﴿ الطرفیة ﴾ لہ ناودابون ﴿ نیہ چونکہ ئاسمان توانای ئه و ی نیہ خوای گہورہ بگریٹ خۆ و دەروری بدات، یان ئه و ی کہ ئه و لہ بہرزیه جا ئاسمان لیرہ دا بہ واتای بہرز ی دیت و مہبہست لہ و ئاسمانہ ئه و ئاسمانہ دروستکراوہ نیہ ﴿ بہ لکو مہبہست لئی بہرزیه نہک ئه و ئاسمانہ ی ئیمہ دەبینین و دەیناسین – وەر گیر ﴾.

ئاگاداری : دانەر باسی ئه و ی کردووە دەفەر موو یت : وەلە و ی گوازاوہ تەوہ لہ نیشانہ کانی پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ و علی آلہ وسلم و ھاوہ لانی لہ پەرتوو کہ پیشکەوتووہ کاندای ئه و یہ کہ ئه وانہ واتە پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ و علی آلہ وسلم و ھاوہ لانی لہ زەویدا کړنوش دەبدن، وە واگومان دەبدن پەرستراوہ کہ یان لہ ئاسماندا یہ ﴿ جا ئه و قسہ هینانہ هیچ بنچینہ یہ کی راستی نیہ چونکہ هیچ رشتہ یہ کی ﴾ ﴿ سەنە دیکی ﴾ نیہ^۱ وەلە بہر ئه و ی باوہ رپوون بہ بہرزیه تی خوای گہورہ و کړنوش بردن بۆ تایبەت نہ کراوہ بہم ئوگمہ تەوہ، وە ھەرچیہ کیش تایبەت نہ کرا بیٹ راست نیہ کہ بیٹ بہ نیشانہ ھۆی ناسینەوہ، وەلە بہر ئه و ی دەرپرین بہ گومان بردن ﴿ التعبير بالزعم ﴾ لہ و کارە دا

۱ ورد ذلك ضمن أثر أخرجه ابن قدامة في العلو (۲۱) بإسناده إلى عدي بن عميرة بن فروة المعبدی والقصة في الإصابة (۲ / ۴۷۰) في ترجمة عدي بن عميرة وذكرها الذهبي في العلو ص (۲۵) وقال : ((هذا حديث غريب)) .

ستائشڪردن و پيادا هه ٿڌان نيه چونڪه زور جار ٿهوهي ڪه به ڊهر پرين به گومان بردن ﴿التعبير بالزعم﴾ ڏيٽ لهو شته ڊا ڏيٽ ڪه ڊو وڌلي و گوماني ٿڌايه .

﴿سُئِلَ الْإِمَامُ مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ رَحِمَهُ اللَّهُ فَقِيلَ: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ﴾ أَتَسْتَوِي ﴿طه: ٥﴾ كَيْفَ اسْتَوَى؟ فَقَالَ: الْإِسْتِواءُ غَيْرُ مَجْهُولٍ، وَالْكَيْفُ غَيْرُ مَعْقُولٍ، وَالْإِيمَانُ بِهِ وَاجِبٌ وَالسُّؤَالُ عَنْهُ بَدْعَةٌ، ثُمَّ أَمَرَ بِالرَّجُلِ فَأُخْرِجَ.﴾

واته : پريسيار له پيشهوا مالڪ رڀهه تي خواي لي بيت ڪرا و پئي ووترا: ٺهي باوڪي عبدالله ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَتَسْتَوِي ﴿طه: ٥﴾ چوَن بهرزبوووه وه ؟ ٺهويش فهرمووي بهرزبووونهوه نهزانراونيه، وه چوَنيه تيشي له عهقلي مروڦدا جي نايتهوه، وه باوه رڀهٿان پئي پئويسته وه پريسيار ڪرڊنيش ڊهر باره ي بڊعهيه، پاشان فهرماني ڪردو ٺهو پياوه ي پريسياري ڪرد ڪرڊيانه ڊهرهوه .

چوَن بهرزبوووه وه ؟ جا ٺهويش فهرمووي بهرزبووونهوه نهزانراونيه، وه چوَنيه تيشي له عهقلي مروڦدا جي نايتهوه، وه باوه رڀهٿان پئي پئويسته وه پريسيار ڪرڊنيش ڊهر باره ي بڊعهيه، پاشان فهرماني ڪردو ٺهو پياوه ي پريسياري ڪرد ڪرڊيانه ڊهرهوه^۱.

۱ اثر صحيح : أخرجه ابن قدامة في العلو (١٠٤) والذهبي في العلو ص (١٤١ ، ١٤٢) وأبو نعيم في الحلية (٣٢٥ / ٦ ، ٣٢٦) وعثمان بن سعيد الدارمي في الرد على الجهمية ص (٥٥) واللالڪائي في شرح أصول اعتقاد أهل السنة (٦٦٤) وأبو عثمان الصابوني في عقيدة السلف (٢٤ - ٢٦) والبيهقي في الأسماء والصفات ص (٤٠٨) من طرق يقوي بعضها بعضاً وصححه الذهبي في العلو وكذا قواه الألباني في مختصره للعلو وقال الحافظ في الفتح (٤٠٦ / ١٣ ، ٤٠٧) : ((وأخرج البيهقي بسند جيد عن عبدالله بن وهب به فذكره)) .

وقال شيخ الإسلام ابن تيمية في مجموع الفتاوى (٣٦٥ / ٥) بعد أن ذكر قول مالك : ((ومثل هذا الجواب ثابت عن ربيعة شيخ مالك)) أ.هـ .

رافه‌ی شیخ ئینو عثیمین

وه‌لامی پېشمه‌وا مالیکى کورپى نه‌نه‌سى کورپى مالیک، باوکى نه‌نه‌سى کورپى مالیکى هاوه‌لتى پېغمبه‌رى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم نيه به‌لکه يه‌کىكى تره، باپىرى پېشمه‌وا مالیک يه‌کىک بوو له‌گه‌وره‌ی تابعین وه باوکى باپىرى له‌هاوه‌لتانى پېغمبه‌رى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم بوو، پېشمه‌وا مالیک له‌سالى ۹۳ کۆچى له‌شارى مه‌دینه له‌دايک بووه وه هدرله‌و شاره‌شدا له‌سالى ۱۷۹ کۆچى کردووه و مردووه و له‌رووى سه‌رده‌مه‌وه سهر به‌سه‌رده‌مى تابعى تابعیه.

پرسىارى ليکراو پى وترا نه‌ی باوکى عبدالله: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ واته ماناکه‌ی چۆن به‌رزبوووه وه؟ ﴿نه‌ویش فهرمووى به‌رزبوونه‌وه نه‌زانراونيه﴾ واته ماناکه‌ی زانراوه که نه‌ویش بریتیه له‌به‌رزیه‌تى و جیگیربوونه، ﴿وه چۆنيه‌تیشى له‌عه‌قلی مرؤفدا جی نابیته‌وه﴾ واته چۆنيه‌تى به‌رزبوونه‌وه‌که‌ی ژیرى ناتوانیت بیزانیت و درکى بکات له‌به‌رئه‌وه‌ی خواى گه‌وره زۆر له‌وه گه‌وره‌ترو به‌رپزتره که عه‌قله‌کان بتوان چۆنيه‌تى سیفه‌ته‌کانى درک پى بکه‌ن، ﴿وه باوه‌رهيئان پى﴾ واته به‌رزبوونه‌وه، ﴿واجب- پيوسته﴾ له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌قورئان و سونه‌تدا هاتووه، ﴿وه پرسىار کردنیش ده‌رباره‌ی﴾ واته ده‌رباره‌ی چۆنيه‌تیه‌که‌ی، ﴿بیدعیه﴾ له‌به‌رئه‌وه‌ی پرسىار کردن ده‌رباره‌ی نه‌و شته له‌سه‌رده‌مى پېغمبه‌رى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم هاوه‌له‌کانیدا نه‌بووه، پاشان فهرمانى کردو نه‌و پياوه‌ی پرسىارى کرد کردیانه ده‌ره‌وه له‌ترسى نه‌وه‌ی نه‌ک خه‌لک تووشى خراپوونى بىروباوه‌ریان ببن له‌لایه‌ک و له‌لایه‌کى تریشه‌وه وه‌ک ته‌می‌کردنیک بۆئه‌و پياوه به‌قه‌ده‌غه‌کردنى له‌دانیشه‌ته‌کانى فیربوونى زانستى شهرعى. ﴿نه‌گهر زانا له‌که‌سێک ترسا له‌وه‌ی خه‌لکى تووشى فیتنه بکات و بىروباوه‌ریان تیکبکات ده‌توانیت هیچى پى نه‌لێت له‌زانست و نه‌شه‌یلتیت بیته دانیشه‌ته‌کانیه‌وه و خه‌لکیشى لى ناگاداربکاته‌وه تا ههموو که‌سێک له‌مه‌ترسیه‌کانى پارێزراوبن و نه‌که‌ونه ناو نه‌و بىروباوه‌ره گومراییه‌ی که هه‌لیگرتووه - وه‌رگیر﴾.

﴿سيفهتی قسه ((کهلام))ی خوای گموره﴾

﴿وَمِنْ صِفَاتِ اللَّهِ تَعَالَى أَنَّهُ مُتَكَلِّمٌ بِكَلَامٍ قَدِيمٍ، يُسْمِعُهُ مَنْ شَاءَ مِنْ خَلْقِهِ. سَمِعَهُ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْهُ مِنْ غَيْرِ وَاسِطَةٍ، وَسَمِعَهُ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَمَنْ أَذِنَ لَهُ مِنْ مَلَائِكَتِهِ، وَرُسُلِهِ.﴾

وهیه کیکی تر له سیفه ته کانی خوای گموره سیفه تی قسه کردنه، خوای پهروردگار قسه بیژ به قسه یه کی کون^۱ ﴿واته هدر له کونه وه قسه ی کردووه و ماوه یه ک نه بووه خوا قسه ی نه کردییت و پاشان قسه ی کردییت - وهر گیر ﴿، بیهوی همر که سیک له دروستکراوه کانی لی بیستی نهوا لی ده بیستی، پیغمبر موسا (علیه السلام) لی یستووه به بی هیچ نیوه ندیک، وه جیرلش سهلامی خوای لی بیت لی یستووه، و همر که سیکیش خوی مؤله تی داییت له فرشته کان و پیغمبران سهلامی خویان لی یت.

﴿وَأَنَّهُ سُبْحَانَهُ يُكَلِّمُ الْمُؤْمِنِينَ فِي الْآخِرَةِ، وَيُكَلِّمُوهُ، وَيَأْذُنُ لَهُمْ (فَيُزَوُّوهُ):﴾ وه خوای پاک و بیگهرد له پرژی دوایدا قسه له گهل باوه رداراندا ده کات و نهوانیش قسه ی له گهل ده کهن، وه مؤله تیان ده دات و سهردانی ده کهن.

خوای گموره ده فهرموویت: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ ﴿النساء: ۱۶۴﴾ واته ﴿خوای میهره بان بوخوی راسته و خو قسه ی له گهل موسادا کردووه بویه پی ده گوتریت که لیم.

^۱ واته ماوه یه ک نه بووه که الله تعالی کهلامی نه بوویت بلکه سیفه تی کهلام سیفه تی قدیمی خویا به واته تازه پیدا بوویه - م. عبدالرحمن .

^۲ نهوی له نیر کهوانه کهدا ره شکراره ته وه و هتلی به ژیدا هاتووه لاوازه.

وههروهها خوی پهروردگار دهفهرموویت : ﴿قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي أَصْطَفَيْتُكَ عَلَىٰ
النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمِي﴾ الأعراف: ۱۴۴

واته ﴿خوی گهوره فهرمووی : نهی موسا بیگومانیه من بهم په‌یام و قسانه له‌گه‌لم
کردیت هه‌لمبزاردویی و فه‌زلمدایت به‌سهر نهو خه‌لکه‌دا﴾

وههروهها خوی پهروردگار دهفهرموویت : ﴿مِنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ﴾ البقرة: ۲۵۳
واته ﴿هه‌یان لهو پیغه‌مبه‌رانه سه‌لامی خوایان لی بیت خوا به‌کسر قسه‌ی له‌گه‌لدا
کردوون وه‌کو موسا و موحه‌مه‌د سه‌لامی خوایان لی بیت﴾.

وههروهها خوی پهروردگار دهفهرموویت : ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا
وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ﴾ الشوری: ۵۱

واته ﴿بۆ هه‌یج که‌سه‌یک نه‌بوو که خوا له‌روو قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات مه‌گهر له‌ریگه‌ی
وه‌حیه‌وه یان به‌شیوه‌ی خه‌و یان به (ئیلهام) یان له‌پشت په‌رده‌وه﴾

وههروهها خوی پهروردگار دهفهرموویت : ﴿فَلَمَّا أَنهَا تُودِي يَمُوسَىٰ ﴿١١﴾ إِنِّي أَنَا
رَبُّكَ﴾ طه: ۱۱ - ۱۲ واته ﴿ئینجا که‌نزیک بووه وه و هاته لای نوره‌که دیتی واله‌ناو
دره‌ختیکی زۆر جوان و ته‌ردا ناگریک ده‌دره‌وشیته‌وه، نه‌وجا له‌ویدا بانگی لی‌کرا نه‌ی
موسا! بیگومان من پهروردگاری تۆم﴾.

وههروهها خوی پهروردگار دهفهرموویت : ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي﴾ طه: ۱۴
واته ﴿بیگومان هه‌رم من خوی به‌هه‌قم الله، هه‌یج په‌رس‌تراویک نیه شایسته‌ی
په‌رسن بیت جگه له‌من ده‌ی که‌وايه به‌هه‌ستی﴾.

﴿ وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْعُودٍ - رضي الله عنه - : إِذَا تَكَلَّمَ اللَّهُ بِالْوَحْيِ سَمِعَ صَوْتَهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، رُوي ذلك عن النبي صلى الله عليه وسلم. ﴾

وه عبد الله كورې مسعود رضي الله عنه فهرموويه تي : ﴿ نه گهر خواي گه وره قسه بکات له کاتي وه حيدا نه هلي ناسمان که فريشته ن دهنگه کهي دهبيستن ﴾ نه مه له پيغه مبهري خوا وه صلى الله عليه وعلى آله وسلم گيردرا وه ته وه^۱

﴿ وَرَوَى عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ - صلى الله عليه وسلم - أَنَّهُ قَالَ : «يَخْشُرُ اللَّهُ الْخَلَائِقَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غَرَاةً غَرَاةً غُرْلًا بُهْمًا فَيَنَادِيهِمْ بِصَوْتٍ يَسْمَعُهُ مَنْ بَعْدَ، كَمَا يَسْمَعُهُ مَنْ قُرْبَ: أَنَا الْمَلِكُ، أَنَا الدِّيَانُ» رَوَاهُ الْأُئِمَّةُ وَاسْتَشْهَدَ بِهِ الْبُخَارِيُّ. ﴾

وه عبد الله بن أنيس له پيغه مبهري خوا وه صلى الله عليه وعلى آله وسلم ده گيرپ ته وه که فهرموويه تي : ﴿ خواي گه وره له روژي دوايدا هه موو دروستکرا وه کان حه شرده کات به رووتي و پي ته تي و خه ته نه نه کراوي و ناشتوانن قسه بکه ن هه روه کو مندالي تازه له دايک بوو، جا به دهنگيک بانگيان ده کات نه وه ي له دووره دهبيستيت هه روه کو چون نه وه ي له نزیکه وه يه دهبيستيت ده فهرموويت : أَنَا الْمَلِكُ، أَنَا الدِّيَانُ ﴾.

﴿ وَفِي بَعْضِ الْأَثَارِ أَنَّ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ لَيْلَةَ رَأَى النَّارَ فَهَائَتْهُ، فَفَزِعَ مِنْهَا، فَادَّاهُ رَبُّهُ: يَا مُوسَى! فَأَجَابَ سَرِيعًا اسْتِئْذَانًا بِالصَّوْتِ، فَقَالَ: لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ أَسْمَعُ صَوْتَكَ وَلَا أَرَى مَكَانَكَ، فَأَيْنَ أَنْتَ؟ فَقَالَ: أَنَا فَوْقَكَ، وَأَمَامَكَ، وَعَنْ يَمِينِكَ، وَعَنْ شِمَالِكَ، فَعَلِمَ أَنَّ هَذِهِ الصِّفَةَ لَا تَنْبَغِي إِلَّا لِلَّهِ تَعَالَى. قَالَ: كَذَلِكَ أَلْتِ يَا إِبْرَاهِيمَ أَفَكَلَامَكَ أَسْمَعُ أَمْ كَلَامَ رَسُولِكَ؟ قَالَ: بَلْ كَلَامِي يَا مُوسَى. ﴾

واته ﴿ وه له هه نديک ناسارو وته دا هاتو وه که موسا سه لام ي خواي له سه ر بيت شهويکيان ناگريکي بيني جا ناگړه که ده وري دا وه موساش سه لام ي خواي له سه ر بيت

^۱ نه م فهرمووده يه قه سه ي نين مه سه وده به لام حوکمي ره فعي هه يه يو پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم.

لێی ترسا، جاپاش ئەو پەرەردگاری بانگی کرد : ئەی موسا!، موساش سەلامی خوای لەسەر بیّت زۆر بەخێرای لە خوشی ئەو دەنگەیی بانگی کرد وەلامی دایەو، جافەر مووی : فەر موو من ئامادەم فەر موو من ئامادەم گویم لە دەنگتە و شویت نایینم ئەری تۆ لە کویت ؟ جا خوای پەرەردگار فەر مووی : وە لەسەر تەو وە پێشتەو وە لە لای راستم وە لە لای چەپم، جا موسا سەلامی خوای لەسەر بیّت بۆی دەرکەوت و زانی ئەو سیفەتە بۆجگە لە خوای گەورە ناییت و ناگرنجیت . موسا سەلامی خوای لەسەر بیّت فەر مووی کەواتە تۆی ئەی پەرستراوم ئایە من قسەیی تۆ دەبیستم یان قسەیی نێردراوت ؟ جا خوای پەرەردگار فەر مووی : بەلکو ئەو قسەیی منە دەبیستیت ئەی موسا ﴿ 》.

رافعی شیخ ئیبنو عثیمین

• سیفەتی پانزەهەم ﴿قسەکردن – کەلامی خوای گەورە﴾

قسەکردن یەکیکە لە سیفەتە چەسپاوەکانی خوای گەورە بە بەلگەیی قورئان و سوننەت و یە کدەنگی پیشین ﴿سەلەف﴾.

خوای گەورە دەفەر موویت : ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا﴾ ﴿النساء: ۱۶۴

واتە ﴿خوای میهرەبان بۆخۆی راستەوخۆ قسەیی لە گەل موسادا کردووە بۆیە پێی دەگوتریت کەلیم.

وەهەر وەها خوای پەرەردگار دەفەر موویت : ﴿مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ﴾ ﴿البقرة: ۲۵۳

واتە ﴿هەیان لەو پێغەمبەرە سەلامی خوایان لی بیّت خوا یە کسەر قسەیی لە گەلدا کردوون وەکو موسا و موحەمەد سەلامی خوایان لی بیّت﴾.

وههروهه پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم دهفهرموویت ﴿إِذَا أَرَادَ
اللَّهُ أَنْ يُوحِيَ بِأَمْرِهِ تَكَلَّمَ بِالْوَحْيِ﴾^۱

واته ﴿نه گهر خواى پهروهردگار ويستی نهوهى بيت كه نهو شتهى دهيهوویت
بهوهى بينيريت نهوا قسه دهكات و به وه حيدا دهينيريت ﴿ههريه كه له ئين و
خوزهيمه ئين و جهريرو ئين و نهى حاته م نه موهروودهيهيان هيناوه.

وه سه له ف يه كدهنگن له سه ر چه سپاندنى سيفه تى ﴿قسه كردن - كهلام﴾ بو خواى
گهروه.

هه ربويه پيوسته جيگر كردنى ﴿قسه كردن - كهلام﴾ بو خوا بهى گورين و
وه بهى په كخستن وه بهى چونه تى بۆدانان وه بهى هاوشيوه بۆدانان كه نه ویش بریتیه له
﴿قسه كردنىكى﴾ راسته قینه بو خواى گهروه كه شایستهى خویه تى و په یوهسته به
ويستی خویه وه و نهو قسه كردنهش له كۆمه له بيت و دهنگىكى بيس تراو پى كهاتوو.

وه بهلگهش له سه ر نهوهى كه به ويستی خوا خویه تى بيهوویت قسه بكات فهرمودهى
خویه تى كه دهفهرموویت : ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ الأعراف: ۱۴۳

واته ﴿نهوسا كه موسا هات بو شوینی مونا جاته كه له گه لمان و پهروهردگارى
كهوته قسهو گفتوگو له گه لى و گوتى له دهنگيموه بوو﴾.

جا قسه كردنه كه پاش هاتنى موسا سهلامى خواى لى بيت روويدا كهواته نهوه
بهلگيه له سه ر نهوهى كه قسه كردنى خواى پهروهردگار په یوهسته به ويستی خواى
گهروه.

۱ فهرمودهيه كى صه حيه پاش كه ميكي تر ته خرجه كهى ده بينى.

﴿نموانه‌ی پېچه‌وانه‌ی نه‌هلی سوننه‌ی له‌باره‌ی قسه‌کردنې خواى﴾

گه‌وره‌وه

کۆمه‌له‌ گروپک پېچه‌وانه‌ی نه‌هلی سوننه‌یان کردووه له‌باره‌ی قسه‌کردنې خواى گه‌وره‌وه که ئېمه‌ لیږه‌دا تنه‌ها دوو گروپیان و ده‌سته‌یان باس ده‌که‌ین:

ده‌سته‌ی په‌کهم : جه‌همیه‌کانن : ده‌لّین قسه‌کردن له‌ سیفه‌تې خواى گه‌وره‌ نیه و به‌لکو قسه‌کردن دروستکراوېکه له‌ دروستکراوه‌کانى خوا، خواى گه‌وره‌ دروستی ده‌کات له‌ هه‌وادا یان له‌و شوینه‌ی که ده‌یستریت، وه‌دانه‌ پالتى قسه‌ بو خواى گه‌وره‌ دانه‌پالتى دروستکراوېکه یان بو رېژه وه‌کو ﴿حوشترى خوا و مالتى خوا﴾ وه‌ئېمه به‌مانه به‌رپه‌رچیان ده‌ده‌ینه‌وه :

۱- نه‌و قسه‌یه پېچه‌وانه‌ی په‌کده‌نگى پېشینه.

۲- پېچه‌وانه‌ی هه‌سپېکراوېشه له‌به‌رئوه‌ی قسه‌کردن سیفه‌ته بو نه‌و که‌سه‌ی قسه‌ده‌کات وه شتیک نیه وه‌ستاو بیت له‌سه‌ر خوږى جیابووه وه بیت له‌ قسه‌که‌ره‌که.

۳- موسا خوږى بیستی له‌ خواوه که فه‌رمووی : ﴿إِنِّى اَنَا اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اَنَا فَأَعْبُدْنِى﴾ طه: ۱۴ واته ﴿بېگومان هه‌رمن خواى به‌هه‌قم الله، هېچ په‌رسټراوېک نیه شایسته‌ی په‌رسټن بیت جگه له‌من ده‌ی که‌وايه بمپه‌رسټ﴾.

وه‌ئسته‌مه که هېچ که‌سېک بتوانیت نه‌وه بلیت جگه له‌ خواى گه‌وره .

ده‌سته‌ی دووهم: نه‌شعه‌ریه‌کانن : ده‌لّین قسه‌ی خوا واته‌که وه‌ستاوه له‌سه‌ر خوږى په‌یوه‌ست نیه به‌ وىستی خواوه، وه‌ئهم پیت و ده‌نگه بیسترانوه‌ش دروستکراوون بو ده‌رېړن له‌ واته‌یه‌کى وه‌ستاو له‌سه‌ر نه‌فسى خواى گه‌وره .

وه‌ئېمه به‌مانه به‌رپه‌رچیان ده‌ده‌ینه‌وه :

۱- نه‌و قسه‌یه پېچه‌وانه‌ی په‌کده‌نگى پېشینه .

۲- پېچه‌وانه‌ی به‌لگه‌کانه له‌به‌رئوه‌ی به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که قسه‌ی خوا

ده‌یستریت وه تنه‌ها ده‌نگه که نه‌بیت هېچى تر نایستریت، واته‌یه‌ک نایستریت وه‌ستاو بیت له‌سه‌ر خوږى.

۳- پڇهوانهي لهر سر پراها توو له بهر نه وهی قسهی لهر سر پراها توو بریتیه له وهی قسه کهر دهریده بریت نهك نه وهی له نه فسی خویدا شار د بیتیه وه .

وه بهلگهش لهر سر نه وهی كه نهو قسانه پتن فهرمووده كهی خوايه كه ده فهرموویت:

﴿ فَلَمَّا أَنهَا تُدْرِي يَمُوسَى ﴿١١﴾ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ ﴾ طه: ۱۱ - ۱۲ واته ﴿ نَبِجَا كَهْ نَبِيكِ بُووه وه و هاته لای نوره كه دیتی واله ناو دره ختیکی زور جوان و تهردا ناگریك ده دره وشیتیه وه، نهو جا له ویدا بانگی لیكرا نهی موسا! بیگومان من پهروه ردگاری توم. جائهم ووشانه پتن وه نهو هوش قسهی خوايه.

وه بهلگهش لهر سر نه وهی كه نهو قسانه دهنگن فهرمووده كهی خوايه كه ده فهرموویت:

﴿ وَنَدَيْتَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقرْنَهُ نَحِيًّا ﴿٥٢﴾ مريم: ٥٢ واته ﴿ له لای راستی کینوی ﴿طور﴾ هوه بانگمان کردو بهی هو و واسیتش وتوویرمان له گهل کرد وه له خوشمان نریکمان کرده وه تا به نهینی قسهو گفتوگوئی له گهل بکهین.

وه بانکردن و گفتوگو کردن ناییت تهنها به بوونی دهنگ نه بیت . وه عبدُ الله بنُ اُنَيْسٍ له پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده گیریتیه وه كه فهرموویه تی: ﴿ خوای گه وره له رۆزی دوایدا هموو دروستکراوه کان حه شرده کات به رووتی و پیه تی و خه تهنه نه کراوی و ناشتوانن قسه بکهن ههروه کو مندالی تازه له دایک بوو، جا به دهنگیک بانگیان ده کات نه وهی له دووره ده بیستیت ههروه کو چۆن نه وهی له نریکه وهیه ده بیستیت ده فهرموویت: أَنَا الْمَلِكُ، أَنَا الدِّيَّانُ. پیشهوا بوخاری نههم فهرمووده یه ﴿ علقه - هه لیواسیوه ﴿ به شیوهی ﴿ التمریض.

وه له فتح الباريدا ده فەر مووێت ((أخرجه المصنف في الأدب المفرد وأحمد وأبو يعلى في مسنديهما وذكر له طريقين آخرين))^۱

وه قسهی خوای گهوره له پرووی جوړه وه کۆنه و دانه دانهش تازهیه، وه واتای له پرووی جوړه وه کۆنه ئه وهیه که خوای گهوره بهردهوام ههروا بووه قسهی کردووه و ههروایش ده مینیته وه قسه ده کات، قسه کردن له وه وه تازهیه له دوای ئه وهی که ههروا بووه و تازه نیه، وه واتای دانه دانهش تازهیه که تاکه تاکه قسه کانی واته قسه دیاریکراوه تایبه ته کانی تازهن له بهر ئه وهی په یوه سته به ویستی خواوه که یه یه ویت قسه ده کات به وهی که ده یه ویت چۆنیشی بویت.

﴿دوووان له سهر قسهی دانهر له باره ی قسهی خواوه﴾

وته که ی ﴿ قسه ده کات به قسه یه کی کۆن ﴾ و اتا له پرووی جوړه وه که قسه کردنه کۆنه به لام له پرووی قسه کردن له باره ی شته تازه کانه وه تازهیه . به گویره ی رپیازی ئه هلی سونه جگه له و واتایه هیچ واتایه کی تر دروست نیه و ناگونجیت، ئه گهر چی روو که شی قسه که ی دانهر وایه که ده لیت ﴿ قسه ی خوای گهوره له پرووی جوړه وه کۆنه و دانه دانهش تازهیه ﴾.

وته که ی ﴿ موسا سه لامی خوای لی بیت له خواوه بیستی به بی بوونی هیچ نیوه ندیک ﴾ له بهر فەر مووده که ی خو ی : ﴿ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴾ (طه: ۱۳) واته ﴿ وهمن هه لمبزار دووی جاکه وایه گو یگره له وهی به وه چی بو ت دیت ﴾.

۱ گرنگه به باشی بیخوینته وه : حدیث حسن : علقه البخاری فی صحیحه فی موضعین أحدهما بصیفة الجزم (۱۷۳ / ۱) وبصیفة التمریض (۴۵۳ / ۱۳) .

ووصله فی کتابه الأدب المفرد (۹۷۰) وکتابه خلق أفعال العباد (ص ۱۳۱) .

وکذا الإمام أحمد فی مسنده (۴۹۵ / ۳) والبيهقي في الأسماء والصفات ص (۷۸ ، ۷۹) وابن أبي عاصم في السنة ص (۵۱۴) والحاكم في المستدرک (۴۳۷ / ۲ - ۵۷۴ / ۴ ، ۵۷۵) وصححه ووافقه الذهبي، وقواه الحافظ في الفتح (۱ / ۱۷۴) وذكر له أكثر من طريق وقال عن أحدهما أنه ((صالح)) وراجع التعليق له (۵ / ۳۵۳) .

وقال الألباني في تخريج السنة (۵۱۴) : ((حدیث صحیح)) .
وأورده ابن قدامة في كتابه البرهان في بيان القرآن ص (۸۶) .

وته کهي ﴿وه جبريلش بيستی﴾ له بهر فرموده کهي خوی: ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ
الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ﴾ النحل: ۱۰۲ واته ﴿تَوَلَّوْهُ لَمَّا بَدَا لَهُمْ (روح القدس -
جبریل) ه کهله لای په روه ردگارته وه به هق و داد گهرانه دابه زیوه﴾.
وه وته کهي ﴿وَمَنْ أَذِنَ لَهُ مِنْ مَلَائِكَتِهِ، وَرُسُلِهِ﴾ ووه هر که سیکش خوی مؤلته تي
دایت له فرشته کان و پیغه مبه ران سهلامی خوايان لی بیت﴾.

جاهد چي دهر باره ی قسه ی خوی گه وره یه له گهل فرشته دا: له بهر فرموده ی
پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم که ده فرمویت ﴿وَلَكِنْ رَبُّنَا تَبَارَكَ
وَتَعَالَى اسْمُهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا سَبَّحَ حَمَلَةَ الْعَرْشِ ثُمَّ سَبَّحَ أَهْلَ السَّمَاءِ الَّذِينَ يَلُوتُهُمْ حَتَّى
يَبْلُغَ التَّسْبِيحُ أَهْلَ هَذِهِ السَّمَاءِ الدُّنْيَا ثُمَّ قَالَ الَّذِينَ يَلُونِ حَمَلَةَ الْعَرْشِ لِحَمَلَةِ الْعَرْشِ مَاذَا
قَالَ رَبُّكُمْ فَيُخْبِرُونَهُمْ﴾^۱

واته ﴿به نام په روه ردگار مان نه گهر بریاری شتیک بدات هه لگرانی عرش پاک و
یگهردی بو خوا ده کهن پاش نه وانه فرشته کانی ناسمانی خوار عرش به هه مان شیوه
پاک و بیگهردی بو خوا ده کهن تا ده گاته ناسمانی دنیا هه موو فرشته کان خوی گه وره
به پاک و بیگهردی راده گرن، جا نهو فرشته نه ی له ناسمانی خوار هه لگرانی عرش وه نه به

۱ مسلم: کتاب السلام: باب تحريم الكهانة وإتيان الكهان (۲۲۲۹) (۱۲۴) من حديث ابن عباس رضي الله
عهما.

خویندوی نازیز پیمخو شه ته وای فرموده که وه کو خوی بیی تا زیاتر سوود مهند بییت له باره ی نهو بابته مو
دروزی جنو که بیابره کانیش که یارم تی فالجه کان ده دن بوت دهر ده کموت:

۵۹۵۵ - حَدَّثَنَا حَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ الْخَلَوَانِيُّ وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ قَالَ حَسَنٌ حَدَّثَنَا يَعْقُوبُ وَقَالَ عَبْدُ حَدَّثَنِي يَعْقُوبُ بْنُ
إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدٍ حَدَّثَنَا أَبِي عَنْ صَالِحٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ حَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ حُسَيْنٍ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ قَالَ أَخْبَرَنِي رَجُلٌ
مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- مِنَ الْأَنْصَارِ أَنَّهُمْ يَتِمُّنَ هُمْ جُلُوسٌ لَيْلَةً مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه
وسلم- رُمِيَ بِنَجْمٍ فَاسْتَنَارَ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « مَاذَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ فِي النَّجْمِ إِذَا رُمِيَ
بِعِشَلٍ هَذَا ». قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَكْبَرُ كُنَّا نَقُولُ وَلِلَّهِ اللَّيْلَةُ وَرَجُلٌ عَظِيمٌ وَمَاتَ رَجُلٌ عَظِيمٌ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله
عليه وسلم- « فَإِنَّهَا لَا يَرْمِي بِهَا لِمَوْتٍ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ وَلَكِنْ رَبُّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى اسْمُهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا سَبَّحَ حَمَلَةَ
الْعَرْشِ ثُمَّ سَبَّحَ أَهْلَ السَّمَاءِ الَّذِينَ يَلُوتُهُمْ حَتَّى يَبْلُغَ التَّسْبِيحُ أَهْلَ هَذِهِ السَّمَاءِ الدُّنْيَا ثُمَّ قَالَ الَّذِينَ يَلُونِ حَمَلَةَ الْعَرْشِ
لِحَمَلَةِ الْعَرْشِ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ فَيُخْبِرُونَهُمْ مَاذَا قَالَ - قَالَ - فَيَسْتَخْبِرُ بَعْضُ أَهْلِ السَّمَوَاتِ بَعْضًا حَتَّى يَبْلُغَ الْخَبْرَ هَذِهِ
السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَتُخَطَفُ الْجَنُّ السَّمْعَ فَيَقْدُلُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ وَيُرْمَوْنَ بِهِ فَمَا جَاءُوا بِهِ عَلَى وَجْهِهِ فَهُوَ حَقٌّ وَلَكِنَّهُمْ يَقْرَفُونَ
فِيهِ وَيَزِيدُونَ ». صحيحى مسلم. ﴿وه رگير﴾

هه لگرانی عرش ده لّین ﴿پهروه ردگار تان چی فرموو؟﴾ پاشان نهوانیش هه والیان بی ددهن که چی فرمووه ﴿نهم فرمووده یه پشهوا موسلیم ریوایه تی کردووه له صه حیحه کهیدا .

وه هه رچی ده باره ی قسه کردنی خوی گه وره یه له گه ل پیغه مبه راندا سه لامی خویان لی بیت نهوا بیگومان جیگیرو چه سپاوه که خوی گه وره قسه ی له گه ل پیغه مبه ری خوادا محمد صلی الله علیه وعلی آله وسلم کرد له شهوی میعراجدا^۱.

وته که ی ﴿وَأَنَّهُ سُبْحَانَهُ يُكَلِّمُ الْمُؤْمِنِينَ فِي الْآخِرَةِ، وَيُكَلِّمُوهُ﴾:

وه خوی پاک و بیگمرد له رۆزی دوایدا قسه له گه ل باوه رداراندا ده کات و نهوانیش قسه ی له گه ل ده کهن .

له بهر فرمووده که ی نه بی سه عیدی خودری ره زای خوی لی بیت که پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده فرموویت ﴿يَقُولُ اللَّهُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ قِيلُوا لَكُمْ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكُمْ﴾^۲ واته ﴿خوی پهروه ردگار له گه ل نه هلی بهه شتدا

۱ ههروه کو له صه حیحه یندا هاتوره له فرمووده ی نه نه سی کوری مالیک له مالیکی کوری صه عصه وه:

بوخاری (۳۲۰۷)، (۳۸۸۷) وه موسلیمیش (۱۶۴) (۲۶۴) .

۲ البخاري : كتاب الرقاق : باب قول الله عز وجل : ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَقٌّ عَظِيمٌ﴾ (۱) (الحج: ۶۵۳۰)

ومسلم: كتاب الإيمان: باب قوله يقول الله لآدم أخرج بعث النار... (۲۲۲) (۳۷۹) من حديث أبي سعيد الخدري.

* تهوای فرمووده که بهم شیوه یه که گه وره ترین موژده ی تیدایه بو موسلمان له بهر نه وه ی جوان بیخویند ره وه و دلّت به خوّت خوش بیت که شوین کهوته ی نهم دینه پاکهیت و بانگه وازی بو بکه:

صه حیچی موسلیم: ﴿باب إِخْلَالِ الرِّضْوَانِ عَلَى أَهْلِ الْجَنَّةِ فَلَا يَسْخَطُ عَلَيْهِمْ أَبَدًا﴾.

۷۳۱۸ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ سَهْمٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الْمُبَارَكِ أَخْبَرَنَا مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ ح وَحَدَّثَنِي هَارُونُ بْنُ سَعِيدٍ الْأَيْلِيُّ - وَاللَّفْظُ لَهُ - حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ حَدَّثَنِي مَالِكُ بْنُ أَنَسٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ « إِنْ

قسه‌ده‌کات و پێیان ده‌لێت : نه‌ی خه‌لکی به‌هه‌شت جا ئه‌هوانیش ده‌لێن : لَئِيكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ گوێرایه‌لم و له‌خزمه‌تنام.

وه وه‌که‌ی ﴿وَيَأْذُنُ لَهُمْ فَيُزَوَّرُوهُ﴾ وه‌مۆله‌تیا ن ده‌دات و سه‌ردانی ده‌که‌ن.

له‌به‌ره‌فه‌رمووده‌که‌ی ئه‌بێ هوره‌یره‌ په‌زای خوای لی بیت که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده‌فه‌رمووێت ﴿أَنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ إِذَا دَخَلُوهَا نَزَلُوا فِيهَا بِفَضْلِ أَعْمَالِهِمْ فَيُؤْذَنُ لَهُمْ فِي مَقْدَارِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ مِنْ أَيَّامِ الدُّنْيَا فَيُزَوَّرُونَ رَبَّهُمْ﴾ فه‌رمووده‌که

اللَّهُ يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ. فَيَقُولُونَ لَئِيكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ. فَيَقُولُ هَلْ رَضِيتُمْ فَيَقُولُونَ وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى يَا رَبُّ وَقَدْ أُعْطِينَا مَا لَمْ نُعْطِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ فَيَقُولُ أَلَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ فَيَقُولُونَ يَا رَبُّ وَأَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ ذَلِكَ فَيَقُولُ أَحِلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا .»

وه له‌ بوخاریشدا به‌هه‌مان شیوه‌ هاتوو له‌ گه‌ن فه‌رمووده‌یه‌کی تر که خوای گه‌وره‌ له‌ گه‌ن باوکه‌ ناده‌مدا قسه‌ ده‌کات ده‌راره‌ی نێردراوانی دۆزه‌خ خوا په‌نامان بدات، به‌م شیوه‌یه‌ :

باب { وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى }

٤٧٤١ - حَدَّثَنَا عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ حَدَّثَنَا أَبِي حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ حَدَّثَنَا أَبُو صَالِحٍ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَا آدَمُ يَقُولُ لَئِيكَ رَبَّنَا وَسَعْدَيْكَ فَيَنَادِي بِصَوْتٍ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ أَنْ تَخْرُجَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ بَعَثْنَا إِلَى النَّارِ قَالَ يَا رَبُّ وَمَا بَعَثَ النَّارِ قَالَ مِنْ كُلِّ أَلْفٍ أَرَاهُ قَالَ تِسْعَ مِائَةٍ وَتِسْعِينَ فَحِينَئِذٍ تَصْغُرُ الْحَامِلُ حَمْلُهَا وَيَشِيبُ الْوَلِيدُ { وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ } فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَى النَّاسِ حَتَّى تَغْيَرَتْ وَجُوهُهُمْ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ تِسْعَ مِائَةٍ وَتِسْعِينَ وَمِنْكُمْ وَاحِدٌ ثُمَّ أَنتُمْ فِي النَّاسِ كَالشَّعْرَةِ السَّوْدَاءِ فِي جَنْبِ الثَّوْرِ الْأَبْيَضِ أَوْ كَالشَّعْرَةِ الْبَيْضَاءِ فِي جَنْبِ الثَّوْرِ الْأَسْوَدِ وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنْ تَكُونُوا رُبْعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَكَبِّرْنَا ثُمَّ قَالَ ثَلَاثُ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَكَبِّرْنَا ثُمَّ قَالَ شَطْرُ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَكَبِّرْنَا قَالَ أَبُو أُسَامَةَ عَنْ الْأَعْمَشِ { تَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى } وَقَالَ مِنْ كُلِّ أَلْفٍ تِسْعَ مِائَةٍ وَتِسْعِينَ وَقَالَ جَرِيرٌ وَعِيسَى بْنُ يُونُسَ وَأَبُو مُعَاوِيَةَ { سَكَرَى وَمَا هُمْ بِسَكَرَى } .

نهم دوو فه‌رمووده‌یه‌م بۆ زیاتر زانیاری هه‌تاوه‌ تا به‌شوێنیدا نه‌گه‌ڕیت - وه‌رگیز.

ههريه که له ئين ماجة و ترمزی رپوايه تيان کردووه و ترمزی دهربارهی فهرموويه تی فهرموودهیه کی غهريه، ئهلبانیش دهربارهی فهرموويه تی لاوازه^۱.

واته ﴿خه لکی بههشت نه گهر چوونه ناويه وه نيسته جيّ ده بن تيايدا له بهر باشی کرده وه کانين جا مۆله تيان ده دريت به ئه نندازهی رۆژيکی جومعهی ژيانی دونه و سهردانی پهروه دگاريان ده کهن﴾.

وه وته کهی ﴿وه عبْدُ الله کورې مسعودِ رضي الله عنه فهرموويه تی : ﴿نه گهر خوای گهوره قسه بکات له کاتی وه حيدا نه هلی ئاسمان که فریشتن دهنگه کهی دهیستن﴾ ئه مه له پیغه مبهري خواوه صلی الله علیه وعلی آله وسلم گیر دراوه ته وه﴾.

وته کهی ئين مه سعودم بهم دهربرينه نه بينوه، وه ئين خوزه مه باسی رپگه کانی رپوايه تکر دنی ئه م فهرموودهی کردووه له کتابی ته وحيدا به چهند دهربرينک له وانه :

﴿سمع أهل السموات للسموات صلصلة﴾ واته ﴿فریشتهی ئاسمانه کان نه وه دهنگی له ئاسمانه کانه وه دیت وه کو دهنگی زری که ئاسنیکی بیی به سهر بهردیکدا و لهیه کی بخشینی ئابه و شیوه بهیستان ((نه وه دهنگه دهنگی وه حی خوای گهوره به — وه رگیر))﴾

وه ههرچی دهربارهی نه وهی که له پیغه مبهري خواوه صلی الله علیه وعلی آله وسلم گیر دراوه ته وه بریتیه له فهرمووده کهی که نواسی کورې سه معان به مه رفوعی دهیگیر ته وه ﴿إِذَا أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يُوحِيَ بِأَمْرِهِ تَكَلَّمَ بِالْوَحْيِ، وَإِذَا تَكَلَّمَ بِالْوَحْيِ أَخَذَتْ

۱ حدیث ضعیف : جزء من حدیث طویل رواه الترمذی (۲۵۵۲) وابن ماجه (۴۳۳۶) وفي اسناده عبد الحميد بن حبيب بن أبي العشرين كاتب الأوزاعي قال في التقریب ص (۳۳۳) : ((صدوق ربما أخطأ قال أبو حاتم : كان كاتب ديوان ولم يكن صاحب حدیث)) .
ولذا ضعفه الترمذی بقوله : ((هذا حدیث غریب)) يعني ضعیف .

السَّمَاوَاتِ رَجْفَةً - أَوْ قَالَ رَعْدَةً - شَدِيدَةً، خَوْفًا مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَإِذَا سَمِعَ بِذَلِكَ أَهْلَ السَّمَاوَاتِ صُعِقُوا ﴿الحديث . رواه ابن خزيمة وابن أبي حاتم .

واته ﴿ئەگەر خوای پەرورەدگار وستی ئەوێ بەتێ کە ئەو شتێ دەیهوێت بەوێهێ بێنێرێت ئەوا قسە دەکات و بە وەحیددا دەینێرێت جائەگەر قسەێ کرد ئاسمانەکان ترسیک دایده گریت یان فەرمووی زۆر بەتونیدی دەشلێزێن لە ترسی خوای بەرزو بەرێز جائەگەر فەریشتەێ ئاسمانەکان ئەوێان بیست کاس دەبن ... ﴿

١ حديث صحيح : وقد ورد عن ابن مسعود مرفوعا وموقوفا:

- أما الموقوف : فعلقه البخاري في صحيحه (١٣ / ٤٥٣ - فتح) وقد وصله ابن خزيمة في التوحيد ص (١٤٦ ، ١٤٧) وابن جرير (٢٢ / ٩٠) وعبدالله بن أحمد في السنة (٥٣٧) والبيهقي في الأسماء والصفات ص (٢٠١) وغيرهم من طريق أبي الضحى عن مسروق عن عبدالله به موقوفا بلفظ : ((إِذَا تَكَلَّمَ اللَّهُ بِالْوَحْيِ سَمِعَ أَهْلُ السَّمَاءِ صَلَٰةَ كَجَرِّ السَّلْسِلَةِ عَلَى الصَّفَا ، فَيَصْغِقُونَ)) وسنده صحيح وفي لفظ آخر عند عبدالله بن أحمد في السنة : ((إِذَا تَكَلَّمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِالْوَحْيِ سَمِعَ صَوْتَهُ أَهْلُ السَّمَاءِ)) الحديث . وعزاه ابن قدامة في البرهان في بيان القرآن ص (٨٤ ، ٨٥) لعبدالله بن أحمد في الرد على الجهمية قال : قلت يا أبت إن الجهمية يزعمون أن الله لا يتكلم بصوت فقال كذبوا إنما يدورون على التعطيل ثم قال عبدالرحمن بن محمد المحاربي عن الأعمش عن أبي الضحى عن مسروق عن عبدالله بن مسعود قال فذكره وإسناده جيد . وقد عزاه شيخ الإسلام في درء تعارض العقل والنقل (٢ / ٣٨) للخلل عن يعقوب بن بختان عن أحمد .

- وأما المرفوع : فأخرجه أبوداود (٤٧٣٨) وابن خزيمة في التوحيد (٩٥ ، ٩٦) والبيهقي في الأسماء والصفات ص (٢٠٠) عن أبي معاوية عن الأعمش عن مسلم بن صبيح عن مسروق عن عبدالله قال : قال رسول الله صلى الله عليه وعلى آله وسلم : ((إِذَا تَكَلَّمَ اللَّهُ بِالْوَحْيِ سَمِعَ أَهْلُ السَّمَاءِ صَلَٰةَ كَجَرِّ السَّلْسِلَةِ)) . وقال الألباني في الصحيحة (١٢٩٣) : ((وإسناده صحيح على شرط الشيخين)) ثم قال : ((والموقوف وإن كان أصح من المرفوع - ، ولذلك علقه البخاري في صحيحه - فإنه لا يعلل المرفوع ، لأنه لا يقال من قبل الرأي كما هو الظاهر)) ثم ذكر له شاهدا من حديث أبي هريرة عند البخاري (٤٧٠١) (٤٨٠٠) .

قلت : وأيضاً من حديث ابن عباس عند مسلم (٢٢٢٩) ، وأحمد (٢١٨ / ١) والترمذي (٣٢٧٧) وأيضاً : حديث النواس بن سمعان الذي إشارة إليه الشيخ العثيمين وهو عند البيهقي في الأسماء والصفات ص (٢٦٣ ، ٢٦٤) والطبراني كما في المجموع (٧ / ٩٤ ، ٩٥) وقال الهيثمي : ((رواه الطبراني عن شيخه يحيى بن عثمان بن صالح وقد وثق وتكلم فيه من لم يسم بغير قاذح معين وبقيّة رجاله ثقات)) أ . هـ .

قورئان قسه‌ی خوای گه‌وره‌یه

وَمِنْ كَلَامِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ الْقُرْآنُ الْعَظِيمُ، وَهُوَ كِتَابُ اللَّهِ الْمُبِينُ، وَحَبْلُهُ الْمَتِينُ، وَصِرَاطُهُ الْمُسْتَقِيمُ، وَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ، نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ، عَلَى قَلْبِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ، مُنْزَلٌ غَيْرُ مَخْلُوقٍ، مِنْهُ بَدَأَ وَإِلَيْهِ يَعُودُ.

وه له قسه‌کانی خوای پاک و بی‌گه‌رد قورئانی مه‌زنه، که بریتیه له پەرتووکی ڕوون و ناشکرای خوای گه‌وره، وه په‌ته به‌هێزه‌که‌ی، وه ڕینگه‌ ڕاسته‌که‌ی، وه دابه‌زیتراوی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه، به‌ جوهره‌ئیلدا سه‌لامی خوای له‌سه‌ر بی‌ت دابه‌زاندووه، بو‌ سه‌ر دلتی گه‌وره‌ی پێغه‌مبه‌ران سه‌لامی خوایان لی بی‌ت، به‌زوبانیکی عه‌ره‌بی ڕوون، دابه‌زیتراوه و دروستکراو نیه، له‌وه وه ده‌ستی پێکردووه و وه هه‌ربۆلای نه‌ویش ده‌گه‌ڕێته‌وه.

وَهُوَ سُورٌ مُحْكَمَاتٌ، وَآيَاتٌ بَيِّنَاتٌ، وَحُرُوفٌ وَكَلِمَاتٌ، مَنْ قَرَأَهُ فَأَعْرَبَهُ فَلَهُ بِكُلِّ حَرْفٍ عَشْرٌ حَسَنَاتٍ. لَهُ أَوَّلٌ وَآخِرٌ، وَأَجْزَاءٌ وَأَبْعَاضٌ، مَتَلَوْ بِالْأَلْسِنَةِ مَحْفُوظٌ فِي الصُّدُورِ، مَسْمُوعٌ بِالْأَذَانِ، مَكْتُوبٌ فِي الْمَصَاحِفِ، فِيهِ مُحْكَمٌ وَمُتَشَابِهٌ، وَنَاسِخٌ وَمَنْسُوخٌ، وَخَاصٌّ وَعَامٌّ، وَأَمْرٌ وَنَهْيٌ ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ ﴿٤٢﴾ فَصَلَتْ: ٤٢، وَقَوْلُهُ تَعَالَى ﴿قُلْ لِّينِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾ ﴿٨٨﴾ الْإِسْرَاءُ: ٨٨.

که نه‌ویش پێکهاتوو له‌ چه‌ندین سوره‌تی پته و دامه‌زاراو و ته‌ئویل هه‌لنه‌گر، وه‌له به‌لگه‌و نیشانه ڕوون و ناشکراکان، هه‌ر که‌سیک بیخوینیته‌وه بو‌ی ده‌رده‌که‌ویت، جابۆنه‌و که‌سه‌ی ده‌بخوینیته‌وه به‌هه‌ر پیتیکی ده‌ چاکه‌ی بو‌ ده‌نوسریت، نه‌و قورانه سه‌ره‌تاو کو‌تایی هه‌یه، وه چه‌ندین به‌ش و هینده، به‌ زوبان ده‌خویندریته‌وه، له‌ سینه‌کاندا پارێزراوه، به‌ گوێه‌کان بیسه‌راوه، له‌ په‌ره‌کاندا نووسه‌راوه‌ته‌وه، له‌ ناویدا ئایه‌تی

دامەزاراو و تەئویل هەڵنەگر و وێکچو تەئویل هەڵنەگر، وه ناسخ و مەنسوخ، وه تاییەتی و گشتی وه فەرمانکردن و قەدەغەکردنی تێدایە .

خوای گەوره دەفەرمووێت: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ

حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿٤٢﴾ فصلت: ٤٢

واتە ﴿ هەرگیز رەفتارو گوشتاری هیچ و پوچی تی نایەت، نەلە پێش خوێ و نەلە پاش خوێ چوون لەلایەن خواوە کی قسە لە جی و هەمیشە سوپاسکراوە وه نێردراوە ﴾

وَقَوْلُهُ تَعَالَى ﴿قُلْ لِّنَّ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَيَّ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا

يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ الإسراء: ٨٨ .

واتە ﴿ بێی : ئەگەر هەموو مڕۆڤ و پەریەکان کۆبێنەوه بۆ ئەوهی وێنە ئهم قورئانە بهێنن هەرگیز ناتوان وێنە ئهو بهێنن ئەگەر هەندیکیان پالێشت و هاوکاری هەندیکیان بن بۆ ئەنجامدانی ئەو کارە ﴾ .

.....
 رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

قسەکردن لەبارە‌ی قورئانەوه :

قورئانی پیرۆز لە قسە‌ی خوای بەرزو بلندە، دابەزێنراوە و دروستکراوێه لەوه وه دەستی پێکردووه و وه هەربۆلای ئەویش دەگەرێتەوه، جائەوه بریتیه لە قسە‌ی خوا پیتەکانی و واتاکانی .

بەلگە لەسەر ئەوهی قورئان لەقسە‌ی خوای گەوره‌وه‌یه خوای مەزن دەفەرمووێت :

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ﴾ التوبة: ٦

واتە ﴿ ئەگەر یه‌کیك لهو هاوبەش پەیداکەرانه داوای پەنای لیکردیت پەنای بده تا به‌باشی له‌قسە‌و فەرمايشتی خوا ده‌بیسیت و لێ تێدەگات ﴾ واتە قورئان .

وه بەلگەش لەسەر ئەوێ دابەزێراوه خۆی مەزن دەفەرمووێت : ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَلَمِينَ نَذِيرًا﴾ ﴿١﴾ الفرقان: ١
واتە ﴿پاك و پڕۆزی بۆ ئەو خۆایەیی کە جیاکەرەوێت﴾ ﴿قورئان﴾ ناردە سەر
بەندەیی خۆی ﴿محمد صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم﴾.

وه بەلگەش لەسەر ئەوێ کە دروستکراو نیە خۆی مەزن دەفەرمووێت : ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ الأعراف: ٥٤ واتە ﴿نایە دروستکردن و فەرمانکردن ھەربۆ خۆانیە﴾
جا خۆی گەورە فەرمانکردنی بە جگە لە دروستکردن دانا وە قورئانیشت لە فەرمانی
خۆایەو لەبەر فەرماشتی خۆی کە دەفەرمووێت : ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾
الشوری: ٥٢ واتە ﴿ھەر وەکو بۆ پێغەمبەرانی پێشین وەحیمان کرد ئاواشت ئەم
قورئانەمان بۆ تۆ وەحی کرد بە بریارو فەرمانی خۆمان و رۆح و گیان و ئەقل
دەژێنیتەوہ﴾.

وہ ھەر وەھا دەفەرمووێت : ﴿ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنزَلَهُ إِلَيْكَ﴾ الطلاق: ٥ واتە ﴿ئەوہ
فەرمانی خۆایە بۆ ئێوہ دابەزیوہ کاری پێکەن﴾ .
وہ لەبەر ئەوێ قسەیی خۆی گەورە سیفەتیکە لە سیفەتەکانی وە سیفەتەکانیشتی
دروستکراو نین .

وه بەلگەیی ئەوێ کە لەوہ وە دەستی پێکردوہ ئەوہیە کە خۆی گەورە داویتە پال
خۆی، وە قسەکردنیش نادریتە پال تەنھا بۆ لای ئەوہ نەبیئت کە لە سەرەتادا ووتویتی.
وه بەلگەش لەسەر ئەوێ کە دەگەریتەوہ بۆ لای خۆی ئەوہیە کە ھاتوہ لە ھەندێ
وتەدا ﴿کە لە پەرەکان و سینەکاندا نامینیت و بەرز دەکریتەوہ لە کۆتایی دنیادا﴾^١

١ بێگومان فەرموودە کە بەو شێوہیە بە راست و دروستی بە مەرفوعی ھاتوہ لە پێغەمبەری خواوە صلی اللہ
علیہ وعلی آلہ وسلم کە فەرموویەتی ﴿..... و لیسری علی کتاب اللہ عز و جل فی لیلة فلا یبقی فی
الأرض منه آية﴾

= فەرموودە کە نین و ماجە (٤٠٤٩) و حاکم (٤٧٣ / ٤) رپوایەتیان کردوہ و حاکم فەرموویەتی
لەسەر مەرجی موسلیم و زەھەبیش موافقەتی کردوہ و نەلبانیشت لە صەحیحەدا (٨٧) ھتایەتی و
فەرموویەتی : ((وهو كما قال)) .

﴿ وَهَذَا هُوَ الْكِتَابُ الْعَرَبِيُّ الَّذِي قَالَ فِيهِ الَّذِينَ كَفَرُوا :

وه ئەوێش ئێو پەرتووکی عەرەبییە کە بیاوەران لەبارەییەو و وتیان :

﴿ لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ ﴾ سبأ: ۳۱ واتە ﴿ ھەرگیز باوەڕ بەو قورئانە ناھێنین ﴾

وقال بعضهم وه هندیکیان ووتیان : ﴿ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴾ المدثر: ۲۵

واتە ﴿ ئەمە ھەر قسەی مەزھووە لە قسەی خوا ناچیت ﴾

فَقَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ جَا خَوَايَ پاك و بیگەرد فەرمووی ﴿ سَأَصْلِيهِ سَقَرٌ ﴾ المدثر: ۲۶

واتە ﴿ ئەجەمە ناو سەقەرەو 》.

وَقَالَ بَعْضُهُمْ هُوَ شِعْرٌ وَه هندیکی تریان ووتیان قورئان ھۆنراوێ، فقال الله تعالى

جا خوای گەرە فەرمووی ﴿ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ

﴿ ٦٩ ﴾ یس: ٦٩ واتە ﴿ ئێمە ھەرگیز شیعو ھۆنراوەمان فیری محمد صلی الله علیه

وعلى آله وسلم نەکردوو و ھۆنراو و وتینیش شیای ئێو نیە ئەوێش کە ئێو دەیلێت

ھەر پەندو نامۆزگاری و قورئانیکی ڕوون و ئاشکرایە نەک شیعر 》. عقل

﴿ فَلَمَّا نَفَى اللَّهُ عَنْهُ أَلَّهُ شِعْرٌ وَأَتْبَعَهُ قُرْآنًا لَمْ يَبْقَ شُبْهَةٌ لِّدِي لُبٍّ فِي أَنَّ الْقُرْآنَ

هو هذا الكتاب العربي الذي هو حُرُوفٌ، وكَلِمَاتٌ، وآيَاتٌ، لأنَّ ما ليس كذلك لا يقولُ

أَحَدٌ إِنَّهُ شِعْرٌ.

جا لە کاتی کدا خوای گەرە بە دووری گەرد کە قورئان شیعر بێت و سەلمانندی کە

قورئانە هیچ گومانێک نەماوەتەو بە خواوەن عەقلێک لەوەدا کە قورئان بریتێ لەو

پەرتووکی عەرەبییە کە پێکھاتوو لە کۆمەڵەی بیت و وشە و بەلگەو نیشانەییەک، چونکە

ئەوێ بەو شیوەیە نەبێت هیچ کەس نالێت ئەو ھۆنراوێ.

﴿ وَقَالَ عَزَّ وَجَلَّ ﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ

مِّن مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ ﴾ البقرة: ۲۳

واتە ﴿ ئەگەر سەبارەت بەو قورئانە ئێمە ناردوو مانەتە خواریوە سەربەندەیی خوێمان

محمد صلی الله علیه وعلى آله وسلم ئێوە دوودل و بەگومانن ئاخۆ راستە یان نا ؟ دەی

ولا يجوزُ أَنْ يَتَحَدَّاهُمْ بِالْإِثْبَانِ بِمِثْلِ مَا لَا يُدْرِي مَا هُوَ وَلَا يُعْقِلُ.

وہ خواہی گہورہ دہرہ مرویت ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّكَ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي بِرَبِّي﴾ یونس: ۱۵ واتہ ﴿وہ ہر کہ نایہ تہ روونہ کاغان بویان بخوینریتہ وہ نہوانہ کی ٹومیدیان بہ دیداری ئیمہ نیہ دہلین : جگہ لہم قورٹانہ نامہ یہ کی ترمان بؤ بینہ یان ہر بیگورہ بہ شتیکی تر، پٹیان بلئی ہر گیز من لہ خوّموہہ بؤم نیہ بیگورم چونکہ ٹمہ بہرنامہو شہر یعتہی خواہی کاری من نیہ دہستکاری کردنی﴾.

وہ خواہی گہورہ دہ فہر مویٹ : ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَنْتَظِرُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾
 العنکبوت: ۴۹ واتہ ﴿بَلْ لَكُمْ فِيهِ قُرْآنٌ لَّيْسَ بِمَعْلُومٍ لِّكُلِّ قَوْمٍ مُّسْتَدْرِكٌ﴾
 سینگ و دلی نہو کہ سانہ دا زانیاریان پیدراوہ ﴿﴾

وہ خوی گہورہ دہر موویت: ﴿إِنَّهُ لَقَرَّانٌ كَرِيمٌ﴾ ﴿۷۷﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿۷۸﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿۷۹﴾ الواقعة: ۷۷ - ۷۹ واتہ ﴿﴾ بہرستی نہوہ قورئانیکی بہ ریزہ، لہ نامیہ کی پاریزراودایہ واتہ ﴿﴾ لوح الحفوظ ﴿﴾، کس دہستی لینادات فریشتہ کان نہیبت ﴿﴾ لہدوای نہوی کہ سویندی لہسہر نہوہ خوارد.

وہ خواہ گہورہ دہ فہر موویت : ﴿كَهَيْعَصَ ١﴾ ﴿مریم: ۱﴾ واتہ ﴿نہم پینج پتہ ہیماہی ئیعجازی قورئانن ہدروہ کو لہ چہند جینگہیہ کی تری قورئاندا باسکراوون﴾.

وہ خواہ گہورہ دہ فہر موویت : ﴿حَمَ ١ عَسَقَ ٢﴾ الشوری: ۱ - ۲
واتہ ﴿نہم پیتانہ ہیماہی ئیعجازی قورئانن ہدروہ کو لہ چہند جینگہیہ کی تری قورئاندا باسکراوون﴾.

خواہ پھروہ ردگار قورئانہ کہی خوئی لہ بیست و نو جینگہدا بہم پتہ پچر پچرانہ دہ ستپکردوہ .

﴿وقال النبي - صلى الله عليه وسلم - «مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فَأَعْرَبَهُ فَلَهُ بِكُلِّ حَرْفٍ مِنْهُ عَشْرٌ حَسَنَاتٍ، وَمَنْ قَرَأَهُ وَلَحَنَ فِيهِ فَلَهُ بِكُلِّ حَرْفٍ حَسَنَةٌ»﴾ حدیث صحیح.

واتہ ﴿ہد رکہ سیٹ قورئان بخوئیتہوہ و باش لئی تیگات و شیکاتہوہ نہوا بہ ہموو پیتک کہ دہ بخوئیتہوہ دہ چاکہی بو دہ نوو سرت، وہ ہد رکہ سیٹیش بیخوئیتہوہ و لہ کاتی خوئندنہوہ کہیدا ہلہ بکات لہ نہزانینہوہ نہوا بہ ہموو پیتک کہ دہ بخوئیتہوہ چاکہیہ کی بو دہ نوو سرت﴾. دانہر دہ فہر موویت فہر موودہیہ کی راستہ بہ لام لہ راستیدا زور لاوازہ^۱

۱ حدیث ضعیف جدا : أخرجه الطبراني في الاوسط كما في المجمع الزوائد (۷ / ۱۶۳) عن ابن مسعود رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ﴿أعربوا القرآن فإنه من قرأ القرآن فأعربه فله بكل حرف عشر حسنات وكفارة عشر سيئات ورفع عشر درجات﴾ وقال الهيثمي وفيه نهشل وهو مزك . ونهشل ابن سعيد بن وردان الورداني مزك وقد كذبه اسحاق بن راهوية .

وكذا أورد الحديث ابن قدامة في البرهان ص (۳۸ ، ۳۹) ثم قال : حديث صحيح !! والحق أنه حديث ضعیف جدا . وقد ورد في فضل قراءة القرآن عن ابن مسعود حديث آخر قريب من هذا اللفظ : ((مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا لَا أَقُولُ الْم حَرْفٌ ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ ، وَلَا مٌ حَرْفٌ ، وَمِيمٌ حَرْفٌ)) أخرجه الترمذي (۲۹۰) مرفوعا وصوب الأخ الكريم عبدالله بن يوسف وقفه ابن مسعود في بحث فريد في تذييله على كتاب ((الرد على من يقول الم حرف)) لابن منده فجزاه الله خيرا .

← وقال عليه الصلاة والسلام «اقرأوا القرآن قبل أن يأتي قوم يقيمون حروفه إقامة السهم لا يجاوز تراقيهم يتعجلون أجره ولا يتأجلونه»^١.

واته پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده فەر مووێت ﴿قورئان بخوینن پیش ئەوهی ئەو رۆژه داوێت که خەڵکانیک پەیدا بن پێته کانی رێک بکەنەوه هەروە کو چۆن تیر راست دەکرێتەوه بەلام لە قورقور اگەیان تێهێرناکات زۆر پەلەیانە بۆ وەرگرێتی پاداشتی خوێندنەکەى و لەسەر خوێنن تا لە پاشەڕۆژدا پاداشتەکەى وەرگیرن﴾ مەبەستى لەوهیه کەتەنھا بۆ ئەوه دەبخویننەوه تا خوا کارێکیان بۆ بکات بۆنمونه بیانەوێت کارێک بکەن پروودەکەنە خواو قورئان دەخوینن تا کارەکیان بۆ بکات هەرکە کارەکیان بۆ جیه جێکرا ئیدی ناخویننەوه، و هەروەها بۆ ئەوه دەبخویننەوه تا بژێوی ژيانانی پێداين بکەن ئەک بۆ ئەوه ببخویننەوه تا بیکەنە یاساو رێسای ژيانیان ئەوانەى سیفەتیاں ئاوا بیت لە قورقور اگەیان تێهێرناکات - وەرگیر﴾.

← وَقَالَ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: إِغْرَابُ الْقُرْآنِ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِنْ حِفْظِ بَعْضِ حُرُوفِهِ^٢.

١ حديث صحيح : أخرجه أحمد (٣٣٨ / ٥) وأبو داود (٨٣١) وابن حبان (١٨٧٦ - موارد) وفي إسناده ضعف ففيه وفاء بن شريح الصديقي مقبول - كما في التقريب - يعني حيث يتابع إلا فلين الحديث .

إلا أن الحديث له شواهد يتقوى بها : منها حديث جابر بن عبد الله عند أحمد (٣٩٧ / ٣) وأبو داود (٨٣٠) وإسناده صحيح كما قال الألباني في الصحيحة (٢٥٩) .

والحديث أورده ابن قدامة في البرهان ص (٣٥ ، ٣٦) من حديث سها بن سعيد .

٢ أثر ضعيف جدا : أخرجه ابن الأباري في الوقت والإبتداء (١ / ٢٠) بلفظ ((لبعض إغراب القرآن أعجب إلينا من حفظ بعض حروفه)) وإسناده ضعيف جدا فيه ضعف وإنقطاع فسه جابر بن يزيد الجعفي وهو ضعيف وكذا شريك القاضي صدوق يخطيء كثيراً وتغير حفظه وإنقطاع بين أبي بكر وعمر وبيت الراوي عنهما . عن تعليق بدر البدر على اللمعة ص (١٩) .

وأورده ابن قدامة في البرهان ص (٤٤) .

وه پيشهوايان نه بوبه کرو عومهر رهزای خوايان لي بيت دهفهرموون : نيگهيشتن و شيگردنهوہی قورئانمان پيخوشتره له له بهر کردني هه نديک له پيته کاني .

﴿ وَقَالَ عَلِيٌّ - رضي الله عنه - : مَنْ كَفَرَ بِحَرْفٍ مِنْهُ فَقَدْ كَفَرَ بِهِ كُلُّهُ. ﴾
وه پيشهوا علي رهزای خواي لي بيت دهفهرموويت : ﴿ ههر که سيک بيپاوهر بيت به پيتيکی قورئان نهوا بيپاوهر بووه به هه موو قورئان ﴾.

﴿ وَاتَّفَقَ الْمُسْلِمُونَ عَلَى عَدِّ سُورِ الْقُرْآنِ وَآيَاتِهِ وَكَلِمَاتِهِ وَحُرُوفِهِ. ﴾
وه هه موو موسلمانان يه کدهنگن له سهر ژماردني سوره ته کاني قورئان و نايه ته کاني و وشه کاني و پيته کان .

﴿ وَلَا خِلَافَ بَيْنَ الْمُسْلِمِينَ فِي أَنَّ مَنْ جَحَدَ مِنَ الْقُرْآنِ سُورَةً أَوْ آيَةً أَوْ كَلِمَةً أَوْ حَرْفًا مُتَّفَقًا عَلَيْهِ أَنَّهُ كَافِرٌ، وَفِي هَذَا حُجَّةٌ قَاطِعَةٌ عَلَى أَنَّهُ حُرُوفٌ. ﴾

وه هيچ جياوازيه که نه له نيوان موسلماناندا له وه دا که ههر که سيک ئينکاری سوره تيک يان نايه تيک يان وشه يه که يان پيتيک له قورئان بکات يه کدهنگن له سهر نهوہی که نهو که سه بيپاوهر، وه له وه شدا به لگه يه کی برپاوه هه يه له سهر نهوہی که قورئان له بيت پيکهاتووه .

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

﴿قورئان پیتەکان و وشەکانە﴾

قورئانی پیرۆز پیتەکان و وشەکانە وە بیگومان دانەر ڕەحمەتی خوای لی بیت بو ئەو
٨ بەلگەیی هیناوه :

١- بیاوهرەکان ووتویانە قورئان هۆنراوهریه وەبه هیچ جوړنیک ناگوښت بهو شیوهیه
وہسفبریت تەنھا بهوہ نہبیت کہ قورئان بریتہ له پیتەکان و وشەکان^١.

٢- خوای گەر وە سەرپشکی درۆزنەکانی کردووه بهوہی بتوانن به ویتەیی ئەو
قورئانە بێن ئەگەر چیش له پیتەکان و وشەکان نہبیت، ئەو سەرپشکردنە جیگەیی
پەسەندکردن نیە لەبەرئەوہی سەرپشکردن ناكریت ئەنجام بدریت تەنھا به شتیک نہبیت
زانراو بیت و بزانیوت کہ بریتە له چی .

٣- خوای گەر وە هەوالیداوہ بهوہی کہ قورئان دەخویندریتەوہ بەسەریاندا :

﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا آتِ بِقُرْآنٍ

غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ﴾ یونس: ١٥ واتە ﴿وہ هەر کہ ئایەتە ڕوونەکانمان بۆیان بخویندریتەوہ
نەوانەیی کہ ئومیدیان به دیداری ئیمە نیە دەلێن : جگە لەم قورئانە نامەیه‌کی ترمان بو
بینە یان هەر بیگۆرە به شتیکی تر﴾.

وہ ناشخویندریتەوہ تەنھا ئەوہ نہبیت کہ پیکهاتبیت له پیتەکان و وشەکان.

١ قال ابن قدامة في البرهان ص (٢٧) : ((ومن المعلوم أنما عنوا هذا النظم، لأن الشعر كلام موزون، فلا يسمى به معنى ولا مالميس بكلام، فسماه الله تبارك وتعالى ذكرا وقرآنا مينا)) أ . ه .
وراجع الأدلة من الكتاب والسنة والإجماع على أن القرآن حروف وكلمات في البرهان في بيان القرآن لابن قدامة ص (٢٦:٨٣)

۴- خوی گهوره ههوالی داوه بهوهی که قورئان پاریزراوه له سینگ و دلی نهو کهسانه دا زانیاریان پیدراوه وه نووسراوه له ﴿لوح المحفوظ﴾ دا .

﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَبْنَتُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ العنکبوت: ۴۹ واته ﴿به لکو نهو قورئانه چهند نایه تیکی روون و ناشکراو پاریزراوه له سینگ و دلی نهو کهسانه دا زانیاریان پیدراوه﴾ .

﴿إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿۷۷﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿۷۸﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿۷۹﴾﴾ الواقعة: ۷۷ - ۷۹ واته ﴿به راستی نهو قورئانیکی به ریزه، له نامهیه کی پاریزراو دایه واته ﴿لوح المحفوظ﴾، کهس دهستی لینهادات فریشته کان نه بیټ﴾ .

وه ناپاریزریت و نانوسریت تهنها نهو نه بیټ که له پته کان و وشه کان پیکهاتیټ .

۵- وه بهلگهیه کی تر پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده فهرمووټ:

«مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فَأَعْرَبَهُ فَلَهُ بِكُلِّ حَرْفٍ مِنْهُ عَشْرُ حَسَنَاتٍ، وَمَنْ قَرَأَهُ وَلَحَنَ فِيهِ فَلَهُ بِكُلِّ حَرْفٍ حَسَنَةٌ» صححه المؤلف ولم يعزه ولم أجد من خرجه^۱.

واته ﴿هر که سیک قورئان بخوینیته وه و باش لی تیگات و شیکاته وه نهوا به هه موو پیتیک که ده بخوینیته وه ده چاکه ی بو ده نووسریت، وه هه رکه سیکیش بیخوینیته وه و له کاتی خویندنه وه کهیدا هه له بکات له نه زانییه وه نهوا به هه موو پیتیک که ده بخوینیته وه چاکه یه کی بو ده نووسریت﴾ .

۶- وه بهلگهیه کی تر وته که ی پشه وایان نه بو به کرو عومره ره زای خویان لی بیټ ده فهرموون: ﴿إِعْرَابُ الْقُرْآنِ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِنْ حِفْظِ بَعْضِ حُرُوفِهِ﴾ ﴿تیگه یشتن و شیکردنه وه ی قورئانمان پیخوشره له له بهر کردنی هه ندیک له پته کانی﴾ .

۱ وقد تقدم أنه غير صحيح وأنه حديث ضعيف جداً عزاه الهيثمي في المجمع للطبراني في الأوسط وفي نهشل بن سعيد مزكوك.

٧- وه بهلگهیه کی تر وته که ی پیشهوا علیه رهزای خوی لی بیت که دهفهرمویت:

﴿مَنْ كَفَرَ بِحَرْفٍ مِنْهُ فَقَدْ كَفَرَ بِهِ كُلُّهُ﴾ ﴿هەرکهسیک بیاهه بیت به پیتیکی

قورئان نهوا بیاهه بروه به ههموو قورئان﴾.

٨- وه بهلگهیه کی تر یه کدهنگی پیشینه ههروه کو دانهر بوی گواستینهتهوه: علی

أَنْ مَنْ جَحَدَ مِنَ الْقُرْآنِ سُورَةً أَوْ آيَةً أَوْ كَلِمَةً أَوْ حَرْفًا مُتَّفَقًا عَلَيْهِ فَهُوَ كَافِرٌ.

لهسه نهوهی که ههرکهسیک ئینکاری سورهتیک یان ئایهتیک یان وشهیهک یان پیتیک

له قورئان بکات یه کدهنگن لهسه نهوهی که نهو کهسه بیاهههه .

وه ژماره ی سورهتهکانی قورئان پیکهاتوه له ١١٤ سورهت لهوانه ٢٩ سورهتیان به

پته پچر پچرهکان دهستی پیکردوهه .

﴿وهسفهکانی قورئان﴾

خوی گهوره قورئانی پیروزی به چهندنین وهسفی زور و گهوره و مهزن

وهسفکردوهه که دانهری پەرتووکە که ئەمانە ی لی باسکردوهه :

١- قورئان پەرتووکە روون و ئاشکرای خوی گهورهیه، واته روونکه رهوهی نهو

ئهحکام و یاساو ههوالانهیه که له خویی گرتوهه .

٢- قورئان پهتی پتهو بههیزی خوی گهورهیه، واته نهو پهیمانه بههیزیه که خوی

گهوره کردوویهتیه هوکارنیک بو گهیشتن پتی و سهرکهوتن به هو ی پیروزیه کهیهوهه .

٣- قورئان پیکهاتوه له کۆمهله سورهتیکی تهئویل ههله گرو پتهو، واته

سورهتهکانی له یه کدی جوودان و ههموو سورهتیک بوخوی جیاکراوهیه له سورهتهکه ی

تر، وه واتای موحهکمهاتیش بریتیه له کۆمهله سورهتیکی جوان و ورد دارپژراو پارپژراو

له ههموو خهوش و ناتهواوی و کهم و کورتیهک.

۴- قورئان پێکهاتوو له کۆمهله سورەتێکی بەلگه ڕوون و دیار، واتە بریتیه له کۆمهله نیشانهیهکی ناشکرا لهسەر یه کخواناسی خوای گهوره و تهواویهتی سیفهتهکانی و جوانی شەریعت و یاساکانی.

۵- له قورئاندا موحکەم و موتهشابه ههیه، جا ئهوهی که موحکمه ئهوهیه که واتاکه‌ی ڕوون و ئاشکرایه، وه موتهشابهیش ئهوهیه که واتاکه‌ی شاراوهدیهو دیار نیه ئهمهش به‌گۆڕداچوونهوهی ئهوه نیه که له خاڵی سیهه‌مدا باسکرا له‌به‌رئهوهی ﴿الإحکام﴾ له‌ویدا به‌واتای ﴿جوان و ورد دارپۆزراو پارپۆزراو له‌هموو خه‌وش و ناته‌واوی و که‌م و کورتیه‌ک﴾ دیت، وه‌لێره‌دا به‌واتای ﴿ڕوونی ماناکه‌ی﴾ دیت، وه‌نه‌گه‌ر بیت و ﴿المتشابه - ویکچوو﴾ لێره‌دا بگێڕینه‌وه بۆ ﴿محکم - پته‌و﴾ ئه‌وا هه‌ره‌مه‌مووی ده‌بیته موحکمه‌و هیچ جو‌ره به‌گچ‌داچوونه‌وه و دژایه‌تیه‌ک له‌ نێوانیاندا نابیت.

۶- قورئان هه‌ر هه‌مه‌مووی هه‌ق و راسته‌و هه‌رگیز ناگۆنجیت پووجی و به‌تالی له‌ هیچ لایه‌کیه‌وه بیت: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ

﴿٤٢﴾ فصلت: ٤٢

واته ﴿هه‌رگیز ڕه‌فتار و گوشتاری هیچ و پووجی تی‌ نایه‌ت، نه‌له پێش خۆی و نه‌له‌پاش خۆی چوون له‌لایه‌ن خوايه‌کی قسه‌ له‌ جی و هه‌میشه سوپاسکراوه وه نێردراوه﴾

۷- قورئان زۆر دووره‌ له‌ وه‌سفه‌ی درۆزنه‌کان بۆیان کردوه به‌وه‌ی که هۆنراوه‌یه :

﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾ ﴿٦٩﴾ يس: ٦٩ واته : نێمه هه‌رگیز شیعرو هۆنراوه‌مان فێری محمد صلی الله علیه وعلی آله وسلم

نه کړدووه و هوڼراوه ووتیش شیاوی نهو نیه نهویش که نهو دهیلټ هر په ندو
ناموژگاری و قورئانیکی روون و ناشکرایه نهک شاعر ﴿﴾.

وه له وتهی هندیکی تریان که ووتویانه : ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ﴾ ﴿٢٤﴾ المدثر: ۲۴

واته ﴿﴾ نه م قورئانه هر جادووه له خه لکیکی ترهوه وهریده گریټ ﴿﴾.

﴿إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ ﴿٢٥﴾ المدثر: ۲۵ واته ﴿نهمه هر قسهی مروځه و له قسهی
خوا ناچیت ﴿﴾.

جا خوی گهروره هره شه له بیژهری نهو قسه ده کات و ده فرمویت : ﴿سَأُصْلِيهِ

مَقَرَّ﴾ ﴿٢٦﴾ المدثر: ۲۶ واته ﴿نهمه ناو سه قهروه ﴿﴾.

۸- قورئانی پروژ موعیزه و هیچ کس ناتوانیت که وینهی نهو بینیت نه گهر چی

جگه له خویشی یارمه تی بدهن ههروه کو خوی گهوره ده فرمویت : ﴿قُلْ لِّين

اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ

لِبَعْضٍ ظَهِيراً﴾ ﴿٨٨﴾ الإسراء: ۸۸ .

واته ﴿بلی : نه گهر هه مو مروځ و پهریه کان کوښنهوه بو نهوهی وینهی نه م قورئانه

بهینن هه رگیز ناتوان وینهی نهو بهینن نه گهر هندیکیان پالېشت و هاوکاری

هندیکیان بن بو نه جامدانی نهو کاره ﴿﴾.

بینینی باوەرداران بۆ پەرەردگاریان لە رۆژی قیامەتدا

← والمؤمنون يَرَوْنَ رَبَّهُمْ فِي الآخِرَةِ بَأْضَارِهِمْ، وَيَزُورُونَهُ، وَيُكَلِّمُهُمْ

وَيُكَلِّمُونَهُ، قال الله تعالى ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾﴾ القيامة: ٢٢ - ٢٣

واتە ﴿لەروژی قیامەتدا رووی باوەرداران گەشاوە و پرشنگدارە بۆ پەرەردگاری خۆیان دەروانن﴾

وہ خوای گەورە دەفەرموویت: ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾﴾ المطففين: ١٥

واتە ﴿ناگادارین! بەراستی ئەوان لەو رۆژەدا رێگریان لێدەکریت لەوێ پەرەردگاریان بینن﴾.

← فَلَمَّا حَجَبَ أُولَئِكَ فِي حَالِ السُّخْطِ ذَلَّ عَلَى أَنَّ الْمُؤْمِنِينَ يَرَوْنَهُ فِي حَالِ الرِّضَا وَإِلَّا لَمْ يَكُنْ بَيْنَهُمَا فَرْقٌ.

جا لە کاتی کدا رێگری لەوانە کرا لەوێ خوای گەورە بینن لە حالیکدا کە خوای گەورە تورپە لە بیاوەران بەلگەیە لەسەر ئەوێ کە باوەرداران دەتوانن پەرەردگاریان بینن لە حالی رازیووندا وە ئەگەر نا ئەوا جیاوازی نەبوو لە نێوان ئەو دوو حالەتەدا.

← وقال النبي - صلى الله عليه وسلم - «إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرَوْنَ هَذَا الْقَمَرَ، لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ» حديث صحيح متفق عليه.

پټغمبهري خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم دهغه رموويت : ﴿نټوه په روه ردگارۍ خوټان ده بينن هه روه كو چوَن مانگ ده بينن تووشى هيچ نارِه حه تيهك نابن له بينينى دا به ده كسانى﴾^١.

← وهذا تشبيه للرؤية بالرؤية لا للمرئي بالمرئي، فإن الله تعالى لا شبهة له ولا نظير.
 ټو ويكچوواندنه له ده كچوونه بو بينن به بينن نهك له ده كچوون بيت بو بينراو به بينراو^٢ له بهر ټوه ى خواى گه وره ويكچوو هاو ويته ى نيه.

١ البخاري : كتاب مواقيت الصلاة : باب فضل صلاة الفجر (٥٧٣).

ومسلم : كتاب المساجد ومواضع الصلاة : باب فضل صلاتي الصبح والعصر والحفاظة عليهما (٦٣٣) (٢١١) من حديث جرير بن عبد الله رضي الله عنه .
 وأحاديث الرؤية متواترة كما نص على ذلك غير واحد من أهل العلم منهم : ابن القيم في حادي الأرواح ص (٢٧٧) وابن أبي العز في شرح الطحاوية (١ / ٢١٥) والحافظ ابن حجر في فتح الباري (١ / ٢٠٣) .

وراجع ما صنف في مثل هذه السألة مثل : التصديق بالنظر إلى الله تعالى في الآخرة للأجري، وضوء الساري إلى معرفة رؤية الباري لأبي شامة المقدسي وكلاهما مطبوع.

٢ خوټنهري بهر ټيز پيوسته ليرهدا روونكر د نه وهيك باس بكهين كه نه و يش ټوه ى به پټغمبهري خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم كه دهغه رموويت : ﴿نټوه په روه ردگارۍ خوټان ده بينن هه روه كو چوَن مانگ ده بينن تووشى هيچ نارِه حه تيهك نابن هه مووتان به به كسانى ده بينن﴾ مده ستي ټوه ى به چوَن كاتيك مانگ له شوى چوارده دا زور ديارو ناشكرايه و هه موو كه سى ده بينت و هيچ كه سى به كه سيكي تر ناليت به نه رك نه بيت كه مې خوَت لابه با منيش بيينم چونكه مانگ له بهر زيدا به هه رك سيك له شوټنى خو ى سهر بهر ز بكاته وه راسته و خو مانگه دره وشاوه كه ده بينت ټابه و شو ى به له رو ى قيامه تا خواى گه وره ده بينر ت له لايه ن باوه ردارانه وه چونكه خواى پاك و بنگه رد له بهر زيدا به و هه موو باوه رداران به به كسانى و به بى هيچ نارِه حه تيهك ده توانن بيينن ټم ويكچوواندنه ټوه ى له تيناگهين كه پټغمبهري خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم خواى گه وره ى وه كو مانگ ليكر ديت، نه خير ټو قسه ده دووره له پټغمبهري خوا وه صلى الله عليه وعلى آله وسلم به لكو ټمو تنه ا بيننه كه ى وه كو يك ليكر دووه واته چوَن مانگه كه ده بينن ناوا خواى خوټان ده بينن كه و ته تنه ا بيننه كانى شوبه اند به ده كه وه نهك بينراوه كان كه مانگ و خواى گه وره ى به چونكه ﴿لَيْسَ

كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ الشورى: ١١ ﴿وهر گټر﴾.

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثمین

﴿بینی خوی گه‌وره له دواړژدا﴾

بینی خوی گه‌وره له دونیادا به‌هیچ جوړتیک پرووندات له‌بەر فەرمووده‌ی خوی گه‌وره به موسای فەرموو سه‌لامی خوی لی بیت کاتیک داوی لیکرد بیینی:

﴿لَنْ تَرِنِي﴾ الاعراف: ١٤٣ واته ﴿هەرگیز ناتوانیت بمینی﴾ .

وه بینی خوی گه‌وره جیگرو چه‌سپاوه به به به‌لگه‌ی قورئان و سوننه‌ت و به‌کده‌نگی پیشین ﴿سه‌له‌ف﴾ .

خوی گه‌وره ده‌فەرموویت : ﴿وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرٌ﴾ (٢٢) إِلَى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ﴿٢٣﴾ القيامة: ٢٢ - ٢٣

واته ﴿له‌روژی قیامه‌تدا پرووی باوه‌رداران گه‌شاه و پرشن‌گداهه بو‌په‌روه‌ردگاری خو‌یان ده‌روان﴾ .

وه هه‌روه‌ها ده‌فەرموویت : ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحْجُوبُونَ﴾ (١٥) المطففين: ١٥

واته ﴿ناگادارین ! به‌راستی ئه‌وان له‌و رۆژه‌دا رێگریان لێده‌کریت له‌وه‌ی په‌روه‌ردگاریان بین﴾ .

جا کاتیک تاوانباران رێگریان لێده‌کریت له‌وه‌ی بیین به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی چاکه‌کاران خوی گه‌وره ده‌بین وه ئه‌گەر نا ئه‌وا جیاوازی نه‌ده‌بوو له‌ نیوانیاندا .

په‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده‌فەرموویت : ﴿إِنَّكُمْ سَتَرُونَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرُونَ هَذَا الْقَمَرَ، لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ﴾ متفق علیه.

﴿ئۆۈ پەرۋەردگاری خوتان دەبین ھەرۋە کو چۆن مانگ دەبین تووشی هیچ
نارەحتیەك نابن لە بینى دا بەیە کسانى﴾

ئەو ویکچوواندەنە لەیە کچوونە بۆ بینین بە بینین نەك لەیە کچوون بێت بۆ بینراو بە
بینراو لەبەرئەوێ خۆی گەورە هیچ شتێك ویکچوو ھاوشۆ و ھاو وێنەى نە.

وہ پیشین یە کدەنگن لەسەر بینینی خۆی گەورە لەلایەن باوەردارانەو بەتەنھا
گەئەوێ بیارەران بینین بەبەلگەى ئەم ئایەتە ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوُونَ﴾ (۱۵)
المطففين: ۱۵

* باوەرداران خۆی گەورە لەمەیدانی ھەشردا و دوای چوونە ناو بەھەشت دەبین
کەئەوێش بریتە لە بینینکی راستەقینە کە شایستەى خۆیەتى.

وہ بەدلتیایەو ئەوانەى سێفەتەکانى خۆی گەورە پە کدەخەن سێفەتى بینینی خۆی
گەورەیان بە بینینی پاداشتی خوا لیکداوەتەوہ یان ووتویانە مەبەست لى بینینی
زانست و دلتیایە ئێمەش بەرپەرچیان دەدەینەوہ بەوێ لەپیشەوہ لەبەمەى چوارەمدا
باسکرا وە لەروویەکی تریشەوہ کە زانست و دلتیایى ھەرلەدونیادا بۆ چاکەکاران
ھاتۆتە جى وە لە دوارۆژیشدا دیتە جى بۆ خراپەکاران و دیتە دى^۱.

۱ بگەرێرەوہ بۆ بەرپەرچدانەوێ سەرپێچیکاران : حادی الأرواح لابن القيم. وشرح الطحاوية لابن
أبي العز وكذا حديثاً : دلالة القرآن والأثر على رؤية الله بالبصر لعبدالعزیز بن زید الرومی.

به شی ﴿قہزا و قہدەر﴾

وَمِنْ صِفَاتِ اللَّهِ تَعَالَى أَنَّهُ الْفَعَّالُ لِمَا يُرِيدُ لَا يَكُونُ شَيْءٌ إِلَّا بِإِرَادَتِهِ وَلَا يَخْرُجُ شَيْءٌ عَنْ مَشِيئَتِهِ وَلَيْسَ فِي الْعَالَمِ شَيْءٌ يَخْرُجُ عَنْ تَقْدِيرِهِ وَلَا يَصْدُرُ إِلَّا عَنْ تَدْبِيرِهِ، وَلَا مَحِيدَ عَنِ الْقَدَرِ الْمَقْدُورِ، وَلَا يَتَجَاوَزُ مَا خُطِّ فِي اللَّوْحِ الْمَسْطُورِ أَرَادَ مَا الْعَالَمُ فَاعِلُوهُ، وَلَوْ عَصَمَهُمْ لَمَّا خَالَفُوهُ، وَلَوْ شَاءَ أَنْ يُطِيعُوهُ جَمِيعًا لَأَطَاعُوهُ، خَلَقَ الْخَلْقَ وَأَفْعَالَهُمْ، وَقَدَّرَ أَرْزَاقَهُمْ وَآجَالَهُمْ، يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ بِحِكْمَتِهِ .

وه به کيکي تر له سيفه ته کاني خواي گه وره نه وه به که هر چي به کي بوي ده يکات وه هيچ شتيکيش روونادات تنها به ويستی نه وه نه بيت وه هيچ شتيکيش ناتوانيت له ويستی نه وه در بچيت وه هيچ شتيک له جيهاندا نه به در بيت له نه اندازه داناني نه وه در ناچيت تنها له ژير به رپوه بردني نه ودا نه بيت، وه هيچ نه اندازه بودانراويک نه وه دور خراوه و بي لايه ن بيت له له نه اندازه که، وه تپه ريش ناکات له وهی له ﴿لوح المحفوظ﴾ دا نووسراوه و هيلی بو کيشراوه، به ويستی و ناره زووی نه وه نه وهی له جيهاندا رووده دات و ده کريت، وه نه گهر بيويستايه پاريزراوبن له وهی تاوان نه نجام بدهن نموا هر گيز سه رپيچيان نه ده کرد، وه نه گهر بيويستايه هر هه موويان گوپرايه لتي بن نه و گوپرايه لتيان ده کرد، هر چي دروستکراو هيه خويان و کرده وه کانيشان هر خوئی دروستي کردوون، وه هر خوئی پوانه ی رोजيان و نه اندازه ی تمه نياني دياري کردووه، وه به ويستی هر که سيک رينمويی بکات نه واه به دانایی خوئی رينمويان ده کات .

خواي گه وره ده فرموويت : ﴿لَا يُسْتَلْ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْتَلُونَ﴾ ﴿٢٣﴾ الأنبياء: ٢٣

وا ته ﴿پرسيار ناکريت له وهی خواي گه وره ده يکات به لکو نه وانه پرسياريان لينده کريت﴾ .

وہہروہا دہفہرموویت : ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْتُهُ بِقَدَرٍ ﴿١٦﴾﴾ القمر: ۴۹ واتہ ﴿نِیمہ
ہہموو شتیكما بہ ئەندازہ بہ دیہیناوە﴾ .

وہہروہا دہفہرموویت : ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا ﴿٢﴾﴾ الفرقان: ۲
واتہ ﴿ہہموو شتیکی لہ نہبوونہوہ بہدیہیناوە ئەندازہ گیری تہواویشی بو کرد﴾ .

وہہروہا دہفہرموویت : ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾﴾ الحديد: ۲۲ واتہ ﴿ہیج
بہئاو نہہامہتیہک روونادات نہلہزہویدا و نہ لہ خوشتاندا تووشتان دہبیئت کہ لہ
کتییکدا توامارمان نہکردبیئت پیش ئەوہی رووداوہ کہ بہدیہیتین ئەو کارەش لای
خوای گہورہ زۆر ئاسانہ﴾ .

وہہروہا دہفہرموویت : ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ
أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا ﴿١٢٥﴾﴾ الأنعام: ۱۲۵ واتہ ﴿جائہو کہسہی خوای
گہورہ بیہویتی ریتمووی بکات ئەوا سینہی ساف و پاک و ئامادہ دہکات بو وەرگرتنی
ئیسلام ئەو کہسەش خوای گہورہ بیہویتی گومرایی بکات ئەوا دلای دہگوشیئت و
سینگی توند دہکات و ھەناسە ی سوار دہبیئت﴾ .

← وَرَوَى ابْنُ عُمَرَ أَنَّ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ لِلنَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ - : مَا الْإِيمَانُ ؟ قَالَ «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ
بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ» فَقَالَ جِبْرِيلُ : صَدَقْتَ^۱ . رواه مسلم .

۱ مسلم : كتاب الإيمان : باب بيان الإيمان والإسلام والإحسان ... (۸) (۱) وفي الباب : باب
سؤال جبريل النبي صلى الله عليه وسلم عن الإيمان والإسلام والإحسان وعلم الساعة عن أبي هريرة
رضي الله عنه: عند البخاري (۵۰) ومسلم (۹) (۵) .

وه عبدالله ی کوری عومەر رەزای خویان لی بێت ڕیوایەتی کردوووە کە جیبریل سەلای خوی لی بێت بە پێغەمبەری خوی صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم فەرموو: باوەر چیه؟ ئەویش صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم فەرمووی: ﴿باوەر ڕیتێه لێموه ی باوەرێت بە خوا و فریشتەکان و کتیبەکانی و پێغەمبەرەکانی سەلامی خویان لی بێت و ڕۆژی دوائی و قەزاو قەدەر بە خێرو شەرپەوہ هەبێت﴾.

← وقال النبي – صلى الله عليه وسلم – «آمَنْتُ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ، وَحُلُوهِ وَوَمَرُّهُ»^١.

پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم دەفەرموویت: ﴿باوەرم بە قەدەر هەیه بە خێرو شەرپەو خۆشی و ناخۆشیەوہ﴾
← وَمِنْ دُعَاءِ النَّبِيِّ – صلى الله عليه وسلم – الَّذِي عُلِّمَهُ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ يَدْعُو بِهِ فِي قُنُوتِ الْوُثْرِ «وَقِنِّي شَرَّ مَا قَضَيْتَ»^١.

^١ إسناده ضعيف : أخرجه الحاكم في معرفة علو الحديث (٣١ , ٣٢) ومن طريقه العراقي في شرحه لألفية ص (٣٢٧) كمثال للحديث المسلسل بأحوال الرواة القولية والفعلية معا من طريق يزيد الرقاشي عن أنس بن مالك سمعت رسول الله صلى الله عليه وعلى آلہ وسلم يقول : ((لا يجحد العبد حلاوة الإيمان حتى يؤمن بالقدر خيره وشره حلوه ومره)) ورأيت رسول الله صلى الله عليه وعلى آلہ وسلم قبض على لحيته ثم قال : ((آمنت بالقدر خيره وشره حلوه ومره)) قال وقبض أنس على لحيته فقال : ((آمنت بالقدر خيره وشره حلوه ومره)) الحديث . وقال الحاكم بعد أن سأل تسلسل الرواة على هذه الصفة : ((وأنا أقول عن نية صادقة وعقيدة صحيحة : آمنت بالقدر خيره وشره حلوه ومره)) ويزي د الرقاشي ضعيف كما في التقريب (٧٦٨٣) بل قال النسائي فيه : مزكوك وقال أحمد منكر الحديث كما في الميزان (٤ / ٤١٨).

والحديث عزاه الشيخ ياسين الفاداني في ورقات في ((مجموعة المسلسلات والأوائل الأسانيد العالية)) ص(٦, ٧) للدليمي في مسند الفردوس.

وە لە نزاکانی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم کە فیری حەسەنی کورپی عەلی رەزای خوایان لی بێت کە لە قنوتی وتردا بیخوینێت ئەوە بوو کە دەیفەرموو : ﴿وہ خواہیگیان بپاریزە لە شەہری ئەوہی بپاریت لی داوہ﴾.

١ حدیث صحیح : أخرجه أحمد (١٧٢٣) وأبو داود (١٤٢٥, ١٤٢٦) والترمذي (٤٦٤) والنسائي (٣٢٤٨) وابن ماجه (١١٧٨) وإسناده صحيح وقد صححه الشيخ أحمد شاکر في تعليقه على سنن الترمذي .

سوودیک : شیخ ابن عثیمین رەحمەتی خوای لی بێت لە کتیبی ﴿دروس لصاوی الحرم المکی﴾ سالی ١٤٠٨ کۆچی لە لاپەرە ١٣٦ دا لە رافعی دوعای قنوتدا دەفەرمووێت : «وَقِنَا شَرَّ مَا قُضِيَتْ» : خوای پەروەردگار بپاری خێر و شەر دەدات : هەرچی دەربارە ی بپاردانیەتی بەخێر ئەوە هەرەممووی خێرە لە بپارە کەدا و خێرە بۆ ئەو کەسەشی بپارە کە لە بارەوہ داوہ بۆخوێ : کە خوای پەروەردگار بپاریدات بۆ خەڵکی بە پێدانی رزق و رۆزبەهێکی فراوان و ناسایش و ئارامی و هیدایەت و سەرکەوتن کەمەریەک لمانە خێرە هەرچەکی تریش وەکو ئیمانە واییت، ئائەوہ خێرە لە بپارە کەدا و بۆ ئەو کەسەشی بپارە کە لە بارەوہ داوہ، بەلام ئەوہی دەربارە ی بپاردانیەتی بە شەر ئەوہ خێرە لە بپارە کەدا و شەرە بۆ ئەوہی بپارە کە لە بارەوہ داوہ وە غومەنی ئەوہش : گرانی و بێ بارانی جانەوہ شەرە بەلام بپاری خوا خێری پێوہی، خوای گەورە دەفەرمووێت : ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (٤١) الروم : ٤١ واتە ﴿پشتوی : واتە برسێتی و قات و قری و گرانی نا ئارامی و گرانی خنکان و نەخۆشی و بومەلەرزە لە ووشکانی و دەریادا بە دیار کەوت بەهۆی تاوان و گوناھی خەڵکەوہ بۆ ئەوہی هەندێ تالاوێ کردەوہ کانیاں بێ بجێزێت بەلکو هۆش بکەنەوہ و پەشیمان ببنەوہ و بگەڕێنەوہ بۆ لای خوا﴾ جا ئەو بپاردانە مەبەستیکی پێرۆزە کە ئەویش بریتە لە گەڕانەوہ بۆ لای خوا و دەست هەلگرتن لە تاوانکردن و سەرپێچکردنی بۆ گوتراوە لێکردنی جابۆ بپارێندراوہ کە بوو بە شەر وە بپارە کش خێرە ﴿مەبەست لەو بپاردانە هۆشیار کردنەوہی بەندەکانە تا واز لە تاوان بێنن و بگەڕێنەوہ سەر ڕێگی راست کە ئەمە خێرە بەلام بە نەبەست ئەوانە ی بپارە کەیان بەسەردا جێبەجێ کراوہ شەرە چونکە مان وێرانی و دەربەدەری و کوشتاری تێدا بوو — وەرگیر﴾.

وە نێمەش دەلێن ﴿شَرَّ مَا قُضِيَتْ﴾ ئەو ﴿ما﴾ ە لێرەدا ﴿إسم موصول﴾ ە واتە ئەو شەرە ی بپاریت لێداوہ، چونکە خوای گەورە هەندێ جار بپار بە شەر دەدات لەبەر حیکمەتیکی زۆر بەرز و پێرۆز .

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

قەدەر : یەکی له سیفەتەکانی خۆای گەورە ئەوەیە کە هەرچەکی بوی دەیکات
هەرۆه کو خۆای گەورە دەفەر مووێت : ﴿إِنَّ رَبَّكَ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ﴾ ھود: ١٠٧
واتە ﴿پەرۆەر دگاری تۆ هەرچەکی بویت دەیکات﴾ .

جابۆیە هیچ شتێک بەدەرنیە لە ویست و دەسەلاتی ئەو وە هیچ شتیکیش پرووندات و
نایەتە کایەو تەنھا بە ئەندازە گیرێ و بەرپۆه بردنی ئەو نەبێت، بەدەستی ئەو هەموو
مولکی ئاسمانەکان و زەوی، بیهوێت هەر کەسێک رێتمویی بکات ئەو بەبەزەیی خۆی
رێتمویی دەکات، وە بیهوێت هەر کەسێک گومرا بکات ئەو بە دانایی خۆی گومرا
دەکات، پرسیاری لێناکرێت دەربارە ی هەر شتێک کە بیکات لەبەر تەواویەتی دانایی و
دەستەلاتی وە ئەوان کە بەندەکانن پرسیاریان لێدەکرێت لەبەر ئەوەی ئەوان ژێردەستەو
بەندە ی خوان .

وە باوەرپوون بە قەدەر پێویستە وە یەکیکە لە شەش پایەکە ی باوەر لەبەر فەرماشتی
پێغمبەر صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم کە دەفەر مووێت : ﴿الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ﴾ رواه مسلم وغيره .
﴿باوەر بریتێ لەوە ی باوەرێت بە خوا و فریشتەکان و کتیبەکانی و پێغمبەرەکانی
سەلامی خۆایان لی بێت و پۆژی دوا ی و قەزاو قەدەر بە خێرو شەڕیەو هەبێت﴾ .
وە پێغمبەر صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم دەفەر مووێت : ﴿آمَنْتُ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ
وَشَرِّهِ، وَحُلُوهِ وَمَرِّهِ﴾ . ﴿باوەرێم بە قەدەر هەبێ بە خێرو شەڕو خوشی و ناخۆشیەو﴾ .
جا خێرو شەڕ بەرپۆه کردنی پاشەتە کەبەتی وە خوشی و ناخۆشیە کە ی
بەرپۆه کردنی کاتی تووشبوونە کەبەتی .

جا خێری قەدەر ئەوەیە کە بە سوود بێت وە شەڕە کەشی ئەوەیە کە زیان بەخش و
نازار بەخش بێت .

وە خێرو شەڕ بە گۆڕە ی ئەوە ی ئەندازە بۆدانراو پاشەتە کەبەتی چونکە هەبەتی خێرە
وە کو ئەنجامدانی گۆڕپایەلی خۆای گەورە وە تەندروستی وە دەولەتمەندی وە هەشیەتی

که شه‌ره وه کو نه‌نجامدانی سه‌ری‌چیه‌کان و نه‌خوشی و هه‌ژاری و به‌لام ده‌رباره‌ی کرده‌وی خواجه نه‌وا هه‌رگیز ناوتریت نه‌وه شه‌ره له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی یتفه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم له‌و نزایه‌ی که فی‌ری حه‌سه‌نی کوری عه‌لی ره‌زای خویان لی بیت که له قنوتی وتردا بیخوینیت نه‌وه بوو که ده‌یفه‌رموو : «وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ» ﴿وه خواجه گیان بمپاریزه له‌شه‌ری نه‌وه‌ی بریارت لی داوه﴾.

جاخوا‌ی په‌روه‌ردگار شه‌ره‌که‌ی دایه پال بریار لی‌دراوه که نه‌ک خودی بریاره‌که.

باوه‌ی به‌قه‌ده‌ر نایه‌ته‌دی ته‌نها به‌م چوار کاره نه‌بی‌ت:

یه‌که‌م : باوه‌ی هیتان به‌وه‌ی که خوی گه‌وره زانایه به‌هه‌موو شتیک که‌هه‌یه به‌چوک و گه‌وره‌ی، که‌م و زوری به‌زانیاریه‌کی پیش وه‌خت: له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوی گه‌وره: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ ﴿الحج: ۷۰﴾ واته ﴿نایه تو نه‌ترانیوه که خوی گه‌وره هه‌رچی له ناسمانه‌کانه زه‌ویدایه ناگای لی‌ه‌تی و ده‌یزانیت، چونکه به‌پراستی هه‌موو نه‌و شتانه له ﴿لوح المحفوظ﴾ دا تو‌مار کراوه، بی‌گومان نه‌و کاره‌ش بو خوا زور ناسانه﴾.

دووه‌م : که خوی گه‌وره له ﴿لوح المحفوظ﴾ دا نه‌ندازه گری هه‌موو شتیکی داناه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوی گه‌وره : ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ ﴿الحديد: ۲۲﴾ واته ﴿هه‌یج به‌ل‌او نه‌هامه‌تیه‌ک روونادات نه‌له‌زه‌ویدا و نه له خوشتاندا تووشتان ده‌بی‌ت که له کتیی‌کدا تو‌مارمان نه‌کردی‌ت پیش نه‌وه‌ی رووداوه‌که به‌دی‌هین نه‌و کاره‌ش لای خوی گه‌وره زور ناسانه﴾ واته هه‌رچی دروست‌کراوه نی‌مه دروستی ده‌که‌ین .

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی یتفه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم که ده‌فه‌رموویت : ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدَرٌ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾^۱

۱ مسلم : کتاب القدر : باب حجاج آدم وموسی علیهما السلام (۲۶۵۳) (۱۶) من حدیث عبدالله بن عمرو بن العاص ولفظ ﴿كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾.

واته ﴿بيگومان خوا ئەندازه گىرى برىارى هەموو پرووداوو کاروبارى دروستکراوه کانی داوه پيش دروستکردنى ئاسمانەکان و زەوى بە پەنجا هەزار سال﴾ .
 سېيەم : هېچ شتيك له ئاسمانەکان و زەويدا پروونادات تەنها بەويست ناره زووى خوا نەييت که له نيوان بەزەيى و دانايى خواى گەورەدا دەخوليتەوه بيهويت هەرکەسيك رينمويى بکات ئەوا بەبەزەيى خوى رينمويى دەکات، وه بيهويت هەرکەسيك گومرا بکات ئەوا بە دانايى خوى گومراى دەکات، پرسىارى ليتاکريت دەبارەى هەر شتيك که بيکات لەبەر تەواويەتى دانايى و دەستەلاتى وه ئەوان که بەندەکانن پرسىارىان ليدەکريت وه هەرچە کيش پرويدايت لەوه ئەوا دەقاو دەقه له گەل زانىارى پيش وهختيدا وه له گەل ئەوهدا کەله ﴿لوح الحفوظ﴾ دا نووسيويتەى لەبەر فەرمووده کەى خواى گەورە : ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ ﴿القمر: ۴۹﴾ واته ﴿ئيمە هەموو شتيکما بە ئەندازه بە ديهيئاوه﴾ .

وه هەروەها دەفەرمويت : ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ ﴿الأنعام: ۱۲۵﴾ واته ﴿جائەو کەسەى خواى گەورە بيهويت رينمويى بکات ئەوا سينەى ساف و پاک و ئامادە دەکات بۆ وه گرتنى نيسلام ئەو کەسەش خواى گەورە بيهويت گومراى بکات ئەوا دلەى دەگوشيت و سينگى توند دەکات و هەناسەى سوار دەييت﴾ .
 جا خواى گەورە چەسپاندى که رينمايى کردن و گومرايى کردن بە ويست و ناره زووى خويەتى .

چوارەم : که هەموو شتيك له ئاسمانەکان و زەويدا دروستکراوى خواى گەورەن و دروستکەريکى تر پەروەردگاريکى تر جگە لەو نيه .

لەبەر فەرمووده کەى خواى گەورە : ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾ ﴿الفرقان: ۲﴾
 واته ﴿هەموو شتيکى له نەبوونەوه بەديهيتاوە ئەندازه گىرى تەواويشى بۆ کرد﴾ .

وه لەسەر زارى ئيبراھيمەوه دەفەرمويت : ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ ﴿الصفات: ۹۶﴾ واته ﴿وه خواى گەورە خوى ئيوەى بە ديهيئاوه هەروەها ئەوهشى کەدەيکەن﴾ .

﴿وَلَا تَجْعَلْ قِضَاءَ اللَّهِ وَقْدَ رَهْ حُجَّةً لَنَا فِي تَرْكِ أَمْرِهِ وَاجْتِنَابِ نَوَاهِيهِ، بَلْ يَجِبُ أَنْ نُؤْمِنَ وَنَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَيْنَا الْحُجَّةَ بِإِنْزَالِ الْكِتَابِ، وَبَعَثَةِ الرَّسُولِ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿لَا تَلَّا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾﴾ النساء: ۱۶۵

وہ ئیمہ قەزاو قەدەری خوا ناکەینە بەلگە بۆ خۆمان لە وازھێنانی فەرمانەکانی و دوورکەوتنەو لە قەدەغە کراوەکانی، بەلکو پێویستە باوەرمان بەوہ بیت کە خوای گەورە بەلگەیی لەسەرمان دروستکردووە بە دابەزاندنی کتیبەکانی وە بەناردنی پێغەمبەرەکانی سەلامی خوایان لی بیت .

خوای گەورە دەفەرموویت : ﴿تا دواي ئەو پێغەمبەرانە سەلامی خوایان لی بیت هیچ بەلگەو بیانوویدە بۆ ئەو خەلکەییە نەمیێ لەلای خوا﴾.

رافعی شیخ ئیبنو عثیمین

قەدەر بەلگە نیە بۆ تاوانبار و سەرپێچیکار لەسەر گردنی تاوان و سەرپێچی :
 کردەوہکانی بەندەکان ھەرھەمووی لە گوێراپەلێھەکان و سەرپێچەکان ھەمووی
 دروستکراوی خوان ھەرھەکو لە پێشەوہ باسکرا بەلام ئەوہ بەلگە نیە بۆ کەسی
 سەرپێچیکار تا بیکاتە بەلگە لەسەر ئەنجامدانی تاوان و سەرپێچی ئەوہش لەبەر بوونی
 بەلگەیی زۆر لەوانە:

۱- خوای پەرورەدگار کردەوہی بەندەیی داوہتە پال بەندە کە خۆیی و کردوہتیە
 دەستکەوت بۆی ھەربۆیە فەرموویەتی : ﴿الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾
 غافر: ۱۷
 واتە ﴿لەو رۆژەدا ھەرکەس ھەرچی کردووە پاداشت و تۆلەیی کاری خۆی
 دەبینێت﴾.

٢- خۆى گهواره فهرمى به بـنده كـردوه و قهدهغهشى لىكـردوه وه شتىكى نهخستـوته نهستوى كه بىكات تـنها نهوه نهبـت كهله توانايداىه لهبهرفهرمىشتى خۆى كهدهفهرمووت : ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ البقرة: ٢٨٦
واته ﴿خۆى گهواره بهدهر لهتوانا نـهرك ناخاته سهـر شانى هـىچ كهس بهوهى نهنجامى بدات﴾

وههروهها دهفهرمووت : ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ التغابن: ١٦
واته ﴿نهوندهى دهتوان تهقوى خواتان هـبـت و لى برسن﴾.
جا نهگـر زۆرلىكـراو بووايه لهسهـر كار كـردن نهوا نهـيدهتوانى به ئارهزووى خۆى نيش بكات يان دهستى لىههلبگريت و نهىكات چونكه زۆرلىكـراو ناتوانيت دهـرباز نيت﴾.

٣- ههموو كهسىك باش دهزانيت جياوازى چيه له نيوان نيشكردنى ئارهزومهـندانـهـو زۆرهـملـى وه نهوهى يه كهـمـيان لهتوانايدا هـهـيه دهـربازيت لى و نهىكات.

٤- كهسى تاوانبارو سهـرپـىچىكار پـش نهوهى تاوانه كه نهـنجـام بـدان نـازـانـيت چى لهـبارـه وه برياردراوه وههـر نهو كهسه دهتوانيت كه نهو نيشه بكات يان وازى لى بيت و نهىكات نى چۆن رىگهـى هـهـله دهـگرـيته بهرو قهدهرىكى ناديارو شاراو دهـكـاته بهـلـگه نايه باش نه كه رىگهـى راست و دروست بگريته بهرو بليت نهوه نهو شتهيه كه بريار بوو توشم بيت و چارهـنـوسـمه ؟ .

٥- خۆى گهواره هـهـوالـى داوه لهبهـر نهوه پـىـغـهـمـبهـرانى سهـلامى خـوايان لى بيت رهـوانه كـردوه تا بـيانـوى بـيانـوگرـان بـريت .

﴿لَئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ النساء: ١٦٥
﴿تا دواى نهو پىغهمبهـرانه سهـلامى خـوايان لى بيت هـىچ بهـلـگـهـو بـيانـووبـهـك بو نهو خـمـلـكهـيه نهـمـىـنى لهـلاى خوا﴾.

جانه گـر قهـدهـر بهـلـگـهـبـوايه بهـدهـستى كهسى سهـرپـىچىكاره وه نهوا خۆى گهـوره ناردنى پىغهمبهـرانى سهـلامى خـوايان لى بيت نهـدهـكـرده هـۆكارى پـچـرانى .

﴿وَنَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى مَا أَمَرَ وَنَهَى إِلَّا الْمُسْتَطِيعَ لِلْفِعْلِ وَالتَّرْكِ، وَأَنَّهُ لَا يُجْبِرُ أَحَدًا عَلَى مَعْصِيَةٍ، وَلَا اضْطَرُّهُ إِلَى تَرْكِ طَاعَةٍ.﴾

وه دوزانين كه خواى پاك و بيگمرد فهرمانى به هيچ شتيك نه كردوو و قهدهغيشى له هيچ شتيك نه كردوو جگه له شتيك نه بى كه له توانادا هيه بو كردن و ازالهينان، وه خواى گهوره هيچ كهسيكى ناچار نه كردوو له سهر تاوانكردن. وه زوريشى لينه كردوو بو وازهينان له گويرايه لى .

وقال الله تعالى ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ البقرة: ۲۸۶ واته ﴿خواى گهوره به دهر له توانا نهرك ناخاته سهر شانى هيچ كهس به وهى نه نجامى بدات﴾.

﴿فَأَنْقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ التغابن: ۱۶ واته ﴿نه وهندهى ده توانن ته قواى خواتان ههبيت و لى بترسن﴾.

وقال تعالى ﴿الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ غافر: ۱۷ واته ﴿لهو روزهدها ههر كهس ههر چى كردوو پاداشت و تولهى كارى خوى ده بينيت﴾.

﴿فَدَلَّ عَلَى أَنَّ لِلْعَبْدِ فِعْلًا وَكَسْبًا يُجْزَى عَلَى حَسَنِهِ بِالْثَوَابِ، وَعَلَى سَيِّئِهِ بِالْعِقَابِ، وَهُوَ وَقَعَ بِقَضَاءِ اللَّهِ وَقَدَرِهِ.﴾

جا نه وه به لگهيه له سهر نه وهى كه بهنده بوى هيه كار بكات و دهستكهوتى ههبيت پاداشت ده دريته وه له سهر كردنى كارى باشه و سزاش ده دريت له سهر كردنى كارى خراپه .

رافه‌ی شیخ ئینو عثمین

پێکهێنانی نیوان ﴿التوفيق بين﴾ ئه‌وه‌ی کاری به‌نده دروستکراوی خوایه له‌لایه‌ک و له‌همانکاتیشدا ده‌ستکه‌وته بۆ بکه‌ره‌که‌ی :

له‌وه‌ی که رابورد بۆت ده‌رکه‌وت و زانیت که کار و کرده‌وه‌ی مرۆڤ دروستکراوی خوان وه ئه‌وه‌شت بۆ ده‌رکه‌وت که ده‌ستکه‌وتن بۆ مرۆڤه‌که له‌سه‌ر باشه‌کان به‌چاکه پاداشت ده‌دریته‌وه و له‌سه‌ر خراپه‌که‌ش به‌سزا وه‌لامی ده‌دریته‌وه جا ئیمه‌ چۆن ئه‌و نیوانه رێکبخه‌ین و لێ تێبگه‌ین :

رێکخه‌ستی نیوانیان به‌وه ده‌بی‌ت که بزاین له‌ دوو ڕوه وه کرده‌وه‌ی به‌نده دروستکراوی خوایه ئه‌وانیش :

یه‌که‌م : کرده‌وه‌ی مرۆڤ له‌ سیفه‌تی مرۆڤه وه مرۆڤ و سیفه‌ته‌کانیشی دروستکراوی خوای گه‌وره‌ن .

دووه‌م : کرده‌وه‌ی مرۆڤ به‌ره‌می و یه‌ستکی دلی و توانایه‌کی لاشه‌یه‌یه وه‌گه‌ر ئه‌و دووانه‌ش نه‌بوونایه ئه‌وا کرده‌وه‌ش نه‌ده‌بوو وه‌ته‌وه‌شی که ئه‌م و یه‌ست و توانایه‌ی دروستکردووه بریتیه له‌ خوای گه‌وره، وه‌دروستکاری هۆ ﴿سبب﴾ دروستکاری هۆکاره‌که‌یشه ﴿مُسَبَّب﴾ جا خه‌سته پالی کرداری مرۆڤ بۆلای دروستکراوی خوا خه‌ستن پالی هۆکاره بۆلای هۆ نه‌ک خه‌سته پان و په‌یوه‌ندیه‌کی راسه‌خۆ چونکه راسه‌خۆ خه‌سته پالی راسه‌قینه بریتیه له‌ مرۆڤه‌که هه‌رله‌به‌رئه‌وه‌ش ده‌رئه‌نجام و ده‌ستکه‌وتی ئیش و کاره‌که دراوه‌ته پالی، وه دروستکردن و ئه‌ندازه بۆدانانه‌که‌یشی دراوه‌ته پان خوا، جابۆ هه‌ریه‌کی له‌و دوو درانه پاله بایه‌خی خۆی هه‌یه . والله اعلم.

ئەوانەى جیاوازن و مل بۆ هەق نادەن لەبارەى قەزا و قەدەرەو و پەدى ئیمەش

بۆیان:

ئەوانەى مل بۆ هەق نادەن لە بارەى قەزا و قەدەرەو دوو کۆمەل و گروپن :

کۆمەلێ یەكەم : جەبریه كانن دەلێن مەروۇ ناچارە لەسەر ئەوێ دەیکات و بەدەست خۆى نیه و هیچ خواست و هەلیژاردنیکى بەدەست نیه لەویدا کەدەیکات، وەئیمەش رەدیان دەدەینەو بە دوو راستى :

١- خۆى گەورە کردەوێ مەروۇى داوێ پال مەروۇ قە خۆى وە کردوویشەتی بە دەستکەوت بۆى پاداشت و سزا وەردەگرێت بەگوێرەى ئەوێ ئەنجامى داوێ جائەگەر زۆرلیکراو بووایەو هیچى بەدەست نەبووایە لەسەر ئەوێ دەیکات ئەوا راست نەدەبوو درانەپالێ کردەو بۆلای وە سزادانیشى لەسەر ئەوێ دەیکات ستم دەبوو.

٢- لەراستیدا هەموو کەسێك باش دەزانێت جیاوازی چیه لە نێوان نیشکردنی ئارەزوومەندانه و زۆرەملیدایە جائەگەر کەسێ دەست درێژی بکاتە سەر کەسێكى ترو و دەربخات کەئەوێ کردوویشەتی بەدەست خۆى نەبوو چونکە زۆرى لیکراو لەسەر ئەوێ ئەو کارە بکات بەقەزاو قەدەرى خوا کردوویشەتی ئاوە بە بى ئەقلى دەژمێردریت و پێچەوانەى ئەو شتیه لەناو خەلکدا زانراو و مەروۇ قەکانى لەسەر رها تون .

کۆمەلێ دووهم : قەدەرەیه كانن دەلێن مەروۇ قەکان سەربەخۆن لەوێ دەیکەن هیچ پەيوەندییهكى بە خواوە نیه نە وىستى و نە توانایى خۆى لەسەر و نە خواش دروستیکردووە، وەئیمەش رەدیان دەدەینەو بە دوو راستى :

١- ئەو قەسەیه پێچەوانەى فەرموودەى خۆى گەورەیه : ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾

الزمر: ٦٢ واتە ﴿خۆى گەورە دروستکاری هەموو شتیکە﴾.

وه ههروه ها ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ ﴿٦﴾ الصافات: ۹۶ واته ﴿وه خواي گهروه
خوي ئيوه ي به ديهيئاوه ههروه ها ئهوه شي كه دهيكهن﴾.

۲- خواي گهروه خاوهني ئاسمانه كان و زهويه جاجون دهبيت لهناو مولكه كهيدا
شتيڪ ههبيت پهيوهندي به ويستي ئهوه وه نهبيت و ئهوه دروستي نه كردهيت ؟

﴿جوره كاني ويست و جياوازي نيوانيان﴾

ويستي خواي گهروه دابهش دهبيت به دووبه شهوه : كهوني و شهرعي :

قهدهري كهوني : برتبه لهوه ي كه به ماناي ويست و ئاره زوو ديت ههروه كو
خواي گهروه دهفهرموويت : ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ
اَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ الانعام: ۱۲۵ واته ﴿جائهو كهسه ي خواي
گهروه بيهويت رپتموي بكات ئهوا سيني ساف و ٻاك و ناماده دهكات بو وه رگرتني
نيسلام ئهوه كهسهش خواي گهروه بيهويت گومراي بكات ئهوا دلي دهگوشي و
سينگي توند دهكات و ههناسه ي سوار دهبيت﴾.

قهدهري شهرعي : برتبه لهوه ي كه به ماناي پيخوشبون ﴿خوشه ويستي﴾ ديت
ههروه كو خواي گهروه دهفهرموويت : ﴿وَاللّٰهُ يُرِيدُ اَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾ النساء: ۲۷
واته ﴿خواي گهروه دهيهويت و پيخوشه ليتان خوش بيت﴾.

وه جياوازي نيوانيان برتبه لهوه ي كه كهونيه كه دهبيت ئهوه ي دهيهويت رووبدات و
مهرج نيه ئهوه ي روودهدات خوا پيخوش بيت به لام شهرعيه كه پيوسته ئهوه ي خوا
دهيهويت رووبدات پيخوش بيت و مهرجيش نيه رووبدات .

پوونکردنەوێ وەرگێڕ : خوێنەری بەرپێژ پێویستە بەباشی لەو یاسایەیی سەرەوێ
تییگەیت جابۆئەوێ تییگەیت بەغونەیک بۆت پروون دەکەمەوێ :

بۆ قەدەرە کەونەیکە : خوای گەورە ویستی لەسەرە کوشتن و زینا و دزی
دروستبکات بۆ ئەوێ بەندەکانی خۆی پێ تاقیبکاتەوێ بەلام هەرگیز پێخۆش نیە کە
بەندەکانی هەلسن بە ئەنجامدانی ئەو کارانە واتە حەز ناکات بەندەکانی بکوژن یان
زیناکاربن یان دز بن دروستکردنی ئەو بۆ ئەو کردارانە بۆ تاقیکردنەوێ و هێچی تر .

بۆ قەدەرە شەریعەیکە : خوای گەورە پێخۆشە هەموو بەندەکانی یە کخواناس بن و
پەرستش بۆ ئەو ئەنجامبدەن بەلام نایە مەرۆفەکان هەموویان یە کخواناس و پەرستشی بۆ
دەکەن لە وەلامدا دەلێن نەخێر چونکە زۆربەیی مەرۆفەکان هاوبەش بۆ خوا دادەنێن و
پەرستشەکان بۆ جگە لەخوا ئەنجام دەدەن وەکو نوێژو سوژدەو سەبڕین و هانابردن و
داوالیکردن و خۆشەویستی و رِق و ئەوانەیی تریش، کەواتە بۆمان دەرکەوت جیاوازی
هەبە لە نێوان قەدەری کەونی و شەریعە و پێویستی ئێمەش تیکەڵاوی نەکەین تا گومرا
نەبن ﴿ وەرگێڕ ﴾ .

الإيمان قولٌ وعَمَلٌ

باوهې و ته و کرداره

← وَالْإِيمَانُ قَوْلٌ بِاللِّسَانِ وَعَمَلٌ بِالْأَرْكَانِ وَعَقْدٌ بِالْجَنَانِ، يَزِيدُ بِالطَّاعَةِ وَيَنْقُصُ بِالْعَصْيَانِ.

باوهې بريته له و وتن به زوبان و ې کرده و ې کردن به نه ندامه کاني لاشه و ې باوهې پي بوون به دل به گوياړايه لي کردن زياد ده کات و به سهړ پي چي کړدنيش کم ده کات .

خوای گه وړه ده فره مو ویت : ﴿وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾ ﴿البينة: ٥

واته ﴿ و ې نه وان هيچ فره مانني کيان پنه کرابو و تنها نه و نه بيت که و ې بندياڼه تي خوای گه وړه بکهن و به راستي و پاکی و ثاين په وړه وړی بو نه و بکهن و له هه مو و ثاين پيازيکی تر لاده ن بو تاکه پي گای ئيسلام و ې به پي کو پي کی هه لسن به کړدنی نويزه کانيان و ې زه کاتي مال و سامانه کانيان بده ن هره نه و هس ثايني راسته قينه ی خوای گه وړه ېه ﴿ .

جا خوای گه وړه په ستنی خوای گه وړه و نياز پاکی دل و هه ستان به کړدنی نويزو دانی زه کات هره هه مووی به دين باسکړد .

← وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - «الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، أَغْلَاهَا شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ».

واته پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم دەفەرمووێت : ﴿باوەڕ حەفتاو ئەوەنده بەشە بەرزترینی شایەتی دانە بەوەی هیچ پەرسراویک نیه شایەنی پەرستن بێت بە هەق جگە لە الله نەبێت وە نزمترینیشی لادانی ناره‌حه‌تیه‌ لەسەر ڕینگە﴾.

← فجعلَ القولَ والعملَ مِنَ الإيمانِ .

جا خوای گەوره‌ گوشتارو کرداری بەبەشیک لە باوەڕ دانا.

وہ خوای گەوره‌ دەفەرمووێت : ﴿فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ التوبة: ۱۲۴ واتە ﴿جا خوای گەوره‌ ئیمان و باوەڕیان زیاد دەکات﴾.

وہەر وەها دەفەرمووێت : ﴿لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾ الفتح: ۴ واتە ﴿بۆ ئەوەی بپروایان زیاد بکات لە گەڵ بپرواکەیاندا﴾.

وقال رسولُ الله - صلى الله عليه وسلم ﴿يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ بُرَّةٍ أَوْ خَرْدَلَةٍ أَوْ ذَرَّةٍ مِنَ الْإِيمَانِ﴾ فجعلَهُ متفاضلاً.

واته پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم دەفەرمووێت : ﴿هەرکەسێک بڵێت لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و بەئەندازەى دەنکە گەنجیک یان تۆو خەرتەلەیه‌ک یان گەردیلەیه‌ک باوەڕی تێدا بێت لەئاگرى دۆزەخ دێتە دەرەوہ﴾ جا پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم باوەڕی پلە بەندکرد و بەش بەشی کرد.

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

﴿باوەڕ﴾

باوەڕ لەزمانه‌وانیدا : بریتیه‌ له به‌راست دانان .

وه‌له‌زاراوه‌ی زانا‌ياندا : بریتیه‌ له گوفتار و وته‌ به‌ زوبان وه‌ کرده‌وه‌ کردن به‌ نەندامه‌کانی جهسته‌ وه‌ باوە‌پوون به‌ دل .
 غۆنه‌ی وته‌ و گوفتار : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ .

وه‌ غۆنه‌ی کردار و کرده‌وه‌ : رکوع – چه‌مین‌ه‌وه‌ .

وه‌ غۆنه‌ی ﴿عقد – گریه‌ستنی دل﴾ : باوە‌پوون به‌ خوا و فریشته‌کانی و جگه‌ له‌وانه‌ش له‌وانه‌ی پێویسته‌ باوە‌ڕ بوون پێی .

وه‌ به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌وه‌ باوە‌ڕه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فرموویت : ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ﴾
 البینه: ٥

واته‌ ﴿وه‌ ئه‌وان هه‌چ فه‌رمانیکیان پێنه‌ کرابوو ته‌نها ئه‌وه‌ نه‌بی‌ت که‌وا به‌ندایه‌تی خوا‌ی گه‌وره‌ بکه‌هن و به‌راستی و پاکی و تاین په‌روه‌ری بۆ ئه‌و بکه‌ن و له‌ هه‌موو تاین پێ‌یازیکی تر لاده‌ن بۆ تا که‌ پێ‌گای ئیسلام وه‌ به‌پێ‌کو پێ‌کی هه‌لسن به‌ کردنی نوێژه‌کانیان وه‌ زه‌کاتی مال و سامانه‌کانیان بده‌ن هه‌ر ئه‌وه‌ش تاینی راسته‌قینه‌ی خوا‌ی گه‌وره‌یه‌ ﴾ .

جا هه‌ر کام له‌ نیازپاکی و نوێژو زه‌کاتی به‌به‌شیک له‌ دین دانا .

وه‌ پێ‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه و علی آله وسلم ده‌فرموویت : ﴿الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، أَحْلَاهَا شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَذْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ﴾. رواه

مسلم، وه بهم شیوه‌یش ﴿فَافْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ وه نه‌صلی نهم فهرمووده‌یه له‌هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدایه^۱.

واته ﴿باوهر حه‌فتاو نه‌وه‌نده به‌شه به‌رزترینی شایه‌تی دانه به‌وه‌ی هیچ په‌رس‌تراوینک نیه شایه‌نی په‌رس‌تن بیت به‌ه‌ق جگه له‌الله نه‌بیت وه نزم‌ترینشی لادانی نار‌ه‌حه‌تیه له‌سه‌ر رینگه﴾.

وه باوهر زیاده‌کات به‌گو‌یرایه‌لی‌کردنی خوای گه‌وره و که‌میش ده‌کات به‌سه‌رینچی کردنی .

وه خوای گه‌وره ده‌فهرموویت : ﴿فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ التوبة: ۱۲۴ واته ﴿جا خوای گه‌وره ئیمان و باوهریان زیاد ده‌کات﴾.

وه‌هه‌روه‌ها ده‌فهرموویت : ﴿لِيَزَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ﴾ الفتح: ۴ واته ﴿بو نه‌وه‌ی بروایان زیاد بکات له‌گه‌ل برواکه‌یاندا﴾.

وه پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده‌فهرموویت : ﴿يَخْرُجُ مِنَ النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَفِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ بُرَّةٍ أَوْ خَرْدَلَةٍ أَوْ ذَرَّةٍ مِنَ الْإِيمَانِ﴾ رواه البخاري^۲.

۱ مسلم : کتاب : الإیمان : باب بیان عدد شعب الإیمان وأفضاها وأدناها .. ﴿۳۵﴾ ﴿۵۸﴾ من حدیث أبی هريرة رضي الله عنه .

وهو عند البخاري : کتاب الإیمان : باب أمور الإیمان ﴿۹﴾ مختصراً بلفظ : ﴿الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسِتُّونَ شُعْبَةً وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ﴾ .

۲ البخاري : کتاب الإیمان : باب زيادة الإیمان ونقصانه ﴿۴۴﴾.

ومسلم : کتاب الإیمان : باب أني أهل الجنة منزلة ﴿۱۹۳﴾ ﴿۳۲۵﴾ من حدیث أنس بن مالك رضي الله عنه.

واته پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آله وسلم دەفەر مووێت : ﴿هەرکەسیک
بَلَّيْتُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَبَعَثْتَهُ دَاوُدَ دَهَنَكْ گەنمیک یان تۆوه خەرتەلەیهک یان گەردیلەیهک
باوەری تیدا بیّت لەئاگری دۆزەخ دیتە دەرەوه﴾ جا پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ
وعلی آله وسلم باوەری پلە پلە و بەش بەشی کرد.

جائە گەر زیاد بوونە باوەر چەسپا کەم بوونیشی دەچەسپێت چونکە ﴿من لازم
الزيادة أن يكون المزيد عليه ناقصاً عن الزائد﴾ ﴿هەرشتیک پەیوەست بیّت بە زۆریەوه
نەوا دەبیّت ئەوەی زۆرکراوە و خراوەتە سەری کەمتر بیّت لە زۆرە کە﴾.

باوەر بوون بە ھەموو ئەوانەى پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم
 ھەوائى لەبارەو ھاو

← وَيَجِبُ الْإِيمَانُ بِكُلِّ مَا أَخْبَرَ بِهِ النَّبِيُّ - صلى الله عليه وسلم - وَصَحَّ بِهِ
 التَّقْلُّ عَنْهُ فِيمَا شَاهَدَنَاهُ أَوْ غَابَ عَنَّا نَعْلَمُ أَنَّهُ حَقٌّ وَصِدْقٌ، وَسِوَاءَ فِي ذَلِكَ مَا عَقَلْنَاهُ
 وَجَهَلْنَاهُ، وَلَمْ تَطَّلِعْ عَلَى حَقِيقَةِ مَعْنَاهُ، مِثْلَ حَدِيثِ الْإِسْرَاءِ وَالْمِعْرَاجِ^١ وَكَانَ يَقْظَةً لَا مَنَامًا،
 فَإِنْ قُرَيْشًا أَلْكَرْتُهُ وَأَكْبَرْتُهُ وَلَمْ تُنْكَرِ الْمَنَامَاتِ.

واتە ﴿و ە پێویستە باوەرھێنان بە ھەموو ئەو شتانەى پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه
 وعلى آله وسلم ھەوائى لەبارەو ھاو ەوئەوئەى بەراستى لیوئەى گێڕدراوئەوئەوئەى
 بینومانە یان لای ئیمە نادیارە و دەزانین کەئەو ەق و راستە، و ەبە کسانیشە لەو ەدا
 ئەوئەى ماناکەى دەزانین یان واتاکەى لای ئیمە نەزانراو ە و نەگەیشتوون بەواتا
 راستەقینە کەى، غونەى فەرموودەى ئیسراو ميعراج و ە پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه
 وعلى آله وسلم لەو ڕووداو ەدا بەخەبەر بوو ە و نووستو نەبوو ە چونکە قورەیشیەکان
 باوەرپان پێنەکرد و بە شتیکی گەورەیان زانی کە ناکریت باوەرپى پێکریت و ەھەرئەوانە
 ئینکاری خەویان نەدەکرد .

← وَمِنْ ذَلِكَ أَنَّ مَلِكَ الْمَوْتِ لَمَّا جَاءَ إِلَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ لِيَقْبِضَ رُوحَهُ
 لَطَمَهُ فَفَقَأَ عَيْنَهُ، فَرَجَعَ إِلَى رَبِّهِ فَرَدَّ عَلَيْهِ عَيْنَهُ.

و ەلەو ھەوائانەش ئەوئەى کە فریشتەى ڕۆح کێشان کاتیک ھات بو لای پێغەمبەر
 موسی علیہ السلام بو ئەوئەى ڕۆحی بکێشی زللەیکى لیدا چاوی کوێرکرد، جا دواى
 ئەو گەراپەو ە بو لای پەرورەدگارى چاوی بو چاککردهو ە .

١ البخاري : (٣٢٠٧) (٣٨٨٧) ومسلم (١٦٤) (٢٦٤) من حديث أنس بن مالك رضي الله عنه عن مالك بن
 صعصعة .

وراجع الآية الكبرى في شرح قصة الإسراء للسيوطي . ونور المسري لأبي شامة . والإسراء والمعراج لأبي شهبة .

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

السمعیات : بیستراوه‌کان:

السمعیات : بیستراوه‌کان: هه‌موو ئەو شتانه‌یه که جیگیر بووه بەرپێگه‌ی بیستراو واته
لە‌رپێگه‌ی شەرعه‌وه سه‌لێترابێت وه عه‌قلێش هیچ جو‌ره ده‌ست تی‌وه‌ردانیکی تێدا نه‌بێت
وه هه‌موو ئەو شتانه‌ی که سه‌لێتراوه له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه صلی الله علیه وعلی آله وسلم
له‌و هه‌والانه‌ی داویه‌تی چونکه ئەوه هه‌قه پێویسته به‌راست بزانی‌ت ئیتر ئەو هه‌واله‌ی
که داوی‌وتی بینییتمان به ئەندامه هه‌ستیاره‌کاغان ﴿چاو﴾ یان شاراوه بیت لامان وه
یان شاره‌زای بووبی‌تین و واتاکه‌یمان زانی‌یت به عه‌قله‌کاغان یان ماناکه‌ی نه‌زاین
له‌به‌رفه‌رمایشتی خوای گه‌وره که‌ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ﴾ البقرة: ۱۱۹ واته ﴿ئیمه تو‌مان به‌راست و په‌وان
نارد ئە‌ی محمد صلی الله علیه وعلی آله وسلم که‌ مزده به‌ خه‌لکانی ئیماندار و نا‌کار
چاک بده‌یت خه‌لکی کافرو بی باوه‌ریش له‌ تو‌ری خوا بترسی‌یت و ئیتر پاش ئەوه
ده‌باره‌ی دۆزه‌خیه‌کان تو به‌رپرسانی‌ت.﴾

وه بی‌گومان دانه‌ر کۆمه‌له‌ شتیکی باسکردووه له‌وانه:

باسی په‌که‌م : ﴿الإسراء والمعراج – شه‌وروی و به‌رزبوونه‌وه﴾

الإسراء : له‌زمانه‌وانیدا شه‌وره‌ویکردن به‌که‌سیک، وه‌وتراوه به‌واتای شه‌وروی
دیت.

وه‌له‌شه‌رعیشدا : بردنی پێغه‌مبه‌ری خوایه صلی الله علیه وعلی آله وسلم له‌لایه‌ن
جو‌به‌ریله‌وه له‌مه‌که‌وه بو قودس له‌به‌ر فه‌رمایشتی خوای گه‌وره که‌ده‌فه‌رمووی‌ت :

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾ الإسراء: ۱

واته ﴿پاك و بيگهردي بۆ ئو خوايهی که شهو رهوی بهبهندهی خوئی محمد صلی الله علیه وعلی آله وسلم کرد لهبهشیکی زۆر کهمی شهودا له مزگهوتی حهرامهوه له مه کهکه بۆ مزگهوتی نهقصا لهشاری قودس له وولاتی فهلستین﴾.

والمراج : لهزمانهوانیدا : بریتیه لهو ئامیرهی بههویهوه بهرزده کریتیهوه کهئهویش بهرز کهرهوهیه .

وهلهشه رعیشدا : بریتیه لهو پهیرهیهی کهبه هویهوهی پیغه مبهری خویان صلی الله علیه وعلی آله وسلم پی بهرز کردهوه له زهویهوه بۆ ئاسمان له بهر فهرماشتی خوی گهوره کهده فهرموویت : ﴿وَالنَّجْمُ إِذَا هَوَىٰ ۝١ مَاضِلٌ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝٢﴾ النجم: ۱ - ۲

واته ﴿سویند بهو ئهستیرهیهی کهبه خیرایی ئاواده بیت یان له شوینی خوئی ده ترازیت و بهر ده بیتیهوه کاتی نزیکبونهوهی قیامت هاوه لکهی ئیوه محمد صلی الله علیه وعلی آله وسلم له رپی ههق لاینه داوه و باوه ری پووچیشی نه بووه﴾.

تائه شوینهی کهده فهرموویت ﴿لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝١٨﴾ النجم: ۱۸ واته ﴿به راستی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم گه لیک به لگهو نیشانهی گهوره گهورهی پهروه ردگاری خوئی له سه فهره کهیدا وهك﴾ سدره المنتهی ، بیت المعمور، بههشت و دۆزه خ.... هتد﴾ بینی .

وه ههردووکیان ﴿الإسراء والمعراج﴾ لهیهك شهو دا بووه لای زۆربهی زانایان، وه زانایان جیاوازیان ههیه له نیواندا کهی بووه جا ده گیردریتیهوه به رستهیهکی پچراو له ئین و عهباس و جابهروه رهزای خوا له هه موویان بیت که ﴿له شهوی دووشه مه دوانزهی رهبعی یه کهمدا بووه﴾ وه ساله کهیان دیاری نه کردوه . ئین و ئه بی شهیه ئهم فهرموودهیهی ریوایه تکر دووه .

دەگیردریتهوه له زوهری و عوروو وە که ووتویانە ئەو ڕووداوه پیش کۆچکردن بووه بە سالتیک بەیەقی ئەم فەرموودهیهی ڕیوایەتکردوو . جا دەبێت لە ڕەبیعی یە کەمدا بێت و شەو کەیان دیاری نەکردوو، وەئین و سەعدیش هەمان شتی ووتوو، وەپێشەوا نەو ویش ئەوێ بەتەواو و راست داناو .

دەگیردریتهوه له سودیهوه که ووتویهتی ئەو ڕووداوه پیش کۆچکردن بووه بە شەشازە مانگ واتە سالتیک و شەش مانگ پێشەوا حاکم ڕیوایەتی کردوو جابەپێی ئەو بێت لە مانگی ذي القعدة دا بووه وە ووتراویشە پیش کۆچکردن بووه بە سی مانگ وە ووتراوه بە پێنج مانگ ووتراوه بە شەش مانگ.

پێغمەبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم لەو ڕووداوه دا بەخەبەر بووه و نووستو خەوتوو نەبووه چونکە قورەیش باوەڕیان پێنەکرد و بە شتیکی گەورەیان زانی که ناکریت باوەڕی پێکریت وە ئەگەر خەوتوو بوايە ئینکاریان نەدەکرد چونکە هەرئەوانە ئینکاری خەویان نەدەکرد .

چەرۆکە کە ی بەم شیوەیە بوو : که خوای گەورە فەرمانی بە جوهرئیل سەلامی خوای لی بێت کردوو که شو ڕەوی بە پێغمەبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم بکات بۆ مزگەوتی ئەقصا لەسەر بوراق پاشان بەرزکرایهوه بۆ ئاسمانەبەرزەکان ئاسمان ئاسمان تاگەیشته شوئیتیک تیايدا گوئی لە دەنگی پێنوسەکان بوو وە خوای گەورە پێنج نوێژە کە ی لەسەر پێویست کرد وە بەهەشت و دۆزەخی بینی وە پەيوەندی کرد بە پێغمەبەرە بەرێژەکانەوه سەلامی خوایان لی بێت وە نوێژی پێکردن بە پێشەوايەتی خوای پاشان گەرایهوه بۆ مەککە جا لەبارە ی ئەو ی بینووی قسە ی بۆ خەلکی کرد ئەوجا بیاوهران بەدرۆیان خستەوه و باوەڕدارانیش بەراستیان زانی و هەندیکی تریش دوودل بوون و لەو نێوەندە دا بوون.

باسی دووهم : هاتنی فریشتە ی رۆح کێشان بۆلای پیغمبەر موسا سەلامی خوای لی

بیّت:

فریشتە ی رۆح کێشان لەسەر شیوە ی مرۆفیکدا هات بۆ لای پیغمبەر موسا سەلامی
خوای لی بیّت تا رۆحی بکێشێت جا پیغمبەر موسا سەلامی خوای لی بیّت زللەیه کی
لێداو چاوی کوێر کرد دوا ی ئەو فریشتە که گهرایهوه بۆ لای خوار وتی : منت
ناردوو بۆلای بەندهیهك مردنی ناوێت جا خوای گهواره چاوی بۆ گهراندهوه سەر
دۆخه که ی جارانی و فەرمووی : بگهڕێهوه و پیتی بلی بادهست بخاته سەر پستی
گایهك و دەستی چەندی داپۆشی لەپشتی گاکه به ئەندازە ی ئەو موو ی دەستی
داپۆشیوه ئەو نەندە سال بۆ ئەو که بزی جا موسا سەلامی خوای لی بیّت فەرمووی :
دوا ی ئەو چی فریشتە که فەرمووی پاشان مردن ﴿ هەرچەندە زۆریش بژیت هەردەبیّت
بمریت — وەرگێر ﴾ موسا سەلامی خوای لی بیّت فەرمووی : دە ی کهوایه هەردەبیّت
بمرم با ئیستا بمرم بەلام داوا ی لە خوای گهواره کرد که نزیک ی بکاتهوه لە مزگهوتی
ئەقصاب لە زهویی پیرۆزدا به ئەندازە ی هەڵدانی بەردێک، پیغمبەری خوا صلی الله علیه
وعلى آله وسلم فەرمووی : ﴿ ئەگەر لەویدا بوومایه گۆرە کهیم پێشاندەدان لەلای
رێگه که لە لای تەپۆلکه سورە که ﴾ . وە ئەو فەرموودەیه جیگیر و چەسپاوه لە
بوخاری و موسلیمدا^١ وە لەبەر ئەوەش دانەر لە بیروباوەردا هێناویەتی چونکه هەندی لە
بیدەچیه کان رەدی دە که نەوه به بیاننوی ئەو ی ناکرێت موسا سەلامی خوای لی بیّت لە
فریشتە بدات، وە ئێمەش بهوه بەرپەرچیان دەدەینهوه که فریشتە که کاتی هات بۆ لای

١ البخاري : كتاب أحاديث الأنبياء : باب وفات موسى وذكره بعد (٣٤٠٧) .

ومسلم : كتاب الفضائل : باب فضائل موسى (٢٣٧٢) (١٥٧) .

من حديث أبي هريرة رضي الله عنه وراجع في الدفاع عن هذا الحديث ضد طعن الطاعنين وتلبسات المضلين : تعليق الشيخ أحمد شاکر علی المسند (٧٦٣٤) والأنوار الكاشفة للمعلمي اليماني (٢١٩ ، ٢٢٠) .

* پێمخۆشە دەقی فەرموودە که لای پێشەوا بوخاری بیتم تا شارەزای بیت، فەرموو :

٣٤٠٧ - حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ مُوسَى حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّزَّاقِ أَخْبَرَنَا مَعْمَرٌ عَنْ ابْنِ طَاوُسٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ أَرْسَلَ مَلَكُ الْمَوْتِ إِلَى مُوسَى عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَلَمَّا جَاءَهُ صَكَّهُ فَرَجَعَ إِلَى رَبِّهِ فَقَالَ أَرْسَلْتَنِي إِلَى عَبْدٍ لَا يُرِيدُ الْمَوْتَ قَالَ ارْجِعْ إِلَيْهِ فَقُلْ لَهُ يَضَعُ يَدَهُ عَلَى مَنْ تَوَرَّاهُ فَلَمْ يَمَّا غَطَّتْ يَدُهُ بِكُلِّ شَعْرَةٍ سَنَةً قَالَ أَيُّ رَبِّ لَمْ مَّاذَا قَالَ ثُمَّ الْمَوْتُ قَالَ فَاتَّانَ قَالَ فَسَأَلَ اللَّهَ أَنْ يُذْنِبَهُ مِنَ الْأَرْضِ الْمُقَدَّسَةِ رَمِيَةً بِحَجَرٍ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَوْ كُنْتُ لَمْ لَأَرَيْتُكُمْ قَبْرَهُ إِلَى جَانِبِ الطَّرِيقِ تَحْتَ الْكَيْبِ الْأَحْمَرِ . بخاري ﴿ وەرگێر ﴾ .

موسا سه لامي خواي لي بيٽ له سهر شيوهي مروفيڪدا هات بو لاي و موساش سه لامي خواي لي بيٽ نه يزاني نه وه كييه داواي گياني لي ده كات كه بيكي شيٽ جا به گويرهي سروشتي مروفايه تي وايه كه داوا اليڪراو بهرگري له خوي ده كات وهه گهر موسا سه لامي خواي لي بيٽ بيزانيايه كه نهو مروقه فريشتهيه لسي نه ده دا وهه رله بهرئيه وهش له جاري دووه مدا كاتي هات بو لاي به لنگهي پيوو كه له لاي خواوه هاتووه خوي دايه دهستي و ته تسليمي بوو كه نه وهش بريتي بوو لهو ده رفتهي داي پتي لهو سالتانهي كه بزي هديه بزي به نه ندازهي نهو مووهي له ژيرده ستيدايه له پشتهي گاكه^۱.

۱ تڪا ده كم نهم پهراوتزهي ليڪوله ر زور به ووردي و جواني بخونهوه — وهرگير.

قال الإمام ابن حبان في صحيحه تحت عنوان ﴿ذكر خبر شنع به على من تحلى سنن المصطفى صلى الله عليه وعلى آله وسلم من حرم التوفيق لإدراك معناه﴾ ثم قال عقب روايته: ﴿إن الله جل وعلا بعث رسوله صلى الله عليه وعلى آله وسلم معلماً خلقه فأنزله موضع الإبانة عن مراده فبلغ صلى الله عليه وعلى آله وسلم رسالته وبين عن آياته بألفاظ مجملة ومفصلة، عقلها عنه أصحابه أو بعضهم. وهذا الخبر من الأخبار التي يدرك معناه من لم يحرم التوفيق لإصابة الحق، وذلك أن الله جل وعلا أرسل ملك الموت إلى موسى عليه السلام رسالة ابتلاء واختبار وأمره أن يقول له: ﴿أجب ربك﴾ أمر اختبار وابتلاء، لا أمراً يريد الله جل وعلا إمضائه كما أمر خليله صلى الله عليه وآله وسلم على نبينا وعليه بذب ابنه أمر اختبار وابتلاء دون الأمر الذي أراد الله جل وعلا إمضائه، فلما عزم على ذبح ابنه وتله للجبن، فداه بالذبح العظيم. وقد بعث الله جل وعلا الملائكة إلى رسوله في صور لا يعرفونها كدخول الملائكة على إبراهيم، ولم يعرفهم حتى أوجس منهم خيفة، وكسبيء جبريل إلى رسوله صلى الله عليه وعلى آله وسلم وسأله إياه عن الإيمان والإسلام والإحسان فلم يعرفه المصطفى صلى الله عليه وعلى آله وسلم حتى ولى. فكان مجيء ملك الموت إلى موسى عليه السلام على غير الصورة التي كان يعرفه موسى عليه السلام عليها، وكان موسى عليه السلام غيوراً فرأى في داره رجلاً لم يعرفه، فسال يده فلطمه، فأتت لطمته على فقه عينه التي في الصورة التي يتصور بها لا الصورة التي خلقه الله عليها ﴿ولما كان المصريح عن نبينا صلى الله عليه وعلى آله وسلم في خبر إبت عباس حيث قال: ﴿أمني جبريل عند البيت مرتين﴾ فذكر الخبر وقال في آخره: ﴿هذا وقتك ووقت الأنبياء قبلك﴾ كان في هذا الخبر البيان الواضح أن بعض شراعتنا قد يتفق مع بعض شرائع من قبلنا من الأمم. ولما كان من شريعتنا أن من فقاً عين داخل داره بغير إذنه، أو الناظر في بيته بغير أمره من غير جناح على فاعله ولا حرج على مرتكبه للأخبار الجملة الواردة فيه التي أمليتها في غير موضع من كتبنا كان جائزاً اتفاق هذه الشريعة: شريعة موسى بإسقاط الحرج عمن فقاً عين الداخل داره بغير إذنه، فكان استعمال موسى هذا الفعل مباحاً له ولا حرج عليه في فعله، فلما رجع ملك الموت إلى ربه وأخبره بما كان من موسى فيه، أمره ثانياً بأمر آخر أمر اختبار وابتلاء — كما ذكرنا من قبل — إذ قال الله قل له: أن شئت فضع يدك على متن ثور، فلك بكل ما غطت يدك بكل شعرة سنة، فلما علم موسى كلام الله صلى الله عليه وآله وسلم على نبينا وعليه أنه ملك الموت وأنه جاءه بالرسالة من عند الله طابت نفسه بالموت ولم يستعمل وقال: لالان. فلو كانت المرة الأولى عرفه موسى أنه ملك الموت ما استعمل ما استعمل في المرة الأخرى عند يقينه وعلمه به ضد قول من زعم أن أصحاب الحديث حمالة الخطب ورعاة الليل يجمعون ما لا ينتفعون به ويروون ما لا يؤجرون عليه، ويقولون بما يبطله الإسلام جهلاً منه بمعاني الأخبار وترك التفقه والآثار معتمداً في ذلك على رأيه المنكوس وقياسه المعكوس﴾ أ. هـ.

← وَمِنْ ذَلِكَ أَشْرَاطُ السَّاعَةِ، مِثْلُ خُرُوجِ الدَّجَالِ، وَنُزُولِ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَيَقْتُلُهُ، وَخُرُوجِ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ، وَخُرُوجِ الدَّابَّةِ، وَطُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَأَشْبَاهِ ذَلِكَ مِمَّا صَحَّ بِهِ النَّقْلُ.

وہیہ کیکی تر لەوانە نیشانەکانی رۆژی دواییە : بۆغونە ﴿دەرچوونی دەجال، وەدابەزینی عیسا سەلامی خوای لی بیّت و دەیکوژیت، وەدەرچوونی یەئجوج و موئجوج، وە دەرچوونی دابە، وە ھەلھاتنی خۆر لە خۆر ئاواوە، وەوینە ی ئەوانە لەوہی بەراستی گوێزراوەتەوہ و گێژدراوەتەوہ﴾^۱.

رافعی شیخ ئیبنو عثیمین

باسی سێھەم : نیشانەکانی رۆژی دوایی :

مەرجه کان کۆی مەرجه لەزمانەوانیدا واتە نیشانە .

وہ ساعەش لە زمانەوانیدا بەواتای کات یان ئەوہی ئیستا ئامادەییہ وە مەبەستیش پێی لێرەدا رۆژی دواییە .

جانیشانەکانی رۆژی دوایی لە شەرعدا بریتین لەو نیشانانە ی بەلگەن لەسەر نزیکبوونەوہی رۆژی دوایی .

خوای گەورە دەفەرمووێت : ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾﴾ محمد: ۱۸ واتە ﴿نایە ئەمانە مەگەر چاوەڕێی ھاتنی قیامەت ناکەن لەناکاوە دەرگایان لی بگریت خۆ بیگومان ھەندێ لە نیشانەکانی قیامەت ھاتوونە پێش و دەرکەوتوون﴾.

۱ بۆزیاتر شارەزابوون بگەڕێوہ بۆ ھەریە کە لە : التھایة لابن کثیر والإذاعة لصديق حسن خان.

وه دانهر رهجه تي خواي لي بيت له نيشانه کاني رڙي قيامت نه مانه ي باسکرووه :

۱- دهرچووني دهجال :: له زمانه ايندا له دهجه لي زوره وه هاتووه واته که سيکي زور مونا قه شه کهر که نه ویش درو کردن و ساخته کردنه، وه له شهر عيشدا برتیه له که سيکي ﴿موه﴾ ناهه ق و به تال تيکه لده کات بهرگي هه قی کردووه به بهرگي خویدا و له کوتای دونیادا دهرده چیت و بانگه شه ی خواجه تی ده کات و ده لیت من پهروه ردگارم.

وه دهرچووني دهجال سه لیتراوه به سوننه ت و یه کدهنگي زانایان، وه پیغمهبری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم دهرمرویت ﴿قُولُوا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ﴾^۱ رواه مسلم.

واته : ﴿بلین پهروه ردگار پهنا ده گرم به تو له سزای دوزه خ وه په نات پیده گرم له سزای گور وه په نات پیده گرم له شهرو نازاوه ی مه سیحی دهجال وه په نات پیده گرم له شهرو نازاوه ی زیان و مردن﴾ .

وه ههروه ها ﴿پیغمهبری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم په نای ده گرت به خوا لی له ناو نویژدا﴾^۲ بخاری و موسلم ریوایه تیان کردووه .

وه موسلمانان یه کدهنگن له سهر دهرچووني دهجال.

۱ (مُؤَمَّة) أي مزخرف أو ممزوج من الحق و الباطل.

۲ مسلم : كتاب المساجد ومواضع الصلاة : باب ما يستعاذ منه في الصلاة (۵۹۰) (۱۳۴) من حديث ابن عباس رضي الله عنهما.

۳ البخاري : كتاب الأذان : باب الدعاء قبل السلام (۸۳۲) .

ومسلم : كتاب المساجد ومواضع الصلاة : باب ما يُستعاذ منه في الصلاة (۵۸۹) (۱۲۹) من حديث عائشة رضي الله عنها .

و ەچىرۆكەكەى بەم شىۋەيە : ﴿ دەجال دەردەچىت لە رېنگەيە كدا لە نىوان شام و
 عىراقدا)) ئىستا شام چوار وولتە ئەوانىش سوريە، لوبنان، فەلەستىن، ئەردەنە –
 ەركىر)) خەلكى بانگ دەگات بۆ پەرسىنى خۆى وەزۆربەى ئەو كەسانەى شوپىنى
 دەكەون لە جولەكە و ژنان و دەشتەكەكانن، وەحەفتا ەزار لە جولەكەكانى
 ئەصفەهان شوپىنى دەكەون، جابە ەموو زەويدا دەگەپىت ەروەكو باران كە بايەكى
 توندى لەگەلدا بىت چۆن خىرايە ئابەو شىۋەيە بە خىراى بەزەويدا دەگەپىت تەنھا
 شارى مەككە و مەدىنە نەبىت چونكە رېگرى لىدەكرىت لەوەى بچىتە نار ئەو دوو
 شارەو، وە ماوەى مانەوەى لەسەر زەويدا چل پۆژە پۆژى يەكەمى وەكو سالىكە،
 وەپۆژى دووەمى وەكو مانگىكە، وەپۆژى سىيەمى وەكو جومەيەكە، وەماوەى
 پۆژەكانى ترى كەسى و ەموت پۆژە وەكو پۆژەكانى تر وايە، دەجال كوپرە^۱ لە
 نىوان ەردوو چاوەكانىدا نووسراوہ ﴿ك ف ر﴾^۲ كەتەنھا باوہردار دەخويىتەو، وە
 دەجال ئاشوبەى زۆر گەورەى ەيە لەوانە ﴿فەرمان دەكات بە ئاسمان كە بيارىت
 ئەويش دەبارىت، وەفەرمان دەكات بە زەوى سەوز بىت و برويت ئەويش سەوز
 دەبىت و دەرويت، وە بەهەشت و دۆزەخى لەگەلدايە جا بەهەشتەكەى دەجال دۆزەكەى
 خوايە وە دۆزەخەكەى دەجال بەهەشتى خوايە ﴿پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى

۱ صحيحى موسليم : ۷۵۴۶ - وَحَدَّثَنَا ابْنُ نُمَيْرٍ - وَاللَّفْظُ لَهُ - حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشْرٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ عَنْ
 نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ذَكَرَ الدُّجَالَ بَيْنَ ظَهْرَانِي النَّاسِ فَقَالَ « إِنَّ اللَّهَ
 تَعَالَى لَيْسَ بِأَعْوَرَ ».

أَلَا وَإِنَّ الْمَسِيحَ الدُّجَالَ أَعْوَرُ الْغَيْنِ الْيَمْنَى كَأَنَّ عَيْنَهُ عَيْنَةُ طَافِقَةٍ ».

۲ صحيحى موسليم : ۷۵۵۰ - وَحَدَّثَنِي زُهَيْرُ بْنُ حَرْبٍ حَدَّثَنَا عَفَّانٌ حَدَّثَنَا عَبْدُ الْوَارِثِ عَنْ شُعَيْبِ بْنِ
 الْحَبَّابِ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « الدُّجَالُ مَمْسُوحُ الْغَيْنِ مَكْتُوبٌ
 بَيْنَ عَيْنَيْهِ كَافِرٌ » ثُمَّ تَهَجَّاهَا ك ف ر « يَقْرَأُ كُلُّ مُسْلِمٍ ».

۳ صحيحى موسليم : ۷۵۵۸ - حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ رَافِعٍ حَدَّثَنَا حُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ حَدَّثَنَا شَيْبَانُ عَنْ يَحْيَى عَنْ أَبِي سَلَمَةَ
 قَالَ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « أَلَا أُخْبِرُكُمْ عَنْ الدُّجَالِ حَدِيثًا مَا حَدَّثَكُمْ نَبِيٌّ قَوْمَهُ
 إِنَّهُ أَعْوَرُ وَإِنَّهُ يَجِيءُ مَعَهُ مِثْلُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ فَالَّذِي يَقُولُ إِنَّهَا الْجَنَّةُ هِيَ النَّارُ وَإِلَى الدَّرِّمِكُمْ بِهِ كَمَا أَلَدَرَ بِهِ نُوحٌ قَوْمَهُ ».

آله وسلم هۆشیاری له‌باره‌وه داوه و فه‌رمووویه‌تی ﴿من سمع به فليناً عنه ومن أدركه فليقرأ عليه فواتح سورة الكهف أو بفواتح سورة الكهف﴾^١

١ راجع حديث النواس بن سميان عند مسلم : كتاب الفتن : باب ذكر الدجال وصفته : (٢٩٣٧) (١١٠) (١١١).
خوتەیری بەرپرێ ئەو فەرموودەیی شیخی رافە کار ھێناویەتی و کردووەتی بەلگە و اللہ أعلم لە صحیحی موسلیما
بەو شیوە دەربڕینە ئەھاتووہ بەلکو بەم شیوەیە ھاتووہ کە باسی دەکەم و لەبەر گەرنگی فەرموودە کەش ھەمووی
دەھێنم ھەرۆھ کو لە موسلیما ھاتووہ :

٧٥٦٠ - وَحَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ مِهْرَانَ الرَّازِيُّ - وَاللَّفْظُ لَهُ - حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ عَنْ يَحْيَى بْنِ جَابِرٍ الطَّائِي عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ جُبَيْرٍ عَنْ أَبِي جُبَيْرٍ عَنْ ثَعْلَبَةَ عَنْ الثَّوَالِيسِ عَنْ سَمْعَانَ قَالَ ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الدَّجَالَ ذَاتَ غَدَاةٍ فَخَفَضَ فِيهِ وَرَفَعَ حَتَّى ظَنَّنَاهُ فِي طَائِفَةِ الثَّغْلِ فَلَمَّا رُحْنَا إِلَيْهِ عَرَفَ ذَلِكَ فِينَا فَقَالَ « مَا شَأْنُكُمْ ». قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَكَرْتَ الدَّجَالَ غَدَاةً فَخَفَضْتَ فِيهِ وَرَفَعْتَ حَتَّى ظَنَّنَاهُ فِي طَائِفَةِ الثَّغْلِ. فَقَالَ « غَيْرُ الدَّجَالِ أَخُوْنِي عَلَيْكُمْ إِنْ يَخْرُجُ وَأَنَا فِيكُمْ فَأَنَا حَاجِبُهُ دُونَكُمْ وَإِنْ يَخْرُجُ وَلَسْتُ فِيكُمْ فَأَمْرُ حَاجِبٍ نَفْسِهِ وَاللَّهُ خَلِيفَتِي عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ إِنَّهُ شَابَ قَطَطٌ عَيْتُهُ طَائِفَةُ كَأَنِّي أَشَبُّهُ بِعَبْدِ الْغُرَى بْنِ قُطَيْبٍ لَمَنْ أَدْرَكَ مِنْكُمْ فَلْيَقْرَأْ عَلَيْهِ فَوَاتِحَ سُورَةِ الْكَهْفِ إِنَّهُ خَارِجٌ خَلَّةَ بَيْنَ الشَّامِ وَالْعِراقِ فَهَاتِ يَمِينًا وَعَاتِ شِمَالًا يَا عِبَادَ اللَّهِ فَاجْتَبُوا ». قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا لَيْتُهُ فِي الْأَرْضِ قَالَ « أَرَبَعُونَ يَوْمًا يَوْمَ كَسَنَةٍ وَيَوْمَ كَشْهَرٍ وَيَوْمَ كَجُمُعَةٍ وَسَائِرِ أَيَّامِهِ كَأَيَّامِكُمْ ». قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ فَلَيْتَ الْيَوْمِ الَّذِي كَسَنَةٍ أَتَكْفِينَا فِيهِ صَلَاةَ يَوْمٍ قَالَ « لَا أَفْذَرُوا لَهُ قُدْرَهُ ». قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا إِسْرَاعُهُ فِي الْأَرْضِ قَالَ « كَالْفَيْتِ اسْتَدْبَرْتُهُ الرِّيحُ فَيَأْتِي عَلَى الْقَوْمِ فَيَذْغُوهُمْ فَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَجِيبُونَ لَهُ فَيَأْمُرُ السَّمَاءُ فَيَمْطُرُ وَالْأَرْضُ فَتَنْبُتُ فَتَرْوَحُ عَلَيْهِمْ سَارِحَتُهُمْ أَطْوَلَ مَا كَانَتْ دُرًا وَاسْتَبْعَ ضُرُوعًا وَأَمْسَدَ خَوَاصِرَ ثُمَّ يَأْتِي الْقَوْمَ فَيَذْغُوهُمْ فَيَرُدُّونَ عَلَيْهِ قَوْلَهُ فَيَنْصَرِفُ عَنْهُمْ فَيُصْبِحُونَ مُنْجِلِينَ لَيْسَ بِأَيْدِيهِمْ شَيْءٌ مِنْ أَمْوَالِهِمْ وَيَمُرُّ بِالْخَرْبَةِ فَيَقُولُ لَهَا أَخْرِجِي كُنُوزَكَ. فَتَنْبَعُهُ كُنُوزُهَا كَيْفَاسِيْبِ الثَّغْلِ ثُمَّ يَذْغُو رَجُلًا مُمْتَلِكًا شَبَابًا فَيَضْرِبُهُ بِالسَّيْفِ فَيَقْطَعُهُ جَزَلَتَيْنِ رَحِيَةَ الْغُرَى ثُمَّ يَذْغُوهُ فَيَقْبِلُ وَيَتَهَلَّلُ وَجْهُهُ يَضْحَكُ فَيَتِمَّا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ بَعَثَ اللَّهُ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ فَيَنْزِلُ عِنْدَ الْمَنَارَةِ الْبَيْضَاءِ شَرْقِيٍّ دِمَشْقَ بَيْنَ مَهْرُودَتَيْنِ وَاصِعًا كَفِّهِ عَلَى أُخْبِجَةٍ مُلْكِيْنٍ إِذَا طَاطَأَ رَأْسَهُ قَطَرٌ وَإِذَا رَفَعَهُ تَحَدَّرَ مِنْهُ جُمَانٌ كَاللُّؤْلُؤِ فَلَا يَجِلُّ لِكَافِرٍ يَجِدُ رِيحَ نَفْسِهِ إِلَّا مَاتَ وَنَفْسُهُ يَنْتَهِي حَيْثُ يَنْتَهِي طَرَفُهُ فَيَطْلُبُهُ حَتَّى يَذْرُكَ بِبَابٍ لَدَى فَيَقْتُلُهُ ثُمَّ يَأْتِي عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ قَوْمٌ قَدْ عَصَمَهُمُ اللَّهُ مِنْهُ فَيَمْسَحُ عَنْ وُجُوهِهِمْ وَيُحَدِّثُهُمْ بِدَرَجَاتِهِمْ فِي الْجَنَّةِ فَيَتِمَّا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ أَوْحَى اللَّهُ إِلَى عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ أَنَّهُ قَدْ أَخْرَجْتَ عِبَادًا لِي لَا يَدَانِ لِأَحَدٍ بِقَاتِلِهِمْ فَحَرَّزَ عِبَادِي إِلَى الطُّورِ. وَتَبِعَتْهُ اللَّهُ يَأْجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ فَيَمُرُّ أَوَائِلُهُمْ عَلَى بَحِيرَةٍ طَبْرِيَةٍ فَيَشْرَبُونَ مَا فِيهَا وَيَمُرُّ آخِرُهُمْ فَيَقُولُونَ لَقَدْ كَانَتْ بِهِذِهِ مَرَّةٌ مَاءٌ. وَيُخَصِّرُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ حَتَّى يَكُونَ رَأْسُ الْكُرَّارِ لِأَحَدِهِمْ خَيْرًا مِنْ مِائَةِ دِينَارٍ لِأَحَدِكُمْ الْيَوْمَ فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ فَيُرْسِلُ اللَّهُ عَلَيْهِمُ النَّفْثَ فِي رِقَابِهِمْ فَيُصْبِحُونَ فَرَسَى كَمَوْتِ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ يَهْبِطُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ إِلَى الْأَرْضِ فَلَا يَجِدُونَ فِي الْأَرْضِ مَوْضِعَ شَيْءٍ إِلَّا مَلَأَهُ زَهْمُهُمْ وَتَنْتَهَمُ فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ إِلَى اللَّهِ فَيُرْسِلُ اللَّهُ طَيْرًا كَأَعْتَاقِ الْبَيْخَتِ فَتَحْمِلُهُمْ فَتَطْرَحُهُمْ حَيْثُ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ مَطَرًا لَا يَكُنْ مِنْهُ نَيْتٌ مَدْرٌ وَلَا وَبَرٌ فَيَغْسِلُ الْأَرْضَ حَتَّى يَتْرَكَهَا كَالزَّلَافَةِ ثُمَّ يَقَالُ لِلْأَرْضِ أَلْبِسِي ثَمَرَتَكَ وَرَدِّي بِرَحْمَتِكَ.

فَيَوْمَئِذٍ تَأْكُلُ الْعَصَابَةُ مِنَ الرُّمَانَةِ وَيَسْتَظِلُّونَ بِقِحْفِهَا وَيُبَارِكُ فِي الرُّسْلِ حَتَّى أَنَّ اللَّقْحَةَ مِنَ الْإِبِلِ لَتَكْفِي الْفَنَامَ مِنَ النَّاسِ وَاللَّقْحَةَ مِنَ الْبَقَرِ لَتَكْفِي الْقَبِيلَةَ مِنَ النَّاسِ وَاللَّقْحَةَ مِنَ الْغَنَمِ لَتَكْفِي الْفَجْدَةَ مِنَ النَّاسِ فَيَتِمَّا هُمْ كَذَلِكَ إِذْ بَعَثَ اللَّهُ رِيحًا طَيِّبَةً فَتَأْخُذُهُمْ تَحْتَ أَبْطَانِهِمْ فَتَقْبِضُ رُوحَ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَكُلِّ مُسْلِمٍ وَيَبْقَى شِرَارُ النَّاسِ يَتَهَارَّجُونَ فِيهَا تَهَارَّجَ الْحُمْرِ فَعَلَيْهِمْ تَقَوْمُ السَّاعَةِ ».

واته ﴿ههركه سيك بيستی واده جال دهركه وتووه نهوا بالئی ههلیت وه ههركه سیکیش پی گه یشت نهوا با سه رهاکانی سوره تی که هفی به سه ردا بخوینیت﴾^۱

۲- دابه زینی عیسای کوری مه ریم سهلامی خوا له خوینی و دابکی بیت ::

دابه زینی عیسای کوری مه ریم سهلیت راوه به بهلگهی قورئان و سوننهت و یه کدهنگی موسلمانان .

خوای گه وره دهفه رموویت : ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ﴾ النساء: ۱۵۹ واته ﴿کاتی عیسا له ناسمان دیته خواری گشت خاوهن کتیه کان بهر له مهرگی عیسا باوه ری پی دین﴾ .

واته مردنی عیسا وه نهوش کاتی دابه زینی ده بیت ههروه کو أبو هریره رهزای خوای لی بیت بهو شیوهیه لیکی داوه ته وه .

پیغه مه ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم له باره ی عیسا وه سهلامی خوای لی بیت دهفه رموویت : ﴿وَاللَّهُ لِنَزْلِ ابْنِ مَرْيَمَ حَكَمًا وَعَدْلًا﴾^۲ الحدیث متفق علیه .

واته ﴿سویند به خوا عیسای کوری مه ریم سهلامی خویان لی بیت داده به زینه خواره وه وهك دادوه ریکی دادپهروه﴾ .

۱ موسلمانان به ریتر ناموزگاریت ده کم به خویند نه وه ی پهرتووی ﴿چیرۆکی مسیحی ده جال﴾ له دانراوی پشمر نهلبانی ره همتی خوای لی بیت و وهر گترانی ماموستامان دکتور عبداللطیف احمد مصطفی چونکه رۆز به سووده .

هه رکام له پهراویزه کانی ﴿۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴﴾ وهر گتر هیتاوانی بز زیاتر رونه کردنه وه ﴿وهر گتر﴾ .

۲ البخاری : کتاب البیوع : باب قتل الخنزیر (۲۲۲۲) .

۲۲۲۲ - حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ ابْنِ الْمُسَيَّبِ أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا مُقْسِطًا فَيَكْسِرَ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلَ الْخَنَزِيرَ وَيَضَعَ الْحِزْيَةَ وَيَقْبِضَ الْمَالَ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ .

وه ۳۴۴۸ - حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ أَخْبَرَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ حَدَّثَنَا أَبِي عَنْ صَالِحٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَدْلًا فَيَكْسِرَ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلَ الْخَنَزِيرَ وَيَضَعَ الْحِزْيَةَ وَيَقْبِضَ الْمَالَ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ حَتَّى تَكُونَ السَّجَنَةُ الْوَاحِدَةُ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ وَأَقْرَأُوا إِنْ شِئْتُمْ ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا﴾ .

کتاب الأنبياء : باب نزول عیسی بن مریم علیهما السلام (۳۴۴۸) .

ومسلم : کتاب الإيمان : باب نزول عیسی ابن مریم حاکما بشریعة نبینا محمد صلی الله عیه وعلی آله وسلم (۱۵۵) (۲۴۲) .

۴۰۸ - حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا لَيْثٌ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ عَنْ عَطَاءِ بْنِ مَيْمَنٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « وَاللَّهِ لَيَنْزِلَنَّ ابْنُ مَرْيَمَ حَكَمًا عَادِلًا فَلْيَكْسِرَنَّ الصَّلِيبَ وَلْيَقْتُلَنَّ الْخَنَزِيرَ وَلْيَضَعَنَّ الْحِزْيَةَ وَلْيَتَرَكَنَّ الْفُلَاصَ فَلَا يُسْعَى عَلَيْهَا وَلَتَذْهَبَنَّ الشُّحَاءُ وَالتَّبَاغُضُ وَالتَّحَاوُسُ وَلَيَدْعُوَنَّ إِلَى الْمَالِ فَلَا يَقْبَلُهُ أَحَدٌ » .

وه بېگومان موسلمانان په كدهنگن له سهر دابه زینى جا داده به زیت له ناسمانه وه له لای مناره سپه كه له روزه لاتی دمه شق هه ردوو ده ستى داناوه له سهر بالى دوو فريشته جاشاو نيه بؤ هيچ بيا وه رېك كه بونی نهو بركات نهوا بېگومان مردووه ﴿واته په كسهر دهریت - وه رگير ﴿وه بونی نهو لهو شوينه دا كوتای دیت كه بينی كوتای دیت ﴿واته تانهو شوينه چاوى پر بركات تا نهو شوينه ش بونی دهرات وه تانهو شوينه بونی پروات هيچ بيا وه رېك ناتوانيت بڑى و خيرا دهریت - وه رگير ﴿جا شوین ده جال ده كه ویت تا له لای دهرگا كه لوددا پتی ده گات و ده كوژیت . وه خاج ده شكيتیت وه سهرانه هه لده گريت وه واده كات به تهنه سوژده بؤ خواى په روه دگارى جيهان بریت، وه حج و عومرهش ده كات ، هه موو نهوانى باسكرا له صه حیحى موسليدما هه به و هه ندی كیشى له بوخارى و موسليدما هه به

۱ بگه رپه وه بؤ فمرووده كه ی نمواسى كورى سميعان لای موسليم به ژماره كانى : (۲۹۳۷) (۱۱۰) (۱۱۱).
به لآم نهوى كه ده فمروویت : ﴿فَيَكْسِرُ الصَّلِيبَ وَيَضَعُ الْأَجْرِيَّةَ وَتَكُونُ السَّجْدَةُ وَاحِدَةً اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ففى حديث أبى هريرة عند البخارى (۳۴۴۸) ومسلم (۱۵۵) (۲۴۲).
وهه روه ها له فمرووده كدها بهم شيويهش هاتووه ﴿..... حَتَّى تَكُونَ السَّجْدَةُ الْوَاحِدَةَ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا﴾. واللفظ الذي ذكره الشيخ عزاه الحافظ في الفتح (۶ / ۴۹۲) لابن مردويه .

وهه رچى دهرپاره ی نهوى كه ده فمروویت : ﴿وه حج و عومرهش ﴿ده كات نهوه لای پشهو موسليم له فمرووده كه ی نهوى هره رپه رى خواى لى بيت كه ده فمروویت پتغمبرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم فمرووى : « وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُهْلِكَنَّ ابْنُ مَرْثَمٍ يَفْجَحَ الرُّوحَاءُ حَاجًّا أَوْ مُعْتَمِرًا أَوْ لَيْثِيْنَهُمَا » . كتاب الحج: باب إهلال النبي صلى الله عليه وسلم وهديه (۱۲۵۲) (۲۱۶).

تبيينه كى زور گرنگ : له فمرووده كاندا پتغمبرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم باسى نهوشى كردووه كه پتغمبر عيسا سلا مى خواى لى بيت به رازيش ده كوژیت به لآم زانای پابه بر شيخ نين و عوسعين باسى نه كرد بؤچى ؟ نازام، به لآم من باسى ده كه م چونكه هه لهو فمروودانه دايه كه كردويته به به لگه بؤ باسه كه ی و لای بوخارى و موسليميشه كه نهویش بهم شيويه به : لای بوخارى : ۳۴۴۸ - حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ أَخْبَرَنَا يَعْقُوبُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ حَدَّثَنَا أَبِي عَنْ صَالِحٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ أَنَّ سَعِيدَ بْنَ الْمُسَيَّبِ سَمِعَ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُوشِكَنَّ أَنْ يَنْزَلَ فِيكُمْ ابْنُ مَرْثَمٍ حَكَمًا عَذْلًا فَيَكْسِرُ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلُ الْغَنَازِيرَ وَيَضَعُ الْجَزْيَةَ وَيَفِيضُ الْمَالَ حَتَّى لَا يَقْبَلَهُ أَحَدٌ حَتَّى تَكُونَ السَّجْدَةُ الْوَاحِدَةَ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ وَأَقْرَأُوا إِن شِئْتُمْ {وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا} .

وه له لای موسليميش : ۴۰۸ - حَدَّثَنَا قُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا لَيْثٌ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي سَعِيدٍ عَنْ عَطَاءِ بْنِ مَيْمَنٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « وَاللَّهِ لَيَنْزِلَنَّ ابْنُ مَرْثَمٍ حَكَمًا عَادِلًا فَيَكْسِرُ الصَّلِيبَ وَيَقْتُلُ الْغَنَازِيرَ وَيَضَعُ الْجَزْيَةَ وَتُكْرَنُ الْفِلَاصُ فَلَا يُسْعَى عَلَيْهَا وَلَتَذْهَبَنَّ الشُّحُوءُ وَالتَّبَاغُضُ وَالتَّحَاسُدُ وَلَيَذْغُوَنَّ إِلَى الْمَالِ فَلَا يَقْبَلُهُ أَحَدٌ » .

لهه ردوو فمرووده كدها زور به راشكاوى باسى نهوى تيدايه كه نهو پتغمبره نازداره سلا مى خواى لى بيت جهند كاريتك ده كات وه كو : شكاندنى خاج كه نيشانه ی گاوره كانه و ده پهرستن و هاوبهش بؤ خوادانانه و نهویش شرك ناهليت، وه به رازيش ده كوژیت و ناهيتيت چونكه خواى گه وره خوى ده فمروویت به راز پسه، سهرانهش هه لده گريت چونكه تنهها موسلمان ده ميتشه وه نهوى بيا وه بيت به بينی دهریت و نهوانى له سهر كيتابه ناسمانه كانى تريشن باوه رى پى دههين، وه واش ده كات تنهها سوژده بؤ خوا بر دريت وه ... هتد.

وه هدر کام له پيشهوا نه همد و نه بو داود ده گير نه وه که ﴿عيسا سه لامی خوی لی بیت له دوی کوشتنی ده جال چل سال ده ميټته وه پاشان ده مريت موسلمانان نويزی له سهر ده کهن﴾^۱

وه پيشهوا بوخاری له ﴿التاريخ﴾ ه کهيدا باسی نه وهی کردوه که عيسا سه لامی خوی لی بیت له دوی مردنی له گهل پيغه مبري خوا دا صلی الله عليه وعلى آله وسلم دفن ده کريت فالله أعلم^۲.

۳- په نجوج و مه نجوج: دوو ناوونی نه عجه مين يان عه ره بين وه رگيراون له الماچ که نه ویش و اتا پشيو و شهرزه بی يان له کلپه و بلیسه ی ناگره وه وه رگيراه. که نه وایش دوو نومهن له نه وه کانی ئاده م و بوونیان هه یه به به لگهی قورئان و سونهت .

۱ حدیث صحیح : رواه أحمد (۹۲۵۹) وأبو داود (۴۳۲۴) وابن حبان (۲۷۷ / ۸) والحاكم (۲ / ۵۹۵) وصححه ووافقه الذهبي . ولبن أبي شيبة (۱۵۸ / ۱۵) وابن جرير (۳۸۸ / ۹) من حدیث أبي هريرة رضي الله عنه .

وصح إسناده الشيخ أحمد شاكر في تعليقه على المسند .

۲ البخاري في التاريخ الكبير (۲۶۳ / ۱) والترمذي (۳۶۱۷) والآجري في الشريعة (ص ۳۸۱) من طريق عثمان بن الضحاك عن محمد بن يوسف بن عبد الله بن سلام عن أبيه عن جده قال مكتوب في التوراة صفة محمد وصفة عيسى ابن مريم يدفن معه .

قال البخاري : ﴿هذا لا يصح عندي ولا يتابع عليه﴾، وقال الترمذي : هذا حديث حسن غريب، وقال الهيثمي في المجمع (۳۰۶ / ۸) : في سنده عثمان بن الضحاك وثقه ابن حبان وضعفه ابو داود . وقال الحافظ في الفتح (۶۶ / ۷) وروى عنها - أي عائشة رضي الله عنها - في حديث لا يثبت أنها إستأذنت النبي صلى الله عليه وعلى آله وسلم إن عاشت بعده أن تدفن إلى جانبه فقال لها : ﴿وأنتى لك بذلك وليس في ذلك الموضع إلا قبري وقبر أبي بكر وعمر وعيسى ابن مريم﴾ وفي أخبار المدينة من وحه ضعيف عن سعيد بن المسيب قال : ﴿إن قبور الثلاثة في صفة بيت عائشة وهناك موضع قبر يدفن فيه عيسى بن مريم﴾ أ. ه .

خوای گه وړه له چیروکی ﴿ذی القرنین﴾ دا ده فرموویت : ﴿حَقَّ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا﴾ ﴿٩٣﴾ قَالُوا يَٰذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا﴾ ﴿٩٤﴾ الکهف: ٩٣ - ٩٤

واته ﴿تا گه شته نیوان دوو بهر به سته که بینی له پیش دوو بهر به سته که دا کوم هل خمل کیکی لیه له قسه تینا گن ، ووتیان نهی زول قهر نهین به راستی به نوج و مه نوج نعم و ولاته دا به دفر و خراپه کارن نایه ده گونجیت نیمه باج و خه رجیو دیار به کت بو کوبکه ینه وه که له نیوان نیمه و نه واندا بهر به ستیک دروست بکهیت تا نه وان نه توانن شالو مان بو بهرن﴾.

وه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده فرموویت ﴿خوای گه وړه نه وړی قیامه تدا به نادم ده فرموویت : ((نهی نادم هه سته نیر دراوی دوزه خ له ناو نموه کانتدا بنیره واته نه وانیه ده نیردرین بو ناگری دوزه خ جیایان بکه ره وه)) تانهو شوینه کی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده فرموویت « أَبْشِرُوا فَإِنَّ مِنْكُمْ وَاحِدًا وَمِنْ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ أَلْفًا » واته: موژده تان لی بیت چونکه له وانیه نیر دراوی دوزه خن له به نوج و مه نوج هه زاره و له نیوه یه که سه ﴿له هه ردو و صه حیحه که دا ریوایت کراوه ^۱.

وه نه و ده رجوونه شیان که ده بیته یه کی که له نیشانه کانی قیامت تا نیستا نه هاتووه به نام سه ده تا کانی بینراوه له سه رده می پیغه مبهری خوا دا صلی الله علیه وعلی آله وسلم

^۱ البخاري : كتاب الرقاق : باب قول الله عزوجل : ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾ (الحج: ٦٥٣٠)

ومسلم: كتاب الإيمان : باب قوله يقول الله لآدم أخرج بعث النار ... (٢٢٢) (٣٧٩) من حديث نبي سعيد الخدري، ولفظه عندهما: ﴿يقول : أخرج بعث النار﴾ وفي لفظ للبخاري (٦٥٢٩): ﴿أخرج بعث جهنم من مِنْ دُرِّيَّتِكَ﴾ وهذا اللفظ قريب من اللفظ الذي ذكره الشيخ العنمين .

چونکه بیگومان چهسپاوه له بوخاری و موسلیمدا که پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده‌فرموویت ﴿فُتِحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدَمٍ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مِثْلُ هَذِهِ وَحُلِقَ بِاصْبَعِهِ الْإِبْهَامِ وَالَّتِي تَلِيهَا﴾^۱ واته ﴿وا ئهمرو دەرگای به‌به‌سته که له یه‌نجوج و مه‌نجوج کرایه‌وه وهك ئهمه جا به‌به‌نجه گه‌وره‌یی و شایه‌تومانی بازنده‌کی دروستکرد﴾.

وه بیگومان دەرچوونیان سه‌لیتراوه به‌به‌لگه‌ی قورئان و سونه‌ت .

خوا‌ی گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿حَقَّ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾^(۱۱) وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ ﴿الأنبياء: ۹۶ - ۹۷ واته ﴿دونیا‌ش به‌رده‌وام ده‌بی‌ت تا ئهو کاته‌ی دەرگا له تیره‌ی یه‌نجوج و مه‌نجوج ده‌کرته‌وه و بلا‌وده‌بنه‌وه که ئه‌وه‌ش نیشانه‌ی نزیک‌بونه‌وه‌ی کو‌تای دونیا‌یه ئه‌وانیش له هه‌موو به‌رزایی و کون و که‌لتیکه‌وه دەرده‌چن، واته یه‌نجوج و مه‌نجوج له‌هه‌موو دەرگا و ریگایه‌که‌وه دینه دهره‌وه بو‌فه‌سادو گیره‌شی‌وتنی، ئه‌وسا ئیتر به‌لتینه راست و دروسته‌که‌ش بو‌هاتی قیامه‌ت نزیک ده‌بیته‌وه واته هه‌ر که یه‌نجوج و مه‌نجوج له‌و جیگایه‌ی خۆ‌یا‌نه‌وه هاتنه ده‌ری ئه‌وه ئیتر قیامه‌ت نزیکه ﴿.

۱ البخاري : كتاب الفتن : باب يأجوج ومأجوج (۷۱۳۵) .

ومسلم : كتاب الفتن . باب اقتراب الفتن وفتح ردم يأجوج ومأجوج (۲۸۸۰) (۲) . من حديث زينب بنت جحش رضي الله عنها .

ته‌واوی فه‌رموده‌که به‌م شیوه‌یه : ۳۳۴۶ - حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ بُكَيْرٍ حَدَّثَنَا اللَّيْثُ عَنْ عُقَيْلٍ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ أَنَّ زَيْنَبَ بِنْتُ أَبِي سَلَمَةَ حَدَّثَتْهُ عَنْ أُمِّ حَبِيبَةَ بِنْتِ أَبِي سُفْيَانَ عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا فَرَعَا يَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَيَلُ اللَّعْرَبِ مِنْ شَرِّ قَدْ اقْتَرَبَ فَتُحِ الْيَوْمَ مِنْ رَدَمٍ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مِثْلُ هَذِهِ وَحُلِقَ بِاصْبَعِهِ الْإِبْهَامِ وَالَّتِي تَلِيهَا قَالَتْ زَيْنَبُ بِنْتُ جَحْشٍ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتَهْلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ قَالَ نَعَمْ إِذَا كَثُرَ الْخَبَثُ .
﴿وه‌رگیر﴾.

وه پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ده فەرموویت ﴿إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ﴾. فَذَكَرَ الدُّخَانَ وَالْجَالَ وَالْذَّابَّةَ وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَنُزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ - صلى الله عليه وسلم - وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ خَسَفَ بِالْمَشْرِقِ وَخَسَفَ بِالْمَغْرِبِ وَخَسَفَ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ ﴿رواه مسلم

واته ﴿قيامهت هه لئاسیت تا له پێشیدا ده نیشانه نه بینن ئه مجاره باسی کردوو فەرمووی: دو که لکه و ده جال و زینده وه ریکی سهیر ((الدابة)) و هه لهاتنی رۆژ له رۆژئاوا وه دابه زینی عیسی کوری مه ریه م و یه ئجوج و مه ئجوج و سی رۆچوون روودهات : رۆچوونیک له رۆژهه لات و رۆچوونیک له رۆژئاوا و رۆچوونیک له دوور گه ی عه ره به وه و کو تایی ئه وانه ئاگریک له یه مه نه وه ده ره ده جیت خه لکی راده مالتیت به ره و مه حشه ر ﴿.

وه چیرۆکه که یان له فەرمووده که ی نواسی کوری سه مه عاندایه که پێغه مبهری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ده فەرموویت له باره ی عیسی کوری مه ریه مه وه سه لامی خویان لی بیت له دوای ئه وه ی ده جال ده کوژیت : ﴿فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ أَوْحَى اللَّهُ إِلَى عِيسَى إِنِّي قَدْ أَخْرَجْتُ عِبَادًا لِي لَا يَدَانِ لِأَحَدٍ بِقَتَالِهِمْ فَحَرَّزَ عِبَادِي إِلَى الطُّورِ. وَيَبْعَثُ اللَّهُ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ فَيَمُرُّ أَوَائِلَهُمْ عَلَى بُحَيْرَةِ طَبْرِئَةَ فَيَشْرَبُونَ مَا فِيهَا وَيَمُرُّ آخِرُهُمْ فَيَقُولُونَ لَقَدْ كَانَ بِهِدِهِ مَرَّةً مَاءً ثُمَّ يَسِيرُونَ حَتَّى يَنْتَهَوْا إِلَى جَبَلِ الْخَمَرِ وَهُوَ جَبَلُ بَيْتِ الْمَقْدِسِ فَيَقُولُونَ لَقَدْ قَتَلْنَا مَنْ فِي الْأَرْضِ هَلُمَّ فَلْنَقْتُلْ مَنْ فِي السَّمَاءِ. فَيَرْمُونَ بُنْيَابَهُمْ إِلَى السَّمَاءِ فَيَرُدُّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ نُسَابَهُمْ مَخْضُوبَةً دَمًا. وَيُخَصِّرُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابَهُ حَتَّى يَكُونَ رَأْسُ الثَّوْرِ لِأَحَدِهِمْ خَيْرًا مِنْ مِائَةِ دِينَارٍ لِأَحَدِكُمْ الْيَوْمَ فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ فَيُرْسِلُ اللَّهُ عَلَيْهِمُ النَّعْفَ فِي رِقَابِهِمْ فَيُصْبِحُونَ

١ مسلم : كتاب الفتن : باب في الآيات التي تكون قبل الساعة (٢٩٠١) (٣٩). من حديث حذيفة

بن أسيد الغفاري رضي الله عنه .

فَرَسَى كَمَوْتِ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ يَهْطُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ إِلَى الْأَرْضِ فَلَا يَجِدُونَ فِي الْأَرْضِ مَوْضِعَ شِبْرٍ إِلَّا مَلَأَهُ زَهْمُهُمْ وَتَنَتُّهُمْ فَيَرْغَبُ نَبِيُّ اللَّهِ عِيسَى وَأَصْحَابُهُ إِلَى اللَّهِ فَيُرْسِلُ اللَّهُ طَيْرًا كَأَعْنَاقِ الْبُخْتِ فَتَحْمِلُهُمْ فَتَطْرَحُهُمْ حَيْثُ شَاءَ اللَّهُ ۝^۱

واته ﴿لهو کاته دا خوای گه وره وهی ده نیریت بو عیسا سهلامی خوای لی بیت و بی ده فهرموویت : من بهنده گه لیکی خوّم که یه نوج و مه نوجه ده رختوون که کس توانای جهنگردنی نییه بهرامبر نهوان جا بهنده ئیمانداره کام بده پال کیوی طور و لهوی بیان شاره وه و په نایان بده، وه خوای گه وره یه نوج و مه نوج ده نیریت که نهوانیش له هه موو بهر زاییه که وه داده به زن جا سه ره تا که یان تیده په ریت به سه ر ده ریاجه ی ته به ریده دا نه وه ی که تیدایه ده یخونه وه وه کاتی کوتاییه که یان تیده په ریت و ده لیت : بیگومان لهم شویت ده جاریک بووه ناوی تیداییت، ((پاشان ده رۆن تا ده گنه شاخی خه مر که نه وه ش شاخی بیتوله قدیسه جادوای نه وه ده لیت بیگومان نه وه ی له سه ر زه ویدا بوو کوشتمان ده ی وهرن بانه وه ی له ناسمانیشدا یه بیکوژین جا تیره کانیاں ده گر نه ناسمان پاشان خوای گه وره تیره کانیاں به خویناوی بو ده گیریتسه وه))^۲ ئینجا عیسا ی پیغه مبه ری خواو هاوړیکانی گه مارو ده درین تاوای لیدیت یه ک سه ر گا بویه کیکیان

۱ مسلم : کتاب الفتن : باب ذکر الدجال وصفته (۲۹۳۷) (۱۱۰) .

وراجع تعليق النووي على غريب الحديث في رياض الصالحين حديث (۱۸۱۷) .

۲ خویندیری نازیر نه وه ی خستومه ته نیوان نه و دوو که وانه (()) به شیک نیه لهو فهرمووده یه به لکو فهرموو ده یه کی تره به لنام له بهر نه وه ی شیخی رافه کار به یه که وه هیناویته ی و هیچ تیینه کیش نه داوه من به پیوسته زانی ناشکرای بکه م بو توی موسلمان تا زیاتر شاره زاییت خوای گه وره زیاتر شاره زامان بکات . نامین .

نه و فهرمووده یه تر به م شیوه یه له سه حیجی موسلیمدا فهرموو بو خوت بیینه :

۷۵۶۱ - حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ السَّعْدِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ وَالْوَلِيدُ بْنُ مُسْلِمٍ - قَالَ ابْنُ حُجْرٍ دَخَلَ حَدِيثَ أَحَدِهِمَا فِي حَدِيثِ الْآخَرِ - عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ بِهِذَا الْإِسْنَادِ نَحْوُ مَا ذَكَرْنَا وَزَادَ بَعْدَ قَوْلِهِ « لَقَدْ كَانَ بِهَذِهِ مَرَّةَ مَاءٍ ثُمَّ يَسِيرُونَ حَتَّى يَنْتَهُوا إِلَى جَبَلٍ الْخَمَرِ وَهُوَ جَبَلُ بَيْتِ الْمَقْدِسِ فَيَقُولُونَ لَقَدْ قَتَلْنَا مَنْ فِي الْأَرْضِ هَلُمَّ فَلْنَقْتُلْ مَنْ فِي السَّمَاءِ . فَيَرْمُونَ بِشَائِبِهِمْ إِلَى السَّمَاءِ فَيَرُدُّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ نُشَابَهُمْ مَخْضُوبَةً دَمًا » . وَفِي رِوَايَةِ ابْنِ حُجْرٍ « فَإِنِّي قَدْ أُنْزِلْتُ عِبَادًا لِي لَا يَدَى لِأَحَدٍ بِقَتَالِهِمْ » . ﴿وهو دگر﴾

باشتره لهسه د دینار بویه کیکتان لهم روزه‌دا، ئیز عیسای پیغمبه‌ری خواو هاوړپکاني داوای یارمه‌تی و کومه‌ک له‌خوای گه‌وره ده‌که‌ن خوای گه‌وره‌ش کرمیک ده‌نیریت بو ملیان هره‌هموویان به جاریک وه مردنی یه‌ک که‌س قر ده‌که‌ن پاشان عیسای پیغمبه‌ری خواو هاوړپکاني داده‌بهنه‌وه بو سهر زه‌وی که‌سهر ده‌که‌ن یه‌ک بسته‌خاک نهماوه له‌سهر زه‌ویدا که به‌چه‌وری و بو‌گه‌نیاں پر نه‌بوویت ئینجا عیسای پیغمبه‌ری خواو هاوړپکاني له‌خوا ده‌پارپنه‌وه ئه‌ویش جوړه بالنده‌یه‌ک ده‌نیریت که‌وه‌ک ملی خوشتر درېژن هه‌لیان ده‌گریت و فریان ده‌دات بو ئه‌و شوینه‌ی که‌خوا ده‌یه‌ویت.

۴- ده‌رچوونی زینده‌وهریکي سهر ((الدابة)) :

((الدابة)) له‌زمانه‌وانیدا بریتیه له‌هممو ئه‌وانه‌ی پی به‌زه‌ویدا بدات .
وه‌مه‌به‌ست پی لی‌ره‌دا بریتیه له‌و زینده‌وهره سهره‌ی که‌خوای گه‌وره ده‌ریده‌هیتیت له‌کاتی نریکبوونه‌وه‌ی قیامه‌تدا .
وه‌ده‌رچوونی سهرلی‌تراوه به‌به‌لگه‌ی قورئان و سونه‌ت .

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت : ﴿وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ﴾ (النمل: ۸۲) واته ﴿کاتی که‌فه‌رمانی ئه‌وانه دراو برپاریش درا که قیامه‌ت بیت ئه‌وا له سکی زه‌ویدا زینده‌وهری زه‌ویان بو ده‌رده‌هینین قسه‌یان له‌گه‌ل ده‌کات و ده‌لیت : به‌راستی زوړبه‌ی ئه‌م خه‌لکه باوه‌ریان به‌نایه‌ته‌کاني نیمه نه‌هیناو یه‌قینان بیان نه‌بوو .

وه پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده‌فه‌رموویت ﴿إِنَّهَا لَن تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ ۖ فَذَكَرَ الدُّخَانَ وَالْأَجَالَ وَالِدَابَّةَ﴾. رواه مسلم
واته ﴿قیامه‌ت هه‌لناسیت تا له پیشیدا ده نیشانه نه‌بینن ئه‌مجاره باسی کردوو فه‌رمووی: دوکه‌لکه و ده‌جال و زینده‌وهریکي سهر ((الدابة))﴾.

۱ مسلم : کتاب الفتن : باب فی الآيات التي تكون قبل الساعة (۲۹۰۱) (۳۹). من حدیث حذیفة بن أسید الغفاري رضي الله عنه .

وہ لەقورئان و سوننەتی صەحیحدا شتێکی وای تێدانیە بەلگە نیە لەسەر شوێنی دەرجوونی ئەم گیاندارە سەیرە و سیفەتەکانی بەلام چەند فەرموودەیەك لەو بارەووە هاتوووە کە جینگە ی پرسیارە، وەلە ڕوو کەشی قورئان وادەردە کەوێت کەئەووە گیاندارێکە خەلکی ئاگاداردە کاتەووە بەنزیکبوونەووی سزا و تیاچوون . خواش باشە دەزانیت .

۵- هەلھاتنی خۆر لە خۆرئاواوە :

هەلھاتنی خۆر لە خۆرئاواوە سەلمێنراوە بەبەلگە ی قورئان و سوننەت .

خوا ی گەورە دەفەرموویت : ﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾ الأنعام: ۱۵۸

واتە ﴿خۆ ئەو ڕۆژە کە هیندیکێ نیشانەکانی پەرورەدگارت دێن و سەرھەلەدەدەن ئێز هەرکەسێک پێش ئەووە باوەری نەهینایت و ئەو ڕۆژە باوەر بێت هیچ سوودیکی نی نابینت یان بیهوێت لەو ماوەیەدا چاکەیک بەدەست بێت دیسانەووە بێ سوود دەبیت﴾.

وہ پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم دەفەرموویت ﴿لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا فَإِذَا طَلَعَتْ فَرَأَاهَا النَّاسُ آمَنُوا أَجْمَعُونَ وَذَلِكَ حِينَ﴾:

﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا﴾^۱ متفق علیہ .

۱ البخاري : كتاب التفسير من سورة الأنعام : باب ﴿لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا﴾ (۴۶۳۶) .

ومسلم : كتاب الإيمان : باب الزمن الذي لايقبل فيه الإيمان (۱۵۷) (۲۴۸) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه .

واته ﴿قيامهت هه لئاسيٽ تا پڙڙ له پڙڙئاواوه هه لئيهت جا نه گهر له پڙڙئاواوه
هه لئهاٽ خه لکي بينيان هه رهه موويان باوه پڙدين به خواي گه وره وه نه وهش نه و کاته به که
خوای گه وره ده فهرموويٽ ده ربارهي نه و که سانه ي له ساته وهختي هه لئهاٽني پڙڙ له
پڙڙئاواوه باوه پڙدين : ﴿خو نه و پڙڙه که هيٺديکي نيشانه کاني په روه ردگارٽ دين و
سه رهه لده دن ئيتر هه رکه سيک پيش نه وه باوه پڙي نه هيٺايٽ و نه و پڙڙه باوه پڙيٽ
هيچ سووڊيکي لي نابينيٽ يان بيهويٽ له و ماوه يه دا چا که يه ک به ده ست بيٽيٽ ديسان نه وه
بي سووڊ ده بيٽيٽ﴾.

تافیکردنه‌وی ناو گۆر

← وعذابُ القبرِ ونعيمُهُ حقٌّ، وقد استعاضَ النبيُّ - صلى الله عليه وسلم - مِنْهُ، وأمرَ به في كلِّ صلاةٍ.

وه سزای گۆر و خوشیه‌کانی هه‌ق و راستن، وه بی‌گومان پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم په‌نای به‌خوای گه‌وره‌ گرتووه‌ لێی، وه‌فه‌رمانیشی پێ‌کردووه‌ که‌له‌هه‌موو نوێژیکدا بووتریت.

← وَفِتْنَةُ الْقَبْرِ حَقٌّ، وَسُؤَالُ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ حَقٌّ، وَالْبَعْثُ بَعْدَ الْمَوْتِ حَقٌّ وَذَلِكَ حِينَ يَنْفُخُ إِسْرَافِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الصُّورِ ﴿فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾ يس: ٥١ واته ﴿ئەوسا کۆتوپر به‌په‌له‌ له‌ گۆره‌ کانیا‌ن هه‌موو دینه‌ ده‌ری و ده‌برین بۆ‌لای داد‌گای په‌روه‌رد‌گاریان بۆ‌ پاداشت و تۆ‌له‌﴾.

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

فیتنه‌ی گۆر :

فیتنه‌ له‌ زمانه‌وانیدا : به‌واتای تافیکردنه‌وه‌ دیت وه‌ تافیکردنه‌وه‌ی ناو گۆرش برسیار کردنه‌ له‌ مردوو ده‌رباره‌ی په‌روه‌رد‌گاری و نایه‌که‌ی و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی . که‌ئه‌وه‌ش سه‌لمی‌نراوه‌ به‌به‌ل‌گه‌ی قورئان و سوننه‌ت .

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت : ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ إبراهيم: ٢٧

واته : ﴿جائه‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان به‌خوای به‌گشت برپاره‌کانی خوا هیناوه‌ به‌هۆی ئه‌م وشه‌ جینگێرو نه‌گۆراوه‌ی ((لا‌إله‌ إلا‌الله)) هوه‌ خواپه‌نگه‌یان قایم و جینگێر ده‌کات له‌ژیانی ئه‌م دونیاو له‌ژیانی ئه‌و دونیادا﴾.

پیغمبری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم دهفرموویت ﴿المُسْلِمُ إِذَا سُئِلَ فِي الْقَبْرِ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ﴾ فَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ﴿ابراهيم: ۲۷ متفق عليه^۱.

موسلمان نه گهر پرساری لیکرا لهناو گوردا گهواهی دهدا که هیچ پهرستراویک نه شایهنی پهرستن بیت بههق جگه له الله نه بیت وه گهواهی ده دات که محمد پیغمبری خواجه صلی الله علیه وعلی آله وسلم ﴿نه وهش له بهر فهرموده ی خوی گه وره که دهفرموویت: ﴿جائهم وانهی که باوهریان به خواو به گشت برپاره کانی خوا هیناوه بهوی نه وشه جیگرو نه گوراهوی ((لا اله الا الله)) وه خواپینگه یان قایم و جیگر ده کات له ژبانی نه دنیواو له ژبانی نه دنیادا.

وه پرساری دوو فریشته که له بهر فهرمایشته که ی پیغمبری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم که دهفرموویت: ﴿إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ إِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِهِمْ قَالَ يَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيَقْعِدَانِهِ﴾ . رواه مسلم^۲

۱ البخاري : كتاب الجنائز : باب ماجاء في عذاب القبر (۱۳۶۹).

ومسلم : كتاب الجنة وصفة نعيمها : باب عرض مقعد الميت من الجنة أو النار عليه (۲۸۷۱)(۷۳) من حديث البراء بن عازب رضي الله عنه.

۲ البخاري : كتاب الجنائز : باب الميت يسمع خفق النعال (۱۳۳۸).

ومسلم : كتاب الجنة وصفة نعيمها : باب عرض مقعد الميت من الجنة أو النار عليه (۲۸۷۰) (۷۰) من حديث أنس بن مالك رضي الله عنه .

فهرموده که هه موی نابو شیوه له صه حی پی شهوا موسلیمدا :

۷۳۹۵ - حَدَّثَنَا عَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ حَدَّثَنَا يُونُسُ بْنُ مُحَمَّدٍ حَدَّثَنَا شَيْبَانُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ قَتَادَةَ حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ قَالَ قَالَ نَبِيُّ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « إِنْ الْعَبْدَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ إِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ نَعَالِهِمْ ». قَالَ « يَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيَقْعِدَانِهِ فَيَقُولَانِ لَهُ مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ ». قَالَ « فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ فَيَقُولُ أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ ». قَالَ « فَيَقَالُ لَهُ انْظُرْ إِلَى مَقْعَدِكَ مِنَ النَّارِ قَدْ أَبَدَكَ اللَّهُ بِهِ مَقْعَدًا مِنَ الْجَنَّةِ ». قَالَ نَبِيُّ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « فَيَرَاهُمَا جَمِيعًا ». قَالَ قَتَادَةُ وَذَكَرْنَا أَنَّهُ يُفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهِ سَبْعُونَ ذِرَاعًا وَيَمْلَأُ عَلَيْهِ خَضِرًا إِلَى يَوْمِ يُنْعَثُونَ.

واته ﴿به نده نه گمر خرايه ناو گورو هاورپکاني روښتن و پشتيان هه لکردنم گوتي لده ننگي نه عل و پيلاوه کانيانه نهو کاته دوو فرشته دینه لای و دايدنه شين﴾
 وه ناو شيان ﴿منه کړو نه کړه﴾ هه روه کو پشهوا ترمزي رپوايه تي کردوه له نه بي هور هيره به مرفوعی ﴿واته نهو فرموده به به رزده کاته وه بو پيغه مبهري خوا صلی الله عليه وعلى آله وسلم - وهر گير ﴿وده فرموده فرموده که ﴿حسن غريب﴾ .. وپشهوا نه لباني ده فرموده: وهرشته که يشي حسنه و له سر مهر جي پشهوا موسليمه^۱، وهرسياره که ش گشت گيره بو نه وانه ي راسپردراوه بو جي به جي کردني فرکانه کان و دوور که و تنه وه له قه ده غه کراوه کان له نيمانداران و بيا وهران، وه له نومته داو بيجگه له نومته ش له سر راس ترين ته ي زانايان وه بو نه وانه شي رانه سپردراون بو جي به جي کردني فرکانه کان و دوور که و تنه وه له قه ده غه کراوه کان له گه ل بووني جياوازي له نيوان زاناياندا لهو بو واره دا، وه روو که شي قسه ي نين^۲ و لقه يم له کتابي روحدا نه و به که پرسيا ره که هه موو که س ده گريته وه وه شهيد له وه دهرده کريت له بهر نهو فرموده ي پشهوا نه سائي رپوايه تي کردوه^۳، وه هر که سيکيش بمرت له کاتي پاسه وانيدا له پيئاوي خوا دا له بهر فرموده که ي پشهوا موسليم که رپوايه تي کردوه^۳

۱ حديث حسن : الترمذي (۱۰۷۱) وابن حبان (۷۸۰ - موارد) وابن أبي عاصم في السنة (۸۶۴) وقال الترمذي : حسن غريب وحسنه الألباني في ظلال الجنة في تخريج السنة (۸۶۴) وقال في الصحيحة (۱۳۹۱) ((إسناده جيد رجاله كلهم ثقات رجال مسلم)) .

۲ حديث صحيح : أخرجه النسائي (۱ / ۲۷۹) عن رجل من أصحاب النبي صلى الله عليه وعلى آله وسلم أن رجلا قال : أن رجلاً قال يا رسول الله ما بال المؤمنين يُفتنون في قبورهم إلا الشهيد؟ قال كفى ببارقة السيوف على رأسه فتنة .

وقال الألباني في أحكام الجنائز ص ۳۶ : ﴿وسنده صحيح﴾ ه. ا .

۳ مسلم : كتاب الإمارة : باب فضل الرباط في سبيل الله عز وجل : (۱۹۱۳) (۱۶۳) من حديث سلمان الفارسي رضي الله عنه .

فرموده که : ۵۰۴۷ - حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ بَهْرَامٍ الدَّارِمِيُّ حَدَّثَنَا أَبُو الْوَلِيدِ الطَّيَالِسِيُّ حَدَّثَنَا لَيْثٌ - يَغْنَى ابْنُ سَعْدٍ - عَنْ أَيُّوبَ بْنِ مُوسَى عَنْ مَكْحُولٍ عَنْ شُرَحْبِيلَ بْنِ السَّمِطِ عَنْ سَلْمَانَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ « رِبَاطُ يَوْمٍ وَلَيْلَةُ خَيْرٍ مِنْ صِيَامِ شَهْرٍ وَقِيَامِهِ وَإِنْ مَاتَ جَرَى عَلَيْهِ عَمَلُهُ الَّذِي كَانَ يَعْمَلُهُ وَأُجِرَى عَلَيْهِ رِزْقُهُ وَأَمِنَ الْفَقَانُ » .

﴿سزای گۆر یان خوْشیه کهی﴾

سزای گۆر و خوْشیه کهی ههق و سه لیتراوه به پروو کهشی قورئان و پروون و ناشکرای
سونهت وه به یه کدهنگی ئه هلی سونهت، خوی گه و ره له سورهتی واقعه دا
ده فهرموویت : ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٧﴾ وَأَنْتَ حِينِذٍ نُنْظُرُونَ ﴿٨٨﴾﴾ الواقعة: ۸۳ - ۸۴
واته ﴿جا بۆ چ کاتی گیانی یه کیکتان گه یشته گه روو و ئیهش له و کاته دا سه یری
ده کهن چۆن گیانی ده رنه چیت؟!﴾.

تا ئه و شوینهی که ده فهرموویت : ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ
وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾﴾ الواقعة: ۸۸ - ۸۹ واته ﴿ئینجا نه گهر مردوو که له
نریک خراوه کان بیت ئه و ئیسراحت و رزق و رۆزیه کی چاک و بههشتی بهرینی بۆ
ههیه﴾.

وه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم بهرده وام په نای ده گرت به خوا له
سزای ناو گۆر وه فهرمانی به ئومه ته کهیشی به وه کردوو که په نا بگرن به خوا له سزای
ناو گۆر^۱

وه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم له و فهرمووده ناوداره ی که بهرائی
کورپی عازب لیوه ی ده گیریته وه له باره ی تافیکردنه وه ی ناو گۆر وه ده باره ی باوه ردار
ده فهرموویت : ﴿أَنْ صَدَقَ عَبْدِي فَأَفْرَشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَالْبِسُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا
إِلَى الْجَنَّةِ قَالَ فَيَأْتِيهِ مِنْ رَوْحِهَا وَطِيْبِهَا وَيُفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهٖ مَدَّ بَصَرِهٖ﴾ وقال في الكافر

۱ مسلم : كتاب المساجد : باب ما يستعاذ منه من الصلاة (۵۹۰) من حديث ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي
صلى الله عليه وعلى آله وسلم أنه كان يعلمه هذا الدعاء كما يعلمهم السورة من القرآن : ﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ
عَذَابِ جَهَنَّمَ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ﴾ الحديث .

وفي الباب عن عائشة : عند البخاري (۱۰۴۹) ومسلم (۹۰۳) (۸) .

وعن أبي هريرة : عند مسلم (۵۸۸) (۱۳۰) .

وزيد بن ثابت : عند مسلم (۲۸۶۷) (۶۷) .

﴿فَيَنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ كَذَبَ فَأَفْرِشُوا لَهُ مِنَ النَّارِ وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى النَّارِ فَيَأْتِيهِ مِنْ حَرِّهَا وَسُمُومِهَا وَيُضَيِّقُ عَلَيْهِ قَبْرُهُ حَتَّى تَخْتَلِفَ فِيهِ أَضْلَاعُهُ﴾^١

١ حديث صحيح : أخرجه أحمد في المسند (٤ / ٢٨٧ ، ٢٨٨ ، ٢٩٥ ، ٢٩٧) ، وأبو داود (٤٧٥٣) . وقد ساقه الألباني رحمه الله سيقا واحدا ضاماً إليه جميع الزوائد والفوائد التي وردت في شيء من طرقه النابتة فليراجع .

قال الحافظ في الفتح (٣ / ٢٨٢) : ((وهو أتم الأحاديث سيقاً)) ١ . هـ .

تېيىنى وەرگىز : ئاواتەخوازبوم كە زانای پاىەبەرز ھەموو ھەرموودە كەى بەيتايە تا موسلمان بيزانيە چ پاداشتيكى بۆ ھەيدو چاوەرپى دەكات و بياوەرپىش بيزانيە چ سزايەكى بۆ ھەيدو چ شتيك چاوەرپى دەكات ، بەلام وا من ھەموو ھەرموودە كەت بۆ دەگوازمو ھە لە موسنەدە كەى پيشموای نەھلى سونەو جەماعەدا تا زۆر بەجوانى بېخوئيتەو ھە :

١٨٥٣٤ - حَدَّثَنَا أَبُو مُعَاوِيَةَ قَالَ حَدَّثَنَا الْأَعْمَشُ عَنْ مِنْهَالِ بْنِ عَمْرٍو عَنْ زَادَانَ عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ قَالَ خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي جَنَازَةِ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فَأَتَيْنَاهُ إِلَى الْقَبْرِ وَلَمَّا يَلْحَدُ فَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَلَسْنَا حَوْلَهُ وَكَأَنَّ عَلَى رُءُوسِنَا الطَّيْرَ وَلِي يَدِهِ عُودٌ يَنْكُثُ فِي الْأَرْضِ فَرَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ اسْتَعِيدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا ثُمَّ قَالَ إِنَّ الْعَبْدَ الْمُؤْمِنَ إِذَا كَانَ فِي الْقِطَاعِ مِنَ الدُّنْيَا وَإِقْبَالِ مِنَ الْآخِرَةِ نَزَلَ إِلَيْهِ مَلَائِكَةٌ مِنَ السَّمَاءِ يَبِضُّ الْوُجُوهَ كَأَنَّهُمْ أَلْسُنُ الشَّمْسِ مَعَهُمْ كَفَنٌ مِنْ أَكْفَانِ الْجَنَّةِ وَحُطُوطٌ مِنَ حُطُوطِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسُوا مِنْهُ مَدَّ الْبَصَرِ ثُمَّ يَجِيءُ مَلَكُ الْمَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَتَّى يَجْلِسَ عِنْدَ رَأْسِهِ فَيَقُولُ أَيُّهَا النَّفْسُ الطَّيِّبَةُ أَخْرَجِي إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ قَالَ فَتَخْرُجُ تَسِيلُ كَمَا تَسِيلُ الْقَطْرَةُ مِنْ فِي السَّمَاءِ فَيَأْخُذُهَا فَإِذَا أَخَذَهَا لَمْ يَدْعُوهَا فِي يَدِهِ طَرَفَةً عَيْنٍ حَتَّى يَأْخُذَهَا فَيَجْعَلُهَا فِي ذَلِكَ الْكَفَنِ وَلِي ذَلِكَ الْحُطُوطُ وَيَخْرُجُ مِنْهَا كَاطِبٌ نَفْحَةٍ مِنْكَ وَجَدْتَ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ قَالَ فَيَضَعُونَ بِهَا فَلَا يَمُرُّونَ بِغَنِي بِهَا عَلَى مَلَأٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا مَا هَذَا الرُّوحُ الطَّيِّبُ فَيَقُولُونَ فَلَانُ بْنُ فَلَانٍ بِأَخْسَنِ أَسْمَائِهِ الَّتِي كَانُوا يُسَمُّونَهُ بِهَا فِي الدُّنْيَا حَتَّى = يَنْتَهَوْا بِهَا إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَيَسْتَفْتِحُونَ لَهُ فَيُفْتَحُ لَهُمْ فَيَشِيعُهُ مِنْ كُلِّ سَمَاءٍ مُقَرَّبُوهَا إِلَى السَّمَاءِ الَّتِي تَلِيهَا حَتَّى يَنْتَهَى بِهِ إِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ اكْتُبُوا كِتَابَ عَبْدِي فِي عِلِّيْنَ وَأَعِيدُوهُ إِلَى الْأَرْضِ فَإِنِّي مِنْهَا خَلَقْتُهُمْ وَفِيهَا أَعِيدُهُمْ وَمِنْهَا أَخْرَجْتُهُمْ تَارَةً أُخْرَى قَالَ فَتَعَادُ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ فَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيَجْلِسَانِ فَيَقُولَانِ لَهُ مَنْ رَبُّكَ فَيَقُولُ رَبِّي اللَّهُ فَيَقُولَانِ لَهُ مَا دِينُكَ فَيَقُولُ دِينِي الْإِسْلَامُ فَيَقُولَانِ لَهُ مَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي بُعِثَ فِيكُمْ فَيَقُولُ هُوَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَقُولَانِ لَهُ وَمَا عِلْمُكَ فَيَقُولُ قَرَأْتُ كِتَابَ اللَّهِ فَأَمَنْتُ بِهِ وَصَدَقْتُ فَيَنَادِي مُنَادٍ فِي السَّمَاءِ أَنْ صَدَقَ عَبْدِي فَأَفْرِشُوا لَهُ مِنَ النَّارِ وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ قَالَ فَيَأْتِيهِ مِنْ رُوحِهَا وَطِيْبِهَا وَيُفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهِ مَدَّ بَصَرِهِ قَالَ وَيَأْتِيهِ رَجُلٌ حَسَنُ الْوَجْهِ حَسَنُ الثِّيَابِ طَيِّبُ الرَّيْحِ فَيَقُولُ أَبَشِيرٌ بِالَّذِي يَسُرُّكَ هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي كُنْتَ تُوعَدُ فَيَقُولُ لَهُ مَنْ أَنْتَ فَوَجْهُكَ الْوَجْهُ يَجِيءُ بِالْخَيْرِ فَيَقُولُ أَنَا عَمَلُكَ الصَّالِحِ فَيَقُولُ رَبِّ أَقِمِ السَّاعَةَ حَتَّى أَرْجِعَ إِلَى أَهْلِي وَمَالِي قَالَ وَإِنَّ الْعَبْدَ الْكَافِرَ إِذَا كَانَ فِي الْقِطَاعِ مِنَ الدُّنْيَا وَإِقْبَالِ مِنَ الْآخِرَةِ نَزَلَ إِلَيْهِ مِنَ السَّمَاءِ مَلَائِكَةٌ سَوْدُ الْوُجُوهِ مَعَهُمُ الْمُسُوحُفِيُّونَ مِنْهُ مَدَّ الْبَصَرِ ثُمَّ يَجِيءُ مَلَكُ الْمَوْتِ حَتَّى يَجْلِسَ عِنْدَ رَأْسِهِ

واتە ﴿جا بانگ دەریک لە ئاسمانەوه بانگ دەکات کەوا بەندەکم راستی کرد. جیگای لەبەهەشتەوه بۆراخەن، وەجل و بەرگی لەبەهەشتەوه بکەنە بەر، وەدەرگایەکی بۆبکەنەوه بەرەوبەهەشت، فەرمووی جا لەباو بۆنی خوشی بەهەشتی بۆدیت. وەگۆرەکە ی بۆ فراوان دەکەنەوه چەند چاوی بربکات ﴿و لەبارە ی مروفی بیباوەرەوه دەفەرموویت ﴿جا بانگ دەریک لە ئاسمانەوه بانگ دەکات کەوا بەندەکم درۆی کرد جیگایەکی لە ناگر بۆ رابخەن، وەدەرگایەکی بۆ بکەنەوه بەرەو دۆزەخ، جالەگەرمی و ناخوشی دۆزەخی بۆدیت، وەگۆرەکە ی لەسەر تەنگ دەبێتەوه و دیتەوه یەک تاپەر اسووەکانی دەچنەوه بەناو یەکلدا ﴿ئەم فەرموودەیه پیشەوایان ئەحمەد و ئەبو داود رپوایەتیان کردووه .

وەبێگومان پیشین هەموو یەکدەنگن وە هەروەها ئەهلی سوننەش یەکدەنگن لەسەر سەلماندن و جیگیرکردنی سزای و خوشی ناو گۆر ئین و لقەیم لە پەرتووکی روحدا باسیکردووه، وە بیباوەرەکان باوەریان بە سزای ناوگۆرنیه بەبیانوی ئەوهی ئەگەر بیت

فَيَقُولُ آيَتَهَا النَّفْسُ الْخَبِيْثَةُ اخْرِجِيْ اِلَى سَخَطٍ مِنَ اللّٰهِ وَغَضَبٍ قَالَتْ فَتَفَرَّقْ فِيْ جَسَدِهِ فَيَنْتَزِعُهَا كَمَا يَنْتَزِعُ السَّفُوْدُ مِنَ الصُّوفِ الْمَلْبُوْلِ فَاِذَا اَخَذَهَا لَمْ يَدْعُوهَا فِيْ يَدِهِ طَرْفَةً عَيْنٍ حَتّٰى يَخْلَعَهَا فِيْ تِلْكَ الْمُسُوْحِ وَيَخْرِجُ مِنْهَا كَالْتَنِّ رِيْحٌ حَبِيْثٌ وَجِدَتْ عَلَى وَجْهِ الْاَرْضِ فَيَصْعَدُوْنَ بِهَا فَلَا يَمُرُوْنَ بِهَا عَلَى مَلَأٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِلَّا قَالُوْا مَا هٰذَا الرُّوْحُ الْخَبِيْثُ فَيَقُوْلُوْنَ فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ بِاَقْبَحِ اَسْمَائِهِ الَّتِيْ كَانَ يُسَمِّيْ بِهَا فِي الدُّنْيَا حَتّٰى يَنْتَهٰى بِهٖ اِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا فَيُسْتَفْتَحُ لَهُ فَلَا يَفْتَحُ لَهُ ثُمَّ قَرَأَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ { لَا تُفْتَحُ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلْبِغَ الْجَمَلُ فِيْ سَمِّ الْخِيَاطِ } فَيَقُوْلُ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ اَكْتُبُوْا كِتٰبَهٗ فِيْ سَجِيْنٍ فِيْ الْاَرْضِ السُّفْلٰى فَتَطْرَحُ رُوْحُهٗ طَرَحًا ثُمَّ قَرَأَ { وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهٗ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوٰى بِهٖ الرِّیْحُ فِيْ مَكَانٍ سَحِيْقٍ } فَتُعَادُ رُوْحُهٗ فِيْ جَسَدِهِ وَيَأْتِيْهِ مَلَكًا فَيَجْلِسَانِيْهِ فَيَقُوْلَانِ لَهُ مَنْ رُبُّكَ فَيَقُوْلُ هَآهٗ لَا اَدْرِيْ فَيَقُوْلَانِ لَهُ مَا هٰذَا الرَّجُلُ الَّذِيْ بُعِثَ فِيْكُمْ فَيَقُوْلُ هَآهٗ لَا اَدْرِيْ فَيَنَادِيْ مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ اَنْ كَذَبَ فَاَفْرَشُوْا

لَهُ مِنَ النَّارِ وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا اِلَى النَّارِ فَيَاتِيْهِ مِنْ حَرِّهَا وَسَمُوْمِهَا وَيُضَيِّقُ عَلَيْهِ قَبْرُهٗ حَتّٰى تَخْتَلِفَ فِيْهِ اَضْلَاعُهٗ وَيَأْتِيْهِ رَجُلٌ قَبِيْحُ الْوَجْهِ قَبِيْحُ الْثِيَابِ مُنْتِنُ الرِّیْحِ فَيَقُوْلُ اَبَشِرْ بِالَّذِيْ يَسُوْءُكَ هٰذَا يَوْمُكَ الَّذِيْ كُنْتَ تُوعِدُ فَيَقُوْلُ مَنْ اَنْتَ فَوَجْهَكَ الْوَجْهُ يَجِيْءُ بِالشَّرِّ فَيَقُوْلُ اَنَا عَمَلُكَ الْخَبِيْثُ فَيَقُوْلُ رَبِّ لَا تُقِمِ السَّاعَةَ ﴿وەدەرگیت﴾.

ئیمه گۆرەکان ھەلبەدەینەو ھەوا دەبینن مردوو ھەر وەکو خۆیتە و ھیچ گۆرینکاری بەسەردا نەھاتوو، وەئیمەش بە دوو راستی وەلامیان دەدەینەو :

۱- بوونی بەلگە لەسەری لە قورئان و سوننەت و یەكەدەنگی پیشین لەسەر ئەو بابەتە ﴿بەراستی تەنھا ئەمە بەسە بۆ كەسێ ژیری لەدەست نەدايیت و لەپیزی مروڤدا ماییت چونكە پێویستە مروڤ باوەر بەو خوايە بكات كەدروستی كردوو و باش دەزانیت چۆن مامەلەى لەگەڵدا بكات و سەرئەنجامی بۆكوێ بەریت، ئەری بۆچی ئەگەر كەسێك ئامیرێك دروست بكات و بەو شیۆەیهی ئەو دەیهوێت ئیش نەكات ئەو بەئارەزووی خۆی ھەلبەدەو شێتەو و لەت و کوتی دەكات خۆ كەسێكیش پێی بلی بۆ وا لەو ئامیرە دەكەیت ؟ لەو ھەلامدا دەلیت خۆم دروستم كردوو و خۆیشم دەزانم چی لێدەكەم، دەى خوا شایستە تر نیە بەوێ بە وستی خۆی و دادگەرێە جوانەكەى سزای ئەوانە بدات سەرپێچی دەكەن سەر كیشن بۆ ئەنجامدانی ئەو ھەموو تاوانە گەورانەى بە چاوی خۆمان دەبینن كە بیباوەران و تاوانباران بەم رۆژگارە ئەنجامی دەدەن وادەزانن ئەم دونیایە ھەرنائوا رۆشن و فراوانە نەخیر والله تاریکی و تەسكی گۆر ئەمانەت ھەمووی لەبیر دەباتەو و وانیەكیشت دادەدات كە ھەرگیز پەشیمانی دادت نەدات ئەو نامۆزگاریمان كەردیت بزاین دەبیستیت، دەى كەوايە ئەى مروڤی ژیر بۆ ھۆشت نەھیتەو بەر خۆت تاواز لەكەلە رەقی بینیت و خۆت لەپیزی مروڤەكان دەرنەكەیت ئەو راستیە ھەردەبیّت باوەر پێی بیت ئەگەر نا ئەو بەچاوی خۆت دەبینیت چیت بەسەر دیت ئیمە تەنھا بیرخستەو ھەمان لەسەرە - وەرگێر﴾.

۲- راستیەكی تر ئەو ھەبارودۆخی ژيانەكەى تر پێوانە ناکرێتە سەر بارودۆخی ژيانی دنیا چونكە سزا یان خوشی لەناو گۆردا وەکو ھەسپێكراو ھەمان دنیا نیە .

ئایە سزای ناو گۆر یان خوشی ناو گۆر لەسەر پۆحه کەبە یان

لەسەر لاشە کەبە بەواتایە کی تر ئایە کامیان دەبچێژن ؟

شیخی ئیسلام ئیبن و تەیمیه رەحمەتی خواى لى بێت دەفەر موویت : ﴿ پێگەو رێبازی
پیشینی ئومەت و پیشەواکانی لەسەر ئەوێهە کە سزا و خوشی پۆح و لاشەى مردووێه کە
دەگریتهو، وە لەسەر ئەوێهە کە پۆح لەدواى ئەوێهە لە لاشە جیا دەبیتەو خوشی و سزا
دەچێژێت وە هەندى جار دەچیتەو ناو لاشەو لە گەلیدا خوشی دەبینی یان سزا
دەریت 》.

﴿فوکردن به صور - کهرەنادا﴾

فوکردن زانراوه، وه صوریش له زمانهوانیدا بریتیه له شاخی گیاندار، وه له لای زانایانیش شاخیکی گهورهیه ئیسرافیل ناویهتی به ده میه وه چاره یه کهی فهرمانی پیکریت فوی پێدا بکات، وه ئیسرافیلش به کیکه له فریشته بهرێزه کان ئهوانه ی عهرشی خوای گهوره هه لده گرن، که ئه وهش دوو فووه به کیکیان فووی تۆقاندنه ئیسرافیل فوی پێداده کات جاخه لکی ده تۆقن و بی ناگاو شپهزه ده بن جگه له وانه نه بیته که خوای گهوره خۆی ده به ویت، وه دوو ه میان فوی زیندوو کردنه وه یه ئیسرافیل فوی پێداده کات جاخه لکی زیندوو ده بنه وه و هه لده ستنه وه له گۆره کانیان .

وه به یگومان به لگه هاتوو له سه ر فوکردن به کهرەنادا له قورئان و سوننهت و به کدهنگی ئوممهت .

خوای گهوره ده فه رموویت : ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ ﴿٦٨﴾ الزمر: ٦٨

واته ﴿لهو رۆژهدا فوو ده کریت به کهرەنادا جا هه رچ له ئاسمانه کان و هه رچیش له زه ویدا مابیت خیرا ده مرن مه گه ر که سیك خوا خۆی نه یه ویت نه مریت پاشان بو جاریکی تر که فووی پیاکرا ئه و جا له نا کاو ته واوی دروستکراوه کان له گۆره کانیاندا هه لته سنه وه و چاره روان چیان پیکریت﴾

وه هه روه ها ده فه رموویت : ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾ ﴿٥١﴾ یس: ٥١ واته ﴿خه لکی به نه فخه ی به کهم هه موو ئه مرین و پاشان بو جاری دووهم فوو به شه پور- کهرەنادا- ده کریت ئه وسا کو تو پر به په له له گۆره کانیان هه موو دینه ده ری و ده برین بۆلای داد گای په روه رد گاریان بو پاداشت و تۆله﴾.

وه عبدالله ى كورى عه‌مر په‌زای خویان لیبت ده‌فرموویت : پیغه‌مبه‌ری خواش
 صلى الله عليه وعلى آله وسلم فرمووی : ﴿ثُمَّ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَلَا يَسْمَعُهُ أَحَدٌ إِلَّا
 أَصْعَى لَيْتَا وَرَفَعَ لَيْتَا - قَالَ - وَأَوَّلُ مَنْ يَسْمَعُهُ رَجُلٌ يُلُوطُ حَوْضَ إِبِلِهِ - قَالَ - فَيَصْعَقُ
 وَيَصْعَقُ النَّاسُ ثُمَّ يُرْسِلُ اللَّهُ - أَوْ قَالَ يُنْزِلُ اللَّهُ - مَطَرًا كَأَنَّهُ الطَّلُّ أَوْ الطَّلُّ - نَعْمَانُ
 الشَّكَّ - فَتَنْبُتُ مِنْهُ أَجْسَادُ النَّاسِ ثُمَّ يُنْفَخُ فِيهِ أُخْرَى فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ رواه
 مسلم.

واته ﴿پاشان فوو ده‌کړیت به‌که‌رنا‌دا جاهیچ که‌سیک نیه نه‌ییستیت و گوتی بو
 رانه‌گړیت ملی بو لارنه‌کاته‌وه فرمووی وه‌یه‌که‌م که‌سیک که‌ده‌ییستیت پیاوړیکه
 ه‌وزی حوشره‌کانی چاک ده‌کاته‌وه پاشان فرمووی نه‌و ده‌مریت و خه‌لکیش ده‌مرن
 پاشان خوی گه‌وره ده‌نیړیت یان دا‌یده‌به‌زیتیت بارانیک ه‌روه‌کو نغی باران یان
 تارمایی و سیهر - نو‌عمان که‌ راویه‌که‌یه گومانی ه‌یه کامیانی فرمووه - جال‌ه‌دوای
 نه‌وه لاشه‌کانی خه‌لکی ده‌روین پاشان جاریکی تر فووی پیدا ده‌کړته‌وه له‌لایه‌ن
 نیسرافیل‌ه‌وه جائال‌ه‌و کاته‌دا ه‌مووان ه‌ستاونه‌ته سه‌ریی و به‌سه‌رسامیه‌وه ده‌روان و
 چاوه‌روان﴾.

وه‌ه‌موو نوم‌ته یه‌کده‌نگن له‌سه‌ر سه‌لمان‌دن و جی‌گیرکردنی فوو‌کردن به‌که‌رنا‌و
 شه‌پوردا .

وَيُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةً غُرَاةً غُرْلًا بُهْمًا فَيَقِفُونَ فِي مَوْقِفِ الْقِيَامَةِ،
حَتَّى يَشْفَعَ فِيهِمْ نَبِيُّنَا مُحَمَّدٌ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَيُحَاسِبُهُمُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى،
وَتُنْصَبُ الْمَوَازِينُ، وَتُنْشَرُ الدَّوَابُّ، وَتَتَطَايَرُ صُحُفُ الْأَعْمَالِ إِلَى الْإِيمَانِ وَالشَّمَائِلِ :

﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ۖ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا ﴿٨﴾ وَنَقْلَبُ إِلَى أَهْلِهِ
مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ ۖ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَى سَعِيرًا ﴿١٢﴾﴾
الانشقاق: ۷ - ۱۲

وه خه لکي له رڙي قيامه تدا به پي په تي و پروتي و خه ته نه نه کراوي و هيچيان پي
نيه ده ست به تال حه شر ده کرين جا له و شوينه خوي گه وره ته رخاني کړدوه و بڼ
قيامه ت ده و ست، تا پيغه مبه رمان صلي الله عليه و علي آله و سلم شه فاعه ت و تکان بڼ
ده کات وه تا خوي به رز پي رڙ لپرسينه و هيان له گهل ده کات وه ته رازوه کان داده نرين
وه توماره کان بلاوده کړينه وه که کړده و ه به نده کاني تيدا تومار کراوه، وه په راوي
کړده وه کان بڼ لای راسته کان و چه په کان ده فري ﴿جاهر که سيک په راوه کاني هات
بڼ لای راستي و به ده ستی راستي و ه ريگرت نه وه به هه شتيه و ه هه که سيک په راوه کاني
هات بڼ لای و به ده ستی چه پي و ه ريگرت نه وه دوزه خيه خوا په نامان بدان ثامين -
و ه رگير ﴿﴾:

خوي گه وره ده فهر موړيت: ﴿ئينجا نه و که سه ي نامه و دوسيه ي کارو کړده وه کاني
درايه ده ستی راستي که نه و ه ش نيشانه ي به ختيا ريه ئيز پرسينه و ه يه کي سوک و ناساني
له گهلدا ده کريت پاشان پاداشت و ه رده گريت له خراپه کانيشي ده بوردريت، و
به خوشي و شاديه و ه ده گه رپته و ه لای زن و مندان و خزم و کهس و کاری خواناسي له
به هه شتدا، وه به لام نه و که سه ي که له پشتيه و ه نامه ي کړده وه کاني درايه ده ستی نه و
هاوارو دادی لي هله ده ستيت داوای مردني خوی ده کات، چونکه ده زانيت
را ده کيشري ته ناو ناگريکي بليسه دارو سوتينه و ه ﴿﴾.

رافه‌ی شیخ ئینو عثمین

البعث - زیندوکردنه‌وه، والحشر - کۆکردنه‌وه‌ی دروست‌کراوه‌کان.

البعث له‌زمانه‌وانیدا : بریتیه له‌ناردن و بئاوکردنه‌وه، وه‌له‌شهرعدا بریتیه له زیندوکردنه‌وه‌ی مردوو‌ه‌کان له‌پۆژی دوایدا .

الحشر له‌زمانه‌وانیدا : بریتیه له‌کۆکردنه‌وه، وه‌له‌شهرعدا بریتیه له کۆکردنه‌وه‌ی دروست‌کراوه‌کان له‌پۆژی دوایدا به‌مه‌به‌ستی لیپرسینه‌وه و دادوه‌ریکردن له نیاوانیدا. وه‌هه‌رکام له البعث - زیندوکردنه‌وه، والحشر - کۆکردنه‌وه‌ی دروست‌کراوه‌کان هه‌ق چه‌سپا و سه‌لنراوه به به‌لگه‌ی قورئان و سونه‌ت و یه‌کده‌نگی موسلمانان .

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموویت : ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثَنَّ﴾ التغابن: ۷ واته ﴿بَلَىٰ بَلَىٰ نَهَىٰ پیغه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم به‌لای سویند به په‌روه‌ر‌دگام بیگومان له گۆره‌کانتاندا ده‌رده‌هێرتن و زیندده‌کرینه‌وه﴾.

وه‌هه‌روه‌ها خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموویت : ﴿قُلْ إِنَّا الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾﴾ الواقعة: ۴۹ - ۵۰ واته ﴿بَلَىٰ نَهَىٰ پیغه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم بیگومان پیشینان و پاشینان و هه‌موو کۆ ده‌کرینه‌وه بو کاتیکی دیاریکراو نه‌ویش کاتی پۆژی قیامه‌ته﴾.

وه پیغه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده‌فه‌رموویت : ﴿يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقُرْصَةِ النَّقِيِّ لَيْسَ فِيهَا عِلْمٌ لِأَحَدٍ﴾ متفق علیه.

۱ البخاري : كتاب الرقاق : باب يقبض الله الأرض يوم القيامة (۶۵۲۱).

ومسلم : كتاب صفة القيامة والجنة والنار : باب في البعث والنشور ... (۲۷۹۰) (۲۸) من حديث سها بن سعد رضي الله عنه.

واته ﴿خه لکي له رږږي قيامه تدا له سهر زهويه کي سپي سورباودا کهوه کو نانیک وایه هیچ بهرزی و نرمیه کي تیدا نه بیټ حهشر ده کرین لهو زهویه دا نیشانه ی هیچ که سیکی له سهر نیه﴾.

وه موسلمانان یه کدهنگن له سهر جیگیر کرن و سهلماندنې حهشر له رږږي قيامه تدا.

وه خه لکي حهشر ده کرین به پی پته ی هیچ نه علیک و پتلاویکیان له پیدانیه، وه به پروتی هیچ پوښاکیکیان له بهر دا نیه، به خه تهنه نه کراوی هیچ که سیکیان خه تهنه نه کراوه و خه تهنه کراویان تیدا نیه، له بهر فهرمايشتی خوی گه وره که ده فهرموویت : ﴿کَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ﴾ الأنبياء: ۱۰۴ واته ﴿ههروهک چوڼ له سهره تاوه دروستمانکردن دیسان ههر ناواش وه کو خوی لیډه کهینه وه﴾.

وه له بهر فهرمايشته که ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده فهرموویت : ﴿إِنكُمْ مَخْشُرُونَ خُفَاءَ غُرَاةٍ غُرُلًا ثُمَّ قَرَأَ﴾ ﴿کَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ، وَعَدَّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (۱۰۴) الأنبياء: ۱۰۴ وَأَوَّلُ مَنْ يُكْسَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِبْرَاهِيمُ ﴿متفق علیه.

واته ﴿نیوه له رږږي قيامه تدا حهشر ده کرین به پی پته ی و پروتی و خه تهنه نه کراوی پاشان نهم نایه ته ی خوینده وه﴾ ﴿کَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ، وَعَدَّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (۱۰۴) واته ﴿ههروهک چوڼ له سهره تاوه دروستمانکردن دیسان ههر ناواش وه کو خوی لیډه کهینه وه ، به لینه که نه نجامدانی له سهر نیمه یه و بیگومانیش نیمه ههر نه نجامی نه ده یں﴾ وهیه کهم که سیکیش پوښاک ده کریته وه به بهریدا پیغه مبهری خوا نیراهیمه سهلامی خوی لی بیټ﴾.

وہلہ فەرموودە کە ی عبداللہ ی کوری ئونەیس بەمەرفوعی دە یگێرتەوہ لە پێغەمبەری
 خواوہ صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم کە پێشەوا ئەحمەد رپوایەتی کردووە و
 دە فەرموویت : ﴿يُخْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَوْ قَالَ الْعِبَادُ غُرَاةً غُرُلًا بُهْمًا قَالَ قُلْنَا وَمَا
 بُهْمًا قَالَ لَيْسَ مَعَهُمْ شَيْءٌ﴾ الحديث^۱

۱ ئەم فەرموودوێە حەسەنەو پێشتر تەخریجکراوە.

﴿الحساب – لپرسنه وه﴾

الحساب له زمانه وانيدا واته : ژماره، وه له شهر عدا بریتیه له ناگدار کردنه وهی
بهنده کان له لایه ن خوی گه وړه وه به وهی کردویانه ﴿به واتا شاره زاکردنی بهنده کان به و
کارانه ی له ژبانی دونیادا که نه نجایانداوه – وه رگير﴾.

که نه وهش جیگیر و سه لپتر او به به لگه ی قورئان و سونهت و یه کده نگی موسلمانان.

خوی گه وړه ده فهرموویت : ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾﴾
الغاشية: ٢٥ – ٢٦ واته ﴿به راستی گه پانه وه یان بولای نیمه یه، له وه و دوايش به راستی
حساب لپرسینه وه یان هر له هر خو مانه که س فریایان ناکه وی و ناتوانی له سزای
سهخت رزگاریان بکات﴾.

وه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم له هه نی له نویژه کانیدا ده فهرموو:
﴿اللَّهُمَّ حَاسِبِي حِسَابًا يَسِيرًا فَقَالَ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا مَا الْحِسَابُ الْيَسِيرُ؟ قَالَ أَنْ
يَنْظُرَ فِي كِتَابِهِ فَيَتَجَاوَزَ عَنْهُ﴾ رواه أحمد . وقال الألباني إسناده جيد^١.

واته ﴿نه ی په وړه دگارم داوات لیده که م لپرسینه وه یه کی ناسانم له گه لدا بکه یت
دایکمان عائشه ره زای خوی لی بیت فهرمووی : لپرسینه وه ی ناسان چونه؟ پیغه مبهری

١ حدیث صحیح : أخرجه أحمد (٤٨/٦) وابن أبي عاصم في كتاب السنة (٨٨٥) واللفظ لأحمد.

وقال الألباني في تخريج السنة (٤٢٩/٢) ((إسناده صحيح)) أ. ه .

وأصل الحديث في الصحيحين عند البخاري (١٠٣)، (٦٥٣٦)، (٦٥٣٧) ومسلم (٢٨٧٦) (٧٩)

عنها بلفظ : ((ليس أحد يحاسب يوم القيامة إلا هلك . قلت : أَوَ لَيْسَ يَقُولُ اللَّهُ ﴿فَسَوْفَ يُحَاسَبُ

حِسَابًا يَسِيرًا﴾ الانشقاق: ٨ فقال إنما ذلك العرض ولكن من نوقش الحساب يهلك﴾.

خو صلى الله عليه وعلى آله وسلم فرمووى: بهو جوړه ده بېت كه ته ماشاى كيتاب و نامه كهى ده كات جا دواى نموه لى ده بوريت ﴿﴾.

وه همموو موسلمانان په كدهنگن له سر بوونى لپرسينهوه له پړژى قيامه تداء. وه چوڼيه تى لپرسينهوه ش بؤ كهسى باوه ردار به جوړيك ده بېت كه: خواى گه وړه ده بيا ته شو تيك كه كهس ناگاي لى نه بېت و دانى پيدا ده نيت به تاوانه كانيدا تا واده زانيت تياچووه خواى گه وړه پى ده لىت: له دونيادا دام پوښيت و نه مه شت كهس پىت بزانيت وه نه مړوش لىت خوښ ده بم جا نامهى چا كه كاني پيده دات.

وه هه رچى ده ربارهى بيا وړه كان و دووړو وړه كانه خواى گه وړه له بهر چاوى همموو دروستكراوه كانيدا بانگيان ده كات و ده فمروويت نموانه نهو كه ساندهن درويان به ناوى خواوه كرد ده با نه فرينى خواو دووړه وړه نهوه له رحمتى خوا له سر كه سانيك پىت سه تكارن ﴿﴾^۱

وه لپرسنهوه بؤ همموو كه سيكه بيجگه لهو كه ساندهى كه پيغه مېدرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم جيايكر دونه ته وه كه نه وانيش ﴿﴾ حفتا هزار كه سن لهم نه مته داء له وانه عوكاشه كورى مي حصنه ده چنه ناو به هه شته وه به بى لپرسنهوه و به بى سزا ﴿﴾

۱ البخاري: كتاب المظالم: باب قول الله تعالى ﴿أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ ﴿١٨﴾ هود: ١٨ (٢٤٤١).
ومسلم: كتاب التوبة: باب قبول التوبة القاتل وإن كثر قتله (٢٧٦٨) (٥٢) من حديث عبدالله بن عمر رضي الله عنهما.

فرموده كه لای پتشموا بوخارى ناوا هاتووه:

بَابُ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى {أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ}

٢٤٤١ - حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ حَدَّثَنَا هَمَّامٌ قَالَ أَخْبَرَنِي قَتَادَةُ عَنْ صَفْوَانَ بْنِ مُخْرَزٍ الْمَازِنِيِّ قَالَ بَيْنَمَا أَنَا أُمْشِي مَعَ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا آخِذَ يَدَيْهِ إِذْ عَرَضَ رَجُلٌ فَقَالَ كَيْفَ سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ فِي التَّجْوَى فَقَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَتْفَهُ وَيَسْتَرُّهُ فَيَقُولُ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا فَيَقُولُ نَعَمْ أَيْ رَبِّ حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ قَالَ سَتَرْتَهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ فَيُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيَقُولُ الْأَشْهَادُ ﴿هُؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ ﴿١٨﴾ هود: ١٨.

بوخاری و موسلیم رپوایەتیان کردووہ^۱، وەپێشەوا ئەھدیش بە مەرفوعی لە ئوبانە وە دەیگێڕێتەوہ کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم فەرموویەتی: ﴿کەلەگەل ھەریە کێک لەو ھەفتا ھەزارە ی کە دەچنە بەھەشتەوہ بێ لێرسینەوہ و سزا

۱ البخاري : كتاب الرقاق : باب يدخل الجنة سبعون ألفاً بغير حساب (۶۵۴۱).

زانای رافە کار خوا لێی خوش بیئت فەرموودە کە ی نەھیتاوە بەلکو واتاکە ی ھیتاوە، بەلام لەبەرئەو ی نێمە بە ئەھلی بەلگە ناسراوین ئەو من لەجیات ی ئەو لە بوخاریدا چۆن ھاتووہ ئاوا بۆتدینم خوا لە ھەموولایەک خوش بیئت:

۶۵۴۱ - حَدَّثَنَا عِمْرَانُ بْنُ مَيْسَرَةَ حَدَّثَنَا ابْنُ فَضِيلٍ حَدَّثَنَا حُصَيْنٌ قَالَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ وَ حَدَّثَنِي أُسَيْدُ بْنُ زَيْدٍ حَدَّثَنَا هُشَيْمٌ عَنْ حُصَيْنٍ قَالَ كُنْتُ عِنْدَ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ فَقَالَ حَدَّثَنِي ابْنُ عَبَّاسٍ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَرَضَتْ عَلَيَّ الْأُمَمُ فَأَخَذَ النَّبِيُّ يَمْرُ مَعَهُ الْأُمَّةُ وَالنَّبِيُّ يَمْرُ مَعَهُ الْتَفَرُّ وَالنَّبِيُّ يَمْرُ مَعَهُ الْعُسْرَةُ وَالنَّبِيُّ يَمْرُ مَعَهُ الْخُمُسَةُ وَالنَّبِيُّ يَمْرُ وَحْدَهُ فَتَطَرْتُ فَإِذَا سَوَادٌ كَثِيرٌ قُلْتُ يَا جَبْرِيلُ هَؤُلَاءِ أُمَّتِي قَالَ لَا وَلَكِنْ انْظُرْ إِلَى الْأَفْقِ فَتَطَرْتُ فَإِذَا سَوَادٌ كَثِيرٌ قَالَ هَؤُلَاءِ أُمَّتُكَ وَهَؤُلَاءِ سَبْعُونَ أَلْفًا قَدَامَهُمْ لَا حِسَابَ عَلَيْهِمْ وَلَا عَذَابَ قُلْتُ وَلِمَ قَالَ كَانُوا لَا يَكْتُوبُونَ وَلَا يَسْتَرْقُونَ وَلَا يَتَطَيَّرُونَ وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ فَقَامَ إِلَيْهِ عُكَّاشَةُ بْنُ مِحْصَنٍ فَقَالَ اذْغُ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ قَالَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مِنْهُمْ ثُمَّ قَامَ إِلَيْهِ رَجُلٌ آخَرُ قَالَ اذْغُ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ قَالَ سَبَقَكَ بِهَا عُكَّاشَةُ. ﴿وەرگێڕ﴾.

ومسلم : كتاب الإيمان : باب الدليل على دخول طوائف من المسلمين الجنة بغير حساب ولا عذاب (۲۲۰)(۳۷۴). محدث ابن عباس رضي الله عنهما.

لای پێشەوا موسلیمیش بەم شێو یە :

۵۴۶ - حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ خَلْفٍ الْبَاهِلِيُّ حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ عَنْ هِشَامِ بْنِ حَسَّانٍ عَنْ مُحَمَّدٍ - يَعْنِي ابْنَ سِيرِينَ - قَالَ حَدَّثَنِي عِمْرَانُ قَالَ قَالَ نَبِيُّ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - « يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِي سَبْعُونَ أَلْفًا بغير حساب ». قَالُوا وَمَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ « هُمُ الَّذِينَ لَا يَكْتُوبُونَ وَلَا يَسْتَرْقُونَ وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ». فَقَامَ عُكَّاشَةُ فَقَالَ اذْغُ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ. قَالَ « أَنْتَ مِنْهُمْ ». قَالَ فَقَامَ رَجُلٌ فَقَالَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ اذْغُ اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ. قَالَ « سَبَقَكَ بِهَا عُكَّاشَةُ ». ﴿وەرگێڕ﴾.

وفي الباب : عن أبي هريرة رضي الله عنه : عند البخاري (۵۸۱۱) (۶۵۴۲) ومسلم (۲۱۶) (۳۶۷) وعن عمران بن حصين رضي الله عنه : عند مسلم (۲۱۸) (۳۷۱).

حفتا هزار کس هیه ﴿ ابن کثیر دهفهرموویت : فهرموودهیه کی صهحیه جهندین بهلگهی بؤ باسکردووه ^۱ .

وه یه کهم کهسیش لیپرسنهوی له گهلدا ده کریت ثم ثومهتن له بهر فهرمایشته کهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم کهدهفهرموویت : ﴿ نَحْنُ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْمَقْضَىٰ بَيْنَهُمْ قَبْلَ الْخَلَائِقِ ﴾ ^۲ متفق علیه.

۱ حسن : حدیث ثوبان عند الطبرانی فی الکبیر (۱۴۱۳) وأحمد (۵ / ۲۸۰ , ۲۸۱) من طریق محمد بن إسماعيل الحمصي حدثني أبي عن ضمضم بن زرعة عن شريح بن عبيد عن أبي أسماء الرحبي عن ثوبان قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وعلى آله وسلم يقول : ﴿ إن ربي عز وجل وعدني من أمتي سبعين ألفاً لا يحاسبون مع كل ألف سبعين ألفاً ﴾ وسكت عنه الهيثمي في المجمع (۱۰ / ۴۰۷) ولم يتكلم عليه بشيء . مع أن فيه محمد بن إسماعيل بن عياش الحمصي .

قال أبو داود لم يكون بذلك وقال أبو حاتم لم يسمع من أبيه شيئاً راجع التهذيب (۹ / ۵۱ , ۵۲) والمغني في الضعفاء للذهبي (۲ / ۵۵۵) . وللحديث شواهد كثيرة ذكرها ابن كثير في النهاية (۳۲۲ : ۳۳۰) منها حديث أنس عند البزار فيه أبو عاصم العباداني لين الحديث كما في التقريب . ومنها : حديث أبي أمامة : عند أحمد (۵ / ۲۶۸) والرمزي (۳۴۳۷) وابن ماجة (۴۲۸۶) وصححه ابن حبان (۲۶۴۲ - موارد).

ومنها حديث أبي سعيد الخدري عند ابن أبي عاصم في السنة (۸۱۴) وضعف إسناده الألباني في تخريج السنة (۲ / ۳۸۵) .

وغير ذلك من شواهد وراجع النهاية لابن كثير.

وبالجملة فالحديث حسن على أقل أحواله بهذه الشواهد.

۲ الحديث بهذا اللفظ : عند مسلم كتاب الجمعة : باب هداية هذه الأمة ليوم الجمعة (۸۵۶) (۲۲) من حديث أبي هريرة وحذيفة رضي الله عنهما ولفظه عند البخاري (۸۷۶) ومسلم (۸۵۵) (۲۱) : ((نَحْنُ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَدَّ أَنَّهُمْ أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِنَا)) من حديث أبي هريرة.

خویندری بهریر نهوی تویر دهفهرموویت نهوه دهریرنی موسلیمه زوری بؤگهرام بهلثم دهقاودهق بهو شیویه نهیمینی بهلکو ههمان نهو ژمارهیهی نهو دهفهرموویت جیاوازیه کی تیدایه من ههموی دتیم تابزانی جیاوازیه که جیهو سوودی ئی بیئی:

(۸۵۶) (۲۲) : وَحَدَّثَنَا أَبُو كُرَيْبٍ وَوَاصِلُ بْنُ عَبْدِ الْأَعْلَى قَالَا حَدَّثَنَا ابْنُ فَضَّالٍ عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ عَنْ أَبِي حَازِمٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ وَعَنْ رَبِيعِ بْنِ جَرَّاشٍ عَنْ حَذِيفَةَ قَالَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « أَصْلُ اللَّهِ عَنِ الْجُمُعَةِ مَنْ كَانَ قَبْلَنَا لَكَانَ لِلْهُودِ يَوْمَ السَّبْتِ وَكَانَ لِلنَّصَارَى يَوْمَ الْأَحَدِ فَجَاءَ اللَّهُ بِنَا فَهَذَا اللَّهُ لِيَوْمِ الْجُمُعَةِ فَجَعَلَ الْجُمُعَةَ وَالسَّبْتَ وَالْأَحَدَ وَكَذَلِكَ هُمْ تَبَعٌ لَنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَحْنُ الْآخِرُونَ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا وَالْأَوَّلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْمَقْضَىٰ لَهُمْ قَبْلَ الْخَلَائِقِ » . وَلِي رَوَايَةٍ وَاصِلٍ الْمَقْضَىٰ بَيْنَهُمْ .

واته ﴿ثِيَمَهُ دَوَائِنَ نَهْتَهُوهُنَ كَهَ هَاتُووِينَ بَهْ لَامَ لَهْ پِيَشْ هَهُمُووِ دُرُوسْتِكِرَاوَهُ كَانْدَا لَهْ رُوژِي قِيَامَهْتَدَا دَادُوهُرِي دَهْ كَرِيَنَ لَهْ نِيَوَانِيَانْدَا﴾.

وه ثِيَنَ وَ مَا جَهْ لَهْ ثِيَنَ وَ عَهْبَاسَهُوَهْ بَهْمَهْرَفُوعِي رِيَوَايَهْتِي كَرْدُووَهْ كَهْ پِيَغَهْمَبَهْرِي خَوَا صَلِي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ دَهْ فَهْرَمُووِيَتِ : ﴿نَحْنُ آخِرُ الْأُمَمِ، وَأَوَّلُ مَنْ يَحَاسِبُ﴾ الحديث. ^۱ واته ﴿ثِيَمَهُ كَوْتَا نَهْتَهُوهُنَ، وَهْ يَهْ كَهْمَ نَهْتَهُوهِشِيَنَ لِيِيِيَجِيْنَهْوَهِي لَهْ گَهْلَدَا دَهْ كَرِيَتِ﴾.

وه يَهْ كَهْمَ شَتِيَكِيَشْ بَهْنَدَهْ لَهْ سَهْرِي لِيِيِرْسِيْنَهْوَهِي لَهْ گَهْلَدَا دَهْ كَرِيَتِ لَهْ مَا فَهْ كَانِي خَوَاي گَهْرَهْ نُوِيْژَهْ لَهْ بَهْرَ فَهْرَمَايَشْتَهْ كَهِي پِيَغَهْمَبَهْرِي خَوَا صَلِي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ كَهْ دَهْ فَهْرَمُووِيَتِ : ﴿أَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ الصَّلَاةُ فَإِنْ صَلَحَتْ صَلَحَ سَائِرُ عَمَلِهِ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَسَدَ سَائِرُ عَمَلِهِ﴾ رواه الطبراني في الأوسط وسنده لا بأس به إن شاء الله، قاله المنذري في الترغيب والترهيب ^۲ ص (۲۴۶) ج ۱.

۱ أخرجه ابن ماجه (۴۲۹۰) وأحمد (۱/ ۲۸۲، ۲/ ۲۷۴، ۳/ ۳۴۲) والبيهقي في دلائل النبوة (۵/ ۴۸۲) من حديث ابن عباس رضي الله عنهما، وقال البوصيري في الزوائد (۳/ ۳۱۷) : ((هذا إسناده صحيح رجاله ثقات))، وصححه الشيخ الألباني .

فَهْرَمُووَدَهْ كَهْ مَوِژْدَهِي تِيْدَايَهْ بَوِ ثِيَمَهِي مُوسْلَمَانِ جَوَانِ تَهْمَاشَايِ بَكَهْوِ سُوپَاسِي خَوَابَكَهْ : ۲۳۷۴ - " نَحْنُ آخِرُ الْأُمَمِ ، وَ أَوَّلُ مَنْ يَحَاسِبُ ، يُقَالُ : أَيْنَ الْأُمَّةُ الْأُمِيَّةُ وَ نَبِيهَا ؟ فَنَحْنُ الْآخِرُونَ الْأَوَّلُونَ " .

قال الألباني في " السلسلة الصحيحة " ۵ / ۴۸۸ : أخرجه ابن ماجه (۲ / ۵۷۵) عن حماد بن سلمة عن سعيد بن إياس الجريري عن أبي نضرة عن ابن عباس مرفوعا . قلت : و هذا إسناده صحيح، و رجاله ثقات كما قال

البوصيري في " زوائد ابن ماجه " (۱ / ۲۶۲) . ﴿وَهْ رَغِيَرِ﴾.

۲ حديث صحيح : أخرجه الترمذي (۴۱۳) والنسائي (۱ / ۲۳۲) وابن ماجه (۱۴۲۶) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب (۱ / ۱۸۵) .

واته ﴿يَهْ كَهْم شَتِيك بهنده له سهرى لِيِيچينه وهى له گهلدا ده كريت نويژه جائه گهر به باشي نه نجامي دابوو نهوا ههموو كاره كانى ترى چاك بووه وهنه گهر خراپيش بوو نهوا ههموو كاره كانى ترى خراپ بووه﴾.

وهيه كهه شتيكيش له نيوان خه لكدا دادوهري ده كريت له مافي خه لكيدا له خويندايه له بهر فهرمايشته كهى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم كه ده فهرموويت: ﴿أَوَّلُ مَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الدِّمَاءِ﴾ متفق عليه^۱.

واته ﴿يَهْ كَهْم شَتِيك دادوهري تيدا ده كريت له نيوان خه لكيدا له رورزي قيامه تدا له خويندايه﴾.

.....

۱ البخاري : كتاب الديات : باب قوله تعالى ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ﴾ النساء: ۹۳.

ومسلم : كتاب القسامة : باب المجازاة بالدماء في الآخرة . (۱۶۷۸) (۲۸) من حديث ابن مسعود رضي الله عنه.

← والميزان له كِفَتَانِ وَلِسَانٌ، تُوزَنُ بِهِ الْأَعْمَالُ : ﴿فَمَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (١٠٢) وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ (١٠٣) المؤمنون: ١٠٢ - ١٠٣

وه تەرازوو دووتاو زوبانی هەبە، کردەوێ کانی بێ کێشانهو پێوانە دەکرێت : واتە ﴿جائەوێ تەرازووی چاکە کانی قورس بێت ئانەوانە سەرفرازوو سەرکەوتوون، بەلام نەوێ تەرازووی چاکە کانی سوک بێت ئەوانە ئەو کەسانەن خۆیان لە دەست داوەو خۆیان ریسواکرووە و بەهەمیشە لەناو دۆزەخدا دەمیئنەوێ﴾.

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

الموازن

تەرازوێ کان کۆیە تاکە کە تەرازوو، کە ئەوێش لە زمانەوانیدا بریتیه لەوێ کە شتە کانی بێ پێوانە دەکرێت نێر ئەو شتانه سوک بن یان قورس، وە لە شەرعیشتدا : بریتیه لەوێ کە خوای گەورە لە پرۆژی قیامەتدا دایدە نێت بۆ کێشانه کردنی کردەوێ کانی بەندەکان وە بێگومان هەریە کە لە قورئان و سوننەت و کۆدەنگی پێشین بەلگەیه لەسەری .

خوای گەورە دەفەر مووێت : ﴿فَمَنْ ثَقَلَتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (١٠٢) وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ، فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ (١٠٣) المؤمنون: ١٠٢ - ١٠٣

واتە ﴿جائەوہى تەرازووی چاکەکانی قورس بێت ئائەوانە سەرفرازوو سەرکەوتوون، بەلام ئەوہى تەرازووی چاکەکانی سوک بێت ئەوانە ئەو کەسانەن خۆیان لە دەست داوہ و خۆیان ریسواکرووہ و بەھەمیشەى لەناو دۆزەخدا دەمیننەوہ﴾.

وہەروہە دەفەرموویت : ﴿وَضَعُ الْمَوَزِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾ ﴿الأنبياء: ٤٧﴾
واتە ﴿ئیمە پێوہر تەرازووەکانی دادپەروەری لە رۆژی قیامەتدا دادەنێن، جاھێج کەس بە ھیچ شیوہیەک ستمی لیناکریت ئەگەر چی بەئەندازەى یەك دانە گەردیلەش بێت ئێز کارى چاکەیان خراپە ئیمە نامادەى دەکەین دەبھێننە مەیدان، جائەوہندە بەسە بو ئیمە کەوا بەووردی حیساب و لێرسینەوہ ئەنجام دەدەین﴾.

وہ پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم دەفەرموویت : ﴿كَلِمَتَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ 'متفق عليه'.

واتە ﴿دوو وشە ھەن خۆشەویستن لای خواى مێھرەبان ئاسان و سوکن لەسەر زوبان قورس لەتەرازوودا سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ﴾.

وہ پێشین کۆن لەسەر بوونی ئەوہ .

کەئەوہش بریتىە لە تەرازوویەکی راستەقینە دوو تەى ھەبە لەبەر فەرموودەکەى عبداللەى کورپی عەمرى کورپی عاص لە پێغەمبەرى خواوہ صلى الله عليه وعلى آله وسلم کە دەر بارەى خواوہن بلیتە کە دەفەرموویت : ﴿فَتَضَعُ السَّجَّاتُ فِي كَفِّهِ وَ

١ البخاري : كتاب التوحيد : باب قول الله تعالى ﴿وَضَعُ الْمَوَزِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾ (٧٥٦٣).
ومسلم : كتاب الذكر والدعاء : باب فضل التهليل ... (٢٦٩٤) (٣١). من حديث أبي هريرة رضي الله عنه وهو خاتمة صحيح البخاري.

البَطَاقَةُ فِي كَفَّةٍ﴾ الحديث رواه الترمذي وابن ماجه قال الألباني إسناده صحيح^۱ واته:
﴿جا پرتوګه کانی بۆ ده خړیته تایه کی تهرازووه که وه بلیته کش لهو تاکه ی
تریدا...﴾^۲

۱ حدیث صحیح : أخرجه أحمد (۲/ ۲۱۳) والترمذي (۲۶۳۹) وابن ماجه (۴۳۰۰) وإسناده صحيح. وقد صححه ابن حبان (۲۵۲۴) والحاكم (۱/ ۶، ۵۲۹) ووافقه الذهبي، وحسنه الترمذي، وصححه الألباني في الصحيحة (۱۳۵)، وقال ((والأحاديث في ذلك متضاربة إن لم تكن متواترة)) أ. هـ .

۲ نهو ی سمره وه به شیکه له فرموده په کی درېژ که تیایدا باسی پیاوړک ده کات خاوه نی بلیتی ﴿أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله﴾ و بهموی نهو یلیته وه ده چیه بهه شته وه جایو زیاتر شاره زابوون بهرمو تهواو ی فرموده که بینه : له مومنه دی پشمو نه چه ددا:

۶۹۹۴ - حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ إِسْحَاقَ الطَّالْقَانِيُّ حَدَّثَنَا ابْنُ مُبَارَكٍ عَنْ لَيْثِ بْنِ سَعْدٍ حَدَّثَنِي عَامِرُ بْنُ يَحْيَى عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْخُبَلِيِّ قَالَ سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو بْنَ الْعَاصِ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَسْتَخْلِصُ رَجُلًا مِنْ أُمَّتِي عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَنْشُرُ عَلَيْهِ تِسْعَةَ وَتِسْعِينَ سَجَلًا كُلُّ سَجَلٍ مَدَّ الْبَصَرُ ثُمَّ يَقُولُ لَهُ أَتُنْكِرُ مِنْ هَذَا شَيْئًا أَطَّلَمْتُكَ كَتَبَنِي الْخَافِظُونَ قَالَ لَا يَا رَبِّ يَقُولُ أَلَاكَ عُذْرٌ أَوْ حَسَنَةٌ فَيَنْهَتْ الرَّجُلُ فَيَقُولُ لَا يَا رَبِّ فَيَقُولُ بَلَى إِنَّ لَكَ عِنْدَنَا حَسَنَةً وَاحِدَةً لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ فَتُخْرَجُ لَهُ بَطَاقَةٌ فِيهَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ فَيَقُولُ أَخْضِرُّوه فَيَقُولُ يَا رَبِّ مَا هَذِهِ الْبَطَاقَةُ مَعَ هَذِهِ السَّجَلَاتِ فَيَقَالُ إِنَّكَ لَا تُظْلَمُ قَالَ فَتُوضَعُ السَّجَلَاتُ فِي كَفَّةٍ قَالَ فَطَاشَتْ السَّجَلَاتُ وَكَلَّتِ الْبَطَاقَةُ وَلَا يَثْقُلُ شَيْءٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ.

واته ﴿خوای گهوره له پرژوی دوايدا پياوړک له نومه ته کم دیت له بهر چاوی هممو خه لکی رايده وه ستیت، جا نهو دو نو پرتوګۍ بۆ بلو ده کرته وه، هر پرتوګه کش چنه د چاو پر بکات درېژ، پاشان ده فرمودیت : نایه نکولی له هېچ کام لم تاوانانه ده کهیت ؟ نایه فرشته نو سمره کام ستمیان لیکر دیت ؟ ده لیت نه خیر، نه ی بهر ور دگارم، خوای گهوره ده فرمودیت نایه هېچ پاساو و بیانویه کت هیه، یان هېچ چاکه یه کت هیه ؟ جاماویه که بی دهنگ ده بیت، پاشان ده لیت : نه خیر نه ی بهر ور دگار، جا خوای گهوره ده فرمودیت به لای، تو یه ک چاکه کت لای نیمه هیه، نه مرؤ هېچ ستمیکت لیتا کریت، جابلیتیکی بۆ ده رده کریت تیندا نو سراهو ﴿أشهد أن لا إله إلا الله وأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ﴾ جا ده فرمودیت : بیهینن بیکیشن، جانهو ده لیت : نه ی بهر ور دگارم نم بلیته چیه له بهر امبر نهو هممو تومارانه، نهویش ده فرمودیت : تو نه مرؤ هېچ ستمیکت لیتا کریت، پیغمبری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده فرمودیت : نهو جا توماره کانی بۆ ده خړیته تایه کی تهرازووه که بلیته کش ده خړیته تاکه ی تری تهرازووه که، فرمودی : جا تای توماره کان بهر زبویه وه و بلیته که لهو هممو قورس بوو، فرمودی بیګومان هېچ شیتک نیی له بهر امبر ناوی خوای گهوره دا قورس بیت﴾.

مژده ت لی بیت نه ی نهو که سه ی شه یرک بۆ خوا دانانیت و هاوارنا که یه جگه له خوا له غیری خوا ناپاریته وه و سوزده بۆ هېچ ګوړنک نابیت و ناژله بۆ جگه له خوا سرنابریت و نووشتو ته لیم به خوتا هلتاواسیت، نهو ت بهسه که به ته نها خوا ده پرستیت و سهری بۆ داده نهویتیت، هر ګیز خهفت مه خو باخه لکی هر ناو ته ژرته لی بنین تو بهو ی سله فیت واته نهلی سونهو جماعیت همزاران مژده ت له لایه ن خوا پیغمبری خواوه بۆ هیه وه نه ګر همزار ساتیش بژیت هر ده بیت یریت بویه سله فیانه بژی و سله فیانه بانګوازو پرستش بکو سله فیانه ش یر، وه داوا له خوا گهوره بکه له سر ریازی پیغمبری خواو پشیه چاکه کان بمانزیه نیت و بمانزیتیت و زیندوومان بکاته وه . نامین. ﴿وهر ګیر﴾.

وہ زانایان جیاوازن لموہدا نایہ یەك تەرازوہ یان چەندین تەرازوہ؟
 جا ھەندیکیان دەفەرموون : چەندین تەرازوہ بە گۆیرەى نەتەوہ کان یان تاکە کان یان
 کردەوہ کان لەبەرئەوہى لەقورئاندا تەنھا بەشیوہى کۆھاتووە، وەھەرچى دەربارەى
 بەتاک ھاتنى لەفەرموودەدا ئەوہ بۆ رەچاوکردنى ﴿جنس - رەگەزە﴾ .
 وەھەندیکى تریان فەرموویانە : تەنھا یەك تەرازوہ لەبەرئەوہى لەفەرموودەدا بەتاکى
 ھاتووە، وەھەرچى دەربارەى بەکۆ ھاتینشى لەقورئاندا بۆ رەچاوکردنى کیشراو و
 پێوانە کراوہ کە یە .

وہەردوو کیشیان دەگونجیت وایت خواش باشە دەزانیت .
 ئەوہى دە کیشریت کردەوہیە لەبەر رووکەشى نایەتەکەى پێشو وە فەرموودەکەى
 دوای ئەویش، وەووتراویشە پەرپاوەکانى کارە لەبەر فەرموودەکەى خواھنى بلیتەکە، وە
 وتراوہ بکەرەکە خۆى دە کیشریت لەبەر فەرموودەکەى ئەبى ھورەیرە رەزای خواى لى
 بیت کە پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم دەفەرموویت : ﴿إِنَّهُ لَيَأْتِي
 الرَّجُلُ الْعَظِيمُ السَّمِينُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَزُنُّ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعْضَةٍ وَقَالَ اقْرَأُوا﴾ ﴿فَلَا تُقِيمُ
 لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا﴾ ﴿الكهف: ۱۰۵﴾ متفق عليه ^۱ .

واتە ﴿لەرۆژى قیامەتدا پیاویکی گەورەى قەلەو دیت، لای خواى گەورە کیشى
 بەلە مێشولە یەکی نیە، فەرمووی جا ئەم نایەتە بخویننەوہ﴾ جا لەرۆژى قیامەتدا ھیچ
 جوړە بایەخ و سەنگیک بۆ ئەو بێباوەرانە دانانیین .

وہەندى لەزانایان ھاتوون ئەم دەقەنەیان کۆکردەوہتەوہ بەجۆرێک کە ھەموو ئەوانە
 دە کیشریت، یان کە کیشان لە راستیدا بۆ ئەو تۆمارانە یە کە تیاياندا نووسراوہتەوہ بە
 جۆرێک کەئەو تۆمارانە قورس و سوک دەبن بە گۆیرەى کردەوہ نووسراوہ کان
 کیشانە کە وای لیدیت ھەرۆھ کو ئەوہ یە بلیت کیشانە کە بۆ کردەوہ کانە چونکە
 تۆمارە کەش ئەو کردەوانەى تیا دا تۆمار کراوہ و لەخۆرە پەیدا نەبووہ، وەھەرچى

۱ البخاري : كتاب التفسير من سورة الكهف : باب ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ﴾
 (۴۷۲۹).

ومسلم : كتاب صفة القيامة والجنة والنار (۲۷۸۵) (۱۸).

دهر بارهه کيشاني خاوهن کاره کهيه جامه بهست پي پلهو پايهو ريزه کهيه تي . وه نه وهش
کوبه نديه کي باشه وه خواش باشه ده زانيت^۱.

۱- تيبني وه رگير : خويتهري نازيز زور ناسايه بووتريت همرکام لهو سيانه پتوانمو کيشانه ده کريت چونکه هيچ
دزايه تيهک نيه له نيوانياندا له بهر روضاني فهرموده کان، جاکه وايه بهلگه کان له سر نه مون که همرکام له ﴿کهسه کان
خودي خويان، نهو تومارانهي کردهه کاني تيدا تومار کراوه، کردهه کان﴾ بزو هره به کهيشيان بهلگه ي راست و
دروست هميه و له پيشه وه باسکرا بهم شيويه بو ت کردهه کمه وه :

۱- بزو کيشاني کردهه کان : پيغمبري خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ده فهرمويت : ﴿كَلِمَتَانِ حَبِيبَتَانِ إِلَى
الرَّحْمَنِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ ۱ متفق عليه.
واته ﴿دوو وشه ههه خوشمويست لاي خوي ميره بهان ناسان وسوکن له سر زويان قورسن له تهرارزودا سُبْحَانَ
اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ﴾. نهوه بهلگه به له سر کيشاني کردهه کان.

۲- بزو کيشاني توماره لاپرهه کان : پيغمبري خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ده فهرمويت : ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ
يَسْتَخْلَصُ رَجُلًا مِنْ أُمَّي عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيَنْشُرُ عَلَيْهِ سَبْعَةَ وَتِسْعِينَ سَجَلًا كُلُّ سَجَلٍ مَدَّ الْبَصَرُ لَمْ
يَقُولْ لَهُ أَتَنْكِرُ مِنْ هَذَا شَيْئًا أَظَلَمْتَ كَتَبْتِي الْخَافِظُونَ قَالَ لَا يَا رَبُّ يَقُولُ أَلَاكَ عَذْرٌ أَوْ حَسَنَةٌ فَيَهْتِ الرَّجُلُ يَقُولُ لَا
يَا رَبُّ يَقُولُ بَلَى إِنَّ لَكَ عِنْدَنَا حَسَنَةً وَاحِدَةً لَا ظَلَمَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ فَتُخْرَجُ لَهُ بَطَاقَةٌ فِيهَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ يَقُولُ أَحْضِرُوهُ يَقُولُ يَا رَبُّ مَا هَذِهِ الْبَطَاقَةُ مَعَ هَذِهِ السَّجَلَاتِ فَيَقَالُ إِنَّكَ لَا تَظْلَمُ قَالَ فَتُوضَعُ
السَّجَلَاتُ فِي كَفِّهِ قَالَ فَطَاشَتِ السَّجَلَاتُ وَتَقَلَّتْ الْبَطَاقَةُ وَلَا يُقَالُ شَيْءٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ﴾

واته ﴿خوي گموره له روژي دوايدا پايونك پايونك له نوم ته كهه ديتيت له بهر چاوي هموو خه ملكي
پايد وه ستيت، جا نه وه دو نو پهرتو کي بزو بلساو ده کريته وه، هره پهرتو كهش چه نه چاو برېكات دريزه، پاشان
ده فهرمويت : نايه نكو تي له هيچ كام لهم تاوانانه ده كهيت ؟، نايه فريشته نووسره كام ستميان ليكر ديت ؟ ده ليت
نهخير، نه ي پهروه درگارم، خوي گموره ده فهرمويت نايه هيچ پاساو و بيانويه كت هميه، يان هيچ چا كهيه كت هميه
؟ جاماويه كه بي دهنگ دهيت، پاشان ده ليت : نهخير نه ي پهروه درگار، جا خوي گموره ده فهرمويت بدلي، تو يهك
چا كهت لاي نيجه هميه، نه مرزو هيچ ستميك ليتا كريت، جابليتيكي بزو ده رده كريت تيدا نووسراوه ﴿أَشْهَدُ أَنْ لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ﴾ جا ده فهرمويت : بهيتن بيكشن، جانمو ده ليت : نه ي پهروه درگار نه
بليته چيه له بهر امهر نهو هموو تومارانه، نهو يش ده فهرمويت : تو نه مرزو هيچ ستميك ليتا كريت، پيغمبري خوا
صلى الله عليه وعلى آله وسلم ده فهرمويت : نهو جا توماره کاني بزو ده خريته تايه كي تهرارزه كه بليته كهش ده خريته
تاكه ي تري تهرارزه كه، فهرموي : جا تاي توماره کان بهر زبو ويه وه و بليته كه لهو هموي قورس بوو، فهرموي
ينگومان هيچ شتيك نيه له بهر امهر ناوي خوي گموره دا قورس بيت ﴿نهوه بهلگه به له سر کيشاني تومارو په ره
تومار کراوه کان.

۳- بزو کيشاني خودي کهسه کان : پيغمبري خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ده فهرمويت : ﴿إِنَّهُ لَيَأْتِي الرَّجُلُ
الْعَظِيمُ السَّيِّئُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَرَى عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ وَقَالَ افْرَأُوا﴾ ﴿فَلَا تَقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا﴾ ﴿الكهف: ۱۰۵﴾ متفق عليه.

واته ﴿له روژي قيامتدا پايونكي گموره ي قلمو ديت، لاي خوي گموره كيشي باله ميشولميه كي نيه، فهرموي جا
نه نايه ته بخويته وه ﴿جا له روژي قيامتدا هيچ جوړه بايه خو سهنگيك بزو نهو بيا وه رانه داناسين﴾. نهوه بهلگه به
له سر کيشاني مرزفه کان.

کهواته خوشمويستان هيچ دزايه تيهک نيه له نيوانيانداو ده گونجيت هره سيكيان بکيشريت والله اعلم ﴿وه رگير﴾.

﴿نشر الدواوين - بلاو کردنه‌وی تۆماری کردنه‌و کان﴾

النشر : له‌زمانه‌وانيدا به‌واتای کردنه‌وی په‌رتو و کيک يان بلاو کردنه‌وی شتيک ديت، وه‌له‌شهر عدا به‌واتای دهر خستن و ناشکراکردنی لاپه‌ره‌کانی کرده‌وه‌کان له‌پوژی قيامه‌تدا وه‌ دابه‌شکردنيان .

وه‌ ﴿الدواوين کوی ديوان﴾ ه‌ که‌ئ‌ه‌ویش له‌زمانه‌وانيدا بریتيه‌ له‌و په‌رتو و که‌ی سه‌رژمیری سه‌ربازی تیدا ده‌کريت و ناويانی تیدا تۆمارده‌کريت وه‌ هاوشیوه‌ی ئ‌ه‌وه‌، وه‌له‌ شهر عدا : بریتيه‌ له‌و په‌رانه‌ی که‌ کرده‌وه‌کانی تیدا تۆمار کراوه‌ که‌ فريشته‌کان نوسيوپانه‌ له‌سه‌ر بکه‌ره‌که‌ی ﴿واته‌ که‌سه‌ که‌ چی کردیت ئ‌ه‌وان نوسيوپانه‌ چونکه‌ نيشيان ته‌ن‌ها ئ‌ه‌ويه‌ خواي گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت : ﴿مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾ : ﴿١٨﴾ ق: ١٨ واته‌ ه‌ه‌روته‌يه‌ کی له‌ده‌م ده‌رده‌چیت فريشته‌ی چاودپری ناماده‌ له‌لايه‌تی ده‌بنووسیت ﴿وه‌رگير﴾ .

جا بلاو کردنه‌وی الدواوين ناشکراکردنی نامه‌ی کرده‌وه‌کانه‌ له‌پوژی قيامه‌تدا جا نمو په‌راوه‌ تۆمار کراوانه‌ ده‌فرن بۆلای راستی به‌نده‌کان و بۆلای چه‌بی به‌نده‌کان ﴿به‌جۆريک ئ‌ه‌وه‌ی باوه‌ر داره‌ ده‌که‌ويته‌ پيشيه‌وه‌ و به‌ده‌ستی راست وه‌ريده‌گرن وه‌ئ‌ه‌وانه‌ی بيباوه‌رو و دوور وون ده‌که‌ويته‌ پشتيانه‌وه‌ و به‌ده‌ستی چه‌پ وه‌ريده‌گرن - وه‌رگير﴾ .

وه‌ئ‌ه‌وش چه‌سپاوه‌ به‌به‌لگه‌ی قورئان و سونه‌ت و کۆده‌نگی ئ‌ومه‌ت.

خواي گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت : ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ﴾ ﴿٧﴾ ﴿فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا﴾ ﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ ﴿فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا﴾ ﴿١١﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾﴾ الانشقاق: ٧ - ١٢

واته ﴿ئینجا ئەو کەسەى نامەو دۆسیەى کارو کردەووەکانى درایە دەستى راستى کە ئەوێش نیشانەى بەختیارىیە ئیتر پرسینەووەیه کى سوک و ئاسانى لە گەلدا دەکریت پاشان پاداشت وەرەدە گرت لە خراپەکانیشى دەبوردریت، و بەخۆشى و شادییەووە دەگەریتەووە لای ژن و منداڵ و خزم و کەس و کارى خواناسى لە بەهەشتدا، وە بەلام ئەو کەسەى کەلە پشتیەووە نامەى کردەووەکانى درایە دەستى ئەوا هاوارو دادى لى هەلەدەستى داواى مردنى خۆى دەکات، چونکە دەزانیت رادە کیشریتە ناو ئاگرىکى بلیسەدارو سوتینەرووە ﴿.﴾

وہہروہا دەفەر موویت : ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَلَنِي لَأَأْتِ كِتَابِيهِ الْحَاقَّةُ﴾ ۲۵ واتە ﴿بەلام ئەو کەسەى کارنامەى دەدریتە دەستى چەپى جا دەلى خۆزگە! نامە کەم پینەدرایە ﴿.﴾

وہ لەدایکمان عائشەووە رەزای خواى لى بیت کە پرسىارى کرد لە پێغمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم بى ووت : ﴿هل تذكرون أهلكم ؟ قال : أمّا في ثلاثة مواطن ، فلا يذكر أحد أحدا : عند الميزان حتى يعلم أيخف ميزانه ، أم يثقل ؟ وعند تطاير الصحف حتى يعلم أين يقع كتابه : في يمينه ، أم في شماله ، أم من وراء ظهره ؟ وعند الصراط إذا وُضع بين ظهري جهنم حتى يجوز﴾ رواه أبو داود والحاكم وقال صحيح على شرطهما^۱.

۱ أخرجه أبو داود (٤٧٥٥) والحاكم في المستدرک (٤ / ٥٧٨) والآجری فی الشریعة (٣٨٥) من طرق عن الحسن عن عائشة . وذكر الشيخ الألباني في ضعيف أبي داود .

وقال الحاكم : صحيح إسناده على شرط الشيخين لولا إرسال فيه بين الحسن وعائشة وأقره الذهبي . وللحديث طريق آخر رواه أحمد (٦ / ١١٠) من طريق ابن لهيعة عن خالد بن أبي عمران عن القاسم بن محمد عن عائشة .

وقال الهيثمي في المجمع (١٠ / ٣٥٩) ((عند أبي داود طرف منه رواه أحمد وفيه ابن لهيعة وهو ضعيف وقد وثق، وبقيّة رجاله رجال صحيح)).

واته ﴿نايه خيژان و ژن و منال و كس و خزمتان دهناسنهوه، فهرمووى : بهلى بهلام
لمسى شويندا نهخير جا لهو سى شوينه دا هيچ كس كس ناناسيتهوه : له لاي تهرازو تا
دهزانيټ نايه كيژانه كى سو كه يان قورسه، وهله لاي فرپنى لاپهړه تومار كراوه كاندا تا
دهزانيټ ده كه ويټه چ شوينيټكه وه ده كه ويټه لاي راستيه وه يان لاي چه پيه وه يان
ده كه ويټه پشټيه وه، وهله لاي پردى صراط دا نه گهر دانرا له سهر پشټى دوزه خ تا
تيده پهرټ .

وه هم موو موسلمانان كوده نكن له جيگريوون و سملاندنى.

چوښه تى وهرگرتى نامه كه ﴿پرتووكه كه﴾:

باوه ردار به ده ستى راستى نامه كى وهرده گريټ جا زور دلخوش ده بيت و موژده
دهدات به كه سانى ترو ده ليت : ﴿هَآؤُمُ اقْرَءُوا كِتٰبِيَّ ۝۱۹﴾ الحاقة: ۱۹ واته ﴿جا
له خوشى و شاديدا به ده نكي بهرز ده ليت : فهرموو نه وه ته نامه كم بگرن و
بيخويننه وه .

وه يباوه به ده ستى چهپ يان له پشټيوه نامه كى وهرده گريټ جاهاوار ده كات
دملى وهيل و مالويړانى بو من : ﴿يٰلَيِّنٰى لِمَ اَوْتَ كِتٰبِيَّ ۝۲۵﴾ وَلَمَّا اَدْرِ مَا حِسَابِيَّ ﴿۲۶﴾ الحقة:

۲۵ - ۲۶

واته: ﴿خوزگه نامه كم پينه درايه، وه نه مزانيايه سهر نه نجامى لپرسينه وه م چيه .

← وَلَنبِئَنَّ مُحَمَّدًا - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حَوْضٌ فِي الْقِيَامَةِ مَأْوُهُ أَشَدُّ بَيَاضًا
مِنَ اللَّبَنِ، وَأَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ، وَأَبَارِيقُهُ عَدَدُ نُجُومِ السَّمَاءِ، مَنْ شَرِبَ مِنْهُ شَرْبَةً لَمْ يَظْمَأْ
بَعْدَهَا أَبَدًا.

وه بو پټغمبه‌ره که‌مان محمد صلی الله علیه وعلی آله وسلم له‌روژی قیامه‌تدا
حه‌وزیک هه‌یه ، ناوه‌که‌ی سپټره‌له‌شیر، وه‌خوشت و شیرینه‌له‌هه‌نگوین، وه‌ژماره‌ی
قاپه‌کانی ﴿سوراحیه‌کانی﴾ که‌ئاوی پی ده‌خوریته‌وه به‌قه‌ده‌ئه‌ستی‌ره‌کانی ئاسمانه‌.
هه‌ر که‌سیک لی بخواته‌وه ئیتر له‌دوا‌ی ئه‌وه وه‌هه‌رگیز تینووی نابیت.

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

﴿الحوض﴾

الحوض : ئه‌ستیل : له‌زمانه‌وانیدا واته‌کۆبوونه‌وه گرد بووه‌وه ناوه‌که‌گرده‌بیته‌وه
ئه‌گه‌ر کۆبووه‌وه، وه‌بو ئه‌و شوینه‌به‌کارده‌هیتیت که‌ئاوی تیدا کۆبووبیته‌وه
﴿هه‌رله‌به‌رئه‌وه‌شه‌له‌زمانی شیرنی کوردیدا پی ده‌گوتیت ئه‌ستیل یان ئه‌ستی‌ره‌ک یان
ئاوکۆ که‌هه‌رکام له‌وانه‌راسته - وه‌رگیز﴾.

وه‌له‌شه‌رعدا : هه‌وزیکی ناوه‌که‌له‌که‌وسه‌ره‌وه‌دیه‌خواره‌وه‌که‌له‌ناو به‌هه‌شتایه
له‌گۆره‌پانی قیامه‌تدا بو پټغمبه‌ری خوایه‌ صلی الله علیه وعلی آله وسلم وه‌به‌لگه‌ش
له‌سه‌ری فه‌رمووده‌موته‌واتره‌کانه‌وه‌کۆده‌نگی ئه‌هلی سونه‌یه‌له‌سه‌ری .

وہ پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم دەفەر مووێت : ﴿إِنِّي فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ﴾^۱ واتە ﴿من پیشتان دەکەوم بۆسەر حەوزی کەوسەر و لەوی چاوەروانتانم﴾. پیشین ئەهلی سوننە کۆدەنگن لەسەر جیگیر کردنی و سەلماندنی، وەبیگومان موعتەزیلەکان حەوزی کەوسەر ڕەدی دەکەنەو و باوەریان پێ نە، وەئیمەش بە دوو راستی وەلامیان دەدەینەو:

- ۱- ئەو هەموو فەرمووده مۆتەواترە لەوبارەو هاتوو لە پیغمبەری خواو صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم.
- ۲- کۆدەنگی ئەهلی سوننە لەسەر ئەو.

﴿چۆنیەتی حەوزە کە﴾

درێژە کە ڕێڕەوی مانگیکە وە پانیە کە ڕێڕەوی مانگیکە وە هەموو لایەکانی وەك یەك یە کسان و پەرداخەکانی وەکو ئەستێرەکانی ئاسمان وایە لەزۆریدا وە ئاوە کە لە شیر سپێژە وە لە هەنگوین شیرینترە وە بۆنە کە لە بۆنی میسک خۆشترە دوو پلوسک و بۆری تێدایە کە ئاوی لەبەهەشتەو بۆدێن یەکیان لە ئالتورنە ئەویریان لە زیو

۱ البخاري : كتاب الرقاق : باب في الحوض (۶۵۸۳)، (۶۵۸۴).

ومسلم : كتاب الفضائل : باب إثبات حوض نبينا صلى الله عليه وعلى آلہ وسلم (۲۲۹۰) (۲۶)، (۲۲۹۱) (۲۶) من حديث سهل بن سعد وأبي سعيد الخدري رضي الله عنهما .

قال ابن أبي العز في شرح الطحاوية (۱ / ۲۷۷): ((والأحاديث الواردة في ذكر الحوض تبلغ حد الفواتر، رواها من الصحابة بضع وثلاثون صحابياً رضي الله عنهم ولقد استقصى طرقها شيخنا عماد الدين ابن كثير تغمدہ الله برحمته في آخر تاريخه الكبير المسمى بالبدایة والنهاية)) أ. هـ . وكذا انظر فتح الباري (۱۱ / ۴۶۸، ۴۶۹).

وقوله ﴿إِنِّي فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ﴾ . أي متقدمكم إليه النهاية لابن النثر (۳ / ۴۳۴).

باوەردارانى ئوممەتى پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم دىنە سەرى و
 لىيەدەخۆنەوہ جاہەرکەسیتک قومى ئاوى لىبخواتەوہ لەدواى ئەوہ ھەرگیز تینووی نابیت
 وە ھەموو ئەوانەى کە باسکرا جیگیرە لە ھەردوو صەحیحى بوخارى یان یەکیکیاندا
 کەئەویش ئیستا بوونی ھەبە لەبەر فەرمايشتەکەى پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى
 آله وسلم کەدەفەرموویت: ﴿إِنِّي وَاللَّهِ لَأَنْظُرُ إِلَى حَوْضِي الْآنَ﴾ رواه البخاري^۱ واتە
 ﴿والله ى من ئیستا تەماشای ھەوزەکەم دەکەم﴾.

ئەو ئاوەشى کەبۆى دیت و تیدەرژیت لە ئاوى کەوسەرى بەھەشتەوہیە لەبەر
 فەرمايشتەکەى پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم کەدەفەرموویت:
 ﴿وَأَعْطَانِي الْكَوْثَرَ فَهُوَ نَهْرٌ مِنَ الْجَنَّةِ يَسِيلُ فِي حَوْضِي﴾ رواه أحمد وهو حسن الإسناد
 والمتمن^۳.

واتە ﴿وہ کەوسەرى پىبەخشیووم کەئەویش رووباریکە لەبەھەشتدا دەرژیتە ناو
 ھەوزەکەمدەوہ﴾.

۱ البخاري : كتاب الرقاق : باب في الحوض (۶۵۷۹) .

ومسلم : إتاب الفضائل : باب إثبات حوض نبينا صلى الله عليه وعلى آله وسلم وصفاته (۲۲۹۲)
 (۲۷) .

من حديث عبدالله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما .

والبخاري : كتاب الرقاق : باب في الحوض (۶۵۸۰) .

ومسلم : إتاب الفضائل : باب إثبات حوض نبينا صلى الله عليه وعلى آله وسلم وصفاته (۲۳۰۳)
 (۴۳) من حديث أنس بن مالك رضي الله عنه .

ومسلم في المصدر نفسه (۲۳۰۱) (۳۷) . من حديث ثوبان رضي الله عنه .

۲ كتاب الرقاق : باب في الحوض (۶۵۹۰) . من حديث عقبة بن عامر رضي الله عنه .

۳ نهاية البداية والنهاية (۲ / ۲۴۴) وفي إسناده ابن لهيعة وهو ضعيف .

بَوَّهَمُوهُ يَتَغَمَّبُهُ رِيكَ حَمُوزِيكَ هَمِيهَ كِه تَايِيه تَه بَه خَوِي وَ نَه تَه وَه كِه يَه وَه بَه لَام
 حَمُوزَه كِه يَ يَتَغَمَّبُهُ رِي خَوَا صَلِي اللّٰهَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ لَه هَمُومُو يَان گَه وَرَه تَرُو
 مَه زَنَرَه وَه زَوَّرَتَرِيْن كِه سِيَش دِي تَه سَه رِي ﴿ تَه مَه بَه لَگِيَه لَه سَه رَنَه وَه يَ كِه تُو مَه تَي
 يَتَغَمَّبُهُ رِي خَوَا صَلِي اللّٰهَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ لَه هَمُومُو تُو مَه تَه كَان زَوَّرَتَرَه - وَه رَگِيَرِ ﴿
 لَه بَه رَ فَه رَ مَآيِش تَه كِه يَ يَتَغَمَّبُهُ رِي خَوَا صَلِي اللّٰهَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ كِه دَه فَه رَ مَوِي تَ:
 ﴿إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوْضًا وَإِنَّهُمْ لَيَتَبَاهُونَ أَيُّهُمْ أَكْثَرُ وَارِدَةً وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرَهُمْ
 وَارِدَةً﴾. رَوَاهُ الرَّمْذِي وَقَالَ غَرِيبٌ وَرَوَى ذَلِكَ ابْنُ أَبِي الدُّنْيَا وَابْنُ مَاجَةَ مِنْ حَدِيثِ أَبِي
 سَعِيدٍ وَفِيهِ ضَعْفٌ لَكِنْ صَحَّحَهُ بَعْضُهُمْ مِنْ أَجْلِ تَعَدُّدِ الطَّرِيقِ^۱.

وَآتَاهُ ﴿هَمُومُو يَتَغَمَّبُهُ رِيكَ حَمُوزِيكَ هَمِيهَ، وَ تَه وَان شَانَا زِي دَه كَهَن كِه كَامِيَان زِيَا تَر
 زَمَارَه يَ هَاتَوَانِي سَه رَ حَمُوزَه كِه يَ زِيَا تَر بِي تَ، وَهَمِنْ هِي وَا مَ وَايَه كِه هَاتَوَانِي سَه رَ
 حَمُوزَه كِه مَ لَه هَمُومِيَان زِيَا تَر بِي تَ ﴿^۲.

۱ حديث صحيح : الرمزي (۲۴۴۳) من طريق الحسن عن سمرة وقال الرمزي : هذا حديث غريب .
 قال الحافظ في الفتح (۱۱ / ۴۶۷) : ((وأشار أي -الرمزي -إلى أنه اختلف في وصله وإرساله فإن المرسل
 أصح .

قلت : والمرسل أخرجه ابن أبي الدنيا بسند صحيح عن الحسن قال : قال رسول الله عليه وعلى آله وسلم ﴿
 إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوْضًا وَهُوَ قَائِمٌ عَلَى حَوْضِهِ يَدْعُو عَصَا يَدْعُو مِنْ عَرَفٍ مِنْ أُمَّتِهِ، إِلَّا أَنَّهُمْ يَتَبَاهُونَ أَيُّهُمْ أَثَرُ تَبْعًا،
 وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرَهُمْ تَبْعًا ﴾ وأخرجه الطبراني من وجه آخر عن سمرة موصولاً ومرفوعاً مثله وفي
 سنده لين، وأخرج ابن أبي الدنيا أيضاً حديث أبي سعيد رفعه ﴿ وكل نبي يدعو أمته، ولكل نبي حوض،
 فمنهم من يأتيه الفئام ومنهم من يأتيه العصبه ومنهم من يأتيه الواحد ومنهم من يأتيه الإثنين ومنهم من لا يأتيه
 أحد، وإنني لأكثر الأنبياء تبعاً يوم القيامة ﴾ وفي إسناده لين . وإن ثبت فالمختص بنبيينا عليه وعلى آله وسلم
 الكوثر الذي يصب من مائه في حوضه فإنه لم ينقل نظيره لغیره ((أ. هـ .

۲ نامؤژگاری هَمُومُو مَوَسَلَمَانِي كِي دَلَسُو ز وَ زِي ر دَه كِه مَ بَوَّ زِيَا تَر شَارَه زَابُوون لَه حَمُوزَه كِه يَ يَتَغَمَّبُهُ رِي خَوَا
 صَلِي اللّٰهَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ بَگَه رِي تَه وَه بَوَّ پَر تَو وِ كِي ﴿ قِيَا مَه تَ لَه قَوْرَنَان وَ فَه رَ مَوُو دَه صَه حِي حَه كَا نَدَا ﴿
 دَا نَرَا وِي مَامُوَسْتَا مَان مَحْمَدِي مَه لَا فَا تَق شَارَه زَو وِ رِي خَوَا بِيَا رِي زِي تَ لَه لَا پَه رَه ۲۶۶ دَه سَت پِي دَه كَات تَا لَا پَه رَه
 ۲۹۳ . وَه رَگِيَرِ ﴿.

← والصَّراطُ حَقٌّ يَجُوزُهُ الْأَبْرَارُ، وَيَزِلُّ عَنْهُ الْفَجَّارُ.

وه‌باوه‌رمان به‌پردی صَّراط هه‌یه که هه‌قهو رسته چاکه کاران لئی ده‌په‌رنه‌وه وه خراپه کارانیش له‌سه‌ری ده‌خلیسکین و ناتوانن لئی به‌په‌رنه‌وه و ده‌که‌ونه ناو دۆزه‌خه‌وه

رافه‌ی شیخ ئینو عثمین

الصَّراطُ : له‌زمانه‌وانیدا به‌واتای رینگه‌ دیت، وه‌له‌شه‌رعدا بریتیه له‌ پردیکی راکیشراو به‌سه‌ر دۆزه‌خدا تاخه‌لکی به‌سه‌ریدا به‌په‌رنه‌وه بۆ به‌هه‌شت، که‌ئه‌وه‌ش جینگیره به‌به‌لگه‌ی قورنان و سوننه‌ت و وته‌ی پیشین .

خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموویت : ﴿وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا﴾ مریم: ۷۱ واته ﴿ئهی خه‌لکینه ! ئیلا ده‌بی‌ت هه‌موو نزیکى ئاگرى دۆزه‌خ بینه‌وه و به‌سه‌ر پرده‌که‌ی ﴿الصَّراط﴾ دا تیپه‌رن .

هه‌ریه‌که له‌ عبدالله ى کور‌ی مه‌سعود وه‌ قه‌تاده وه‌ زه‌یدی کور‌ی نه‌سلم به‌ تیپه‌ربوون به‌سه‌ر پردی ﴿الصَّراط﴾ دا لیکیان داوه‌ته‌وه، وه‌ کۆمه‌لکی تر له‌وانه عبدالله ى کور‌ی عه‌باس ره‌زای خوا له‌هه‌مووان بی‌ت به‌ رو‌شته‌ ناو ئاگر لیکیانداوه‌ته‌وه به‌لام دوا‌ی چوونه ناوی رزگاریان ده‌بی‌ت.

وه پیغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ده‌فه‌رموویت : ﴿ثُمَّ يُضْرَبُ الْجِسْرُ عَلَى جَهَنَّمَ وَتَجِلُّ الشَّفَاعَةُ وَيَقُولُونَ اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ﴾ متفق علیه^۱ .

۱ جزء من حدیث أبي سعيد الخدري الطويل الذي أخرجه :

البخاري : كتاب التوحيد : باب قول الله تعالى ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ﴾ ﴿٢٢﴾ القيامة: ٢٢ (٧٤٣٩).

ومسلم : كتاب الإيمان : باب معرفة طريق الرؤية (١٨٣) (٣٠٢).

* الجسر : رینگه . شرح النووي لمسم (٢٩/٣).

واته ﴿پاشان پرديک لهسر دوزهخ داده نريت وه تکاردينش ديته جي وه دهلئين

نهى پروهر دگار سه لاهمه تمان بکه سه لاهمه تمان بکه﴾^۱.

وه نه هلي سونهت ههرهه موريان کڙهنگن لهسر بووني و جيگير کردني .

۱ نموه به شيكه لمو لهرموده بهي كه پيشموا موسليم له صحيحه كهيدا رپوايهي كرده وه و زور نمو بابه تانهي نيمه به مشورين فربوونيدا ده گهرين تينديه جا بويه پيمخوشه لهرموده كه وه كو خزي بهنم تا زياتر بوانين سودمند بين لشي و شاهه زاي بين، بفهر مور:

۴۷۲ - وَخَدَّيْنِ سُوَيْدَ بْنَ سَعِيدٍ قَالَ خَدَّيْنِ خَفَصَ بِنُ مَيْسَرَةَ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ عَنْ عَطَاءٍ بْنِ يَسَارٍ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ أَنَّ نَاسًا فِي زَمَنِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ نَرَى رُبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - «نَعَمْ». قَالَ «هَلْ نَصَارُونَ فِي رُؤْيَةِ الشَّمْسِ بِالظُّهْرِ صَحْرًا لَيْسَ مَعَهَا سَحَابٌ وَهَلْ نَصَارُونَ فِي رُؤْيَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةً الْبَدْرُ صَحْرًا لَيْسَ فِيهَا سَحَابٌ». قَالُوا لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ «مَا نَصَارُونَ فِي رُؤْيَةِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا كَمَا نَصَارُونَ فِي رُؤْيَةِ أَحَدِهِمَا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَذُنُ سُوْدَانَ لَيَسْبُغُ كُلُّ أُمَّةٍ مَا كَانَتْ تَعْبُدُ. فَلَا يَبْقَى أَحَدٌ كَانَ يَعْبُدُ غَيْرَ اللَّهِ سُبْحَانَهُ مِنَ الْأَصْنَامِ وَالْأَصْنَابِ إِلَّا يَتَسَاقَطُونَ فِي النَّارِ حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ إِلَّا مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ مِنْ بَرٍّ وَفَاجِرٍ وَغَيْرِ أَهْلِ الْكِتَابِ لِيُدْعَى الْيَهُودُ يَقَالُ لَهُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ قَالُوا كُنَّا نَعْبُدُ غَزِيرَ ابْنِ اللَّهِ. يَقَالُ كَذَبْتُمْ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ صَاحِبَةٍ وَلَا وَلَدٍ فَمَادَا تَقُولُونَ قَالُوا عَطِشْنَا يَا رَبَّنَا فَاسْقِنَا. فَيُشَارُ إِلَيْهِمْ إِلَّا تَرُدُّونَ فَيُخْشَرُونَ إِلَى النَّارِ كَالْهَرَابِ سَرَابٍ يَخْطُبُ بِغَضَبٍ فَيَتَسَاقَطُونَ فِي النَّارِ. ثُمَّ يُدْعَى النَّصَارَى يَقَالُ لَهُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ قَالُوا كُنَّا نَعْبُدُ الْمَسِيحَ ابْنَ اللَّهِ. يَقَالُ لَهُمْ كَذَبْتُمْ. مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ صَاحِبَةٍ وَلَا وَلَدٍ. يَقَالُ لَهُمْ مَادَا تَقُولُونَ عَطِشْنَا يَا رَبَّنَا فَاسْقِنَا. - قَالَ - فَيُشَارُ إِلَيْهِمْ إِلَّا تَرُدُّونَ فَيُخْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ كَالْهَرَابِ سَرَابٍ يَخْطُبُ بِغَضَبٍ فَيَتَسَاقَطُونَ فِي النَّارِ حَتَّى إِذَا لَمْ يَبْقَ إِلَّا مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ تَعَالَى مِنْ بَرٍّ وَفَاجِرٍ أَكْثَرُهُمْ رَبُّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى لِي أَدْنَى صُورَةٍ مِنْ أَلَى رَأَوْهُ فِيهَا.

قَالَ لَمَّا تَنْتَظِرُونَ تَتَّبِعُ كُلُّ أُمَّةٍ مَا كَانَتْ تَعْبُدُ. قَالُوا يَا رَبَّنَا فَارْقَا النَّاسَ فِي الدُّنْيَا أَفْقَرُ مَا كُنَّا إِلَيْهِمْ وَلَمْ نَصَاحِبْهُمْ. يَقُولُ أَنَا رَبُّكُمْ. يَقُولُونَ نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ لَا تَشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا - مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا - حَتَّى إِنَّ بَعْضَهُمْ لَيَكَاذُ أَنْ يَتَّقِلَبَ. يَقُولُ هَلْ يَنْتَكُمُ وَيَتَبَهُ آيَةٌ تَفْرُقُونَهَا بَيْنَهُمْ يَقُولُونَ نَعَمْ. فَيَكْشَفُ عَنْ سَاقٍ فَلَا يَبْقَى مَنْ كَانَ يَسْجُدُ لِلَّهِ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِهِ إِلَّا أَذِنَ اللَّهُ لَهُ بِالسُّجُودِ وَلَا يَبْقَى مَنْ كَانَ يَسْجُدُ لغيرِهِ وَلَا يَبْقَى إِلَّا جَعَلَ اللَّهُ ظَهْرَهُ طَبَقَةً وَاحِدَةً كُلَّمَا أَرَادَ أَنْ يَسْجُدَ خَرَّ عَلَى قَفَاهُ. ثُمَّ يَرْفَعُونَ رُءُوسَهُمْ وَقَدْ تَحَوَّلَ فِي صُورَتِهِ الَّتِي رَأَوْهُ فِيهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمْ. يَقُولُونَ أَلَيْتَ رَبَّنَا. ثُمَّ يَضْرِبُ الْجِسْرَ عَلَى جَهَنَّمَ وَتَجَلَّى الشَّفَاعَةُ وَيَقُولُونَ اللَّهُمَّ سَلِّمْ وَسَلِّمْ. - قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْجِسْرُ قَالَ «دَحْضُ مِرْلَةٍ فِيهِ خَطَاطِيفٌ وَكَلَابِيبٌ وَحَسَكٌ تَكُونُ يَنْجِدُ فِيهَا شَرِيكَةُ يَقَالُ لَهَا السَّمْعَانُ فَيَمُرُّ الْمُؤْمِنُونَ كَطَرَفِ الْغَيْنِ وَكَالْبَرَقِ وَكَالطَّيْرِ وَكَالْجَارِيدِ الْخَيْلِ وَالرَّكَابِ فَسَاجِدٌ مُسَلِّمٌ وَمَخْذُودٌ مُرْسَلٌ وَمَكْدُوسٌ فِي نَارِ جَهَنَّمَ. حَتَّى إِذَا خَلَصَ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ قَوَّالِذِي نَفْسِي يَلِيهِ مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ بِأَشَدِّ مَنَاشَدَةٍ لِلَّهِ فِي اسْتِغْفَارِ الْحَقِّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لِلَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِأَخْوَانِهِمُ الَّذِينَ فِي النَّارِ يَقُولُونَ رَبَّنَا كَانُوا يَصُومُونَ مَعَنَا وَيُصَلُّونَ وَيُحْجُونَ. يَقَالُ لَهُمْ أَخْرَجُوا مِنْ عَرَفَتُمْ. فَحَرَّمُ صُورَهُمْ عَلَى النَّارِ فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا قَدْ أَخَذَتِ النَّارُ إِلَى بَصْفِ سَاقِيهِ وَإِلَى رُكْبَتَيْهِ ثُمَّ يَقُولُونَ رَبَّنَا مَا بَقِيَ لَنَا مِنْ خَيْرٍ إِلَّا أَنْتَ يَا رَبَّنَا. يَقُولُ أَرْجِعُوا فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ دِينَارٍ مِنْ خَيْرٍ فَأَخْرِجُوهُ. فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا ثُمَّ يَقُولُونَ رَبَّنَا لَمْ تَنْزِلْ فِيهَا مِنْ أَمْرَتِنَا أَحَدًا. ثُمَّ يَقُولُ أَرْجِعُوا فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ فَأَخْرِجُوهُ. فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا ثُمَّ يَقُولُونَ رَبَّنَا لَمْ تَنْزِلْ فِيهَا خَيْرًا». وَكَانَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ يَقُولُ إِنَّ لَمْ تُصَدِّقُونِي بِهَذَا الْخَبَرِ فَاقْرَءُوا إِنَّ شَيْئًا (إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً بَضَاعُفَهَا وَيُؤْتِ مِنْ ذَلِكَ أَجْرًا عَظِيمًا) « يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ شَفَعَتِ الْمَلَائِكَةُ وَشَفَعَ الشُّيُوعُ وَشَفَعَ الْمُؤْمِنُونَ وَلَمْ يَبْقَ إِلَّا أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَيَقْبِضُ قَبْضَةً مِنَ النَّارِ فَيُخْرِجُ مِنْهَا قَوْمًا لَمْ يَعْمَلُوا خَيْرًا قَطُّ قَدْ عَادُوا حُمَمًا فَيَلْقِيهِمْ فِي نَهْرِ فِي أَوَاهِ الْجَنَّةِ يَقَالُ لَهُ نَهْرُ الْحَيَاةِ فَيُخْرِجُونَ كَمَا تَخْرُجُ الْحَيَّةُ فِي حَبِيلِ السِّلِّ أَلَا تَرَوْنَهَا تَكُونُ إِلَى الْحَجَرِ أَوْ إِلَى الشَّجَرِ مَا يَكُونُ إِلَى الشَّمْسِ أَصْفَرُ وَأَخْيَضُ وَمَا يَكُونُ مِنْهَا إِلَى الظِّلِّ يَكُونُ أَتْيَضُ. » فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ كَأَنَّكَ كُنْتَ تَرَعَى بِالْبَادِيَةِ قَالَ «فَيُخْرِجُونَ كَاللُّؤْلُؤِ فِي رِقَابِهِمُ الْخَوَاتِمَ يَعْرِفُهُمْ أَهْلُ الْجَنَّةِ هَؤُلَاءِ غَنَاءُ اللَّهِ الَّذِينَ أَدْخَلَهُمُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ عَمَلٍ عَمِلُوهُ وَلَا خَيْرَ قَدَمُوهُ ثُمَّ يَقُولُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَمَّا رَأَيْتُمُوهُ فَهِيَ لَكُمْ.

يَقُولُونَ رَبَّنَا أَغْنَيْتَنَا مَا لَمْ نَعْمَلْ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ. يَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي الْفَضْلُ مِنْ هَذَا يَقُولُونَ يَا رَبَّنَا أَيْ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ هَذَا. يَقُولُ رِضَايَ فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا. » ﴿وهو گير﴾

﴿چۆنیەتی پردی﴾ ﴿الصراط﴾ ﴿﴾

پرسیار کرا له پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده‌رباره‌ی پردی ﴿الصراط﴾ ﴿﴾ جا نه‌ویش فهرمووی: ﴿مَذْحُضَةٌ مَرَّلَةٌ. عَلَيْهَا خَطَاطِيفُ وَكَلَالِيبُ وَحَسَكَةٌ مُفْلَطَحَةٌ لَهَا شَوْكَةٌ عَقِيفَاءُ تَكُونُ بِنَجْدٍ يُقَالُ لَهَا السَّعْدَانُ﴾ ﴿رواه البخاري ١﴾.

واته ﴿﴿ فرێده‌ریکی خلیسکه چەند قولایێکی به‌سه‌ره‌وه‌یه وه چەند درکیکی پان و تیژی له‌سه‌ره که‌در که‌کانی چه‌ماونه‌ته‌وه له نه‌جد هه‌یه پێی ده‌لێن سه‌عدان ﴾﴾.

وه‌به‌هه‌مان شیوه پێشه‌وا بوخاری له‌ نه‌بی هوره‌یره‌وه ره‌زای خوای لی بیت ده‌گیرێته‌وه که ﴿﴿ وَبِهِ كَلَالِيبٌ مِثْلُ شَوْكِ السَّعْدَانِ غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَعْلَمُ مَا قَدَرُ عَظَمَتِهَا إِلَّا اللَّهُ تَخْطَفُ النَّاسَ بِأَعْمَالِهِمْ ﴾﴾ واته ﴿﴿ وه قولابی پێوه‌یه وه کو درکی سه‌عدان به‌لام که‌س راده‌ی گه‌وره‌یه‌یه‌که‌ی نازانیته‌نه‌ها خوای گه‌وره نه‌بیته‌، خه‌لکی به‌گویره‌ی کرده‌وه‌کانیان ده‌فرینی بۆ ناو دۆزه‌خ ﴾﴾.

وه له‌سه‌حیحی موسلیمیشدا له‌فه‌رمووده‌که‌ی نه‌بی سه‌عیدی خودری ره‌زای خوای لی بیت فهرمووی: ﴿﴿ بَلَّغْنِي أَنَّ الْجِسْرَ أَدَقُّ مِنَ الشَّعْرَةِ وَأَحَدٌ مِنَ السَّيْفِ ﴾﴾ ٢ ﴿﴿ پێمگه‌یشتووه‌ نه‌و پرده‌ له‌ موو باریک‌تره‌ و له‌ شمشیر تیژتره‌ ﴾﴾.

وه پێشه‌وا نه‌حه‌دیش هاوشیوه‌ی نه‌وه‌ی له‌دایکان عایشه‌وه ریوایه‌تکردووه به‌مه‌رفوعی.

١ جزء من حديث أبي سعيد الخدري المتقدم عند البخاري ومسلم .

٢ ذكره الإمام مسلم في صحيحه عقب روايته احديث أبي سعيد الخدري (١٨٣) (٣٠٢) المتقدم

قال: ((قال أبو سعيد : بلغني أن الصراط أحد من السيف وأدق من الشعرة))

وراجع تعليق الحافظ ابن حجر في الفتح (١١ / ٤٥٤) على هذا البلاغ في بحث جيد.

﴿چونيهي پرينهوه بهسهر پردي﴾ الصراط ﴿دا﴾

هيچ كه سيڪ بهسهر پردي ﴿الصراط﴾ دا ٽيهر ناييت بيجهه له باوهرداران نه بيت
نهو انيش به گويهي ڪردهوه ڪانيان دهتوانن بهسهريدا ٽيپهرن له بهرفهر مووده ڪهي ئه بي
سه عيدي خودريهوه رهزاي خواي لي بيت له له پيغهمبهرى خواوه صلى الله عليه وعلى
آله وسلم له ناو فهرمووده ڪه دا ﴿فَيَمُرُّ الْمُؤْمِنُونَ كَطَرَفِ الْعَيْنِ وَكَالْبَرْقِ وَكَالرَّيْحِ
وَكَالطَّيْرِ وَكَأَجَاوِدِ الْخَيْلِ وَالرَّكَّابِ فَنَاجٍ مُسْلِمٌ وَمَخْدُوشٌ مُرْسَلٌ وَمَكْدُوسٌ فِي نَارِ
جَهَنَّمَ﴾ متفق عليه^۱.

واته ﴿جا باوهرداران وه ڪو چاوترو ڪان بهسهريدا ٽيدهپهرن وه وه ڪو ههوره
بروسكه وه وه ڪو با وه وه ڪو بالنده وه وه ڪو باشرين نه سپ و ووشر وه هي واين
ههيه بهسه لامه تي رزگاري بووه وه هي واين ههيه بهبرينداری رزگاري بووه وه ههيه
سهره وخوار خراوته ناو ناگري دوزهخ و ڪه ڪه بووه له ناو ناگري دوزه خدا﴾.

وله صهحي موسليميشدا هاتووه ڪه ﴿تَجْرِي بِهِمْ أَعْمَالُهُمْ وَبَيُّكُمُ قَائِمٌ عَلَى
الصِّرَاطِ يَقُولُ رَبِّ سَلِّمْ سَلِّمْ حَتَّى تَعْجَزَ أَعْمَالُ الْعِبَادِ حَتَّى يَجِيءَ الرَّجُلُ فَلَا يَسْتَطِيعُ
السَّيْرَ إِلَّا زَحْفًا﴾^۲

واته ﴿خهلڪي بههوي ڪردهوه ڪانيانهوه دهرون بهسهر پردي ﴿الصراط﴾ دا وه
پيغهمبهره ڪه يشتان صلى الله عليه وعلى آله وسلم وه ستاوه لهسهر ﴿الصراط﴾
وده فهرموويت پهروردگار سه لامه تيان بڪمين سه لامه تيان بڪهيت تا ڪردهوهي بهنده ڪان
تهواو دهن تا پياويڪ ديت ناتوانيت بروات تنها لهسهر سنگ نه بيت﴾.

۱ پيشتر ته خريجڪراوه .

۲ مسلم : كتاب الإيمان : باب أدنى أهل الجنة منزلة (۱۹۵) (۳۲۹). من حديث حذيفة وأبي هريرة رضي الله عنهما.

وله صهحي بخاريشدا هاتووه که ﴿حَتَّى يَمُرَّ آخِرُهُمْ يُسْحَبُ سَحْبًا﴾^۱
واته ﴿تا کوټا که سيان ټيپر ده بيت راډه کي شريټ چوڼ را کي شانيتک﴾.

وهيه کهم کهس ټيپر ده بيت به سهر پردی ﴿الصَّراط﴾ دا له پيغمبران سهلامی
خوایان لی بیت پیغمبر محمد صلی الله علیه وعلی آله وسلم وله ناو نه ته وه کانی شدا
نه ته وه کهی پیغمبر محمد صلی الله علیه وعلی آله وسلم له بهر فہرمايسته کهی
پیغمبری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم که ده فہر مویت : ﴿فَأَكُونُ أَنَا وَأُمَّتِي
أَوَّلَ مَنْ يُجِيزُهَا وَلَا يَتَكَلَّمُ يَوْمَئِذٍ إِلَّا الرُّسُلُ وَدَعَايَ الرُّسُلِ يَوْمَئِذٍ اللَّهُمَّ سَلِّمْ سَلِّمْ﴾ رواه
البخاري^۲.

واته ﴿جا من و نوممه ته کهم یه کهم که سیټک ده بین که به سهر پردی ﴿الصَّراط﴾ دا
ټيپر ده بيت وله ورځه دا ته نها پیغمبران نه بيت سهلامی خوایان لی بیت هیچ که سی
دی قسه ناکان وه نزاو پارانه وهی پیغمبرانیش سهلامی خوایان لی بیت له ورځه دا
نوه یه که ده فہر موون : په روه ردگارا بیان پارتری بیان پارتری یان سه لامه تیان بکهیت
سه لامه تیان بکهیت﴾.

۱ البخاري : كتاب التوحيد : باب قول الله تعالى : ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾﴾
القيامة: ۲۲ - ۲۳ (۷۴۳۹).

من حديث أبي سعيد الخدري رضي الله عنه.

۲ البخاري : كتاب التوحيد : باب قول الله تعالى : ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾﴾
القيامة: ۲۲ - ۲۳ (۷۴۳۷).

من حديث أبي هريرة رضي الله عنه.

﴿وَيَشْفَعُ نَبِيُّنَا - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِيمَنْ دَخَلَ النَّارَ مِنْ أُمَّتِهِ مِنْ أَهْلِ الْكِبَائِرِ فَيَخْرُجُونَ بِشَفَاعَتِهِ بَعْدَ مَا احْتَرَقُوا وَصَارُوا فَحْمًا وَحِمَمًا، فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِشَفَاعَتِهِ.﴾

وه باوه پړمان وايه پيغمبرمان محمد صلى الله عليه وعلى آله وسلم تكاده كات لای خواي گه وړه بو نهو كه سانه ي كه چورونه ته ناو ناگري دوزخ له نوممه ته كه ي له وانه ي نه بامده رى تاوانه گه وړه كانن جا به تكا كړنه كه ي پيغمبرمان محمد صلى الله عليه وعلى آله وسلم له ناگري دوزخ دهرده چن له دواي نه وى سوتاون و بوون به خه لوز وړه ش بوون جا دهر وړه ناو به هشت به وى تكا كړنه كه ي .

﴿وَلَسَائِرِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةِ شَفَاعَاتٌ، ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرْضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشِيَّتِهِ﴾ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾﴾ الْأَنْبِيَاءُ: ٢٨

وه باوه پړمان وايه كه بو هه موو پيغمبرمان سهلامى خوايان لى بيت و باوه پړداران و فرشته كان تكا كړن هه يه، خواي گه وړه ده فهرمو وى : ﴿شفاعت ناكه نته نها بو نهو كه سانه نه بيت كه خواي گه وړه رازيه لبيان وه خواي گه وړه ش رازى نيه ته نها له يه كخو اناسان نه بيت، له زور ترسى خواو گه وړه ي هه ردهم ده له رزن و ناوړن سه ريچى بكه ن .﴾

﴿وَلَا تَنْفَعُ الْكَافِرَ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ.﴾

وه بى باوه پړان هيچ سوديك له تكاى تكا كاران نابین.

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

الشفاعة : له زمانه وانیدا بریتیه له کردنی تاکه به جوت، وهله زاراهوی زانایاندا نیوه‌ندی کردنه بۆکه‌سیکی تر بۆ ده‌ستخستنی سودیک یان لادانی زیانیك، وه‌تاکا کردنیش له رۆژی دوایدا دوو جۆره جۆریکیان تاییه‌ته به پیغه‌مبه‌رمان محمد صلی الله علیه وعلی آله وسلم وه جۆره‌که‌ی تریان گشتیه بۆ پیغه‌مبه‌رمان محمد صلی الله علیه وعلی آله وسلم و بۆجگه له‌ویش ﴿واته دووهم فراوانره له‌یه‌که‌م چونکه یه‌که‌م ته‌نھا پیغه‌مبه‌رمان محمد صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده‌گریته‌وه به‌لام دووهم له‌ویش و جگه له‌ویش ده‌گریته‌وه – وه‌رگێر﴾.

جۆری یه‌که‌م :: جائه‌وه‌ی تاییه‌ته به‌وه وه‌تاکا کردنه مه‌زنه‌که‌یه‌تی لای خوای گه‌وره بۆنه‌وانه‌ی له‌مه‌حشه‌ردان تا دادوه‌ری نیوانیان بکات له‌کاتی‌کدا که‌هه‌موو غه‌م و نارێحه‌تی و په‌ژاره‌یه‌ک ده‌چێژن و ناتوانن به‌رگه‌ی بگرن جا ئه‌رپۆن بۆلای باوکه ئاده‌م دواي ئه‌و بۆلای نوح وه ئیبراهیم وه موسا وه عیسا سه‌لامی خوا له‌هه‌مویان بێت هه‌ره‌هه‌مویان پا‌کانه ده‌که‌ن به‌وه‌ی ناتوانن ئه‌وه بکه‌ن دواي ئه‌وه دین بۆلای پیغه‌مبه‌ری خوا محمد صلی الله علیه وعلی آله وسلم جا تکیان بۆ ده‌کات لای خوای گه‌وره دواي ئه‌وه خوای پاک و بێگه‌ردو به‌رزو بلند دیت بۆ دادوه‌ری کردن له‌نیوان به‌نده‌کانیدا . وه‌ بێگومان ئه‌م چۆنیه‌تیه له‌فه‌رمووده به‌ناوبانگه‌که‌ی صوردا باسکراوه به‌لام رېشته‌که‌ی لاوازه و قسه‌ی له‌سه‌ره ^۱ وه‌ لا‌براهه له‌ناو فه‌رمووده راسه‌تکه‌کاندا و کورتی هه‌لتی‌ناوه له‌ناویاندا له‌سه‌ر باسکردنی تکاکردن بۆ خاوه‌ن گونا‌هه گه‌وره‌کان.

۱ حدیث ضعیف : وهو حدیث طویل جداً فی إسناده إسماعیل بن رافع وهو ضعیف ومحمد بن یزید أبو یزید : هو مجهول وقد أوردته الحافظ ابن کثیر فی تفسیره (۲/ ۱۴۶، ۱۴۸) عن الطبرانی، وقال : هذا حدیث مشهور وهو غریب جداً، ولبعضه شواهد فی الأحادیث متفرقة، وفي بعض ألفاظه نكارة تفرد به إسماعیل بن رافع قاص أهل المدينة، وقد اختلف فيه، فمنهم من وثقه، ومنهم من ضعفه، ونص على نكارة حديثه غير واحد من الأئمة وراجع النهاية لابن کثیر (۱/ ۲۵۳).

و ھەر کام لە ئین و کەسیر و رافەکارى الطحاویە دەلێن : و ە مەبەستى پێشین لە کورتەلێنان لەسەر تەکا کردن بۆ ئەوانەى خوا ەنى گوناھە گەورەکانن ئەو ە بوو ە کە رەدى خەوارىجەکان و ئەوانەى شوین ئەوان کەوتوون لە موعتەزىلەکان بدەنەو ە .

و ئەم شەفاعەتکردنە ھیچ کام لە موعتەزىلەو خەوارىجەکان ئینکاری ناکەن ﴿ بەلام جوړى دووم رەد دەکەنەو ە کەتایبەتە بەھاتنە دەرەو ە لەناگر چونکە تەنھا باوەرپان بەو جوړەى تەکا کردنە کە نەھىلێت بچیتە ناو ناگرى دۆزەخ جائەگەر چوو ە ناو ناگرەو ە ئیتر ئەو گومرايانە دەلێن تەکا کردن نابێت لەبەر ئەو ەى ھەرکەس چوو ە ناو ناگر ھاتە دەرەو ەى نى، نازاخم بۆ ئەو ەندە گومراپان لەکاتیکدا ئەو ەمموو فەرموودەمان ھەبە دەرپارەى تەکا کردنى ھەریەکە لە فریشتەکان و پێغمبەران و باوەرپاران و تەنانەت خواى گەورە خوێشى بۆ ئەو ەى ئەوانەى باوەرپاران و تاوانباران بەتەکا کردنى ئەوان بێنە دەرەو ە و ھەرواش دەبێت خەلکانیکى زۆر دیتە دەرەو ە بەرەحم و بەزەبى خواى گەورە بەلام ئەگەر جوان وردبیتەو ە بۆت دەرەو ە کەوێت ھۆکارەکەى تەنھا یەک شتە ئەویش دوورکەوتنەو ە لەقورئان و سوننەت بەتەنگەشتى پێشینی ئومەت داوالەخوا دەکەم بمانگێرێ لەشوتنکەوتوانى سەلەفى صالحمان ئامین – وەرگێر ﴿

و ە مۆلەتى خواى تیدا بەمەرج گىراو ە لەبەر فەرموودەکەى خواى گەورە : ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ البقرة: ۲۵۵ واتە ﴿کى ھەبە لەرۆژى دوایدا بتوانیت تەکا بکات لای ئەو ەتە ئەو خۆى مۆلەت نەدات﴾ .

جوړى دووم : کەئەو ەش بریتىە لەتەکا کردن بۆ ئەوانەى کە چوونەتە ناو ناگرەو ە لەباوەرپاران ئەوانەى تاوانى گەورەیان ئەنجامداو ە کە بەھۆى ئەو تەکا کردنەو ە دەرپچن لى دواى ئەو ەى کە سوتان و بوون خەلوز و رەشبوونەو ە، لەبەر فەرموودەکەى ئەبى سەعید کە فەرمووى : پێغمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم کەدەفەرمووت :

﴿أَمَّا أَهْلُ النَّارِ الَّذِينَ هُمْ أَهْلُهَا فَإِنَّهُمْ لَا يَمُوتُونَ فِيهَا وَلَا يَحْيَوْنَ وَلَكِنَّ نَاسًا أَوْ كَمَا قَالَ تُصِيبُهُمُ النَّارُ بِذُنُوبِهِمْ أَوْ قَالَ بِخَطَايَاهُمْ فَيَمِيتُهُمْ إِمَاتَةً حَتَّى إِذَا صَارُوا فَخْمًا أَذِنَ فِي الشَّفَاعَةِ﴾ الحديث رواه أحمد^۱.

واته ﴿بهلام دۆزهخه كان ئەوانەى كه خواى گەوره نايەوێت دەريان بهيئيت تيايدا نامرن و زيندوناكريئەوه بهلام خەلكانىكى تريان هەروەك ئەوەى فەرمووى دەچنە ناو ناگرە دۆزهخەوه بەهۆ تاوانەكانيان يان فەرمووى بەهۆى گوناھوھەلەكانيانەوه جا خواى گەوره بەمردنيك دەياغريئيت تا دەبن بەخەلوز ئەو كاتە مۆلەت دەدات بە تەكاردن ﴿

پيشەوا ئين و كەسير لە ﴿النهاية - لاپەرەى ۲۰۴ - بەرگى ۲﴾ دا دەفەرموويت: ﴿وہ ئەوہ سەنەديكى راستە لەسەر مەرجى بوخارى و موسليمە بەلام ئەوانە بەو شيوە رىوايەتيان نەکردووە و نەيانھيتاوە﴾.

وئەم تەكاردنە بۆ پيغەمبەر صلى الله عليه وعلى آله وسلم و جگە لەويشە لە پيغەمبەران و فريشتەكان و باوەرداران لەبەرفەرموودەكەى ئەبى سەعيد كە فەرمووى :
 پيغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم كەدەفەرموويت : ﴿فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ شَفَعَتِ الْمَلَائِكَةُ وَشَفَعَ النَّبِيُّونَ وَشَفَعَ الْمُؤْمِنُونَ وَلَمْ يَبْقَ إِلَّا أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فَيَقْبِضُ قَبْضَةً مِنَ النَّارِ فَيُخْرِجُ مِنْهَا قَوْمًا لَمْ يَعْمَلُوا خَيْرًا قَطُّ قَدْ عَادُوا حُمَمًا﴾^۲

واته ﴿جا پاش ئەوہ خواى بەرزوبەريز دەفەرموويت : فريشتەكان و پيغەمبەران و باوەرداران تەكايان كرد وەنەماوەتەوہ تەنھا أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ نەبيت ئينجا بە مشتى خوێ مشتيتك لەئەھلى ناگر دەردەھيئيت كە هيچ كاريكى چاكەيان نەکردووە وەكو خەلوزيان ليھاتبوو﴾.

۱ أحمد في مسنده (۳ / ۹۴).

۲ پيشتر تەخريجكراوە .

و ئەم جوړه شەفاعەت موخەزیلەو خەواربجەکان باوەریان پشی نیو ږه‌دی
 ده‌که‌نه‌وه به‌باوه‌ږبون له‌سەر ږیچکه‌ خواره‌کیان که‌ ده‌لین نه‌نجام‌ده‌ری تاوانی گه‌ووره
 به‌هه‌تاهه‌تایی له‌ئاگری دۆزه‌خدا ده‌میت‌ه‌وه جائیز تکا‌کردن سودی پینا‌گه‌یه‌نیت،
 وه‌نیم‌ش به‌ږه‌رچیان ده‌ده‌ینه‌وه به‌وه‌ی که‌ دیت :

۱- ئەو بیروبو‌چوونه‌یان پ‌یچه‌وانه‌ی فەر‌مووده‌ موته‌واتی‌ره‌کانه‌ که‌له‌ پ‌یغه‌مبه‌ری
 خواوه‌ صلی الله علیه وعلی آله وسلم ږیوایه‌تکراوه‌.

۲- ئەو بیروبو‌چونه‌ پ‌یچه‌وانه‌ی کۆده‌نگی پ‌یشینه‌ .

وه‌ بۆ ئەم جوړه‌ تکا‌کردنه‌ دوو مه‌رج به‌پ‌یوست دانراوه‌ که‌ده‌بیت‌ تیایدا بیت
 نه‌وانیش:

یه‌ که‌م :: مؤله‌تی‌ خوا‌ی گه‌وره‌ له‌کاتی‌ تکا‌کردنه‌ که‌دا له‌به‌ر فەر‌مووده‌ که‌ی‌ خوا‌ی
 گه‌وره‌ : ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ البقرة: ۲۵۵ واته‌ ﴿کی‌ هه‌یه‌
 له‌ږوژی‌ دوا‌یدا بتوانیت‌ تکا‌بکات‌ لای‌ ئەو هه‌تا‌ ئەو خوی‌ مؤله‌ت‌ نه‌دات‌﴾.

دووهم :: ږه‌زامه‌ندی‌ خوا‌ی گه‌وره‌ له‌هه‌ریه‌ک‌ له‌ تکا‌کارو‌ تکا‌بو‌کراو‌ له‌به‌ر

فەر‌مووده‌ که‌ی‌ خوا‌ی گه‌وره‌ : ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾ الأنبياء: ۲۸
 ﴿شە‌فاعەت‌ ناکه‌ن‌ ته‌نها‌ بۆ‌ ئەو که‌سانه‌ نه‌بیت‌ که‌ خوا‌ی گه‌وره‌ ږازییه‌ لیان‌ وه‌
 خوا‌ی گه‌وره‌ش‌ ږازی‌ نیه‌ ته‌نها‌ له‌ یه‌ که‌خو‌انا‌سان‌ نه‌بیت‌﴾.

به‌لام‌ هه‌رچی‌ ده‌ر‌باره‌ی‌ بیا‌وه‌ره‌ ئەوا‌ به‌ه‌یچ‌ جوړیک‌ تکا‌کردن‌ نای‌گر‌یته‌وه‌ له‌به‌ر

فەر‌مووده‌ که‌ی‌ خوا‌ی گه‌وره‌ : ﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ﴾ المدثر: ۴۸

واته‌ ﴿جا‌ به‌ه‌یچ‌ جوړیک‌ تکا‌ی‌ تکا‌کاران‌ سودیان‌ پینا‌گه‌یه‌نیت‌﴾.

واته‌ ئە‌گه‌ر‌ وای‌ داب‌نین‌ که‌سی‌ک‌یش‌ هه‌یه‌ تکا‌یان‌ بۆ‌بکات‌ تکا‌کردن‌ به‌ه‌یچ‌ جوړیک‌
 سودیان‌ پینا‌گه‌یه‌نیت‌ .

وه هر چي دهرباره ي تكا كړدني پيغمبري خوايه صلي الله عليه وعلى آله وسلم بږ مامه ي نه به تاليب هه تا نه بو تاليب له قهراغه ناگري دوزه خدا ده بيت و دوو نه على له پيدا يه و تا هره رددو قولايه ي له ناو ناگر دا ده بيت و ميشكي سهر ي ده كوليتيت و نهو سزايه ش سو كترين سزاي نه هل دوزه خه، پيغمبري خوا صلي الله عليه وعلى آله وسلم ده فمرويت : ﴿وَلَوْلَا أَنَا لَكَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ رواه مسلم^۱.

جائوه به تنه نا تايه ته به پيغمبري خواوه صلي الله عليه وعلى آله وسلم و به مامه يوه نه بو تاليب وه نه وش خوا دهيزانيت له بهر نه وه ي هه ستاوه به سهر خستني پيغمبري خواوه صلي الله عليه وعلى آله وسلم وه بهر گر ي كړدن لي، وه به وه ي هه ستاوه پي له هه موو نهو كار ه چاكانه ي كه بږ پيغمبري خواي صلي الله عليه وعلى آله وسلم كړدوه.

۱ مسلم : كتاب الإيمان : باب شفاعۃ النبي صلي الله عليه وعلى آله وسلم لأبي طالب والتخفيف عنه بسببه (۲۰۹) (۳۷۵) من حديث العباس بن عبدالمطلب أنه قال: ﴿يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ تَفَعْتَ أَبَا طَالِبٍ بِشَيْءٍ فَإِنَّهُ كَانَ يَحُوطُكَ وَيَغْضِبُ لَكَ قَالَ نَعَمْ هُوَ فِي ضَخْضَاخٍ مِنَ النَّارِ وَلَوْلَا ذَلِكَ لَكَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾.

واته ﴿نه ي پيغمبري خوا صلي الله عليه وعلى آله وسلم نايه به هيچ شتيك سودت به نه بو تاليب گهياندوه چونكه نهو دور ي دايت و له برتو توره ده بو نهو يش فمرووي به لي : نهو له له قهراغي ناگري دوزه خدا يه و دوو نه على له پيدا يه و تا هره رددو قولايه ي له ناو ناگر دا ده بيت و ميشكي سهر ي ده كوليتيت وه نه گهر له بهر نه وش نه بو وايه نهوا له بني بنه وه ي ناگري دوزه خدا ده بوو﴾.

← وَالْجَنَّةُ وَالنَّارُ مَخْلُوقَتَانِ لَا تَفْنِيَانِ، فَالْجَنَّةُ مَأْوَى أَوْلِيَائِهِ، وَالنَّارُ عِقَابُ لَأَعْدَائِهِ، وَأَهْلُ الْجَنَّةِ فِيهَا مُخَلَّدُونَ.

وہباوہرمان وایہ بہہشت و دۆزەخ دوو دروستکراوی خوای گہورەن ہەرگیز لەناوناچن، جابہہشت شوینی دۆستانانی خوای گہورەہ، وەئاکر سزایە بۆ دۆزمنانی خوای گہورە، وە ئەہلی بہہشتیش بہہتاہەتایی تییەدا دەمیننەوہ .

خوای گہورە دەفەرموویت : ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿٧٦﴾ لَا يُفَرِّغُهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ ﴿٧٥﴾﴾ الزخرف: ٧٤ - ٧٥ واتە ﴿بیگومان تاوانباران بەشیرک و کوفر لەسزای دۆزەخدان بەہەمیشەیی، ہەرگیز لایانناپریت و سوک ناگیریت، ئەوان لەو سزایەدا بێ ئومێدن﴾.

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

﴿بہہشت و دۆزەخ﴾

بہہشت: لەزمانەوانیەدا بەواتای باخێک دیت کەداری زۆری تێدايیت، وەلەشەرعیشدا بریتیه لەو مال و شوینەیی کە خوای گہورە ئامادەیی کردووہ بۆ لەخواترسان لەپەرۆزی قیامەتدا.

ئاکر : لەزمانەوانیەدا واتاکەیی زانراوہ، وەلەشەرعیشدا بریتیه لەو مال و شوینەیی کە خوای گہورە ئامادەیی کردووہ بۆ بیباوہران لەپەرۆزی قیامەتدا.

وہەردووکیان دروستکراوون و نیستا بوونیان ھەبە لەبەرفەرموودەکەیی خوای

گہورە لەبارەیی بہہشتەوہ کە دەفەرموویت : ﴿أَعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾﴾ آل عمران: ١٣٣

واتە ﴿ئامادەکراوہ بۆ لەخواترسان﴾.

وہلہ بارہی ناگرو دۆزەخەوہ دەفەر موویت : ﴿أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۞﴾ البقرة: ۲۴

واتە ﴿ئامادە کراوہ بۆ بیئاوہران﴾.

الإعداد : واتە ئامادە کردن.

لەبەر فەرمايشتە کەى پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم کە دەفەر موویت : ﴿إِنِّي رَأَيْتُ الْجَنَّةَ فَتَنَّاوَلْتُ مِنْهَا عُنُقُودًا وَلَوْ أَخَذْتُهُ لَأَكَلْتُمْ مِنْهُ مَا بَقِيَتْ الدُّنْيَا وَرَأَيْتُ النَّارَ فَلَمْ أَرْ كَالْيَوْمِ مَنظَرًا قَطُّ﴾ متفق عليه ^۱.

واتە ﴿من بەهەشتم بينى جا دەستم برد بۆ هیشوہ تريەك وەئە گەر بمهينايە ئەوا ليتان دەخوارد هەتا کۆتای دونیاو هەرگیز تەواو نەدەبوو، وە ناگرم بينى جا هەرگیز ديمەنى وە کو ئەمروم نەبينوہ تر سنا کتر بيت لى﴾ ^۲

۱ البخاري : كتاب الكسوف : باب صلاة الكسوف جماعة (۱۰۵۲).

ومسلم : كتاب الكسوف : باب ماعرض على النبي صلى الله عليه وعلى آله وسلم في صلاة الكسوف من أمر الجنة والنار (۹۰۷) (۱۷) من حديث عبدالله بن عباس رضي الله عنهما .

۲ ئە گەر هەموو فەرموودە کە بينى زۆر باشرە بۆ شارەزابوون لە نايە کەت کە ئەوانيش فيربوونى نوێزى خۆزگيرانە و بەلگەيتى بوونى بەهەشت لە کاتى پىغەمبەرى خوادا صلى الله عليه وعلى آله وسلم وە ئىستاشى لە کەلدا بيت، وە هۆکارى چيە زۆربەى خەلکى دۆزەخ نافرەتە؟ فەرموو:

۲۱۴۷ - حَدَّثَنَا سُؤَيْدُ بْنُ سَعِيدٍ حَدَّثَنَا حَفْصُ بْنُ مَيْسَرَةَ حَدَّثَنَا زَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ الْكَسْفُ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ - صلى الله عليه وسلم - وَالنَّاسُ مَعَهُ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا قَدَرُ نَحْوِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُو الْقِيَامِ الْأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُو الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ ثُمَّ سَجَدَ ثُمَّ قَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُو الْقِيَامِ الْأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُو الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ ثُمَّ رَفَعَ فَقَامَ قِيَامًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُو الْقِيَامِ الْأَوَّلِ ثُمَّ رَكَعَ رُكُوعًا طَوِيلًا وَهُوَ ذُو الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ ثُمَّ سَجَدَ ثُمَّ الصَّرَفَ وَقَدْ اجْلَسَ الشَّمْسُ فَقَالَ « إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتٍ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ إِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْكُرُوا اللَّهَ ». « قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ زَأْنَتَكَ تَنَازَلَتْ هُنَا فِي مَقَامِكَ هَذَا ثُمَّ زَأْنَتَكَ كَلَفَتْ. فَقَالَ « إِلَى رَأَيْتِ الْجَنَّةَ فَتَنَّاوَلْتُ مِنْهَا عُنُقُودًا وَلَوْ أَخَذْتُهُ لَأَكَلْتُمْ مِنْهُ مَا بَقِيَتْ الدُّنْيَا وَرَأَيْتِ النَّارَ فَلَمْ أَرْ كَالْيَوْمِ مَنظَرًا قَطُّ ». « وَرَأَيْتِ أَخْشَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ ». قَالُوا بِمَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ « بِكُفْرِهِنَّ ». قِيلَ أَيْكُفْرْنَ بِاللَّهِ قَالَ « بِكُفْرِ الْعَشِيرِ وَبِكُفْرِ الْإِحْسَانِ لَوْ أَحْسَنْتَ إِلَى إِخْدَاهُنَّ الدَّهْرَ ثُمَّ رَأَتْ مِنْكَ شَيْئًا قَالَتْ مَا رَأَيْتُ مِنْكَ خَيْرًا قَطُّ ». صحیحی موسلم ﴿ وەرگیز ﴾.

و بەهەشت و دۆزەخ هەرگیز لەناو ناچن لەبەرفەرمووده کەى خواى گەورە :

﴿جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ البينة: ٨

واتە ﴿پاداشتیان لای پەروەردگاریان چەند باخێکی هەمیشەیی بەهەشتە لەبن درەختەکانیوە چەندین جۆگە ئاو و ڕووبار دەروات و بەهەتا هەتایی تیایدا دەمێنەو و ژیان بەسەر دەبن﴾.

و ئەیەتەکانی پشتگیرکردن لەمانەوێ هەمیشەیی لەبەهەشتدا زۆرە بەلام لەبارەى مانەو لەناو ناگردا لەسێ شوینی سورەتی نيسائدا باسکراوە :

﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ طَرِيقًا﴾ (٦٨) إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٦٩﴾ النساء: ١٦٨ - ١٦٩

واتە ﴿و نەڕێگەىەکیان نیشان دەدات بۆ خێرو چاکەکردن، بێجگە لەرێگەى دۆزەخ کە بەهەتا هەتایی تیایدا دەمێنەو﴾.

و لەسورەتی ئەحزابیشدا خواى گەورە دەفەرمووێت : ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرِينَ وَعَدَّ

لَهُمْ سَعِيرًا﴾ (٦٤) خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ﴿٦٥﴾ الأحزاب: ٦٤ - ٦٥

واتە ﴿بەرەستى ئەو خواىە نەفرینی لە بێ پرواکان کردوو و لەرەحمەتى خوێ دووری خستونەتەو ناگرێکی هەلگیرساوی زۆر سوتینەریشی بۆ نامادە کردوو بەهەتا هەتایی دەبێت لەناویدا بمێنەو﴾.

لە سورەتی جیندا خواى گەورە دەفەرمووێت : ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَإِنَّ لَهُ نَارَ

جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا﴾ (٢٢) الجن: ٢٣ واتە ﴿و ئەوێ لەفەرمانى خواو پیغەمبەرە کەى صلى الله عليه وعلى آله وسلم سەڕپێچى بکات بەلادان لە تەوحید و شەریعەتى خوا ئەوا بێگومان ناگرى دۆزەخ بۆ ئەو و بەهەتا هەتایی تیایدا دەمێنەو﴾.

و هەخواى گەورە دەفەرمووێت : ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ (٧٤) لَا يُفَتَّرُ

عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ﴾ (٧٥) الزخرف: ٧٤ - ٧٥ واتە ﴿بێگومان تاوانباران بەشێرک و کوفر لەسزای دۆزەخدان بەهەمیشەیی، هەرگیز لێیانناپرێت و سوک ناگرێت، ئەوان لەو سزایەدا بێ ئومێدن﴾.

﴿شویئی بههشت و دۆزهخ﴾

بههشت له بهر زترینی بهرزیه کاندایه له بهر فهرمووده کهی خوای گهوره : ﴿كَلَّا إِنَّ
كِتَابَ الْأَنْبَرِ لَفِي عِلِّيِّنَ﴾ ﴿المطففين: ۱۸﴾ واته ﴿ناگادار بن ! که کارنامهی چاکان
له جیگایه کی زور بهرزو بلندایه له بههشتدا﴾.

وه له بهر فهرمایشته کهی پیغمبهری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم
که ده فهرموویت ﴿فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ اَكْتُبُوا كِتَابَ عَبْدِي فِي عِلِّيِّنَ وَأَعِيدُوهُ إِلَى
الْأَرْضِ﴾ واته ﴿پاشان خوای بهرزو بهر پیر ده فهرمووی : کارنامهی بهنده کهم
له بهر زترین شویئی بههشتدا بنووسن و بیگیر نهوه بۆ زهوی﴾.

وه دۆزهخیش له نزمترین شویندایه له بهر فهرمووده کهی خوای گهوره : ﴿كَلَّا إِنَّ
كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينَ﴾ ﴿المطففين: ۷﴾ واته ﴿نه خیر، بهراستی کارنامهی بهدکاران
له جیگایه کی زور تهنگ و قولی دۆزه خدایه پی ده لئین ((سِجِّينَ))﴾.

وه له بهر فهرمایشته کهی پیغمبهری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم
که ده فهرموویت ﴿فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ اَكْتُبُوا كِتَابَهُ فِي سِجِّينَ فِي الْأَرْضِ السُّفْلَى﴾^۱
واته ﴿پاشان خوای بهرزو بهر پیر ده فهرمووی : کارنامه کهی له ((سِجِّينَ)) دا
بنووسن له نزمترین شویئی زهویدا﴾.

۱ حدیث صحیح : أخرجه أحمد في المسند (۴ / ۲۸۷ ، ۲۸۸ ، ۲۹۵ ، ۲۹۷) ، وأبو داود (۴۷۵۳) . وقد ساقه الألباني رحمه الله سياقاً واحداً ضمّاً إليه جميع الزوائد والفوائد التي وردت في شيء من طرقه الثابتة فليراجع .

قال الحافظ في الفتح (۳ / ۲۸۲) : ((وهو أتم الأحاديث سياقاً)) أ . هـ .

۲ هه مان ته خریجی سه ره وهیه .

﴿تعلي بهشت و تعلي دوزخ﴾

تهلی بهشت هموو باوه داریکی له خواتر سه له بهرته وهی تهوان دزستی خوان
خوای گه وره له باره ی بههشته وه که ده فمرویت:

﴿أَعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ۝۱۳۳﴾ آل عمران: ۱۳۳ واته ﴿ناماده کراوه بو له خواتر سان﴾.

وه ده فمرویت: ﴿أَعَدَّتْ لِلزَّيْبِ ۝۱۳۴﴾ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ﴿الحديد: ۲۱﴾

واته ﴿بههشت ناماده کراوه بو تهوانه ی باوه ریان به خواو پیغه مبری خوا صلی الله
عليه وعلى آله وسلم هیناوه﴾.

تهلی ناگرو دوزخ هموو بیواوه رو نه گه تیکه وه له باره ی ناگرو دوزخ وه

ده فمرویت: ﴿أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۝۱۳۵﴾ البقرة: ۲۴ واته ﴿ناماده کراوه بو بیواوه ران﴾.

ده فمرویت: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ ۝۱۳۶﴾ هود: ۱۰۶ واته ﴿جائه وانسه ی

به دبهخت و لارولا سارن له ناگردان﴾.

وَيُؤْتَى بِالْمَوْتِ فِي صُورَةٍ كَبَشٍ أَمْلَحَ، فَيُذَبِّحُ بَيْنَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، ثُمَّ يُقَالُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خُلُودٌ وَلَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ خُلُودٌ وَلَا مَوْتَ.

وہباوہرمان وایہ کہمردن دہہیتریت لہسەر شیوہی بہرانیکی رەش و سپی جا سەردەبردیت لہ نیوان بەهەشت و دۆزەخدا، پاشان دەوتریت : ئەی ئەھلی بەهەشت نەمری بۆئیوہیہ و چیت مردن نەما، وەئەی ئەھلی دۆزەخ نەمری بۆئیوہیہ و چیت مردن نەما .

رافعی شیخ ئیبنو عثیمین

﴿سەرپرینی مردن﴾

مردن نەمانی ژیانەو ھەموو نەفس و کەسێک مردن دەچێژێت و ئەو ھەش کاریکی واتایی ﴿معنوی﴾ و نادیارە و بەچاو نابینرێت و بەلام خوای گەورە دەیکاتە شتیکی بینراو و بەرجەستە وە سەردەبردیت لہ نیوان بەهەشت و دۆزەخدا لہبەر فرمودە کە ی ئەبى سەعیدی خودری رەزای خوای لی بیت کە پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم دەفرمودیت ﴿يُؤْتَى بِالْمَوْتِ كَهَيْئَةِ كَبَشٍ أَمْلَحَ فَيَنَادِي مُنَادٍ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ فَيَقُولُ هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا فَيَقُولُونَ نَعَمْ هَذَا الْمَوْتُ وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَاهُ ثُمَّ يُنَادِي يَا أَهْلَ النَّارِ فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ فَيَقُولُ هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا فَيَقُولُونَ نَعَمْ هَذَا الْمَوْتُ وَكُلُّهُمْ قَدْ رَأَاهُ فَيُذَبِّحُ ثُمَّ يَقُولُ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ وَيَا أَهْلَ النَّارِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ ثُمَّ قَرَأَ: ﴿وَأَنذَرُهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿٣٩﴾ مريم: ٣٩

واتە ﴿مردن دہہیتریت لہسەر شیوہی بہرانیکی رەش و سپی جا بانگدەرێک بانگ دەکات و دەلیت : ئەی ئەھلی بەهەشت جائەوانیش سەر بەرز دەکەنەو و تەماشای دەکەن، پێیان دەلیت : ئایە ئەمە دەناسنەو ؟ ئەوانیش دەلین : بەلێ، ئەو مردنە،

هه‌موویان بینویانه، پاشان بانگ ده‌کات، ئەه‌ی ئەه‌لی ئاگر : جائه‌وانیش
سه‌ربه‌رزده‌که‌نه‌وه و ته‌ماشا ده‌که‌ن، پێیان ده‌لێت : ئایه‌ ئەمه‌ ده‌ناسنه‌وه ؟ ئەوانیش
ده‌لێن : به‌لێ، ئەوه‌ مردنه‌، هه‌موویان بینویانه پاشا به‌رانه‌که‌ که‌مردنه‌ سه‌رده‌به‌دریت،
پاشان ده‌لێت : ئەه‌ی ئەه‌لی به‌هه‌شت نه‌مری بوئیه‌وه و چیت مردن نه‌ما، وه‌ئیه‌ی ئەه‌لی
دۆزه‌خ نه‌مری بوئیه‌وه و چیت مردن نه‌ما. ﴿

پاشان ئەو ئایه‌ته‌ی خوێنده‌وه : ﴿لەرۆژی ئاهو نالەو خەم و خەفەت و پەشیمانی
(يَوْمَ الْحَسْرَةِ)) ئاگاداریان بکه‌و بیانترسینه‌ ئەو کاته‌ له‌ لایه‌ن خواى په‌روه‌ردگاره‌وه
به‌رپار ده‌دریت که‌ده‌سته‌یه‌ك بو‌ به‌هه‌شت و ده‌سته‌یه‌کیش بو‌ دۆزه‌خ په‌وانه‌ بکړین،
که‌چی ئەوانه‌ هێشتا له‌ غه‌فلە‌تدان و به‌خۆیان نه‌زانیه‌وه به‌رواو ددان به‌ زیندوو بوونه‌وه و
پاداشت و تۆله‌شدا نانێن. ﴿

پێشه‌وا بو‌خاری له‌ته‌فسیری ئەم ئایه‌ته‌دا هێناویه‌تی^١، وه‌هاوشیه‌ی ئەوه‌یشی
له‌سیفه‌تی به‌هه‌شت و دۆزه‌خدا له‌فه‌رمووده‌که‌ی عبدالله ی کورپی عومه‌ر په‌زای خوايان
لی بی‌ت به‌ مه‌رفوعی په‌یوایه‌ت کردوه .

١ البخاري : كتاب التفسير من سورة مريم : باب ﴿وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ﴾ مريم:

٣٩ ((٤٧٣٠)).

ماڼه کاني پيغمبري خوا صلي الله عليه وعلى آله وسلم و هاو له کاني

﴿وَمُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - خَاتَمُ النَّبِيِّينَ وَسَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ، لَا يَصْحُحُ إِيمَانُ عَبْدٍ حَتَّى يُؤْمِنَ بِرِسَالَتِهِ، وَيَشْهَدَ بِنَبْوَتِهِ، وَلَا يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ فِي الْقِيَامَةِ، إِلَّا بِشَفَاعَتِهِ، وَلَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ أُمَّةٌ إِلَّا بَعْدَ دُخُولِ أُمَّتِهِ.﴾

وه باوهرمان وايه محمد پيغمبري خوايه صلي الله عليه وعلى آله وسلم کورايي پيغمبرانه سهلامی خويان لي بيت گورهی نيردراوانه، باوهری هيچ بندهيه ک راست و تهواو نيه تاباوهر دينيت به په يامه کهي وه شاهيدي ديدات به پيغمبرايه تيه کهي، وه دادوهری ناکريت له نيوان خه لکديدا له رورزی دوايدا تهنها به تکا کردني نهو نه بيت، وه هيچ نوممه تيکيش ناچيته به هه شته وه تهنها دواي چورونه ژوروره وي نوممه ته کهي نهو نه بيت .

﴿صَاحِبُ لُؤَاءِ الْحَمْدِ وَالْمَقَامِ الْحَمُودِ وَالْحَوْضِ الْمُرُودِ، وَهُوَ إِمَامُ النَّبِيِّينَ، وَخَطِيبُهُمْ، وَصَاحِبُ شَفَاعَتِهِمْ.﴾

خاوهني نالای سوپاس و ستايشه وه خاوهني ﴿المقام الحمود﴾ ه که نهو شوين وه ستانه يه سوپاسکراوه که نهو هه پله يه کي زور به رزه، وه نهو هه وره ي که خه لکي دينه سهري، وه ههر نهو پيشه وای پيغمبرانه سهلامی خويان لي بيت وه ووتار بيژيانه وه خاوهني تکا کردنيانه که شه فاعه تي ﴿العظمى﴾ يه ، نوممه ته کهي باشريني نوممه ته کانه وه هاو له کاني باشريني هاو له لاني پيغمبرانه سهلامی خويان لي بيت.

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

باشترین بەدبەیتراو لای خوای گەورە پێغەمبەرانی سەلامی خوایان لێ بێت ئەوانە ی پەرتووکی ئاسمانی تایبەت بەخوایان بۆ هاتوو دوا ئەوان ئەو پێغەمبەرانی پەرتووکی ئاسمانیان بۆ ئەهاتوو و لەسەر پەرتووکی پێغەمبەرە کە ی پێشخۆی یان هاوڕێی خۆی بانگەواز بۆ لای خوای گەورە دەکات پاش ئەوان راستگۆکان پاشان شەهیدەکان پاشان چاکەکان، وەبێگومان خوای گەورە باسی ئەم چنانە ی کردوو لە قورئانە کەیدا هەرە کو دەفەر مووێت : ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ ﴿النساء: ٦٩﴾ واتە ٥ هەر کە سێکیش گۆڕپایە لێ خواو ئەم پێغەمبەرە ی صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم بکات ئەو دەبێتە هاوڕێی ئەو کەسانە کە خوا چاکەو بەهرە ی خۆی بەسەردا رشتووون واتە لەسەر رێگە ی ئەوان دەبن لەدوایا و دواوژدا لە پێغەمبەرانی سەلامی خوایان لێ بێت و راستگۆیان و شەهیدانی رێگە ی خوا و صالحان و کارچاکان دیارە ئەمانە چ هار دەم و هاوڕێە کی چاک و بێ وینەن .

و بە باشترینی پێغەمبەرانی ئەوانەن کە ﴿أولو العزم﴾ ن کە ئەوانیش پێنج پێغەمبەرانی سەلامی خوایان لێ بێت : ﴿نوح، ئیبراھیم، موسا، عیسا، وە موحەممەدە بە باشترین صەلات و سەلامی خوالەسەر هەرە موویان بێت﴾ .

وەبێگومان خوای گەورە لە دوو شوێنی سورەتی ئەحزابدا باسی کردوون:

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ ﴿الأحزاب: ٧﴾

واتە ٥ ئەو کاتە وەبیر بێتە کە ئیمە پەیمانمان لە پێغەمبەرانی پێش تۆ وەرگرت کە: هەلسن بەئەرکی سەرشارنی خوایان و بەباشی بەرنامە کە ی خوا رابگەینەن، وە بەتایبەتی لە تۆ ئە ی محمد صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم وە لە نوح و ئیبراھیم و موسا و عیسا کۆری مەریەم سەلامی خوایان لەسەر بێت، وەبۆ ئەمەش پەیمانکی پتەوو توندو

مه‌حکه‌ممان لی وه‌رگرتن، دیاره‌ په‌مانی پیغه‌مبه‌ران سه‌لامی خویان لی بیت له‌په‌مانی خه‌لکانی تر گرنه‌گه‌ .

وه‌له‌ سورته‌ی شورادا : ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى﴾ الشوری: ۱۳

واته‌ ﴿هه‌ره‌وه‌ دین و ئاینه‌ی به‌ نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسی‌﴾ ﴿أولو‌ العزم﴾ و لیبراو نه‌به‌زاومان سپارد، کردمانه‌ دین و ئاین بو ئیوه‌ش نه‌ی ئومه‌تی ئیسلام ﴿. وه‌باشترینیان و گه‌وره‌ترینیان موحه‌مه‌ده‌ صلی الله علیه وعلی آله وسلم له‌به‌ر فه‌رمایشته‌ که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم که‌ده‌فه‌رموویت : ﴿أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ متفق علیه‌ ^۱ واته‌ ﴿من گه‌وره‌ی خه‌لکم له‌روژی دوایدا^۲﴾

۱ البخاري : كتاب التفسير من سورة بني إسرائيل : باب : ﴿ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُمْ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾ ﴿الإسراء: ۳﴾ ((۴۷۱۲)) .

ومسلم : كتاب الإيمان : باب أنى أهل الجنة منزلة فيها (۱۹۴)(۳۲۷) من حديث أبي هريرة رضي الله عنه .
^۲ نه‌مه‌ به‌شیکه‌ له‌فه‌رموده‌یه‌کی درێژ که‌هه‌ریه‌که‌ له‌ پیشه‌وایان بوخاری موسلیم رپوایه‌تی ده‌که‌ن له‌باره‌ی شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ صلی الله علیه وعلی آله وسلم وه‌پتویسته‌ ئیمه‌ی شوئیکه‌وتوانی راسته‌قینه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم شاره‌زای فه‌رموده‌کانی بین، به‌تایه‌تی نه‌م فه‌رموده‌ که‌باسی شه‌فاعه‌ت ده‌کات تا له‌که‌سانیکه‌وه‌ نه‌ییستین شه‌ریک بو خوا بریار ده‌ده‌ن و هاوار ده‌که‌نه‌ غه‌یری خواو ناوا فه‌رموده‌ی راست و دروست ده‌که‌نه‌ به‌لگه‌ که‌له‌راستیدا به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ریان نه‌ک به‌لگه‌ بیت بو‌یان جابۆنه‌وه‌ی له‌که‌سانیکه‌وه‌ شاره‌زا نه‌بین پتویسته‌ خو‌مان باسی بکه‌ین، فه‌رموده‌که‌ش هه‌ره‌مه‌وی به‌ه‌ شیوه‌یه‌ :

صحيحی موسليم : باب أدنى أهل الجنة منزلة فيها.

۵۰۱ - حَدَّثَنَا أَبُو بَكْرِ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَمُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنُ لُمَيْرٍ - وَاتَّفَقَا فِي سِيَاقِ الْحَدِيثِ إِلَّا مَا يَزِيدُ أَحَدُهُمَا مِنَ الْحَرْفِ بَعْدَ الْحَرْفِ - قَالَا حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ بَشْرٍ حَدَّثَنَا أَبُو حَيَّانَ عَنْ أَبِي زُرْعَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ أَتَى رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَوْمًا بِلَحْمٍ فَرَفَعَ إِلَيْهِ الذَّرَاغَ وَكَانَتْ تُغْجِبُهُ فَتَهَسُّ مِنْهَا تَهَسَةً فَقَالَ « أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَهَلْ تَذَرُونَ بِي ذَلِكَ يَجْمَعُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ فَيَسْمِعُهُمُ الدَّاعِي وَيَنْفِذُهُمُ الْبَصَرُ وَتَذَوُّو الشَّمْسَ فَيُلْقِيَنَّ النَّاسُ مِنَ الْغَمِّ وَالْكَرْبِ مَا لَا يَطِيقُونَ وَمَا لَا يَحْتَمِلُونَ فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ لِبَعْضٍ أَلَا تَرَوْنَ مَا أَنْتُمْ فِيهِ أَلَا تَرَوْنَ مَا قَدْ بَلَغَكُمْ أَلَا تَنْظُرُونَ مَنْ يَشْفَعُ لَكُمْ إِلَى رَبِّكُمْ فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ لِبَعْضٍ أَتَاوَا آدَمَ. فَيَأْتُونَ آدَمَ فَيَقُولُونَ يَا آدَمُ أَنْتَ أَبُو الْبَشَرِ خَلَقَكَ اللَّهُ بِيدِهِ وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ اشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ أَلَا تَرَى إِلَى مَا قَدْ بَلَغْنَا فَيَقُولُ آدَمُ إِنَّ رَبِّي غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ وَإِنَّ نَهَائِي عَنِ الشَّجَرَةِ

وه به لڳهش پڙ نهوه نو پڙ ڪر دنيا نه له پشتيه وه له شهوي ميعراجدا وه جڳه له وهش له به لڳه ڪان .

پاشان ئبراهيم چونڪه نهو باوڪي پيڻه مبهرا نه سهلامي خويان لي بيت وه گهله كهيشي بنچينه ي گهله ڪانه پاشان موسا له بهر نه وه ي باشتري ني پيڻه مبهرا ني نه وه ڪاني ئيسرائيله وه شهريعه ته كه ي نهو بنچينه ي شهريعه ته ڪانيانه پاشان نوح وه عيسا ناتوان ريت گهوره ي به ڪيڪيڪيان بدرت به سهر نهوي ترياندا له بهر نه وه ي ههر ڪاميان پلهو پايه ي خوي ههيه .

فَعَصِيَتْهُ نَفْسِي نَفْسِي اَذْهَبُوا إِلَىٰ غَيْرِي اَذْهَبُوا إِلَىٰ نُوحٍ. فَيَأْتُونَ نُوحًا فَيَقُولُونَ يَا نُوحُ أَلَيْتَ أَوَّلَ الرُّسُلِ إِلَى الْأَرْضِ وَسَمَّاكَ اللَّهُ عَبْدًا شَكُورًا اشْفَعْ لَنَا إِلَىٰ رَبِّكَ أَلَا تَرَىٰ مَا نَحْنُ فِيهِ أَلَا تَرَىٰ مَا قَدْ بَلَّغْنَا فَيَقُولُ لَهُمْ إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ وَإِنَّهُ قَدْ كَانَتْ لِي دَعْوَةٌ دَعَوْتُ بِهَا عَلَىٰ قَوْمِي نَفْسِي نَفْسِي اَذْهَبُوا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ - صلى الله عليه وسلم -.

فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ فَيَقُولُونَ أَلَيْتَ نَبِيَّ اللَّهِ وَخَلِيلَهُ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ اشْفَعْ لَنَا إِلَىٰ رَبِّكَ أَلَا تَرَىٰ مَا نَحْنُ فِيهِ أَلَا تَرَىٰ مَا قَدْ بَلَّغْنَا فَيَقُولُ لَهُمْ إِبْرَاهِيمُ إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَا يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ. وَذَكَرَ كَذَبَاتِهِ نَفْسِي نَفْسِي اَذْهَبُوا إِلَىٰ غَيْرِي اَذْهَبُوا إِلَىٰ مُوسَى. فَيَأْتُونَ مُوسَى - صلى الله عليه وسلم - فَيَقُولُونَ يَا مُوسَى أَلَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ فَضَّلَكَ اللَّهُ بِرِسَالَاتِهِ وَبِتَكْلِيمِهِ عَلَى النَّاسِ اشْفَعْ لَنَا إِلَىٰ رَبِّكَ أَلَا تَرَىٰ مَا نَحْنُ فِيهِ أَلَا تَرَىٰ مَا قَدْ بَلَّغْنَا فَيَقُولُ لَهُمْ مُوسَى - صلى الله عليه وسلم - إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ وَإِنِّي قَتَلْتُ نَفْسًا لَمْ أَوْمَرْ بِقَتْلِهَا نَفْسِي نَفْسِي اذْهَبُوا إِلَىٰ عِيسَى - صلى الله عليه وسلم - فَيَأْتُونَ عِيسَى فَيَقُولُونَ يَا عِيسَى أَلَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ وَكَلَّمْتَ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَلِمَةً مِنْهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَاشْفَعْ لَنَا إِلَىٰ رَبِّكَ أَلَا تَرَىٰ مَا نَحْنُ فِيهِ أَلَا تَرَىٰ مَا قَدْ بَلَّغْنَا فَيَقُولُ لَهُمْ عِيسَى - صلى الله عليه وسلم - إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ - وَلَمْ يَذْكُرْ لَهُ ذُلًّا - نَفْسِي نَفْسِي اذْهَبُوا إِلَىٰ غَيْرِي اذْهَبُوا إِلَىٰ مُحَمَّدٍ - صلى الله عليه وسلم - فَيَأْتَوْنِي فَيَقُولُونَ يَا مُحَمَّدُ أَلَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ الْأَنْبِيَاءِ وَغَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ اشْفَعْ لَنَا إِلَىٰ رَبِّكَ أَلَا تَرَىٰ مَا نَحْنُ فِيهِ أَلَا تَرَىٰ مَا قَدْ بَلَّغْنَا فَالْطَّلِقُ قَاتِي تَحْتَ الْعَرْشِ فَأَقَعَ سَاجِدًا لِرَبِّي ثُمَّ يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَيَّ وَيُلْهِمُنِي مِنْ مَحَامِدِهِ وَحُسْنِ الثَّنَاءِ عَلَيْهِ شَيْئًا لَمْ يَفْتَحْهُ لِأَحَدٍ قَبْلِي ثُمَّ يَقَالُ يَا مُحَمَّدُ ارْفَعْ رَأْسَكَ سَلْ نَعْطُكَ اشْفَعْ تُشْفَعْ. فَأَرْفَعُ رَأْسِي فَأَقُولُ يَا رَبِّ أُمَّيْ أُمَّيْ. فَيَقَالُ يَا مُحَمَّدُ أَدْخِلِ الْجَنَّةَ مِنْ أَمْتِكَ مَنْ لَا حِسَابَ عَلَيْهِ مِنَ الْبَابِ الْأَيْمَنِ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ وَهُمْ شُرَكَاءُ النَّاسِ فِيمَا سِوَى ذَلِكَ مِنَ الْأَبْوَابِ وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنَّ مَا بَيْنَ الْمِصْرَاعَيْنِ مِنَ مَصَارِيعِ الْجَنَّةِ لَكُمْ بَيْنَ مَكَّةَ وَهَجَرَ أَوْ كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَبُصْرَى .» ﴿وهر گير﴾.

﴿تاییه تمهندییه کانی پیغمبری خوا صلی الله علیه وعلی اله وسلم﴾

پیغمبری خوا صلی الله علیه وعلی اله وسلم خاوه نی کومه لیک تاییه تمهندییه نیمش له سهر نه وهی دانهی باسیکردوه قسه ده کهین، له وانه :

۱- کورتایی پیغمبرانه سهلامی خویان لی بیت : له بهر فهرموده ی خوی گه وره

که ده فهرمویت : ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَرُ النَّبِيِّنَ﴾ الأحزاب: ۴۰ واته ﴿محمد صلی الله علیه وعلی اله وسلم باو کی هیچ

پاویکتان نیه به لکو نهو پیغمبری خویو کورتایی پیغمبرانه سهلامی خویان لی بیت﴾

۲- گه وره ی نیردراوانه له بهر فهرماشته که ی پیغمبری خوا صلی الله علیه وعلی

آله وسلم که ده فهرمویت : ﴿أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ متفق علیه ' واته ﴿من گه وره ی خه لکم له رژی دوایدا﴾.

۳- وه باوهری هیچ بنده یه ک ته وای نایب تا باوهر به پیامه که ی دینیت له بهر

فهرموده ی خوی گه وره که ده فهرمویت : ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ

فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ النساء: ۶۵ واته ﴿سویند بیت به پهروردگارت نه ی پیغمبر

صلی الله علیه وعلی آله وسلم نابنه باوهردار تا بویه کلایی کردنه وهی کیسه کانی

نیوانیان تو ده که نه داوهر ﴿نایته که وه جگه له ویش له پیغمبران سهلامی خویان لی

بیت ده نیردرین بولای کومه له نه ته وه یه کی دیاریکراو هه ریه کهو بولای نه ته وه ی خوی .

۴- وه دادوهری نا کریت له نیوان خه لکدیدا له رژی دوایدا ته نها به تکا کردنی نهو

نه بیت وه به لگهی نه وه له باسی تکا کردندا باسکرا.

۱ البخاري : كتاب التفسير من سورة بني إسرائيل : باب : ﴿ذَرِيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ

عَبْدًا شَكُورًا﴾ الإسراء: ۳ ((۴۷۱۲)) .

ومسلم : كتاب الإيمان : باب أنى أهل الجنة منزلة فيها (۱۹۴) (۳۲۷) من حديث أبي هريرة رضي

الله عنه .

۵- نومته کهي پيش هموو نومته کان ده کهون له چوونه ناو بههشت له بهر گشتيه تي فهرمايشته کهي پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وعلى آله وسلم که ده فهرموويت: ﴿نَحْنُ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾^۱ متفق عليه.

واته ﴿ثيمه دواين نه ته وهين که هاتووين به لام له پيش هموو دروستکراوه کانداهر وړي قيامه تدا دادوهری ده کړين له نيوانياندا﴾.

۶- خاوهني نالای سوپاس و ستايشه پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وعلى آله وسلم هه لیده گريت له وړي دوايدا وه سوپاسگوزارانش له ژړيدا ده بن له بهر فهرمووده کهي نه بي سه عیدی خودري ره زای خوی لی بیت که پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وعلى آله وسلم ده فهرموويت ﴿أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا فَخْرَ وَيَدِي لَوَاءِ الْحَمْدِ وَلَا فَخْرَ وَمَا مِنْ بَيٍّ يَوْمَئِذٍ آدَمَ فَمَنْ سِوَاهُ إِلَّا تَحْتَ لَوَائِي وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ وَلَا فَخْرَ﴾^۲ رواه الترمذي وقد روى الأولى والأخيرة مسلم.

واته ﴿من گه وره ی کوراني ناده م له وړي قيامه تدا به بی شانازي کړدن، وه به ده ست منه وه به نالای سوپاس و پترانين به بی شانازي کړدن، وه هيچ پيغه مبهري کيش له وړه دانه چ ناده م و وه جگه له ناده ميش﴾ واته هموو پيغه مبهريان سه لامی خويان لی بیت ﴿

۱ الحديث بهذا اللفظ : عند مسلم كتاب الجمعة : باب هداية هذه الأمة ليوم الجمعة (۸۵۶) (۲۲) من حديث أبي هريرة وحذيفة رضي الله عنهما ولفظه عند البخاري (۸۷۶) ومسلم (۸۵۵) (۲۱) : ((نَحْنُ الْآخِرُونَ السَّابِقُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَبْدَأُهُمْ أَوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلَنَا)) من حديث أبي هريرة.

۲ حديث صحيح : الترمذي (۳۱۴۸) (۳۶۱۵) وقال : ﴿حسن صحيح﴾ وأيضاً ابن ماجه (۴۳۰۸) من حديث أبي سعيد الخدري رضي الله عنه وصححه الألباني في الصحيحة (۱۵۷۱) وأما رواية مسلم فمن حديث أبي هريرة : كتاب الفضائل : باب تفضيل نبينا صلي الله عليه وعلى آله وسلم على جميع الخلائق (۲۲۷۸) (۳) .

بلفظ ﴿أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ وَأَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مَشْفَعٍ﴾.

ئیللا لەژێر ئالاکەی مندا دەبن، وەمن یە کەم کە سێکەم زەویم بۆلەت دە کریت و دیمە دەرهو بەبێ شانازیکردن ﴿﴾.

٧- خاوەنی «المقام المحمود» ه واتە ئەو کارە ی دروستکارو دروستکراوی لەسەر سوپاسی دە کریت لەبەر فەرموودە ی خوای گەورە کە دە فەرموویت : ﴿عَسَى أَنْ يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا تَحْمُودًا﴾ (٧٩) الإسراء: ٧٩ واتە ﴿﴾ بە هیوای ئەو ی پەروردگار تەبتێزیتە شوێن و جیگایەکی پەسەندو بەرپزەو «مَقَامًا تَحْمُودًا» پێشینان و پاشینانیش سوپاست بکەن ﴿﴾.

و ئەو شوێنە ئەو یە کە دیتە جی بەهۆی گەورەییەتی پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم لەروژی قیامەتدا هەر لە شەفاعەتکردن و جگە لەو هەش .

٨- خاوەنی ئەو حەوزە یە کە خەلکی دینە سەری وە مەبەست لێ حەوزیکی گەورە ی کە زۆر خەلک دینە سەری بەلام هەر حەوزیکی ئاسایی بیت؟ نەخیر چونکە بێگومان باسکرا کە بۆ هەموو پێغەمبەرێک حەوزیکی تایبەت بە خۆی هە یە .

٩- پێشەوای پێغەمبەرانه .

١٠- ووتار بێژانە .

١١- وە خاوەنی شەفاعەتیانە ﴿واتە لەبری هەر هەموویان تکادە کات﴾ .

لەبەر فەرماشتە کە ی پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم کە دە فەرموویت : ﴿إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ كُنْتُ إِمَامَ النَّبِيِّنَ وَخَطِيبَهُمْ وَصَاحِبَ شَفَاعَتِهِمْ غَيْرَ فَخْرٍ﴾ رواه الترمذي وحسنه^١.

١ حدیث حسن : أخرجه أحمد (١٣٧ / ٥ , ١٣٨) والترمذي (٣٦١٥) وقال : حديث حسن ، وابن ماجه (٤٣١٤) والحاكم (١ / ٧١) ، (٧٨ / ٤) وقال صحيح الإسناد وأقره الذهبي وحسنه الألباني في تخريج المشكاة (٥٧٦٨) .

* قال النعلق على الطبعة السلفية ص (٢٥) : اقتصر الحديث على هؤلاء الثلاثة في طبعة دمشق سنة ١٣٣٨ وطبعة المنار سنة ١٣٤٠ . وزيد في طبعتي ١٣٥١ ، ١٣٥٥ : ﴿ثم على﴾ أ. ه .

واته ﴿كَاتِبِكَ﴾ ڪه رڙي دواي ديت من دهمه پيشهوان پيغهمبه ران وه ووتاريڙيان وه خاوهني تڪاگردنيان بهي شانازيڪردن ﴿﴾.

۱۲- نومته ته ڪهي پيغهمبهري خوا صلي الله عليه وعلى آله وسلم باشترين نومته ته له بهر فهرموده ي خواي گهوره ڪه ده فهرموويت : ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾ آل عمران: ۱۱۰ واته ﴿ثِيَّوَه باشترين نومته تيڪن دهرهينراييتن بو خه لڪي﴾.

به لام هه رچي دهر باره ي فهرموده ڪهي خواي گهوره يه ڪه ده فهرموويت : ﴿يَبْنِيْ اِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاِنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ ﴿البقرة: ۴۷﴾

واته ﴿ئهي نه وه ي ئيسرائيل ! ئهو نازو نيعمهت و چاڪانه تان له بير بيت من رستم به سهرتاندان و پيئمدان هه تا هميشه بو من سوپاسگوزارو ملڪه چ بن، ئهي له بيرتانه له چاو خه لڪاي سهردهمي خوتاندا چوَن فزل و ريزم له ثيَّوَه نا﴾.

جامه به ست به ﴿وَاِنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ سهردهمي خويانه .

← وأفضل أمته أبو بكر الصديق، ثم عمر الفاروق، ثم عثمان ذو الثورين، ثم علي المرتضى - رضي الله عنهم - أجمعين. لما روى عبد الله بن عمر رضي الله عنهما قال: كنّا نقول والني - صلى الله عليه وسلم - حي: أفضل هذه الأمة بعد نبيها أبو بكر، ثم عمر، ثم عثمان، ثم علي فيبلغ ذلك النبي - صلى الله عليه وسلم - فلا ينكره. باشريني نومته كهيشي نه بوبه كرى صديقه پاشان عومهرى فاروقه پاشان عوسمانى زينورهينه پاشان على مورتهزايه رهزاي خوا لهه موويان بيت، له بهرئوهى كه عبدالله ى كورى عومهر رهزاي خوا له خوي و باوكى بيت ده بگيرتتهوه ده فهرموويت : ئيمه له كاتيكد پتغمبهري خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم زيندوو بوو ده مانووت باشريني ثم نومته له دواى پتغمبهري كهى صلى الله عليه وعلى آله وسلم نه بوبه كره پاشان عومهر پاشان عوسمان پاشان على رهزاي خوا لهه موويان بيت جائه وقسه بهى ئيمه ده گيشتهوه به پتغمبهري خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم نهوئيش ئينكارى نه ده كرد واته بيدهنگ ده بوو لى^١.

→ وصحت الرواية عن علي - رضي الله عنه - أنه قال: خير هذه الأمة بعد نبيها أبو بكر ثم عمر ولو شئت لسميت الثالث.

وه به صهحي ريوايه تكراره له پتشهوا عهليهوه رهزاي خواى لى بيت كه فهرموويه تى ﴿چاكريني ثم نومته له دواى پتغمبهري كهى صلى الله عليه وعلى آله وسلم نه بوبه كره پاشان عومهر، وه نه گهر بهوئيت نهوا ناوى سيهه ميش ديم﴾^٢.

١ البخاري: كتاب فضائل الصحابة : باب فضل أبي بكر بعد النبي صلى الله عليه وعلى آله وسلم (٣٦٥٥) وفي لفظ للبخاري (٣٦٩٧) : ﴿كنا في زمن النبي صلى الله عليه وعلى آله وسلم لا نعدل بأبي بكر أحداً ثم عمر ثم عثمان ثم نترك أصحاب النبي صلى الله عليه وعلى آله وسلم لانفاضل بينهم﴾.

٢ أثر صحيح : أخرجه الإمام أحمد في مسنده (١/ ١٠٦، ١١٠) وابنه عبدالله في زوائده (١/ ١٠٦، ١١٠، ١٢٧)، وأحمد في فضائل الصحابة (٣٩٧) بأسانيد صحيحة زحسنة زكدا أخرجه ابن أبي عاصم في كتاب السنة (١٢٠١) وصححه الألباني في تخريج السنة (٥٧٠/ ٢).

﴿ وَرَوَى أَبُو الدَّرْدَاءِ عَنِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنَّهُ قَالَ «مَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ وَلَا غَرَبَتْ بَعْدَ التَّيِّينِ وَالْمُرْسَلِينَ عَلَى أَفْضَلٍ مِنْ أَبِي بَكْرٍ» .

وه نهو دهرداء له پيغهمبهري خواوه صلى الله عليه وعلى آله وسلم دهگيرتهوه كه فهرموويه تي ﴿ مَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ وَلَا غَرَبَتْ بَعْدَ التَّيِّينِ وَالْمُرْسَلِينَ عَلَى أَفْضَلٍ مِنْ أَبِي بَكْرٍ ﴾^۱ واته ﴿هيچ كاتيڪ خورهه لئه هاتووه و هيچ كاتيڪيش ناوانه بووه له دواي پيغهمبهران و نيتر دراوان له سهر كه سيڪ باشتر بيت له پيشهوا نه بوبه كر ﴾.

﴿ وَهُوَ أَحَقُّ خَلْقِ اللَّهِ بِالْخِلَافَةِ بَعْدَ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لِفَضْلِهِ وَسَابِقَتِهِ، وَتَقْدِيمِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - لَهُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى جَمِيعِ الصَّحَابَةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ ، وَإِجْمَاعِ الصَّحَابَةِ عَلَى تَقْدِيمِهِ وَمُبَايَعَتِهِ، وَلَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَجْمَعَهُمْ عَلَى ضَلَالَةٍ .

وه نهو شايبه ترين دروستكراوي خوايه به جيتشيني له دواي پيغهمبهري خواوه صلى الله عليه وعلى آله وسلم له بهر گه ورهيه تيه كه ي وه له بهر پيشينه يه تي له ئيسلامدا وه له بهر پيشخستني له لايه ن پيغهمبهري خواوه صلى الله عليه وعلى آله وسلم له نويزدا و به سهر هموو هاوه لاند ا وه له بهر كوده نكي هاوه لاند له سهر پيشخستني و به يعه ت پيداني، وه خواي پهروه ردگار ناگونجيت نهو هاوه لئه بهر پزانه كوكاته وه له سهر گومراي ((چونكه هموو هاوه لاند يه كدنكن بوون له سهر داناني پيشهوا نه بوبه كر به گه وره و جيتشين - وه رگير)) ﴿.

۱ إسناده ضعيف : أخرجه الإمام أحمد في فضائل الصحابة (۱۳۵) وابن أبي عاصم في السنة (۱۲۲۴) وأبو نعيم (۳/۳۲۵) من حديث أبي الدرداء بإسنادٍ ضعيف فيه عن عنه بقية وعن عنه ابن جريج وهما مدلسان وكذا ذكره الهيثمي في المجمع (۹/ ۴۴) من حديث أبي الدرداء وعزاه الطبراني إلى الطبراني في الكبير وقال وفيه بقية وهو مدلس وبقية رجاله وثقوا.

وكذا وفيه عبد الله بن سفيان الخزازي الواسطي قال العقيلي لا يتابع على حديثه وراجع التعليق علة الأثر في تخريج فضائل الصحابة للإمام أحمد بتحقيق وصي الله بن محمد بن عباس (۱/ ۱۵۲، ۱۵۳).

﴿ ثم مِنْ بعده عمرُ - رضي الله عنه - لفضله وعَهْدِ أَبِي بكرٍ إليه. پاشان له دواى ئەو پێشەوا عومەر رەزای خواى لى بێت لەبەر گەورەیه تێکەى و گەفتى پێشەوا ئەبو بە کریش بۆى .

﴿ ثم عثمانُ - رضي الله عنه - لتقديم أهلِ الشورى له. پاشان پێشەوا عوسمان رەزای خواى لى بێت لەبەر پێشخستنى لەلایەن شوراوه. ثم عليٌّ - رضي الله عنه - لفضله، وإجماع أهلِ عصره عليه. پاشان پێشەوا عەلى رەزای خواى لى بێت لەبەر گەورەیه تێکەى وە کۆدەنگى خەلکى سەردەمى خۆى لەسەر دانانى وەك جێنشین.

﴿ وهؤلاء الخلفاء الراشدون المهديون الذين قال رسول الله - صلى الله عليه وسلم - فيهم «عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، عَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ»^۱. وه ئهوانه خەلیفهى راشیدو رێنمویی کراوان ئهوانهى پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ده باره یان ده فەرموویت ﴿ ده ست به رپوشوینى من و جیشینه پێگه یشتوو رپنویکراوه کانی منه وه بگرن له دواى من، به خریکانتان توند قهپی پێدا بکهن ﴾.

۱ فەرمووده یه کى صحیحه :

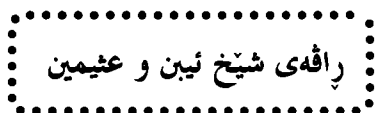
پێشەوا ئەحمەد به موسنەددا بەژماره (۱۲۶، ۱۲۷/۴) رپوایه تی کردووه .
وه ئەبو داودیش له کتاب السنه : باب في لزوم السنه بهژماره (۴۶۰۷) رپوایه تی کردووه .
وه ترمیز له کتاب العلم : باب ماجاء في الأخذ بالسنه وإجتنا البدهه بهژماره (۲۶۷۶) .
وه نین و ماجمش له پێشه کیدا : باب إتباع السنه الخلفاء الراشدين المهديين بهژماره (۴۲، ۴۳) رپوایه تی کردووه، وه الدارمی (۴۴ / ۱)، وغبن حبان (۱۰۲ - الموارد)، والحاكم (۹۷/۱) وغبن أبي عاصم في السنه (ص ۱۷ : ۲۰، ۲۹، ۳۰)، والبيهقي في دلائل النبوة (۵۴۱ / ۶) وابن عبد البر في جامع بيان العلم وفضله (۲۲۲ : ۲۲۴ / ۱)، من حديث العرياض بن سارية أبي نجيح رضي الله عنه، وقد صححه غير واحد من أهل العلم : فقال الترمذي ﴿ حسن صحيح ﴾ وصححه الحاكم وأقره الذهبي، ونقل ابن عبد البر عن أبي بكر أحمد أحمد بن عمرو البزار قوله ﴿ حديث العرياض في الخلفاء الراشدين صحيح ثابت ﴾ ثم قال : وهو كما قال، وصححه شيخ الإسلام ابن تيمية في غير موضع (۳۰۹/۲۰) مجموع الفتاوى وفي اقتضاء الصراط المستقيم (۵۷۶ / ۲)، أما تصحيح الألباني الذي أشار إليه الشيخ ففي صحيح الجامع الصغير (۳۴۶ / ۲) وفي تخریج السنه لابن أبي عاصم ص (۱۷ : ۲۰)، ص (۲۹، ۳۰) .

◀ وقال صلى الله عليه وسلم «الْخِلَافَةُ مِنْ بَعْدِي ثَلَاثُونَ سَنَةً»^١ فكان آخرها خلافة علي - رضي الله عنه.

وه پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم دە‌فەر‌موویت ﴿جێ‌نشینى دواى من سى س‌اڵه جادوا هه‌مین جێ‌نشینایه‌تى جێ‌نشینیه‌تى پێ‌شه‌وا عه‌لى بوو ڕه‌زای خواى لى بێت﴾.

تێبینى وه‌رگێڕ : ئەم وتەبە‌ی د‌ا‌لەر هه‌ڵه‌یه خوا لى خوش بێت چونکه دوا جێ‌نشین هه‌سەنى کورپى عه‌لى بوو ڕه‌زای خوا له‌هه‌ردووکیان بێت له‌به‌رئەوه‌ی به‌و چوار خه‌لیفه‌یه بیست و نۆ س‌اڵ و شەش مانگ فەرمان‌ڕه‌وایه‌تیان کرد و شەش مانگه‌گه‌ی تریش له‌لایەن هه‌سەنه‌وه بوو وه‌ك موع‌جیزه‌یه‌ك بۆ پێ‌غه‌مبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم كه‌فەر‌مووی خه‌یلافه‌ت دواى من سى س‌اڵ ده‌بێت وه‌فەر‌مووی ئەم كورپى من سه‌یده‌و خواى گه‌وره له‌سەر ده‌سه‌یدا ئاشته‌واى ده‌خاته ئێ‌وان دوو كۆمه‌لى گه‌وره‌ی مو‌س‌لمانانه‌وه كه‌ كۆمه‌لى عه‌لى و كۆمه‌لى مو‌عاویه به‌و ڕه‌زای خوا له‌هه‌ردووکیان بێت ئەوه‌به‌و ئەو نه‌به‌رده وازی له‌ جێ‌نشینى هێنا بۆ مو‌عاویه ڕه‌زای خوا له‌هه‌ردووکیان بێت تا ئا‌زاوه له‌ ئێ‌وان مو‌س‌لماناندا ڕوونه‌دات و ئاشته‌واى له‌ ئێ‌وان مو‌س‌لماناندا به‌ر پ‌ا‌ییت ﴿وه‌رگێڕ﴾.

١ حدیث صحیح : أخرجه أبو داود (٤٦٤٦)، (٤٦٤٧)، والترمذي وحسنه، والنسائي في فضائل الصحابة (٥٥٢) والحاكم (٣ / ٧١، ١٤٥) وصححه ووافقه الذهبي . وأحمد في مسنده (٥ / ٢٢٠، ٢٢١) وفي فضائل الصحابة (٧٨٩، ٧٩٠، ١٠٢٧) وابن حبان (١٥٣٤، ١٥٣٥) وابن أبي عاصم في السنة (٢ / ٥٦٢) والطبراني في الكبير (١٣ / ١٣٦، ٦٤٤٢) والطيالسي (١١٠٧) والبيهقي في دلائل النبوة (٦ / ٣٤) من طرق عن سفينة أبي عبد الرحمن مولى رسول الله صلى الله عليه وعلى آله وسلم به . وإسناده حسن وله شواهد ترفعه إلى مرتبة الصحيح لغيره ولذا صححه وقواه غير واحد من أهل العلم منهم الإمام أحمد والترمذي وابن جرير الطبري وابن أبي عاصم وابن حبان والحاكم وابن تيمية والذهبي والحاظف ابن حجر العسقلاني وراجع الصحيحة للألباني في بحث جيد (٤٥٩) للرد على من ضعف الحديث.

﴿فضائل الصحابة﴾

صه‌حابی ئه‌و که سه‌یه که به پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم گه‌شیتیت و باوه‌ری پی هینابیت و له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ش مردبیت.

وه‌هاوه‌له‌کانی پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم باشترین هاوه‌لی پیغمبه‌رانن سه‌لامی خویان لی بیت له‌به‌ر فهرمایشته‌که‌ی پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم که ده‌فهرموویت : ﴿خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي﴾^۱ واته ﴿باشترینی خه‌لک خه‌لکی سه‌رده‌می منن ((ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه — وه‌رگیر))﴾ فهرمووده‌که پیشه‌وا بوخاری و جگه له‌ویش ریوایه‌تیاں کردووه.

وه‌باشترینی هاوه‌لانیس کۆچکه‌رانن له‌به‌ر کۆکردنه‌ویه‌یان له‌نیوان کۆچکردن و سه‌رخستندا پاشان ئه‌نصاره واته یاریده‌ده‌ره‌کان .

وه‌باشترینی کۆچکه‌ره‌کانیش هه‌رچوار جینشینه رینمویکراوه‌که‌ن که‌ئه‌وانیش ﴿ئه‌بویه‌کرو عومه‌رو عوسمان و عه‌لی﴾.

١ البخاري : كتاب فضائل أصحاب النبي صلى الله عليه وعلى آله وسلم : باب فضائل أصحاب النبي صلى الله عليه وعلى آله وسلم (٣٦٥١).

ومسلم : كتاب فضائل الصحابة : باب فضل الصحابة ثم الذين يلونهم .. (٢٥٣٢) (٢١٢) من حديث ابن مسعود رضي الله عنه وفي الباب عن عمران بن حصين : عند البخاري (٢٥٦١) (٣٦٥٠) (٦٤٣٨) (٦٦٩٥) ومسلم (٢٥٣٥) وعن أبي هريرة رضي الله عنه : عند مسلم : (٥٣٤) (٢١٢) . وغيرهم .

وهو حديث متواتر صرح بتواتره الحافظ ابن حجر في مقدمة الإصابة .

جا ئەبوبەکر راستگۆکەيە: ناوی عبدالله ی کورپی عوسمانی کورپی عامرە لە نەوہی تەمیمی کورپی مورە ی کورپی کەعبە، یە کەم کەسە باوہری بە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم هیناوە لە پیاواندا وە ھاوپیەتی کرد لە کاتی کۆچکردندا بو شارێ مەدینە وە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم کردی بە جیگری خوێ لە نوێژکردن و ھەجکردندا وە جیشینەتی لەناو ئومەتە کەیدا، لەسەر دەستیدا پێنج لەوانە ی موژدە ی بەھەشتیان پێدراوہ موسلمان بوون کەئەوانیش ﴿عوسمان و زوبەیر و تەلحە و عبدالرحمانی کورپی عەوفو سەعدی کورپی ئەبی وەقاص﴾ ن، لەجەمادی کۆتایی سالی ۲۳ کۆچیدا لەتەمەنی ۶۳ سالیدا مردووە، وەئەو پێنجە لەگەڵ ئەبوبەکر و عەلی کورپی ئەبی تالیب و زەیدی کورپی حاريسە کەدە کاتە ھەشت ئەوانەن کەلەپیش ھەموو کەسیکەوہ موسلمان بوون . ابن إسحاق ووتیەتی واتە لەپیاواندا لەدوای نێردرانی و بوون بەپێغەمبەر صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم.

وہ عومەریش پەزای خوای لی بیت : ناوی باوکی حەفصە نازناوی فاروقە عومەری کورپی خەتتاب لەنەوہی عەدی کورپی کەعبی کورپی لوتئەبە، لەسالی شەشی پێغەمبەرایەتیدا موسلمان بووہ لەدوای نزیکە ی چل پیاو و یانزە ئافرەت جا موسلمانان زۆر دلخۆش بوون بەموسلمان بوونی وەلەدوای موسلمان بوونی ئیسلام لەمە ککەدا ناشکرا بوو، پێشەوا ئەبوبەکر کردی بەجیشینی خوێ بەسەر ئومەتەوہ جا ھەلسا بەھەلگرتنی باری قورسی جیشینایەتی بەباشترین شیوہ تا ئەو کاتە ی کوزرا بەشەھیدی لەمانگی ذی الحجە لەسالی ۲۳ کۆچی لەتەمەنی ۶۳ سالیدا .

وہ عوسمانیش کونہ کە ی باوکی عبدالله یە نازناوی زونورەنە عوسمانی کورپی عەففان لەنەوہی ئومەیە ی کورپی عبدالشمسی کورپی عبدمناف، موسلمان بووہ پێش چوونی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم بو مالتی ئەر قەم، پیاویکی دەولەمەندو بەخشیندە بوو لەدوای عومەری کورپی خەتتاب جیشینایەتی گرتە دەست

به کډونه گي نه هلي راپوږ تا نهو کاته ي کورزا به شه هيدى له ذى الحجة له سالى ۳۵
کړچى له تمه منى ۹۰ سالىدا له سهر يه کيک له قسه کان .

وه عه ليش : ناوى باوکى حه سهن على کورپى نه بى تاليبه وه ناوى نه بو تاليش
عبد مناف کورپى عبدالموته ليه يه کم که سه موسلمان بو وه له مندالاندا ، پيغه مبهري
خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم له رږوژى خه يهردا نالاکه ي دايه ده ستى جاخواي
گه وره له سهر ده ستى نه ودا نهو شوينه ي رزگار کرد ، وه به يعه تى پندرا بو جينشينا به تى
له دواى شه هيد کردنى پيشه وا عوسمان ره زاي خوايان لى بيت جائه و جينشيني ره و ابو
تانه و کاته ي کورزا به شه هيدى له رهمه زانى سالى ۴۰ کړچى له تمه منى ۶۳ سالىدا .

وه باشريني نهو چواره ش نه بو به کره پاشان عومهر پاشان عوسمان پاشان عليه ره زاي
خوايان لى بيت له بهر فهرمووده که ي عبدالله ي کورپى عومهر ره زاي خوايان لى بيت :
﴿كُنَّا نُخَيِّرُ بَيْنَ النَّاسِ فِي زَمَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخَيَّرُ أَبَا بَكْرٍ ثُمَّ عُمَرَ بْنَ
الْخَطَّابِ ثُمَّ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾^۱ رواه البخاري واته ﴿ثُمَّ لَهْ نِيَوَان
خه لکيدا که سانيکمان هه لده بزارد له سهر ده مى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وعلى آله
وسلم جا نه بو به کرمان هه لده بزارد پاشان عومهر ي کورپى خه تتاب پاشان عوسمانى
کورپى عه فغان﴾ وه له بهر فهرمووده که ي نه بو داود ﴿كُنَّا نَقُولُ وَرَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حَيٌّ: أَفْضَلُ هَذِهِ الْأُمَّةِ بَعْدَ نَبِيِّهَا أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرُ، ثُمَّ عُثْمَانُ﴾.

۱ البخاري : كتاب فضائل الصحابة : باب فضل أبي بكر بعد النبي صلى الله عليه وعلى آله وسلم
(۳۶۵۵) وفي للفظ للبخاري (۳۶۹۷) : ﴿كُنَّا فِي زَمَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا
نَعْدِلُ بِأَبِي بَكْرٍ أَحَدًا ثُمَّ عُمَرُ ثُمَّ عُثْمَانُ ثُمَّ نَزَلَتْ أَصْحَابُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
لَانْفَاضِلَ بَيْنَهُمْ﴾.

واته ﴿ئیمه له کاتیڤدا پیغه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم زیندوو بوو ده‌مانووت باشترینی ئەم ئوممه‌ته له‌دوای پیغه‌مه‌ره‌که‌ی صلی الله علیه وعلی آله وسلم ئەبویه‌کره پاشان عومەر پاشان عوسمان﴾.

پیشه‌وا تەبەرانی زیاده‌یه‌کی هیناوه له رپوایه‌ته‌که‌یدا : ﴿فسمع ذلك النبي - صلی الله علیه وسلم - فلا ینکره﴾ واته ﴿جائه وقسه‌یه‌ی ئیمه پیغه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده‌بیست ئه‌ویش ئینکاری نه‌ده‌کرد واته بی‌ده‌نگ ده‌بوو لێ﴾ من ئەو ده‌رپه‌خ‌م نه‌مبینوه دانەر باسی زیاده‌یه‌ی عه‌لی کورپی ئەبوت‌آلبی تیدا‌کردوو ه^١.

وه‌شایسته‌ترینیان به‌ جینشینه‌یه‌تی له‌دوای پیغه‌مه‌ری خواوه صلی الله علیه وعلی آله وسلم ئەبویه‌کرێ صدیق بوو ر‌ه‌زای خوای لی بی‌ت له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەو باشترینانه وه‌له‌پیش هه‌موویشیان‌ه‌وه موسلمان بووه وه‌له‌به‌رئه‌وه‌ی پیغه‌مه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم پیشی خست له‌نوێژدا و پیشنوێژی کرد وه‌له‌به‌ر کۆده‌نگی هاوه‌لان له‌سه‌ر پیشخستی و به‌یعت پێدانی، وه‌خوای په‌روه‌ردگار ناگو‌نجیت ئەو هاوه‌له‌ به‌ر‌ترانه کۆبکاته‌وه له‌سه‌ر گو‌م‌رای، پاشان له‌دوای ئەو پیشه‌وا عومەر ر‌ه‌زای خوای لی بی‌ت له‌به‌رئه‌وه‌ی باشترینی هاوه‌لان بوو له‌دوای پیشه‌وا ئەبویه‌کر وه‌له‌به‌ر گه‌تی پیشه‌وا ئەبو به‌کریش بو‌ی که‌بکری‌ته جینشین، پاشان عوسمانه ر‌ه‌زای خوای لی بی‌ت له‌به‌ر

١ إسناده صحيح : أبو داود (٤٦٢٨) والترمذی (٣٧٠٧) وابن أبي عاصم في السنة (١١٩٠) وإسناده صحيح كما قال الألباني في تخریج السنة (٥٦٧ / ٢).

وأما الزيادة التي ذكرها الشيخ العثيمين عند الطبراني وهي : ﴿فسمع ذلك النبي - صلی الله علیه وسلم - فلا ینکره﴾ فهي زیادة صحيحة ثابتة من طرق كثيرة عند ابن أبي عاصم في السنة (١١٩٤، ١١٩٥، ١١٩٦، ١١٩٧) وأحمد (١٤ / ٢) وغيرهم وأسانید صحيحة وراجع تخریج السنة لابن أبي عاصم (٥٦٨، ٥٦٩) وكذا في الفتح (١٧ / ٧، ١٦).

گەورەبەتیه کە ی وە پێشخستنی لە لایەن ئەهلی راویژەووە بۆ کردنی بە جێشین، وە ئەوانە باسکراون لەم دێرە ھۆنراوەدا:

علی و عثمان وسعد وطلحة زبیر و ذو عوف رجال المشهورة
 پاشان عەلی رەزای خوای لی بێت لەبەر گەورەبەتیه کە ی و کۆدەنگی خەلکی
 سەردەمی خۆی لەسەری بۆ دانانی بە جێشین .
 وە ئەوانە خەلیفە ی راشیدو رێتمو ی کراوان ئەوانە ی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ
 وعلی آلہ وسلم دەر بارەیان دەفەر موو یت : «عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ
 الْمُهَدِّينَ مِنْ بَعْدِي، عَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ»^١
 واتە : ﴿ دەست بەر یوشو یت ی من و جێشینە ی ینگە یشتوو رێتو ی کراوہ کانی منوہ بگرن
 لە دوای من، بە خریکاتنان توند قەپی پێدا بکەن ﴾ .
 وە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم دەفەر موو یت «الْخِلَافَةُ مِنْ بَعْدِي
 ثَلَاثُونَ سَنَةً» واتە : ﴿ جێشین ی دوای من سی سالە جادوا ھەم ی جێشینایەتی

١ فەر مو دە یەکی صدیحە: پێشەوا ئەحمەد بە موسنەددا بەژمارە (٤/ ١٢٧، ١٢٦) رێوایەتی کردووە.

ئەبو داویدیش لە کتاب السنە : باب فی لزوم السنە بەژمارە (٤٦٠٧) رێوایەتی کردووە.

ترمیش لە کتاب العلم : باب ما جاء فی الأخذ بالسنە واجتناب البدعة بەژمارە (٢٦٧٦) .

ئیبو ماجەش لە پێشەکیدا : باب إتباع السنە الخلفاء الراشدين المهديين بەژمارە (٤٣، ٤٢) رێوایەتی کردووە،
 وە الدارمی (١ / ٤٤)، وغبن حبان (١٠٢ - الموارد)، والحاكم (٩٧ / ١) وغبن أبی عاصم فی السنە (ص
 ١٧ : ٢٠، ٢٩، ٣٠)، والبيهقي فی دلائل النبوة (٦ / ٥٤١) وابن عبد البر فی جامع بیان العلم وفضله (١ /
 ٢٢٤ : ٢٢٢)، من حديث العرياض بن سارية أبي نجيح رضي الله عنه، وقد صححه غير واحد من أهل العلم :
 فقال الرمذي ﴿ حسن صحيح ﴾ وصححه الحاكم وأقره الذهبي، ونقل ابن عبد البر عن أبي بكر أحمد أحمد
 بن عمرو البزار قوله ﴿ حديث العرياض في الخلفاء الراشدين صحيح ثابت ﴾ ثم قال : وهو كما قال،
 وصححه شيخ الإسلام ابن تيمية في غير موضع (٣٠٩ / ٢٠) مجموع الفتاوى وفي اقتضاء الصراط المستقيم)
 ٢ / ٥٧٦)، أما تصحيح الألباني الذي أشار إليه الشيخ ففي صحيح الجامع الصغير (٢ / ٣٤٦) وفي تخریج
 السنە لابن أبی عاصم ص (١٧ : ٢٠)، ص (٢٩ ، ٣٠) .

جینشینیه‌تی پێشه‌وا عه‌لی بوو ر‌ه‌زای خ‌وای ل‌ی ب‌ی‌ت ﴿پێشه‌وایان ئه‌حه‌دو ئه‌بو داود ترمزی ر‌یوایه‌تیان کردوو پێشه‌وا ئه‌لبانی فه‌رموویه‌تی : وه‌ ر‌شته‌که‌ی حه‌سه‌نه .

جادوا جینشین عه‌لی بوو دانهر ئا‌وای فه‌رموو هه‌روه‌کو ب‌ل‌ئی جینشینیه‌تی حه‌سه‌نی کرد‌ی‌ته‌ پاشکۆیه‌ک بۆ باوکی یان وای دایه‌ناب‌ی‌ت به‌جۆری ئه‌و ر‌ه‌زای خ‌وای ل‌ی ب‌ی‌ت ده‌ستی ل‌یه‌ه‌لگرت بۆ مو‌عاویه‌ی کور‌ی ئه‌بو سو‌فیان ر‌ه‌زای خ‌وایان ل‌ی ب‌ی‌ت .

• جا جینشینیه‌تی ئه‌بو به‌کر ر‌ه‌زای خ‌وای ل‌ی ب‌ی‌ت دوو سا‌ن و س‌ی مانگ و نۆ شه‌و بوو له‌ ١٣ی ر‌ه‌ب‌یعی یه‌که‌می سا‌لی ١١ کۆچی تا ٢٢ی جه‌مادی ئاخیری سا‌لی ١٣ی کۆچی .

• وه‌ جینشینیه‌تی عومه‌ر ر‌ه‌زای خ‌وای ل‌ی ب‌ی‌ت ١٠ سا‌ن و شه‌ش مانگ و س‌ی رۆژبوو له‌ ٢٢ی جه‌مادی ئاخیری سا‌لی ١٣ی کۆچی تا ٢٦ی ذ‌ی الح‌جه‌ له‌سا‌لی ٢٣ کۆچی .

• وه‌ جینشینیه‌تی عوسمان ر‌ه‌زای خ‌وای ل‌ی ب‌ی‌ت ١٢ سا‌ن بوو ته‌نها ١٢ رۆژ نه‌ب‌ی‌ت له‌ ١ی مو‌حه‌ره‌می سا‌لی ٢٤ی کۆچی تا ١٨ی ذ‌ی الح‌جه‌ له‌سا‌لی ٣٥ کۆچی .

• جینشینیه‌تی عه‌لی ر‌ه‌زای خ‌وای ل‌ی ب‌ی‌ت ٤ سا‌ن و ٩ مانگ بوو له‌ ١٩ی ذ‌ی الح‌جه‌ له‌سا‌لی ٣٥ کۆچی تا ١٩ی ر‌ه‌مه‌زانی سا‌لی ٤٠ی کۆچی .

جا کۆی هه‌موو ئه‌و چ‌وار جینشین ٢٩ سا‌ن و ٦ مانگ و ٤ رۆژ بوو ، پاشان به‌یعه‌تدرايه‌ حه‌سه‌نی کور‌ی عه‌لی ر‌ه‌زای خ‌وایان ل‌ی ب‌ی‌ت له‌و رۆژه‌ی باوکی تیا‌دا شه‌هید بوو عه‌لی کور‌ی ئه‌بو تا‌لیب ر‌ه‌زای خ‌وای ل‌ی ب‌ی‌ت وه‌له‌ ر‌ه‌ب‌یعی یه‌که‌می سا‌لی ٤١ی کۆچی کاروباری جینشینیه‌تی ر‌اده‌ستی مو‌عاویه‌ی کور‌ی ئه‌بو سو‌فیان ر‌ه‌زای خ‌وایان ل‌ی ب‌ی‌ت کرد وه‌به‌وه‌ش مو‌ع‌ج‌زه‌که‌ی پ‌ی‌غه‌م‌به‌ری خوا ص‌لی الله‌ علیه‌ وعل‌ی آله‌ وسلم ئاشکرا بوو که ده‌فه‌رمو‌ی‌ت «الْخِلاَفَةُ مِنْ بَعْدِي ثَلَاثُونَ سَنَةً» واته‌ : ﴿جینشینی د‌وای من س‌ی سا‌له‌ جادوا هه‌مین جینشینیه‌تی جینشینیه‌تی پێشه‌وا عه‌لی بوو ر‌ه‌زای خ‌وای ل‌ی ب‌ی‌ت﴾ وه‌ فه‌رمایشته‌که‌شی ده‌رباره‌ی حه‌سه‌نی کور‌ی عه‌لی ر‌ه‌زای خ‌وایان ل‌ی ب‌ی‌ت که ده‌فه‌رمو‌ی‌ت ﴿إِنَّ أُنْبِيَّ هَذَا سَيِّدٌ وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُصْلِحَ بِهِ بَيْنَ فِئَتَيْنِ عَظِيمَتَيْنِ مِنْ

المُسْلِمِينَ﴾. رواه البخاري^۱ واته ﴿ثم كورہی من گہورہیہ وہ بهیوای ئهوی خوای گہورہ بهویہ وہ ناشتہ وایہ تی بخاتہ نیوان دوو کومہلی گہورہ وہ له موسلمانان﴾. حہسنی کوری علی رہزای خوایان لی بیت کچہزای پیغمبری خویہ صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم وہ ریحانہیہ تی وئہو ئہمیری باوہرداران کوری ئہمیری باوہرداران علی کوری ئہبو تالیہ له ۱۵ ی رہمہزانی سالی ۳ ی کۆچی وہ له شاری مہدینہی پیغمبری خوادا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم مردوہ و له به قیعدا نیژراوہ له سالی ۵۰ ی کۆچیدا .

وہ حوسہ نیش رہزای خوای لی بیت کچہزای پیغمبری خویہ صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم وہ ریحانہیہ تی وئہویش کوری علی کوری ئہبو تالیہ رہزای خوای لی بیت له مانگی شہعبانی سالی ۴ ی کۆچیدا له دایک بوہ و له کەربەلا له ۱۰ ی موحرہمی سالی ۶۱ ی کۆچیدا کوژراوہ، وەسابتیش کەئەویش کوری قەیسە کوری شەماسی ئەنصاری خەورەجیہ ووتاریژی ئەنصار لەروژی یەمامەدا بەشەیدی کوژرا له کوتایی سالی ۱۱ ی کۆچی یان لەسەرەتای سالی ۱۲ ی کۆچی .

۱ البخاري : متاب الصلح : باب قول النبي صلى الله عليه وعلى آله وسلم للحسن بن علي (۲۷۰۴) من حديث أبي بكره رضي الله عنه ضمن رواية مطولة .

تەواوی فەرموودە کە بەم شیوەیە :

۲۷۰۴ - حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ عَنْ أَبِي مُوسَى قَالَ سَمِعْتُ الْحَسَنَ يَقُولُ اسْتَقْبَلَنَا اللَّهُ وَاللَّهُ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ مُعَاوِيَةَ بِكَتَابِ أَثَالِ الْجَبَالِ فَقَالَ عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ إِنِّي لَأَرَى كِتَابَ لَا تُؤَلِّي حَتَّى تُقْتَلَ أَقْرَانَهَا فَقَالَ لَهُ مُعَاوِيَةُ وَكَانَ وَاللَّهِ خَيْرَ الرَّجُلَيْنِ أَيْ عَمْرُو بْنُ قَتْلٍ هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ هَؤُلَاءِ مِنْ لِي بِأُمُورِ النَّاسِ مَنْ لِي بِسَائِهِمْ مَنْ لِي بِضِعْيَتِهِمْ فَبَعَثَ إِلَيْهِ رَجُلَيْنِ مِنْ قُرَيْشٍ مِنْ بَنِي عَبْدِ شَمْسٍ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَمُرَةَ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَامِرٍ بَنِي كُرَيْشٍ فَقَالَ اذْهَبَا إِلَى هَذَا الرَّجُلِ فَأَعْرِضَا عَلَيْهِ وَقُولَا لَهُ وَاطْلُبَا إِلَيْهِ فَاتَيَاهُ فَدَخَلَا عَلَيْهِ فَكَلَّمَا وَقَالَ لَهُ فَطَلَبَا إِلَيْهِ فَقَالَ لَهُمَا الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ إِنَّا بَنُو عَبْدِ الْمُطَّلِبِ قَدْ أَصَبْنَا مِنْ هَذَا الْمَالِ وَإِنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ قَدْ عَائَتْ فِي دِمَائِهَا قَالَا فَإِنَّهُ يَعْزُضُ عَلَيْكَ كَذَا وَكَذَا وَيَطْلُبُ إِلَيْكَ وَيَسْأَلُكَ قَالَ فَمَنْ لِي بِهِذَا قَالَ نَحْنُ لَكَ بِهِ فَمَا سَأَلَهُمَا شَيْئًا إِلَّا قَالَا نَحْنُ لَكَ بِهِ فَصَالَحَهُ فَقَالَ الْحَسَنُ وَلَقَدْ سَمِعْتُ أَبَا بَكْرَةَ يَقُولُ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمَنْبَرِ وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ إِلَى جَنْبِهِ وَهُوَ يَقُولُ عَلَى النَّاسِ مَرَّةً وَعَلَيْهِ أُخْرَى وَيَقُولُ إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُصْلِحَ بِهِ بَيْنَ فِتْنَتَيْنِ عَظِيمَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ قَالَ لِي عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ إِنْمَا بَيَّتْنَا سَمَاعَ الْحَسَنِ بْنِ أَبِي بَكْرَةَ بِهِذَا الْحَدِيثِ. ﴿وہر گیز﴾.

﴿ وَشَهِدُ لِلْعَشْرَةِ بِالْجَنَّةِ، كَمَا شَهِدَ لَهُمُ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فَقَالَ «أَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ، وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ، وَعُثْمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَعَلِيٌّ فِي الْجَنَّةِ، وَطَلْحَةُ فِي الْجَنَّةِ، وَالزُّبَيْرُ فِي الْجَنَّةِ، وَسَعْدٌ فِي الْجَنَّةِ، وَسَعِيدٌ فِي الْجَنَّةِ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ فِي الْجَنَّةِ، وَأَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ فِي الْجَنَّةِ».

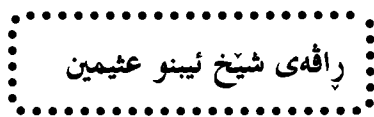
وه‌شاهیدی ده‌دهین بۆ ئەو ده‌که‌سه‌ی که پێغه‌مبه‌ری خودا صلى الله عليه وعلى آله وسلم شاهیدی بۆداون به‌وه‌ی به‌هه‌شتین وه‌له‌باره‌یان‌ه‌وه‌ فهرموویه‌تی: ﴿ئەبۆبەکر له‌به‌هه‌شتدايه، وه‌ عومەر له‌به‌هه‌شتدايه، وه‌ عوسمان له‌به‌هه‌شتدايه، وه‌ عه‌لی له‌به‌هه‌شتدايه، وه‌ طه‌له‌حه‌ له‌به‌هه‌شتدايه، وه‌ زوبه‌یر له‌به‌هه‌شتدايه، وه‌ سه‌عه‌د له‌به‌هه‌شتدايه، وه‌ سه‌عه‌ید له‌به‌هه‌شتدايه، وه‌ عبدا‌لرحمانی کورپی عه‌وف له‌به‌هه‌شتدايه، وه‌ ئەبو عوبه‌یده‌ی کورپی جه‌راح له‌به‌هه‌شتدايه .

﴿ وَكُلُّ مَنْ شَهِدَ لَهُ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - بِالْجَنَّةِ شَهِدًا لَهُ بِهَا، كَقَوْلِهِ «الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ»، وَقَوْلُهُ لِثَابِتِ بْنِ قَيْسٍ «إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ».

هه‌موو ئەوانه‌ی که پێغه‌مبه‌ری خودا صلى الله عليه وعلى آله وسلم شاهیدی بۆداون به‌وه‌ی به‌هه‌شتین ئێمه‌یش شاهیدی بۆ ده‌ده‌ین به‌وه‌ی به‌هه‌شتیه‌ هه‌روه‌کو ده‌فه‌رموویه‌ت: ﴿حه‌سه‌ن و حوسه‌ین گه‌وره‌ی گه‌نجه‌کانی ئەه‌لی به‌هه‌شتن ﴿، وه‌فه‌رمایه‌شته‌که‌ی ده‌رباره‌ی ساب‌تی کورپی قه‌یس به‌وه‌ی که ((ئەو له‌ ئەه‌لی به‌هه‌شته)) .

﴿ وَلَا نَجْزِمُ لِأَحَدٍ مِنْ أَهْلِ الْقِبْلَةِ بِجَنَّةٍ وَلَا نَارٍ إِلَّا مَنْ جَزَمَ لَهُ الرَّسُولُ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -، لَكِنَّا نَرْجُو لِلْمُحْسِنِ وَنَخَافُ عَلَى الْمُسِيءِ.

بۆ هه‌یج که‌سه‌یک له‌ئەه‌لی قه‌یله‌ بریارى د‌ل‌نیایى ناده‌ین به‌وه‌ی به‌هه‌شتیه‌ وه‌ بۆه‌یج که‌سه‌یک له‌ئەه‌لی قه‌یله‌ بریارى د‌ل‌نیایى ناده‌ین به‌وه‌ی دۆزه‌خیه‌ ته‌نها بۆ که‌سانێک نه‌بی‌ت پێغه‌مبه‌ری خودا صلى الله عليه وعلى آله وسلم بریارى د‌ل‌نیایى داوه‌ به‌وه‌ی به‌هه‌شتیه‌ یان دۆزه‌خیه‌، به‌لام ئاواته‌ خوازی ئەوه‌ین به‌هه‌شت به‌نسیبی که‌سانێک بی‌ت چاکه‌کارن و ده‌شترسین له‌تاوانباران دۆزه‌خی بن.

﴿شاهییدی دان بۆ کەسیک بەوہی بەهەشتیە یان دۆزەخیە﴾

شاهییدی دان بەوہی کەسیک بەهەشتیە یان دۆزەخیە بۆ عەقل و زیری نیە دەستی تیۆریدات چونکە ئەو باسە وەستێراوە لەسەر شەرع بەجۆری ئەگەر شەرع شاهییدی بەوہ بۆ داویت ئیمەش شاهییدی بۆ دەدەین وەھەرکەسیکیش شەرع شاهییدی بۆ نەداویت ئیمەش شاهییدی بۆ نادەین بەلام ئاواتە خوازین بەهەشت بۆ کەسانیکی چاکەکار بیت و دەسترسین دۆزەخ بۆ کەسانیکی خراپەکار بیت .

وہ شاهییدی دان بەوہی کەسیک بەهەشتیە یان دۆزەخیە داہەش دەبیت بەدوو

بەشەوہ:

﴿بەشیۆہەکی گشتی وہ بەشیۆہەکی تایبەتی﴾

جا ئەوہی دەربارەکی گشتیەکیە : ئەوہ وابەستەییە بە وەسفەوہ بۆغونە کە شاهییدی بەدەین بۆ ھەموو باوەردارێک بەوہی ئەھلی بەهەشتەو بەهەشتیە یان شاهییدی بەدەین بۆ ھەموو بێ باوەردارێک بەوہی ئەھلی دۆزەخە و دۆزەخیە یان ھاوشیۆہی ئەوہ لەو وەسفانەکی کە شەرع کردووەتی بە ھۆکارێک بۆ چوونە ناو بەهەشت یان چوونە ناو دۆزەخ .

وہ دەربارەکی تایبەتیەکیە : ئەوہ وابەستەییە بەکەسیکەوہ : بۆغونە کە شاهییدی بەدەین بۆ کەسیکی دیاریکراو بوہی بەهەشتیە یان بۆ کەسیکی دیاریکراو بەوہی دۆزەخیە جائیمە ھیچ کەسیک دیاری ناکەین بەوہی بەهەشتیە یان دۆزەخیە تەنھا کەسانیک نەبیت کەخوای گەورە یان پیغمبەری خودا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم شاهییدی بۆداون بەوہی بەهەشتین و دیاریان کردووە .

﴿نوانهي ديار يكراون له نه هلي بههشت﴾

نوانهي ديار يكراون له نه هلي بههشتن زورن له وانه : نهو ده كه سهي موزدهي بههشتيان پندراوه وه تا به تڪراون بهو وه سفه له بهر نه وهي پتغه مبهري خودا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ڪويڪر دونوته وه له يهك فهرمووده دا جا فهرموويه تي : ﴿أَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ ، وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ ، وَعُثْمَانُ فِي الْجَنَّةِ ، وَعَلِيٌّ فِي الْجَنَّةِ ، وَطَلْحَةُ فِي الْجَنَّةِ ، وَالزُّبَيْرُ فِي الْجَنَّةِ ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ فِي الْجَنَّةِ ، وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ فِي الْجَنَّةِ ، وَسَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ فِي الْجَنَّةِ ، وَأَبُو عُيَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ فِي الْجَنَّةِ﴾ رواه الترمذي وصححه الألباني^۱.

واته : ﴿نه بويه ڪر له بههشتدايه، وه عومر له بههشتدايه، وه عوسمان له بههشتدايه، وه علي له بههشتدايه، وه طلحه له بههشتدايه، وه زويهير له بههشتدايه، وه عبدالرحماني ڪوري عهوف له بههشتدايه، وه سه عدي ڪوري نهبي وه قاص له بههشتدايه، وه سه عدي ڪوري زهيد له بههشتدايه، وه نهبو عوبه يدهي ڪوري جهراح له بههشتدايه . له وهي رابورده له پشه وه قسه له سه ر چوار خليفه راشيده ڪانڪرا وه هر چي دهر باره ي نه وانه ي تره نهوا ڪوبو ونه ته وه لهم ڏيڙه هونرا وه دا :

سعيد وسعد وابن عوف وطلحة وعامر فهر والزبير الممدح

۱ حديث صحيح : أخرجه أبو داود (٤٦٤٩)، (٤٦٥٠) والترمذي (٣٧٤٨) و (٣٧٥٧) وابن ماجه (١٣٤) وأحمد (١/ ١٨٧، ١٨٨، ١٨٩) وفي فضائل الصحابة (٨٧، ٩٠، ٢٢٥) وابن أبي عاصم (١٤٢٨، ١٤٣١، ١٤٣٦) والحاكم (٤/ ٤٤٠) والنسائي في الفضائل (٨٧، ٩٠، ٩٢، ١٠٦) وأبو نعيم (١/ ٩٥) وغيرهم من حديث سعيد بن زيد مرفوعاً وإسناده صحيح وصححه الألباني الجامع الصغير (٤٠١٠).

وفي الباب عن عبد الرحمن بن عوف : أخرجه الترمذي (٣٧٤٨) وأحمد (١/ ١٩٣) وفي الفضائل (٢٧٨) والنسائي في الفضائل (٩١) والبغوي في شرح السنة (٣٩٢٥) بإسناد صحيح .

جا تەلەحە : ناوی کورپی عوبەیدوللایە لەنەوێ تەمیمی کورپی مورە یەکیکە لەو هەشتە ی لە پێشەو هاتوونەتە ناو ئیسلام و موسلمان بوون، لەپۆژی شەری جەمەلدا لەجەمادی کۆتای سالی ۳۶ ی کۆچی کوژراوە لەتەمەنی ۶۴ سالییدا.

وەزوبەیریش : ناوی ئیبن ولعوامە لەنەوێ قوصە ی کورپی کیلابە پورزای پێغەمبەری خوا یە صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم لەپۆژی شەری جەمەلدا وازی لەشەپکردن هینا لەسەر فەیلەقەکە ئیبن و جورموز هەبوو ئەوجا کوشتی لە جەمادی یەکمە سالی ۳۶ ی کۆچی لەتەمەنی ۶۷ سالییدا .

وہ عبدالرحمانی کورپی عوفیش : لەنەوێ زوهرە ی کورپی کیلابە لەسالی ۳۲ ی کۆچی لەتەمەنی ۷۲ سالییدا مردوو و لە گۆرستانی بەقعدا نێژراوە .

وہ سەعدی کورپی ئەبی وەقاصیش : ناوی کورپی مالیکە لەنەوێ عەبدەنافی کورپی زوهرە یەکمە کەسیکە لەپێناوی خوا ی گەورەدا تیری هاویشتییت، لەناو کۆشکەکە ی خۆیدا لە عەقیق لەدووری دەمیلی شاری مەدینەدایە وە لە گۆرستانی بەقعدا نێژراوە لەسالی ۵۵ ی کۆچی لەتەمەنی ۸۲ سالییدا .

وہ سەعیدی کورپی زەیدیش : ناوی کورپی زەیدی کورپی عەمری کورپی نوفەیلی عەدەویە یەکیک بوو لەوانە ی هەر زوو موسلمان بوو ئەویش لە عەقیق مردوو و لە شاری مەدینەش نێژراوە لەسالی ۵۱ ی کۆچیدا لەتەمەنی حەفتاو ئەوەندە سالییدا.

وہ ئەبو عوبەیدەش : ناوی عامری کورپی عبداللہ ی کورپی جەرأحە لەنەوێ فەهرە لەوانە یە کە زوو هاتوونەتە ناو ئیسلامەو لە ئوردون بە نەخۆشی تاعونی عەمواس مردوو لەسالی ۱۸ ی کۆچی لەتەمەنی ۵۸ سالییدا.

وہ لەوانە ی کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم شاھیدی بەهەشتی بۆداون حەسەن و حوسەین و سابتی کورپی قەیسە .

پيغمبري خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ده فهرموويت: ﴿الحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ سَيِّدَا شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ﴾ رواه الترمذی . وقال حسن صحيح ^۱ . واته ﴿حسه ن و حوسه ن گه وره ی گه نجه کانی نه هلی به هشتن﴾ .

پيغمبري خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ده رباره ی سابتی کوری قه یس ده فهرموويت: ﴿إِنَّكَ لَسْتَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ وَلَكِنَّكَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ﴾ ^۲ . واته ﴿بيگومان تو له نه هلی دوزه خ نیت به لکو تو له نه هلی به هشتیت﴾ .

۱ حديث صحيح : أخرجه الترمذي (۳۷۶۸) وأحمد (۳ / ۱۶۶ ، ۱۶۷) والنسائي في الكبرى كما في تحفة الأشراف (۳ / ۳۹۰) وابن حبان (۲۲۲۸ - موارد) والحاكم (۳ / ۱۶۶ ، ۱۶۷) والخطيب في تاريخ (۴ / ۲۰۷ ، ۱۱ / ۹۰) وأبو نعيم في الحلية (۵ / ۷۱) من حديث أبي سعيد الخدري رضي الله عنه وقال الترمذي : حديث ﴿حسن صحيح﴾ .

وقال الألباني في الصحيحة (۷۶۹) ﴿وهو كما قال﴾ أ.هـ . وأورد له طرق كثيرة عن جمع من الصحابة ثم قال ﴿وبالجملة فالحديث صحيح بلا ريب، بل متواتر كما نقله المناوي﴾ أ.هـ .

۲ البخاري : كتاب المناقب : باب علامات النبوة (۳۶۱۳) .
ومسلم : كتاب الإيمان : باب مخافة المؤمن أن يحبط عمله (۱۱۹) (۱۸۷) من حديث أنس بن مالك .

فهرموده كه موژده يه كي زور خو شى بوهاوله به ريزه تيادايه پيمخوشه هه موو فهرموده كه وه كو خوى بيى و بزاني باش نيه گوماني شهر بيهيت چونكه نهو هاوله نازداره وايد هزاني كه له نه هلی دوزه خه به لام پيغمبر صلى الله عليه وعلى آله وسلم موژده ی به هشتی پنده دات :

حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ حَدَّثَنَا أَزْهَرُ بْنُ سَعْدٍ أَخْبَرَنَا ابْنُ عَوْنٍ قَالَ أَلْبَانِيُّ مُوسَى بْنُ أَنَسٍ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَفْتَقَدَ ثَابِتَ بْنَ قَيْسٍ فَقَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا أَعْلَمُ لَكَ عِلْمَهُ فَأَتَاهُ فَوَجَدَهُ جَالِسًا فِي بَيْتِهِ مُنْكَسًا رَأْسَهُ فَقَالَ لَهُ مَا شَأْنُكَ فَقَالَ شَرٌّ كَانَ يَرْفَعُ صَوْتَهُ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَدْ حَبَطَ عَمَلُهُ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَأَتَى الرَّجُلُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبَرَهُ أَنَّهُ قَالَ كَذًا وَكَذًا فَقَالَ مُوسَى فَرَجَعَ إِلَيْهِ الْمَرْءُ الْآخِرَةَ بِيْشَارَةٍ عَظِيمَةٍ فَقَالَ أَذْهَبَ إِلَيْهِ فَقُلْ لَهُ إِنَّكَ لَسْتَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ وَلَكِنَّكَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ .

ئەوانەى ديارىكراون لەئەهلى دۆزەخن لە قورئان و سونەتدا

۱- ئەوانەى ديارىكراون لە قورئاندا كە دۆزەخين ﴿ئەبو لەهەب عەبدولعوزاى كورپى عەبدولموتەلەيب مامى پەغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم و ژنە كەيەتى كەناوى داىكى جەمىل ئەرواى كچى حەربى كچى ئومەيە خوشكى ئەبو سوفيانە﴾
 لەبەر فەرمووده كەى خواى گەورە : ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝ الْمَسَدُ : ۱ واتە
 ﴿ياخو! هەردوو دەستەكانى ئەبو لەهەب بەرپن بچن و تيا بچن خو تياش چوو﴾ .
 تاكو تاي سوره ته كه .

۲- وە لەوانەى ديارىكراون لە سونەتدا كە دۆزەخين ﴿ئەبو تالەيب عەبدەمەنافى كورپى كورپى عەبدولموتەلەيب﴾ لەبەر فەرمايشتە كەى پەغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم كە دە فەرموويت : ﴿أَهْوَنُ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا أَبُو طَالِبٍ وَهُوَ مُتَعَلِّ بِنَعْلَيْنِ يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاغُهُ ۱ واتە ﴿سوكترين سزاي ئەهلى دۆزەخ ئەبو تالەيب كە ئەویش دوو نەعلى لە پێدايه دەماغى بهۆيانەوه دەكوئيت﴾ .

۳- وە لەوانەى عەمرى كورپى عامرى كورپى لوحەى خوزاعى لەبەر فەرمايشتە كەى پەغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم كە دە فەرموويت : ﴿رَأَيْتُهُ يَجْرُ أَمْعَاءُهُ فِي

۱ أخرجه بهذا اللفظ :

مسلم : كتاب الإيمان : باب أهون أهل النار عذابا (۲۱۲) (۳۶۲) من حديث ابن عباس رضي الله عنه .

وأخرجه البخاري : (۶۵۶۱) ومسلم (۲۱۳) (۳۶۴) من حديث النعمان ابن بشير بلفظ : ﴿إِنَّ أَهْوَنَ أَهْلِ النَّارِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَرَجُلٌ تُوَضَّعُ فِي أَخْمَصِ قَدَمَيْهِ جَمْرَتَانِ يَغْلِي مِنْهُمَا دِمَاغُهُ﴾ .

التَّارُ ﴿رواه البخاري وغيره^۱. واته ﴿بينم له ناو ئاگرى دوزخ خدا بوو ريخوله کاني راده کيشا﴾.

← وَلَا تُكْفِرُ أَحَدًا مِنْ أَهْلِ الْقِبْلَةِ بِذَنْبٍ، وَلَا تُخْرِجُهُ عَنِ الْإِسْلَامِ بِعَمَلٍ. وهيج که سيک له نه هلي قبيله به بي باور دانانين به هوى تاوانیکه وه که نه نجامي داوه. وه له ناني ئيسلامي ش دهرى ناکه ين به هوى کاریکه وه که کردوويه تي .

← وَرَى الْحَجَّ وَالْجِهَادَ مَاضِيًا مَعَ طَاعَةِ كُلِّ إِمَامٍ بَرًّا كَانَ أَوْ فَاجِرًا، وَصَلَاةَ الْجُمُعَةِ خَلْفَهُمْ جَائِزَةً. وئرى حجه و جهاد به ماضي مع طاعة كل امام برّا كان او فاجرّا، وصلاة الجمعة خلفهم جائزة.

وه ئيمه باوريمان وايه که حجه و جهاد به رده و امه له گهل گوپرايه لي هه موو پيشه وايه کدا ئير نهو پيشه وايه چاک بي يان خراب بيت، وه نويزي جوموعه ش دروسته له دو ايان وه نه نجام بدرت .

← قَالَ أَنَسٌ: قَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - «ثَلَاثٌ مِنَ الْإِيمَانِ: الْكَفَّ عَنْ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا تُكْفِرُهُ بِذَنْبٍ وَلَا تُخْرِجُهُ مِنَ الْإِسْلَامِ بِعَمَلٍ، وَالْجِهَادُ مَاضٍ مُنْذُ بَعَثَنِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّى يُقَاتِلَ آخِرُ أُمَّتِي الدَّجَالَ لَا يُبْطِلُهُ جَوْرُ جَائِرٍ وَلَا عَدْلُ عَادِلٍ، وَالْإِيمَانُ بِالْأَقْدَارِ» رواه أبو داود^۲.

۱ البخاري : كتاب التفسير كم سورة المائدة : باب ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَرِهَهُمْ لَا يَقُولُونَ ﴿۱۰۳﴾﴾ المائدة: ۱۰۳ ﴿﴾ (۴۶۲۴) من حديث عائشة رضي الله عنها قالت قال رسول الله صلى الله عليه وسلم رأيت جهنم يخطم بعضها بعضاً ورأيت عمراً يجر قصبته وهو أول من سبب السوائب ﴿﴾.

وفي الباب عن جابر في حديث الكسوف الطويل وفيه ﴿وَرَأَيْتُ أَبَا ثَمَامَةَ عُمَرَو بْنَ مَالِكٍ يَجُرُّ قُصْبَهُ فِي التَّارِ﴾ أخرجه مسلم (۹۰۴) (۹). قُصْبُهُ : ريخوله.

۲ حديث ضعيف : أخرجه أبو داود (۲۵۳۲) وأبو عبيد القاسم بن سلام في الإيمان ص (۴۷) وإسناده ضعيف فيه يزيد بن أبي شيبه وهو مجهول كما في التقريب وضعف إسناده المنذري في مختصر سنن أبي داود (۳/ ۳۸۰) لهذا السبب .

نه‌نس فهرمووی : پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده‌فهرموویت :

﴿سَيُشْتِ هِهيه له‌بنچینه‌ی باوهره : ده‌ست هه‌لگرتن له‌سهر که‌سیک بلیت لا إله إلا الله، وه به‌بی باوهری دانه‌نییت به‌هوی تاوانیکه‌وه ئه‌نجامی ده‌دات وه له‌ئانی ئیسلامیش ده‌ری نه‌که‌یت به‌هوی کاریکه‌وه ده‌یکات، وه جه‌هادیش به‌رده‌وامه له‌و کاته‌وه‌ی خوای گه‌وره منی ناردووه تا کو‌تای ئومعه‌ته‌که‌م له‌گه‌ل ده‌جالدا شه‌رده‌که‌ن سته‌می هیچ سته‌مکاریک پوچی ناکاته‌وه وه داد‌گه‌ری هیچ داد‌گه‌ریکیش به‌هه‌مان شی‌وه به‌تالی ناکاته‌وه، وه‌باوهر هینان به‌قه‌ده‌ره‌کان ﴿فهرمووده‌یه‌کی لا‌وازه نا‌گاداره﴾.

رافعی شیخ ئینو عثمین

﴿بی‌اوهر کردنی نه‌هلی قیله به‌هوی ئه‌نجامدانی تاوانه‌وه﴾

نه‌هلی قیله ئه‌وانه‌ن موسلمانن و پرووی تیده‌که‌ن له‌کاتی نو‌یز کردندا بی‌اوهر‌نا‌کرین به‌هوی ئه‌نجامدانی تاوانه‌وه وه‌له ئانی ئیسلامیش ده‌رنا‌کرین به‌هوی نه‌وه‌وه وه له‌نا‌گری دۆزه‌خیشدا نامینه‌وه له‌به‌ر فهرمووده‌که‌ی خوای گه‌وره که‌ده‌فهرموویت : ﴿وَإِن طَافَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَفْتَلَوْا فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا﴾ الحجرات: ۹ واته ﴿وه‌نه‌گه‌ر دوو کو‌مه‌ن له‌باوهر‌داران بوو شه‌ریان ئه‌وا ئیوه ناشیان بکه‌نه‌وه﴾.

تا ئه‌و شوینه‌ی که ده‌فهرموویت : ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَاصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ الحجرات: ۱۰ واته ﴿باوهر‌داران هه‌موو برای یه‌کن جاکه‌وایه چاکسازی و ناشته‌وای بخه‌نه نی‌وان برا‌کاتانه‌وه، وه‌پاریژکاری خوای گه‌وره بکه‌ن و لی بترسن سابه‌لکو ره‌هتان بی بکریت﴾.

جاخوای گه‌وره برایه‌تی باوهری جیگیر کرد له‌گه‌ل شه‌رکردن و کوشتاریشدا که شه‌رکردن و کوشتارکردن له تاوانه گه‌وره‌کانه وه‌نه‌گه‌ر بی‌اوهری بو‌وایه برایه‌تی باوهری نه‌ده‌هیشت .

پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آله وسلم دەفەر موویت خوای گەورە دەفەر موویت: ﴿مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ خَرَدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ فَأَخْرَجَهُ﴾ واتە لەناگر . بوخاری و موسلیم رِیوایەتیان کردوووە^۱. واتە ﴿هەر کەسیک لە دڵیدا بەئەندازەی تۆوە خەرتەلە یەك باوەر هەبێت ئەوا دەری بهێنن﴾.

وہ دوو کۆمەڵ پێچەوانەی ئەوەن:

یە کەمیان : خەوار یجە کانن دەلێن : بکەری ﴿ئەنجام دەری﴾ گوناھی گەورە بیاوەرەو بەهەتا هەتایی لەناگری دۆزەخدا دەمێنێتەوہ .

دوووە میان : موعتەو یلە کانن دەلێن : بکەری ﴿ئەنجام دەری﴾ گوناھی گەورە لەبازنە ی باوەر چوووەتە دەروە بەلام نەباوەر دارە نە بیاوەر پشە لە شوینیکدا یە لەنیوان ئەو دوو شوینەدا و ئەو کەسە ی ئەنجام دەری گوناھی گەورە یە بەهەتا هەتایی لەناگری دۆزەخدا دەمێنێتەوہ .

ئیمەش بەرپەچی هەردوو کۆمەڵە کە دەدەینەوہ بەوہ ی :

۱- پێچەوانە کردیان بۆ دەقەکانی قورئان و سوننەت .

۲- پێچەوانە کردیان بۆ یە کدەنگی پێشین .

۱ البخاري : كتاب الإيمان : باب زيادة الإيمان ونقصانه ﴿٤٤﴾.

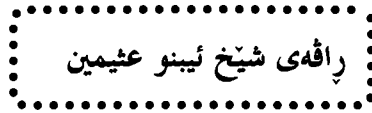
ومسلم : كتاب الإيمان : باب أني أهل الجنة منزلة ﴿١٩٣﴾ ﴿٣٢٥﴾ من حديث أنس بن مالك رضي الله عنه.

← وَمِنَ السُّنَّةِ تَوَلَّى أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَمَحَبَّتُهُمْ، وَذَكَرُ مُحَاسِنِهِمْ، وَالتَّرَحُّمُ عَلَيْهِمْ، وَالِاسْتِغْفَارُ لَهُمْ، وَالْكَفُّ عَنْ ذِكْرِ مَسَاوِيهِمْ، وَمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ، وَاعْتِقَادُ فَضْلِهِمْ، وَمَعْرِفَةُ سَابِقَتِهِمْ.

وہلەسوننەتی پێغەمبەری خوا یە صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم دۆستایەتی کردنی ھاوہلەکانی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم وە خوێ و یەستنیان وەباسکردنی چاکەکانیان، وەبەزەیی پێداھاتنەوہیان، وەداوای لیخوێشبوون بوێان، وەدەستەلگرتن لەباسکردنی خراپەکانیان وەلەوہی روویداوہ لەنیوانیاندا وەبیرواوەرپوون بەوہی گەورەیی و چاکەیان ھەبە وەشارەزابوون لەپیشینەتیان .

خوای گەورە دەفەرمووێت ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِن بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ الحشر: ۱۰
واتە ﴿ئەوانەش لەدوای ئەوانەوہ ھاتوون واتە لەپاش کۆچکەرەکان و یارمەتیدەرەنەوہ ھاتوون دەلێن : ئەی پەرورەدگارمان لەئێمەو لەو برايانەمان پێش ئێمە باوەریان ھێناوہ خوێ بێ وەھیچ بوغزێک مەخە دڵمانەوہ بەرامبەر بەو کەسانە ی باوەریان ھێناوہ﴾.

وہەروہە دەفەرمووێت ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ﴾ الفتح: ۲۹
واتە ﴿محمد صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم پێغەمبەر و نێردراوی خوا یە پێیان خوێ بیت یان نا ئەو کەسانەش لەگەڵ ئەو و شوێنی ئەو کەوتوون لەبەرەمبەر بیرواکاندا نازاو بەھێزن لەناو خوێشیاندا میھرەبان و بەسۆز و دڵنەرم﴾.

﴿مافه‌کانی هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم﴾

هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم چاکه‌یه‌کی گه‌وره‌یان به‌سه‌ر ئه‌م ئوممه‌ته‌وه هه‌یه به‌جۆریک که هه‌ستان به‌سه‌رخستنی خوا پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم وه تیکۆشان له‌پێناوی خوادا به‌مال و گیانیان وه هه‌ستاون به‌ پاراستنی ئاینی ئیسلام ئه‌ویش به‌پاراستنی قورئانه‌که‌یی و سونه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی صلی الله علیه وعلی آله وسلم به‌ زانست و کردارو فێرکردن تا گه‌یاندیانه ئوممه‌ت به‌شیۆه‌یه‌کی زۆر خاوی و جوانی .

وه‌بیگومان خوای گه‌وره به‌باشی باسیکردوون له‌په‌رتوو که‌که‌یدا به‌گه‌وره‌ترین باسکردن به‌جۆری له‌سوره‌تی فه‌تحدا ده‌فه‌رموویت : ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ

عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾ الفتح: ٢٩

واته ﴿محمد صلی الله علیه وعلی آله وسلم پێغه‌مبه‌رو نێردراوی خوا به‌پێمان خۆش بێت یان نا ئه‌و که‌سانه‌ش له‌گه‌ڵ ئه‌ون و شوینی ئه‌و که‌وتوون له‌به‌رامبه‌ر بێرواکاندا ئازاو به‌هێژن له‌ناو خۆیشیاندا میه‌ره‌بان و به‌سۆز و دلنه‌رم، ده‌یانبنیت هه‌رده‌م خه‌ریکی ڕکوع و سوژده‌ن واته زۆر خه‌ریکی خوا په‌رستی و نوێژن به‌شه‌ودا شه‌و نوێژده‌که‌ن و به‌ڕۆژیشدا سوارچاکی مه‌یدانن، هه‌موو کات ئاواتیان به‌ده‌ست هێنانی فه‌زل و به‌هه‌رو میه‌ره‌بانی خوا به‌به‌ستیان ئه‌وه‌یه خوا لێنا ڕازی بێت﴾.

وہ پاراستنى پیغمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم پاراستنى پىزى
 ھاوہلە کانیەتى بەجۆرىک کەدەفەر موویت ﴿لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ
 أَحَدَكُمْ أَتَفَقَّ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا أَدْرَكَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ﴾ متفق عليه ^۱.

واتە ﴿جنیو بەھاوہلە کام مەدەن جاسویند بەوہى گیانی منى بەدەستە چونکە ئەگەر
 ھەریەکیک لەئێوە بەئەدازەى کىوى ئوحد ئالتون بەخشیئت ئەوہ ناگات بەتەنھا
 بەگوێلىکى کەسیک لەواندا یان نیو گوێلى﴾.

جا مافیان لەسەر ئومەت لەگەرەترین مافەکانە، ئەوہى لەسەر ئومەتە لەبەر امبەریاندا
 بۆیان جى بەجى بکەن :

۱- خویشیستیان بەدل و وەبەباش باسکردنیان بە زوبان بەوہى شایستەیانە لەباشى و
 چاکە.

۲- بەزەبى ھاتنەوہ پێاندا و داواکردنى لیخۆشبوون بۆیان وەك جى بەجى کردنىک
 بۆ فەرموودەکەى خواى گەرە دەفەر موویت ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ
 رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا
 رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ الحشر: ۱۰

واتە ﴿ئەوانەش لەدواى ئەوانەوہ ھاتوون واتە لەپاش کۆچکەرەن و یارمەتیدەرانەوہ
 ھاتوون دەلێن : ئەى پەرورەدگارمان لەئێمەو لەو برايانەمان پێش ئێمە باوہرسان ھێناوہ

۱ البخاري : كتاب فضائل الصحابة : باب قول النبي صلى الله عليه وعلى آله وسلم ﴿لو كنت
 متخذاً خليلاً﴾ (۳۶۷۳).

ومسلم : كتاب فضائل الصحابة : باب تحريم سب الصحابة (۲۵۴۱) (۲۲۲) من حديث أبي
 سعيد الخدري رضي الله عنه .

خوش بيه وههيج بوغز ٽڪ مهخه دل ٿمانه وه بهرامبر بهو كه سانهي باوه ڀيان هيٺاوه ئهي
پهروهر دگاري ئيمه بهراستي تنها ته ٽوي به سوزي ميه ربان ﴿﴾.

۳- وهدهسته لگرتن له باس ڪردني خراپه ڪانيان وه له وهي پرويداوه له نيوانياندا
كه نه گهر له به ڪي ڪيانه وه پرويدايت ئيه زور كه مه به بهر اورد له گهل ئيه هيان
له چاڪه و گهره بي وه له وانشه له نه نجامي ٽيڪوشانيڪي ليخوشبووه وه ڪاريڪي پوزش
بو هيتراوه پرويدايت له بهر فهرمووده كه ي پيغه مبري خوا صلي الله عليه وعلى آله
وسلم كه ده فهرموويت ﴿لَا تُسَبُّوا أَصْحَابِي فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَتَّفَقَ مِثْلَ
أَحَدٍ ذَهَبًا مَا أَذْرَكَ مُدًّا أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ﴾ متفق عليه.

واته ﴿﴾ جنيو به هاوه له ڪانم مه دن جاسويند به وهي گياني مني به دهسته چونكه نه گهر
ههريه ڪيڪ له ئيه به نه ندازه ي ڪيوي نوحه ئالتون به خشيت ئيه ناگات به تنها
گوئيلىڪي كه سيڪ له واندا يان نيو گوئيلى ﴿﴾.

وقال النبي صلى الله عليه وسلم «لا تَسْبُوا أصحابي، فلو أن أحدكم أنفق مثل أحدٍ ذهباً ما بلغ مدَّ أحدِهِم ولا تُصِفَهُ»^۱.

پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم کە دە‌فەر‌موویت ﴿جَنِّوْ به‌ه‌وه‌لە‌ک‌انم مه‌ده‌ن چون‌که‌ نه‌گەر هه‌ریه‌ک‌ێک له‌ئێوه به‌ئەندازە‌ی ک‌یوی ئوحد ئالتون به‌خ‌ش‌یت ئەوه ناگات به‌ته‌نها گوێلی یه‌ک‌کیان یان نیو گوێلی﴾.

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

﴿حوکمی جێ‌دوان به‌ه‌وه‌لانی پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم﴾

جێ‌دوان به‌ به‌ه‌وه‌لانی پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم دابه‌ش ده‌بێت به‌سەر سی به‌شدا :

یه‌ک‌هم : که جێ‌دوان پێ‌یان به‌وه‌ی بێ‌اوه‌ری‌وونی زۆر به‌یان بخ‌وازیت یان که هه‌ره‌مه‌موویان له‌سنور ده‌رچوون واته‌ فاسقن جائه‌وه بێ‌اوه‌ری‌یه له‌به‌رئ‌ه‌وه‌ی به‌درۆ‌خ‌ستنه‌وه‌یه بۆ خواو پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم به‌وه‌ی ئه‌وان به‌باشه باسیان کردوون و پ‌ازی‌بوون لێ‌یان به‌ل‌کو هه‌ر که‌سی‌ک دوودل بێت له‌بێ‌اوه‌ری وه‌ک ئەوه‌دا ئەوا بێ‌اوه‌ری‌ه‌ک‌ه‌ی دیار و ئاش‌ک‌رایه چون‌که ناواخنی ئەو قسه‌یه ئەوه‌یه که گوێزه‌ره‌وانی قورئان یان سوننه‌ت بێ‌اوه‌رن یان له‌سنور ده‌رچوون.

۱ البخاري : كتاب فضائل الصحابة : باب قول النبي صلى الله عليه وعلى آله وسلم : ﴿لو كنت متخذا خليلاً﴾ (٣٦٧٣) .

ومسلم : كتاب فضائل الصحابة : باب تحريم سب الصحابة (٢٥٤١) (٢٢٢) من حديث أبي سعيد الخدري رضي الله عنه .

دووهه : ڪه جيئويان پيدات به نه فره ٿڪرديان و به ناشيرين باسڪردنيان ٿهوا له
بياوه ٻڌنيدا زاناين دوو قسه يان ههيه وه له سهر ٿهوه قسه يهيه ڪه ده لئيت پئي بياوه
نابيت پيوسته شه لاقى ليبدريت و به ندبڪريت تاده مريت يان ده گهريت هوه و په شيمان
ده بيهته وه له وهى ووتويه تي .

سيهم : ڪه جيئويان پيدات به وهى دينه ڪه ياني پي ناشيرين نه بيت وه ڪو ﴿ترسنوك و
چرو وڪي﴾ ٿهوا بياوه نابيت به وه به لام ته مبي ده ڪريت به وهى بيگريت هوه له وه،
شه يخي ئيسلام ئين و ته ميه واتاي ٿهوهى باسڪردوه له ڪتابي ﴿الصارم المسلول﴾ وه
له پيشهوا ٿهجه ده وه هيناويه تي له لاپه ره ۵۷۳ وته ڪه ي: ﴿دروست نيه بو هيچ ڪه سينڪ
ڪه باسى هيچ شتيڪ بڪات له خراپه ڪانيان وه تانهش نه دات له هيچ ڪه سينڪيان به بووني
عهيبيڪ يان ڪه مو ڪورتيه ڪ تيياندا جاهه ڪه سينڪ شتيڪي وايڪرد ٿهوا ٿهده يي داده دريت
جائه گهر گهرايه وه ٿهوه باشه وه ٿهه گهرا ٿهوا شه لاقى ليده دريت له به ندين خانه دا تا
ده مريت يان ده گهريت هوه لهوه قسه يهوه تهوبه ده ڪات﴾.

← وَمِنَ السُّنَّةِ التَّرَضِّيِّ عَنْ أَزْوَاجِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ،
أُمّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ الْمُطَهَّرَاتِ، الْمُبْرَّاتِ مِنْ كُلِّ سَوْءٍ، أَفْضَلُهُنَّ خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ وَعَائِشَةُ
الصَّدِيقَةُ بِنْتُ الصَّدِيقِ الَّتِي بَرَّأَهَا اللَّهُ فِي كِتَابِهِ، زَوْجُ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، فَمَنْ قَدَّفَهَا بِمَا بَرَّأَهَا اللَّهُ مِنْهُ فَقَدْ كَفَرَ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ .

وہلہ سوننہ تی پیغہمبہری خواہی صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم رازیوون لہ
خیزانہ کانی پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم دایکانی باوہرداران
خاوتنہ کان ئەوانہی دوورن لہہموو خراپہیہک، باشترینیان دایکمان خەدیجہی کچی
خووەیلیدہ، وہعائیشہی راستگووی کچی راستگوویہ کہ خواہی گہورہ بەدووری گرتووە
لہ پەرتوو کہ کەیدا، ژنی پیغہمبہری خواہی صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم لہ دونیاو
دواړژدا، جاہەر کہ سیٹک تۆمەتباری بکات بەوہی خواہی بەدووری گرتووە لیبی ئەوا
بێگومان بیباوہرہ بہخواہی گہورہ.

رافعی شیخ ئیبنو عثیمین

﴿مافہ کانی خیزانہ کانی پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم﴾

ژنہ کانی پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم خیزانین لہ دونیاو دواړژدا
وہدایکی باوہردارانن وہبۆ ئەوان ہہیہ رپژر و بہگہورہ دانان لہوہی کہشایستہی ئەوان
بیت وەکو خیزانی کوتایی پیغہمبہران سەلامی خواہیان لی بیت، جائہوانہ لہ بنەمالہی
پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم ﴿واتە لەئال و بەیتی ئەون﴾ خاوتن و
خاوتنکراوہن، باش و باشکراون، دوورن و بەدوورگیراون لہ ہەموو خراپہیہک کہبیتہ
ہوہی ناشرین کردنی ناموسیان و ژبانی ژن و میردایەتیان، جائہوانہی پاکن لہژنان بۆ
پاکەکانن لہ پیاوان، و ئەوانہی پاکن لہ پیاوان بۆ پاکەکانن لی ژنان، جاخواہی گہورہ

ليان رازی بووه و هموويانی رازی کردوه و درودو سلاوی خوا له سهر پڙمبه ره راستگو و دستپاکه کهي بیت صلی الله عليه و علی آله وسلم .

﴿ نهو ژاندهی که پڙمبه ری خوا صلی الله عليه و علی آله وسلم مردو به جی

هیشتن و نهوانه ژنی بوون بریتین له :

۱- خه دیجی کچی خووه یلید دایکی منداله کانی جگه له ئیراهیم، پڙمبه ری خوا صلی الله عليه و علی آله وسلم ماره یکرد له دوی دوو شو یه که میان عه تیقی کوری عاید و دروهم نه بو هاله ی ته میمی، وه پڙمبه ری خوا صلی الله عليه و علی آله وسلم ژنی به سهر دا نه هینا تا له سالی ۱۰ ی کؤچی له پڙمبه رايه تیدا له پیش میعراجدا .

۲- عائشه ی کچی نه بو به کری صدیق له خه ودا پیشانی پڙمبه ری خوا صلی الله عليه و علی آله وسلم درا^۱ دوو جار یان سی جار : وه ووترا : ﴿ نه مه ژنی تویه ﴾ له ته مه نی شهش سالی دا له شاری مه که ماره ی کرد و له ته مه نی نو سالی دا له شاری مه دینه گواسته وه، وه له سالی ۵۸ ی کؤچی مرد .

۳- سه وده ی کچی زه معی نه لعامریه پڙمبه ری خوا صلی الله عليه و علی آله وسلم له دوی میړدیکي موسلمان ماره ی کرد که نه ویش سه کرانی کوری عمری برای سوهیلی کوری عمره، دایکمان سه وده ره زای خوی لی بیت له کوتای جینشینیه تی عومهری خه تابد ا ره زای خوی لی بیت مردو وه وه ووترا ویش له سالی ۵۴ ی کؤچیدا مردو وه .

۱ البخاري : كتاب مناقب الأنصار : باب تزويج النبي صلى الله عليه و علی آله وسلم عائشة (۳۸۹۵).

ومسلم : كتاب فضائل الصحابة : باب فضل عائشة ... (۲۴۳۸) (۷۹) من حديث عائشة رضي الله عنها.

۴- حەفصەى كچى عومەرى كۆرى خەتتاب رەزای خواى لى بىت پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم لەدواى مێردىكى موسلمان مارهى كرد كهئەویش خونهىسى كۆرى حوزافەى سەھمىيە كەلەپۆژى شەپى ئوحددا شەھىدكرا، وە دايكمان حەفصە رەزای خواى لى بىت لەسالى ۴۱ى كۆچیدا مردووہ .

۵- زەينەبى كچى خوزەيمەى هيلاليە دايكى هەزاران : پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم لەدواى شەھىدكردنى مێردەكەى لەشەپى ئوحددا كەناوى عبدالله ى كۆرى جەحش بوو مارهى كرد، وە دايكمان زەينەب لەسالى ۴ى كۆچى لەدواى ئەوہى ماوہىيەكى كەم ژنى پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم بوو مرد .

۶- ئوم و سەلەمە هيندى كچى ئەبى ئومەى يەى مەخزومى پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم لەدواى مردنى مێردەكەى كەئەویش ئەبى سەلەمە عبدالله ى كۆرى عەبدلئەسەد بوو لەدواى ئەوہى لەشەپى ئوحددا برينداركرا مرد مارهى كرد، وە دايكمان ئوم و سەلەمە لەسالى ۶۱ى كۆچیدا مردووہ .

۷- زەينەبى كچى جەحشى ئەسەدىيە كچى پورى پىغەمبەرى خواى صلى الله عليه وعلى آله وسلم لەدواى ئەوہى زەيدى كۆرى حارىس تەلقيدا پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم لەسالى ۵ى كۆچیدا مارهى كرد، دايكمان زەينەب لەسالى ۲۰ى كۆچیدا مردووہ .

۸- جوہيرىيەى كچى حارسى خوزاعىيە پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم لەدواى مێردەكەى كەناوى موسافىيەى كۆرى صەفوان بوو وە ووتراویشە مالىكى كۆرى صەفوان بوو مارهى كرد لەسالى ۶ى كۆچیدا، وە دايكمان جوہيرىيە لەسالى ۵۶ى كۆچیدا مردووہ .

۹- ئوم و حەبیبە پەمەلەى ئەبى سۇفیان پېغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم لەدواى مێردەكەى كەناوى عوبەيدوللەى كورپى جەحش بوو مارەى كرد ئەم پیاوہ سەرەتا موسلمان بوو پاشان بوو بە گاور، وەدايکما لەسالى ٤٤ى كۆچیدا لەشارى مەدینە لەسەردەمى خىلافەتى براکەیدا مردووہ .

۱۰- صەفییەى کچی حویبەى كورپى ئەختەب لەنەوہى نەزیر لەکورانى ھاروونى كورانى عیمران، پېغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ئەم ئافرەتەى ئازاد کردو ئازادکردنەكەى کردە مارەى بوى و بوو بەخیزانى لەدواى ئازادکردنى خەبەر لەسالى ٦ى كۆچى، لە دواى دوو مێرد بەناوہ كانى ﴿سەلامى كورپى مېشكەم، وەدووہم كینانەى كورپى ئەبیل حەقیق﴾، وەدايکما پەزای خواى لى بێت لەسالى ٥٠ى كۆچیدا مردووہ .

۱۱- مەیمونەى کچی حارسى ھىلالیہ پېغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم لەسالى ٧ى كۆچیدا مارەیکرد لەكاتى گێرانەوہى عومرەكەدا لەدواى دوو مێرد یەكەمیان كورپى عەبد یالیل وە دووہم باوكى پەھمى كورپى عەبدول عوزا، وەدايکما لەسالى ٥١ى كۆچیدا مردووہ .

جائەمانە ژنەكانى پېغەمبەرى خوان صلى الله عليه وعلى آله وسلم كە پېغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم مردوو جیى ھېشتن دووان لەوانە پېش خۆى مردن كەئەوانیش ﴿خەدیجەو زەینەبى كچی خوزەیمەىہ﴾ وەنۆشیان كاتیک كە مرد لەژياندا بوون .

وہ دەمیتەوہ دووان كە پېغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم نەیکردن بەژنى خۆى وەبۆھىچ كام لەوانە ئەو ئەحکام و گەورەیانەى ئەوانەى پېشوو دەیگرتەوہ ئەمان ناگرتەوہ : كەئەوانیش :

١- ئەسمائی کچی نوعمانی کیندیە پتەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم مارەیکرد پاشان لێی جیابوو وە وە جیاوازی هەیه لەنیوان زانیاندا لە هۆکاری جیابوونەووە کەدا، ئین و ئیسحاق فەرموووەتی سپایەکی لە قەبرغەیدا بینی جا لێی جیابوو وە پاش ئەو مەهاجرێ کۆری ئەبی ئومەیه مارەیکرد.

٢- ئومەیمە کچی نوعمانی کۆری شەراحبیلی جونیە وەهەر ئەویشە کە ووتووەتی ﴿پەناتە گرم بە خوا لەتۆ﴾ جا پتەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم وازی لێهێنا . واللہ اعلم.

وەباشترینی ژنەکانی پتەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم خەدیجەیه وە عائیشەیه رەزای خوایان لی بیت وە بۆهەریە کێک لەوانە بایەخی خۆیان هەیه بەسەر ئەوی تریانەووە^١ جابۆ خەدیجە هەیه لەسەرەتای ئیسلامدا کەبۆ عائیشە نیە لە زوو موسلمان بوونداو پشگیری و سەرخستندا، وەبۆ عائیشە هەیه لەکۆتایی ئیسلامدا کە بۆ خەدیجە نیە لە بلأوکردنەوی زانست و سوود گەیاندن بە ئومەت وە بیگومان خوای گەورە بەدووری گرتووە لەوێ دوورووەکان دایانە پالتی لەو درۆیە بۆیان هەلبەست لەسورەتی نوردا .

١ قال الحافظ الذهبي في سير أعلام النبلاء (٢ / ١٤٠) في ترجمة أم المؤمنين عائشة : ﴿وكانت امرأة بيضاء جميلة ومن ثم يقال لها الحمراء . ولم يتزوج النبي صلى الله عليه وعلى آلہ وسلم بكرة غيرها، ولا أحب امرأة جها . ولا أعلم في أمة محمد صلى الله عليه وعلى آلہ وسلم بل ولا في النساء مطلقاً امرأة أعلم منها وذهب بعض العلماء على أنها أفضل من أبيها وهذا مردود وقد جعل الله لكل شيء قدراً، بل نشهد أنها زوج نبينا صلى الله عليه وعلى آلہ وسلم في الدنيا والآخرة فهل فوق ذلك مفخر، وإن كان للصدیق خدیجة شأؤ لا يلحق وأنا واقف في أيتهما أفضل . نعم جزمت بأفضلية خديجة عليها لأمر ليس هذا موضعها﴾ أ.هـ .

﴿تۆمەت ھەلبەستن بۆ دایکانی باوەرداران﴾

تۆمەتبارکردنی دایکمان عایشە بەوێی خوای گەورە بەدووری گرتوووە لێی
 بیباوەرپێیە لەبەرئەوێ بەدرۆخستنهوێ قورئانە، وەلە تۆمەتبارکردنی جگە لەودا
 لەدایکانی باوەرداران زانایان دوو قسەیان لەو بارەوێ ھەیە راستینیا ئەوێیە کە ئەو کارە
 بیباوەرپێیە لەبەرئەوێ لەکەدارکردن و ناشیرینکردنی پێغەمبەری خواوەیە صلی اللہ علیہ
 وعلی آلہ وسلم چونکە ژنی پێس بۆ پیاوی پێس دەبێت . ﴿ئەگەر ئەوان پێس بووبن
 ئەوا ئەو قسەییە ئەوێ دەگەینە ئی پەنا بەخوای گەورە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی
 آلہ وسلم پێس بووبێت کەئەوێش بیباوەرپێیە چونکە ھەرگیز پێغەمبەری خوا صلی اللہ
 علیہ وعلی آلہ وسلم بەوێ رازینابێت خێزانەکانی بەجۆرێک بن دەوێ کەئەوێمان لێ
 نەبینوێ کەواتە ھەموو خێزانەکانی چاک و ڕێکۆ پێک بوون و ھەرکەسیکیش
 ھەرقسەییەکیان بۆ ھەلبەستیت لەبایەخیان کەم بکاتەوێ و ناموسیا لەکەدار بکات ئەوێ
 بیباوە ھەروێ کۆ زانایان دەفەرموون – وەرگێڕ ﴿.

ومعاوية خال المؤمنين، وكاتبٌ وحي الله، أحدُ خلفاء المسلمين رضي الله

عنهم .

وہباوەرمان وایە موعاویە خاڵی باوەردارانە، وێ نووسەری وەحی خوای گەورە،
 یەکیەکە لە جێنشینهکانی موسلمانان رەزای خوای گەورە لە ھەموویان بێت .

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

﴿موعاویه‌ی کورپی ئه‌بو سوفیان ره‌زای خویان لی بیت﴾

فهرمان‌ره‌وای باوه‌رداران عوماویه کورپی ئه‌بو سوفیان صه‌خری کورپی حه‌رب له پیش پیغه‌مبه‌رایه‌تیدا به ۵ سال له‌دایک بووه وه له سالی رزگارکردنی مه‌که‌که‌دا موسلمان بووه، وه‌ووتراوه له‌دوای حوده‌بییه موسلمان بووه و ئیسلامه‌تیه‌که‌ی شاردۆته‌وه، پیشه‌وا عومهر کردی به والی شام وه‌به‌رده‌وامیش بوو له‌سه‌ری وه‌ده‌ناسریت به جینشینایه‌تی له‌دوای دوو ماوه‌ی ده‌سته‌لات سالی ۳۷ ی کۆچی وه‌خه‌لکی له‌ده‌وری کۆبوونه‌وه له‌دوای وازه‌ینه‌که‌ی حه‌سه‌نی کورپی عه‌لی ره‌زای خویان لی بیت له‌سالی ۴۱ ی کۆچیدا، پیشه‌وا موعاویه وه‌حی بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم ده‌نوسیه‌وه وه‌یه‌کیک بوو له‌وانه‌ی نووسه‌ری وه‌حی بوون، وه‌له‌مانگی ره‌جه‌بی سالی ۶۰ ی کۆچیدا له‌ته‌مه‌نی ۷۸ سالی‌دا مردووه، دانه‌ر له‌به‌رئه‌وه ناوی هیتاوه و به‌باشه‌ باسی کردووه بۆ ره‌د دانه‌وه‌ی رافیزیه‌کان ئه‌وانه‌ی جنیوی پی‌ده‌ده‌ن وه‌زۆر به‌خراپه‌ باسی ده‌که‌ن، وه‌به‌خالی باوه‌رداران ناوی هیتاوه چونکه‌ برای دایکمان ئوم و حه‌بییه‌ ره‌زای خوی لی بیت یه‌کیکه‌ له‌دایکه‌کانی باوه‌رداران، وه‌بیگومان شه‌یخی ئیسلام ئیبن و ته‌یمیه له‌پهرتووکه به‌نرخه‌که‌یدا ﴿منهاج السنة النبویه به‌رگی ۲ لاپه‌ره ۱۹۹﴾ باسی ناکۆکی نیوان زانایانی کردووه سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئایه به‌برای دایکه‌کانی باوه‌رداران ده‌گوتریت خالۆکانی باوه‌رداران یان نا؟ ﴿.

← وَمِنَ السُّنَّةِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ لِأُئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَأُمَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ بَرَّهْمَ وَفَاجِرِهِمْ، مَا لَمْ يَأْمُرُوا بِمَعْصِيَةِ اللَّهِ، فَإِنَّهُ لَا طَاعَةَ لِأَحَدٍ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ.

و‌ه‌له‌سوننه‌تی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا‌یه‌ ص‌لی‌ الله‌ علی‌ه‌ و‌عل‌ی‌ آ‌له‌ و‌س‌لم‌ گو‌ی‌ر‌ای‌ه‌ ل‌یک‌رد‌نی‌ پ‌یشه‌ و‌اک‌انی‌ مو‌س‌لمانان‌ و‌ه‌ ف‌ه‌رمان‌ر‌ه‌ و‌اک‌انی‌ با‌وه‌ر‌داران‌، چ‌اک‌یان‌ و‌ خ‌را‌پ‌یان‌، ت‌ائه‌ و‌ ک‌اته‌ی‌ ف‌ه‌رمان‌ نه‌ک‌ه‌ن‌ به‌سه‌ر‌پ‌یچی‌ ک‌رد‌نی‌ خ‌و‌ای‌ گ‌ه‌وره‌، چ‌ون‌که‌ گو‌ی‌ر‌ای‌ه‌ ل‌ی‌ ه‌یچ‌ که‌سیک‌ ن‌اک‌ر‌یت‌ له‌سه‌ر‌پ‌یچی‌ ک‌رد‌نی‌ خ‌و‌ای‌ گ‌ه‌وره‌ دا‌ .

← وَمَنْ وَلِيَ الْخِلَافَةَ، واجتمع عليه الناسُ ورضوا به، أو غلبهم بسيفه حتى صار الخليفة، وسمي أمير المؤمنين، وجبت طاعته، وحرمت مخالفتُهُ والخروجُ عَلَيْهِ وشقُّ عصا المسلمين.

و‌ه‌ه‌ر‌ که‌سیک‌ ده‌سته‌ل‌اتی‌ گ‌رت‌ه‌ ده‌ست‌، و‌ه‌خ‌ه‌ل‌ک‌یش‌ کۆ‌بو‌ون‌ له‌سه‌ری‌ و‌ ر‌ازی‌بو‌ون‌ ب‌ی‌ ی‌ان‌ ز‌ال‌بو‌و‌ به‌ش‌مش‌یره‌ک‌ه‌ی‌ به‌سه‌ر‌یان‌دا‌ تا‌ بو‌و‌ به‌ خ‌ه‌لی‌فه‌، و‌ه‌ناس‌را‌ به‌ ف‌ه‌رمان‌ر‌ه‌ و‌ای‌ با‌وه‌ر‌داران‌، پ‌ی‌و‌سته‌ گو‌ی‌ر‌ای‌ه‌ ل‌یک‌رد‌نی‌، و‌ه‌ح‌ه‌رام‌ه‌ سه‌ر‌پ‌یچی‌ک‌رد‌نی‌ و‌ه‌ ده‌ر‌چ‌و‌ون‌ له‌سه‌ری‌ و‌ه‌له‌ت‌ک‌رد‌نی‌ ه‌ی‌زو‌ ده‌سته‌ل‌اتی‌ مو‌س‌لمانان‌ .

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

خ‌ه‌ل‌اف‌ه‌ت‌ پ‌له‌و‌ پ‌ای‌ه‌یه‌ک‌ی‌ گ‌ه‌وره‌یه‌ و‌ه‌ به‌ر‌پ‌ر‌سی‌اری‌ه‌ت‌یه‌ک‌ی‌ مه‌زن‌ه‌ که‌ئه‌و‌یش‌ گ‌رت‌نه‌ ده‌ستی‌ ه‌ه‌ل‌سو‌ر‌اند‌نی‌ کار‌و‌بار‌ی‌ مو‌س‌لمانان‌ه‌ به‌جۆ‌ر‌یک‌ که‌ئه‌و‌ ده‌ب‌ی‌ته‌ به‌ر‌پ‌ر‌سی‌اری‌ ی‌ه‌ک‌ه‌م‌ له‌وه‌د‌،

و‌ه‌ئه‌وه‌ش‌ ف‌ه‌ر‌زی‌ ک‌یف‌ای‌ه‌یه‌ له‌به‌ر‌ئه‌وه‌ی‌ کار‌و‌بار‌ی‌ مو‌س‌لمانان‌ به‌و‌ ده‌سته‌ل‌اته‌ نه‌ب‌یت‌ به‌ر‌پ‌ی‌وه‌ نا‌چ‌یت‌، و‌ه‌خ‌ه‌ل‌اف‌ه‌ت‌ به‌یه‌ک‌ی‌ له‌م‌ س‌ی‌ ش‌ی‌وه‌یه‌ د‌ی‌ته‌ج‌ی‌ :

یه‌ک‌ه‌م‌ : بو‌ونی‌ ده‌ق‌یک‌ له‌سه‌رد‌انانی‌ له‌ل‌ای‌ه‌ن‌ خ‌ه‌لی‌فه‌ی‌ پ‌یشه‌وه‌ و‌ه‌ ه‌ه‌روه‌کو‌ له‌ خ‌ه‌ل‌اف‌ه‌تی‌ ع‌وم‌ه‌ری‌ کۆ‌ری‌ خ‌ه‌ت‌اب‌دا‌ ر‌و‌و‌یدا‌ چ‌ون‌که‌ ئ‌ه‌وه‌ به‌ ده‌ق‌یک‌ بو‌و‌ له‌ل‌ای‌ه‌ن‌ پ‌یشه‌وا‌ ئ‌ه‌بو‌به‌ک‌ری‌ ص‌دیقه‌وه‌ ر‌ه‌ز‌ای‌ خ‌و‌ای‌ ل‌ی‌ ب‌یت‌ .

دو‌وه‌م‌ : کۆ‌بو‌ونه‌وه‌ی‌ ﴿أهل الحل والعقد – ئ‌ه‌و‌ که‌سان‌ه‌ی‌ کار‌و‌بار‌ه‌کان‌ ه‌ه‌ل‌ده‌سه‌نگ‌یت‌ن‌ و‌ ش‌یده‌که‌نه‌وه‌ و‌ د‌و‌ای‌ ئ‌ه‌وه‌ ب‌ر‌ی‌اری‌ له‌بار‌ه‌وه‌ ده‌ر‌ده‌ن‌ که‌ پ‌یشه‌ی‌

دەگوتریت ڤاویژ ﴿بۆدانانی کەسیک لەناو کۆمەڵە کەسیکدا ئیتر ئەو کەسانە دیاریکراو بن لەلایەن خەلیفە ی پێشوو وە ھەروە کۆ لەخەلافەتی پێشەوا عوسماندا ڤەزای خۆی لی بیئت ڤوویدا جادانانی ئەو کەسە بەکۆبوونەو بوو لەلایەن شوراو کە دیاریکران لەلایەن پێشەوا عومەر وە ڤەزای خۆی لی بیئت یان دیاریکراو نەبوون ھەروە کۆ ئەو ی خەلیفە ئەبوبەکر ڤەزای خۆی لی بیئت لەسەر یەکیک لە وەتەکان وە ھەروە کۆ لە خەلافەتی عەلیدا ڤوویدا ڤەزای خۆی لی بیئت .

سییم : یان بەشیوەی زۆر و دەستبەسەر داگرتن بیئت ھەروە کۆ لە خەلافەتی عەبدولمەلیکی کۆری مەرواندا ڤوویدا لە کاتیکدا عبدالله ی کۆری زوبەیر کۆزراو دەستەلات بوو بەمولکی ئەو .

ڤونکردنەو ی وەرگیژ : دانانی خەلیفە لە ھەموو شوێنیکدا بەو سی شیوەیە دەبیئت :

۱- دانانی کەسیکی متمانە پیکراو لەلایەن دەستەلاتداری پێشوو وە پێش مردنی ھەروە کۆ پێشەوا ئەبوبەکر ڤەزای خۆی لی بیئت پێش ئەو ی بمریت بریاری دا پێشەوا عومەر ڤەزای خۆی لی بیئت بکریتە فەرمانڤەوای موسلمانان ھەربەو شیوەیەش بوو خەلکی ھەر ھەموو ڤازیوون پی و کردیانە گەورە ی ھەموو لایەک .

۲- دیاریکردن چەند کەسیکی متمانە پیکراو لەلایەن فەرمانڤەواو پێش ئەو ی بمریت بۆئەو ی بەپرس و ڤاویژ یەکیکیان بکریتە فەرمانڤەوا ھەروە کۆ پێشەوا عومەر ڤەزای خۆی لی بیئت کردی شەش ھاوەلی بەرێزی دانا تالەنیوانیاندا یەکیک بکریتە فەرمانڤەوا ئەو بوو پێشەوا عوسمان ڤەزای خۆی لی بیئت بە ڤاویژ دیاریکراو بوو بە گەورە ی موسلمانان، یاخود فەرمانڤەوا بەو ڤاناکات لەبەر ھەرھۆکاریک بیئت دەمریت و کەسیک دیاری نەکراو بۆئەو ی فەرمانڤەوا بیئت لەو کاتەدا شورا دیت کەسیک دیاری دەکات تا ببیتە گەورە ی موسلمانان ھەروە کۆ بۆ پێشەوا عەلی ڤەزای خۆی لی بیئت کرا

پێشه‌وا عوسمان ر‌ه‌زای خ‌وای لی بی‌ت شه‌هید ک‌را و که‌سی‌ک‌یش دیاری نه‌ ک‌راوه‌ بۆ نه‌وه‌ی خ‌ه‌لیفه‌ بی‌ت نه‌وه‌ بوو به‌ کۆ‌ده‌نگی نه‌ه‌لی خ‌ه‌لل و عه‌قد پێشه‌وا عه‌لی ر‌ه‌زای خ‌وای لی بی‌ت ک‌را به‌ فەرمان‌پ‌ره‌وای خ‌ه‌ل‌کی.

٣- یان نه‌وه‌تا به‌ زۆرو خ‌وین‌پ‌ژێ ده‌بی‌ت هه‌روه‌کو زۆربه‌ی ده‌سته‌لاته‌کانی ئهم ر‌ۆژگاره‌ وه‌هه‌روه‌کو ده‌سته‌لاته‌که‌ی عه‌بدولمه‌لیکی کور‌ی مه‌روان له‌د‌وای نه‌وه‌ی عه‌دالله‌ ی کور‌ی زوبه‌یر که‌ نه‌میری زۆری‌ک له‌ناوچه‌کان بوو به‌ده‌ستی حه‌جاجی کور‌ی یوسفی سه‌قه‌فی کوز‌راو خ‌وین‌پ‌کی زۆری ر‌شت عه‌بدولمه‌لیکی کور‌ی مه‌روان بوو به‌ فەرمان‌پ‌ره‌وا به‌سه‌ر خ‌ه‌ل‌که‌وه‌ .

ئهو سیانه‌ شی‌وازه‌کانی دانانی سه‌ر ک‌رده‌ن و تائ‌یستاش په‌یره‌وی ده‌ک‌ر‌یت له‌ول‌تاندا. ر‌ون‌ک‌رده‌وه‌که‌ ته‌واو بوو.

﴿حوکمی گوږپرايه ليکړدنی خليفه﴾

گوږپرايه ليکړدنی خليفه و جگه له ویش له کاربه دهستان پيوسته لهو شتانه دا که سهرينجي خواي گه وره ی تيدانيه له بهر فهرمووده که ی خواي گه وره که ده فهرموويت : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ النساء: ۵۹ واته ﴿نه ی نه وانه ی باوره تان هيتاوه گوږپرايه لي خوا بن وه گوږپرايه لي پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وعلى آله وسلم و فرمانره واکاني خوتان بکن﴾.

له بهر فرمانيسته که ی پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وعلى آله وسلم که ده فهرموويت : ﴿السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ عَلَى الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ مَا لَمْ يُؤْمَرْ بِمَعْصِيَةٍ فَبِإِذَا أُمِرَ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةَ﴾ متفق عليه^۱

واته ﴿له سهر هموو موسلماننک پيوسته که و گوږپرايه لي فرمانره وای موسلمانان بکات له وده دا که پي خوشه و له وده دا که پي ناخوشه مه گهر فرماني شتيکی پيکات که سهرينجي خواي گه وره بيت جانه گهر فرماني سهرينجي خواي گه وره ی پيکړد نه و هره گيز گوږپرايه لي ناکات﴾.

جائيز به کسانه گوږپرايه ليکړدن له وده دا نه و پيشه وایه چاک بيت و هه ستيت به نه نجامدانی فرمانه کاني خوا نه و ی فرماني پيښه کات بيکات و نه و هشی قه ده غه ی ليډه کات دوور که ویته وه لي يان پيشه وایه کی تاوانبارو خراپه کار بيت که نه و هس فاسقه له بهر فرمانيسته که ی پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وعلى آله وسلم که ده فهرموويت : ﴿أَلَا مَنْ وَلِيَ عَلَيْهِ وَال فَرَأَهُ يَأْتِي شَيْئًا مِنْ مَعْصِيَةِ اللَّهِ فَلْيُكْرِهْ مَا يَأْتِي مِنْ مَعْصِيَةِ اللَّهِ وَلَا يَنْزِعَنَّ يَدًا مِنْ طَاعَةٍ﴾^۲

۱ البخاري : كتاب الأحكام : باب السمع والطاعة (۷۱۴۴).

ومسلم : كتاب الإمارة : باب وجوب طاعة الأمراء ... (۱۸۳۹) (۳۸) من حديث ابن عمر رضي الله عنه.

۲ مسلم : كتاب الإمارة : باب خيار الأئمة وشرارهم (۱۸۵۵) (۶۶) من حديث عوف بن مالك رضي الله

واته ﴿خَوَّنه گەر که سیڤ بوو به دهسته لاتدار به سه ریه وه جا شتیکی لی بینی له وهی سه ریچی خوایه نهوا با رقی له وهی بیته که نه نجامی ده دات له سه ریچی خوای گه وره دا وه با هه رگیز ده ست له گوێر ایه لیکردن هه لته گریت﴾^۱.

وه نه نجامدانی جه ج و جههاد له گه ل پشه واکاندا به به رده وای ده مییت و نه نجام ده دریت وه نوێزی جوموعه ش له دوایانه وه دروسته ئیتر با نهو پشه وایانه چاک بن یان خراب بن له به رنه وهی سه ریچی کردنیان له وه داو گوێر ایه لیان نه کریت سه رده کیشتی بۆ له تکر دنی هیرو توانای موسلمانان و یاخی بوون لیان .

وه نهو فه رموده یه شی که دانه ر باسی کردوه «ثَلَاثٌ مِنَ أَصْلِ الْإِيمَانِ: الْكَفَّ عَنْ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا تُكْفِرُهُ بِدَنْبٍ وَلَا تُخْرِجُهُ مِنَ الْإِسْلَامِ بِعَمَلٍ، وَالْجِهَادُ مَاضٍ مِنْهُ

۱ زۆر گرنگه ته وای فه رموده که ببیت تا گه لیک زانیاری بزانی له سه ر چۆنیه تی مامه لته کردن له گه ل فه رمانه واکاندا که لهم فه رموده یه دا به شیکی باشی لهو زانیاریانه تیاده :

حَدَّثَنَا دَاوُدُ بْنُ رُشَيْدٍ حَدَّثَنَا الْوَلِيدُ - يَعْنِي ابْنَ مُسْلِمٍ - حَدَّثَنَا عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ يَزِيدَ بْنِ جَابِرٍ أَخْبَرَنِي مَوْلَى بَنِي قَزَارَةَ - وَهُوَ رُزَيْقُ بْنُ حَيَّانَ - أَنَّهُ سَمِعَ مُسْلِمَ بْنَ قَرْظَةَ ابْنَ عَمِّ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ الْأَشْجَعِيَّ يَقُولُ سَمِعْتُ عَوْفَ بْنَ مَالِكٍ الْأَشْجَعِيَّ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ « خِيَارُ أُمَّتِكُمُ الَّذِينَ تُحِبُّونَهُمْ وَيُحِبُّونَكُمْ وَتُصَلُّونَ عَلَيْهِمْ وَيُصَلُّونَ عَلَيْكُمْ وَشِرَارُ أُمَّتِكُمُ الَّذِينَ تُبْغِضُونَهُمْ وَيُبْغِضُونَكُمْ وَتَلْعَنُونَهُمْ وَيَلْعَنُونَكُمْ ». قَالُوا قُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تُنَابِذُهُمْ عِنْدَ ذَلِكَ قَالَ « لَا مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ لَا مَا أَقَامُوا فِيكُمْ الصَّلَاةَ إِلَّا مَنْ وَلِيَ عَلَيْهِ وَالْإِسْلَامُ مَا يَأْتِي شَيْئًا مِنْ مَقْصِيَةِ اللَّهِ فَلْيَكُفِّرْهُ مَا يَأْتِي مِنْ مَقْصِيَةِ اللَّهِ وَلَا يَنْزَعَنَّ يَدًا مِنْ طَاعَةٍ ». قَالَ ابْنُ جَابِرٍ فَقُلْتُ - يَعْنِي لِرُزَيْقٍ - حِينَ حَدَّثَنِي بِهَذَا الْحَدِيثِ اللَّهُ يَا أَبَا الْمُقْدَامِ لِحَدَّثَكَ بِهَذَا أَوْ سَمِعْتَ هَذَا مِنْ مُسْلِمِ بْنِ قَرْظَةَ يَقُولُ سَمِعْتُ عَوْفًا يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ فَجَعَلْنَا عَلَى رُكْبَتَيْهِ وَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ فَقَالَ إِي وَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَسَمِعْتُهُ مِنْ مُسْلِمِ بْنِ قَرْظَةَ يَقُولُ سَمِعْتُ عَوْفَ بْنَ مَالِكٍ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -

بَعَثَنِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّى يُقَاتِلَ آخِرُ أُمَّتِي الدَّجَالَ لَا يُبْطِلُهُ جَوْرُ جَائِرٍ وَلَا عَدْلُ عَادِلٍ،
وَالْإِيمَانُ بِالْأَقْدَارِ» رواه أبو داود^۱.

﴿سَيِّ شت ههیه له بنچینهی باوهره : دهست هه لگرتن له سر که سیت بلیت لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وه بهی باوهری دانه نییت به هوئی تاوانیکه وه نه نجامی ده دات وه له ناینی نیسلامیش دهری نه کهیت به هوئی کاریکه وه دهیکات، وه جهادیش بهرده وامه لهو کاته وهی خوای گه وره منی ناردووه تا کۆتای نوممه ته کهم له گهل ده جالدا شه رده کهن ستمی هیچ ستمکاریک پوچی ناکاته وه وه دادگری هیچ دادگریکیش به ههمان شیوه به تالی ناکاته وه، وه باوهر هینان به قه دهره کان ﴿فهرمودهیه کی لا وازه ناگادار به هروه کو پیشه وای سوتی له ﴿الجامع الصغير﴾ دا ناماژی بو کردووه وه تیایدا راییه ک ههیه پیشه وای مزی ده فهرمویت : ﴿مجهول - نه ناسراوه﴾، وه پیشه وای مونزری ده فهرمویت له ﴿مختصر أبي داود﴾ دا : ﴿شبه مجهول - شیوه نه ناسراویکه﴾.

وه نهو سَی رِهوشتهی له فهرموده که دا ههیه و دانه ر باسیکردووه بریتیه له : ﴿دهست هه لگرتن له سر که سیت بلیت لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وه دووهم : وه جهادیش بهرده وامه ... تا کۆتایی، وه سیهه میش : وه باوهر هینانه به قه دهره کان﴾.

وه دهر چوونیش دژبه پیشه وای قه دهغه کراوه له بهر فهرموده که ی عوبادهی کوری صامت ره زای خوای لی بیت که ده فهرمویت : ﴿بَايَعْنَا عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي مَنْشَطِنَا وَمَكْرَهِنَا وَعُسْرِنَا وَيُسْرِنَا وَأَثَرَةٍ عَلَيْنَا وَأَنْ لَا تُنَازِعَ الْأَمْرَ أَهْلُهُ قَالَ «إِلَّا أَنْ تَرَوْا كُفْرًا بَوَاحًا عِنْدَكُمْ مِنَ اللَّهِ فِيهِ بُرْهَانٌ»﴾^۲

۱ حدیث ضعیف : أخرجه أبو داود (۲۵۳۲) وأبو عبيد القاسم بن سلام في الإيمان ص (۴۷) وإسناده ضعيف فيه يزيد بن أبي شيبه وهو مجهول كما في التقريب وضعف إسناده المنذري في مختصر سنن أبي داود (۳/ ۳۸۰) لهذا السبب .

۲ البخاري : كتاب الفتن : باب قول النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَتَرُونَ بُعْدِي أُمُورًا تُنَكِّرُونَهَا وَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اصْبِرُوا حَتَّى تَلْقَوْنِي عَلَى الْحَوْضِ (۷۰۵۵)(۷۰۵۶).

ومسلم : كتاب الإمارة : باب وجوب طاعة الأمراء ... (۱۷۱۹)(۴۲) من حديث عبادة بن الصامت رضي الله عنه.

واته ﴿بەيەتەمان دا بە پەغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم لەسەر گوێپرایەتیکردنى فەرمانپەرەواکاڤان لە چالاکی و ناحەزیماندا، لەکاتى نارهەتە و تەنگانەو خۆشیماندا، وە لەکاتیکەشدا کە فەرمانپەرەواياڤان فەزلى خەلکى تر دەدەن بەسەرماندا و هەندیک لەمافە دونیایە کاڤان دەفەوتیت، وە دووبەرە کیشیان لەگەڵدا نەکەین لەسەر فەرمانپەرەوايەتى و دەستەلات، پەغەمبەرى خوايش صلى الله عليه وعلى آله وسلم فەرمووی ((مەگەر بیاوەرپوونیکى ئاشکرایان لى بین بەلگەتان هەبیت لەسەرى لەلایەن خوای گەورەو)) ﴿.

و هەر و هە پەغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم دەفەرموویت ﴿يَكُونُ عَلَيْكُمْ أَمْرَاءُ تَعْرِفُونَ وَتُنْكِرُونَ فَمَنْ أُنْكِرَ فَقَدْ بَرِئَ وَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ سَلِمَ وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ قَالُوا : أَفَلَا نُقَاتِلُهُمْ ؟ قَالَ : لَا مَا صَلُّوا لَا مَا صَلُّوا﴾ أي : من کره بقلبه وانکر بقلبه . رواه مسلم^۱

۱ مسلم : كتاب الإمامة : باب خيار الأئمة (۱۸۵۴) (۶۳) (۶۴) من حديث عبد الله بن مسعود رضي الله عنه.

تێبینى وەرگێڕ : خوێنەرى ئازیز ئەو فەرموودەيە سەر وە شەيخى پاڤەبەرز ئێبن و عوسەيىن دەفەرموویت ﴿رواه مسلم﴾ بەتەمەن بەو شێوەيە لە سەحیحى مۇسلىمدا هەرچەندە گەڕام نەمەینی چونکە پێشەوا مۇسلىم بەچەند دەربەرپێنکى دى هێناوێتى کە کەمێک جیاوازه لەوێ رافەکار هێناوێتى پێستیش ئاماژە بەو بەکەمین بۆ زانیاری لای خوێنەرى بەرێز کەئەمۆش بەم شێوانەن :

۱- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ « سَتَكُونُ أَمْرَاءُ تَعْرِفُونَ وَتُنْكِرُونَ فَمَنْ عَرَفَ بَرِئَ وَمَنْ أُنْكِرَ سَلِمَ وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ ». قَالُوا أَفَلَا نُقَاتِلُهُمْ قَالَ « لَا مَا صَلُّوا »

۲- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- عَنِ النَّبِيِّ -صلى الله عليه وسلم- أَنَّهُ قَالَ « إِنَّهُ يُسْتَعْمَلُ عَلَيْكُمْ أَمْرَاءُ تَعْرِفُونَ وَتُنْكِرُونَ فَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ بَرِئَ وَمَنْ أُنْكِرَ فَقَدْ سَلِمَ وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ ». قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا نُقَاتِلُهُمْ قَالَ « لَا مَا صَلُّوا ». أَيْ مَنْ كَرِهَ بَقَلْبِهِ وَأُنْكِرَ بَقَلْبِهِ.

۳- عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَنْخَرُ ذَلِكَ غَيْرَ أَنَّهُ قَالَ « فَمَنْ أُنْكِرَ فَقَدْ بَرِئَ وَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ سَلِمَ ». تەواووو

واته ﴿كهسانیک ده‌بن به‌فه‌رمانه‌وا به‌سه‌رتانه‌وه باشیان لیده‌بین و خراپیشیان لیده‌بین جاهه‌ر که‌سیک ئینکاری بکات ئەوا بیگومان دووره له‌و تاوانه‌و بی تاوانه‌و، وه‌هر که‌سیک پی ناخۆش بیت ئەوا بیگومان سه‌لامه‌ت ده‌بیت له‌تاوانی ئەو کاره‌ خراپه‌ به‌لام هه‌ر که‌سیک پی رازی بیت و شوینی بکه‌ویت ئەوه تاوانباره‌، ووتیان : ئایه‌ شه‌ر نه‌که‌ین له‌گه‌ڵیاندا ؟ پیغه‌مبه‌ری خوایش صلی الله علیه وعلی آله وسلم فه‌رمووی ﴿نه‌خیر تا نوێژ بکه‌ن ، نه‌خیر تا نوێژ بکه‌ن﴾ . واته‌ هه‌ر که‌سیک پی ناخۆش بیت به‌دلی و به‌دلی ئینکاری بکات .

وه‌له‌سو ده‌کانی ئەم دوو فه‌رمووده‌یه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ وازه‌تیا نه‌ کردنی نوێژکردن بیاوه‌ریه‌کی دیار و ئاشکرایه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم به‌دروستی نه‌زانی ده‌رچوون دژ به‌ پێشه‌وايان ته‌نها له‌کاتی بوونی بیاوه‌ریه‌کی ئاشکرا ده‌بیت وه‌ ئه‌وه‌ی رێگری له‌شه‌رکردن له‌گه‌ڵیاندا کرد کردنی نوێژه‌ جائه‌وه‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ وازه‌تیا نه‌ی رێپێده‌ره‌ بۆ شه‌رکردن له‌گه‌ڵیاندا وه‌شه‌رکردنیش له‌گه‌ڵیاندا دروست نیه‌ ته‌نها به‌ بوونی بیاوه‌ریه‌کی ئاشکرا نه‌بیت ﴿که‌واته‌ نه‌کردنی نوێژ بیاوه‌ری ئاشکرایه‌ — وه‌رگیر﴾ هه‌روه‌کو له‌فه‌رمووده‌که‌ی عوباده‌دا هه‌یه‌ .

← وَمِنَ السُّنَّةِ هِجْرَانُ أَهْلِ الْبِدْعِ وَمُبَايَنَتُهُمْ وَتَرْكُ الْجِدَالِ وَالْخُصُومَاتِ فِي الدِّينِ، وَتَرْكُ النَّظَرِ فِي كُتُبِ الْمُبْتَدِعَةِ، وَالْإِصْغَاءُ إِلَى كَلَامِهِمْ، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ فِي الدِّينِ بِدْعَةٌ.

وہلەسوننەتی پیغمبەری خواہی صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم دوورکەوتنەوہ لە بیدعەچیەکان وە جیاپوونەوہ لییان وە وازھێنان لە مشتومرو بەربەرەکانیکردن لەگەڵیاندا لە دیندا، وە وازھێنان لە سەیرکردنی پەرتووکی بیدعەچیەکان، وە وەلەسوننەتی پیغمبەری خواہی صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم وازھێنان لە گوێگرتن بۆ قسەکانیان، وەھەموو داھێتراویک لە تایندا بیدعەہ.

.....
 رافعی شیخ ئیبنو عثیمین

الھجران چاووگی ﴿ھجر﴾ ەوہ : کەئەویش لەزمانەوانیدا بەواتای وازھێنانە، وەمەبەستیش لە ﴿ھجران﴾ بیدعەچیەکان دوورکەوتنەوہ لییان وە وازھێنانە لە خۆشویستیان و دۆستایەتیکردنیان وەسەلام نەکردن لییان وەسەردانی نەکردنیان وە نەچوون بۆلایان لە کاتیکیدا نەخۆش دەکەون وە ھاوشیوہی ئەوہ.

وہ دوورکەوتنەوہ لە بیدعەچیەکان فەرزە لەبەرفەرموودە ی خوا ی گەورە کە

دەرفەرموویت : ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ

﴿المجادلة: ۲۲﴾ واتە ﴿کەسانیک نابینیت کەباوہریان ھێنا بیت بەخوا ی گەورەو بە رۆژی دوایی خەلکانیکیان خۆش بویت و دۆستایەتیان بکەن کە دژایەتی خوا و پیغمبەرە کەیان صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم کرد بیت﴾.

وهله بهر ئه وهی پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم هه‌جری که‌عی کوری مالیک و دوو هاوڕێی که‌ی کرد کاتێک دواکه‌وتن له‌ جه‌نگی ته‌بووک^١ به‌لام ئه‌گه‌ر

١ جیڕۆکی ته‌به‌که‌ی که‌عی کوری مالیک و دوو هاوڕێی که‌ی له‌ هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌دا هه‌یه‌، بوخاری (٤٤١٨) وه‌له‌موسلیم‌شدا (٢٧٦٩) (٥٣).

خوێنه‌ری به‌رێز واللی ته‌گه‌ر بیته‌ و به‌جوانی ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ بخوێنێته‌وه‌ چه‌نده‌ها وانهی به‌سوود فێرده‌یت له‌وانه‌ ﴿ دانان به‌ تاوانه‌ی که‌ ئه‌نجامت داوه‌، وه‌راستگۆیی، وه‌هه‌له‌ته‌خه‌له‌تان به‌وه‌انه‌ی ده‌یان‌ه‌وێت به‌خۆشه‌ی کانی دونیا سه‌رگه‌ردان و گوهرات بکه‌ن، وه‌ئامه‌گرتن له‌سه‌ر ئه‌و تاقی‌کردنه‌وه‌یه‌ی به‌سه‌رتا هاتوه‌، وه‌چه‌ندان ده‌رسی دیکه‌ش که‌باش وایه‌ تۆی نازین بو‌خزته‌ بیخوێنێته‌وه‌ : فه‌رموده‌که‌ نابهم شیوه‌یه‌ی :

حَدَّثَنِي أَبُو الطَّاهِرِ أَحْمَدُ بْنُ عَمْرٍو بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ سَرْحٍ مَوْلَى بَنِي أُمَيَّةَ أَخْبَرَنِي ابْنُ وَهْبٍ أَخْبَرَنِي يُونُسُ عَنْ ابْنِ شِهَابٍ قَالَ ثَمَّ غَزَا رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- غَزْوَةَ ثُبُوكَ وَهُوَ يُرِيدُ الرُّومَ وَتَصَارَى الْعَرَبُ بِالثَّامِ. قَالَ ابْنُ شِهَابٍ فَأَخْبَرَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنُ كَعْبٍ بْنُ مَالِكٍ أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ كَعْبٍ كَانَ قَائِدَ كَعْبٍ مِنْ بَنِيهِ حِينَ عَمِيَ قَالَ سَمِعْتُ كَعْبَ بْنَ مَالِكٍ يُحَدِّثُ حَدِيثَهُ حِينَ تَخَلَّفَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فِي غَزْوَةِ ثُبُوكَ قَالَ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ لَمْ أَتَخَلَّفَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فِي غَزْوَةِ غَزَاهَا قَطُّ إِلَّا فِي غَزْوَةِ ثُبُوكَ غَيْرَ أَنِّي قَدْ تَخَلَّفْتُ فِي غَزْوَةِ بَذَرٍ وَلَمْ يُعَابِتْ أَحَدًا تَخَلَّفَ عَنْهُ إِلَّا مَا خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- وَالْمُسْلِمُونَ يُرِيدُونَ عِيرَ قُرَيْشٍ حَتَّى جَمَعَ اللَّهُ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ عَدُوِّهِمْ عَلَى غَيْرِ مِيعَادٍ وَلَقَدْ شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- لَيْلَةَ الْعَقَبَةِ حِينَ تَوَافَقْنَا عَلَى الْإِسْلَامِ وَمَا أَحِبُّ أَنْ لِي بِهَا مَشْهَدٌ بَذَرٍ وَإِنْ كَانَتْ بَذَرٌ أَذْكَرُ فِي النَّاسِ مِنْهَا وَكَانَ مِنْ خَبَرِي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فِي غَزْوَةِ ثُبُوكَ أَنِّي لَمْ أَكُنْ قَطُّ أَقْوَى وَلَا أَيْسَرُ مِنِّي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْهُ فِي تِلْكَ الْغَزْوَةِ وَاللَّهُ مَا جَمَعَتْ قَبْلَهَا رَاحِلَتَيْنِ قَطُّ حَتَّى جَمَعْتُهُمَا فِي تِلْكَ الْغَزْوَةِ فَقَزَاهَا رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فِي خَرِّ شَدِيدٍ وَاسْتَقْبَلَ سَفَرًا بَعِيدًا وَمَقَارًا وَاسْتَقْبَلَ عَدُوًّا كَثِيرًا فَجَلَّ لِلْمُسْلِمِينَ أَمْرُهُمْ لِيَتَأَهَّبُوا أَهْبَةً غَزَوْهُمْ فَأَخْبَرَهُمْ يُونُسُ بْنُ جَهْمٍ الَّذِي يُرِيدُ وَالْمُسْلِمُونَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- كَثِيرٌ وَلَا يَجْمَعُهُمْ كِتَابٌ حَافِظٌ - يُرِيدُ بِذَلِكَ الدَّبْرَانَ - قَالَ كَعْبٌ فَقُلَّ رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَتَغَيَّبَ يَظُنُّ أَنَّ ذَلِكَ سَخَفِي لَهُ مَا لَمْ يَنْزَلْ فِيهِ وَحَى مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَغَزَا رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- تِلْكَ الْغَزْوَةَ حِينَ طَابَتِ النَّصَارُ وَالظُّلَالُ فَأَنَا إِلَيْهَا أَصْعَرُ فَتَجَهَّزَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- وَالْمُسْلِمُونَ مَعَهُ وَطَفِقْتُ أَغْدُو لِكَيْ أَتَجَهَّزَ مَعَهُمْ فَأَرْجِعَ وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا. وَأَقُولُ فِي نَفْسِي أَنَا قَائِدٌ عَلَى ذَلِكَ إِذَا أَرَدْتُ. فَلَمْ يَزَلْ ذَلِكَ يَتِمَّادِي بِي حَتَّى اسْتَمَرَّ بِالنَّاسِ الْجِدُّ فَأَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- غَادِيًا وَالْمُسْلِمُونَ مَعَهُ وَلَمْ أَقْضِ مِنْ جَهَازِي شَيْئًا ثُمَّ عَدَوْتُ فَرَجَعْتُ وَلَمْ أَقْضِ شَيْئًا فَلَمْ يَزَلْ ذَلِكَ يَتِمَّادِي بِي حَتَّى أَسْرَعُوا وَتَفَارَطَ الْغَزْوُ فَهَمَمْتُ أَنْ أَرْتَجِلَ فَأَذَرْتُ كَهْمُ فَيَا لَيْتَنِي فَعَلْتُ ثُمَّ لَمْ يَقْدَرْ ذَلِكَ لِي فَطَفِقْتُ إِذَا خَرَجْتُ فِي النَّاسِ بَعْدَ خُرُوجِ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَخْرُجُنِي أَنِّي لَا أَرَى لِي أَسْرَةَ إِلَّا رَجُلًا مَغْمُوصًا عَلَيَّ فِي التَّفَاقِ أَوْ رَجُلًا مِمَّنْ عَدَرَ اللَّهُ مِنَ الضُّعَفَاءِ وَلَمْ يَذْكُرْنِي رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- حَتَّى بَلَغَ ثُبُوكَا فَقَالَ وَهُوَ جَالِسٌ فِي الْقَوْمِ بِثُبُوكَ « مَا فَعَلَ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ ». قَالَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ يَا رَسُولَ اللَّهِ حَبَسَهُ بُرْدَاهُ وَالنَّظَرُ فِي عِطْفِيهِ. فَقَالَ لَهُ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ بِئْسَ مَا قُلْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ إِلَّا خَيْرًا. فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فَتَبَيَّنَا هُوَ عَلَى ذَلِكَ رَأَى رَجُلًا مَبِیْضًا يَزُولُ بِهِ السَّرَابُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « كُنْ أَبَا خَيْثَمَةَ ». فَإِذَا هُوَ أَبُو خَيْثَمَةَ الْأَنْصَارِيُّ وَهُوَ الَّذِي تَصَدَّقَ بِصَاعِ التَّمْرِ حِينَ لَمَزَهُ الْمُنَافِقُونَ. فَقَالَ كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ فَلَمَّا بَلَغَنِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَدْ تَوَجَّهَ قَائِلًا مِنْ ثُبُوكَ حَضَرَنِي بَنِي فَطَفِقْتُ أَتَذْكُرُ

الْكُذْبَ وَأَقُولُ بِمَ أَخْرُجُ مِنْ سَخَطِهِ غَدًا وَأَسْتَعِينُ عَلَى ذَلِكَ كُلِّ ذِي رَأْيٍ مِنْ أَهْلِي فَلَمَّا قِيلَ لِي إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَدْ أَطْلَقَ قَادِمًا زَاحَ عَنِّي الْبَاطِلُ حَتَّى عَرَفْتُ أَنِّي لَنْ أَلْجُوَ مِنْهُ بِشَيْءٍ أَبَدًا فَأَجْمَعْتُ صَدَقَهُ وَصَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَادِمًا وَكَانَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ بَدَأَ بِالْمَسْجِدِ فَرَكَعَ فِيهِ رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ جَلَسَ لِلنَّاسِ فَلَمَّا قَعَلَ ذَلِكَ جَاءَهُ الْمُخَلَّفُونَ فَطَفِقُوا يَغْتَدِرُونَ إِلَيْهِ وَيَخْلِفُونَ لَهُ وَكَانُوا بِضَعَّةٍ وَكَمَائِينَ رَجُلًا فَقَبِلَ مِنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- غَلَايَتَهُمْ وَبَايَعَهُمْ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمْ وَوَكَّلَ سَرَايِرَهُمْ إِلَى اللَّهِ حَتَّى جِثَتْ فَلَمَّا سَلَّمْتُ تَبَسُّمُ الْمُغْضَبِ ثُمَّ قَالَ « تَعَالَى » فَجِثْتُ أَمْسِي حَتَّى جَلَسْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَقَالَ لِي « مَا خَلَّفَكَ » أَلَمْ تَكُنْ قَدْ ابْتَعْتَ ظَهْرَكَ ». قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي وَاللَّهِ لَوْ جَلَسْتُ عِنْدَ غَيْرِكَ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا لَرَأَيْتُ أَنِّي سَاخِرُجٌ مِنْ سَخَطِهِ بَعْدَ وَلَقَدْ أَغْطَيْتُ جَدْلًا وَلَكِنِّي وَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُ لَيْنَ حَدِيثِكَ الْيَوْمَ حَدِيثَ كَذِبٍ تَرْضَى بِهِ عَنِّي لِيُوشِكَنَّ اللَّهُ أَنْ يَسْخَطَكَ عَلَيَّ وَلَيْنَ حَدِيثِكَ حَدِيثَ صِدْقٍ تَجِدُ عَلَيَّ فِيهِ إِنِّي لَأَرْجُو فِيهِ غُفْيَ اللَّهِ وَاللَّهِ مَا كَانَ لِي عُذْرٌ وَاللَّهِ مَا كُنْتُ قَطُّ أَقْوَى وَلَا أَيْسَرُ مِنِّي حِينَ تَخَلَّفْتُ عَنْكَ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « أَمَا هَذَا فَقَدْ صَدَقَ فَقَمٌ حَتَّى يَقْضِيَ اللَّهُ فِيكَ ». فَقُمْتُ وَكَارَ رِجَالٌ مِنْ بَنِي سَلِمْةَ فَاتَّبَعُونِي فَقَالُوا لِي وَاللَّهِ مَا عَلِمْنَاكَ أَذْبَهْتَ ذَنْبًا قَبْلَ هَذَا لَقَدْ عَجَزْتَ فِي أَنْ لَا تَكُونَ اعْتَدَرْتَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- بِمَا اعْتَدَرْتَ بِهِ إِلَيْهِ الْمُخَلَّفُونَ فَقَدْ كَانَ كَافِكَ ذَلِكَ اسْتَغْفَارَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- لَكَ. قَالَ فَوَاللَّهِ مَا زَالُوا يُؤْتِبُونِي حَتَّى أَرَدْتُ أَنْ أَرْجِعَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فَأَكْذَبَ نَفْسِي - قَالَ - ثُمَّ قُلْتُ لَهُمْ هَلْ لَقِيَ هَذَا مَعِيَ مِنْ أَحَدٍ قَالُوا نَعَمْ لَقِيَكَ مَعَكَ رَجُلَانِ قَالَا مِثْلُ مَا قُلْتَ فَقِيلَ لَهُمَا مِثْلُ مَا قِيلَ لَكَ - قَالَ - قُلْتُ مَنْ هُمَا قَالُوا مُرَارَةُ بْنُ رَبِيعَةَ الْعَامِرِيُّ وَهِلَالُ بْنُ أُمَيَّةَ الْوَالِيقِيُّ - قَالَ - فَذَكَرُوا لِي رَجُلَيْنِ صَالِحَيْنِ قَدْ شَهِدَا بَذْرًا فِيهِمَا أَسْوَدَ - قَالَ - فَمَضَيْتُ حِينَ ذَكَرُوهُمَا لِي. قَالَ وَلَهُي رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- الْمُسْلِمِينَ عَنْ كَلَامِنَا إِلَيْهَا الثَّلَاثَةُ مِنْ بَيْنِ مَنْ يَخْلَفُ عَنْهُ - قَالَ - فَاجْتَنَبْنَا النَّاسَ - وَقَالَ - تَغَيَّرُوا لَنَا حَتَّى تَنَكَّرْتُ لِي فِي نَفْسِي الْأَرْضُ لَمَّا هِيَ بِالْأَرْضِ الَّتِي أَعْرِفُ فَلَبِثْنَا عَلَى ذَلِكَ خَمْسِينَ لَيْلَةً فَأَمَّا صَاحِبَايَ فَاسْتَكَنَّا وَقَعَدَا فِي بُيُوتِهِمَا يَنْكِيَانِ وَأَمَّا أَنَا فَكُنْتُ أَشْبَ الْقَوْمِ وَأَجْلَدَهُمْ فَكُنْتُ أَخْرُجُ فَأَشْهَدُ الصَّلَاةَ وَأَطُوفُ فِي الْأَسْوَاقِ وَلَا يَكْلُمْنِي أَحَدٌ وَآتَى رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فَاَسَلَّمَ عَلَيْهِ وَهُوَ فِي مَجْلِسِهِ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَأَقُولُ فِي نَفْسِي هَلْ حَرَكْتُ شَفَتَيْهِ بَرْدَ السَّلَامِ أَمْ لَا ثُمَّ أَصَلَّى قَرِيبًا مِنْهُ وَأَسَارَفُهُ التَّظَرُّ فَإِذَا أَقْبَلْتُ عَلَى صَلَاتِي نَظَرَ إِلَيَّ وَإِذَا انْقَضَتْ نَحْوُهُ أَعْرَضَ عَنِّي حَتَّى إِذَا طَالَ ذَلِكَ عَلَيَّ مِنْ جَفْوَةِ الْمُسْلِمِينَ مَشَيْتُ حَتَّى تَسَوَّرْتُ جِدَارَ حَانِطٍ أَبِي قَتَادَةَ وَهُوَ ابْنُ عَمِّي وَأَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَوَاللَّهِ مَا رَدَّ عَلَيَّ السَّلَامَ فَقُلْتُ لَهُ يَا أَبَا قَتَادَةَ أَتَشُدُّكَ بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمَنَّ أَنِّي أَحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ قَالَ فَسَكَتَ فَعُدْتُ فَتَأَشَّدْتُ فَسَكَتَ فَعُدْتُ فَتَأَشَّدْتُ فَقَالَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. فَفَاضَتْ عَيْنَايَ وَتَوَلَّيْتُ حَتَّى تَسَوَّرْتُ الْجِدَارَ فَبِثْنَا أَنَا أَمْسِي فِي سُوقِ الْمَدِينَةِ إِذَا تَبَطَّى مِنْ تَبَطُّ أَهْلِ الشَّامِ مِمَّنْ قَدِمَ بِالطَّعَامِ بِمَدِينَةِ يَقُولُ مَنْ يَدُلُّ عَلَى كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ - قَالَ - فَطَفِقَ النَّاسُ يُشِيرُونَ لَهُ إِلَيَّ حَتَّى جَاءَنِي فَدَفَعَ إِلَيَّ كِتَابًا مِنْ مَلِكِ عَسَانَ وَكُنْتُ كَاتِبًا فَقَرَأْتُهُ فَإِذَا فِيهِ أَمَّا بَعْدَ فَإِنَّهُ قَدْ بَلَغَنَا أَنَّ صَاحِبَكَ قَدْ جَفَاكَ وَلَمْ يَخْلُفَكَ اللَّهُ بَدَارَ هَوَانٍ وَلَا مَضِيغَةَ فَالْحَقُّ بِنَا لَوَاسِكَ. قَالَ فَقُلْتُ حِينَ قَرَأْتَهَا وَهَذِهِ أَيْضًا مِنَ الْبَلَاءِ. فَتَيَأَمَّمْتُ بِهَا التَّشَوُّرَ فَسَجَرْتُهَا بِهَا حَتَّى إِذَا مَضَتْ أَرْتَبِعُونَ مِنَ الْخَمْسِينَ وَاسْتَلَبْتُ الْوُحْيَ إِذَا رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَأْتِينِي فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَأْمُرُكَ أَنْ تَعْتَزَلَ أَمْرَاتِكَ. قَالَ فَقُلْتُ أَطْلُقُهَا أَمْ مَاذَا أَفْعَلُ قَالَ لَا بَلْ اعْتَزَلْهَا فَلَا تَقْرُبْهَا - قَالَ - فَأَرْسَلَ إِلَيَّ صَاحِبِي بِمِثْلِ ذَلِكَ - قَالَ - فَقُلْتُ لِأَمْرَأَتِي الْحَقِي بِأَهْلِكَ فَكُونِي عِنْدَهُمْ حَتَّى يَقْضِيَ اللَّهُ فِي هَذَا الْأَمْرِ - قَالَ - فَجَاءَتْ أَمْرَأَةُ هِلَالِ بْنِ أُمَيَّةَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فَقَالَتْ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ هِلَالَ بْنَ أُمَيَّةَ شَيْخٌ ضَائِعٌ لَيْسَ لَهُ خَادِمٌ فَهَلْ تَكْرَهُ أَنْ أَخْدُمَهُ قَالَ « لَا وَلَكِنْ لَا يَقْرُبُكَ ». فَقَالَتْ إِنَّهُ وَاللَّهِ مَا بِهِ حَرَكَةٌ إِلَى شَيْءٍ وَاللَّهِ مَا زَالَ يَنْكِي مُنْذُ كَانَ مِنْ أَمْرِهِ مَا كَانَ إِلَى يَوْمِهِ هَذَا. قَالَ فَقَالَ لِي بَعْضُ أَهْلِي لَوْ اسْتَأْذَنْتَ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- فِي أَمْرَاتِكَ فَقَدْ أَذِنَ لِأَمْرَأَةِ هِلَالِ بْنِ أُمَيَّةَ أَنْ تَخْدُمَهُ - قَالَ - فَقُلْتُ لَا اسْتَأْذِنُ فِيهَا رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-

لەدانیشتن لەگەڵیاندا بەرزەوهندییەك هەبوو بۆ ڕونکردنەوهی هەق بۆیان وه
ئاگادار کردنەوهیان لە مەترسیەکانی بیدە ئەنجامدان ئەوا قەیناکەو کێشەیی تیا دا نیه
و لەوانەشە ئەوه داواکراو بێت ڕووبدات لەبەر فەرمووده‌کەیی خوای گەوره که

وَمَا يُدْرِي مَاذَا يَقُولُ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- إِذَا اسْتَأْذَنَهُ فِيهَا وَأَنَا رَجُلٌ شَابٌّ - قَالَ - فَلَبِثْتُ بِذَلِكَ
عَشْرَ لَيَالٍ فَكَمَلْتُ لَنَا خَمْسُونَ لَيْلَةً مِنْ حِينَ نَهَى عَنْ كَلَامِنَا - قَالَ - ثُمَّ صَلَّيْتُ صَلَاةَ الْفَجْرِ صَبَاحَ خَمْسِينَ لَيْلَةً عَلَى
ظَهْرِ بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِنَا فَبَيَّنَّا أَنَا جَالِسٌ عَلَى الْحَالِ الَّتِي ذَكَرَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنَّا قَدْ ضَاقَتْ عَلَيَّ نَفْسِي وَضَاقَتْ عَلَيَّ الْأَرْضُ
بِمَا رَجَبْتُ سَمِعْتُ صَوْتَ صَارِخٍ أَوْفَى عَلَى سَلْعٍ يَقُولُ بِأَعْلَى صَوْتِهِ يَا كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ أَبْشِرْ - قَالَ - فَخَرَزْتُ سَاجِدًا
وَعَزَلْتُ أَنْ قَدْ جَاءَ فَرَجٌ - قَالَ - قَاذَنَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- النَّاسَ بِتَوْبَةِ اللَّهِ عَلَيْنَا حِينَ صَلَّيْتُ صَلَاةَ
الْفَجْرِ فَدَهَبَ النَّاسُ يُبَشِّرُونَنَا فَدَهَبَ قَبْلَ صَاحِبِي مُبَشِّرُونَ وَرَكَضَ رَجُلٌ إِلَيَّ فَرَسًا وَسَعَى سَاعٍ مِنْ أَسْلَمَ قِبَلِي وَأَوْفَى
الْجَبَلِ فَكَانَ الصَّوْتُ أَسْرَعَ مِنَ الْفَرَسِ فَلَمَّا جَاءَنِي الَّذِي سَمِعْتُ صَوْتَهُ يُبَشِّرُنِي فَزَعْتُ لَهُ تَوْبَتِي فَكَسَوْنَهُمَا إِيَّاهُ بِبِشَارَتِهِ
وَاللَّهُ مَا أَمْلِكُ غَيْرَهُمَا يَوْمَئِذٍ وَاسْتَعَرْتُ تَوْبَتَيْنِ. فَلَبِثْتُهُمَا فَانْطَلَقْتُ أَتَاكُمُ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَتَلَقَّانِي
النَّاسُ فَوْجًا فَوْجًا يُهْتَنُونَ بِالتَّوْبَةِ وَيَقُولُونَ لَتَهْنِكَ تَوْبَةُ اللَّهِ عَلَيْكَ. حَتَّى دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ إِذَا رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ وَحَوْلَهُ النَّاسُ فَقَامَ طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهُ يُهْرُولُ حَتَّى صَافَحَنِي وَهَتَّأَنِي وَاللَّهُ مَا قَامَ رَجُلٌ
مِنَ الْمُهَاجِرِينَ غَيْرُهُ. قَالَ فَكَانَ كَعْبٌ لَا يَنْسَاهَا لَطَلْحَةَ. قَالَ كَعْبٌ فَلَمَّا سَلَّمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ وَهُوَ يَبْرُقُ وَجْهُهُ مِنَ السُّرُورِ وَيَقُولُ « أَبْشِرْ بِخَيْرٍ يَوْمَ مَرَّ عَلَيْكَ مُنْذُ وَلَدْتُكَ أُمُّكَ ». قَالَ فَقُلْتُ آمِينَ
عِنْدَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَمْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَقَالَ « لَا بَلْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ». وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- إِذَا سُرَّ
اسْتَنَارَ وَجْهُهُ كَأَنَّهُ وَجْهٌ قِطْعَةٌ قَمَرٍ - قَالَ - وَكُنَّا نَعْرِفُ ذَلِكَ - قَالَ - فَلَمَّا جَلَسْتُ بَيْنَ يَدَيْهِ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ
مِنْ تَوْبَتِي أَنْ أُلْخِيعَ مِنْ مَالِي صَدَقَةً إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ -صلى الله عليه وسلم- فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- وَأَقُلْتُ يَا رَسُولَ
وَسَلَّمَ - « أَمْسِكْ بَعْضَ مَالِكَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ ». قَالَ فَقُلْتُ فَإِنِّي أَمْسِكُ سَهْمِي الَّذِي بِخَيْرٍ - قَالَ - وَقُلْتُ يَا رَسُولَ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ إِنَّمَا أُنْجَانِي بِالصَّدَقِ وَإِنَّ مِنْ تَوْبَتِي أَنْ لَا أَحْدِثَ إِلَّا صِدْقًا مَا بَقِيَتْ - قَالَ - فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُ أَنْ أَحْدَا مِنْ
الْمُسْلِمِينَ أَبْلَاهُ اللَّهُ فِي صِدْقِ الْحَدِيثِ مُنْذُ ذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- إِلَى يَوْمِي هَذَا أَحْسَنَ
مِمَّا أَبْلَانِي اللَّهُ بِهِ وَاللَّهُ مَا تَعَمَّدَتْ كَذِبَةً مُنْذُ قُلْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- إِلَى يَوْمِي هَذَا وَإِنِّي
لَأَرْجُو أَنْ يَحْفَظَنِي اللَّهُ لِيَمَّا بَقِيَ. قَالَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوا
فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبَ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا
حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَجَبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ) حَتَّى بَلَغَ (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ
الصَّادِقِينَ) قَالَ كَعْبٌ وَاللَّهُ مَا أَلْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ مِنْ نِعْمَةٍ قَطَّ بَعْدَ إِذْ هَدَانِي اللَّهُ لِلْإِسْلَامِ أَغْظَمَ فِي نَفْسِي مِنْ صِدْقِي رَسُولَ
اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- أَنْ لَا أَكُونَ كَذَبْتُهُ فَأَهْلِكَ كَمَا هَلَكَ الَّذِينَ كَذَّبُوا إِنَّ اللَّهَ قَالَ لِلَّذِينَ كَذَّبُوا حِينَ أَنْزَلَ
الْوَحْيَ شَرٌّ مَا قَالَ لِأَحَدٍ وَقَالَ اللَّهُ (سَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا الْقَلْبُ لَكُمْ إِذَا الْقَلْبُ لَكُمْ) لَتَغْرَضُوا عَنْهُمْ فَأَغْرَضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجَسُوا
وَمَا وَاهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ) قَالَ كَعْبٌ كُنَّا خَلْفَنَا أَيُّهَا الثَّلَاثَةُ عَنْ أَمْرِ أَوْلَئِكَ الَّذِينَ قَبْلَ مِنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- حِينَ
خَلَفُوا لَهُ قَبَائِعَهُمْ وَاسْتَغْفَرُوا لَهُمْ وَأَرْجَأَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- أَمْرَنَا حَتَّى قَضَى اللَّهُ فِيهِ فَبَذَلَ قَالَ اللَّهُ عَزَّ
وَجَلَّ (وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا) وَلَيْسَ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ مِمَّا خَلَفْنَا تَخَلَّفْنَا عَنْ الْغَزْوِ وَإِنَّمَا هُوَ تَخْلِيفُهُ إِنَّا نَا وَإِرْجَاؤُهُ
أَمْرًا عَنْ حَلْفٍ لَهُ وَاعْتَدَرُ إِلَيْهِ قَبْلَ مِنْهُ. ﴿ وَهَرَجِيرِ ﴾

دەفەر مووئیت : ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ

أَحْسَنُ﴾ النحل: ۱۲۵

واتە ﴿بانگەواز بکە بۆلای ڕێگای پەرورەدگارت بەدانیی و ئامۆزگاری جوان و شیرین و بەچاکترین و باشترین شیوە قسەو گفتوگۆیان لە گەڵ بکە﴾ و ئەوش بێگومان جاری واهیدە بەدانیشتن و قسەکردن دەبێت لە گەڵیاندا وە جاری واش هەیدە بەنوسین و نامە گۆڕپنەو دەبێت، وە لەدوور کەوتنەو لە بیدعەچیەکانیش بەوازەیتانی تەماشاکردنی کتیبەکانیان دەبێت لەوێ بترسیت تووشی فیتنە بێت یان بیتە هۆی ڕەواج پێدانی لەناو خەڵکدا جابۆیە دوور کەوتنەو لە شوێنەکانی گومراپی پێویستە لەبەر فەرماشته کە ی پێغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم کە دەفەر مووئیت : ﴿مَنْ سَمِعَ بِالْجَلِّ فَلْيَنْأَ عَنْهُ فَإِنَّ اللَّهَ إِذَا الرَّجُلَ لَيَأْتِيهِ وَهُوَ يَحْسِبُ أَنَّهُ مُؤْمِنٌ فَيَتَّبِعُهُ مِمَّا يُبْعَثُ بِهِ مِنَ الشُّبُهَاتِ﴾ رواه أبو داود قال الألباني : وإسناده صحيح^۱.

واتە ﴿هەر کەسێک بێستی و دەجال دەر کەوتووە ئەوا با خۆی لێ لابادات چونکە سوێند بەو خوا پیاوی واهیدە دیت بۆلای و خۆی وادادەنێت کە باوەردارە جا شوێنی دەکەوێت بەهۆی ئەو هەموو گومانە ی پێدا نێردراوە لە گومان و دوودلی دروستکردن﴾.

بەلام ئەگەر مەبەست لەخوێندنەو و سەیرکردنی پەرتووکی بیدعەچیەکان ناسینی بیدعەکانیان بێت و بۆرەد دانەو هیا بێت ئەوا هیچ کێشە ی تێدا نیە بۆ کەسانێک خواوەنی بیروباوەری دروست بن تابهەو یەو خۆیی پێ پارێزێت وە توانای ڕەد دانەویشیانی هەبێت، بەلکو لەوانە یە ڕەد دانەو یان بێت بە واجب چونکە ڕەد دانەو ی بیدعە واجبه وە ﴿مالایتم الواجب إلا به فهو واجب﴾ واتە ﴿ئەو ی واجبێک بەی ئەو ئەنجام نەدریت ئەو خۆشی دەبێتە واجب﴾.

۱ حدیث صحیح : أخرجه أحمد (۴/ ۴۳، ۴۴۱) وأبو داود (۴۳۱۹) والحاكم (۴/ ۵۳۱). من حدیث عمران بن حصین . وقد صححه الألباني في صحيح الجامع (۶۳۰۱) وتخريج المشكاة (۵۴۸۸).

﴿ دەمه‌دهمی و به‌به‌ره‌کانیکردن له دیندا ﴾

الجدال : چاوگی ﴿ جادل ﴾ هیه‌وه ﴿ الجدال ﴾ بریتیه بریتیه له به‌به‌ره‌کانیکردنی دوژمن بۆ سه‌که‌وتن به‌سه‌ریدا، وه‌له‌فه‌ره‌هه‌نگی‌شدا ﴿ الجدال ﴾ بریتیه له زۆر دوژمنایه‌تیکردن، وه ﴿ الخصام والمجادلة ﴾ هه‌ردووکیان به‌یه‌ک واتا دیت. ده‌مه‌دهمی و به‌به‌ره‌کانیکردن له دیندا ده‌بیت به‌دوو به‌شه‌وه :

یه‌که‌م: ده‌بیت مه‌به‌ست له‌و ده‌مه‌دهمی و به‌به‌ره‌کانیکردنه‌ جیگیرکردنی هه‌ق و پوچه‌ل‌کردنه‌وه‌ی به‌تال‌بیت وه‌ئه‌وه‌ش فه‌رمان‌پێ‌کراوه‌ یان به‌ واجیه‌تی یان به‌وه‌ی که‌ شتیکی باشه‌ ئه‌نجامدانی به‌گوێره‌ی بارودۆخه‌که‌ حوکم ده‌دریت به‌سه‌ریدا له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی خوای گه‌وره‌ که‌ ده‌فه‌رموویت : ﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ﴾ النحل: ۱۲۵ واته ﴿ بانگه‌وازی‌که‌ بۆلای ڕێگای په‌روه‌ردگارت به‌دانایی و ئامۆژگاری جوان و شیرین وه‌ به‌چاکترین و باشترین شیوه‌ قسه‌و گفتوگۆیان له‌گه‌ڵ بکه‌ ﴾.

دووه‌م : که‌مه‌به‌ست لێی ناره‌حه‌تکردن و بیزارکردنی به‌رامبه‌ر بیت یان سه‌رخستن بیت بۆ نه‌فسی خو‌ی یان سه‌رخستن بیت بۆ به‌تالێک جائه‌وه‌ شتیکی خراب و ناشیرین و ڕێپێنه‌دراوه‌ له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی خوای گه‌وره‌ که‌ ده‌فه‌رموویت : ﴿ مَا يُجَدِّلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا ﴾ غافر: ۴ واته ﴿ هه‌رئهو‌انه‌ له‌باره‌ی ئایه‌ته‌کانی خواوه‌ ململانی و ده‌مبازی ئه‌که‌ن ((له‌رووی عیناده‌وه‌)) کافرو بی‌اوه‌رن ﴾.

وه‌هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموویت ﴿ وَجَدَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝ ﴾ غافر: ۵ واته ﴿ وه‌بۆ سه‌رپه‌نه‌وه‌ی هه‌ق و راستی ده‌ستیان دایه‌ ده‌مه‌ قالی و شه‌ره‌ قسه‌و کاری به‌تال‌له‌گه‌ڵ په‌یامبه‌ره‌که‌یاندا تا هه‌ق له‌بن بینن و ناهه‌ق سه‌رخه‌ن

ئینجا منیش ((خوای گەوره خۆی)) هەریە کەیان بە جۆرە سزایە ک قارم لیگرتن و فەوتاندنم جا ئایە تۆلەو سزای من چۆن بوو؟ ﴿﴾.

◀ وکلُّ مُتَسَمِّ بِغَيْرِ الْإِسْلَامِ وَالسُّنَّةِ مُبْتَدَعٌ، كَالرَّافِضَةِ وَالْجَهْمِيَّةِ، وَالْخَوَارِجِ، وَالْقَدَرِيَّةِ وَالْمَرْجِسَةِ، وَالْمَعْتَزَلَةِ، وَالْكَرَّامِيَّةِ، وَالْكَلَّابِيَّةِ، وَنَظَرَائِهِمْ، فَهَذِهِ فِرْقُ الضَّلَالِ وَطَوَائِفُ الْبِدْعِ أَعَاذَنَا اللَّهُ مِنْهَا.

وہ ہموو ناولہ خوئانیك بیجگہ لہ ناوی ئیسلام و سوننەت داھیتراوہ . وہ کورافیزو و جەھمیە، وہ خەواربج و قەدەرییە و مورجیئە، وہ موعتەزلیە و کەریمیە و کولابیە و ھاوشیوہ کانیان، جائەمانە ھەموویان دەستە ی گومراین و کۆمەلێ بیدعەچین خوای گەورە پەنامان بدات لیان .

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

نیشانە ی بیدعەچیە کان و باسکردنی ھەندیک دەستە و گروپیان :

بیدعەچیە کان کۆمەلێک نیشانەیان ھەیە بۆ ھۆیانەو دەناسرێنەو لہوانە :

۱- نیشانە یەکیان ئەو یە ئەوانە بە جگہ لہ ئیسلام و سوننەت وەسفدەکرین بە گۆرە ی ئەوانە ی خویان باسی لیو دەکەن لہو بیدعە و تەبی و کرداری و بیروباوەریە ی دایدەھیتن .

۲- ئەوانە دەمارگیری دەنوین بۆ بیروبوچوونە کانیان جاناگەرینەو بۆ ھەق و راستی و ئەگەر بۆشیان پروون ببیتەوہ .

۳- ئەوانە زۆر رقیان لہ پێشەواکانی دینی ئیسلام دەبیتەوہ و رقیان لیانە .

له دهستمو گروهه کانيان :

۱- رافيزه کان : نهوانه كه سانيڪن رڳو ده چن له مافي ئال و بهيتدا واته بنه ماله ي پيغه مبري خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم وه جگه لهوانه كه ئال و بيتن كه هارولانن به پياوهر يان داده نين يان به فاسقيان داده نين وه نهوانه ش چه ندين پارچه و دهستن جاهه يانه زور رڳو چووه بانگه شه ي نهو يان كردووه كه عهلي خوايه و وهه شيانه كه مئر لهوانه رڳو چووه .

وهيه كه م جاريش كه بيدعه ي نهم بيدعه چيانه دهر كهوت له سهرده مي خهليفه عهليدا رهزاي خواي لي بيت بوو كاتيڪ كه عبدالله ي كوري سه بهاء بي ووت ﴿تو خواو پهر سزاويت﴾ جا پيشهوا عهلي رهزاي خواي لي بيت فرماني كرد بيان سوتين وه گه وره كه يان كه عبدالله ي كوري سه بهاء بوو هه لتهات بو مه دائين له ولاتي عيراق.

وه ريچكه ي نه مانه له سيفه ته كاني خواي گه وره دا جيا وازان له نيوان خوياندا جاهه يانه خواي گه وره ده شو بهيتت به دوستكراوه كانيه وه، وهه شيانه سيفه ته كاني خواي گه وره پهك ده خات و نايهيتت، وهه شيانه مامناو ونده له نيوان نهوانه دا، وه ناو نراو يشن به رافيزه له بهر نه وه ي نهوان ﴿زه يدي كوري عهلي كوري حوسه يني كوري عهليان﴾ رهفز كرد واته قه بوليان نه بوو له كاتيكا پرسياريان لي كرد له باره ي پيشه وايان نه بو به كرو عومره وه رهزاي خويان لي بيت جا نه و يش به باشه باسي كردن و بهزه ي پيياندا هاته وه نهوانه ي پرسياره كه يان لي كرد ره فزيان كرد و دوور كه و تنه وه لي، وه نهوان خويان ناوانوه به شيعه چونكه نهوان واگومان ده بن كومه لي لايه نگر ي ئال و بهيق وه سهر يانده خن وه داواي مافه كانيان ده كه ن له پيشه وايه تيكر دندا.

۲- جهه ميه كان : شوينكه و ته ي جهه مي كوري صه فوانن كه سالم يان سه له مي كوري نه حوه ز له سالي ۱۲۱ ي كوچيدا كوشتوبه تي، ريچكه ي نه مانه له سيفه ته كاني

خوای گه ورەدا سیفەتە کان پە کدەخەن و نایهێلن، وە لە قەدەریشدا باوەریان وایە
 مەرووفە کان ناچارن بۆ ئەوەی ئەو کارەبکەن کە دەیکەن، وە لە ئیمانیشدا باوەریان وایە
 باوەر پە یۆهەندی بە کردارەو نە کە ئەوەش بریتە لەوەی کە ئیمان تەنھا دانێدانی دڵە
 و قسەو کردار لە ئیمان نە ﴿واتە مەرووفە هەرچی بکات لە کرداری خراب و قسەى
 نابەجێ زیان لە باوەرە کە نادات چونکە پە یۆهەندیان بە ئیمانەو نە، تەنھا مەرووفە بلیت
 باوەرم هێناوە بەسە لای ئەمانە و باوەردارە کە ئەمەش بێگومان پێچکەیه کی گومرایە
 خوا بە دوورمان بگرێت لیان – وەرگیر ﴿جا ئەو کەسەى تاوانی گەورە ئەنجام بدات
 لای ئەمانە باوەردارە بە باوەرپێکی تەواو، جائەمانە بە کورتی ﴿معطلة﴾ ن، ﴿جبریة﴾ ن،
 ﴿مرجئة﴾ ن و ئەوانە چەندین گروپ و دەستەى زۆرن .

۳- خەوارێجە کان : ئەوانە کە سانیك بوون کە دەرچوون بۆ شەرکردن لە گەل پێشەوا
 عەلیدا رەزای خوای لی بیت بەهۆی تەحکیمەو .

وەرپێچکەیان بریتە لە دوورە پەریزی لە پێشەوايان عوسمان و عەلی رەزای خوایان لی
 بیت وە دەرچوون دژ بە پێشەوا ئە گەر پێچەوانەى سوننەت جوتایەو وە ئەنجام دەری
 تاوانی گەورە بە بیاوەر دەزانن وە باوەریان وایە بەهەتا هەتایی لە ئاگری دۆزەخدا
 دەمینێتەو و ئەوانیش چەندین کۆمەڵی جیاواز جیاوازن .

۴- قەدەرێە کان : ئەوانە کە سانیکن دەلێن قەزاو قەدەری خوای گەورە هیچ
 پە یۆهەندیە کی بە کردەوێ بەندە کەنەو نە وە باوەریان وایە بەندە و یست و توانایی
 سەر بە خۆی خۆی هەیه بەدەرە لە و یست و توانایی خوای گەورە، وە یە کەم کە سیکیش
 ئەم قەسەیهی لەناو خەلکدا دەر خست کابرایەك بوو بەناوہ ﴿مەعبەد ئەلجوهەنی﴾
 لە کۆتایی سەردەمی هاوێلانی پێغمەبەری خوادا صلى الله عليه وعلى آله وسلم کە ئەویش
 ئەم قەسەیهی لە کابرایە کی ئاگر پەرستەو وەرگرت لەشاری بەصرە، و ئەمانە لەناو
 خۆیاندا دوو دەستەن گروپێکیان رۆچوون وە ئەوێریان رۆنەچوون جائەوانەى رۆچوون

بوونی زانیی خواو ویستی و توانایی و دروستکاری بو کردهوهی مرقه‌کان رهد ده‌که‌نه‌وه و باوه‌ریان پیی نیه وه‌ئه‌وانه له‌ناو‌چوون و نه‌مان یان خه‌ریکه نه‌میتن، وه‌ئه‌وانه‌ی رۆنه‌چوون باوه‌ریان به‌وه هه‌یه خوا زانیه به‌کردهوهی به‌نده‌کان به‌لام روودانی رهد ده‌که‌نه‌وه که به ویست و توانایی خوا‌بیت وه‌ئه‌وه رهد ده‌که‌نه‌وه که خوا نه‌و کرده‌وه‌یه‌ی دروست کرد‌بیت وه‌ئه‌و بیروبو‌چوونه‌ش نه‌وه‌یه که ریچکه‌که‌یانی له‌سه‌ر جینگ‌رو وه‌ست‌اوه.

هـ - مورجینه‌کان : نه‌وانه که‌سانیکن باوه‌ریان به‌دوا‌خستنی کردار هه‌یه له‌باوه‌ر کردار لای نه‌وان له‌باوه‌ر نیه وه‌ئیمان لای نه‌وان ته‌نها دان‌پیدا‌نانه به‌دل و به‌س جا که‌سی له‌سنورده‌ر‌چوو فاسق لای نه‌وان باوه‌ر‌داره به‌باوه‌ر‌پکی ته‌واو، وه‌ئه‌گەر هه‌ر‌چه‌کیشی کرد له‌وکارانه‌ی تاوان و سه‌ر‌پ‌چی خوا‌یه یان وازی له‌هه‌ر‌چی هیتا له‌وانه‌ی گوێ‌پ‌ایه‌لی خوا‌ی گه‌وره‌یه هه‌ر باوه‌ر‌داره لای مورجینه‌کان، وه‌ئه‌گەر ب‌پ‌یارماندا به‌سه‌ر به‌بیاوه‌ری که‌سێک وازی له‌هه‌ندێک یاسا‌کانی دین هیتاوه جائه‌وه له‌به‌ر نه‌بوونی دان پ‌یدا‌نه‌نانه‌تی به‌دلی نه‌ک له‌به‌ر وازه‌یتانی نه‌و کاره ﴿نه‌مه قسه‌ی مورجینه‌کانه که‌ده‌ل‌تین نه‌گەر له‌حاله‌تیک‌شدا ب‌پ‌یاری بیاوه‌ر‌یمان دا به‌سه‌ر که‌سێکدا ته‌نها له‌به‌ر نه‌وه‌یه که‌له‌دل‌یدا دان‌پ‌یدا‌ن نیه و باوه‌ری پیی نیه نه‌ک له‌به‌ر نه‌وه‌ی کاریکی کرد‌وه که بیاوه‌ریه‌ بو‌غونه هه‌ر‌چی پیی خو‌شه بیکات با بیکات مادام دله‌که‌ی باوه‌ری ت‌یدا‌یه هه‌ر‌باوه‌ر‌داره به‌لام نه‌گەر کاریکی کرد‌و پیی ووترا نه‌وه‌ت بو کرد ب‌که‌ر له‌وه‌لم‌دا بلیت من هه‌ر له‌به‌ره‌ته‌وه باوه‌رم نیه نه‌و کاته بیاوه‌ر، خو‌ینه‌ری ئازیز به‌راستی نه‌مه ریچکه‌یه‌کی بو‌گه‌نه پ‌ی‌سته لی ئا‌گادار بن و نه‌که‌ون داوی هه‌ل‌گه‌ر‌انه‌وه به‌ل‌کو ده‌بیت باوه‌ر‌مان و‌ابیت که‌سی کاریکی بیاوه‌ری نه‌نجامدا له‌داوی زانین و پ‌نگه‌یشتنی به‌ل‌گه و ر‌ی‌گه‌یه‌کانی تری بیاوه‌ر‌کردن و له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هه‌ر نه‌نجام‌یدا و سوور‌بوو له‌سه‌ر بیاوه‌ر‌کردنی لای نه‌ه‌لی سونه بیاوه‌ره‌و گوێ‌دا‌ه‌ین به‌وه‌ی مورجینه‌کان ده‌بلیتین -

وەرگێڕ ﴿وئەوێش رێچکەى جەھمیەکانە وەھەرئەو بۆچوونەش لەگەڵ بۆچوونی جەواربجەکاندا لە دوولای دژ بەیەکدان ﴿واتە خەواربجەکان دەلێن ئەنجامدەری تاوانە گەورەکان بیاوەرە و بەھەتا ھەتایی لەئاگری دۆزەخدا دەمێتێتەو بەلام مورجیئەکان دەلێن ئەنجامدەری تاوانی گەورە هیچ زیانیك لەباوەرەکەى نادات و شیاوی ئەو نەبە بچیتە دۆزەخ ئێر زۆر دوورە لەوێ بەھەتا ھەتایی لەئاگری دۆزەخدا بمێتێتەو .

۶- موعتەزێلەکان : شوێنکەوتەى واصلی کۆری عەطاءن کە خوێ دابەری لە مەجلیسی پێشەوا حەسەنى بەصرى وە دانى بەویدا نا کە کەسى لەسنور دەرچوو واتە فاسق لە پێگەیه کدایە لە نیوان دوو شوێندا نەباوەردارەو نە بیاوەرە وئەوێش بەھەتا ھەتایی لە دۆزەخدا دەمێتێتەو ، وە لەو بیروبۆچوونەدا عەمرى کۆری عوبەید شوێنى کەوتوو ھەمان بیرو بۆچوونی ئەوى ھەبە، وەرپێچکەى ئەوانە لە سێفەتەکانى خواى گەورەدا پەکخستنى سێفەتەکانە ھەرەکو جەھمیەکانە وە لە قەدەریشدا وەکو قەدەرەکانن ئەو ڕەد دەکەنەو کە قەزاو قەدەرى خواى گەورە پەبێوەندى بە کردەوێ بەندەکانەو ھەبیت، وەباوەرپیشیان وایە ئەنجامدەرى تاوانە گەورەکان بەھەتا ھەتایی لە دۆزەخدا دەمێتێتەو وە دەرچوو لە چوارچیوێ ئیمان وە لە شوێنیکدایە لەنیوان باوەر و بیاوەریدا، وەئەمان پێچەوانەى جەھمیەکانن لەم دوو بنچینەى بیروباوەریاندا .

۷- کەرەمىەکان : شوێنکەوتەى موخەمەدى کۆری کەرەمان کەلە سالى ۲۵۵ ی کۆچیدا مردوو و بیروبۆچوونیان بەلای شوبھاندندا دەچن و قسەى مورجیئەکان دەکەن و ئەمانیش چەندین دەستەو گروپن.

۸- سالمیەکان : شوێنکەوتەى پیاویکەن بەناوى کۆری سالم باوەرپیان بە شوبھاندنى خواى گەورەو ھەبە بە دروستکراو کانیەو .

و ئەمە ئەو گروپانەن دانەر باسیکردوون پاشان فەرمووی : وەهاوشیۆه‌کانیان وەکو
ئەشعەرێه‌کان شوێنکەوتە‌ی هەسەنی کورپی عەلی کورپی ئیسماعیلی ئەشعەری
لەسەرەتای کارەکه‌یدا ئارەزووی بۆلای بیروبۆچوونی موعتوزیلە‌کان بوو تا تەمەنی
گەشتە چل سال دوا‌ی ئەو گەڕانە‌وە‌ی خۆی لەو بیروباوە‌رە گومرایه‌ راگەیانند وە
پووجیەتی رێچکە‌ی موعنەزیلە‌کانی پروونکردە‌وە وە دەستی گرت بە رێبازی ئەهلی
سوننەت و جەماعە‌وە رەحمەتی خوای لی بی‌ت بە‌لام ئەوانە‌ی خۆیان دەدەنە پالی
ماونە‌تە‌وە لەسەر رێچکە‌یه‌کی تایبەت بە‌خۆیان ناسراوە بە رێچکە‌ی ئەشعەری کە تەنها
حەوت سیفەت نە‌ی‌ت لە سیفەتە‌کانی خوای پەروەردگار دان بە‌سیفەتە‌کانی تریدا نانین
و بۆ ئەو حەوت سیفەتە‌ش وا گومان دە‌بەن کە عەقل بە‌لگە‌یه‌ لەسەر سەلماندن و ئەو‌وە‌ی
کە دە‌مێنێتە‌وە لە سیفەتە‌کانی خوای گە‌وره‌ و اتاکە‌ی دە‌گۆرن و لەسەر حەقیقەتی خۆی
ناپهێلن، ئەو حەوت سیفەتە‌ش لەم دێرە هۆنراوە‌دا باسکراوە :

حي عليم قدير والكلام له إرادة وكذلك السمع والبصر

و‌ه چەندین بیدە‌ی تریان هە‌یه‌ لە واتای کەلام و قەدەر و جگە لە‌وه‌شدا.

وَأَمَّا بِالتَّسْبِئَةِ إِلَى إِمَامٍ فِي فُرُوعِ الدِّينِ كَالطُّوَائِفِ الْأَرْبَعِ فَلَيْسَ بِمَذْمُومٍ، فَإِنَّ
الْاِخْتِلَافَ فِي الْفُرُوعِ رَحْمَةٌ، وَالْمُخْتَلِفُونَ فِيهِ مَحْمُودُونَ فِي اخْتِلَافِهِمْ، مُثَابَرُونَ فِي
اجْتِهَادِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ رَحْمَةٌ وَاسِعَةٌ، وَاتَّفَاقُهُمْ حُجَّةٌ قَاطِعَةٌ.

وہہرچی دہربارہی پشہوایہ لہ لہہ کانی دیندا وہ کو ہہرچوار کومہ لکھی ئیسلامہ
﴿حہنہ فی و مالیکی و شافعی و حنہلی﴾ ئہوا بہ خراب باسنہ کراوہ، جا جیاوازی لہ
نیوان زانایاندا لہ لہہ کانی نایندا بہ زہی خواہی بۆ ئہم ئومہ تہ، وئہوانہ یشی جیاوازن
سوپاسکراون لہوہی جیاوان تیایدا، لہسہر تیکۆشانہ کەیان پاداشت و ہردہ گرن، وہ
جیاوازیہ کەیشیان بہ زہیہ کی فراوانہ، و ہر یککەوتنہ کەیشیان بہ لگہیہ کی براوہیہ
بۆسہماندنی ئہو شتہی ریککەوتون لہسہری .

نَسَأَلُ اللَّهَ أَنْ يَعْصِمَنَا مِنَ الْبِدْعِ وَالْفِتْنَةِ، وَيُحْيِنَا عَلَى الْإِسْلَامِ وَالسُّنَّةِ،
وَيَجْعَلَنَا مِمَّنْ يَتَّبِعُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فِي الْحَيَاةِ، وَيُخْشِرَنَا فِي زُمْرَتِهِ بَعْدَ
الْمَمَاتِ بِرَحْمَتِهِ وَفَضْلِهِ آمِينَ.

وَهَذَا آخِرُ الْمُعْتَقَدِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ
تَسْلِيمًا.

داوا لہخوای گہورہ دہکەین بہبہزہی و گہورہی خوئی کە بمانپارێزیت لہ
بیدعەکان و فیتنہ و ئاشوبەکان، و ہمانزہیہ ئی لہسہر ئیسلام و سوننہت، و ہمانگێری
لہوانہی شوینکەوتہی پیغەمبہری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم لہ ژیاندا،
وہحەشرمان بکات لہ گەل کۆمەلہ کە پیغەمبہری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم
لہدوا ی مردن .

وئہوہش کۆتا بیروباوہرہ، و بہتہنہا سوپاس بۆ خوا ی گہورہ و ہ دروود و سلّاوی خوا
لہسہر گہورہمان محمد بیت صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم و لہسہر خزم و کەس و
کارہ موسلمانہ کانی و ہاوہلہ کانی بیت .

رافه‌ی شیخ ئیبنو عثیمین

﴿الفروع : جمع فرع﴾ لقه‌کان کۆی لقه‌که‌ئەویش لەزمانەوانیدا بریتیه‌ له‌هەرشتیک بنیاد نرابێت له‌سه‌ر جگه‌ له‌خۆی، وه‌له‌زاراوه‌ی زانایانیشدا : بریتیه‌ له‌وه‌ی په‌یوه‌ندی‌دار نه‌بێت به‌ بیرو باوه‌ره‌وه‌ وه‌ك بابته‌کانی پا‌کو‌خوا‌وتنی و نو‌یژو هاوشیوه‌کانیان.

وه‌جیاوازی تیا‌یدا به‌خراب باس نه‌کراوه به‌جۆریك ئە‌گەر له‌ نه‌یه‌تیک‌ی خا‌وتنه‌وه‌ و له‌پری‌گه‌ی تیکۆ‌شانه‌وه‌ بێت نه‌ك له‌به‌ر هه‌واو ئاره‌زوو ده‌مارگیری بێت چون‌که جیاوازی له‌ به‌ش و لقه‌کانی دیندا له‌سه‌رده‌می پێ‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا صلی الله علیه وعلی آله وسلم رو‌ویداوه و ئین‌کاری نه‌کردووه به‌جۆریك له‌ غه‌زای به‌نی قوره‌یزه‌دا فه‌رمو‌وی :

﴿لَا يَصَلِّينَ أَحَدَ الْعَصْرِ إِلَّا فِي بَنِي قُرَيْظَةَ فَحَضَرَتِ الصَّلَاةَ قَبْلَ وُصُولِهِمْ فَأَخَّرَ بَعْضُهُم الصَّلَاةَ حَتَّى وَصَلُوا بَنِي قُرَيْظَةَ وَصَلَّى بَعْضُهُمْ حِينَ خَافُوا خُرُجَ الْوَقْتِ وَلَمْ يُنْكِرِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَلَى وَاحِدٍ مِنْهُمْ﴾ رواه البخارى^١. واته‌ ﴿هه‌ج كه‌س نو‌یژى عه‌سر نه‌كات ته‌نها له‌ به‌نی قوره‌یزه‌دا نه‌بێت كاتى نو‌یژى عه‌سر هات پێش

١ البخارى : كتاب صلاة الخوف : باب الطالب والمطلوب راکباً وإيماءً (٩٤٦) من حديث ابن عمر رضى الله عنهما.

خو‌یتنه‌رى ئازیز نه‌وه‌ی شه‌یخى رافه‌كار ده‌فه‌رمو‌وت پێشه‌وا بو‌خارى رپوايه‌تى كردووه به‌و شه‌یوه‌یه‌ ژۆر گه‌رام به‌شو‌یتیدا به‌و ده‌رب‌رینه‌ نه‌مب‌ین‌یه‌ به‌لكو به‌همان ژماره‌ بو‌خارى له‌ سه‌ح‌یحه‌كه‌یدا ئا‌وا رپوايه‌تى ده‌كات :

٩٤٦ - حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ أَسْمَاءَ قَالَ حَدَّثَنَا جُوَيْرِيَةُ عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَنَا لَمَّا رَجَعْنَا مِنَ الْأَحْزَابِ لَا يَصَلِّينَ أَحَدَ الْعَصْرِ إِلَّا فِي بَنِي قُرَيْظَةَ فَأَذْرَكَ بَعْضُهُم الْعَصْرَ فِي الطَّرِيقِ فَقَالَ بَعْضُهُمْ لَا نُصَلِّي حَتَّى نَأْتِيَهَا وَقَالَ بَعْضُهُمْ بَلْ نُصَلِّي لَمْ يَرُدْ مِنَّا ذَلِكَ فَذَكَرَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يُعْتَفَ وَاحِدًا مِنْهُمْ. ﴿وه‌ر گ‌یر﴾.

گەشتیان بە بەنى قورەیزە جا ھەندیکیان نوێژە کەیان دوا خەست تا گەشتە بەنى قورەیزە وە ھەندیکیان نوێژە کەیان کرد کاتیک ترسان کاتە کەى نەمیئت وە پێغەمبەرى خوادا صلى الله عليه وعلى آله وسلم ئینکاری هیچ کامیکیانى نە کرد ﴿.

و لە بەر ئەوێ جیاوازی لە لقەکانى دیندا بوونی ھەبە لە نێوان ھاوھەڵاندە و ئەوانیش باشتەری سەدە کان و لە بەر ئەوێشى نابێتە ھۆى پەیدا بوونی دوژمنایەتى و رق و کین وە قسە و یە کەریزى مەسلمانان بە ھۆى جیاوازی لە لقەکانى ئایندا لەت نابێت بە پێچەوانەى جیاوازی لە بنچینەى ئایندا کە دەبێتە لە تکرەنى ریزی مەسلمانان . ﴿بابە غونەبەك تێبگەنیم دوو کەسمان ھەبە یە کیکیان باوھەری وایە لە کاتى نوێژ کردندا دەبێت لە چوون بۆ سوژدەدا دەست لە پێش قاچەو دەبێت ئەو پەریان دەلێت نە خێر بە لێک دەبێت قاچ لە پێش دەستەو دەبێت ئەمە بابەتیکە زانایان جیاوازی تیا دا کامیان باشترە لە پێش ئەو پەریانەو ئەنجام دەبێت، ھەر کامیکیان بە لێگەى خۆى ھەبە بوونی ئەم جیاوازیە نابێت ھۆى لە تکرەنى ریزی مەسلمانان، وە دوو کەسى ترمان ھەبە یە کە میان مەسلمانیکى یە کە خواناسى بیروباوھەری پاکى شوێنکەوتەى قورئان و سوننەت دەلێت پێویستە ھەموو جۆرە کانی پەرستش بە تەنھا بۆ خۆى گەورە ئەنجام بدەیت لەوانە نزاو ھاوار کردنە خوا دەبێت مەزھەبى ژیر بە تەنھا داوا لە خوا بکات وە بە تەنھا ھاوار بکات خوا وە بە تەنھا نازەل بۆ ئەو سەر بپەیت و سوژدە بە تەنھا بۆ ئەو بیات لە بەرامبەردا کەسى دوو ھەمان ھەبە کەسیکی ھاوبەش پەیدا کەرى بیروباوھەری پووجى شوێنکەوتەى ھەواو ئارەزوو وە گۆرپەرست و کەوتوو لەو شوێنەدا ھاوبەشى بۆ خوا تیا دا پەیدا دەکەیت وە کە سەرگۆرە کان و تەکیەو خانەقاکان بە ئارەزووى خۆى ئەو ھەبە ھات بە دەمیدا نایگێرێتەو لە و تەبە شیریکی و بێ ئەدەبى لە گەل خوادا داوا لە غەیری خوا دەکات و ھاوار دەکاتە غەیری خواو سوژدە بۆ غەیری خوا دەکات و نازەل بۆ غەیری خوا سەردەبێت و ھەموو کاریکى بۆ گەنى تریش دەکات و تەبە ئەو کافرە کانی سەردەمى پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم نەیان کردوو و پێیان شەرم بوو بیکەن ئەم کەسى دوو ھە

دهيكاك له جياتى بلى يا الله دهليت يارسول الله يا غوث يا كاك نه همدى شيخ يا شيخ عبدالقادري گهيلان و هاوشيوهى نهوانه وه زوو زوو ده چيته سەرگۆرڤڤك و ئازهل له گهل خويدا ده بات و سهرى ده برپت به مهبهستى به ره كهت و دهست كهوتنى سودو قازانج و نوشته هه لده واسيت به ههموو شتيكدا ته نانهت پتي شهرم نيه نه گهر سه گي پاسهوانى لار بجوليتته وه نوو شتهيه كي بو بنووسيت، جا خوينهري به رپز بوونى ئهم جياوازي دووهمه ده بيتته هوى له تكهري ريزى موسلمانان و له ناو بردنى يه كيهتى نيو موسلمانان واته ههر گيز ناگو نجيت موسلمانكي خوا به رست و كه سيكي گۆر به رست و مردوو به رست و هاوبهش پهيدا كهر براههتى له نيوانياندا هه بيت و بووتريت چ زيانتيكي ههيه نهو به رپي خوئي و نهو پز به رپي خوئي نه خير والله ي زيانى ههيه و نهو جياوازيه له بنچينهى ناينداو خوا به ره كهتى تينه خات — وه رگير ﴿.

وه وته كهى دانهر كه وتى ﴿وه نهوانه يشى جياوازن سوپاسكراون له وهى جيازان تيايدا ﴿ به باش باسكردنى جياوازيه كهيان نيه چونكه رپككهوتن باشره له وه، وه به لام مهبهست لى نه هيشتنى گلهيه له سهرى وه نه وهى كه ههموو يه كي لهوانه سوپاسكراوه له سهر نه وهى كه ووتويهتى چونكه كه سيكي موخته ههيه و ههق ويسته جا ئهو كه سه سوپاسكراوه له سهر تيگوشانه كه يى و شوينكهوتنى نه وهى بو دهر كهوتوو لهو بابته دا به به لگه وه نه گهر چيش بيگومان جارى واههيه ههق ناپيكي و به هه لده ده چيت .

وه وته كهى دانهر كه وتى ﴿جا جياوازي له نيوان زاناياندا له لقه كاني نايندا به زه يى خوايه بو ئهم ئومه ته وه جياوازيه كهيشيان به زه يه كي فراوانه ﴿ واته ده چيته ناو به زه يى خواو ليخوشبوونيه وه به جوړڤك ئهركيكي نه خستو ته سهرشانيان له تواناياندا نه بيت نهنجامى بدن وه په يوه ستيشى نه كردوون به زوړتر له وهى بويان دهر كهوتوو له دواى گهړان و تيگوشانيك نهنجامياندا وه جا له سهر نهو جياوازيه يان هيج نارحه تيه كيان له سهر نيه به لكو نهوان تيايدا له وكه سانهن له رپز به زه يى و ليخوشبوونى خواى گهوره دان جائه گهر پيكا يان نهوا دوو پاداشتيان بو ههيه و وه نه گهر نه يان پيكا نهوا يهك پاداشتيان بو ههيه ﴿.

﴿کۆده‌نگی و حوکمه‌کی﴾

الإجماع : کۆده‌نگی له‌زمانه‌وانیدا بریتیه له سوربون بوون و ریککه‌وتن، وه‌له‌زاراوه‌ی زانایاندا بریتیه له : ریککه‌وتنی زانایانی موخته‌هید له ئومه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا محمد صلی الله علیه وعلی آله وسلم له‌سه‌ر حوکمیکێ شه‌رعی له‌دوای پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم وه‌ئه‌وه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌به‌رفه‌رمووده‌کی خوای گه‌وره‌ :

﴿فَإِنْ لَّنَزَعْنَمُ فِي شَيْءٍ فَرَدُّهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ النساء: ۵۹ واته ﴿جائه‌گه‌ر ناکۆکی که‌وته‌ نیوانتانه‌وه‌ له‌ شتی‌کدا ئه‌وا بی‌گێڕنه‌وه‌ بۆ لای خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم﴾.

له‌به‌ر فەرمايشته‌کی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وعلی آله وسلم که‌ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا تَجْتَمِعُ أُمَّتِي عَلَى ضَلَالَةٍ﴾ رواه الترمذی^۱.

واته ﴿ئومه‌ته‌ که‌م له‌سه‌ر گو‌م‌پ‌ایه‌تی کۆنا‌بیته‌وه‌﴾.

۱ حدیث صحیح : أخرجه الترمذی (۲۱۶۷) وابن أبي عاصم في السنة (۸۰) والحاكم (۱/ ۱۱۵، ۱۱۶) والخطيب في الفقيه والمتفقه (۱/ ۶۱) من حديث ابن عمر وقال الترمذی ﴿حديث غريب﴾ وإسناده ضعيف كما في تخريج السنة للألباني (۱/ ۴۰) وله طريق آخر عند الطبراني في الكبير (۱۲/ ۴۴۷) وإسناده حسن . وقال الهيثمي في الجمع (۵/ ۲۱۸) : ﴿رواه الطبراني بإسنادين رجال أحدهما ثقات رجال الصحيح خلا مزروق مولى آل طلحة وهو ثقة﴾ أ. هـ .

وللحديث شواهد كثيرة : منها حديث ابن عباس مرفوعا ﴿لا يجمع الله أمتي - أو كما قال هذه الأمة - على ضلالة ويد الله على الجماعة﴾ أخرجه الحاكم (۱/ ۱۱۶) واقتصر الترمذی على الأولى منه وإسناده جيد . ومنها حديث أبي مسعود : أخرجه ابن أبي عاصم في السنة (۸۵) والطبراني في الكبير (۱۷/ ۲۳۹، ۲۴۰) والحاكم (۴/ ۵۰۶، ۵۰۷) وصححه ووافقه الذهبي وقال الهيثمي في الجمع (۵/ ۲۱۹) : ﴿رجاله ثقات﴾ وقال الحفاظ في التلخيص (۲/ ۱۴۱) : ﴿إسناده صحيح ومثله لا يقال من قبل الرأي﴾ . وراجع تلخيص الخبير (۲/ ۱۴۱) للإطلاع على بقية شواهد.

والحمد لله رب العالمين وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه والتابعين وسلم تسليماً
ليکۆلێنه‌وه‌ و توێژێنه‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌م پەرتووکه‌ به‌ سووده‌ ته‌واو بوو ﴿شرح لمعة الاعتقاد لابن قدامة﴾ دانراوی زانای پابه‌به‌رز محمد بن صالح العثيمين له‌به‌یانێ رۆژی هه‌ینی ریکه‌وتی ۶ له‌مانگی ر‌ه‌ج‌به‌ ۱۴۱۰ کۆچی .
میسر - شاری ئیسماعیلیه - له‌سه‌ر ده‌ستی هه‌زار بۆ لیخۆشبوونی پ‌ه‌روه‌ر‌د‌گاری نه‌ش‌رف ک‌ور‌ی ع‌بد‌الم‌ق‌صود ک‌ور‌ی ع‌بد‌الرحیم . خوا له‌خۆی و باوک و دایکی و هه‌موو مو‌س‌لمانان خۆش بێت .

﴿التقليد – لاسایکردنەوه﴾

التقليد : لەزمانەوانیدا بریتیه لە دانانی ملوانکەیهك له ملدا .

وه لەزاراوه‌ی زانایانیشدا بریتیه لە شوێنکەوتنی قسه‌ی کەسیکی تر به‌بێ بەلگه‌.

کەنه‌وه‌ش دروسته‌ بۆ کەسیك نه‌توانیت بگاته‌ ئاستیکی زانستی وا بتوانیت خو‌ی

بریار دەربارە‌ی بابەته‌کان بدات له‌بەر فهرمووده‌کە‌ی خو‌ای گه‌وره‌دا: ﴿فَتَلَوْا أَهْلَ

الذِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْمُونَ ﴿٤٣﴾﴾ النحل: ٤٣. واته‌ ﴿پرسیار له‌زانایان بکه‌ن ئە‌گەر

خۆتان نازانن .

رێپازە‌ به‌ناوبانگه‌کانی ئیسلامیش چوارن :

١- رێپازی حه‌نه‌فی : وه‌ پێشه‌واکە‌ی ئە‌بو حه‌نیفه‌یه‌ نوعمانی کور‌ی ثابت پێشه‌وا‌ی

خه‌لکی عێراق له‌سالی ٨٠ی کۆچی له‌دايک بووه‌ و له‌سالی ١٥٠ی کۆچیدا مردووه‌ ر‌ه‌حه‌تی خو‌ای لی بی‌ت .

٢- رێپازی مالیکی : وه‌ پێشه‌واکە‌ی أبو عبدالله مالیکی کور‌ی نه‌نه‌سه‌ پێشه‌وا‌ی

شاری مه‌دینه له‌سالی ٩٣ی کۆچی له‌دايک بووه‌ و له‌سالی ١٧٩ی کۆچیدا مردووه‌ ر‌ه‌حه‌تی خو‌ای لی بی‌ت .

٣- رێپازی شافعی : وه‌ پێشه‌واکە‌ی أبو عبدالله محم‌دی کور‌ی ئیدریسی شافعیه‌

له‌سالی ١٥٠ی کۆچی له‌دايک بووه‌ و له‌سالی ٢٠٤ی کۆچیدا مردووه‌ ر‌ه‌حه‌تی خو‌ای لی بی‌ت .

٤- حه‌نبه‌لی : وه‌ پێشه‌واکە‌ی أبو عبدالله ئە‌حمه‌دی کور‌ی محم‌دی کور‌ی حه‌نبه‌له‌

له‌سالی ١٦٤ی کۆچی له‌دايک بووه‌ و له‌سالی ٢٤١ی کۆچیدا مردووه‌ ر‌ه‌حه‌تی خو‌ای لی بی‌ت .

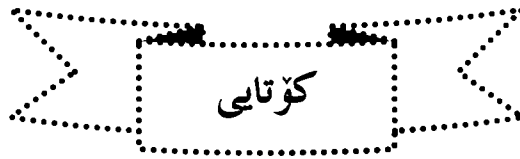
وہچەند رېيازېکی تریش ھەبە وە کو ظاھیریە کان و زەیدیە کان و سوفیانیە کان و جگە لەوانەش، وەھەموو ئەوانە قسە ی لیۆەردە گیریت لەوہی کە راستە وە واز لەقسە کە ی دەھیتريت لەوہی کە ھەلەبە وە وە پارێزاوی لەھەلەبە بۆ ھیچ کەسێک نیە تەنھا بۆ قورئان و سوننەتی پێغەمبەری خوا بە صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم .

داوا لەخوا دەکەین کە بمانگێریت لەو کەسانە ی دەستیان گرتووە بەقورئان و سوننەتی پێغەمبەری خوا وە صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم ئاشکرای و نہیتی وەداوایشی لێدەکەین کەھەرلەسەر ئەوہش بمانرێتیت وە پشت و پەنامان بیت لەدو نیا و دواوژدا وەداوای لێدەکەین دلە کاغان گومرا نە کات لەدوای ئەوہی رێنمویی کردین وە لەبەزەبی خویمان پێبەخشیت چونکە خوای گەورە بەخشەرە و میھرەبانە .

وەسو پاسیکی زۆرو بێ کۆتا بۆ خوای پەرورەدگار ھەرورە کو پەرورەدگارمان خۆی بێ خۆشەو لێ رازیە وەھەرورە کو پێویستە بۆ رێزو شکۆمەندیە کە ی عز و جل .
وەسو پاس بۆ ئەو خودایە ی کە بەنیعمەتەکانی خۆی چاکە کان تەواو دەکات .

وصلی اللہ وسلم علی نبینا محمد و آل وصحبہ

تەواو بوو لە عەسری رۆژی ھەینی
رێکەوتی : ۱۰-۱-۱۳۹۲ ی کۆچی
بەپێنووسی ھەزار بۆ لیخۆشبوونی اللہ
محمد بن صالح العثیمین

لە کۆتایی وەرگیرانی ئەم پەرتووکی بەسودەدا داوا لەخوای پەروەردگار دەکەم کە ئەم کارەم بکاتە ھۆکاریک بۆ لێخۆشبوونی گوناھەکانم وە بێخاتە سەرکردەووە چاکاکانم و لێم وەرگیرێت، وەداوای لێدەکەم خۆی پیروزی بکات و بەرەکی خۆی بەسەردا برێژێت و خۆشەویستی بکات لای موسڵمانانی ئازیزو خۆشەویست و بێتە ھۆی زیاتر شارەزابوونیان لە ئاینە پاک و خاوەنەکیان بەتایبەتی فێربوونی بیروباوەری پاک چونکە ھەک لەوێ رابوورد بۆت دەرکەوت کە ئەم بیروباوەری زانای پایەبەرزی ئین و قودامە مەقدیسی داینا پوختەیکە دەربارە بیروباوەری ئیسلام بەگشتی و ناو و سیفەتەکانی خوای پەروەردگار بەتایبەتی کەزۆر پێویستە ھەموو موسڵمانێک بەباشی بیزانی و لێی تیگیان، وەداوا لەخوای گەورە دەکەم لە گوناھەکانی من و دایک و باوک و مامۆستاکانم خۆشبێت و بمانخاتە بەر رەزامەندی خۆی و بەبەھەشتی جوان و رازاویمان شاد بکات و بمانگیرێ لەو کەسانە لەسەر ئیسلام دەژین و لەسەر ئیسلام دەمرن وە بمانکاتە شوێنکەوتە راستەقینەیی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم ئەوانە بەراستی شوێن ئاینەکی کەوتوون و یە کھواناس و سونین واتە بەھێج جۆریک شەریک بۆخوای گەورە ئەنجام نادەن و لەسەر سوننەتەکانی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم ھەڵسوکەوت دەکەن، وەکۆتا داواکاریم لە موسڵمانانی یە کھوا پەرستە کە دوای خێرم بۆیکەن و داوای لێخۆشبوونم لە خوای گەورە و میھرەبان بۆ بکەن وەزیاتر ھەولێ فێربوونی ئاینەکیان بدەن و ھاورپێتەکی کەسانی شوێنکەوتە سوننەت بکەن و خۆیان بەزانستی بەسودەووە خەریک بکەن و دوورکەونەووە لە دووبەرەکی و پارچەپارچەیی نیوان موسڵمانان چونکە جگە لەناکۆکی شەڕ و خراپە سودیکی دی لێنایین ئەو شوێنکەوتە راستەقینەیش بەو دیتە جێ کە بچن

بۆلای مامۆستایانێک خۆیان یەکلایی کردۆتەوێ بۆخزمەتکردنی ئاینی پیروزی ئیسلام و خەریکن بە فێربوونی بەردەوام و فێرکردنی ڕۆڵە ی موسڵمان بە بیروباوەری پاک و جی بەجێکردنی سوننەتەکانی پێغەمبەری خواوە صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم و ھەوتی گەڕانەوێ موسڵمانان دەدەن بۆ قورئانەکی خواو سوننەتە نایابەکانی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وعلی آلہ وسلم، و ھەول بەدەن لەوانە بەسوودەکانیاندا بەشداری بکەن و فێری زانستی بەسوود ببن خۆ ئەگەر ئەو تان نەتوانی لەبەر سەرقالیتان بە دنیاوێ تا بتوانن سەر بەرزانی بژین ئەوا سوپاس بۆ خوای گەورە لەم ڕۆژگارەدا بەھۆی بەرھەو پێشکەوتنی ئامێرەکانەو ھەموو کەسیک دەتوانێت قوتابخانە یەکی زانستی لەمالەکی خۆیدا دروست بکات بەراویژ لە گەل مامۆستایەکی بەرێژدا بەھۆی ئەو وانانە ی مامۆستایانی ئازیز لەبەرھەو جۆراو جۆرەکاندا ووتیانەتەو پەیدای بکات و پەرتوو کەکانیش پەیدا بکات و بەگوێگرتن لیان بتوانێت زانستیک بەسوود و دەست بێت و لەکاتی ھەرتێنە گەشتنیک و کێشە یە کدا پرسیار لە مامۆستایەکی ئەھلی سوننەو جەماعە بکات ئابەو شیوێ دەتوانێت لە فێربوونی زانست دانەبڕێت بەھۆی کاروباری دنیا ییەو، خوای گەورە من و ئێو ش سەر بەرز بکات بۆ ئەو ی خۆ ی پێ خۆشەو لێ رازییە .

سبحانک اللہم وبحمدک أشھد أن لا إله إلا أنت أستغفرک وأتوب إليك

وآخر دعواي أن الحمد لله رب العالمين

وصلی اللہ علی سیدنا ونبینا محمد وعلی آلہ وصحبہ وسلم

والسلام علیکم ورحمة اللہ وبرکاتہ

براتان ئاکۆ جلیل کریم ﴿گوڤلانی﴾

ڕۆژی سی شەممە - ۱۲ - رجب - ۱۴۳۱ کۆچی

سلیمانی - کوردستان

پێرستی بابەتەکان

بابەتەکان	لاپەرە
پێشه‌کی : د. عبداللطیف أحمد مصطفی	۵
پێشه‌کی مامۆستا عبدالرحمن حسین پور	۶
پێشه‌کی وەرگیر	۷
کاری وەرگیر لەم پەرتوووەدا	۱۳
پێشه‌کی لیکۆلەر	۱۵
ژبانی ئێنیو قودامە‌ی مەقدیسی لە‌چەند دێژیکدا	۱۹
باسی بەرەمه‌کانی ئێنیو قودامە‌ی لە‌بواری بیروباوە‌ردا	۲۲
لە‌بەرەمه‌کانی لە‌بن‌چینه‌ی ئایندا ﴿بیروباوە‌ر﴾	۲۳
پوخته‌یه‌ک لە‌ژبانی زانای پایه‌به‌رز ﴿محمد بن صالح العثیمین﴾ و بەرەمه‌کانی لە‌بواری بیروباوە‌ردا	۲۵
پێشه‌کی رافه‌کار ﴿محمد بن صالح العثیمین﴾	۳۱
چەند بنه‌مایه‌کی گ‌رنگ لە‌بابه‌تی ناو و سیفه‌ته‌کانی خ‌وای گ‌ه‌وره‌دا	۳۲
بنه‌مای یه‌که‌م	۳۲
بنه‌مای دووهم	۳۳
بنه‌مای سێه‌م	۳۷
بنه‌مای چوارهم	۴۴

۴۵	پیشه کی خاوهنی دهقی ﴿لمعة الاعتقاد﴾ پیشهوا ئیبنو قودامهی مهقدیسی
۴۷	ئەوہی وتاری پەرتوو کہ کہ لەخۆی گرتووہ
۵۱	ملکہ چ بوون و وەرگرتن بۆ ئایەتەکان و فەرموودەکانی سیفەتەکانی خوای گەورە
۵۴	دابەشکردنی دەقەکانی سیفەتەکانی خوای گەورە و ڕینگەیی خەلکی لەتینگەبشتیدا
۵۶	ساغکردنەوہی قسە لە دەقەکاندا لە ڕووی ڕوونی و ناروونیهوہ
۵۶	واتای ڕەدکردنەوہ و بەرپەرچدانەوہ و گۆڕین و وێکچوواندن و هاوشیوہ بۆدانان و حوکمی ھەریە کہ لەوانە
۵۷	وہ حوکمی گۆڕین و ﴿التأویل﴾ سێ جۆرە
۵۹	وتەیی پیشەوایانی پیشین لەبارەیی سیفات و ئاوەلناوەکانی خوای گەورەوہ
۶۶	ھاندان بۆ پەیرەوکردنی سوننەت و ھۆشیاریدان لە داھێنان لە دیندا
۶۸	سوننەت و بیدعەت و حوکمی ھەریە کہ لەو دووانە
۷۶	گفتوگۆکەیی نیوان ئادەرەمی و بیدعەچیە کہ
۸۱	باسکردنی ھەندیک لە ئایەتەکانی سیفەتەکانی خوای گەورە
۸۱	سیفەتی یە کہم : ﴿الوجه - ڕوو﴾
۸۳	سیفەتی دووہم : ﴿الیدان - ھەردوو دەستی خوای گەورە﴾
۸۷	سیفەتی سێھەم : ﴿النفس - نەفسی خوای گەورە﴾

۸۹	سێفهتی چوارەم : ﴿المجيء - هاتنی خوای پەروەردگار﴾
۹۳	سێفهتی پێنجەم : ﴿الرضى - سێفهتی رازیبوونی خوای گەورە﴾
۹۵	سێفهتی شەشەم : ﴿الحبة - خۆشەویستی﴾
۹۷	سێفهتی حەوتەم : ﴿الغضب - توورەبوون﴾
۹۹	سێفهتی هەشتەم : ﴿السخط - توورەیی﴾
۱۰۱	سێفهتی نۆیەم : ﴿الكرهية - پێناخۆش بوون﴾
۱۰۳	سێفهتی دەیەم : ﴿النزول - دابەزینی خوای گەورە﴾
۱۰۵	سێفهتی یانزەیەم : ﴿العجب - سەیرلیهاتن﴾
۱۰۹	سێفهتی دوانزەیەم : ﴿الضحك - پێکهین﴾
۱۱۲	سێفهتی سیانزەهەم : ﴿الإستواء على العرش - بەرزبوونەوه بۆ سەر عەرش﴾
۱۱۹	سێفهتی چواردەهەم : ﴿العلو : بەرزبێهتی﴾
۱۲۲	واتای ئەوێ خوای گەورە لە ئاسماندا
۱۲۸	سێفهتی پانزەهەم : ﴿قسه کردن - کەلامی خوای گەورە﴾
۱۳۰	ئەوانە ی پێچەوانە ی ئەهلی سوننەن لەبارە ی قسە کردنی خوای گەورە
۱۳۲	دوو ان لەسەر قسە ی دانەر لەبارە ی قسە ی خوا
۱۳۹	قورئان قسە ی خوای گەورە
۱۴۷	قورئان پیتە کان و وشە کانە

۱۴۹	وەسفەکانی قورئان
۱۵۳	بینینی باوەرداران بۆ پەرورەدگاریان لە رۆژی قیامەتدا
۱۵۷	بەشی ﴿قەزا و قەدەر﴾
۱۶۲	باوەر بە قەدەر نایەتەدی تەنها بەم چوار کارە نەبێت
۱۶۴	قەدەر بەلگە نیه بۆ تاوانبار و سەرپێچیکار لەسەر کردنی تاوان و سەرپێچی
۱۶۷	پێکھێنانی نیوان ﴿التوفيق بين﴾ ئەوەی کاری بەنده دروستکراوی خواپە لەلایەك و لە هەمانکاتیشدا دەستکەوتە بۆ بکەرەکە
۱۶۸	ئەوانەى جیاوازان و مل بۆ هەق نادەن لەبارەى قەزا و قەدەرەوه وه رەدى ئێمەش بۆیان
۱۶۹	جۆرەکانی ویست و جیاوازی نیوانیان
۱۷۱	الإيمان قولٌ وَعَمَلٌ ﴿باوەر و تەو کردارە﴾
۱۷۳	باوەر
۱۷۶	باوەر بوون بەهەموو ئەوانەى پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم هەوائى لەبارەوه داوه
۱۷۷	باسى يەكەم : ﴿الإسراء والمعراج – شەوڕووى و بەرزبوونەوه﴾
۱۸۰	باسى دووهم : هاتنى فریشتەى رۆح کێشان بۆلای پێغەمبەر موسا سەلامى خواى لى بێت
۱۸۲	باسى سێهەم : نیشانهکانی رۆژی دواى

١٨٣	١- دەرچوونی دەجال
١٨٦	٢- دابەزینی عیسیای کۆری مەریەم سەلامی خوا لە خۆیی و دایکی بێت
١٨٨	٣- یەئجوج و مەئجوج
١٩٣	٤- دەرچوونی زیندەوهریکی سەیر ((الدابة))
١٩٤	٥- هەڵهاتی خۆر لە خۆرئاواوە
١٩٧	تاقیکردنەوی ناو گۆر
٢٠٠	سزای گۆر یان خۆشیه‌که‌ی
٢٠٤	ئایه سزای ناو گۆر یان خۆشی ناو گۆر له‌سه‌ر رۆحه‌که‌یه یان له‌سه‌ر لاشه‌که‌یه به‌واتایه‌کی تر ئایه کامیان ده‌یجێژن ؟
٢٠٥	فوکردن به‌ صور - که‌ره‌نادا
٢٠٨	البعث - زیندوکردنەوه، والحشر - کو‌کردنەوه‌ی دروس‌ترکراوه‌کان
٢١١	الحساب - لی‌پرسنه‌وه
٢١٧	الموازن
٢٢٣	نشر الدواوين - ب‌ئاو‌کردنەوه‌ی تو‌ماری کردنه‌وه‌کان
٢٢٥	چۆنیەتی وه‌رگرتنی نامه‌که ﴿پەرتوو‌که‌که﴾
٢٢٦	الحوض
٢٢٧	چۆنیەتی هه‌وزه‌که
٢٣٠	الصراط

۲۳۲	چۆنیەتی پردی ﴿الصراط﴾
۲۳۳	چۆنیەتی پەڕینەو بەسەر پردی ﴿الصراط﴾ دا
۲۳۶	باسی شەفاعەت - الشفاعة
۲۴۱	بەهەشت و دۆزەخ
۲۴۴	شویتی بەهەشت و دۆزەخ
۲۴۵	ئەهلی بەهەشت و ئەهلی دۆزەخ
۲۴۶	سەرپرینی مردن
۲۴۸	مافەکانی پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم و هاوێلەکانی
۲۵۲	تایبەتەندییەکانی پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم
۲۶۰	فضائل الصحابة
۲۶۸	شاھیدی دان بۆ کەسێک بەوێ بەهەشتیە یان دۆزەخیە
۲۶۹	ئەوانەى دیاریکراون لەئەهلی بەهەشت
۲۷۲	ئەوانەى دیاریکراون لەئەهلی دۆزەخن لە قورئان و سوننەتدا
۲۷۴	بیابەرکردنی ئەهلی قبیله بەهۆی ئەنجامدانی تاوانەو
۲۷۷	مافەکانی هاوێلانی پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم
۲۸۰	حوکمی جێئۆدان بە هاوێلانی پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم
۲۸۲	مافەکانی خێزانەکانی پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وعلى آله وسلم

۲۸۷	تۆمەت ھەلبەستى بۆ دايكانى باوەرداران
۲۹۳	حوكمى گوێپرايه‌ئیکردنى خەلیفه
۲۹۸	دوو رکەوتنەو ە بیدەچی
۳۰۳	دەمەدەمى و بەربەرە کانیکردن ە دیندا
۳۰۴	نیشانەى بیدەچیە کان و باسکردنى ەندیک دەستە و گروپیان
۳۰۵	و ە لە دەستە و گروپە کانیان :
	۱- پافیزیه کان
۳۰۵	۲- جەھمیە کان
۳۰۶	۳- خەوارایجە کان
۳۰۶	۴- قەدەر یە کان
۳۰۷	۵- مورجیئە کان
۳۰۸	۶- موعتەز یلە کان
۳۰۸	۷- کەرāmیه کان
۳۰۸	۸- سالیە کان
۳۱۵	کوودەنگى و حوکمە کەى
۳۱۷	التقلید - لاسایکردنەو ە
۳۱۷	رپیازە بەناوبانگە کانى ئیسلامیش چوارن
۳۱۹	کۆتایى

۳۲۱	پیرستی بابەتەکان
-----	------------------